www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုတ်စာပေ

[illegible]။ ဒေအာင်သန်းထွန်း

ရွှေချစ်သူမှ ရွှေချစ်သူသို့

၁၀။ ဝင်းငြိမ်း

ရွှေမင်းသား၊ ရွှေမင်းသမီး

၁၆။ ဝင်းငြိမ်း

အချိန်တွေ
ဖွဲ့မပေးနိုင်သေးတဲ့ စိုင်းစိုင်း

One Minute Interview

၂၄။ ဘိုး၊ လင်းနိုင်ဦး

မောင်စိမ်းနီ၊ ဒီနေ့ပုဂ္ဂိုလ်က

လူမှုဝန်းကျင်

၃၄။ လင်းနိုင်ဦး

မန္တလေးမှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့
ပြေတီဦးပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်း
ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲ

ရွှေရုပ်ရှင်

မိုးကျော်ထွန်း ၄၀။

ကျွန်မက မဟောသီ
ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာ

မိုးကျော်ထွန်း ၄၆။

ဒက်ဒီပွစိ လှမင်း
နိုင်ငံတကာစာမျက်နှာ

လေနုညီညီမိုး ၂၀။

ဟောလိဝုဒ်မှ
မိခင်လောင်း
သရုပ်ဆောင်များ

ဝင်းငြိမ်း ၅၀။

ရမ္ဘက်ဖော

ရွှေနှလုံးသား

ရွှေကိုယ်နက် ၆၄။

၊UCSM၊
ရုပ်စောင့်နေ့စွဲများ
ရာဇဝင်

ရွှေသုတ

၆၀။ မေရွှာဦး

မေတ္တာခရီး(၂)

၇၀။ မဂ်ဏာရွှေမောင်း

စာကောင်းကင်က
လင်းလက်ကြယ်

၈၄။ မောင်သန်းချွေ၊ ထားဝယ်၊

ဘုန်းကြီးပျံနှင့်
ဗေယင်ကျူးခြင်းအနုပညာ

၉၆။ မြင့်သန်း

ဘာသာပြန်ကြောင့်
ပုလင်းထဲတွင်ပင်
သေဆုံးသွားရရှာသော
ယင်ကောင်များ

၁၁၆။ မောင်ခင်မင်၊ ဓနုဖြူ၊

မြန်မာပြော
အင်္ဂလိပ်ပြော (၆)

၁၃၂။ ကောလင်းကိုကိုလတ်

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ယဉ်ကျေးမှု

၁၅၂။ မောင်သာရ

America က လာတဲ့
စာတစ်စောင်(၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှုမဝ
ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၉၃၊ ဧပြီ၊ ၂၀၁၄
ဝင်းငြိမ်း စီစဥ်တည်းဖြတ်သည်

ဝတ္ထုတို
၁၁၀။ ချွန်အဲလူ
တေလီကာဂရယ်ဖစ်တီ
၁၂၀။ ကိုကောင်းသော်၊ ကျောက်ဆည်၊
သိင်္ဂါရစွခင်း
၁၂၆။ မောင်သစ်ကျွိုင်း
မြေစိုက်လရောင်
၁၃၆။ ဆာသော်ဒိုး
ဟာသကောလိပ်
(အလွမ်း၊ အသီး၊ အပွင့်)
၁၄၄။ အောင်နိုင်ဇန်း
မီးလာတဲ့နေ့
၁၆၆။ မှူးဆက်ပိုင်၊ ရွှေတောင်၊
နောက်ဆုံးလက်နက်
၁၇၂။ နွေးသစ်မော်
အာဝေဏိကရသ
၁၈၀။ နီနီနိုင်၊ သထုံ၊
ဝေးတာသက်သက်
၁၈၈။ မိုးကျော်ဇင်
ရေမွှန်းလိပ်ပြာ
ရသစာတမ်း
၉၀။ မြဲရွှေးနီ
ဝိတောက်ချင်ခြင်း
ဝတ္ထုအစဉ်ဆက်ဝတ္ထုရှည်
၂၄၄။ ခင်ခင်ထူး
တောမင်းသမီး
ဝတ္ထုများကို
ပြန်လည်တူးဖော်ခြင်း
ဝင်းဦး ၇၆။
မိတ်ဆွေနှင့်အနမ်း
ဝတ္ထုရှည်စ/ဆုံး
မောင်နှင်းပန်း ၁၅၆။
မိုးခေါင်ရေရှားရပ်ဝန်းမှ
အော်သံများ
ညီငယ်လေး ၁၉၄။
ရွှေရည်စိမ်သော မြစ်
ဝတ္ထုအသစ်
------------------ ၂၁၂။
------------------ ၂၂၀။
------------------ ၂၂၆။
------------------ ၂၃၂။
------------------ ၂၃၈။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့-
တိုက် (၂၁/၂၃)၊ အခန်း (၃-၀၃)၊ ၅၂ လမ်း၊
(အောက်ဘလောက်)၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၀၁-၉၀၁၀၁၁၅
Email :
nyeinfamily@gmail.com
မျက်နှာဖုံး၊ မေဂ္ဂဇင်းလက်ဆောင်နှင့်
အတွင်းပုံနှိပ်သူ ဦးညာဏ်လှိုင် (၀၅၂၅၃)၊
ဗဟုသုတပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၁၁၀၊ ရွှေတောင်ကြား ၅ လမ်း၊
၆၃ ရပ်ကွက်၊ ဇက်မှုဇုန် တောင်ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
မြွေထုတ်ဝေသူ - ဦးညာဏ်လှိုင် (၃၇၁၀)၊
အမှတ် ၁၃၃၊ လမ်း ၄၀၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် မဟာဗန္ဓုလလမ်းကြား၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖြန့်ချိရေး - ဗဟုသုတစာပေ၊
အမှတ် ၁၃၃၊ လမ်း ၄၀၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် မဟာဗန္ဓုလလမ်းကြား၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၃၉၈၂၂၀
စာတိုက်သေတ္တာအမှတ် ၁၂၀၅
E-mail :
zabutalu@gmail.com
Available at :
iTune Store

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာသတို့သား သျှိုင်းနဲ့
မင်္ဂလာသတို့သမီး ချုံချုံ

သူတို့အရေး

ရွှေအမြုတေရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၂၉၃၊ ဧပြီ၊ ၂၀၁၄

သမက်ရသွားတဲ့ ရော့ကာကြီး

မကြာသေးခင်က အသက် ၅၀ ပြည့်
ရွှေရတုမွေးနေ့ဆင်နွှဲခဲ့တဲ့ ရော့ကာကြီး
ဇော်ဝင်းထွဋ်နဲ့ဇနီး မခိုင်အုံးတို့ရဲ့သမီး
ချုံချုံရဲ့မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးပွဲကို
ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့ နံနက်က
ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်း ၂၆ ရပ်ကွက်
ပုလဲရတနာလမ်းရှိ ပိဋကသုံးပုံနိကာယ်စာသင်တိုက်
ရွှေရတုခန်းမမှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။
ဝင်းထွဋ်တာရာ(ခေါ်)ချုံချုံရဲ့
ဘဝခရီးဖော်အဖြစ် လက်တွဲလိုက်သူကတော့
မောင်ဘုန်းမြင့်ဝင်း(ခေါ်)သျှိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။
သျှိုင်းနဲ့ ချုံချုံတို့ ရာသက်ပန် ရှိုးမြေကျ
ပေါင်းဖက်နိုင်ကြပါစေလို့
ရွှေအမြုတေ အဖွဲ့သားများက
တောင်းဆုပြုပါတယ်။
□

မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးပွဲမှာ မိတ်ဆွေများနဲ့အတူ တွေ့ရတဲ့ ဇော်ဝင်းထွဋ်နဲ့ မခိုင်အုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဘင်ပညာရှင်များ
စုံစုံညီညီ ပါဝင်ဖျော်ဖြေခဲ့ကြပါတယ်

လန်ဒန်မြို့ ဗုဒ္ဓဘာသာစင်တာအတွက် အနုပညာရှင်များ ရန်ပုံငွေရှာခဲ့

လန်ဒန်မြို့မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာစင်တာ တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်နိုင်ရေးအတွက် မြန်မာ-ဥရောပ ဗုဒ္ဓသာသနာနှင့်ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးအသင်းက ကြီးမှူးပြီး ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ သဘင် အနုပညာရှင်များရဲ့ ရန်ပုံငွေရှာတဲ့ပွဲတစ်ခုကို ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့ညနဲ့ မတ်လ ၁ ရက်နေ့ညများက ရန်ကုန်မြို့ မြို့မကျောင်းလမ်းရှိ အမျိုးသားဇာတ်ရုံမှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

စတီရီယိုတေးသံရှင်များ၊ မြန်မာသံတေးသံရှင်များ၊ ဇာတ်သဘင်ပညာရှင်များ စုံစုံညီညီ ပါဝင်ကြပြီး ဖျော်ဖြေတင်ဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ❑

'မောရစကြော' ကို ဖျော်ဖြေတင်ဆက်တဲ့ မိုးမင်းနဲ့အဖွဲ့သားများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့အရေး

ရွှေအမြုတေရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၂၉၃ ဧပြီ ၂၀၁၄

အသက် ၉၁ နှစ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့
အမေ ဒေါ်အေးကြည်

BURMESE CLASSIC .com

အမေများအဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ပြီးသွက်ပြနေသူက ဒေါ်နွဲ့နွဲ့စန်းဖြစ်ပါတယ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်က ကပြဖျော်ဖြေခဲ့တဲ့ အမေများအဖွဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမေများအဖွဲ့ ကဦးမယ်

ရန်ကုန်တစ်ဖက်ကမ်း သန်လျင်မြို့မှာ Father Land ဆောက်လုပ်ရေးမှ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားတဲ့ **အမေများ ရိပ်သာ** မှာ တစ်ခေတ်တစ်ခါက မြန်မာရုပ်ရှင်လောကရဲ့ ခေါင်းဆောင်မင်းသမီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြပေမဲ့ အခုအခါမှာတော့ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံဘဝနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေကြတဲ့ ရုပ်ရှင်အမေများ စုပေါင်းနေထိုင်ကြပါတယ်။ သူတို့အားလုံးကို ဦးဆောင်ဦးရွက်လုပ်ပေးနေတဲ့ ဒေါ်နွဲ့နွဲ့စန်းက နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သင်္ကြန်ကာလမှာ အမေများကို ယိမ်းကစေပြီး မဏ္ဍပ်များနဲ့ မိတ်ဆွေများရှိရာနေရာများမှာ အလှူခံထွက်လေ့ရှိပါတယ်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် သင်္ကြန်ကာလ အလှူခံထွက်ပြီးချိန်မှာတော့ နောက်နှစ် မထွက်တော့ဘူးလို့ ဒေါ်နွဲ့နွဲ့စန်းက ဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနှစ်မှာလည်း ၂၂ ကြိမ်မြောက်အဖြစ် အမေများအဖွဲ့ အလှူခံထွက်ကြရဦးမယ်လို့ သိရပါတယ်။ အမေများအဖွဲ့ကို ပဲခူးမြို့ ခြသေ့်သုံးကောင် ဆေးလိပ်လုပ်ငန်းမှ ဒေါ်မြမြဝင်းမိသားစုတို့က လစဉ် ဆန်နဲ့ ဆီ လှူဒါန်းထားပေမဲ့ နေ့စဉ်စားစရိတ် အသုံးစရိတ်များ လိုအပ်တာကြောင့် အလှူခံထွက်ရဦးမှာ ဖြစ်တယ်လို့လည်း ဒေါ်နွဲ့နွဲ့စန်းက ဆိုပါတယ်။ အမေများအဖွဲ့မှာ ပါဝင်တဲ့ ဒေါ် အေးကြည်ဆိုရင် အသက် ၉၁ နှစ်ရှိပြီဖြစ်ပါတယ်။ အမေများအဖွဲ့ကို ဖိတ်ကြားပြီး လှူဒါန်းလိုသူများအနေနဲ့ တယ်လီဖုန်းအမှတ် ၀၉၄၃၁၁၇၂၂၄ သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါကြောင်း သိရပါတယ်။ ☐

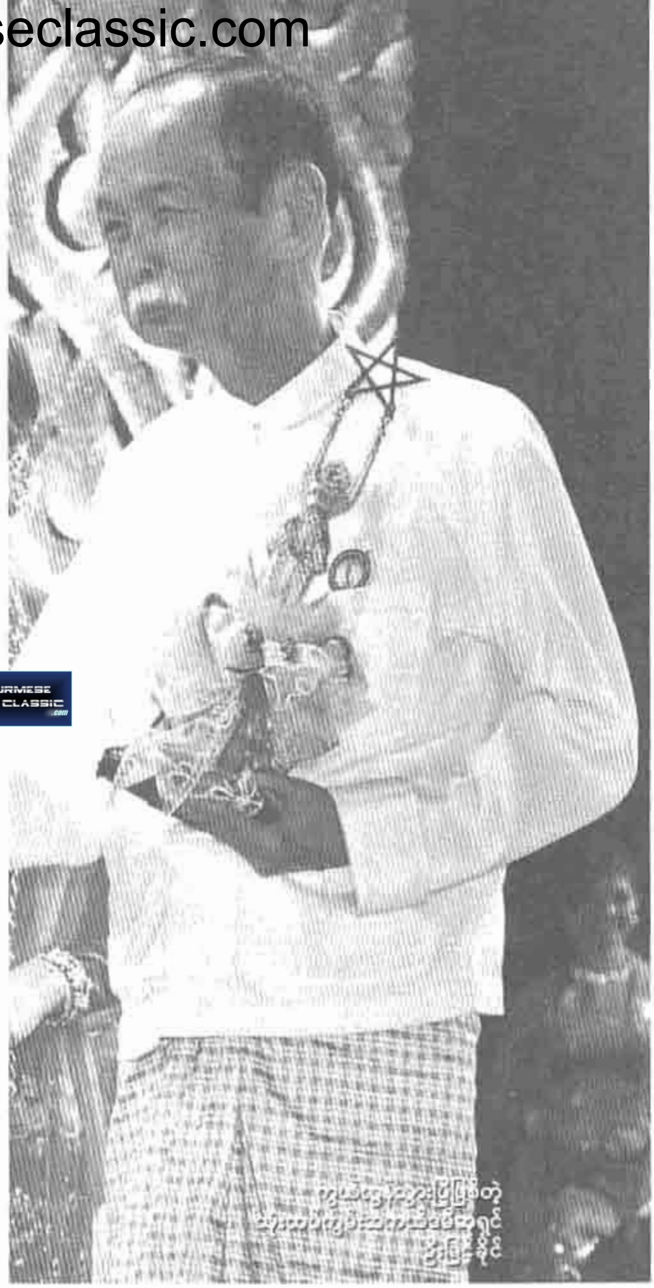

ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့
သုံးထပ်ကွမ်းအကယ်ဒမီဆုရှင်
ဦးမြင့်နိုင်

သုံးထပ်ကွမ်းအကယ်ဒမီ ဦးမြင့်နိုင် ကွယ်လွန်

၁၉၉၇ ခုနှစ်က **သူကျွန်မခံပြီ** ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှာ **သူးမွဲထသစ္စာ**၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်မှာ **ပင်လယ်ထက်က နေဝန်းနီ** ဇာတ်ကားများအတွက် ရုပ်ရှင်တည်းဖြတ် ထူးချွန်ဆုများ ဆွတ်ခူးခဲ့တဲ့ ဦးမြင့်နိုင် (အသက် ၇၁ နှစ်) မတ်လ ၅ ရက်နေ့က ကွယ်လွန်သွားတဲ့အတွက် မတ်လ ၇ ရက်နေ့မှာ ရန်ကုန်မြို့ ရေဝေးသုသာန်မှာ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။ ☐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကယ်ဒမီ သီဟတင်စိုးနဲ့ မိသားစု

နှလုံးခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူရတဲ့ သီဟတင်စိုး

တော်လှန်ရေးကာလ အခြေခံပြီး ဗီဒီယိုကားပေါင်းများစွာ ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့ သရုပ်ဆောင်၊ ဒါရိုက်တာ သီဟတင်စိုး နှလုံးသွေးကြောပိတ်တဲ့ရောဂါကို ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့ရှိ ဘာမင်ဂရတ်ဆေးရုံကြီးမှာ မတ်လ ၉ ရက်နေ့က ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူခဲ့ရတယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ သီဟတင်စိုးမှာ နှလုံးသွေးကြောတစ်ချောင်းက ရာနှုန်းပြည့်၊ နောက်တစ်ချောင်းက ၉၉ ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ နောက်တစ်ချောင်းက ၉၅ ရာခိုင်နှုန်း ပိတ်နေခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ခွဲစိတ်ကုသချိန် ၇ နာရီခန့် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး မတ်လနောက်ဆုံးပတ်အထိ ဆေးရုံပေါ်မှာ နားနေရဦးမယ်လို့ သိရပါတယ်။

သီဟတင်စိုးက ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှာ ငရဲသား ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအတွက် အကောင်းဆုံးဇာတ်ကားဆု၊ အကောင်းဆုံး ဒါရိုက်တာဆု၊ အကောင်းဆုံးအမျိုးသားဇာတ်ဆောင်ဆုတို့ကို ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ □

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး
ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း ဦးဇင်ဝိုင်း

အကယ်ဒမီ ဇင်ဝိုင်းလည်း ခွဲစိတ်ကုသမှုခံယူ

ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် သက်တမ်းပြည့်မဆောင်ရွက်နိုင်ဘဲ နုတ်ထွက်ခဲ့ရတဲ့ အကယ်ဒမီ ဇင်ဝိုင်း မတ်လ ပထမပတ်က ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့ရှိ ဗေဇ္ဇာနီ ဆေးရုံကြီးမှာ ခါးရိုး ခွဲစိတ်ကုသမှု ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ခွဲစိတ်မှုအောင်မြင်ပြီး ရန်ကုန်မြို့သို့ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ညက ပြန်လည်ရောက် ရှိနေပြီဖြစ်ပါတယ်။ ခွဲစိတ်ကုသပေးတဲ့ ဆရာဝန်များက လေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်ဖို့ ညွှန်ကြားထားပြီး လုံးဝဥသုံ ကောင်းမွန်သွားပါက ဒေါက်ရိုက်နိုင်မှာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

■ အောင်သန်းထွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြေသူဒြာ၊ အိန္ဒြာကျော်ဇင်နဲ့ ဝတ်မှုံရွှေရည်

နေတိုးနဲ့ သက်မွန်မြင့်

ဆရာ…

ဒီစာကို အဓိကရေးတဲ့ အကြောင်းရင်းက ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်လို့ပါ။ ၃. ၂. ၂၀၁၄ ရက်နေ့က ကျွန်တော် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀၁၄ ရွှေနှလုံးသားမှာပါတဲ့ ကျွန်တော့်ဝတ္ထု အတွက် စာအုပ်လာထုတ်တာပါ။ တကယ်တော့ စာအုပ်လိုချင်တာထက်ပဲ စာရေးဆရာတွေကို တွေ့ချင်တာက ပိုပါတယ်။

တကယ်တမ်း ဆရာ့ကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

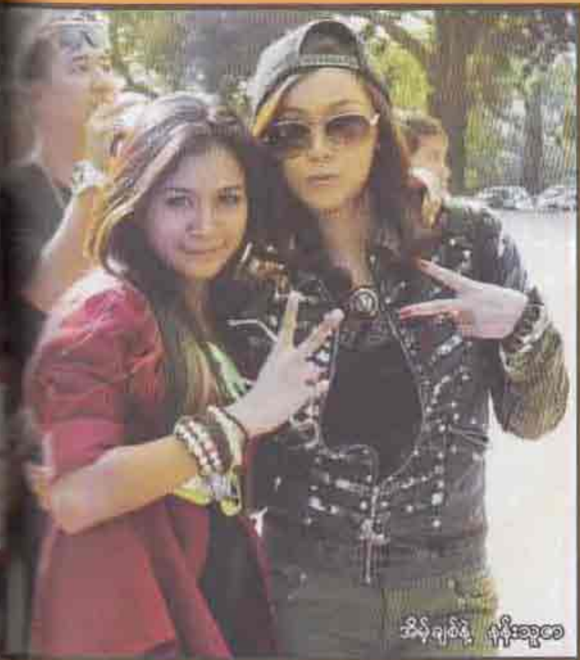

အိန့်ချစ်နဲ့ ဖိုးသူဇာ

ပိုင်းနှင်းသိန်းနဲ့ စန္ဒီမြင့်လွင်

ကြည့်သွားရတယ်။ 5 Plus နဲ့ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ မြင်ဖူးနေကျဆိုတော့ မြင်မြင်ချင်းပဲ ဆရာ့ကိုမှတ်မိပါတယ်။ ဆရာက ဂျာနယ်ဖတ်နေရာကတစ်ချက်ငဲ့ကြည့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်လိုက်ရင် အမှားပါသွားမှာကြောက်တယ်။ ဆရာ့ ဈေးဆိုင်တိုက်ထဲက ပြန်ထွက်ခဲ့တဲ့အထိ ဆရာ့ကိုကျွန်တော် နှုတ်မဆက်ခဲ့မိပါဘူး။ တကယ်တမ်း ပြန်တွေးကြည့်တော့ ဆရာ့ကို နှုတ်မဆက်ဘဲ ပြန်လာတာဟာ အင်မတန် ရိုင်းတာပေါ့ဆရာရယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ဆရာ့ကို မရိုသေလို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မလေးစားလို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာ့ကို ရိုသေလေးစားလွန်းလို့ ကျွန်တော် မနှုတ်ဆက်ဖြစ်ဘူး ဖြစ်သွားတာပါ။ နှုတ်ဆက်လိုက်ရင် အမှား ပါသွားမှာ စိုးရိမ်လို့ပါ ဆရာ။ ကျွန်တော့် အပြုအမူက မလေး စားသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ် ဆရာ။

မြတ်သျှိုင်းသွင်

myatshinetwin@g.mail.com

ရပါတယ်။ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော်ကလည်း ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို စိတ်ဝင်စားနေလို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါရယ်လို့ လှမ်းမမေးလိုက်မိဘူး။ ဆရာ ပြန်သွားတော့မှ အေးမြတ်မြတ်ချိုက ဆရာ မြတ်သျှိုင်းသွင် လို့ ပြောလို့ သိလိုက်ရပါတယ်။

❑

ဆရာရှင့်-

ကျွန်မပြောချင်တဲ့အကြောင်းက ဆရာ လမင်းမောင်မောင်ရဲ့ပေးစာကို ဖတ်ရလို့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်လေးပါ။ စာရေးဆရာကြီးငယ်တွေ ကွယ်လွန်သွားကြတော့ သူတို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့လွမ်းဆွတ်သတိရကြောင်း၊ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရကြောင်း ရေးကြတဲ့ ဆောင်းပါးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ပါ။ သူရေးတာ မှန်ပါတယ်။ တစ်ခုမှ အမှားမပါပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒါက သူ့အမြင်ပါ။ တစ်နည်း နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်လို့ဖြစ်စေ၊ မိဘအမွေအနှစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရလို့ ဖြစ်စေ ချမ်းသာသောသူတစ်ယောက်ရဲ့အမြင်လို့ ထင်ပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ ဒီလိုမြင်ပါတယ်ရှင်။ စာရေးဆရာတွေဟာ ဝန်ထမ်းမဟုတ်တဲ့အတွက် ပုံမှန်လစာ မရှိကြပါဘူး။ ပြည်သူတွေဆီက လက်ဖက်ရည်ဖိုး တောင်းလို့မရပါဘူး။ ဘိုးဘွားပိုင် အမွေအနှစ်တွေကိုလည်း တစ်ခုမှ မခံစားရကြပါဘူး။ နောက်တစ်ခုက ရန်ကုန်မြို့ရဲ့ ကျပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းပြီး ဆူညံပွက်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေထိုင်ကြရတာတောင် (ဒါက ဆရာသွင်ဆန်းမောင်ရေးတဲ့ ကြောင်ခုတင် ဝတ္ထုကို ဖတ်ပြီး မှန်းဆကြည့်ရတာပါ) စာတွေ တစ်ပုဒ်ပြီး တစ်ပုဒ် ဖန်တီးနိုင်ကြတာနဲ့တင် ချီးကျူးစရာကောင်းလှပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဆရာရယ့် ဘယ်လိုစာမျိုးရေးသည်ဖြစ်စေ၊ အယ်ဒီတာ ရွေးချယ်လို့ ဖော်ပြခံရတဲ့ စာမူအတွက် စာမူခကိုတော့ လိပ်ပြာသန့်စွာ သုံးစွဲနိုင်တယ်လို့ ကျွန်မမြင်ပါတယ်။ ဝင်ငွေနဲ့ ကုန်ဈေးနှုန်းကွာဟချက်ကလည်း ကြောက်ခမန်းလိလိပါ။

ပြီးတော့ ဆရာရယ်၊ ဆရာမ ခင်မြဇင်ပြောသလို "ပြည်သူတွေရဲ့ ခံစားချက်အစစ်အမှန်တွေ ကျွန်မတို့စာပေက တိုက်ရိုက်မဖော်ပြနိုင်တဲ့ အခါကျတော့ လွတ်အောင်ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်ကလေးတွေ ရေးကြရပါတယ်ဆိုတာလို့ မဟောသီမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ ဆရာ ဦးခင်မောင်မြင့်က ဆရာမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းအိန္ဒြာဗိုနဲ့ နိုင်သင်းကြည်

ဇအောင်ရဲလင်းနဲ့ နိုင်းနိုင်း

မဝင့်(မြစ်ငယ်)ကို ဆရာမ လွတ်လွတ်ကလေးနော်လို့ သတိပေးရတဲ့အထိလိုမျိုးပေါ့နော်။ ကျွန်မတို့ပြည်သူတွေဘက်က ရပ်တည်ခံစားပေးတဲ့သူဆိုလို့ စာပေပညာရှင်တွေပဲ ရှိတာပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ဆရာရယ်။ ကျွန်မ ဆုတောင်းပေးချင်တာက "သူဌေးတစ်ယောက် ဟိုတယ်ကြီးတစ်လုံးဆောက်ပြီး စာရေးဆရာတွေကို စိတ်အေးချမ်းသာစွာ စာရေးနိုင်အောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးသော်ကောင်းလေစွ" လို့ပါဆရာ။ ဟိုအရင် ဆရာကြီးမောင်သာရ ဟိုတယ်မှာ စာသွားရေးသလိုမျိုးပေါ့လေ။

ဆရာ မိုးဟိန်း တောင်ကြီးစဝ်စံထွန်းဆေးရုံမှာ ဆေးလာကုတာ သိပေမဲ့ တစ်ပတ်မှာ ဂျာနယ်တစ်စောင်တောင် ဝယ်မဖတ်နိုင်တဲ့ကျွန်မ သွားတွေ့ချင်သော်လည်း မသွားဖြစ်ခဲ့ပါဘူးဆရာ။

စာပေကို မြတ်နိုးလွန်းလို့ စာပေတာဝန် မကျေပွန်မှာစိုးလို့ အိမ်ရာမထူထောင်ဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း နေကြတဲ့သူတွေကိုလည်း စာပေလောကမှာပဲ ကျွန်မ ကြားဖူးတာပါ။

ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းကို အသက်အကြာကြီး ရှည်စေချင်ပါတယ်။ ဆရာ မင်းဝေဟင်၊ ပန်းရေကျိုး၊ သွင်ဆန်းမောင်တို့ရေးတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လောက်ဖတ်ပြီး တစ်မှိုင်မှိုင် ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရ၊ ပြုံးရတဲ့အရသာကို ဘာနဲ့မှ မလဲနိုင်လို့ပါ။ တခြားဆရာ၊ ဆရာမတွေအကုန်လုံးလည်း ဖတ်ပြီးတိုင်း ကျေနပ်မိတာချည်းပါဆရာ။ စာရှည်သွားလို့ ခွင့်လွှတ်ပါ။ လွန်တာရှိ ဝန္ဒာမိပါဆရာ။

မန်းမာယာ

တောင်ကွက်သစ်၊ ရပ်စောက်။

ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုဆောက်ပြီး စာရေးဆရာတွေကို နားနေနေ စာလာရေးလှည့်ကြလို့ ဖိတ်ခေါ်မယ့်သူတော့ အခု ချိန်ထိပေါ်မလာသေးပါဘူး။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဆရာ မောင်သာရ၊ ဆရာ မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း) အစရှိတဲ့ဆရာများ ဟိုတယ်မှာ နေကြပြီး စာရေးနိုင်ခဲ့ကြတာကို လွမ်းစရာကော ပါတယ်ဗျာ။

❑

ရဲရင့်အောင်နဲ့ ကိုကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိုင်ဖြိုးသုနဲ့ ချစ်သုဝေ

စိုးမြတ်သူဇာနဲ့ ရန်အောင်

ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းခင်ဗျား

မေတ္တာရှေ့ထား၍ ဦးပဥ္စင်း စာရေးလိုက်ပါသည်။ ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်း ပြုစုရေးသားသော **ဝင်းငြိမ်းနှင့် စာရေးဆရာများ** (၁-၃)စာအုပ် ဆရာ့လက်ထဲ၌ ရှိပါသေးလျှင် ဦးပဥ္စင်း အလှူခံချင်ပါသည်။ ထိုစာအုပ် အရဏ်ကောင်းကင်စာအုပ်တိုက် အုပ်တွဲကလေးများ ထွက်စဉ်အခါက ဝယ်ထားတာတော့ ရှိပါသည်။ သို့သော် အပြည့်အစုံ မရှိသေးပါ။ ဆရာ့စာအုပ်သည် စာရေးဆရာတို့၏ ဘဝအတွေ့အကြုံ၊ စာပေအပေါ် ခံယူချက်၊ စာပေအတွေးအခေါ်များ ပါရှိသောကြောင့် ဖတ်ရှုရသူတိုင်း လွန်စွာ ဗဟုသုတတိုးပွားရပါသဖြင့် စာကြည့်တိုက်တွင် ထားရှိသင့်သောစာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အလှူခံရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဦးပဥ္စင်းတို့ရွာ၌ စာကြည့်တိုက်တည်ထောင်ရန်အတွက် တစ်လတစ်လတွင် ဦးပဥ္စင်းသည် အလှူအတန်းများမှရရှိသော ဝတ္ထုငွေကြေးများဖြင့် စာအုပ်များကို စုဆောင်းဝယ် ယူနေရပါသည်။

ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ

ဦးဣန္ဒာစာရ၊ရေစကြို၊

မဟာသိမ်တော်ကြီးစာသင်တိုက်၊

အမှတ် ၅၅၀၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊

သိမ်ကြီးဈေးအနီး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဘုန်းဘုန်း တပည့်တော့်လက်ထဲမှာ ကော်ပီတစ်စုံသာ ကျန်ပါတယ်။ စာကြည့်တိုက်အတွက်ဆိုရင်တော့ ထုတ်ဝေသူ ကံကော်ဝတ်ရည် စာပေတိုက်ကို အလှူခံပေးပါ့မယ်။ ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းတိုက် တယ်လီဖုန်းအမှတ် ဝ၁ ၉၀၁၀၁၁၅ သို့ ဆက်သွယ်ပါ။

❑

မင်္ဂလာပါ ဆရာ

ကျန်းမာပါရဲ့လား ခင်ဗျ

ရွှေကတော့ တစ်လထက် တစ်လ ပိုပိုပြီးတော့ တန်ဖိုးတွေတက်ပါလာတယ်။ အဲ… တန်ဖိုးဆိုတာက ငွေကြေးကို ပြောတာ မဟုတ်ဘဲ ရွှေရဲ့ အနှစ်သာရကို ဆိုလိုတာပါ ခင်ဗျ။ ရွှေအသစ်တွေဆိုရင်လည်း ဒေါင်ဒေါင်မြည်တွေချည်းပါပဲ။

ရွှေစာပေဆုပေးပွဲကြီးလည်း နီးလာပြီပေါ့။ အရင်တုန်းက ရွှေချစ်သူတွေ တောင်းဆိုသလိုပဲ ရွှေစာပေဆုပေးပွဲ မြင်ကွင်းတွေကို အခွေထုတ်ပေးစေချင်မိပါတယ်။ ပရိသတ်အကြိုက်ဆုံး ဆုတွေရတဲ့ ဆရာ နော်(ကျောက်တိုင်)နဲ့ ဆရာမ မေ(လားရှိုး)တို့အတွက် အရမ်းဝမ်းသာမိပါတယ်။ ဆရာ မင်္ဂလာရွှေမောင်းဆိုတာ ဘယ်ဆရာပါလိမ့်။ ရွှေစာပေဆုပေးပွဲမှာ ဆရာ ရွှေမောင်းရဲ့ဓာတ်ပုံကို မတွေ့ဖူးလို့ပါ။ ဆရာ ရွှေမောင်းရဲ့ အခြားကလောင်အမည်ကို မသိလို့ပါ။

ဆရာမ ကြည်မွေ့အိမ်ကို ရွှေစာပေဆုပေးပွဲမှာ နှစ်တိုင်းတွေ့ရပေမဲ့ ဆရာမရဲ့ ဝတ္ထုတွေကို ရွှေမှာ ဘာလို့ မဖတ်ရပါလိမ့်။ ရွှေဝတ္ထုတွေကလည်း လတိုင်း အကောင်းပကတိချည်းပါပဲ။

ဆရာရေ… နိုဝင်ဘာမှာ ကျရောက်မယ့် ရွှေအမြုတေရဲ့ ငွေရတုအတွက် အထူးဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်မိတယ်ဗျာ။ ဆရာလည်း ရွှေအမြုတေရဲ့ ငွေရတု… ပြီးတော့ ရွှေရတုအထိ ကျန်းမာချမ်းသာစွာနဲ့ စာပေတာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်နိုင်ပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိန္ဒြာကိုနဲ့ အေးမြတ်သူ

ချစ်စုဝိုင်းဦးနဲ့ သုဇာ

စေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။

သီဟနိုင်၊နန်ကာသူ၊

ဆရာ မင်္ဂလာရွှေမောင်းက တခြားကလောင်နာမည်များနဲ့လည်း စာရေးပါတယ်။ မင်္ဂလာရွှေမောင်း ဆိုတာ ဘယ်သူလို့ မသိစေချင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် ပြောခွင့်မရှိတာကို တောင်းပန်ပါတယ်။

ရွှေအမြုတေရဲ့မှာ စာမူတောင်းလေ့မရှိပါဘူး။ ဆရာများက ရွှေအတွက် ပေးလာတဲ့စာမူများကိုသာ သုံးလေ့ရှိပါတယ်။ တချို့ဆရာ၊ ဆရာမများ ကျွန်တော်နဲ့ လူချင်းရင်းနှီးပေမဲ့ စာမူမပေးရင် ကျွန်တော်ကလည်း တောင်းလေ့မရှိပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ရွှေအမြုတေစာပေဆုပေးပွဲကို မေလ ၂၈ ရက်နေ့ ကုန်သည်ကြီးများဟိုတယ်မှာ ကျင်းပဖို့ စီစဉ်နေပြီဖြစ်ပါတယ်။ ပွဲမှတ်တမ်းအခွေ နှစ်စဉ်ရိုက်လေ့ရှိပါတယ်။ အခွေထုတ်ရောင်းတာတော့ မရှိပါဘူး။

❑

မင်္ဂလာပါ ဆရာ

ဆရာခင်ဗျား၊ ပထမဦးဆုံးမေးချင်တာက **အမှတ်တရ ရွှေ ၆၀** မှာပါတဲ့ **သူ… သူ… သူ… သူ** ဝတ္ထုရဲ့ စာရေးဆရာမ ခင်ပန်နှင်း(မြောင်းမြ)ဟာ ခင်ပန်နှင်းနဲ့ တူပါသလားဆရာ။ ဆရာ့ရဲ့ ရွှေကို မြတ်နိုးခုံမင်စွာ လစဉ် ဝယ်ဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။ စာအုပ်ရဲ့ အနံ့လေးရအောင် ခေါင်းအုံးဘေးထားအိပ်စွဲမက်သူပါဆရာ။ စာပေကို ချစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ စာရေးဆရာမ အိမာဆမ်၊ အိုစွမ်းပြည့်တို့ရဲ့ စာအုပ်တွေလည်း မက်စက်ဖူးပါတယ်။ အခု မထွက်တော့လို့လည်း ထွက်လာပါ

ဟန်ထွန်းနဲ့ R ဇာနည်

မလားလို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်ဆရာ။ ဆရာမတွေများ ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူးလားလို့ ဆရာကတစ်ဆင့် သတင်းမေးပါတယ်။ ဆရာမ နေနွယ်ဇင်မြင့်ရဲ့ ဒုတိယအကြိမ်ဝတ္ထုတွေကိုလည်း နှစ်ခြိုက်လှတယ်။ ဆရာမ လမင်းမိုမိုနဲ့ ပုဏ္ဏမီတို့ရဲ့ ဝတ္ထုတွေလည်း အစဉ်တစိုက် အားပေးလျက်ပါ ဆရာ…။

ဆရာ လမင်းမောင်မောင်ရဲ့ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးတိုလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြိုးကြီးနဲ့ လူမွန

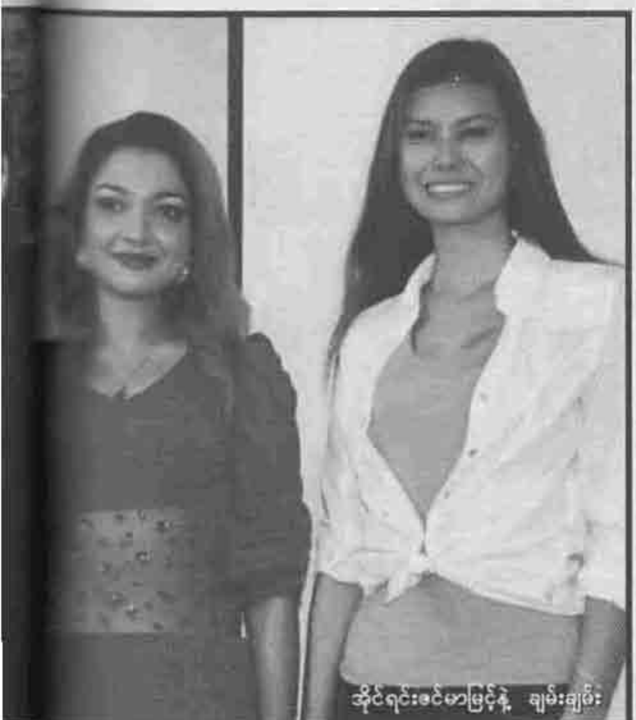
အိုင်ရင်းခင်မာမြင့်နဲ့ ချမ်းချမ်း

မျှော်ဖတ်မိပါတယ်။ ဆရာမ စုသဲမွန်ရဲ့ အမြစ်၊ အခက်နဲ့ အကိုင်းတို့အကြောင်း ဝတ္ထုလေးက ရင်ထဲထိလှပါတယ်ဆရာ။ ဒေါင်ဒေါင်မြည် ရွှေအသစ်များနဲ့ ရွှေဝတ္ထုများ ကောင်းမွန်လတ်ဆတ်လှသလို ဆရာလည်း ကျန်းမာလန်း ဆန်းပါစေဗျား….။

ဆုတောင်းလျက်
နေနွေ၊ထားဝယ်၊

မေးထားတဲ့ ဆရာမများ အားလုံး ကျန်းမာပကတိရှိပါတယ်။ အိမ်ထောင်ရက်သား ကျကုန်ကြတော့ စာမူများများ မဖန်တီးနိုင်ကြတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။

❑

ဆရာဦးဝင်းငြိမ်း

ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်ရွှေမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရေးဖက်သူငယ်ချင်း နော်(ကျောက်တိုင်)တစ်ယောက် ရွှေနှလုံးသားဆု ရရှိတယ်ဆိုတာကိုသိရတော့ ချက်ချင်းဖုန်းဆက်ပြီး အကြောင်းကြားလိုက်မိပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်က ပြည်မြို့မှာ နေထိုင်တာ ဖြစ်တာကြောင့် 'ရွှေ'ကို ၂၇၊ ၂၈ ဆိုရင် ဖတ်ရပါတယ်။ နော်ကတော့ နောက်လ လဝက်လောက်မှ ဖတ်ရတာဆိုတော့ ကျွန်တော်က စောပြီး သိရတာပါ။ သူပြောသလိုပဲ ရေခံမြေခံ ညံ့တဲ့အရပ်ဆိုတော့ အရာတိုင်းဟာ နောက်ကျမှ သိခွင့်၊ မြင်ခွင့်ရတဲ့နေရာမို့ပါ။ ဖုန်းနဲ့လှမ်းပြီး အသိပေးလိုက်တော့ သူ့ရဲ့ရင်ခုန်မှုတွေဟာ အသံလှိုင်းတွေနဲ့ စီးမျောလာသလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ အစဉ်အဆက်နှစ်တွေက Sky Net ရုပ်သံလိုင်းကနေ ရွှေအမြုတေစာပေဆုပေးပွဲကို Live ကြည့်နေတုန်း စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဆုတွေ တက်ယူတိုင်း၊ ကျေးဇူးစကားတွေဆိုတိုင်း ရင်တွေခုန်ပြီး ကြည်နူးတဲ့စိတ်နဲ့ မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျခဲ့ရတယ်လို့ နော်(ကျောက်တိုင်)က ပြောဖူးပါတယ်။ သူပြောခဲ့ဖူးတဲ့ စကားတွေဟာ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာလည်း လှိုင်းထန်ခဲ့ရပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့အနုပညာသမားတွေကပဲ နှလုံးသားနုတာလား၊ နှလုံးသားနုတဲ့သူတွေကများ စာပေတွေကို ဖန်တီးဖြစ်ခဲ့တာလားတော့ မပြောတတ်ပါဘူး ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်က 'နော်၊ မင်း အခုနှစ်စင်ပေါ် တက်ပြီး ဆုယူရမယ်။ အဲဒီအခါကျ နှစ်ယောက်တက်ခွင့်ရမယ် ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ပါကွာ။ သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီပေးပွဲတွေမှာတောင် မင်းသား၊ မင်းသမီးတစ်ယောက်ပွဲတက်ရင် သူတို့ရဲ့ဇနီး၊ ယောကျ်ားတွေ၊ သားသမီးတွေပါတယ် မဟုတ်လား။ ဆရာ့ကို လှမ်းမေးကြည့်ပါဦးကွာ'လို့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာကြည်နူးတဲ့ စိတ်တွေဖိစီးပြီး မပြောသင့်ဘူးလို့ ထင်တဲ့ စကားတွေ အလိုလို ထွက်သွားခဲ့မိတယ် ဆရာ။

မင်းတုန်းမောင်စိမ်းလွင်

ရုပ်ရှင်အကယ်ဒမီဆုပေးပွဲမှာ သရုပ်ဆောင်ရဲ့ဇနီး၊ ခင်ပွန်းကို တွဲဖိတ်တာ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာက ဒြေသည် ၄၄၀ သာဆန့်တဲ့ကုန်သည်ကြီးများ ဟိုတယ်မှာ နေရာအခက်အခဲအများကြီးရှိတာကြောင့် 'ဖိတ်စာနဲ့တကွ ကြွပါ'ဆိုတဲ့ စာတန်းကို မလွဲမရှောင်သာ ထည့်ထားရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာ နော်နဲ့အတူ တက်ချင်တယ်ဆိုရင် ဖိတ်ပေးပါမယ်။

■

ဝင်းငြိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

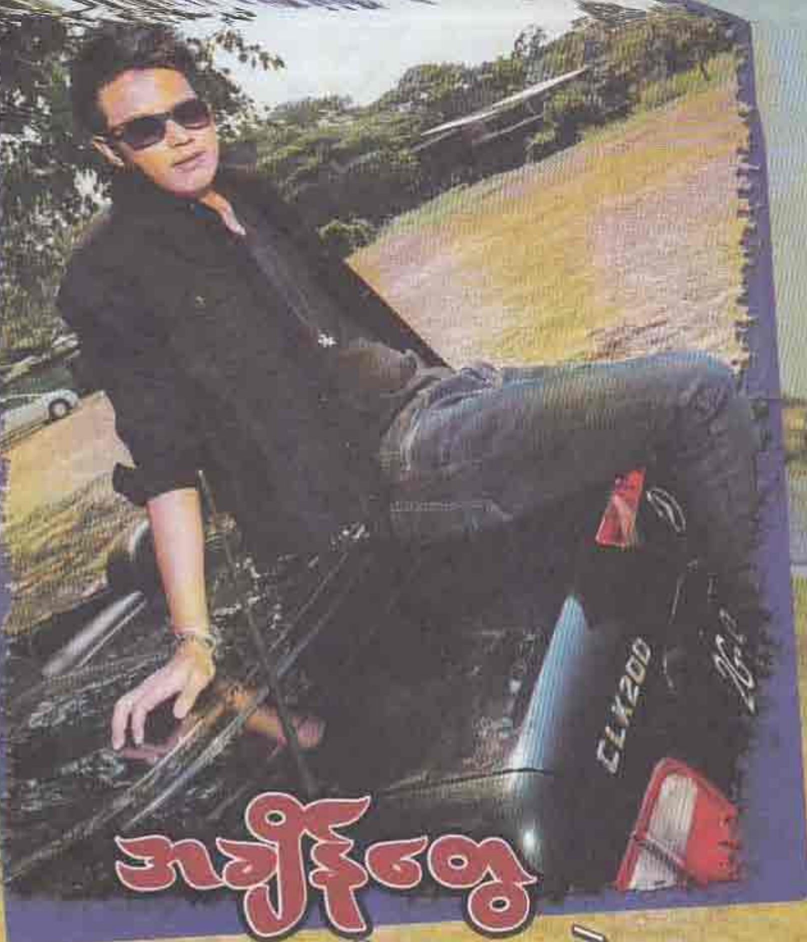

အချိန်တွေ ဖွဲ့မပေးနိုင်သေးတဲ့ စိုင်းစိုင်း

စင်းငြိမ်း

ဓာတ်ပုံ - HAK

ကာလတစ်ခုမှာရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း ရုံးခန်းကို ဒါရိုက်တာ ချိုင်းရှိန်နဲ့တွဲပြီး ကန့်တော်ကလေး မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်လမ်းရဲ့ ၉၂ လမ်းထောင့် က မြေညီထပ်မှာ ဖွင့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဒါရိုက်တာ ချိုင်းရှိန်က လူငယ်လေးနှစ်ယောက်ကို သရုပ်ဆောင် အတတ်ပညာသင်ကြားပေးဖို့ ခေါ်လာခဲ့ဖူးပါတယ်။ တစ်ဦးက မော်ဒယ်လ်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ တင်ဇော်လတ်ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ဦး ကတော့ ဂီတလောကမှာ လူငယ်များ သိကြပြီးနေပြီဖြစ်တဲ့ စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နောင်မှာတော့ တင်ဇော်လတ်က နိုင်းနိုင်းအစည်နဲ့ အောင်မြင်ထင်ရှားတဲ့ သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လာပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

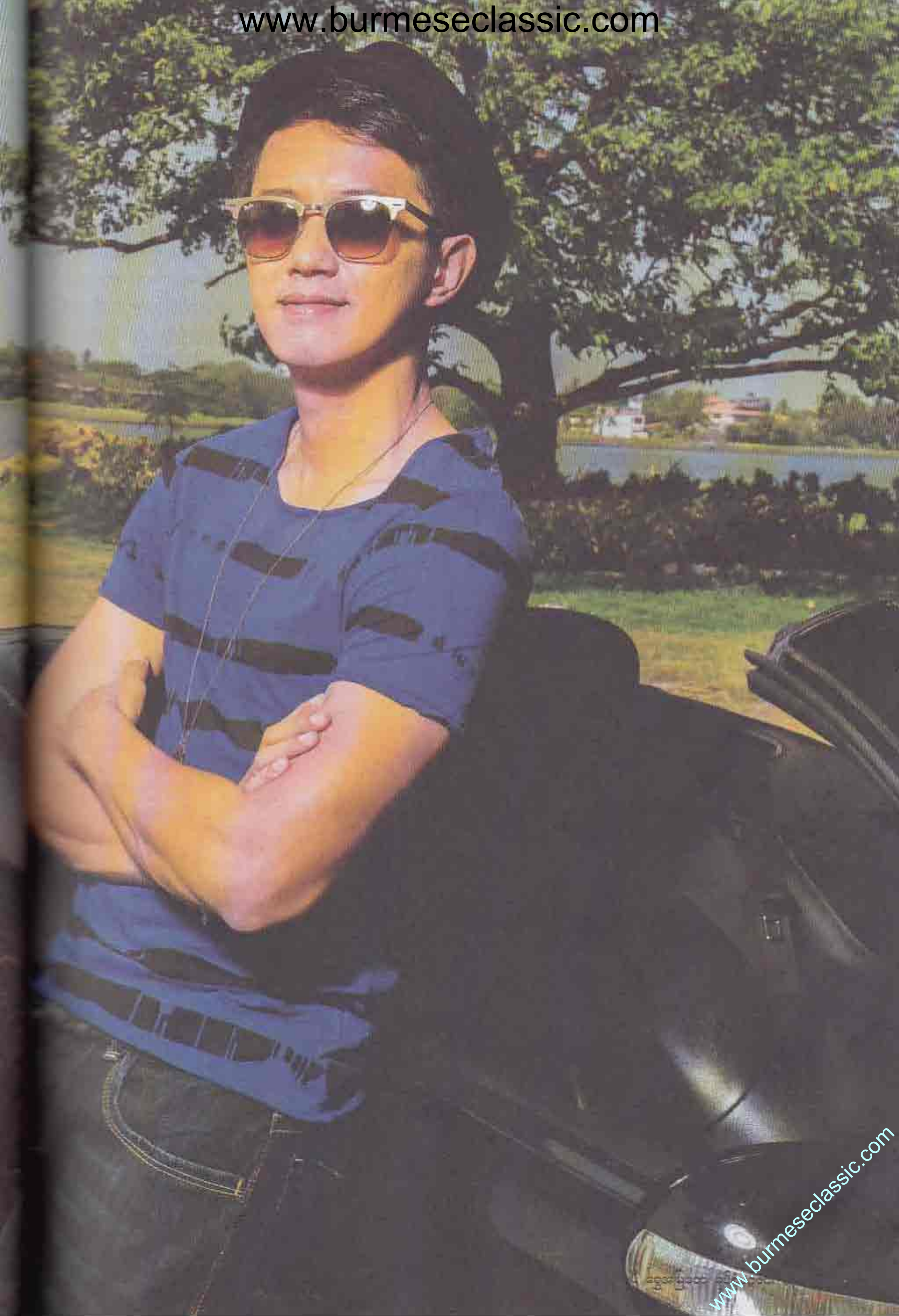

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

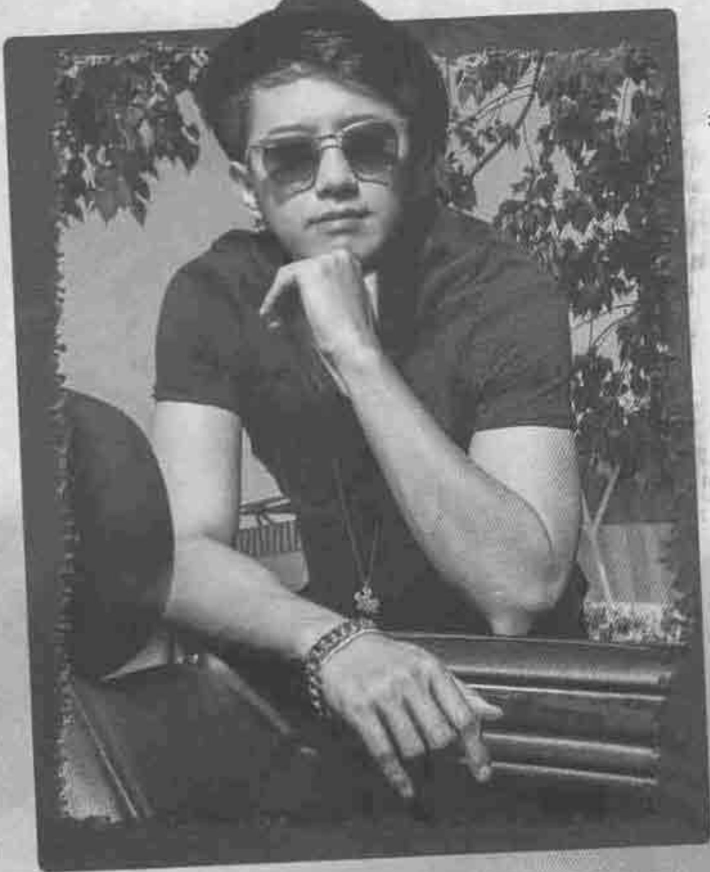

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်ကတော့ လူငယ်များအသည်းစွဲ အဆိုကျော် သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဧပြီလ ၁၀ရက်နေ့မှာ မွေးဖွားသူ စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်က သူ့မွေးနေ့အမှတ်တရ ဖျော်ဖြေပွဲများ ကျင်းပသလို ကျွန်တော်ကလည်း ရွှေအမြုတေ မျက်နှာဖုံးရှင်အဖြစ် စိုင်းစိုင်းကို ဂုဏ်ပြု တင်ဆက်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနှစ်မှာလည်း ဧပြီလဖွား စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်ကိုပဲ မျက်နှာဖုံးရှင်အဖြစ် ဖော်ပြပေးလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလုပ်များတဲ့ကြားက စိုင်းစိုင်းက သူ့ကတိအတိုင်း မျက်နှာဖုံးအတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အင်တာဗျူးအတွက်ကတော့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အားနာကြရင်း နောက်ဆုံးမှာ တယ်လီဖုန်းနဲ့သာ အမေးအဖြေပြုလုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

❑

စိုင်းရေ . . . မွေးနေ့ရောက်တိုင်းပရိသတ်အတွက် အမှတ်တရဖျော်ဖြေပွဲကလေးတွေ လုပ်လာခဲ့တာ ဒီနှစ်က ပွဲလုပ်တာဘယ်နှကြိမ်မြောက်လဲ။

ကျွန်တော် ပွဲလုပ်လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာ ဒီနှစ်က ၁၀ ကြိမ်မြောက်ပါ။

ဒီနှစ် မန္တလေးမှာ လုပ်မယ်ဆို။

မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျ။ ကြားထဲမှာ တစ်နှစ်တော့ မန္တလေးမှာ သွားလုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒီနှစ်က ၁၀ ကြိမ်မြောက်လည်း ဖြစ်တယ်၊ ကျွန်တော့်ပရိသတ်ရဲ့ဆန္ဒကိုလည်း တောင်းခံကြည့်တော့ ရန်ကုန်မှာ လုပ်ပါဆိုတဲ့ပရိသတ်က ပိုများတာကြောင့် ရန်ကုန်မှာပဲ ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့မှာ လုပ်မှာပါ။

မန္တလေးမှာ လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ပွဲက ကျွန်တော့်မွေးနေ့ပွဲ မဟုတ်ပါဘူး။ သာမန်ဖျော်ဖြေပွဲတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။

မန္တလေးပွဲက ဘယ်ရက်လောက် လုပ်ဖြစ်မလဲ။

ကျွန်တော် ကြိုးတော့ ကြိုးစားနေပါတယ်။ လုပ်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် မတ်လ နောက်ဆုံးပတ်မှာ လုပ်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါဆိုရင် မန္တလေးပွဲက အရင်ဖြစ်မှာပေါ့။

ဟုတ်ကဲ့။ ရန်ကုန်ပွဲကတော့ ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့ အတိအကျလုပ်မှာဆိုတော့ မန္တလေးပွဲ လုပ်ဖြစ်ရင် အရင်ဖြစ်ပါမယ်။

စိုင်းက သီချင်းဆိုတာ အောင်မြင်ပြီးတဲ့နောက်မှာ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်။ ကိုယ်ပိုင်ထုတ် လုပ်ရေးလည်း ထူထောင်ထားတယ်ဆိုတော့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွင်းမှာ စိုင်းရဲ့ Heart & Soul ထုတ်လုပ်ရေးက ဘာတွေထုတ်လုပ်ဖို့ စီစဉ် ထားလဲ။

အခု လောလောဆယ် မှာ ဒါရိုက်တာ ညီမင်းလွင်နဲ့ **ဓာတ်ရှင်ရိုက်သူများ** ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ကားကို ရိုက်ကူးနေတာ ရှိပါတယ်။ ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ သင်္ကြန်ကား တစ်ကားရိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်။ နောက်တစ်ပတ် ဆယ်ရက်လောက်ဆိုရင်တော့ ရိုက်ဖြစ်မယ် မရိုက်ဖြစ်ဘူးအတည်ပြုလို့ရပါပြီ။ ဒီနှစ်ထဲမှာတော့ ဒီကား နှစ်ကား ရိုက်ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။

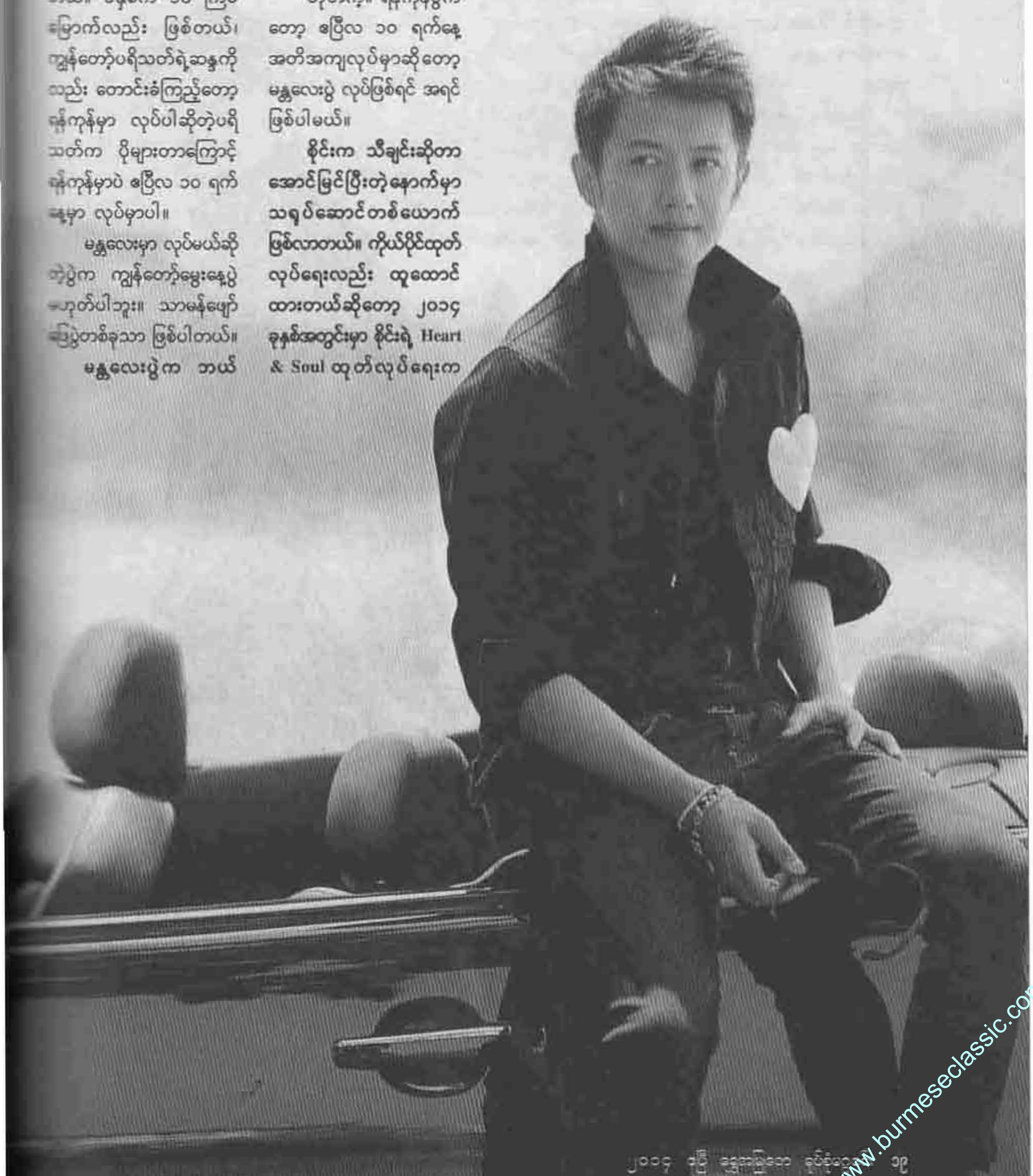

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ကျန်ခဲ့တဲ့ နှစ်က ဒါရိုက်တာ ဦးမီးပွားနဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ ခေင်ရဲ့နှုတ်သမီး ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကို ရုံတင်ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်။

စိုင်း တည်ထောင်ထားတဲ့ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးက ရိုက်တဲ့ကားတွေမှာ စိုင်းစိုင်းက ကိုယ်တိုင်သရုပ်ဆောင်တဲ့ ကားတွေပဲ ထုတ်လုပ်တယ်နော်။

ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ရေး တည်ထောင်ထားတာကိုက ကျွန်တော် ရိုက်ချင်လို့ပါ။

ဟောလီဝုဒ်မှာ မင်းသားတချို့က ထုတ်လုပ်ရေးတွေ တည်ထောင်ထားကြပေမဲ့ တချို့ကားတွေမှာ သူတို့မပါဘဲ ထုတ်လုပ်သူသက်သက်လုပ်တာ ရှိတယ်လေ။

ဟုတ်ကဲ့။ နောက်ပိုင်းကျရင်တော့ အဲဒီလိုလုပ်ဖို့လည်း အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။ လောလောဆယ်မှာတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်တဲ့ကားတွေကိုပဲ ထုတ်လုပ်နေပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ ရိုက်ဖြစ်ဖို့ ပိုများပါတယ်။

စိုင်းစိုင်းတို့ရဲ့ ပထမဆုံး ထုတ်လုပ်မှုဖြစ်တဲ့ "အာဒမ်

ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ရေး တည်ထောင် ထားတာကိုက ကျွန်တော် ရိုက်ချင်လို့ပါ

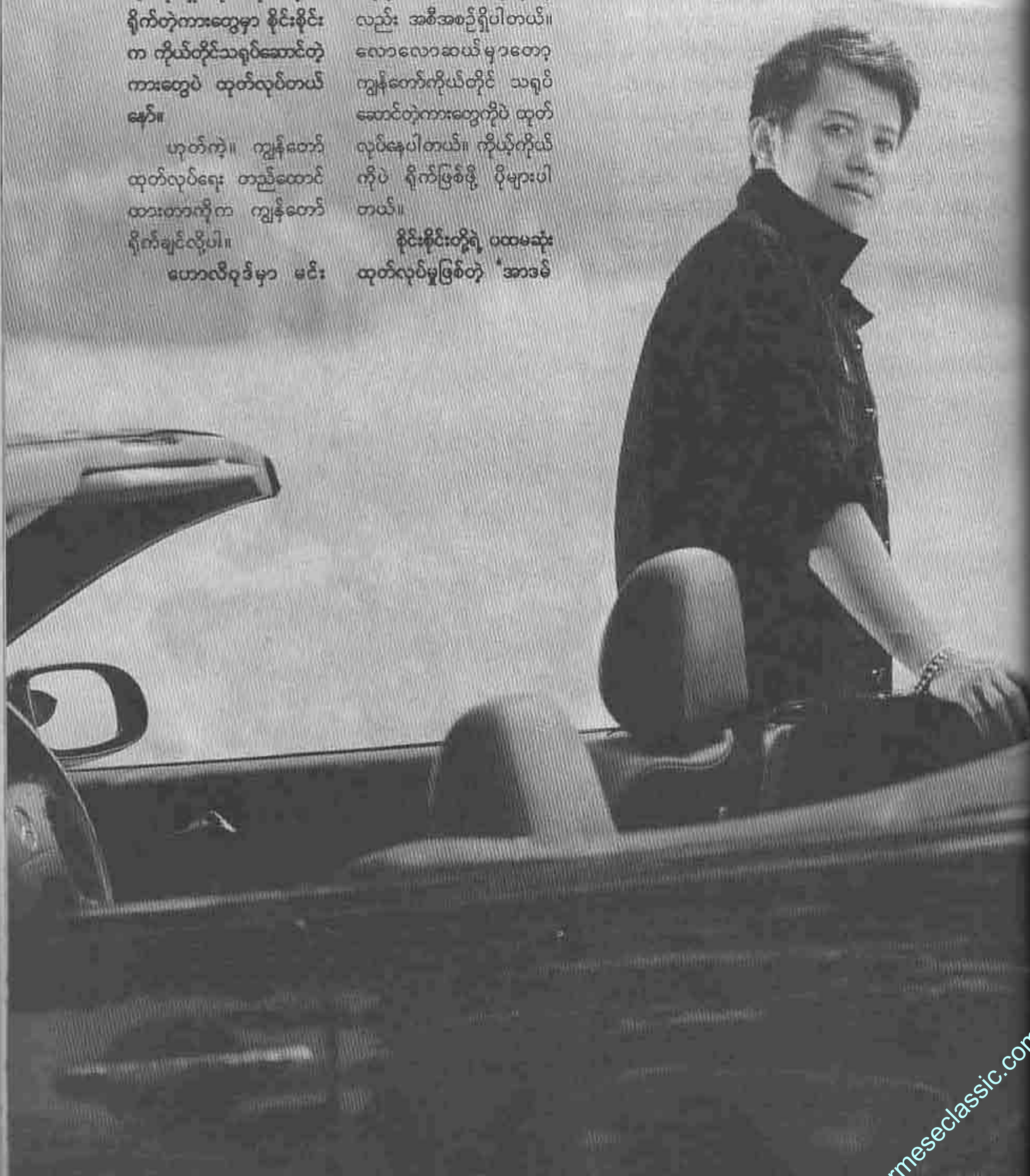

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရယ်၊ ဝေရယ်၊ ဒသရယ်'ကို အမေရိကားမှာ သွားပြဖူးတယ်နော်။ နောက်ထပ်ရော အဲဒီလိုအစီအစဉ်ရှိသေးလား။

ကျွန်တော်တို့ ထုတ်လုပ်တဲ့ကားတွေမှာ တစ်ကားနဲ့တစ်ကားမတူအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားကြပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား ထွက်လာပြီဆိုရင် ရုံတင်ပြသပြီးမှ ဒီကားဟာ ပြည်တွင်းမှာပဲ ပြဖို့ သင့်သလား၊ ဒါမှမဟုတ် နိုင်ငံခြားကိုပါ အမေရိကားတို့ အထိ သွားပြသင့်သလား ဆိုတာကို စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပါတယ်။ အိပ်မက်ကတော့ အကြီးကြီးပေါ့ ဦးရယ်။

လောလောဆယ်မှာ ထိုင်းနဲ့မြန်မာ ဖက်စပ်ရိုက်ကူးမယ့် ရုပ်ရှင်ကားမှာ စိုင်းစိုင်း ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ဖို့ သဘောတူထားတယ်နော်။

ဟုတ်ကဲ့၊ မြန်မာသရုပ်ဆောင်တွေနဲ့ ထိုင်းသရုပ်ဆောင်တွေ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ကြပြီး မင်းထင်ကိုကိုကြီးရဲ့ဇာတ်ညွှန်းကို ကိုလူမင်းရိုက်ကူးမယ့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှာ ကျွန်တော် သရုပ်ဆောင်ဖို့ သဘောတူထားပါတယ်။ ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီက မဟုတ်ဘဲ တခြားကုမ္ပဏီတစ်ခုက သရုပ်ဆောင်အဖြစ် ကျွန်တော့်ကို ကမ်းလှမ်းထားတာပါ။ ကျွန်တော်ကလည်း စိတ်ဝင်တစားနဲ့ လက်ခံထားပါတယ်။

အဲဒီကားနဲ့ ပတ်သက်လို့ စိုင်း ဘယ်လောက်ထိ မျှော်လင့်ထားသလဲ။

ပထမဆုံးကတော့ တခြားနိုင်ငံက အနုပညာရှင်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ရမှာဖြစ်လို့ ရိုက်ဖြစ်ပါစေလို့ပဲ ကျွန်တော် ဆုတောင်းပါတယ်။ ရိုက်ဖြစ်ပြီဆိုရင်တော့ နှစ်နိုင်ငံက ပရိသတ်တွေ လက်ခံနိုင်တဲ့ ဇာတ်ကောင်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမှာပေါ့။ ဖြစ်နိုင်ရင် မြန်မာနိုင်ငံမှာသာမက သူတို့နိုင်ငံမှာပါ သွားပြရင် အဆင်ပြေအောင်၊ မျက်နှာမငယ်ရအောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားချင်ပါတယ်။

အခု သိထားသလောက်ကတော့ ဇာတ်ညွှန်းရေးနေဆဲပဲဖြစ်တယ်။ ဘယ်တော့လောက်ရိုက်ဖြစ်မယ်ဆိုတာ မှန်းလို့မရသေးဘူးပေါ့။

ဟုတ်ကဲ့၊ အခြေခံအဆင့်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဇာတ်ညွှန်းထွက်လာတော့မှ ရိုက်ဖြစ်မယ်၊ မရိုက်ဖြစ်ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

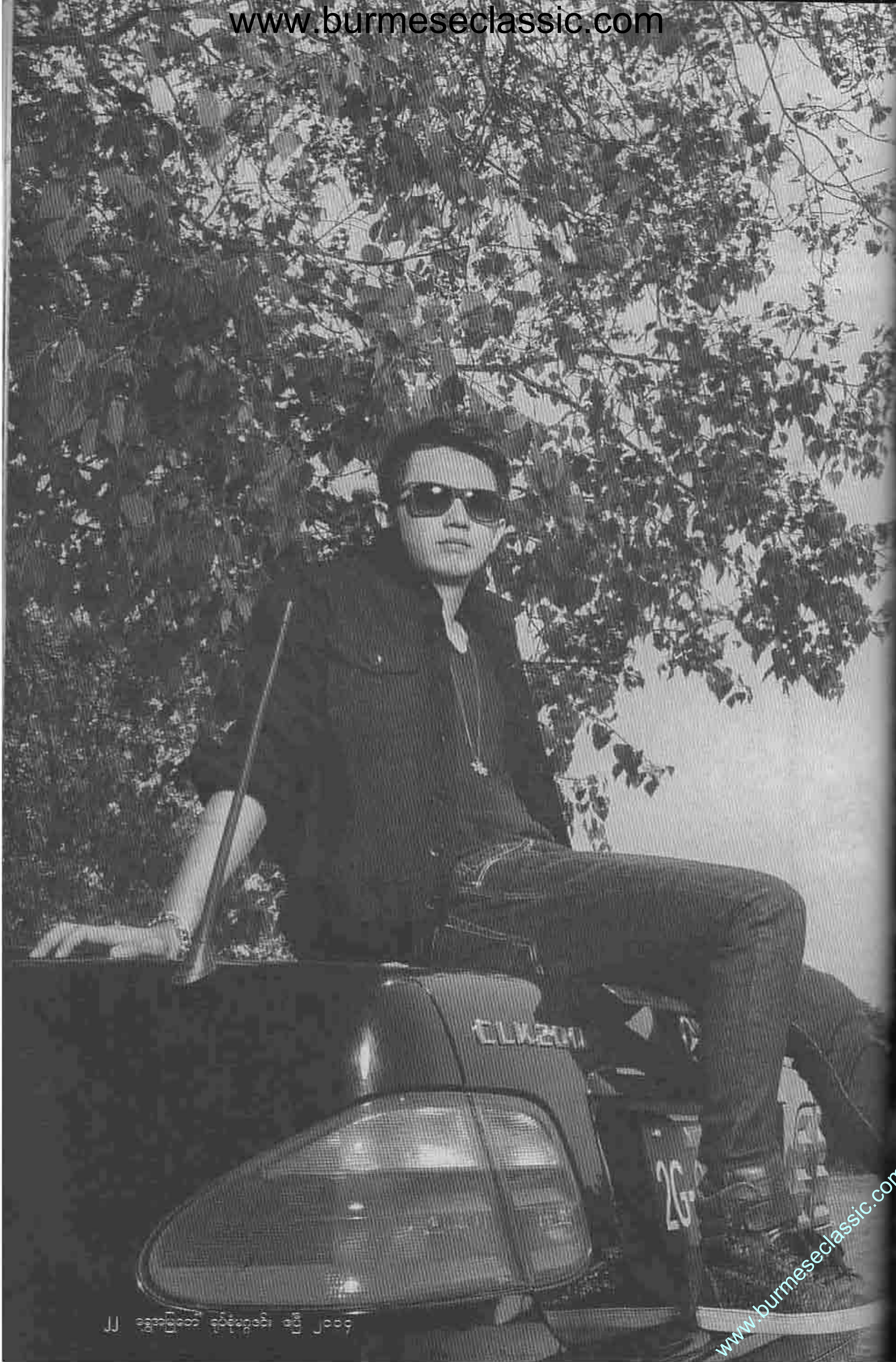

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုံးဖြတ်ကြရမှာပါ။ ရိုက်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် မြန်မာ သရုပ်ဆောင်တွေဘက်က လူမင်းနဲ့ စိုင်းစိုင်း နှစ်ယောက်တည်းပဲလား၊ တခြားဘယ်သူတွေပါဦးမလဲ။

အဓိကကတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ပါ။ တခြားဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံတွေ အများကြီး ပါမှာပါ။

မြန်မာအမျိုးသမီး သရုပ်ဆောင်မပါဘူးလား။

ကျွန်တော် သိထားသလောက်ကတော့ သူတို့ မိုးစက်ဗိုင်နဲ့လည်း ကားပြောနေတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်က ထုတ်လုပ်ရေးအပိုင်း တာဝန်ယူထားတာ မဟုတ်တော့ အဲဒါတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ သိပ်ပြီး တိတိကျကျ ကြီးမပြောနိုင်ဘူးခင်ဗျ။

စိုင်းစိုင်းကို ပရိသတ်တွေ သိချင်နေတဲ့ မေးခွန်း တစ်ခု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးချင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့။

တစ်ခါတုန်းက သရုပ်ဆောင် အမျိုးသမီးကလေး တစ်ယောက်နဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်းပြီးတဲ့နောက် နောက်ထပ်စိုင်းစိုင်းရဲ့ အချစ်ရေးကို ပရိသတ်က သိခွင့်မရကြဘူးနော်။

အသိ မပေးနိုင်သေးဘူးဆိုတာ ကျွန်တော့်မှာ အသိပေးနိုင်လောက်တဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုမျိုး မရှိသေးလို့ပါ။

စိုင်းစိုင်းက အိမ်ထောင်ပြုရမယ့်အရွယ် ရောက်နေပြီနော်။

ဟုတ်ကဲ့၊ သာမန်လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်အရွယ်ဟာ အိမ်ထောင်ပြုသင့်တဲ့အရွယ် ရောက်နေပြီလို့ မိတ်ဆွေတွေကလည်း ပြောကြပါတယ်။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတော်တော်များများလည်း အိမ်ထောင် ပြုကုန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ကျွန်တော်လုပ်ချင်တဲ့ အနုပညာအလုပ်တွေ၊ ဂီတအလုပ်တွေ တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ချင်သေးတယ်။ လုပ်ချင်တာတွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ ဒါကြောင့် အနုပညာဘက်ကနေ တခြားအတွက် အချိန်ဖဲ့ မပေးနိုင်သေးလို့ပါ။

စိုင်းက ညီတွေ၊ ညီမတွေကို အစ်ကိုကြီး အဖအရာ အနေနဲ့ တာဝန်ရှိနေသေးလို့လား။

အိမ်ထောင်ရေးမှာ ကျွန်တော်က အစ်ကိုအကြီးဆုံးဆိုတော့ အစ်ကိုကြီး အဖအရာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ညီတွေ၊ ညီမတွေကလည်း သူတို့ခြေထောက်ပေါ်သူတို့ ရပ်တည်နိုင်နေကြပြီဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ကြောင့်တော့ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ဖိစီးမှု မရှိတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကျွန်တော် ဖန်တီးချင်တာတွေကို လုပ်ချင်သေးလို့ပါ။

ကျေးဇူးပါ စိုင်းစိုင်း၊ မအားလပ်တဲ့ကြားက ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းအတွက် အဖုံးရိုက်ပေးခဲ့တဲ့အပြင် ကြော်ငြာရိုက်ကူးရင်း တန်းလန်းက မေးသမျှကို ဖြေပေးခဲ့တဲ့အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အစီအစဉ်မရှိဘဲ မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံ ကူညီရိုက်ကူးပေးခဲ့တဲ့ ထက်အောင်ကျော် (HAK Studio) ကိုလည်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

Happy Birthday Sai Sai. ■

ဝင်းငြိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

One Minute Interview

ခေတ်မီတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြတိုက် ဖွင့်ချင်သူ

ဘို

မင်္ဂလာညည့်ခံပွဲ တစ်ခုမှာ ဆရာ မောင်စိမ်းနီနဲ့ ကပ်လျက်ထိုင်မိလို့ စကားစပ်မိရာက ဆရာ့ရင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ စိတ်ကူးတစ်ခုကို သိလိုက်ရပါတယ်။ သူ့စိတ်ကူးက လွတ်လပ်ရေး ဖခင်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ပြတိုက်ကို ခေတ်မီ နည်းပညာများနဲ့ တည်ဆောက်ချင်ကြောင်းပြောပြပါတယ်။

❑ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ရိုက်မယ်ဆိုတော့ ဖွဲ့လိုက်တဲ့ ကော်မတီထဲမှာ ဒါရိုက်တာ မောင်မိုးသူနဲ့အတူ ကျွန်တော်လည်းပါတယ်။ ဒီကော်မတီမှာ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကတော့ အသက်အကြီးဆုံးပေါ့။ ရုပ်ရှင်ကားအတွက် လိုအပ်တဲ့ ပံ့ပိုးကူညီမှုတွေ ပေးပြီး ရုပ်ရှင်ကားပြီးသွားရင် ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘာတွေ ကျန်ရစ်ခဲ့မလဲ စဉ်းစားကြည့်ကြတော့ ရုပ်ရှင်ပြီးရင် ပြီးပြီပေါ့။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ပတ်သက်တာ အဖတ်တင်ကျန်ရစ်စရာမရှိဘူး။

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုမိုးသူ စိတ်ကူးချင်းတူတာက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတွက် ပြတိုက်တစ်ခု ဆောက်ချင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့လက်ထဲမှာ အလှူခံထားတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ပစ္စည်းတချို့ရှိတယ်။ ဓာတ်ပြားတွေက အစပေါ့။ ဒါတွေကို ရုပ်ရှင်မှာသုံးပြီးရင် ခေတ်မီတဲ့ ပြင်ဆင်မှုတွေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အမှတ်တရပြတိုက်တစ်ခု ဆောက်ချင်ကြတယ်။

ပြတိုက်ဆောက်ချင်တယ်ဆိုတာ စိတ်ကူးရှိတာပါ။ ဘယ်သူ့ဆီမှာ ခွင့်တောင်းရမယ်၊ ဘယ်က စလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မသိပါဘူး။

ဒါဆိုရင် ဆရာ့စိတ်ကူး အကောင်အထည် ဖော်ဖြစ်ဖို့ ကြာဦးမယ်ပေါ့။

ဘယ်က စရမှန်းကို မသိသေးတာပါ။ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးက ဒီပြတိုက်ထဲ ဝင်လာရင် ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ဖြတ်သန်းမှုကို မြင်နေရမယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့မိန့်ခွန်းတွေကို ကြားနေရမယ်။ ဒီနေ့ခေတ် ခေတ်မီပစ္စည်းတွေနဲ့ ဖန်တီးချင်တာပါ။ သူ့ အမှတ်တရပန်းချီကားတွေ၊ ဓာတ်ပုံတွေလည်း မြင်နေရမယ်ပေါ့ဗျာ။ ပြတိုက်ထဲ ဝင်လာရင် ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို တစ်ခါတည်းသိသွားစေရမယ်။

လောလောဆယ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ပြတိုက်က တာဝါလိန်းလမ်းမှာတော့ ရှိနေတယ် မဟုတ်လား ဆရာ။ အဲဒီအိမ်မှာပဲ ဆရာ ပြောသလို ခေတ်မီနည်းစနစ်တွေနဲ့ ဖန်တီးရင် မရနိုင်ဘူးလား။

ဒါလည်း ကောင်းပါတယ်။ အဆောက်အဦသပ်သပ်ရပ်ရပ်နဲ့ ရှိဖို့တော့ လိုမှာပေါ့ ပြတိုက်က ခေတ်မီနည်းစနစ်တွေနဲ့ ဖန်တီးဖို့လည်း လိုတယ်။ ဒါက ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကူးပဲ ရှိပါသေးတယ်။

❑

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရုပ်ရှင်ကားဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီဝင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကဗျာဆရာကြီး မောင်စိမ်းနီရဲ့စိတ်ကူးပါ။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အကောင်အထည်ပေါ်မလာဘူးလို့ ဘယ်သူမှ ပြောနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

■

ဘို

ကြိုက်ဇာဒုံ့ရှာ တစ်မိနစ်တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

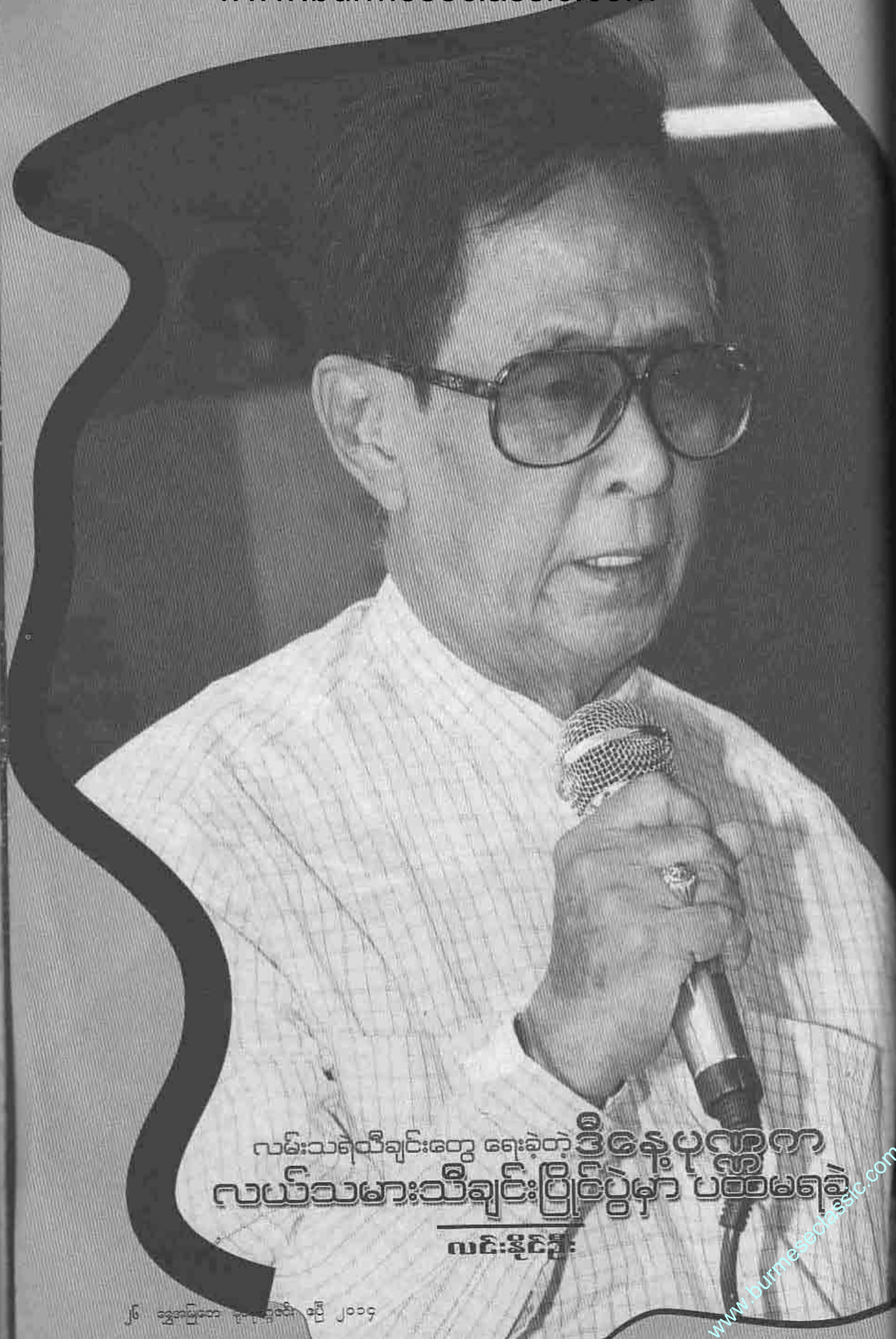

လမ်းသရဲ့သီချင်းတွေ ရေးခဲ့တဲ့ ဒီနေ့ပုဂ္ဂကာ လယ်သမားသီချင်းပြိုင်ပွဲမှာ ပထမရခဲ့

လင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စတီရီယိုတေးသီချင်းခေတ်ဦးမှာ တေးသီချင်းများစွာ ရေးသားခဲ့ပြီး အောင်မြင်မှုရခဲ့တဲ့ တေးရေးပုဏ္ဏကက လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာနက ကျင်းပပေးခဲ့တဲ့ တောင်သူလယ်သမား(လယ်ယာကဏ္ဍ) ဂုဏ်ပြုတေးသီချင်းပြိုင်ပွဲမှာ ပထမဆုရရှိခဲ့ပြီး ငွေကျပ် သိန်း ၅၀ ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခြင်း ခံရတဲ့အတွက် ဆုရရှိခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တေးရေး ဒီနေ့ပုဏ္ဏကကို မေးကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

သီချင်းတွေ ရေးဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ ဒီနေ့ပုဏ္ဏကက တောင်သူလယ်သမား သီချင်းပြိုင်ပွဲမှာ ဘယ်လိုကြောင့် ဝင်ပြိုင်ဖြစ်တာလဲ။

ပထမဦးဆုံးကတော့ သူတို့ကြေညာချက်ထဲမှာ သိန်း ၅၀၊ သိန်း ၃၀၊ သိန်း ၂၀ ဆိုတာကြီး ပါလာတယ်။ သိန်း ၅၀ ကို ကျွန်တော် တော်တော်စိတ်ကူးယဉ်လိုက်တယ်။ ငါသာ သိန်း ၅၀ ရခဲ့ရင် လို့ချင်တယ်။ သိန်း ၅၀ မဟုတ်ရင်တောင် ငါ့အတွေးမျိုးနဲ့ ငါ့အရေးအသားနဲ့ဆိုရင် ငါးသိန်းလောက်တော့ရမယ်။ အဲဒီ ငါးသိန်းရမယ် ဆိုရင်လည်း မပြည့်စုံတဲ့ ငါ့ဘဝအတွက် အနည်းဆုံး လေးလလောက်စားရမယ်။ အဲဒီလိုလောဘဝင်လာလို့ အဲဒီ စိတ်ကူးနဲ့ မသွားဖြစ်တာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ဂီတအစည်းအရုံးကို သွားပြီး လျှောက်လွှာပုံစံထုတ် ဖြစ်တယ်။ ငွေ Amount က မနည်းဘူးဗျာ။ ကြိုးစားကြည့်မယ်။ ဘာရှုံးမှုလည်း မဝင်ဘူး။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လည်း ဝန်မခံချင်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ဝင်ပြိုင်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

အဲဒီပြိုင်ပွဲဝင် သီချင်းကို လွယ်လင့်တကူပဲ ရေးဖြစ်ခဲ့တာလား။

ဘယ်ရမလဲဗျာ။ အဲဒီ သိန်း ၅၀ ရရမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကြီး ဝင်နေတဲ့အတွက် ဘယ်လိုမှ ရေးလို့ မထွက်ခဲ့ဘူး။ ညတစ်ညလုံး ကုန်သွားတယ်။ နောက် ဒီစိတ်ကြီးကို ဖျောက်ပြီး အဲဒီအတွေးတွေကို အားလုံးပြောင်းလဲပစ်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီမှာ အဖေနဲ့ အမေကိုသွားသတိရတယ်။ လယ်သမားအကြောင်းပြောတဲ့အခါမှာ ငါငယ်ငယ်ကတည်းက ကော့မှူးမြို့နယ် ကျိုက်ထော်ရွာလေးမှာ အဲဒီမှာ မွေးတာ၊ အဲဒီမှာကြီးတာ လယ်သမားဘဝနဲ့ အဆင်မပြေလို့ နောက်မှ ရန်ကုန်တက်လာတာ။ ထမင်းစားတိုင်း စားတိုင်းမှာ အဖေက ပြောဖူးတယ်။ ထမင်းလုံး တစ်စေ့မကျစေဖို့၊ အဲဒီထမင်းတစ်လုံးရဖို့ လယ်သမားတွေ ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ အဖေ ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေ ပြန်ကြားပြီး နှလုံးသားနဲ့ ရေးလိုက်မှ ပြီးမြောက်ခဲ့တာပါ။ ရင်ထဲမှာ တကယ်ခံစားလိုက်ရမှ ဒီသီချင်း ထွက်လာတာပါ။ တေးရေးတစ်ယောက်ဆိုတာ ခံစားချက်ရှိမှ အသည်းကွဲ သီချင်းရေးတော့လည်း အသည်းကွဲတဲ့ ခံစားချက်ကို ရင်ထဲမှာ တော်တော်ခံစားရမှ မြိုးမြိုးမြက်မြက် ရေးလို့ရတာပါ။ အချစ်သီချင်းရေးတော့လည်း လူငယ်သဘာဝ အချစ်တွေကို တကယ်ခံစားတော့မှ ရေးလို့ရတာပါ။ တောင်သူလယ်သမားသီချင်းကို လည်း ဆုငွေဆိုတဲ့ အတွေးကို ထုတ်လိုက်ပြီးမှ စာနာမှု၊ ခံစားမှု၊ မိဘတွေရဲ့ သွန်သင်မှု နားထဲ ပြန်ကြားလိုက်တော့မှ ရေးတော့လည်း လွယ်လိုက်တာဗျာ။ အဲဒီမှာ စေတနာပါ ထည့်လိုက်တော့ ရေးရမယ့် အကြောင်းအရာတွေဟာ ပြိုင်ပွဲဝင်ရမယ့် လျှောက်လွှာထဲမှာကို ပြန်တွေ့လိုက်ရတာပါ။ ကျွန်တော်တို့လူမျိုး၊ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်၊ ကျွန်တော်တို့ လယ်သမားတွေ၊ ပြီးတော့ တစ်မျိုးသားလုံးကို လှူဒါန်းပေးရမယ်ဆိုတာ မြင်လိုက်တော့မှ ရေးလိုက်တော့ ပြီးသွားတယ်။

အဲဒီသီချင်းကို ဘယ်လိုနာမည်ပေးခဲ့တာလဲ၊ ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်မျိုးနဲ့လဲ။

အဲဒီသီချင်းရဲ့ နာမည်ကို *လယ်ယာတောင်သူရွှေတစ်ခေတ်* လို့ အမည်ပေးခဲ့တယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပေးတဲ့နာမည်ပါ။ ငါတို့ တောင်သူလယ်သမားတွေဟာ ဆရာစံ သူပုန်ခေတ်ကတည်းက ရွှေခေတ်တစ်ခုကို မျှော်လင့်ပြီးတော့ လာကြပေမဲ့ လယ်သမားတွေ လူလုံးမလှခဲ့ကြရပါဘူး။ အခုတော့ ကမ္ဘာကြီးက အသစ်ဖြစ်သွားတာကို မြင်ပြီးတော့ စက်တွေက အဓိကဖြစ်တယ်၊ နည်းပညာတွေက အဓိကဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မြင်လာပြီးတော့ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် လယ်ယာတောင်သူများ တကယ့်ကို ရွှေခေတ်တစ်ခေတ် ဖြစ်လာမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးဝင်ပြီး ဒီနာမည်ပေးဖြစ်ခဲ့တာပါ။

ဒီနေ့ပုဏ္ဏကက သိန်း ၅၀ ဒါမှမဟုတ် ၅ သိန်း မှန်းခဲ့တာ အခု တကယ် သိန်း ၅၀ ရခဲ့ပြီ။ ဘယ်လို သုံးစွဲသွားမှာလဲ။

ဆုရပြီဆိုတာနဲ့ ရွာကို အကြောင်းကြားတယ်။ ရွာက မွေးမိတ်ဆွေတွေကို ပြောတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်က ကျောင်းကြီးတစ်ဆောင် ဦးဆောင်ပြီး လှူဒါန်းဆောက်လုပ်နေတာမပြီးသေးဘူး။ ပြီးတော့ အဲဒီမှာ လိုနေတာက ချက်နာကြက်ရယ် ဒါကို ကျွန်တော် မတတ်နိုင်သေးဘူး။ အဲဒီကျောင်းကြီးဘေးက နေရာကွက်ကြီးက ရွံ့တွေ ဗွက်တွေနဲ့ ဖြစ်နေတယ်။ လုပ်မယ်ဆိုရင် အနည်းဆုံး ၁၈ သိန်းလောက်ကျမယ်။ အဲဒါကို လုပ်လိုက်တော့၊ ငွေရတာနဲ့ ပိုက်ဆံလာပေးမယ်၊ ပြတင်းပေါက်မှာ မြန်မာမှုတွေ တပ်ဆင်မယ်။ အရင်တုန်းက မလုပ်ချင်ပေမဲ့ အခုကျသလောက် လုပ်မယ်ဆိုပြီး စခဲ့တာ အခု ရတဲ့ငွေနဲ့ အကြွေးတွေ သွားဆပ်လိုက်ပါပြီလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ■

လင်းနိုင်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒရူးဘယ်ရီမိုး

ကယ်လီကလပ်ဆန်

အိုလီဗီယာဝိုင်းလ်ဒ်

ကယ်ရီဝါရှင်တန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂွင်စတက်ဖနီ

ဟောလိဝုဒ်မှ မိခင်လောင်း သရုပ်ဆောင်များ

ဇာနည်ညီမိုး

အနုပညာရှင်များကို စိတ်ဝင်စားကြတဲ့ ပရိသတ်များအတွက် လပိုင်းအတွင်းမှာ မိခင်များဖြစ်လာကြတော့မယ့် အမျိုးသမီးသရုပ်ဆောင်များရဲ့သတင်းကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ခရစ္စတင်းကာဗာလော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒရူးဘယ်ရီမိုး

မီးဖွားဖို့ တစ်လသာ လိုတော့တဲ့ ဒရူးဘယ်ရီမိုးက ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ Oli အမည်ရှိ သမီးဦးရတနာကို မွေးဖွား ပြီးတဲ့နောက် အသက် ၃၉ နှစ်အရွယ်မှာ ခင်ပွန်းသည် ဝီလ်ကု(ပ)လဲန် (အသက် ၃၆ နှစ်)နဲ့ ဒုတိယမြောက်ရင်သွေးကို နောက်တစ်လမှာ ဖွားမြင်တော့မှာဖြစ် ပါတယ်။

People မဂ္ဂဇင်းနဲ့တွေ့ဆုံရာမှာ မင်းသမီးက 'သမီးကြီး အော်လစ် အတွက် အဖော်ရအောင် နောက်ထပ် ရင်သွေးတစ်ယောက်ကို ကျွန်မတို့ အရမ်းလိုချင်နေခဲ့တာပါ' လို့ဆိုပါတယ်။ ဒုတိယအကြိမ် မျက်နှာမြင်ရတော့မှာ ဖြစ်တဲ့ ဒရူဘယ်ရီမိုးက ရလာမယ့် ရင် သွေးအတွက် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားတာ ရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

'ပထမတစ်ကြိမ် ကိုယ်ဝန်ရှိတာ ထက် ပိုပြီးလွယ်ကူပါတယ်။ ပထမ အကြိမ်မှာတုန်းကတော့ အရာရာကို ကြောက်လန့်နေခဲ့တာကိုး။ အခုတော့ စိတ်လှုပ်ရှားတာကလွဲရင် ကြောက်စိတ် မရှိတော့ပါဘူး' လို့လည်း ဆိုပါတယ်။ ဒုတိယမြောက်ရင်သွေးဟာလည်း သမီး ကလေးပဲဖြစ်ပါတယ်။

❑

၁၉၈၂ ခုနှစ်က သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အီးတီ ဇာတ်ကားမှာ သူ ဆောင်းခဲ့တဲ့ ဦးထုပ်နီကလေးကို အခု သူ့သမီးအခန်းထဲ ရောက်ရှိသွားပါပြီ

ဒေါ်လာ ၇၃၀ တန် ကလေးစီး လက်တွန်းလှည်း ကလေးကလည်း အဆင်သင့်ပါ။ ဒီကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်မှာ တရုတ်အစားအစာ တွေကို စားချင်စိတ် ပြင်းပြနေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သမီးကို ဖတ်ပြဖို့ ပုံပြင်စာအုပ်ကလေး များလည်း စုဆောင်း ထားပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဈေးကအသေး ပါကိုသုံးလေ့ရှိတယ် လျှောက်ထွက်လေ့ ရှိပါတယ်

ဖျော်ရည်ကိုလည်း နေ့စဉ်သောက်သုံး ဖြစ်ပါသတဲ့

ထောပတ်သီးကို ခပ်များများ စားဖြစ်နေတယ်

အိုလီဗီရာဝိုင်းလ်ဒ်

ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ အိုလီဗီရာဝိုင်းလ်ဒ်(အသက် ၂၉ နှစ်)က သူမရဲ့ချစ်သူ ဂျေဆင်ဆူဒီကစ္စ(အသက် ၃၈ နှစ်)နဲ့ ရတဲ့ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားပြီး နောက်နှစ်လအတွင်းမှာ မွေးဖွားတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အိုလီဗီရာက ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားပေမဲ့ ယောဂကျင့်စဉ်ကို နေ့စဉ်လေ့ကျင့်ပြီး ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်လျက် ရှိပါတယ်။ ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားစဉ်အတွင်း ထောပတ်သီးကို အထူးစားသုံးလိုပြီး အသီးအနှံဖျော်ရည်များကိုလည်း ခပ်များများသောက်သုံးကာ သူမရဲ့အိမ်မွေးခွေးကလေးနဲ့ လမ်းလျှောက်ထွက်လေ့လည်း ရှိပါသတဲ့။

❑

အိမ်မွေးခွေးကလေး ဝပ်ကို ချစ်နေရတဲ့အတွက် ကလေးချစ်တတ်လိမ့်မယ်လို့ ဆိုပါတယ်

သူစိတ်ကြိုက်တွေ့နေတဲ့ အာလူးဖုတ်

ချောကလက် ဖျော်ရည်ကိုလည်း မက်မက်စက်စက် သောက်တတ်ပါတယ်

ကယ်လီကလပ်ဆန်

အသက် ၃၁ နှစ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ အဆိုတော် ကယ်လီကလပ်ဆန်က အသက် ၃၇ နှစ်အရွယ်ရှိ ဘရန်ဒန်ဘလက်ခ်စတော့ခ်နဲ့ ၂၀၁၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလက အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပြီး ကိုယ်ဝန်ရှိစမှာ မူးဝေအော့အန်တဲ့ဝေဒနာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ အခုတော့ မီးဖွားဖို့ သုံးလသာလိုပါတော့တယ်။ ရင်သွေးကလေးက သမီးကလေးဖြစ်မယ်ဆိုတာကို ကြိုသိထားကြပြီးပါပြီ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်အတွင်းမှာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ချင်ခြင်းတပ်တာကတော့ ချောကလက်ပူပူလေး သောက်သုံးချင်တဲ့ဆန္ဒပါပဲ။

သမီးကလေး မရလာခင်မှာ အိမ်မွေးခွေးကလေးဖြစ်တဲ့ ဝပ်ကိုသာ ချစ်နေခဲ့ကြရတာပါ။ ဒီကောင်လေးက ကလေးတစ်ယောက်လို ပွေ့ထားရင် အရမ်းသဘောကျတာဆိုတော့ သူ့ကိုချီထားတာနဲ့ပဲ ကလေးချီဖို့ အလေ့အကျင့်ရနေပါပြီလို့ ကယ်လီက ဆိုပါတယ်။

❑

www.burmeseclassic.com

ကယ်ရီဝါရှင်တန်

အသက် ၃၇ နှစ်အရွယ်ရှိ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကလေး ကယ်ရီဝါရှင်တန်က ဖက်ရှင်ကျကျ ဝတ်စားတတ်သူလို့ နာမည်ကြီးပါတယ်။ ကိုယ်ဝန်လွယ်ထားစဉ်အတွင်းမှာတော့ လှဖို့ထက် သက်သက်သာသာ ရှိဖို့ အဝတ်အစားများ ရွေးချယ်ဝတ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီလို ဝတ်တဲ့အတွက် သူမမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဆိုတာ ပရိသတ်များ သိသွားမှာဖြစ် ပေမဲ့ ရှက်ဖို့မလိုတော့ဘူးလို့ ဆိုပါ တယ်။

ဧပြီလမှာ မွေးဖွားမယ့် ကယ်ရီ ရဲ့ခင်ပွန်းသည်က Nnamdi Asomugha ဖြစ်ပြီး အသက်အားဖြင့် ၃၂ နှစ်ရှိပါပြီ။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့က သူတို့ ဇနီးမောင်နှံရဲ့မိတ်ဆွေများ စုပေါင်းပြီး မိခင်လောင်းအတွက် ကလေးအသုံး အဆောင်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ပေး ကြပြီး ပါတီပွဲတစ်ခု ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ သူမနဲ့ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ဖူးတဲ့ ဂျိုးမော် တန်က 'ကယ်ရီက ဗိုက်ထဲက သူ့ ကလေးကို သီချင်းတွေ အမြဲတမ်းဆိုပြ နေပြီး မိခင်တစ်ယောက်ဖြစ်လာဖို့ ရင် ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံ ရပါတယ်'လို့ ဆို ပါတယ်။

❑

[illegible]
အဆင်အပြေဆုံး ဖြစ်နေပါပြီ

ကလေးကစားစရာပစ္စည်းများကလည်း အရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂွမ်စတက်ဖနီ

ခင်ပွန်းသည်ဖြစ်သူ ဂါဗင်ရော့စ်ဒေးလ်(အသက် ၄၈ နှစ်)နဲ့ သားများဖြစ်တဲ့ ကင်စတန်(အသက် ၇ နှစ်)၊ ဇူးမား(အသက် ၅ နှစ်)တို့ မွေးဖွားခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့ အသက် ၄၄ နှစ်အရွယ်ရှိ အဆိုတော်၊ ဒီဇိုင်နာဖြစ်တဲ့ ဂွမ်စတက်ဖနီက နေ့စေ့လစေ့ဖြစ်နေပါပြီ။ သူမရဲ့ Instagram မှာ ဇန်နဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့က ရေးသားရာမှာ တတိယမြောက်ရင်သွေးကို အပြာရောင်ဝတ်ဆင်ပေးမယ်လို့ ဆိုလိုက်တဲ့အတွက် ယောကျ်ားလေးဖြစ်မယ်ဆိုတာကို သိရပါတယ်။ 'ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မက အခုအချိန်ထိ အိမ်မှာတော့ ယောကျ်ားသားတွေ ဝန်းရံထားတဲ့ ဘုရင်မဖြစ်နေဆဲပဲပေါ့'လို့ ဂွမ်က ဆိုပါတယ်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်နေ့က မွေးဖွားလာမယ့် ကလေးအတွက် အကြိုပါတီပွဲကလေး ကျင်းပရာ မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြတဲ့ ဂွင်နက်ပါလ်ထရိုး၊ ချဲလ်ဆီးဟန်ဒ်လာ၊ ဂျက်ဆီကာအယ်လ်ဘာတို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ❑

ကလေးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ထည့်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့အိတ်

မိတ်ဆွေများက လက်ဆောင်ပေးထားတဲ့ ဒိုးနတ်နဲ့ စားဖွယ်ရာများ

ကလေးကစားခန်းအတွက် လက်ဆောင်ရထားတဲ့ ပစ္စည်း

အိမ်မှာအပျင်းပြေကြည့်ဖို့ လက်ဆောင်ရထားတဲ့ Just Dance ဗီဒီယိုအခွေ

ခရစ္စတင်းကာဗာလာ

ဖြစ်ရပ်မှန်ရုပ်မြင်သံကြားဇာတ်လမ်းများနဲ့ နာမည်ရလာတဲ့ ခရစ္စတင်းက အသက် ၂၇ နှစ်အရွယ်မှာ ခင်ပွန်းသည် ဂျေကက်တလာ(အသက် ၃၀) အတွက် ဒုတိယမြောက် ရင်သွေးကို မွေးဖွားဖို့ တစ်လသာ လိုပါတော့တယ်။ သူတို့မှာ အသက် ၁၉ လအရွယ်ရှိ သားကမ်ဒဲန်ဂျက် ရှိပါသေးတယ်။ ဒုတိယရင်သွေးကလည်း သားကလေးသာ ဖြစ်မှာမို့ မီခင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရတာ အခက်အခဲမရှိဘူးလို့ ခရစ္စတင်းက ဆိုပါတယ်။ ဒုတိယအကြိမ် ကိုယ်ဝန်ရှိရာမှာလည်း တခြားမိခင်လောင်းများ ခံစားရတဲ့ မူးဝေအော့အန်တဲ့ဝေဒနာမျိုး မခံစားရဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။ ■

ဇာနည်ညီမ်း

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၈ ပြည့်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက် (ပြေတီဦး မွေးနေ့)မှာ စတင်တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ပြေတီဦးပညာရေး ဖောင်ဒေးရှင်းက အခြေခံ ပညာအထက်တန်းကို အမှတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အောင်မြင်ပြီး ဆေးကျောင်း တက်ရောက်ခွင့် ရရှိခဲ့ပေမဲ့ ဆေးကျောင်းတက်ဖို့ ငွေကြေး အခက်အခဲရှိ နေသူများကို စတင်ထောက်ပံ့ ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ထောက်ပံ့နိုင်ဖို့

ပြေတီဦး
ပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်းရဲ့
ရန်ပုံငွေဖျော်ဖြေသဘင်ပွဲမှာ
တေးသံရှင်အဖြစ်
ပါဝင်ဖျော်ဖြေခဲ့တဲ့
တေးသံရှင်
မြူမြူကျော်သိန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် ၂၀၀၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့က မျှော်စင်ကွန်းမှာကျင်းပခဲ့တဲ့ ပြေတီဦးရဲ့မွေးနေ့ ဖျော်ဖြေပွဲမှာ ဖျော်ဖြေပေးကြတဲ့ အနုပညာရှင်များရဲ့ လုပ်အားများကြောင့် ရရှိလာတဲ့ အကျိုးအမြတ်များနဲ့ စတင်တည်ထောင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းသားများကို နှစ်စဉ်မပျက် ထောက်ပံ့နိုင်ဖို့အတွက် ရန်ပုံငွေ အများကြီး လိုအပ်တဲ့အတွက် ရန်ကုန်မြို့ [illegible]အားကစားကွင်းမှာ

ဖေဖေ ပြေတီဦး၊ မေမေ အိန္ဒြာကျော်ဇင်တို့နဲ့အတူ
သမီးငယ်လေး ပြေသုဒြာလည်း ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲမှာ ပါဝင်ဖျော်ဖြေခဲ့ပါတယ်

မန္တလေးမှာကျင်းပခဲ့တဲ့
ပြေတီဦးပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်း
ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲ

လင်းနိုင်ဦး

အနုပညာရှင်များကလည်း ပြေတီဦး ပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်းရဲ့ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲမှာ
အနုပညာအားနဲ့ ပါဝင်ကူညီဖျော်ဖြေပေးခဲ့ကြပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြာအလှတွေနဲ့ ဖျော်ဖြေခဲ့တဲ့ ပိုင်းခုနိုင်သိန်းနဲ့အကအဖွဲ့

ရာဇာနေဝင်းနဲ့အတူ ဖျော်ဖြေနေတဲ့ ယွန်းရွှေရည်

ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲ တစ်ပွဲ ကျင်းပပေးခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုများစွာရပြီး ရန်ပုံငွေတွေလည်း အများကြီးရရှိခဲ့ပါတယ်။ ရန်ပုံငွေတွေ အများကြီးရရှိခဲ့ပေမဲ့ နောက်ထပ်လိုအပ်နေတဲ့ငွေကြေးတွေ ပြီးတော့ မန္တလေးသူ၊ မန္တလေးသားများရဲ့ တောင်းဆိုမှုများကြောင့် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့ညက မန္တလေးမြို့ရှိ ဒိုင်းမွန်းပလာဇာအပေါ်ဆုံးထပ်မှာ ရန်ပုံငွေရှာဖွေတဲ့ ပြေတီဦးပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်း ပဒေသာကပွဲကိုတင်ဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။

မန္တလေးမှာ ကျင်းပမယ့် ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲအတွက် စာနယ်ဇင်းရှင်းလင်းပွဲ ပြီးကတည်းက ပွဲခင်းထဲအထိ လာရောက်ကြည့်ရှုပြီး လှူဒါန်းဖို့ရာ မလာရောက်နိုင်သူများအတွက် ပြေတီဦးကိုယ်တိုင် လိုက်လံအလှူခံပေးပါမယ်လို့ ကြိုပြီး ကြေညာထားတဲ့အတွက် ဖောင်ဒေးရှင်းကို လှူဒါန်းချင်တဲ့ အလှူရှင်များက မန္တလေးမြို့က တာဝန်ရှိသူများနဲ့ ဆက်သွယ်ခဲ့ကြပါတယ်။ တင်ဆက်ကပြတဲ့ ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲအတွက် လက်မှတ်တွေ ရောင်းတဲ့နေရာမှာလည်း ထူးထူးခြားခြား သုံးရက်တည်းနဲ့ လက်မှတ်အားလုံးရောင်းချခဲ့ရပြီး တာကာယ်လည်း ဒိုင်းမွန်းပလာဇာအပြည့် လာရောက်အားပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ဖျော်ဖြေရေးအစီအစဉ်မှာ ပထမဦးစွာ အောင်နိုင်၊ ယွန်းရွှေရည်၊ မိုးပြည့်ပြည့်မောင်၊ ဆုပန်ထွာတို့က အဖွင့်သီဆိုဖျော်ဖြေပေးခဲ့ကြပြီး အင်ပါယာတေးဂီတအဖွဲ့ တီးခတ်မှုနဲ့ ဖျော်ဖြေတင်ဆက်ရာမှာတော့ ရန်အောင်၊ ဇော်ဝင်းထွဋ်၊ ဖြူဖြူကျော်သိန်း၊ Rဇာနည်၊ ဟေမာနေဝင်း၊ ရာဇာနေဝင်း၊ စန္ဒီမြင့်လွင်၊ ပိုင်းစုခိုင်သိန်း၊ Waiလျှံ စတဲ့ အဆိုတော်များနဲ့အတူ အိန္ဒြာကျော်ဇင်ကိုယ်တိုင်လည်း အစ်ကိုဖြစ်သူ ရာဇာနေဝင်း၊ အဒ်... ဖြစ်သူ ဟေမာနေဝင်းတို့... အတူတွဲပြီး သီချင်း ၂ ပု... ပါဝင်သီဆို ဖျော်ဖြေပေးခဲ့... တယ်။

တေးဂီတဖျော်ဖြေ... အစီအစဉ်မှာ မန္တလေးသူ... မန္တလေးသားများက အ... ပညာရှင်များ သီဆိုဖျော်... တဲ့ အစီအစဉ်ကို အားပေး... ရှုံမက ပန်းစည်းများ၊ လက်... ဆောင်ပစ္စည်းများ၊ ငွေသာ... များနဲ့ပါ တဖွဲဖွဲ တက်ရော... ချီးမြှင့်ပေးခဲ့ကြပြီး မင်းသာ... တွေကိုရော၊ မင်းသမီးတွေ... ရော၊ အဆိုတော်တွေကို... နှမ်းလိုက်ကြတာလည်း

မန္တလေးမြို့မှာ ရန်ပုံငွေဖျော်ဖြေပွဲပြီးတဲ့နောက်တစ်နေ့... ဖောင်ဒေးရှင်းအတွက် အလှူငွေလှူဒါန်းလိုတဲ့ အလှူရှင်များ... ပြေတီဦးက ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျသွားရောက်အလှူခံခဲ့ပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ကြီး ဇော်ဝင်းထွဋ်လည်း ပါဝင်ဖျော်ဖြေခဲ့သလို ဟားငါးကောင်အဖွဲ့ကလည်း
...ရုပ်ငွေပဒေသာကပွဲမှာ ပါဝင်ခဲ့ကြပါတယ်

...ပြန်ညာပြန်ပါပဲ။ လက် ...င်လည်း၊ အနမ်း ...ခံရဖြစ်ပေမဲ့ အနုပညာ ...များဖြစ်ကြတော့ ...ကျြားလေးက မိန်း ...ကို နမ်းရင်လည်း ...ရက်မို့ ငြင်းပယ်ခွင့် ...ကြပါဘူး။

...တေးဂီတဖျော်ဖြေပွဲ ...အစဉ်အပြီးမှာ ပြေတီဦး ...ရေးမောင်အေးရှင်းရဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ...တဲ့ ပြေတီဦးကရန်ပုံငွေပွဲ ...ကူညီပေးခဲ့ကြသူများ၊ ...လှူဒါန်းပေးကြသူများ ...အားလုံးကို ကျေးဇူးတင် ...စကားပြောကြားပေးခဲ့ပါ ...တယ်။ အဲဒီနောက် စင်မြင့်ပေါ်မှာပဲ အလှူရှင်များရဲ့ အလှူငွေများကို ဇနီး အိန္ဒြာကျော်ဇင်၊ သမီး ပြေသုဒြာတို့နဲ့ လက်ခံရယူပေးခဲ့ပြီး အသက် နှစ်နှစ်သာ သာသာရှိသေးတဲ့ ပြေသုဒြာကလည်း ကျေးဇူးတင်စကားပြောကြားရင်း သူကိုယ်တိုင်လည်း သီချင်းနှစ်ပုဒ်ကို ဟန်ပါပါနဲ့ သီဆိုပေးခဲ့တဲ့အတွက် အဲဒီညပွဲဟာ ပြေသုဒြာရဲ့ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ပွဲဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အလှူငွေများ လက်ခံရယူပြီး ကျေးဇူးတင်စကားများ ပြောကြားလို့အပြီးမှာ ဟားငါးကောင်အဖွဲ့ရဲ့ ဟာဒယရှင်ဆေး တိုက်ကျွေးတဲ့ အစီအစဉ်ကို ဆက်လက်တင်ဆက်တဲ့အခါ နိုင်ငံရေးပြက်လုံးတွေကို ဦးစားပေးပြီး ပြက်လှေ့ရှိတဲ့ ဟားငါးကောင်အဖွဲ့ကို မန္တလေးပရိသတ်များ လက်ခုပ်သံမစဲ အားပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ရန်ပုံငွေပဒေသာကပွဲကို SKY Net ရုပ်သံလိုင်းက Live ထုတ်လွှင့်ပေးနေတာဖြစ်လို့ SKY Net ကို ကြည့်ရှုပြီး လှူဒါန်းပေးကြသူတွေလည်း တဖွဲဖွဲနဲ့ ကြေညာလို့မဆုံးနိုင်အောင် ရှိခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးဖျော်ဖြေတင်ဆက်ပေးတဲ့ အစီအစဉ်ကတော့ ဒါရိုက်တာ မောင်မျိုးမင်း (ရင်တွင်းဖြစ်)နဲ့ ဒါရိုက်တာ ကျော်ဇောလင်း၏အတွေးပုံရိပ်တို့ တင်ဆက်တဲ့ **ပဒိုင်းသီး Wedding** ဟာသပြဇာတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပြဇာတ်မှာတော့ ရန့်အောင်၊ ပြေတီဦး၊ အောင်ရဲလင်း၊ ဝူးရှု Wutလျှံ၊ စိုးမြတ်သူဇာ၊ ဆုပန်ထွာ၊ မိုးပြည့်ပြည့်မောင်၊ ဝတ်မှုံရွှေရည်၊ ယွန်းရွှေရည်၊ ညောင်ညောင်၊ ညီထွဋ်ခေါင်၊ ဇင်မျိုး၊ အေးအေးခိုင်၊ မျိုးမျိုးခိုင်၊ သီးလေးသီးအဖွဲ့နဲ့ ဟားငါးကောင်တို့က ပါဝင်ကပြခဲ့ကြပါတယ်။ **ပဒိုင်းသီး Wedding** ပြဇာတ်ကို အချိန်ယူပြီး ဇာတ်တိုက်ခဲ့ကြတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုပန်ထွာနဲ့ ရန်အောင်

အောင်ရဲလင်းနဲ့ ပြေတီဦး

မိုးပြည့်ပြည့်မောင်

ဖြစ်ပေမဲ့ သရုပ်ဆောင်များက နယ်ထွက်ပြီး ကားရိုက်ရတာ တွေရှိသလို ရန်ကုန်မှာလည်း မအားလပ်ကြတဲ့အတွက် အဆင်မှပြေပါ့မလားလို့ တွေးပူခဲ့ကြပေမဲ့ တကယ်တမ်း တင်ဆက်ကပြတဲ့အခါမှာတော့ အနုပညာသမားများပီပီ အတွဲညီညီ ကပြပေးနိုင်ခဲ့ကြတာ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ မိန်းမလျာအဖြစ် ကပြအသုံးတော်ခံခဲ့တဲ့ ညီထွဋ်ခေါင်ရဲ့ သရုပ်ဆောင်မှုများက ဇာတ်ကိုပိုပြီး ရယ်လုံးကြွစေခဲ့ပါတယ်။ ပြေတီဦးကတော့ မြို့ကြီးကနေ သူချစ်သူ ဆုပန်ထွာနဲ့ နယ်ကိုရောက်လာပြီး ချမ်းသာတဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်လို့ အဲဒီနယ်ကလူတွေ အကူအညီ ပိုင်းတောင်းလိုက်ကြတာ တကယ်တမ်းမှာတော့ ပြေတီဦးက သူ့ရဲ့ယောက်ဖတော်လာမယ့် အောင်ရဲလင်း ကျွေးလိုက်တဲ့ ပဒိုင်းသီးဆေး တမှိန်းကြောင့် အရူးတစ်ယောက်ဖြစ်သွားပြီး တင်ဆက်သွားတဲ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေကတော့ ပရိသတ်မှတ်မှတ်ထင်ထင်နဲ့အားလုံး ရယ်မောခဲ့ကြရတဲ့ အစီအစဉ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အလှူငွေတွေ ကျပ်သိန်း ၁၅၀၀ နီးပါး ရရှိခဲ့တဲ့ အဲဒီည ဖျော်ဖြေပွဲအပြီး မတ်လ ၁ ရက်နေ့ မနက်မှာ လှူဒါန်းပေးဖို့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ အိမ်တွေကို ပြေတီဦးက ဦးဆောင်ပြီး လိုက်လံအလှူခံခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီလို အလှူခံတဲ့ အစီအစဉ်မှာ ရောက်ရှိတဲ့ အိမ်တိုင်းက ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုခဲ့ကြပြီး အကောင်းဆုံးတွေနဲ့ ဧည့်ခံပေးခဲ့ကြသလို ၅ သိန်းလှူဒါန်းဖို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ သူကလည်း ၁၀ သိန်း လှူမယ်ဗျာ၊ ၁၀ သိန်းလှူမယ့် သူကလည်း သိန်း ၂၀ လှူပေးလိုက်မယ်ဗျာ။ နောက်ထပ်လည်း ဆက်လက်လှူဒါန်းပေးပါဦးမယ်။ နောင်လည်း လာခဲ့ပါဦးလို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ကြတဲ့အတွက် ပြေတီဦး ပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်း အတွက်ကတော့ အင်မတန်ဝမ်းအားရ ကျေနပ်စရာကောင်းခဲ့ပါတယ်။ မန္တလေး ဈေးချိုဈေးသူ ဈေးသားများကလည်း ပြေတီဦးကိုယ်တိုင်လာရောက် အလှူခံမယ်ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်တစ်ဆိုင်ချင်းရော၊ ဆိုင်တွေစုပေါင်းပြီးတော့ရော ဒါန်းပေးကြဖို့ အဆင်သင့် ဖြင့်နေခဲ့ကြပါတယ်။ ပြေတီ ဦးရောက်တဲ့ နေရာတိုင်း ရိုသတ်က အပြေးအလွှား ရောက်အားပေးကြသလို ချိရှိ ဆိုင်များကို အလှူ တဲ့ အခါမှာလည်း လုံခြုံ ရေးတွေ အများကြီးကြားက ပြေတီဦး ကိုယ်တိုင် အတင်း ရှေ့ပြီး သွားရသလို ပရိ သတ်များကလည်း ပြေတီဦး ကို လက်လေးပဲ ကိုင်ရကိုင်ရ၊ အသားလေးပဲ ထိရထိရ ဆိုပြီး အတင်းတိုးဝှေ့ အားပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ ရှေ့က စောင့် ကြပ်ပေးသူတွေနဲ့ ပြေတီဦး က ပရိသတ်ကြား တိုးပြီး သွားနေတဲ့အချိန်မှာပဲ မရရ အောင် ပါးကို ဖက်နမ်းတဲ့ သူလည်း ရှိခဲ့ပါတယ်။ ပြေတီဦးတစ်ယောက် ရန်ပုံ ငွေပဒေသာကပွဲ မတိုင်မီ ပင်ပန်းခဲ့တာတွေ ပဒေသာ ကပွဲ ကပြတဲ့ညက ည ၂ နာရီခွဲကျော်မှ ပွဲကပြီးပြီး မနက် ၃ နာရီမှ အိပ်ရာဝင် ခဲ့ရပေမဲ့ မတ်လ ၁ ရက်နေ့မှာ လှူဒါန်းပေးကြမယ့် အလှူ ရှင်များရဲ့ အိမ်တွေကို မရောက်ရောက်အောင် သွား ပြီး ပင်ပန်းတဲ့ကြားက သူ့ရဲ့ ဖောင်ဒေးရှင်းအတွက် အလှူ ငွေများ လက်ခံပေးခဲ့ပါ တယ်။ ပြေတီဦးတစ်ယောက် ကိုယ်ပင်ပန်းနေပေမဲ့ သူ့စိတ် ထဲမှာတော့ ဖောင်ဒေးရှင်းက ထောက်ပံ့ပေးထားတဲ့ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ အတွက် အလှူငွေတွေ အများ ကြီး ရရှိခဲ့တာဖြစ်လို့ ကြည် နူးပီတိတွေနဲ့ ခံစားခဲ့ရတဲ့နေ့ ဖြစ်ခဲ့တာ မလွဲပါဘူး။ အလှူ ရှင်များရဲ့ အလှူကို သာဓု ခေါ်ရင်း ရောက်လေရာ အိမ် တိုင်း၊ နေရာတိုင်းမှာလည်း ပြေတီဦးက ဆုတောင်း မေတ္တာတွေ ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။

မန္တလေးမှာ သွားရောက် ခဲ့တဲ့ ဖောင်ဒေးရှင်း ရန်ပုံငွေ ပဒေသာကပွဲမှာ လှူဒါန်းခဲ့ ကြတဲ့ အလှူငွေများက တဖွဲဖွဲ ဆက်လက်ရရှိနေပြီး မန္တလေးမြို့က ပွဲမှာ သိန်း ၁၈၀၀ ဝန်းကျင် ရန်ပုံငွေရရှိခဲ့ တယ်လို့ သိရပါတယ်။

■

လင်းနိုင်ဦး

ပန်နိုင်းသီး Wedding ဖြစ်ခဲ့တာမှာ အနုပညာရှင်များ စုံစုံညီညီဖြင့် ပါဝင်သရုပ်ဖော်တင်ဆက်ခဲ့ကြပါတယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရိုက်ကွင်းများပေါ် ကျွန်တော် မရောက်ဖြစ်ခဲ့တာကြာပါပြီ။ ကျွန်တော် ရောက်သွားရင် မင်းသား၊ မင်းသမီးများနဲ့ စကားပြောဖြစ်ပြီး ရိုက်ကွင်းအတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေတာကြောင့် မရောက်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းပါ။ အခုတော့ မလွှဲမသွေ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော် ရောက်သွားတဲ့ ရိုက်ကွင်းက သျှင်မရဲ့ဝတ္ထုကို ဆုညချယ် ဇာတ်ညွှန်းရေးဖွဲ့ပြီး ဒါရိုက်တာ ဟိန်းစိုး ရိုက်ကူးနေတဲ့ ကျွန်မက မဟေသီ ဆိုတဲ့ ဗီဒီယို ရိုက်ကွင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကားမှာ ပြေတီဦး၊ နိုင်နှင်းဝေနဲ့ မိုးဟေကို၊ ဝါဝါအောင်တို့ ဦးဆောင်ပါဝင်ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ရောက်သွားတဲ့ နေ့ကတော့ မိုးဟေကိုက 'ပန်းမမ' ဖြစ်နေ တာကြောင့် ရိုက်ကွင်းမလာနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒါရိုက်တာက မိုးဟေကို မပါတဲ့ ဆင်းနံ့ နံပါတ် ၅၅ ကို ရိုက်ကူးပါတယ်။ မြို့ရွာညို့ အိမ်ရာဝင်းအတွင်းမှာရှိတဲ့ ရိုက်ကွင်းအိမ်မှာ အဖွဲ့သားများ စုံစုံညီညီနဲ့

ကျွန်မက မဟေသီ

ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာ

မိုးကျော်သွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဝါးဝါးရယ်ကြရင်း ရိုက်ကူးနေတဲ့ မြင်ကွင်းပါ။ ပြေတီဦးနဲ့ မန္တလေးပွဲအကြောင်း ခဏတာစ်ဖြုတ်စကားပြောဖြစ်ပြီး ဇာတ်ဝင်ခန်းရိုက်ကူးမယ့်အိပ်ခန်းတွင်းကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ပြေတီဦးက အိပ်ရာပေါ်လှဲပြီး စောင်ခြုံထားပါတယ်။ ဒိုင်ယာလော့ခ် ချပေးသူက ပြေတီဦးပြောရမယ့်စကား၊ ခိုင်နှင်းဝေပြောရမယ့်စကား၊ ဝါဝါအောင်ပြောရမယ့်စကားများကို ချပေးပါတယ်။ တစ်ခေါက်နှစ်ခေါက်ရှုတ်ကြည့်ကြပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ မီးချိန်သူကချိန်၊ အသံချိန်သူကချိန်နဲ့ ကိုယ့်အပိုင်းနဲ့ကိုယ် တာဝန်ကျေအောင် ဆောင်ရွက်နေကြပါတယ်။ ခုတင်ပေါ်မှာ လှဲနေတဲ့ ပြေတီဦးက အခန်းအပြင်မှာရှိတဲ့ ဝါဝါအောင်ကို လှမ်းအော်ပါတယ်။

'အန်တီဝါ ဒီမှာ ဆရာရှိနေတုန်း ရေတာရှည်ဇာတ်လမ်းလေးပြောလိုက်ရမလား' ဆိုတော့ ဝါဝါအောင်က-

'သား မင်း မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့' လို့ တုံ့ပြန်တာကို ဒါရိုက်တာ ဟိန်းစိုးက-

'ကဲ ပြောလိုက်ပါတဲ့' လို့ ဘာသာပြန်ပါတယ်။

'ဆရာရယ် ဒူးလောက်သာ နစ်တဲ့ ရေကန်ထဲမှာ လှေပေါ်တင်ပြီး မကြိုက်ဘူးလို့ပြောရင် ရေနှစ်ပစ်လိုက်မယ်လို့ ကြိမ်းတာနဲ့…'

ပြေတီဦးစကား မဆုံးခင်မှာ ရိုက်ကွင်းတစ်ခုလုံး တဝါးဝါးဖြစ်သွားပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းကို မသိတဲ့ ကျွန်တော်က

'ဒူးလောက်ပဲ နစ်တယ်ဆိုတာ သူလည်း သိမှာပါကွာ။ ဒါပေမဲ့ ကြုံတုန်းမှာ ချော်လဲရောထိုင်လိုက်မယ်ဆိုပြီး စကားပြန်လိုက်တာနေမှာပါ'

လို့ ဝင်ပြောလိုက်တော့ ကိုဟိန်းစိုးက-

'ဒူးလောက်ဆိုတာ အစ်ကိုက ဘာကိုပြောတာလဲ' လို့ ဝင်ထောက်ပါတယ်။

'ရေနက်တာကို ပြောတာလေ'

ဆိုပြန်တော့ ပွဲကျသွားပြန်ပါတယ်။ အခန်းအပြင်မှာရှိတဲ့ ဝါဝါအောင်က-

'လုံးဝ မသိတာပါလေးလေးရယ်'

လို့ ဖြေရှင်းနေပြန်ပါတယ်။ ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာတော့ ဒီလိုပဲတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စကြနောက်ကြရင်း သူတို့ပင်ပန်းသမျှကို ဖြေဖျောက်နေကြရတာပါ။ ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာရှိတဲ့သူတွေဆိုတာကလည်း အိမ်မှာတွေ့ရတဲ့ အိမ်သားတွေထက် တစ်နေ့တစ်နေ့ အချိန်ပိုပြီး

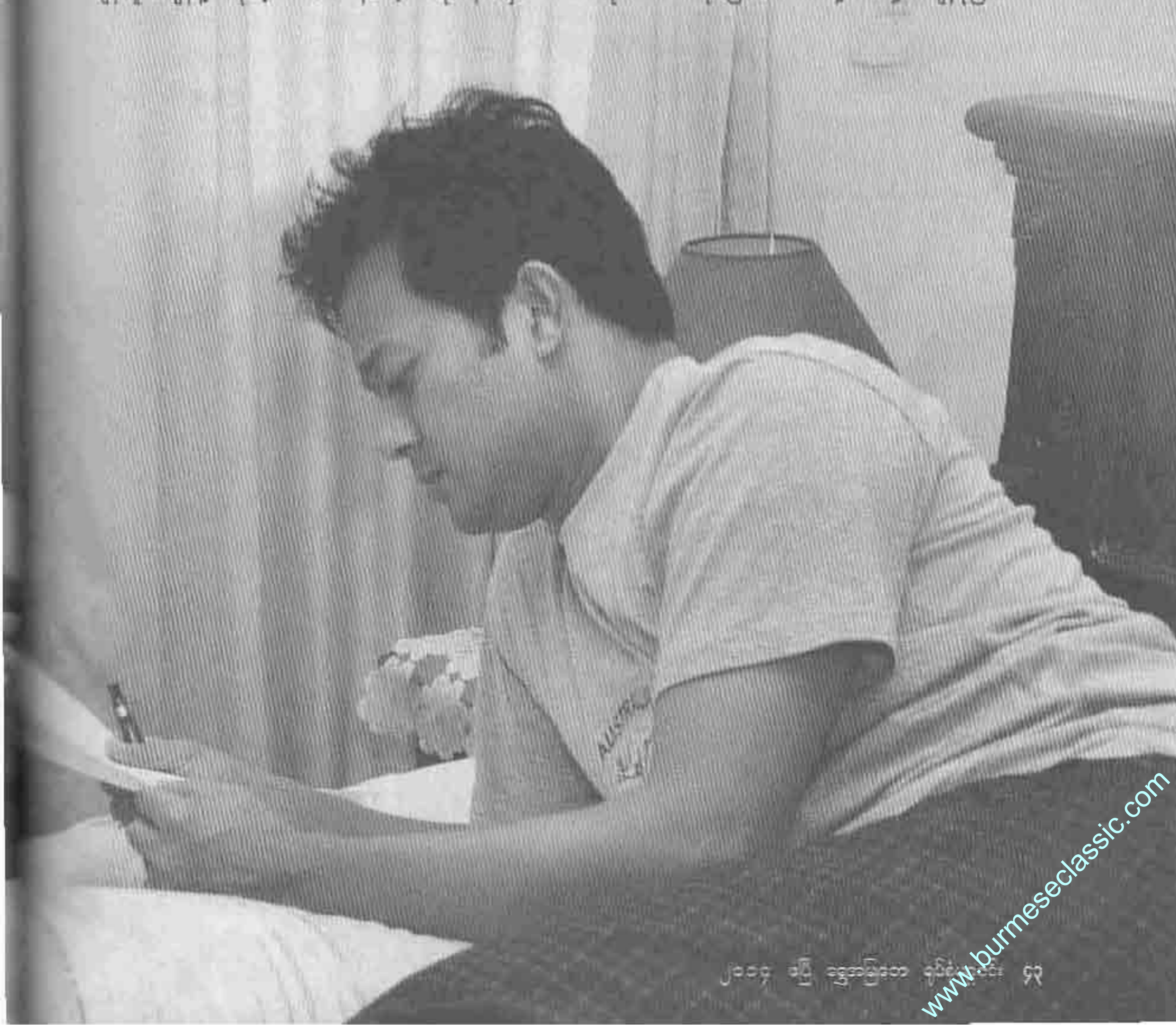

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတူနေကြရတာဆိုတော့ မိသားစုဝင်တွေလို တရင်းတနှီးရှိနေကြတာ မဆန်းပါဘူး။

ဒါရိုက်တာ ဟိန်းစိုးက "ကဲ…ကဲ…ဇာတ်ထဲကို မှဒ်ပြန်သွင်းမယ်။ ရိုက်မယ်။ ကင်မရာတစ်လုံးက သားကို Close up ယူထားမယ်။ နိုင်နှင်းဝေ ပြန်ထွက်သွားပြီးရင် အပြင်မှာအမေနဲ့တွေ့မယ်။ အမေနဲ့ နိုင်နှင်းဝေ အပြန်အလှန်စကားပြောတာကိုသားက ကြားနေမယ်။ ပြီးတော့ အမေ ဝင်လာမယ်။ သားကို ငုံ့ကြည့်ပြီး Thought Voice ရှိမယ်။ အဲဒါကို တစ်ဆက်တည်း ရိုက်မယ်" လို့ ညွှန်ကြားပါတယ်။

"ရိုက်မယ် ရိုက်မယ်၊ အခန်းတံခါးကို ပိတ်ထားပေးပါ။ ကင်မရာ ရယ်ဒီ၊ ဗိုက် ဖိုး သရီး တူး ဝမ်း ဝိုး"

ကိုဟိန်းစိုး အသံအဆုံးမှာ ကင်မရာလည်နေပါပြီ။ ခုတင်ပေါ်မှာ တစ်ဖက်စောင်းပြီး စောင်ခြုံအိပ်နေတဲ့ ပြေတီဦးရဲ့မျက်နှာကို မော်နီတာမှာ မြင်ရပါတယ်။ ကိုဟိန်းစိုးက "ဝင်" လို့ အသံပေးလိုက်တာနဲ့ တံခါးပွင့်လာပြီး နိုင်နှင်းဝေ ဝင်လာပါတယ်။ ကုတင်ပေါ်တက်ပြီး တစ်ဖက်စောင်[...] အိပ်နေတဲ့ ပြေတီဦး ပခုံး[...] ပေါ်မှာ မှီရင်း စပြီး စကား[...] ပြောပါတယ်။

"အစ်ကို"

"အင်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ခေါင်းတွေ ကိုက်[...] လို့ နားချင်တယ်"

"ချော သိပါတယ်[...] သိလို့လည်း လာခဲ့တာပေါ့"

"ရတယ်၊ ကိုယ် ဆေး[...] သောက်ပြီး မှိန်းလိုက်ဦးမယ်[...] မင်း သွားချင်သွားတော့"

ပြေတီဦး စကားအဆုံး[...] မှာ နိုင်နှင်းဝေ မျက်နှာထား[...] တင်းသွားပြီး ခုတင်ပေါ်က[...] ဆင်းကာ အပြင်ကို ထွက်[...] လိုက်ပါတယ်။ အပြင်မှာ[...] ဝါဝါအောင်နဲ့ နိုင်နှင်းဝေတို့[...] စကားပြောသံများကို ဇာတ်[...] ညွှန်းဆရာက အပြန်အလှန်[...] ရွတ်ပေးပြီး ပြေတီဦး[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြားနေတဲ့ပုံစံကို ကင်မရာက
ရိုက်နေပါတယ်။

အပြင်က ကြားရတဲ့
အသံများကတော့-

'သားကဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ခေါင်းကိုက်လို့တဲ့'

'ဆေးတွေရှိလျက်သား
နဲ့ ဆေး မသောက်ဘူးလား'

'ကျွန်မက ဘာလုပ်ပေး
ရမလဲလို့ မေးပါတယ်။ သူ
က နှင်လွှတ်လို့ ထွက်လာ
တာပါ'

ဒီစကားတွေကိုတော့
ဒါရိုက်ညွှန်းရေးဆရာက အသံ
ထွက်ပေးနေပြီး ပြေတီဦး
ကြားနေရတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကို
ကင်မရာက ရိုက်ကူးနေပါ
တယ်။

ခဏအကြာမှာတော့
တံခါးပွင့် သွားပြီး ဝါဝါ
အောင် ဝင်လာပါတယ်။
အားဆောက ခိုင်နှင်းဝေ ဝင်
ထိုင်သွားတဲ့ နေရာမှာပဲ ထိုင်
လိုက်ပြီး ပြေတီဦးကို ငုံ့
ကြည့်ပါတယ်။ မျက်စိမှိတ်
ထားတဲ့ သားကို တွေ့ရတော့
သူတစ်ယောက်တည်း တွေး
နေတဲ့ပုံစံကို ရိုက်ကူးပြန်ပါ
တယ်။ သူ့အတွေးကို ဇာတ်
ညွှန်းရေးဆရာကပဲ ရွတ်
ပေးပါတယ်။

'ဆေးတွေလည်း ရှိ
နေလျက်သားနဲ့ နေမကောင်း
ဘူးဆိုရင် ဆေးတိုက်လိုက်
ရမှာပေါ့။ မယားဖြစ်နေပြီး
ဘာလုပ်ပေးရမယ်ဆိုတာ
မေးနေစရာလိုမှ မလိုတာ။
ချော သားအနားကို ကပ်
လိုက်တိုင်း သားနေမကောင်း
ဖြစ်သွားတာ တိုက်ဆိုင်မှုပဲ
လား၊ ဒါမှမဟုတ် သား
ရောဂါကို တမင်တူးဆွနေ
တာလား၊ ခက်တော့နေပါပြီ'

ဆိုတဲ့စကားပါ။ ဒီ
စကားကို ဝါဝါအောင်ရဲ့
အရုပ်နဲ့ရိုက်ကူးပြီး အဲဒီနောက်
မှာတော့ အရုပ်နဲ့အသံ ထပ်
နိုင်ဖို့ ဝါဝါအောင်ကိုယ်တိုင်
အသံထွက်တာကို အသံသွင်း
ယူပါတယ်။

ဒီရိုက်ကွင်းကို ဖန်သား
ပြင်ပေါ်မှာ တစ်မိနစ်သာသာ
လောက်သာ ကြည့်ကြရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုကြည့်
နိုင်ဖို့ သူတို့ဖန်တီးရတာက
တော့ နာရီဝက်မကပါဘူး။

ဒါကတော့ ကျွန်တော်
ခဏရောက်ခဲ့တဲ့ **ကျွန်မက
မဟေသီ** ဗီဒီယိုကားရဲ့
ဆင်းနှံနံ့ပါတ် ၅၅ ကို ရွှေချစ်
သူများအတွက် အမြည်းပေး
လိုက်ခြင်းပါ။ ■

မိုးကျော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်သီရိ ဗီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေးအတွက် နေစိုးသော်ရဲ့ ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းကို ဒါရိုက်တာ ညွန့်မြင့်မာညီညီအောင်က သရုပ်ဆောင် လူမင်း၊ ဝတ်မှုံရွှေရည်၊ ဒေါ်စွဲ့စွဲ့စန်း၊ ဆင်မ၊ မျိုးမျိုးခိုင်နဲ့ ဟာသသရုပ်ဆောင်များစွာ ပါဝင်စေပြီး သီရိဂုဏ်အိမ်ရာမှာ ရိုက်ကူးနေတာ မတ်လ ၆ ရက်နေ့က တွေ့ရှိရပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုကားများ ဖန်တီးကြရာမှာ မင်းသား၊ မင်းသမီး ရရှိနိုင်မှုအပေါ် မူတည်ပြီး ဇာတ်အိမ်တည်ဆောက် ဖန်တီးကြရတာဖြစ်တဲ့အတွက် သရုပ်ဆောင်က အရင်၊ ဇာတ်လမ်းကနောက် ဖြစ်နေပါတယ်။ လူမင်းက အောင်သီရိဗီဒီယို ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ စာချုပ်ထားတဲ့ မင်းသားဖြစ်တာကြောင့် သူနဲ့တွဲမယ့်မင်းသမီး ရနိုင်မယ့်ရက်မှာ ဇာတ်ကို ဖန်တီးရပါတယ်။ ဒီကားမှာတော့ လူမင်းနဲ့ ဝတ်မှုံရွှေရည်တို့က သားအမအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ကြရတာပါ။ တပ်ထဲက အငြိမ်းစား ယူလာတဲ့ ဖခင်နဲ့ ခေတ်ရဲ့သမီးပျိုတို့ ဆက်ဆံရေးမှာ မပြေလည်တာတွေကို အဓိကထားပြီး ပျော်ပြေရေးဇာတ်တစ်ပုဒ် အနေနဲ့ ရိုက်ကူးနေ

ဒက်ဒီပွဲစဉ် လူမင်း

မိုးကျော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်တော် ရိုက်ကွင်းပေါ်
ရောက်သွားတဲ့နေ့မှာ လူမင်းနဲ့
ခဏတစ်ဖြုတ်စကားပြောဖြစ်တာက
7 Media မှ ထုတ်လုပ်မယ့် ရုပ်ရှင်ကားမှာ
ထိုင်းနိုင်ငံနဲ့ ဖက်စပ်ရိုက်ကူးမှာဖြစ်လို့
အခုရောက်ရှိနေတဲ့ အခြေအနေများကို
မေးမြန်းဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ပိုင်
ထုတ်လုပ်ရေးဖြစ်တဲ့ ဧဝရက်
ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်ရေးအတွက်
ကျွန်ုစစ်မင်း ရုပ်ရှင်ကားကြီးကို
ကိုယ်တိုင်သရုပ်ဆောင်
ဒါရိုက်တာအဖြစ်
ရိုက်ကူးခဲ့ဖူးတဲ့ လူမင်းက
ကျွန်ုစစ်မင်း
ရိုက်ပြီးကတည်းက
မြန်မာရုပ်ရှင်ကားများ
နိုင်ငံတကာဈေးကွက်ကို
ထိုးဖောက်ဖို့ဆိုရင်
နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်
ကုမ္ပဏီများနဲ့
ဖက်စပ်ရိုက်ကူးဖို့
လိုအပ်တယ်လို့
သိခဲ့ကြောင်း၊
အခု 7 Media က
ဒီစိတ်ကူးကို
အကောင်
အထည်ဖော်ပြီး
သရုပ်ဆောင်
အဖြစ် ကမ်းလှမ်း
လာတဲ့အခါ
လက်ခံဖြစ်
ခဲ့ကြောင်း
ပြောပြပါတယ်။
အဲဒီရုပ်ရှင်ကား
ရိုက်ကူးရေး
အတွက်
ဇာတ်ညွှန်းကို
မင်းထင်ကိုကိုကြီး
ရေးဖွဲ့နေကြောင်း
ပြောပြခဲ့ပါတယ်။
ဒက်ဒီပွစီ ရဲ့
ဇာတ်ဝင်ခန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရိုက်ကူးရာမှာတော့ အပေါ်ထပ်မှ
အသွားဖြစ်သူ ဒေါ်နွဲ့နွဲ့စန်းနဲ့
ချိုးမဖြစ်သူ ဝတ်မှုံရွှေရည်တို့
ဆင်းလာ ကြပြီး ဝတ်မှုံရွှေရည်က
ဧည့်ခန်းထဲက ဆိုဖာပေါ်မှာ
ဝင်ထိုင်နိုက် ဒေါ်နွဲ့နွဲ့စန်းက
သားဖြစ်သူ
လူမင်းရဲ့အခန်းတံခါးကို
သွားခေါက်ပြီး
ခေါ်တဲ့ဇာတ်ဝင်ခန်းပါ။
လူမင်းထွက်လာပြီး ဧည့်ခန်းထဲမှာ
ဒုံးယောက်သား ဆုံကြနိုက်
ရက်နှာသုန်မှုန်နေတဲ့
ဆင် လူမင်းကို ကြောက်လန့်နေတဲ့
ဝတ်မှုံရွှေရည်က
သူ မှားပါကြောင်း တောင်းပန်နေတဲ့
ဇာတ်ဝင်ခန်းဖြစ်ပါတယ်။
ချော်ဖြေရေးအဓိကထားတဲ့
ဒီဗီဒီယိုကားမှာ
သူတို့နှစ်ယောက်သားအဖအဖြစ်
သရုပ်ဆောင်ပြီး ခေတ်ရဲ့သမီးပျိုနဲ့
သိုးကမ်းကြီးတဲ့
အငြိမ်းစားတပ်မတော်
အရာရှိကြီးတို့ရဲ့ဆက်ဆံရေးကို
တင်ပြပါတယ်။
ခေတ်သမီးပျိုများက
ခိတ်တိုင်းကျ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
နေတတ်တဲ့စရိုက်ရှိကြပြီး
လူကြီးများက
သိုးကမ်းထားတာကို
တင်းကျပ်တယ်လို့
အထင်ရောက်ကြတဲ့
မျိုးဆက်ကွာဟမှုကို တွေ့ကြရမှာပါ။
ဒီဗီဒီ ဟာ ကျွန်တော်တို့
နေ့စဉ်ကြုံတွေ့နေရတဲ့
သားသမီးများနဲ့မိဘဆက်ဆံရေးကို
မြင်ခံစားရမှာဖြစ်တဲ့အတွက်
ယ်မောပျော်ရွှင်ရင်း
လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့
သင်ခန်းစာတွေကိုလည်း
ရကြမှာဖြစ်ပါတယ်။
■
နိုးကျော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လစ်ဇ်နဲ့ဘာတန်တို့ ဂိုက်ကားပေါ်တစ်စီးမှ ထွက်လာကြစဉ်။
အဲဒီတုန်းက ထိမ်းမြားပြီးခဲ့တဲ့ လစ်ဇ်ရဲ့ ကလီယိုပါထရာမိတ်ကပ်ဟာ
၁၉၆၂ ခုနှစ်မှာ အမျိုးသမီးများအတွက် အတုယူစရာဖက်ရှင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်

ရမ္မက်ဇော

ကေဇီးကြိုမြီး

ယခင်လမှအဆက်… ရောမမြို့မှာ သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကလီယိုပါထရာ ဇာတ်ကားရိုက်ကူးစဉ်က ထခဲ့တဲ့ဂယက်တွေဟာ အခုတော့ ငြိမ်သက်သွားခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဇနီးမောင်နှံ ဟိုတယ်အပြင်ဘက်ကို ထွက်ပြီဆိုရင်တော့ ပါပါရာဇီများက နောက်ကနေ တကောက်ကောက်လိုက်မြဲပါပဲ။ ကားရိုက်နားချိန်တစ်ရက်မှာ ဘာတန်က သူတို့ရဲ့ခွေးကလေးကို ဟိုတယ်အပြင်ဘက် လမ်းလျှောက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကို မြင်လိုက်တာနဲ့ လမ်းပေါ်မှာ သွားနေကြတဲ့ကားတွေ ရပ်တန့်သွားပြီး မော်တော်ယာဉ်များ ပိတ်ဆို့မှုဖြစ်ပွားသွားခဲ့ပါတယ်။ လမ်းသွားလမ်းလာများကလည်း ဘာတန်ကို သတိထားမိသွားတဲ့အတွက် နောက်ကနေ တရုန်းရုန်းလိုက်ကြပါတယ်။ အော်သံဟစ်သံများနဲ့ လိုက်လာကြတဲ့အပြင် ပါပါရာဇီတို့ရဲ့ကင်မရာများကလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

A Place in the Sun
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားရိုက်ကွင်းပေါ်မှာ
ထမ်းစ်ကို နောက်နေတဲ့
ကလစ်ဖ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးတဝင်းဝင်းရှိနေတာကြောင့် နောက်ဆုံးမှာ ဘာတန် မနေသာတော့ဘဲ ဟိုတယ်ထဲကို ပြန်ဝင်ခဲ့ရပါတော့တယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ့ဒိုင်ယာရီမှာ 'ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘယ်တုန်းကမှ ကိုယ် လေးစားတဲ့ သူတစ်ယောက်ယောက်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် မလုပ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် ဝင်စတန်ချာချီ၊ နာမည်ကြီးစာရေးဆရာတွေဖြစ်တဲ့ ဒိုင်လန်သောမတ်စ်၊ TS အီလီယော့တ် စသဖြင့် ကိုယ် လေးစားတဲ့သူတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နဲ့ကိုယ် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့သည့်တိုင်

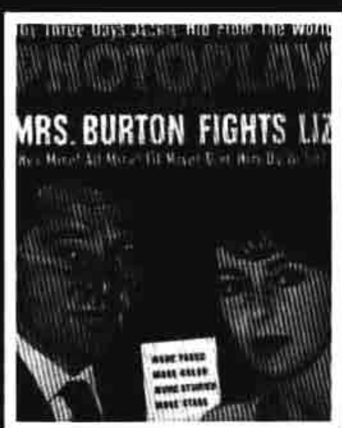

အောင် သူတို့ကို အမှတ်တရလက်မှတ်ရေးထိုးပေးဖို့တောင် မတောင်းဆိုခဲ့ဖူးပါဘူး။ ကိုယ့်ကြောင့် သူတို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာ စိုးလို့ပါ'လို့ ရင်ဖွင့်ခဲ့ပါတယ်။

ရောမမှာ ဓာဖရယ်လီနဲ့အတူ ညစာစားဖြစ်တဲ့အပြင် အက်ဒ်ဝပ်အယ်လ်ဘီထံကိုလည်း သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့ကြပြီးတဲ့နောက် ဘာတန်က သူ့ဒိုင်ယာရီမှာ ဒီလိုမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။

အယ်လ်ဘီက အင်မတန်ဖြောက်တတ်တဲ့သူပဲ။ အထူးသဖြင့် Virginia Woolf နဲ့ပတ်သက်ပြီး လစ်ဇ်ကို ဖြောက်လွန်းတယ်။ ပြီးတော့ စကားကလည်း အင်မတန်များတဲ့သူပဲ။ အပြန်လမ်းမှာ ပါပါရာဇီတွေ နောက်ကလိုက်လို့ ကိုယ်တို့ယာဉ်မောင်း မာရီယို မောင်းလိုက်ပုံက ဆံပင်တွေတောင် ထောင်သွားတယ် ထင်ပါရဲ့။ အဲဒီလောက်အထိလည်း သူတို့ကို အရေးစိုက်ဖို့တော့ လိုမယ်မထင်ပါဘူး။ တကယ်တော့ သူတို့အတွက်လည်း အသက်အန္တရာယ်များလွန်းပါတယ်။ ဗီယက်နမ်စစ်မြေပြင်မှာ တိုက်ပွဲဝင်နေသလို အန္တရာယ်တွေက များလှတယ်။

ဒါကြောင့် ဘာတန်တို့ဇနီးမောင်နှံကို ဓာဖရယ်လီက နာမည်ကျော်လှတဲ့ Villa D' Este ရေတံခွန်ကို သွားလည်ဖို့ စီစဉ်တော့ ဘတ်စ်ကားနဲ့ သွားကြမယ်လို့ စီစဉ်ပါတယ်။ အဲဒီနေရာက ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားတွေအတွက် ဖိတ်ပင်ထားတဲ့နေရာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘတ်စ်ကားနဲ့သွားမယ်ဆိုတော့ ဘာတန်က လေတစ်ချက်ချွန်လိုက်ပြီး 'အရမ်းကောင်းတဲ့အစီအစဉ်ပဲ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဘတ်စ်ကားနဲ့ ခရီးမသွားရတာ အခုချိန်ထိပဲ'လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီအစီအစဉ်ကို လစ်ဇ်ကလည်း သဘောကျတာကြောင့် 'အဲဒီညနေခင်းကတော့ ကျွန်မတို့အတွက် အင်မတန်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ညနေခင်း ဖြစ်မှာပဲ'လို့ ဆိုခဲ့ပါတယ်။ ခရီးစဉ်မှာ လိုက်ပါ

မယ့်သူအားလုံး သူတို့တည်းခိုနေတဲ့ ဟို
တယ်ကို လာရောက်စုဝေးကြပြီး ခ
မထွက်ခင် ဟမ်ဘာဂါနဲ့ ဟော့ဒေါ့ စ
ကြမယ်လို့လည်း စီစဉ်ထားပါတယ်
ရေခဲစိမ်ထားတဲ့ ဘီယာတွေကလည်
အဆင်သင့်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီခရီးစဉ်
ပျက်သွားခဲ့ပါတယ်။ Cyril Cusack
အပျော်စားနှလုံးရောဂါ ထလာတ
ကြောင့် ခရီးစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်
ရတာပါ။ ရိုက်ကူးရေးကိုလည်း နှစ်ရ
လောက် နားလိုက်ကြရပါတယ်။ လ
က ရိုက်ကူးရေး စက်အဖွဲ့သားမျ
အပေါ်မှာ မိခင်စိတ်နဲ့ ဆက်ဆံတ
တယ်ဆိုတာ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ကြ
ရင် သိသာပါတယ်။ သူတို့အားလုံ
စားဖို့သောက်ဖို့ကို လစ်ဇ်ကိုယ်တို
စီစဉ်ပေးခဲ့တာပါ။

ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာလည်း သူတို့
မောင်နှံအတွက် အပျော်ကလေး
အမြဲရှိနေပါတယ်။ တစ်ခန်းနဲ့တစ်ခ
အကူးအပြောင်းမှာ ဘာတန်က သတ
စာထဲမှာပါတဲ့ စကားလုံးပဟေဠိဖြေ
တတ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုအချိန်မျိုးဆို
လစ်ဇ်က သတင်းစာစက္ကူပေါ်ကို
သောက်နေတဲ့ အရက်တွေ လောင်း
လိုက်ခြင်းဖြင့် ဘာတန်ကို စတတ်
တယ်။ ဘာတန်က သမီးနှစ်ယော
ဖြစ်တဲ့ လီဆာနဲ့ မာရီယာတို့ကို မန
တိုင်းကျောင်းလိုက်ပို့ပေးပါတယ်။ သ
နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မိုက်ကယ်နဲ့ ခရစ
ဖာတို့ကတော့ အဲဒီအချိန်ကတည်း
ရိုက်ကွင်းပေါ်လိုက်ပြီး ဓာတ်ဝင်
ပရိသတ်များထဲမှာ ရောနှောပါဝင်သ
ဆောင်တတ်ကြပါတယ်။ ဘာတန်
စာအုပ်များ ဝယ်ရတာကိုလည်း မြတ်
ပါတယ်။ တစ်ခါဝယ်ရင် အုပ် ၂၀၊
လောက်အထိ ဝယ်တတ်တာပါ။
စိတ်ကြိုက် စာအုပ်ဆိုင်ကတော့ ရော
မြို့မှာရှိတဲ့ Via Veneto ဆိုတဲ့ဆိုင်
ညစာကိုတော့ သူတို့ဇနီးမောင်နှံ
ယောက်တည်း စားလေ့ရှိပါတယ်
ညစာစားရင်း ပြောဖြစ်ကြတဲ့စကား
ကတော့ အလုပ်စကားပေါက်

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းပေအကြောင်းက ပိုများပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အချာတွေ ရွတ်ဆိုပြကြတာလည်း နေ့စဉ်လိုလိုပါပဲ။ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာတော့ လစ်စ်ဟာ ဘာတန်ရဲ့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သွားပါပြီ။ အဲဒီကာလက အမှတ်တရများကို လစ်ဇ်ထံ ရေးတဲ့စာတစ်စောင်မှာ 'မင်းအသားအရေကလေးတွေရဲ့ ရည့်မှု၊ မင်းမျက်လုံးရဲ့ဆွဲဆောင်မှု၊ ဝေအမြင်းရိုင်းတစ်ကောင်ကို သိမ်းသွင်းနိုင်တဲ့ မင်းရဲ့အစွမ်းတို့ကို ကိုယ် ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး'လို့ ဖွင့်ဟခဲ့ပါတယ်။

သူတို့နဲ့ တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ဖူးတဲ့ အမျိုးသားသရုပ်ဆောင် မိုက်ကယ်လ်ယော့ခ်ကတော့ သူတို့ဇနီးမောင်နှံအပေါ်မှာ အမြဲတစေ ကျေးဇူးတင်ရှိနေသူပါ။ ဘာတန်နဲ့လစ်ဇ်တို့ဇနီးမောင်နှံကြောင့်သာ သူဟာ ရုပ်ရှင်လောကမှာ သက်တမ်းရှည်နိုင်သူ ဖြစ်တယ်လို့လည်း ခံယူထားပါတယ်။ ဘာတန်နဲ့ ပေါင်းပါများတဲ့အတွက် မိုက်ကယ်လ်လည်း စာအုပ်များကို ချစ်သူဖြစ်လာပါတယ်။ 'ဘွန်တော်က စာအုပ်ဆိုင်မှာ စာအုပ်ကောင်းတွေ တွေ့တဲ့အခါ ဘာတန်ကို အကြောင်းကြားလေ့ရှိပါတယ်။ ရှားပါးစာအုပ်တွေကို ဝယ်ကြရင်း နှစ်ယောက်သား ရိုက်ကွင်းပေါ်မှာ အဲဒီစာအုပ်တွေအကြောင်း ပြန်ဆွေးနွေးကြရတာကိုက ဘာနဲ့မှမတူတဲ့ အရသာပါပဲ'လို့ မိုက်ကယ်လ်က ဆိုပါတယ်။ သူ့နည်းတူ ဇာတ်ပုံဆရာ ဒေးဗစ်ဘေလီလည်း စာအုပ်ချစ်သူ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဘေလီက စာအုပ်ချစ်တတ်သွားသလို ကင်မရာအသစ်များပေါ်တိုင်း ဘာတန်ကို ပြတတ်တာကြောင့် ဘာတန်လည်း ကင်မရာတွေကို ချစ်တတ်သူ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ လစ်ဇ်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း သူနဲ့ ရိုက်နေတဲ့ဒါရိုက်တာများထံက လက်ဆောင်ပဏ္ဏာမျှော်လင့်လေ့ရှိတဲ့အတိုင်း ဇာဖရယ်လီထံမှ လက်ဆောင်မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဇာဖရယ်လီကို သူမ နှစ်သက်တဲ့ပစ္စည်းများရှိရာ ဘူလ်ဂါရီဆိုင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဇာဖရယ်လီက လစ်ဇ်အတွက် ရွှေလည်ဆွဲတစ်ခု လက်ဆောင်အဖြစ် ဝယ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဘူလ်ဂါရီဆိုင်မှာက သမိုင်းဝင်ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအများစု ရှိတတ်ပါတယ်။ ဇာဖရယ်လီ ဝယ်ပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းက စစ်ဘုရင် နပိုလီယံရဲ့ နှမဖြစ်သူ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်တယ်လို့ အဆိုရှိပါတယ်။

မိုက်ကယ်လ်က ဘာတန်ကို အထင်ကြီးတဲ့အပြင် လစ်ဇ်ကိုလည်း အထင်ကြီးပါတယ်။ သူ့ရှေ့မှာ ရှိတ်စပီးယားရဲ့ဇာတ်ဝင်ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို သူမရဲ့ အသံသေးသေးစူးစူးကလေးနဲ့ ရွတ်ဆိုပြလိုက်ခြင်းကြောင့်ပါ။ ဒီအသံနဲ့ဆိုရင် Taming of the Shrew ဇာတ်လမ်းထဲက အဓိကဇာတ်ကောင်ဖြစ်တဲ့ ကက်သရီးနား ဇာတ်ကောင်စရိုက်နဲ့ အံဝင်ခွင်ကျပဲလို့ မိုက်ကယ်လ်က ယူဆပါတယ်။ ယောကျ်ားပီသတဲ့ ဘာတန်က စွာလန်းတဲ့ ကက်သရီးနား အဖြစ် သရုပ်ဆောင် လစ်ဇ်ကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သွားအောင် လုပ်ဆောင်သွားပုံ ကြည့်ရတာကလည်း ယုတ္တိရှိတယ်လို့ မိုက်ကယ်လ်က ခံယူပါတယ်။

ရိုက်ကွင်းနားတဲ့ ညနေခင်းများမှာ မိုက်ကယ်လ်က ဘာတန်တို့ဇနီးမောင်နှံထံ သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး စာအကြောင်းပေအကြောင်းတွေ ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ ဧပြီလ ခပ်စောစောပိုင်းမှာ မိုက်ခ်နီကိုးလပ်စ်က မီယာဖာရိုးကို လက်ချိတ်ပြီး သူတို့ထံ အလည်ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့ နေ့စွဲနဲ့ ရေးသားခဲ့တဲ့ ဘာတန်ရဲ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမှာ 'ကိုယ့်အထင်တော့ မီယာ အနေနဲ့ နောက်ထပ် ၁၅ ပေါင်လောက်တော့ ဝသင့်တယ်၊ ပြီးတော့ ဆံပင်ကလည်း ဒီထက်အရှည်ထားသင့်တယ်' လို့ မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပါတယ်။ ဘာတန်တို့ဇနီးမောင်နှံက နီကိုးလပ်စ်တို့နှစ်ယောက်လာလည်ခြင်းကို အမြဲတစေ ဝမ်းသာအားရရှိပါတယ်။ လစ်ဇ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း နီကိုးလပ်စ်ဟာ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ပြီး သရုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသူလို့ ယူဆပါတယ်။

နီကိုးလပ်စ်က ဂျာမန်ဂျူးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် မဖြစ်မီ ကလေးဘဝကတည်းက ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာသူပါ။ နီကိုးလပ်စ်တို့ ပြန်သွားချိန်မှာ ဘာတန်က သူ့ဒိုင်ယာရီထဲမှာ-

ကိုယ် ဇာဖရယ်လီကို သဘောကျတာ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သံသယဝင်လာတယ်။ သူက နီကိုးလပ်စ်နဲ့ မတူဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူတွေရဲ့အကြောင်း နားလည်တဲ့သူဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကိုယ် ဝန်ခံရလိမ့်မယ်။ ဒီလူ အောင်မြင်မှာ သေချာတယ်။ သူက ကိုယ်တို့နဲ့ ရိုက်ရင် ကုန်ကျစရိတ်များမှာကိုတော့ စိတ်ပူနေပုံရတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ထုတ်လုပ်မယ့် Columbia ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးနဲ့ ကြိုတင်ညှိနှိုင်းထားပါလို့ တိုက်တွန်းထားရတယ်။

လို့ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။ ❑

လစ်ဇ်တေလာရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးသားတဲ့ စာရေးဆရာများထဲက တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဘရန်ဒါမက်ဒေါ့စ်က အံ့သြစရာကောင်းတဲ့ ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုတစ်ခု ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဝေလမျိုးရိုးတို့ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ရေးသားသူ စာရေးဆရာ ဆစ်ဂ်မန်းဖရွေဒ် ဆိုသူက ရေးသားရာမှာ ဝေလပြည်နယ်သားတို့ကို 'ဗြိတိန်နိုင်ငံရဲ့ ဂျူးများ'လို့ သမုတ်ခဲ့ခြင်းပါပဲ။ သူ့အဆိုက တကယ်တော့ ဝေလပြည်နယ်သားတို့ရဲ့ဇာစ်မြစ်မှာ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး အခြေချနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီစာရေးဆရာက လစ်ဇ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရေးသားရာမှာ 'ဘာတန်ဟာ လစ်ဇ်ရဲ့တတိယမြောက် ဂျူးအိမ်ထောင်ဖက် ဖြစ်တယ်' လို့ ဆိုခဲ့ပါတယ်။

လစ်ဇ်က တကယ်တော့ ဂျူး

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ပါဘူး။ မိုက်တော့ဒ်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးချိန်ကျမှ သူမ ငယ်စဉ်ကတည်းက စိတ်ဝင်စားခဲ့တဲ့ ဂျူးဘာသာကို ကူးပြောင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျူးနဲ့ပတ်သက်ပြီး လစ်ဇ်က ပြောကြားရာမှာ 'ကျွန်မ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဂျူးတွေကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ပါတယ်။ ဝေါလ်တာမစ်တီရဲ့ အိမ်မက်တွေအကြောင်း ဖတ်ရတဲ့အခါ ကျွန်မ ဂျူးဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မိုက်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးချိန်မှာ ဂျူးဘာသာသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'လို့ ဖွင့်ဟခဲ့ဖူးပါတယ်။ မိုက်တော့ဒ်ကွယ်လွန်သွားချိန်မှာ လစ်ဇ်က သူ့ကိုယ်သူ ဂျူးအစစ်အဖြစ် ခံယူထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ 'အခုအချိန်မှာ ကျွန်မက ဂျူးဖြစ်နေပါပြီ။ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုရော ခံယူချက်ပါ အပြည့်အဝရှိနေပါပြီ။ ကျွန်မရဲ့ဂျူးဘာသာအရ နာမည်က 'အလီရှီဘာ ရေချယ်လ်'လို့ ခေါ်ပါတယ်'လို့ အတိအလင်းဆိုခဲ့ပါတယ်။

ဘာတန်က သူ့ဇနီးသည်ကို စချင်တဲ့အခါများမှာ အဲဒီဂျူးဆိုတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စလေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ခါတုန်းက စာနယ်ဇင်းသမားများနဲ့ တွေ့ဆုံရာမှာ ဘာတန်က 'ကျွန်တော့်အဘိုးရဲ့အဖေ၊ ကျွန်တော့်ဘေးပေါ့ဗျာ။ သူက ဂျူးဗျ။ ပိုးလစ်ရှ်ဂျူးပါ။ နာမည်က ဂျန်ရာစာ တဲ့။ အဲဒီအဘေးကနေ ဆင်းသက်လာခဲ့ကြတာ နောင်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့မျိုးရိုးနာမည်က ဂျန်ကင် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် နောက်ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ တကယ်ပြောတာ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်က ဂျူးသွေးတစ်မူးပါတယ်ပေါ့။ လစ်ဇ်မှာတော့ ဂျူးသွေး တစ်စက်မှ မပါဘူးဗျ။ အဲဒီလိုပြောရင် ကျွန်တော့်မိန်းမက ဆတ်ဆတ်ခါအောင် နာတတ်တယ်'လို့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ The Night of Iguana ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ရိုက်ကူးစဉ်ကလည်း ဘာတန်က စာနယ်ဇင်းသမားများကို 'ကျွန်တော်က ဂျူးအဖြစ်နဲ့ မွေးဖွားခဲ့တာပါ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် အင်မတန်ရှေးကျတဲ့ ဂျူးဘာသာဝင်တွေထဲက ဆင်းသက်လာတဲ့သူ

ဘာတန်က
စာအုပ်များ
ဝယ်ရတာကိုလည်း
မြတ်နိုးပါတယ်
တစ်ခါဝယ်ရင်
အုပ် ၂၀
၃၀ လောက်
အထိ
ဝယ်တတ်တာပါ
သူ့စိတ်ကြိုက်
စာအုပ်ဆိုင်ကတော့
ရောမမြို့မှာ
ရှိတဲ့
Via Veneto
ဆိုတဲ့
ဆိုင်ပါ

တစ်ယောက်ပါ'လို့ ဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်။

လစ်ဇ်ကိုလည်း လူရှေ့သူရှေ့ဖြစ်တဲ့ရန်ပွဲတစ်ခုမှာ 'မင်းက ဂျူးမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဒီမိသားစုမှာ ဂျူး ဆိုလို့ ငါတစ်ယောက်ပဲရှိတာ'လို့ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒီတော့ လစ်ဇ်က 'ကျွန်မက ဂျူးရှင့်၊ ရှင် မယုံရင်လည်း လဲသေလိုက်ပေတော့'လို့ တုံ့ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်က လူရှေ့သူရှေ့
မှာ အဲဒီလိုရန်ပွဲတွေ ဆင်နွှဲကြပေမဲ့
နည်းနည်းလေး ဝေးသွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်
နက် အပြန်အလှန် ချစ်သဝဏ်လွှာတွေ
ပါးကြတဲ့ အလေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ခါတ
လေမှာ ဘာတန်က 'ချစ်တဲ့ ရှီဘာ'
လို့ အစချီတတ်ပြီး စချင်နောက်ချင်တဲ့
အခါများမှာတော့ ရှီဘာအစား 'မှ
ဘက်စ်'လို့ ရေးတတ်ပါတယ်။ ရက်
တပ်မထားတဲ့စာတစ်စောင်မှာ ဘာတ
က 'ချစ်တယ်ကွာ၊ ဘယ်အကြောင်း
အရာကိုမှ မင်း အကြောင်းလော
အချိန်တိုင်း မစဉ်းစားမိဘူး။ မင်းကို
တော့ အချိန်တိုင်း သတိရနေတယ် မှ
ဘက်စ်ရယ်'လို့ ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဇွန်လမှာ ဘာတန်တို့လင်မယား
ဓာဖရယ်လီတို့ကို ပစ်ဂနာတယ်လီ မင်း
သမီးက ဖိတ်ကြားတာကြောင့် ညစာ
စားပွဲ တက်ရောက်ကြရပါတယ်။ အဲ
မှာ ရောဘတ်ကနေဒီနဲ့ ဇနီးဖြစ်သူ အီ
သယ်လ်ကနေဒီတို့ကို တွေ့ရပါတယ်
ရောဘတ်တို့ဇနီးမောင်နှံနဲ့ ဘာတန်တို့
Hamlet ပြဇာတ် အောင်မြင်နေတဲ့ကာ
များမှာ ဆုံခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ ညစာစား
အပြီးမှာ သူတို့နှစ်တွဲ ညကလပ်ဆီ
ဆက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကလပ်မှာ ဘာတ
နဲ့ ဘော်ဘီကနေဒီတို့က ကဗျာတွေ
အပြိုင်အဆိုင် ရွတ်ဆိုကြတယ်။ အထူး
သဖြင့် ရှိတ်စပီးယားရဲ့ ဆွန်းနက်ကဗျာ
တွေပါ။ ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းမထဲမှာ ပြိုင်
ကြရာ ဘာတန်က ရှိတ်စပီးယားရဲ့
ခုမြောက် ဆွန်းနက်ကဗျာကို တစ်လုံး
မမှားစေဘဲ ပြောင်းပြန်ရွတ်ဆိုပြ
တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီပွဲမှာ ဘာတ
အပြတ်အသတ်အနိုင်ရခဲ့တာပေါ့။ လ
က 'ဘာတန်လို ကဗျာသရဲကို ပြိုင်
ဘယ်ရပါ့မလဲ'လို့ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ
ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဘာတန်တို့လင်မယား
က ရောဘတ်ကနေဒီတို့ လင်မယား
အင်မတန်လေးစားမြတ်နိုးကြပါတယ်
နောက် ၂ နှစ်အကြာ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇွန်
မှာ ရောဘတ်ကနေဒီက ကယ်လီ
ယားပြည်နယ်ရဲ့ ဒီမိုကရက်တ်ပါသမ္မ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောင်းအဖြစ် အရွေးချယ်ခံရအပြီး သူတို့ တည်းခိုနေထိုင်တဲ့ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်မြို့က Ambassadorဟိုတယ်ရဲ့မီးဖိုခန်းမှာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံလိုက်ရပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် လစ်ဇ်က နယူးယောက်တိုင်းမ်သတင်းစာကြီးမှာ တစ်ချက်နှာအပြည့် လက်နက်ထိန်းချုပ်ဖို့ ခန်ကြားလွှာတစ်စောင်ကို ဒေါ်လာ ၅ သောင်းပေးပြီး ထည့်သွင်းခဲ့ပါတယ်။ ❑

ရောမမြို့မှာ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးနေတာ ၅ လကြာခဲ့ပါပြီ။ ပထမအခေါက်နဲ့မတူ သည်းစရာနေရာတွေ ရှားပါးလာတာကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး ပျင်းရိလာကြပါတယ်။ ရောမမြို့ ကိုယ်တိုင်က ပျင်းစရာကောင်းတဲ့မြို့တစ်မြို့လို့လည်း ထင်မှတ်လာကြပါတယ်။ လည်စရာမရှိတဲ့အတွက် အများဆုံးသွားဖြစ်တဲ့နေရာကတော့ ဘူလ်ဂါရီရဲ့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ၊ ရွှေထည်ငွေထည်လက်ရာဆန်းများ ပြသထားတဲ့ အခန်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအခန်းက တော်ရုံတန်ရုံလူ ဝင်ခွင့်ရတာမဟုတ်ပေမဲ့ သူတို့ကိုတော့ အထူးဧည့်သည်တော်များအဖြစ် အခွင့်အရေးပေးထားပါတယ်။

တစ်ညနေမှာ Church of the Madonna of Divine Love ဘုရားကျောင်းနားက စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ညစာစားနေတုန်း ဘုရားကျောင်းထဲက လူငယ်ကလေးများရဲ့ဓမ္မတေးရွတ်ဆိုသံကို ကြားလိုက်ကြရပါတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာတန်က သူ့ဒိုင်ယာရီစာအုပ်မှာ 'ဓမ္မတေးသံပေါင်းများစွာကို ကြားခဲ့ဖူးပေမဲ့ ဒီညနေ ကြားလိုက်ရတဲ့ ဓမ္မတေးသံလောက် သာယာနာပျော်ဖွယ်ရှိတာကို မကြားမိခဲ့ဘူး။ ကိုယ်ကြည်နူးနေစဉ်အတွင်းမှာပဲ ပြီးဆုံးသွားခဲ့တယ်' လို့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီး နှစ်ယောက်စလုံးရင်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ဆန္ဒကတော့ ရုပ်ရှင်မရိုက်ချင်တော့ဘူး ဆိုတဲ့ ဆန္ဒပါပဲ။ ဘာတန်က 'ကိုယ်ရော လစ်ဇ်ပါ ရုပ်ရှင်ရိုက်ချင်စိတ် ကုန်ခန်းနေကြတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဘုရားကျောင်းသွားပြီး အေးအေးချမ်းချမ်း ဝတ်ပြုနေချင်စိတ်ပေါ်နေကြတယ်' လို့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့တာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။

ပျင်းရိနေခြင်းကနေ ရုတ်တရက်တစ်စစီကြေကွဲသွားသလို ခံစားလိုက်ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်နေ့မှာ မောင်ဂိုမာရီကလစ်ဖ် ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်သွားခြင်းပါပဲ။ စိတ်မချမ်းသာစရာ ဒီသတင်းကို ဘာတန်ကိုယ်တိုင်ပဲ လစ်ဇ်အား အသိပေးခဲ့ရပါတယ်။

ကလစ်ဖ်က နယူးယောက်မြို့မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့တာပါ။ သူ့အတွင်းရေးမှူးဖြစ်တဲ့ လော်ရန်ဇိုဂျိမ်းစ်က ကလစ်ဖ်ကို ခုတင်ပေါ်မှာ ကန့်လန့်ဖြတ်အနေအထားနဲ့ လှဲနေတာ တွေ့ရပြီး ရုတ်တရက် နှလုံးဖောက်ပြန်သွားတာကြောင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ပုံရပါတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အရက်အလွန်အကျွံသောက်ခဲ့တဲ့ဒဏ်ကို ကလစ်ဖ် ခံစားသွားရခြင်းပါ။ ကလစ်ဖ် ကွယ်လွန်သွားခြင်းအတွက် လစ်ဇ် တော်တော်ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘာတန်က သူ့ဒိုင်ယာရီမှာ-

စက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့၊ ကလစ်ဖ်ရဲ့အဖော်လည်းဖြစ်၊ သူနာပြုလည်းဖြစ်၊ အုပ်ထိန်းသူလည်းဖြစ်တဲ့သူက လစ်ဇ်အတွက် ကလစ်ဖ် ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လက်ကိုင်ပဝါအဖြူကလေးတွေ ပို့ပေးလာတယ်။ ဒီလက်ကိုင်ပဝါကလေးတွေက ပဲရစ်မှာ ဝယ်ယူခဲ့တာဖြစ်ပြီး အဖြူရောင်က သန့်စင်တဲ့မေတ္တာကို ရည်ညွှန်းတယ်လို့ ကလစ်ဖ်က ခံယူပါတယ်။ ကိုယ့်အတွက်ကတော့ ကလစ်ဖ် စိတ်ကြိုက်ဖြစ်တဲ့ ဆပ်ပြာတွေ ပို့လာတယ်။ ကိုယ် သုံးလိုက်ရမှာလား၊ သိမ်းထားရမှာလား မဝေခွဲတတ်တော့ဘူး။ သူဟာ မကွယ်လွန်မီ ၅ နှစ်လုံး ရုပ်ရှင်ရိုက်ခွင့်မရခဲ့ရှာဘူး။ သနားစရာကောင်းတဲ့သူတစ်ယောက်ပါ။ ကိုယ် သူ့ကို ကောင်းကောင်းမသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လစ်ဇ်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်လို့ လူကောင်း ဖြစ်ပုံတော့ ရပါတယ်။ လစ်ဇ်ဆီကို သူ့အမေကလည်း စာနှစ်စောင် ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါသေးတယ်။

လို့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။

ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မောင်ဂိုမာရီကလစ်ဖ် ကွယ်လွန်သွားတဲ့အတွက် လစ်ဇ်က ရိုက်ကူးရေးကို နှစ်ရက်လောက်တော့ နားလိုက်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အသုဘကိုလည်း သွားမှာ မဟုတ်တာကြောင့် ရိုက်ကူးရေးမဖျက်တော့ပါဘူး။ အသုဘကို အဖြူရောင်ပန်းများနဲ့ စည်းထားတဲ့ ရောမ ပန်းစည်းကြီးနှစ်စည်းသာ ပေးပို့ခဲ့ပါတယ်။ ပန်းစည်းမှာ ရေးထားတာကတော့ 'နားလိုက်ပါတော့ ကွယ်၊ မင်းရဲ့ဝိညာဉ် ငြိမ်းချမ်းရာမှာ ခိုနားနိုင်ပါစေ။ ဘာတန်နဲ့ လစ်ဇ်' လို့ ရေးထားပါတယ်။ ကားရိုက်နေစဉ်အတွင်းမှာ လစ်ဇ်က စိတ်ထိခိုက်တဲ့အတွက် ချုံးပွဲချငိုခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ပြန်တင်းပြီး သူ လုပ်ရမယ့်ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေကို အကောင်းဆုံးလုပ်ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။ လုပ်ရမယ့်အခန်းတွေက အပျော်ခန်းဖြစ်ပြီး ကလစ်ဖ်ရဲ့ အသုဘနေ့မှာ လစ်ဇ်ရဲ့သရုပ်ဆောင်မှုတွေဟာ အပြောင်မြောက်ဆုံးပါပဲလို့တောင် ပြောစမှတ်ပြုရပါတယ်။

ကလစ်ဖ် ကွယ်လွန်သွားပြီဆိုတော့ သူနဲ့ တွဲရိုက်ဖို့ စီစဉ်ထားတဲ့ Reflections in a Golden Eye ဇာတ်ကားအတွက် မင်းသားရှာဖို့ လိုလာပါတယ်။ ဒီကားကလည်း ဒီနှစ်အတွင်းမှာ ရိုက်ဖို့ စီစဉ်ပြီးသားဖြစ်တဲ့အပြင် ရောမမှာပဲ ရိုက်မှာပါ။

ဧပြီလမှာ ဘာတန်အတွက် အကယ်ဒမီဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့ကြီးဆီကနေ သတင်းသိုးသိုးသန့်သန့် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ သူ သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ The Spy Who Came in from the Cold ဇာတ်ကားအတွက် သူ့ကို အကောင်းဆုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမျိုးသားသရုပ်ဆောင် ဆန်ခါတင်စာရင်းမှာ ထည့်သွင်းထားတယ်လို့ သိရခြင်းပါပဲ။ ဒီတစ်ကြိမ် ဆန်ခါတင်ဝင်ခြင်းဟာ ဘာတန်အတွက် စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းဆုချီးမြှင့်တဲ့အခါမှာတော့ အကောင်းဆုံးအမျိုးသားဇာတ်ဆောင်ဆုကို Cat Ballou ဇာတ်ကားမှာ အမြဲတမ်းအရက်မူးနေတဲ့ သေနတ်သမား အဖြစ် သရုပ်ဆောင်တဲ့ လီမာဗင်က ဆွတ်ခူးသွားပါတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာတန်က အရက်မူးပြီး သေနတ်ပစ်ရတဲ့သရုပ်ဆောင်မှုက ဘာများကောင်းလို့လဲလို့ မှတ်ချက်ချပါတယ်။ ဒီတစ်ကြိမ် အော်စကာဆုနဲ့ လွဲသွားခြင်းအပေါ်မှာ သူ တော်တော်ခံစားရပါတယ်။ ဆုမရခြင်းက သူ့ကို တရိရိနှိပ်စက်လာမှုကိုလည်း ခံစားလာရပါတယ်။ လီမာဗင်ကို ရှုံးလိုက်ကြသူတွေထဲမှာ သူတစ်ယောက်တည်းသာ မဟုတ်ပါဘူး။ Othello ဇာတ်ကားမှာ သရုပ်ဆောင်ထားတဲ့ လောရင့်စ်အိုလီဗာ၊ The Pawnbroker ဇာတ်ကားမှ ရော့ဒ်စတီဂါ၊ Spy ဇာတ်ကားမှာ ဘာတန်နဲ့အတူ သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အော်စကာဝါနာကလည်း Ship of Fools ဇာတ်ကားနဲ့ ဆန်ခါတင်စာရင်းဝင်ခဲ့ကြသူတွေပါ။ ဘာတန်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ သရုပ်ဆောင်အလုပ်ဟာ ယောက်ျားပီသတဲ့ အလုပ်မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်မြင်စိတ်ဝင်လာတဲ့အခါမျိုးမှာ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခြင်း ဆက်မလုပ်လိုတော့ပေမဲ့ ရုပ်ရှင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ထူးချွန်ဆု အော်စကာကို မရတဲ့အခါမှာလည်း တနုံ့နုံ့ခံစားရပြန်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဇနီးဖြစ်သူ လစ်ဇ်က BUttefield 8 ဇာတ်ကားနဲ့ အော်စကာဆု ရရှိခဲ့ပြီး ဆန်ခါတင်စာရင်းဝင်တာလည်း လေးကြိမ်ရှိခဲ့လို့ပါပဲ။ လစ်ဇ်က သူ့ထက် သာနေခြင်းကို သူ့မသိစိတ်မှာ တမြည့်မြည့် ခံစားလာရပါတယ်။

အော်စကာဆုပေးပွဲကျင်းပပြီးနောက် ၂ လအကြာ ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဖွန်

> နှစ်ယောက်စလုံး
> ရင်ထဲမှာ
> ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့
> ဆန္ဒကတော့
> ရုပ်ရှင်
> မရိုက်ချင်တော့ဘူး
> ဆိုတဲ့
> ဆန္ဒပါပဲ
> ဘာတန်က
> 'ကိုယ်ရော
> လစ်ဇ်ပါ
> ရုပ်ရှင်ရိုက်ချင်စိတ်
> ကုန်ခန်းနေကြတယ်
> တနင်္ဂနွေနေ့မှာ
> ဘုရားကျောင်း
> သွားပြီး
> အေးအေးချမ်းချမ်း
> ဝတ်ပြုနေချင်စိတ်
> ပေါ်နေကြတယ်'လို့
> မှတ်တမ်း
> တင်ခဲ့တာကိုလည်း
> တွေ့ရပါတယ်

လ ၂၉ ရက်နေ့မှာ Who's Afraid of Virginia Woolf ? ဇာတ်ကားကို နယူးယောက်မြို့မှာ အထူးပွဲပြသပါတယ်။ ဒီရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားက အကယ်ဒမီဆန်ခါတင် ၁၃ ခုစာရင်းဝင်ပြီး မင်းသားနဲ့ မင်းသမီးတို့လည်း ဆန်ခါတင်စာရင်းမှာ ပါဝင်ပါတယ်။ ဝေဖန်ရေးဆရာများက ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ဘာတန် ဆုရလောက်ပြီးလို့ သုံးသပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

၁၉၆၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလမှာ ထုတ်ဝေတဲ့ LOOK မဂ္ဂဇင်းက ဘာတန်တို့နှစ်ယောက်ကို မျက်နှာဖုံးတင်ပြီး အင်တာဗျူးမေးမြန်းရာမှာ 'ဘာတန်က စွာတေးမလေးကို ယဉ်ကျေးအောင် သိမ်းသွင်းလိုက်နိုင်ပြီလား'လို့ ထည့်သွင်းမေးမြန်းပါတယ်။ ဒီမေးခွန်းကို ကြည့်ရင် စာနယ်ဇင်းသမားများဟာ သူတို့ဇနီးမောင်နှံအပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားမှုရှိနေသေးတယ်ဆိုတာ သိသာပါတယ်။ ဒါ့ရိုက်တာ ဇာဖရယ်လီရဲ့ရုပ်ရှင်ကားနဲ့ပတ်သက်ပြီး 'လူငယ်ဇနီးမောင်နှံများက ဒီရုပ်ရှင်ကားကိုကြည့်ပြီး ဘာသင်ခန်းစာများ ရနိုင်ပါသလဲ' လို့လည်း မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာတချို့ကတော့ လစ်ဇ်ကို တော်တော်ကလေး မြှောက်ပင့်ရေးသားခဲ့ကြပါတယ်။ LOOK မဂ္ဂဇင်းရဲ့မျက်နှာဖုံးကလည်း လစ်ဇ်ရဲ့အလှကြောင့် ထင်ရှားခဲ့ပါတယ်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂[illegible] ရက်နေ့မှာ The Taming of the Shre[illegible] ဇာတ်ကားကို လန်ဒန်မြို့မှာ အထူးပွဲပြ[illegible] ပါတယ်။ Odeon ရုပ်ရှင်ရုံကြီးမှာ ပြသ[illegible] တဲ့ ဒီပွဲကို တက်ရောက်ဖို့ ဘာတန်တို့ မောင်နှံက ဒေါ်ချက်စတာမှာရှိတဲ့ ပတ်[illegible] လိန်းဟိုတယ်မှာ တည်းခိုခဲ့ကြပါတယ်။ ဘာတန်က ဒီဟိုတယ်ရဲ့အခန်းကျယ်ကြီး ၁၄ ခန်းကို ငှားရမ်းထားပြီး ဝေလ[illegible] ပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ သူ့ညီအစ်ကိုမောင်နှမ[illegible] တွေကို လာရောက်စေပါတယ်။ သူတို့က ဝေလပြည်နယ်တောင်ပိုင်း Po[illegible] Talbot ကနေ ရထားနဲ့ လာကြရတာ[illegible] ပါ။ ဘာတန်ရဲ့ညီအစ်ကို ၆ ယောက်[illegible] နဲ့ ညီမ ၃ ယောက်တို့မိသားစုများ[illegible] အတူ လာရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ [illegible] အကြိမ်ဟာ အထွေးဆုံးညီမဖြစ်တဲ့ [illegible] ဒစ်သ်ဂျန်ကင် ကွယ်လွန်ပြီးတဲ့နောက်[illegible] ပထမဆုံးအကြိမ် မောင်နှမတစ်တွေ[illegible] ပြန်ဆုံကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒစ်သ်[illegible] လွန်ခဲ့တဲ့ လအနည်းငယ်ကမှ ကွယ်လွန်[illegible] သွားခြင်းဖြစ်ပြီး အသက်အ[illegible]အားဖြင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄၃ နှစ်သာ ရှိပါသေးတယ်။ မောင်နှမများထဲမှာ ပထမဆုံးကွယ်လွန်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပွဲကို ဘာတန်ရဲ့ ဦးလေးများ၊ အဒေါ်များလည်း လာရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပွဲတက်ဖို့ရောက်ရှိလာတဲ့ အမျိုးသမီးများက အထူးပွဲသွားဖို့ ဝတ်စုံများ အထူးတလည် ချုပ်လုပ်ဆင်မြန်းခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဝတ်စုံတွေဟာ သူတို့ကိုယ်ပိုင်ငွေနဲ့ ချုပ်လုပ်ကြရခြင်းမဟုတ်ဘဲ လစ်ဇ်က ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားထဲမှာ သူ ဝတ်ခဲ့တဲ့ ဝတ်စုံတွေကို ယောက်မတွေဝတ်ဖို့ ပို့ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တည်းခိုနေထိုင်ရာ ဟိုတယ်ကနေ ရုပ်ရှင်ရုံကိုသွားဖို့ ခိုင်ရှိုက်စ်ကားများက တန်းစီပြီး ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့တာပါ။ ဟိုတယ်မှာ နေရထိုင်ရတာကလည်း ဂျန်ကင်မိသားစုဝင်များ အိပ်မက်တောင် မမက်ဖူးလောက်တဲ့ အနေအထားနဲ့ နေရအောင် ဘာတန်က စီစဉ်ပေးခဲ့တာပါ။

ဒီပွဲက ဘာတန်အတွက် အောင်ပွဲပါပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်လောက်က ဘာတန်က သူ့ဇနီးဟောင်းနဲ့ သားသမီးများထံ သွားရောက်လည်ပတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အနည်ထိုင်နေပြီဖြစ်တဲ့ သူတို့ဘဝကို မနှောင့်ယှက်ချင်ဘူးလို့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများက အားမြစ်ခဲ့ကြတာကြောင့် သွားခွင့်မရခဲ့ပါဘူး။ အခုတော့ ညီအစ်ကို မောင်နှမအားလုံးက လစ်ဇ်ကို လက်ခံလိုက်ကြပြီဖြစ်တာကြောင့် သူ အောင်ပွဲခံနိုင်ခြင်းပါ။ တကယ်တော့ ဘာတန်က သူ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို အသုံးချပြီး သူ့ဇနီးကို ဆွေမျိုးများက လက်ခံလာအောင် ဖန်တီးလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပိုပြီးအရေးကြီးတဲ့အချက်တစ်ခုကတော့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့က လစ်ဇ်ရဲ့ ၃၅ နှစ်မြောက် မွေးနေ့ဖြစ်နေခြင်းပါပဲ။ မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဘာတန်က ဘူလ်ဂါရီဆိုင်မှ ဒေါ်လာ ၃ သိန်း ၂ သောင်းနဲ့ဝယ်ယူလာခဲ့တဲ့ စိန်နဲ့မြ လည်ဆွဲကို ပေးအပ်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၈ ရက်နေ့ ည ရုပ်ရှင်အထူးပွဲကြည့်ဖို့ ဘာတန်က သူ့အမျိုးများနဲ့ မိတ်ဆွေများအတွက် ခုံ ၁၅၀ သီးသန့်ဖယ်ထားစေပါတယ်။ ဖိတ်ကြားထားတဲ့ဧည့်သည်တော်များထဲမှာ အမ္ဗလင်းဝီလျံစ်၊ စတန်လီဘေကာ၊ လောရင့်စ်ဟာဗေးတို့ပါဝင်တဲ့အပြင် ဆွေတော်မျိုးတော်များထဲက မာဂရက်မင်းသမီးနဲ့ သူ့ကြင်ရာတော် လော့စနိုးဒေါင်းတို့ ပါဝင်ပါတယ်။

ရုပ်ရှင်ပြသဖို့ ကတ္တီပါကားလိပ်ကြီး မပင့်မီမှာ ဘာတန်က ပရိသတ်များကို နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြောကြားပါတယ်။ 'ကျွန်တော့်နာမည်အရင်းက ရစ်ချတ်ဂျန်ကင်ပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ဇနီးသည်ကိုလည်း 'လစ်ဇီဂျန်ကင်'လို့ ခေါ်လို့ရပါတယ်'လို့ ထည့်သွင်းပြောကြားသွားပါတယ်။ ဒီစကားက တစ်နည်းအားဖြင့် ဆွေစုံမျိုးစုံရောက်ရှိနေခိုက်မှာ လစ်ဇ်ကို ဆွေမျိုးများက အသိအမှတ်ပြုပါကြောင်း သွယ်သွယ်ဝိုက်ဝိုက်ပြောကြားလိုက်ခြင်းပါ။

တက်ရောက်ကြည့်ရှုကြတဲ့ ပရိသတ်အားလုံး စိတ်ကျေနပ်မှုရကြပြီး ရုပ်ရှင်ပြီးချိန်မှာ ဂျန်ကင်စ်မိသားစုဝင်များက သူတို့တည်းခိုနေထိုင်ရာ ဒေါ်ချက်စတာကို ပြန်ခဲ့ကြပြီး လစ်ဇ်ရဲ့မွေးနေ့ကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲကြပါတယ်။ ရှမ်ပိန်ကို သောက်သုံးကြရင်း ဗာဒန်ဂျန်ကင်က မိသားစုပုံပြင်များကို ပြောနေတဲ့အတွက် ဘာတန်အနေနဲ့ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရပါတယ်။ အဲဒီညမှာ တစ်ချိန်မှာတော့ ဂျန်ကင်ညီအစ်ကိုခြောက်ယောက်တို့ ဒေါ်ချက်စတာဟိုတယ်ရဲ့ သန့်ရှင်းမွေးပျံ့လှတဲ့ရေအိမ်ထဲကို တစ်ပြိုင်တည်း ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့ညီအစ်ကို ခြောက်ယောက် ရေအိမ်မှာ ဆုံမိကြပုံကို ဘာတန်က 'ဝေလညီအစ်ကိုတွေ ကိုယ့်အမြောက်ကို ကိုယ်ကိုင်ပြီး အပေါ့သွားကြတာ ဒီတစ်ခါပဲကြုံဖူးတယ်'လို့ ပြောပြတော့ လစ်ဇ်ခမျာ အူတက်မတတ် ရယ်ခဲ့ရပါတယ်။

The Sound of Music ဇာတ်ကားနဲ့ အောင်မြင်မှုလတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ရရှိထားတဲ့ ခရစ္စတိုဖာ ပလန်မားက ခပ်ထွေထွေကလေး မူးနေပြီဖြစ်လို့ စန္ဒရားတီးခတ်ရင်း ဟီလ်ဒါအိုဝင်က ငယ်ဘဝက သီဆိုခဲ့တဲ့ ဝေလကလေးသီချင်းတွေကို သီဆိုနေခဲ့ပါတယ်။ ဂရေဟာမ်ဂျန်ကင်ကတော့ သူ ဆိုနေကျသီချင်းဖြစ်တဲ့ Sorrento သီချင်းကို ဘာသာသုံးမျိုးနဲ့ သီဆိုပြခဲ့ပါတယ်။ ဝေလပြည်နယ်သားများဟာ ငယ်ဘဝကတည်းက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများမှာ ဓမ္မတေးသံများ သီဆိုရတဲ့အလေ့အကျင့်ရှိတာကြောင့် ကျောက်မီးသွေးတွင်းတူးသမားများရဲ့ သားသမီးများဖြစ်ပေမဲ့ သီချင်းသီဆိုရာမှာတော့ ဝေလပြည်နယ်သားတိုင်း ကျွမ်းကျင်မှု ရှိပါတယ်။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများနဲ့အတူ ဘာတန်တို့ဇနီးမောင်နှံလည်း သီချင်းများဝင်ရောက်သီဆိုကြပါတယ်။ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ ညီမအထွေး အယ်ဒီအတွက်လည်း အမှတ်တရ သီချင်းတစ်ပုဒ်သီဆိုခဲ့ကြပါသေးတယ်။

သူတို့တစ်တွေ လစ်ဇ်ရဲ့မွေးနေ့ကို တပျော်တပါးဆင်နွှဲနေလိုက်ကြတာ မနက်အရုဏ်တက်တဲ့အထိပါပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ လစ်ဇ်က ဟိုတယ်ရဲ့စားပွဲထိုးများနဲ့ ကခုန်နေတာဖြစ်ပြီး စားပွဲထိုးတွေက သူတို့ဝတ်စုံတွေကို ချွတ်ကာ အတွင်းခံဘောင်းဘီများသာ ကျန်ပါတော့တယ်။ ဟီလ်ဒါနဲ့ညီမများကတော့ ဘာတန်နဲ့အတူ စားပွဲထိုးများကို ပြန်လည်ပြုစုပေးနေကြပြီး လောရင့်စ်ဟာဗေး၊ ခရစ္စတိုဖာပလန်မားနဲ့ တခြားဧည့်သည်များက ဘားကောင်တာနောက်ကနေ လိုအပ်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးနေကြပါတယ်။

မနက် မိုးစင်စင်လင်းတဲ့အချိန်မှာ ဂျန်ကင်မိသားစုတွေ ပြန်ကြရတော့မှာဖြစ်ပေမဲ့ ဘာတန်က ပြန်စေချင်ပုံမရသေးတာကို လစ်ဇ် သတိထားမိပါတယ်။ သူတို့အထုပ်အပိုးတွေ ပြင်ဆင်ကြပြီး ဓိမ်ခံကားများကလည်း သူတို့အုပ်စုကို ပယ်ဒင်တန်ဘူတာရုံသို့ ပို့ဆောင်ပေးဖို့ တန်းစီစောင့်ဆိုင်းနေကြပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီ။ ဘာတန်က 'စောစောပိုင်း ရထား မစီးသေးဘဲ နောက် ရထားတွေကျမှ စီးပါလား'လို့ စကားဆိုပါတယ်။ သူ့ပုံစံက မိသားစုလိုက် နောက်ထပ် ဆက်ပြီး သောက်နေချင်ပုံ ရပါတယ်။ ဘာတန်တို့ဇနီးမောင်နှံအတွက် ဒီလိုအထက်တန်းကျကျ နေထိုင်ရခြင်းဟာ ပုံမှန်အနေအထားသာဖြစ်ပေမဲ့ ဂျန်ကင်မိသားစုများအတွက်ကတော့ တစ်သက်မှာတစ်ခါ အိပ်မက်မက်နေကြသလို ဖြစ်နေကြရတာပါ။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ဘာတန်အနေနဲ့ သူ့မိသားစုကို မလွှဲမရှောင်သာဘဲ ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်ရပါတယ်။

ဘာတန်ရဲ့နှုတ်က ဖွင့်ဟမပြောခဲ့ပေမဲ့ နှမဖြစ်သူ ဟီလ်ဒါကတော့ ဒီလိုနေ့မျိုးမှာ အဖေ့ကို ရှိစေချင်လိုက်တာလို့ တမ်းတမ်းတတ ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒီတစ်ကြိမ် မိသားစုအားလုံး စုံစုံညီညီ တွေ့ရခြင်းဟာ ဘာတန်အတွက် နောက်ဆုံးပါပဲ။

❑

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ဘာတန်တို့ဇနီးမောင်နှံက ဒေါ်ချက်စတာမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြပြီး ပြင်သစ်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းမှာ အပန်းဖြေဖို့ ခရီးထွက်ခွာသွားခဲ့ပြန်ပါတယ်။ နွေရာသီမှာ ဆာဒီနီးယားသို့ ရောက်ရှိနေကြပြီး စက်တင်ဘာလရောက်တော့ ဘာတန်ရဲ့အနှစ်သက်ဆုံးမြို့ဖြစ်တဲ့ ပဲရစ်ကို ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ ပဲရစ်မှာ ဘာတန်တို့မောင်နှံက အင်္ဂလန်နိုင်ငံရဲ့ နန်းစွန့်ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ဝင်ဆာမြို့စားနဲ့ မြို့စားကတော်တို့နဲ့အတူ ညစာစားသုံးခဲ့ကြပါသေးတယ်။ အဲဒီညမှာပဲ ဥရောပမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် ရုံတင်ပြသတဲ့ The Taming of the Shrew ဇာတ်ကားကို ကြည့်ရှုခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီတစ်ကြိမ် ပဲရစ်ကို ရောက်ရှိလာရာမှာ Le Scandle ရုပ်ရှင်ကားတုန်းကလို ပရိသတ်တွေက သူတို့မောင်နှံကို ပြစ်တင်ရှုတ်ချတာမျိုး မရှိကြတော့ပါဘူး။ ဒီအကြောင်းကို ဘာတန်က သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမှာ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပရိ

ဝေလ
ပြည်နယ်သားများဟာ
ငယ်ဘဝကတည်းက
ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများမှာ
ဓမ္မတေးသံများ
သီဆိုရတဲ့
အလေ့အကျင့်
ရှိတာကြောင့်
ကျောက်မီးသွေး
တွင်းတူးသမားများရဲ့
သားသမီးများ
ဖြစ်ပေမဲ့
သီချင်း
သီဆိုရာမှာတော့
ဝေလပြည်နယ်သားတိုင်း
ကျွမ်းကျင်မှု
ရှိပါတယ်

သတ်ထောင်ပေါင်းများစွာတို့က သူတို့ဇနီးမောင်နှံကို မြင်ရတယ်ဆိုရုံကလေး မြင်နိုင်ဖို့အတွက် ဟိုတယ်ရှေ့မှာ လာရောက်စောင့်ဆိုင်းနေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရဲများက သံဆူးကြိုးများ ချထားပြီး သူတို့ကို စောင့်ရှောက်နေရပါတယ်။ သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုနေကြတဲ့ ပရိသတ်မြင်ကွင်းက သူတို့အတွက်တော့ ချိုမြိန်သော လက်စားချေ

ခြင်းပါပဲ။ တစ်ချိန်တုန်းက သူတို့ကို ရှုတ်ချခဲ့ကြတဲ့ ပရိသတ်တွေက အခု တော့လည်း ချစ်ခြင်းအားဖြင့် တွေ့လို မြင်လိုသူတွေ ဖြစ်ကုန်ကြလို့ပါပဲ။ ရုပ်ရှင် ကားကလည်း အောင်မြင်တဲ့ရုပ်ရှင်ကား အဖြစ် ဥရောပစာနယ်ဇင်းများက ချီး ကျူးထောမနာပြုကြပါတယ်။ ရုပ်ရှင် အပြီးမှာ အောင်ပွဲခံတဲ့အနေနဲ့ ညစာစား ပွဲနဲ့အတူ ကပွဲတစ်ခုကိုလည်း စီစဉ်ထား ပါတယ်။ ဒီညပွဲမှာ လစ်ဇ်က ဒေါ်လာ ၁၂ သိန်းတန် လက်ဝတ်ရတနာများ ဝတ်ဆင်ထားတာကြောင့် ဝတ်စုံတန်ဖိုး နဲ့ပေါင်းရင် ဒေါ်လာ ၁၅ သိန်း ရှိပါသ တဲ့။ ကပွဲကနေ ပြန်ထွက်ချိန်မှာ လုံခြုံ ရေးသမား ၈ ဦးတို့က လိုက်ပါစောင့် ရှောက်ပေးရပါတယ်။ လက်ဖွေ့ယမ်း နှုတ်ဆက်နေကြတဲ့ ပရိသတ်များနဲ့အတူ ဇာတ်ပုံသတင်းထောက်များရဲ့ ကင်မရာ မီးများကလည်း သူတို့ပတ်လည်မှာ ဝိုင်း ရံနေပါတယ်။

ရုပ်ရှင်အထူးပွဲကို အစိုးရပိုင်းက ဝန်ကြီးများ တက်ရောက်ခဲ့ကြပြီး ပြင် သစ်နိုင်ငံသမ္မတကြီး ဒီဂေါလ်ကိုယ်တိုင် က သူတို့ဇနီးမောင်နှံကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြု တဲ့သဝဏ်လွှာပေးပို့ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဘာတန်က 'ဒီညနေကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ဇနီးသည်က ဘုရင်မပဲပေါ့'လို့ မှတ် တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။ 'ဓာတ်ပုံသမား တွေကလည်း တခြားသူတွေကို ဓာတ်ပုံ လုံးဝမရိုက်သလောက်ပါပဲ'လို့လည်း သူ့မှတ်တမ်းမှာ ရေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ မတိုင်ခင်မှာ ဘာတန်က လစ်ဇ်အတွက် ပဲရစ်သို့ စီးလာတဲ့ ဂျက်လေယာဉ်ကို ဒေါ်လာ ၉ သိန်း ၆ သောင်းနဲ့ ဝယ်ယူ ပြီး လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့ပါတယ်။

အထူးပွဲပြပြီးတဲ့နောက် ဝေဖန်ရေး ဆရာများရဲ့သုံးသပ်ချက်များကို သတင်း စာများမှာ ဖော်ပြလာပါတယ်။ အများစု က ချီးကျူးကြပေမဲ့ တချို့ကတော့ ဒါရိုက်တာ ဇာဖရယ်လီဟာ ရှိတ်စပီး ယားရဲ့ဒိုင်ယာလော့ခ်တချို့ကို ဖျက်ဆီး ခဲ့တယ်လို့ ဝေဖန်တာလည်းရှိခဲ့ပါသေး ရုပ်ရှင်ကြော်ငြာကလည်း ခပ်ရှင်းရှင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးပါပဲ။ 'အဲလစ်ဇဘက်တေလာ၊ ချစ်ချတ်ဘာတန်၊ နောက်ထပ် ဘာပြောရော လိုသေးသလဲ'လို့သာ ကြော်ငြာခဲ့တာပါ။ ကမ္ဘာကျော် ဇနီးမောင်နှံတို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခြင်းက ဒီကားကို အထူးတလည် ကြော်ငြာစရာ မလိုလောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ခြင်းပါပဲ။ အထူးသဖြင့် ဒီရုပ်ရှင်ကားမှာ ကက်သရီနာအဖြစ် လစ်ဇ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပိုပြီးပြည့်စုံတယ်လို့ ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်က ဘာတန်နဲ့ အင်္ဂလိပ်ပြဇာတ်ရေးသားသူ ဟိုလစ်အဲလ်ဘ် ဆိုသူက တိုင်းမ် မဂ္ဂဇင်းမှာ 'ဒီရုပ်ရှင်ကားဟာ အဓိကဇာတ်ကောင်ဖြစ်တဲ့ ကိတ် နေရာမှာ လစ်ဇ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခြင်းကြောင့်သာ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်တယ်။ သူ့အသံသေးသေးစူးစူးနဲ့ အော်လိုက်ဟစ်လိုက်ပုံက ရုပ်ရှင်ကားရဲ့ အသက်ပါပဲ'လို့ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။

The Taming of the Shrew ဇာတ်ကားရဲ့ ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကို ဒါရိုက်တာအဖြစ် ဘာတန်ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါရိုက်တာ ဇာဖရယ်လီက နယူးယောက်မှာ ရုံတင်ပြသမယ့် အော်ပရာတစ်ခုအတွက် သွားရောက်နေရခြင်းကြောင့် ဘာတန် ရိုက်ကူးခဲ့ရခြင်းပါ။ ဇာတ်သိမ်းပိုင်းမှာပါတဲ့ ဆဲဗ်ကျေးသိမ်မွေ့သွားပြီဖြစ်တဲ့ ကိတ် ပြောစကားတချို့ကိုလည်း ဘာတန်ပဲ ရေးသားခဲ့တာပါ။

ခင်ပွန်းဆိုတာ သခင်ပါ။
အသက်ပါ။
ဦးခေါင်းဆိုရင်လည်း မမှားဘူး။
ဒါကြောင့်
သူတို့ကို ဇနီးမယားများက
ဂရုစိုက်အလေးထားရပါမယ်။

လို့ ပြောစေခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစကားတွေက ခေတ်သစ်အမျိုးသမီးများနဲ့တော့ အံဝင်မှာ မဟုတ်ပေမယ့် လစ်ဇ်ကတော့ သူကိုယ်တိုင်ပြောခဲ့ရတဲ့စကားလုံးတွေအပေါ်မှာ သက်ဝင်ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝရှိပါတယ်။ ဒါရိုက်တာ ဇာဖရယ်လီက တချို့မင်းသမီးများဟာ ဒီလိုစကားလုံးကို ပြောရမယ်ဆိုရင် ရင်ထဲက လာတဲ့စကားမဟုတ်ဘဲ လျှာဖျားနဲ့တင် ပြောသွားကြမှာ ဖြစ်ပေမယ့် လစ်ဇ်ကတော့ ရင်ထဲအသည်းထဲက လာတဲ့ စကားအဖြစ် ခံစားချက်အပြည့်နဲ့ ပြောသွားခဲ့တာဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ချက်ချပါတယ်။

ဒီစကားပြောပြီးချိန် ကင်မရာက ရပ်လိုက်တော့ လစ်ဇ်က သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိနေတဲ့ လူတွေကို လိုက်ကြည့်ပါတယ်။ အားလုံးရဲ့မျက်ဝန်းများမှာ အံ့အားသင့်နေကြပုံရပြီး ခင်ပွန်းသည်ဖြစ်တဲ့ ဘာတန်ရဲ့မျက်နှာမှာလည်း အံ့ဩမှုနဲ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်မှု ရောထွေးနေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ 'ကောင်းပါပြီ မိန်းကလေးရယ်၊ မင်း ဒီစကားတွေကို ပါးစပ်ကပြောရုံသာ မဟုတ်ဘဲ လက်တွေ့ကျင့်သုံးဖို့လည်း လိုတယ်'လို့ ဇနီးသည်ကို ပြောလိုက်တော့ လစ်ဇ်က 'ကျွန်မ ဇာတ်ဝင်ခန်းက စကားတွေကို ပါးစပ်က ပြောလိုက်တာ မှန်ပေမဲ့ ဒီစကားအားလုံးဟာ ကျွန်မ ရင်ထဲအသည်းထဲက ထွက်ပေါ်လာတဲ့စကားတွေပါ'လို့ တုံ့ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

လက်တွေ့ဘဝမှာ လစ်ဇ်နဲ့ဘာတန်တို့ဟာ ဇနီးခင်ပွန်းအဖြစ် ပေါင်းသင်းလာခဲ့ကြပေမဲ့ လစ်ဇ်အနေနဲ့ စတုဠှ မြောက်ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်နိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာကိုလည်း သိထားကြပါတယ်။ လစ်ဇ်ကိုယ်တိုင်က ဘာတန်အတွက် ရင်သွေးတစ်ယောက်လောက်တော့ မွေးပေးချင်တဲ့ဆန္ဒအပြည့်အဝ ရှိပါတယ်။ သူကိုယ်တိုင် မမွေးနိုင်တော့တဲ့အတွက် မာရီယာဆိုတဲ့ကလေးမကို မွေးစားခဲ့ကြခြင်းပါ။ မာရီယာအတွက် အဖော်ရအောင် နောက်ထပ်ကလေးတစ်ယောက်လောက် မွေးစားချင်ကြပါသေးတယ်။ အတွင်းသိတစ်ဦးက ပြောပြရာမှာ 'သူတို့နှစ်ယောက်က အရောင်အသွေးစုံတဲ့ မိသားစုကြီးတစ်ခုကို ဖန်တီးချင်ခဲ့တာ'လို့ ဆိုပါတယ်။

❑

ရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူးပြီးစီးသွားချိန်မှာ လစ်ဇ်ရဲ့ကျန်းမာရေးက ဖောက်လာပြန်ပါတယ်။ ဘာတန်က သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲမှာ ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့ နေ့စွဲနဲ့ ဒီလိုမှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။ 'လစ်ဇ်က တော်တော်နေမကောင်းနေတယ်။ သွေးတွေ ဆင်းနေတာပါ။ လန်ဒန်က ဆရာဝန်တစ်ယောက်ကို ပင့်ပြီး ကုသမှုခံယူခဲ့ပေမဲ့ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ သူ့အတွက် ကြီးစွာသောသောက ရောက်နေပြီး သူ သေသွားတယ်လို့ အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်နေခဲ့တယ်'လို့ ရေးခဲ့တာပါ။ ဘာတန်က သူ့မှတ်တမ်းမှာ လစ်ဇ် ဘာကြောင့် သွေးတွေ ဆင်းနေတယ်ဆိုတာကိုတော့ ဖော်ပြခြင်းမပြုခဲ့ပါဘူး။ ဧပြီလ ၈ ရက်နေ့ နေ့စွဲနဲ့ ရေးသားရာမှာလည်း 'လစ်ဇ်ရဲ့သွေးအားက ၉၀ ပဲ ရှိတော့တယ်။ အရမ်းကို နည်းနေပြီ။ သွေးတွေကလည်း ဆင်းနေတုန်းပဲ'လို့ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ နောက်လေးရက်အကြာမှာ ရေးသားတဲ့မှတ်တမ်းတစ်ခုမှာတော့ 'လစ်ဇ် သတိမေ့သွားတဲ့အတွက် ဆရာဝန်ကို ပင့်ရပြန်တယ်။ သနားဖို့ကောင်းလိုက်တဲ့ မိန်းမရယ်။ တကယ်တော့ သူ စွဲနေတဲ့အရက်ကို မဖြတ်နိုင်တာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာပဲ ထင်တယ်'လို့ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဧပြီလ ၁၃ ရက်မှတ်တမ်းမှာတော့ ဆေးရုံတင်လိုက်ရပြီး ကျန်းမာသွားပြီလို့ ဖော်ပြခဲ့ပြန်ပါတယ်။

အဲဒီနေ့ ညနေက ရွှတင်အပြီးမှာ ဘာတန်က မျက်နှာပေါ်က မိတ်ကပ်တွေဖျက်၊ ရေမိုးချိုး၊ ဖော်ဒကာနဲ့ အားဆေးရောစပ်သောက်ပြီး လစ်ဇ်ရှိရာ ဆေးရုံသို့ လာခဲ့ပါတယ်။ လမ်းမှာ ဘာတန်က သူ့ယာဉ်မောင်းဖြစ်တဲ့ မာရီယိုကို စိန့်ပီတာဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှေ့မှာ ရပ်စေပြီး ဇနီးသည် အသက်ပြန်ရှင်ခြင်းအတွက် ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့ ဘုရားရှိခိုးခဲ့ပါတယ်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

■

ဝင်းငြိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာခရီး(၂)

မေတ္တာဦး

ကျွန်မရဲ့ မော်လမြိုင်ခရီးစဉ်က တော့ တကယ့်မေတ္တာခရီးပါပဲ။ ဒီဇင် ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့ (၂၀၁၃) ကျိုက် မရောဘုရားက အပြန်မှာ ဂျုံးဂျုံးကျ ရေတံခွန်ငယ်ရှိပြီး မရောက်တာ အလွန် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ ဂျုံးဂျုံးကျ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းကို သွားခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်မ ငယ်ငယ်တုန်းက ဂျုံးဂျုံးကျ ဘုန်းတော်ကြီးရဲ့ သင်္ကန်းတော်မှန်ခေါင်း ကိုတွေ့တိုင်း လန့်ခဲ့တာကို သတိရခဲ့ရင်း သင်္ကန်းတော်မှန်ခေါင်းကို ကန်တော့ခွင့် ရခဲ့ပါရဲ့။

ဂျုံးဂျုံးကျ စာသင်တိုက်က သံဃာ တော်တွေကို စာအိတ်နဲ့ အသင့်ထည့်လာ ခဲ့တဲ့ အလှူငွေတွေနဲ့ စာသင်ဓမ္မာရုံကြီး မှာ လှူခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ဇရာမ ဓမ္မာရုံ ကြီးရဲ့ အလှူရှင်က ကျွန်မရဲ့ သူငယ် ချင်း နွယ်နီဝင်းပါပဲ။ ဂျုံးဂျုံးကျရေတံခွန် က မိုးတွင်းဘက်မှ ရေကျတာ များပေမဲ့ ရေတံခွန်ချောင်းကို တံတားနဲ့ဖြတ်မှ တစ်ဖက်ခြမ်းက ဘုရားတွေ ဖူးနိုင်မှာ လေ။ ငယ်ငယ်တုန်းက ခနော်ခနဲ့ တံတားနဲ့ ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြတ်ခဲ့ရတာကို သတိရဆဲအချိန်မှာပဲ အခိုင်အခံ့ သန့်မာ တဲ့ သံတံတားကို ဖြတ်ခဲ့ရချိန်မှာ တံတားအလှူရှင်ကလည်း နွယ်နီဝင်းပဲ ဖြစ်နေပြန်တာမို့ မှဒိတာပွားလို့ မဆုံးခဲ့ တော့ပါဘူး။ ကျွန်မ သူငယ်ချင်းရဲ့ အလှူတွေကို အခါခါလည်း သာဓုခေါ် မိခဲ့ချိန်ပေါ့။

ကျွန်မတို့ အမွှားရှား အထက်တန်း ကျောင်းတက်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းသူဟောင်း တွေရယ်၊ ဆရာမ အိန္ဒိ ကျွန်မတို့ ဆယ်တန်းမှာတုန်းက မြန်မာစာသင်ပေး ခဲ့တဲ့ ဆရာမ ဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ကို ဖိတ် ပြီး ကန်တော့ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနေ့ ညစာကိုတော့ ဆရာမ ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး က ဝင်မစားခဲ့ပါဘူး။ ငယ်ဘဝခဏ လောက်ရောက်သွားခဲ့သလိုပါပဲ။ ကျွန်မ ဝယ်ထားတဲ့ ထမင်းကြော်၊ ခေါက်ဆွဲ ကြော်၊ ကြာဆံကြော်၊ ကြက်ကင်တွေကို ကျွန်မက စားချင်တာ မဟုတ်လေတော့ ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်း နွယ်နီဝင်းကို ကြို ပြီးပြောခဲ့တာကတော့ ကျွန်မ ငါးပေါင်း ထုပ်စားချင်တယ်ဆိုတာပါပဲ။ ကျွန်မ စားချင်တဲ့ ငါးပေါင်းထုပ်တွေနဲ့ ငါး သလောက်ပေါင်းကို သုပ်ထားတာတွေ တော့ ညစာက မေတ္တာတွေမွှမ်းထုံနေတဲ့ ညစာဆိုတာ သိသာလွန်းလှပါရဲ့။ အဲဒီ ညစာမှာ ကျွန်မ ငါးပေါင်းထုပ် ငါးထုပ် စားခဲ့ပါတယ်။

ညစာစားပြီးတာနဲ့ ကျွန်မ ငယ် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးကို ပြန်ပို့ဖို့ ကတိ ခံထားတာမို့ သူမကို ပြန်ပို့ရင်း ကျွန်မ ရဲ့စာဖတ်ပရိသတ်လည်းဖြစ်၊ ကျွန်မ ကိုလည်း အလွန်ခင်တဲ့ မော်လမြိုင် တက္ကသိုလ် ဆရာမဟောင်း ဒေါ်သန်း မြဆီ သွားခဲ့ကြပါတယ်။ ဆရာမကြီးနဲ့ ကျွန်မတို့ မနေ့က ဆရာကန်တော့ပွဲမှာ ဆုံခဲ့ကြစဉ်က ကျွန်မအတွက် ဆရာမ. ကြီး အသင့်ရေးထားတဲ့ စာလေးတစ် စောင်ကို ပေးခဲ့တာလေ၊ လူတွေများ လွန်းလို့ စကားပြောခွင့် မကြုံမှာ ကြိုသိ ခဲ့တဲ့ ဆရာမကြီးက စာကြိုရေးထားခဲ့ တာပါ။ အဲဒီစာထဲမှာ ပါတာတွေထဲက ကျွန်မရင်ထဲကို တိုးဝင်ခဲ့တဲ့စာပိုဒ်က

တော့ ကောင်းတဲ့စိတ်ဖြစ်အောင်၊
ကန့်သင့်တင့်စွာ တွေးတတ်အော
သတိထားပြီး-

(၁) စိတ်ကို လုံအောင်လုပ်ရမည်
(၂) စိတ်ကို ဖြူအောင်လုပ်ရမည်
(၃) စိတ်ကို ကြည်အောင်လုပ်
မည်တဲ့။

ဆရာမကြီး ပီသစွာ ကျွ
အတွက် အကျိုးရှိတာတွေ သင်ပြ
ပါပဲ။ ဆရာမကြီးနဲ့ အေးအေးဆေးဆေ
လည်း စကားပြောခွင့်ကြုံခဲ့ပါတယ

ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့မှာတော
မနက် ၇ နာရီခွဲကတည်းက မော်လမြ
ကနေ ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်မ
အပြန်ခရီးမှာ နွယ်နီဝင်းက သူမ
အဖော်နဲ့အတူ ရန်ကုန်ပြန်လိုက်ခဲ့တာယ
ကျွန်မ ဇန်နဝါရီလ တစ်ရက်နေ့ အော
ဆန်းဆရာတော်ရဲ့ကျောင်းမှာ ကျွန်မ
အလှူလေးကို ဆက်အားပေးဖို့ပါ
ကျွန်မရဲ့ အလှူတွေကို ငယ်သူငယ်ချ
တွေ လိုက်ပါပြီး သာဓုခေါ်ကြတာ
ကျွန်မအတွက်တော့ အနှိုင်းမဲ့ပီတိပေ

ကျွန်မ အောင်ဆန်းဆရာတော
ကျောင်းမှာ အဆင်သင့်အလှူပွဲလေး
လုပ်နိုင်အောင် ကျွန်မရဲ့ အစ်မလိုခင်
တဲ့ ဒေါ်ရင်ရင်အုန်းက ကြိုတင်ရက်ချိ
ယူ၊ ဆရာတော့်ကျောင်းမှာ လိုအပ်သ
ကြိုတင်စီစဉ်ပေးထားလို့ပါပဲ။ ကျွ
မြန်မာနိုင်ငံကိုရောက်လာခဲ့တဲ့ အချိန်
လေးမှာ တကယ်တော့ ရန်ကုန်မှာ နေ
တဲ့ရက်က သုံးလေးရက်သာ ရှိတာပ
ကိုယ်သွားချင်တဲ့နေရာတွေသွားဖို့
ချင်တာတွေလှူဖို့၊ လုပ်ချင်တာတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးခြောက်ဖို့ မေတ္တာနဲ့ အားလုံး ဝိုင်းကူညီပေးခဲ့လို့သာ ကျွန်မအတွက် ရောက်နိုင်ခဲ့၊ ကြာအသင့်ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။

ကျွန်မ ဇန်နဝါရီလ နှစ်ရက်နေ့မှာတော့ ပေလီကို ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ပေလီမှာ ရက်သတ္တတစ်ပတ်လောက် နေမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာမို့ လေယာဉ်လက်မှတ်နဲ့ ဟိုတယ်တို့ကို ကြိုတင်စီစဉ်ခဲ့ပြန်ပါရဲ့။ ကျွန်မဘာဝ ရှေ့ရေးကို ခေါင်းအေးအေးထားပြီး အစီအစဉ်ဆွဲချင်တာရော၊ အားရပါးရ ပင်လယ်ရေစိမ်၊ အုန်းစိမ်းသောက်ပြီး တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် အနှိပ်ခံချင်တာရော၊ မောပန်းခဲ့သမျှ နားချင်တာရောကြောင့် ပေလီမှာ ခပ်ကြာကြာနေဖြစ်ခဲ့တာပါ။ ပေလီမှာ ကျွန်မကို လေးနှစ်တုန်းက နှိပ်ပေးတဲ့ဆိုင်က အနှိပ်ခန်း မဖွင့်တော့ပါဘူး။ လင်းသာကတော့ ထမင်းဆိုင်မှာ လာစားသောက်ကြတဲ့သူတွေ များလွန်းလို့ လူမလောက်လို့တဲ့။ ကျွန်မ အနှိပ်ခန်း အသစ်ရှာခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့ ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုခဲ့ပေမဲ့ ဟိုတယ်စာထက် ဒေသစာစားချင်တဲ့ ကျွန်မက ဌေးဌေး ထမင်းဆိုင်ကို ဆက်သွယ်ခဲ့တာလေ။ မနှစ်က ပေလီသွားတုန်းက ဌေးဌေးနဲ့ စတွေ့ခဲ့ဖူးတာဖြစ်ပေမဲ့ သူမက ကျွန်မစာတွေကို အလွတ်ရွတ်ပြနိုင်အောင်ကို အလွန်နှစ်သက်သူပေါ့။ ၂၀၁၂ ခုနှစ် ပေလီရောက်ခဲ့တုန်းက ဌေးဌေး ကလေးမွေးနေတဲ့ အချိန်မို့ ဌေးဌေးနဲ့ မဆုံဖြစ်ခဲ့ရပေမဲ့ သူမရဲ့မိခင်ကတော့ "ဌေးဌေးက ဆရာမနဲ့တွေ့ရင် သိပ်ပျော်မှာ၊ ဆရာမစာတွေကို အဆက်မပြတ်ဖတ်နေတာ" လို့ ပြောခဲ့ပါရဲ့။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ပေလီခရီးစဉ်မှာတော့ ကျွန်မတို့ကို နေ့လယ်စာ ထမင်းချိုင့် ပို့ပေးခဲ့တာလေ။ ကျွန်မ အနှိပ်ခံနေတုန်း နှစ်နာရီအချိန်အတွင်းမှာ ဟင်းခြောက်မျိုးလောက် ချက်ပြုတ်ပေးခဲ့တာပါ။ ဟိုတယ်က အီတာလျံစာကို ရနိုင်ထမင်းဟင်းလောက် ကျွန်မတို့မောင်နှမတွေ မကြိုက်ခဲ့ကြပါဘူး။ ဌေးဌေးရဲ့ ဟင်းတွေကို လုစားရတဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ပါရဲ့။

ဌေးဌေးကတော့ ရောက်ရောက်ချင်းနေ့ကစပြီး မပြန်ခင်တစ်ညအထိ သူမရဲ့ဆိုင်မှာ ညစာစားဖို့ ဖိတ်ခဲ့တော့တာပါ။ ကျွန်မတို့ကို နေ့လယ်စာပါ စားစေချင်သေးတဲ့ မေတ္တာကတော့ ရှာမှ ရှားပေါ့။ ညစာစားဖို့ ဟိုတယ်ကိုလည်း အကြိုအပို့ကား လွှတ်ပေးပြန်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ကလည်း သူမရဲ့ဆိုင်ဟင်းချက်လက်ရာကို ကြိုက်လေတော့ ညစာကို ဝယ်စားရမှ လာစားမယ်လို့ ပြောခဲ့တာလေ။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ညစာကို ဌေးဌေးက အတင်းကျွေးတဲ့အခါ ရှိသလို၊ ကျွန်မတို့ပိုက်ဆံရှင်းပြီးစားတဲ့အခါလည်း ဟင်းဆန်းဆန်းပြားပြားတွေကို မေတ္တာနဲ့ ကျွေးခဲ့ပြန်ပါရဲ့။

ကျွန်မ ပေလီကို အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ရောက်ခဲ့ဖူးပေမဲ့ သံတွဲမြို့ထဲကိုတော့ တစ်ခါမှ မရောက်ခဲ့ဖူးပါ။ ဌေးဌေးခမျာ မအားတဲ့ကြားထဲက သူမရဲ့ကားကို ယာဉ်မောင်းနဲ့လွှတ်ပေးပြီး သံတွဲမြို့က နာမည်ကြီးဘုရားတွေကို ဖူးဖို့ စီစဉ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားအနှံ့ ဖူးခွင့်ရရုံမက ဆရာတော်ဦးသုဓာတရဲ့ ရုပ်အလောင်းတော်ရှိရာ နေရာလည်း ရောက်ခဲ့တာပါ။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလကတည်းက ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပေမဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က မှန်အခေါင်းထဲမှာ အလွန်အကျွံ ပျက်စီးသွားခြင်း မရှိတာ ထူးဆန်းစွာ မြင်ရဆဲပေါ့။

ကျွန်မ ပေလီရောက်မှ အုန်းထမင်းကို သုံးကြိမ်လောက် စားဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အုန်းနို့ကို ကြောက်လှတဲ့သူဆိုပေမဲ့ အီဆိမ့်နေတဲ့ အုန်းထမင်း စားပြီးခဲ့တဲ့အချိန်မှာ ချင်း၊ သံပရာတို့နဲ့ ဖျော်ထားတဲ့ ဖျော်ရည်ကို ဌေးဌေးက တိုက်ခဲ့တာမို့ အအီပြေခဲ့တာပါ။ ယခုအချိန်အထိ ကျွန်မ ချင်းသံပရာဖျော်ရည်ကို အခွင့်ရရင် ရသလို ဖျော်သောက်ဆဲပါ။ အစာကြေ ရင်ချောင် အအီပြေတာကိုး။ မေတ္တာခရီးစဉ်ဆိုတဲ့အတိုင်း မေတ္တာနဲ့ လုပ်ပေးခဲ့တဲ့အရာတွေက အကျိုးဆက်နေပြန်တာပါ။ ကျွန်မ ပေလီကအပြန် ဌေးဌေးက ရခိုင်ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ငါးမုန့်၊ မြေပဲလှော်နဲ့ ဒေသစာတွေကို လက်ဆောင်တွေပေးခဲ့ ပြန်ပါတယ်။ မြေပဲလှော်ကလည်း အင်မတန်ကောင်းတာလေ။ အားလုံးကို U.Sအထိ ကျွန်မ သယ်ခဲ့ပြန်ပါရဲ့။ U.Sမှာ မြန်မာနိုင်ငံကို နှစ်စဉ်မပြန်နိုင်သူတွေ အများကြီးပါ။ မြန်မာအစားအစာကို ကျွန်မ ချက်ပြုတ်ပြီးတစ်မျိုး၊ ဒီအတိုင်း တစ်သွယ် မျှဝေပေးဖို့လေ့ ရှိပါတယ်။ ဒါကလည်း မေတ္တာတွေကို ဖြန့်ဝေတာပဲ မဟုတ်ပါလား။ ကျွန်မ U.Sကို ပေါင် ခုနှစ်ဆယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေတ္တာသုံးလုံးကို အခမဲ့ သယ်ယူနိုင်တာလေ။ အစားအသောက်နဲ့ စာအုပ်တွေနဲ့ ပြည့်နေတာပါပဲ။

ကျွန်မကို လက်ဆောင် အစားအစာတွေ အများဆုံးဝယ်ပေးသူကတော့ ကျွန်မရဲ့မောင်အငယ်ဆုံးပေါ့။ သူ့ရဲ့ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို ကျွန်မရဲ့လက်ထောက်အဖြစ် တာဝန်ပေးထားလေတော့ ကျွန်မလိုအပ်တဲ့ပစ္စည်း၊ လိုချင်တဲ့ အစားအသောက်မှန်သမျှ စာရင်းပေးထားခဲ့ရုံပါပဲ။ အားလုံး မပြန်ခင်အဆင်သင့်ဝယ်ပေးထားတာမို့ ပြန်ခါနီးအသင့် ကောက်သိမ်းရုံပေါ့။ ပေါင်ပို မဖြစ်ရအောင် ပေါင်ချိန်စက်ကိုပါထားပေးခဲ့တာလေ။ ကျွန်မခရီးစဉ်တစ်ခုလုံးလိုလေသေးမရှိ စီစဉ်ပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်မ မောင်ငယ်ရဲ့ မေတ္တာတရားကို ကောင်းကောင်း ခံစားနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့နေထိုင်နေရတဲ့ လူ့ဘုံမှာ အားလုံးသောအရာတွေက ခဏလေးပါပဲ။ အဲဒီခဏလေးသော ကာလမှာ ဘာမှမမြဲပါဘူး။ ကျွန်မတို့ မေတ္တာနဲ့ မျှဝေနိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။ ကျွန်မရဲ့မွေးနေ့ကို ရန်ကုန်မှာ မပြန်ခင်တစ်ရက် အလှူလုပ်တော့လည်း နွယ်နီဝင်းက ရန်ကုန်ကို တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့ပြန်ပါတယ်။ အလှူလုပ်တဲ့ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကျွန်မမရောက်ခင် သူက ရောက်နေခဲ့ပါပြီ။ ဒါကလည်း သူမရဲ့မေတ္တာခရီးအနေနဲ့ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် မော်လမြိုင်နဲ့ ရန်ကုန်ကို သွားနေခဲ့တာလေ၊ ကျွန်မ U.S ပြန်ရောက်လာခဲ့ချိန်မှာ ကျွန်မရဲ့မွေးနေ့မှာ နွယ်နီဝင်းက မော်လမြိုင်တက္ကသိုလ် အမှုဆောင်အဖွဲ့တွေကို ဖိတ်ကြားကျွေးမွေးပြီး ကျွန်မရဲ့ဆရာ၊ ဆရာမဟောင်းတွေအတွက် ကျန်းမာရေးထောက်ပံ့ငွေကို ပေးအပ်ခဲ့သတဲ့။ မေတ္တာရှင့်က ကျွန်မ ပြန်လာခဲ့ပြီးတဲ့အထိ မွေးပျံ့နေဆဲဆိုတဲ့ အသိနဲ့ ရင်နင့်အောင် ကြည်နူးခဲ့ရပါရဲ့။

ကျွန်မ မော်လမြိုင်ရောက်ခဲ့စဉ်က မော်လမြိုင်တက္ကသိုလ် အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးပြောခဲ့တဲ့ စကားကို ကြားယောင်ဆဲပေါ့။ 'ဆရာမရဲ့ အလှူအမျိုးမျိုးအတွက် ဆရာမ ဒေါ်နွယ်နီဝင်းက သူ့အိမ်မှာ အစည်းအဝေးလုပ်တိုင်း အမှုဆောင်အားလုံးကို အကျွေးအမွေးနဲ့ ကျကျနနကို ဧည့်ခံတာ'တဲ့။ မူကြိုမှာ ကျောင်းတက်ကတည်းက ကျွန်မ ဘာမှရွေးချယ်နိုင်ခွင့် မရှိတဲ့အချိန်ကတည်းက ကျွန်မ မိဘနှစ်ပါးက ကျွန်မနေဖို့ ကျောင်းကို ရွေးချယ်ပေးခဲ့ရုံမက ပေါင်းသင်းဖို့သူငယ်ချင်းလည်း ရွေးပေးခဲ့ပါတယ်။ ကံ,ကံရဲ့အကျိုးကြောင့် ကျွန်မတို့တစ်တွေနှစ်ပေါင်းများစွာ ခင်မင်ဆဲ၊ ယုံကြည်ဆဲ၊ တစ်ဦးအကျိုးကို တစ်ဦးက ဆောင်ရွက်ပေးဆဲ ဖြစ်နေတာ မေတ္တာတရားကြောင့်ဆိုတာ မငြင်းနိုင်ပါဘူး။

မေတ္တာခရီးမှာ ကျွန်မမေတ္တာတွေ ပေးနိုင်ခဲ့သလို ခံယူနိုင်မှုလည်း အများကြီးရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုမေတ္တာခရီးမျိုး ကျွန်မသံသရာလည်နေသရွေ့အများကြီး သွားချင်ပါသေးရဲ့။

မုဒိတာတရားပွားများနိုင်ကြပါစေ။

■

မေတ္တာဦး

ပဲ့တင်သံ ဂျာနယ် Pae Tin Tharn Journal

နိုင်ငံသားတို့အသံ လွတ်လပ်စွာ ပဲ့တင်ထပ်စေမည်

ဘယ်လိုမူနဲ့လဲ

မဏ္ဍိုင်သုံးရပ်ကို
စောင့်ကြည့်ဝေဖန်သုံးသပ်သည့်အပြင်
စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်၏ အခန်းကဏ္ဍကို
ပီပြင်စွာကိုယ်စားပြုထင်ဟပ်ကာ
နိုင်ငံသားတို့၏အသံဟူသမျှအား
လွတ်လပ်စွာပဲ့တင်ထပ်စေမည်။

ဘာအသံတွေ ကြားရမှာလဲ

လွှတ်တော်အသံ၊ ရုံးတော်အသံ၊
ပါတီအသံ၊တိုင်းရင်းသားအသံ၊
လူငယ်အသံ၊ဈေးသည်အသံ၊
အနုပညာသည်အသံ၊ မြန်မာတစ်လွှားက
နိုင်ငံသားအသံ၊ ကမ္ဘာတစ်လွှားက
မြန်မာများအသံ။

ဘယ်လိုထူးခြားတဲ့သတင်းတွေ ဖတ်ရမလဲ

'ကမ္ဘာ့သတင်းစာမျက်နှာပေါ်က မြန်မာ'၊
'နိုင်ငံတကာမီဒီယာရဲ့ နိုင်ငံတကာသတင်း'၊
'သမဂ္ဂသတင်း'၊ 'သတင်းလူသား'
'သတင်းဝတ္ထု'...
အစရှိတာတွေကို ဖတ်ကြရမှာပါ။

အပတ်စဉ် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ထွက်ပြီ

ကိုယ်စားလှယ်များ မှာယူလိုပါက
ပဲ့တင်သံ ဂျာနယ်
အခန်းအမှတ်(၄-၀၁)၊ တိုက်(၁၇)၊ ၃ လွှာ
၅၂ လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။ တယ်လီဖုန်း ၀၁ ၉၀၁၀၅၀၁
ဆက်သွယ်မှာယူနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏အရည်အချင်း - ဓမ္မဒူတ ဒေါက်တာအရှင်ဆေကိန္ဒ

စီးပွားရေး နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်များနှင့် ခေါင်းဆောင်မှု အခန်းကဏ္ဍတွင် ခေါင်းဆောင်ကောင်းဖြစ်လိုသူလူငယ်များနှင့် လူကြီးများအတွက် လိုက်နာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ရန် ရေးသားထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏အရည်အချင်းကို ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ၊ လမ်းညွှန်ချက်ရှုထောင့်မှ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းကိုအရည်အချင်း၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏ အဂါရပ်များ၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏ အပြောအဆို၊ စကားပြောနည်း၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့၏ အမူအရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့် သာရာတော်ကြီးများ၏ အတုယူဖွယ် အမူအရာများ စသဖြင့် ခေါင်းစဉ် ၂၅ ခုဖြင့် လက်တွေ့ကျကျ လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်ရန် လမ်းညွှန်ရေးသားထားသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓတရားတော်များနှင့် မြန်မာစကားပုံများ - ဓမ္မာစရိယ ဦးအေးနိုင်(ဘီအေ)

လူ့အတွေ့အကြုံမှ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည့်စကားပုံများသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏တရားဒေသနာတော်များကို အသီးသီးဖော်ညွှန်းထောက်ရှိနေကြသည်။ စကားပုံများမှ ညွှန်ပြထားသော ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို သိရှိလိုက်နာကျင့်ကြံ၍လောကီအကျိုး လောကုတ္တရာအကျိုးများရရှိရန် ရည်သန်ရေးသားထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဆုံးမပြဋ္ဌါန်းများကို ပေးလိုသည့်အခါ မိမိစကားဖြင့် ဆုံးမပြဋ္ဌါန်းပေးသည်ထက် စကားပုံများကိုရွတ်ဆိုပြီး၊ သို့မဟုတ် ရေးသားပြီး ဆုံးမပြဋ္ဌါန်းပေးခြင်းက ပို၍ထိရောက်နိုင်စေကြောင်း လမ်းညွှန်ထားပါသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အဓိကဘဏ်စနစ် - မောင်ကြည်ညို(ဖိုးတိုစွ)

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ပြာပုံဘဝမှရုန်းထခဲ့ရသော ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန်အဓိကအကြောင်းရင်း တစ်ရပ်ဖြစ်စေခဲ့သော အဓိကဘဏ်စနစ်(Main Bank System) အကြောင်း ရေးသားထားသည်။ အဆိုပါ အဓိကဘဏ်စနစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် ဖွံ့ဖြိုးစနိုင်ငံများ၊ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အရှိန်အဟုန် မြင့်မားစေရန် အဓိကမောင်းနှင်အားကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သည့် အသင့်လျော်ဆုံးစနစ်ဟုဆိုသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ဘဏ်များ လက်ပွန်းတတီး လက်တွဲဆောင်ရွက်ပုံကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပြီး မြန်မာနိုင်ငံအတွက် လမ်းစတစ်ခု ဖော်ညွှန်းထားသည်။ စီးပွားရေးလောကအတွင်းကျင်လည်ကြကုန်သူအားလုံး၊ အသိပညာ၊ အတတ်ပညာဖြန့်ဝေသူများ၊ ငွေကြေးဈေးကွက်တွင် လှုပ်ရှားသူများ၊ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်သူများက ကြိုဆိုရမည့်စာတစ်အုပ် ဖြစ်သည်။

အလင်းသစ်ရာထူးဝင်ခွင့်လမ်းညွှန် - အလင်းသစ်စာတည်းအဖွဲ့

ညီမြို သရုပ်ပြမျှား စိမံခန့်ခွဲရေးဝန်ထမ်း(၁)၊ ဥပဒေအရာရှိအဆင့်(၄)၊ ဒုမြို့နယ်တရားသူကြီးများ၊ ဒု-ဦးစီးမှူးများ၊ ဒု-အကောက်ခွန်မှူးများ၊ ဒု-စီမံကိန်းမှူးများ စသည့် ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိငယ်များနှင့် ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိရာထူးအားလုံးအတွက် ရေးဖြေ နှုတ်ဖြေဖြေဆိုရာတွင် လက်ကိုင်ပြုနိုင်ရန်ပြုစုထားသည်။ အထွေထွေဗဟုသုတနှင့် မြန်မာစာ ဘာသာရပ်များပါဝင်သည်။ ရာထူးဝင် စာမေးပွဲဖြေဆိုမည့်သူများ၏လိုအပ်ချက်များအတွက် အချိန်တိုအတွင်းအကျိုးပြုနိုင်အောင် စေတနာအရင်းခံဖြင့် ပြုစုထားသောစာအုပ်ဖြစ်သည်။

ထောရုပ်ဒွါရှုထောင့် - မင်းနှင့်(မော်ကျွန်း)

လူသားတစ်ယောက်၏ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်ရွှန်းသော ဘဝကောင်းဘဝမွန်ကိုရရှိရန် မြတ်ဗုဒ္ဓလမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း ဓိဓိ ကိုယ်တိုင် တိတိပပ လိုက်နာကျင့်သုံးသော ဓမ္မကာသာ ဖန်တီးနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ရေးသားထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ သီလမှုမလုံခြုံလျှင် သမာဓိလည်းမဖြစ်၊ လောဘလည်း၊ ပါးလျားရှုံမလာ၊ ဘာတရားထူးမှုလည်းမရနိုင်၊ သောတာပန် ဖြစ်ဖို့ဆိုသည်မှာဝေးလေစွ၊ ထို့ကြောင့်လည်း အယူအမြင်မှန်ကန်ခြင်းနှင့် သီလစင်ကြယ်ခြင်းသည်ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့၏ အစအမွန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓလက်ထက် ပါရမီရှင်အမျိုးသမီးများ

အရာရာ၌ ယောက်ျားများသာ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်သောအသိဉာဏ်ရှိသည်မဟုတ်၊ မိန်းမသားများသည်လည်း ထိုထိုအရာ၌ ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သော အသိဉာဏ်ရှိသည်သာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေရန် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာလက်ထက် ထင်ရှားထူးချွန်သောပါရမီရှင်အမျိုးသမီး ၁၂ ဦး၏အကြောင်းကိုရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၊ ယသော်ဓရာဒေဝီ၊ ခေမာဒေဝီ၊ ပဋာစာရာ၊ မိက်ရ မာတာ ဝိသာခါ၊ အမ္ဗပါလီ၊ ရူပနန္ဒာ၊ သုမနဒေဝီ၊ ဒီယကောသီ၊ ဥတ္တရာနှင့် သီရိမာ၊ တဝါ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတို့ ပါဝင်ပါသည်။

အလင်းသစ်

အလင်းသစ်စာပေ၊ အခန်း-ဗီ၀၁၊ အမှတ်-၁၇၊ ၅၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၂၀၄၀၉၇၊ ၂၀၄၀၉၈၊ လိုင်းခွဲ-၂၅၄၊ ၀၉ ၅၄၀ ၀၃၀၂။

ထွက်ပြီ

Designed by Lynn Wunna

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်အတွင်း
မှန်ဗီရိုများထဲတွင်
ခင်းကျင်းပြသထားသည့်
များစွာသော မုန့်မျိုးစုံအား
ကျွန်မ သေချာစွာ
ကြည့်ရင်း
မည်သည့်မုန့်ကို
ရွေးရမှန်းမသိ
ဖြစ်နေခဲ့သည်။
ပီစာမုန့်အသေးစားလေးနှင့်
အသီးဖျော်ရည်
တစ်မျိုးမျိုးကို
စားရလျှင်ကောင်းမည်လား။
ဒါမှမဟုတ် ဤဆိုင်မှ
စားကောင်းလှသည့်
ကြက်သားလိပ်နှင့်
ဖရဲသီးဖျော်ရည်ကိုပဲ
ရွေးချယ်ရမည်လား။
ပုစွန်ကိုအတွင်းမှခံ၍
ပြုလုပ်ထားသော
ထောပတ်ပေါင်မုန့်
အလတ်စားတစ်ခု
သည်လည်း
ညနေ ၃ နာရီဆိုသော
အချိန်တွင် အဆာပြေစားရန်

အမှတ် ၂၉၁၊ မေ၊ ၂၀၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သင့်တော်ပါသည်။ တစ်စုံတစ်ခု ဝယ်ယူရန် စိတ်ကူးလျှင် ဒွိဟစိတ်နှင့် မပြီးစီးနိုင်ဖြစ်တတ်သည့် အကျင့်တစ်ခုစွဲကပ်ခဲ့သည်မှာ ကျွန်မငယ်စဉ်ကတည်းကဖြစ်၏။ မည်သို့မျှ ကြံမရသည့်အဆုံး ကျွန်မစားသောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သောအရာသည် ပီဇာအသေးတစ်ခုနှင့် ကော်ဖီအေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

နာမည်ရလှသော ရှော့ပင်းစင်တာကြီး၏ မြေညီထပ်ဝင်ပေါက်နားတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသည့် Season Bakery ဆိုင်လေးမှလက်ငင်းငွေရှင်းစနစ်ကြောင့် ငွေရှင်းရန်ကောင်တာရှိရာသို့ ကျွန်မဦးတည်လိုက်သည်။ ဘေးလွယ်အိတ်ထဲသို့ ပိုက်ဆံနှိုက်နေသော ကျွန်မ၏လက်အစုံသည် ကောင်တာမှစာရေးမလေး၏ စကားသံကြောင့်ပင် တွန့်ဆုတ်သွားမိသည်။

'အစ်မ၊ ခဏလေးစောင့်ပေးပါ။ ကွန်ပျူတာက မကောင်းသေးလို့၊ စာရင်းသွင်းဖို့ အဆင်မပြေသေးလို့ပါ။ ရုံးခန်းက ကွန်ပျူတာဌာနမှာ လူသွား ခေါ်ထားပါတယ်။ လာနေပါပြီတဲ့'

မတိုးမကျယ်ပျံ့လွင့်လျက်ရှိသော နိုင်ငံခြားတေးသွား၏ သီချင်းသံကို တစ်ဝက်တစ်ပျက်လိုက်ဆို ညည်းရင်းမုန့်များကို အပျင်းပြေကြည့်နေမိသည်။ သီချင်းသံကို ကျော်လွန်လျက်ထွက်ပေါ်လာသောစကားသံကြောင့် ကျွန်မဘေးသို့စောင်းလျက် ကြည့်လိုက်မိသည်။ သူသည် ကျွန်မ သဘောကျလှသည့် ခပ်ညြညြနှင့် ချိုသာသော အသံအမျိုးအစားကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ကျွန်မတို့
နှစ်ယောက်
တွေ့ဆုံခဲ့သော
ထိုနေ့၏
လမ်းခွဲချိန်
ညနေခင်းတွင်
ကျွန်မအတွက်
ပေးအပ်ခဲ့သော
သူ၏
လက်ဆောင်သည်
ကနုတ်ဖော်
ထား၍
ဘောင်သွင်း
ထားသည့်
အလေတ်စားအရွယ်
သူ၏
ဓာတ်ပုံပင်

'ကွန်ပျူတာနှစ်လုံးကို တစ်လှည့်စီပဲ ဖွင့်ပြီးရောင်းပါ။ အနောက်ဘက်စက်က မန်မိုရီ နည်းနည်းနိမ့်တော့ ပူရင် လေးလာလိမ့်မယ်။ အခုတော့ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ထားပေးခဲ့တယ်။ ပရင်တာကရော စာရွက်ထွက်တာ အဆင်ပြေတယ်မလား'

ရှည်သွယ်လှသည့် သူ၏လက်အစုံနှင့် ကွန်ပျူတာကီးဘုတ်အား တဒေါက်ဒေါက်ထိလျှက်ရှိသော မြင်ကွင်းသည် ဂန္ထဝင်မြောက်ပြကွက်တစ်ခုပင်။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို စတင်ကြည့်ရှုလျှင် ပထမဆုံးလုပ်နေကျ အပြုအမူအတိုင်း သူ၏ဆံပင်အရောင်အား ကျွန်မ အသေးစိတ် အကဲခတ်လိုက်သည်။ အနည်းငယ်မျှပင် ကျေနပ်စရာမကောင်းပါ။ လိုချင်ပြင်းပြရှိလှသော်လည်း ကျွန်မ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိခဲ့သည့် ခပ်ပျော့ပျော့နှင့် အညိုရောင်ဆံပင်များကို သူပိုင်ဆိုင်နေခဲ့သည်။ ကျွန်မရောက်ရှိနေသည့် မုန့်ဆိုင်လေးသည် ယခုမှပင် နံပျိထင်ရှားသောကောက်ကြောင်းတစ်ခုကြောင့် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မ၏စိတ်ထဲတွင် သူနှင့်သွယ်ဝိုက်စွာပတ်သက်ဖွယ်ရှိသည့် အသေးစားစစ်ပွဲတစ်ခုကို ဆင်နွှဲရန်ကြံစည်နေမိသည်။ လက်ခနဲပေါ်လာသောအတွေးတစ်စ၏ စေ့ဆော်မှုဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော ပြကွက်ကို လှုပ်ရှားရန် ကျွန်မစစ်ပြင်လိုက်၏။

တာဝန်တစ်ခု၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာတချို့ကို အောင်မြင်စွာလုပ်ဆောင်ပြီး ထွက်ခွာရန်အသင့်ဖြစ်နေခဲ့သော သူသည် ကျွန်မ အပါအဝင်ဆိုင်ထဲရှိ မည်သူ့ကိုမျှ တစ်ချက်ကလေးပင် ကြည့်ရှုခြင်းမရှိပါ။ ငွေရှင်းကောင်တာ၏ ထောင့်တွင်တင်ထားသော မုန့်ဗန်းလေးကို ကျွန်မဆွဲယူလိုက်ရင်း တစ်ဖက်ကောင်တာကြားမှ ထွက်လာသော သူ့ထံသို့ နောက်ဆုတ်တိုးဝင် လိုက်၏။ မြောက်မြားစွာသော ဆိုင်ရှိလူများ၏ အကြည့်အောက်တွင် သူနှင့် ကျွန်မ၏ အဖြစ်အပျက်သည် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်သွားပါ သည်။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်း သည်မှာ ကော်ဖီအေးခွက်မှ အရည်တစ်ဝက်ကျော်ကျော် သည် သူ၏အပြာနုရောင် ရှပ်အင်္ကျီယူနီဖောင်းပေါ်သို့ ဖိတ်စဉ်ကုန်ခြင်းပင်။ ကျွန် တို့နှစ်ယောက်အကြား ဖန်ခွက်အကွဲအစများ၊ မုန့် လင်ဗန်းစသည်တို့အား မျ မှောင်ကြဲတ်ရင်း သူတစ်ချ ကြည့်၏။ သူ့နှုတ်ဖျားမှ ဒေ မကွဲရေရွတ်ရင်း၊ ကျွန်မမျ နှာဆီသို့ စူးရှစွာတစ်ချ ကြည့်ရင်း ထွက်ခွာရန် သ ခြေလှမ်းစလိုက်ပါသည်။

'ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ခဏ လောက်ရပ်ပေးလို့ ရမလာ ငါးမိနစ်ဆိုတဲ့အချိန်အတိုင် အတာက ရှင့်အတွက် အပ မကြီးဘူးဆိုရင်ပေါ့'

သူငယ်ချင်းများနှ စကားပြောလျှင်ပင် ဟန် များသည်ဟု စွပ်စွဲခံရသော ကျွန်မသည် သူ့ကိုပြောကြ သောစကားစုအတွက် စ လမ်းတချို့မှ ရုပ်ရှင်ပြကွ ဆန်ဆန် ဒိုင်ယာလော့ခ် သုံးနှုန်းလိုက်ပါသည်။

'မတော်တဆပဲဖြ ဖြစ်၊ တမင်တကာ စိတ် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ရပါတယ်။ အ မှ လုပ်ပေးစရာ မလိုပါဘူ

ကော်ဖီများ စွန်းထ လျက်ရှိသော ရှပ်အင်္ကျီအ လက်ကိုင်ပဝါနှင့်သုတ် သူထွက်ခွာသွားပါသည် ပဟေဠိတချို့ကို တွေး ရင်း ကော်ဖီဆိုင်လေး ကျွန်မ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ မှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရရပင် ထိုနေ့သည် ကျွန်မ တွက် ကံကောင်းမှုများကို ဆောင်လာပေးတတ်သည့် စ်လ၏ လဆန်း ၉ ရက် ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မုန့်ဆိုင်လေးရှိ ဝန်ထမ်း ယောက်ထံမှ မေးမြန်း ဖြင့် သူ့အလုပ်လုပ်ရာ သို့ မကြာမီရက်ပိုင်း တွင်း ကျွန်မရောက်ရှိသွား သည်။ အမျိုးသားဝတ် ရှင်ဆိုင်တစ်ခုမှ ဝယ်ယူ ခဲ့သော အပြာနုရောင် အင်္ကျီသည် သူ့ကိုယ်လုံး အနေတော်ဖြစ်နိုင်ရန် မှန်းဖြင့် ကျွန်မ ရွေးချယ် ခဲ့၏။ ဧည့်ကြိုဌာနတွင် မ ထိုင်စောင့်နေချိန်၊ ထဲမှ ထွက်လာခဲ့သော သည် ကျွန်မကို တွေ့လိုက် သည့်အတွက် အနည်းငယ် လှုပ်ခတ်သွားလိမ့် ထင်ပါသည်။ သူတို့ အစဉ်အလာအတိုင်းတစ် ကာက်နှင့် တစ်ယောက် ဆုံလျှင် နှုတ်ဆက်နေ 'မင်္ဂလာပါ' ဟု ကျွန်မ ဆိုလိုက်ပါသည်။

'ကျွန်တော့်ကို ဘာ တွက် တွေ့ဖို့လာတာလဲ။ စားချိန်နဲ့ နားချိန်ကလွဲ သည့်သည်တွေ့ခွင့် မရှိပါ'

သူ့စကားကို ပြန်လည် ခြင်း မပြုတော့ဘဲ စက္ကူ နှင့်ထည့်ထားသော ရှပ် ကျီလေးအား သူ့ရှေ့သို့ ညင်သာစွာ ချပေး ပါသည်။

'ကျွန်မကြောင့် ကော်ဖီ သွားတဲ့ အင်္ကျီအတွက် ဘယ်ဆိုဒ်ဝတ်တာလဲ တော့ မီဒီယမ်ပဲ ဝယ်လာ

သူနှင့် ကျွန်မ၏ အဖြစ်အပျက် သို့တည်းမဟုတ် ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်သည် အချိန်ကာလ တစ်ခုအတွင်း လျင်မြန်စွာ အသက်ဝင်ပြီး မြောက်သွားခဲ့၏

ခဲ့တယ်။ အဆင်ပြေပါ့မလား မသိဘူး'

'ကျွန်တော့်ဘဝမှာ သူ စိမ်းမိန်းကလေးပေးတဲ့ ပစ္စည်းကို ဘယ်တုန်းကမှ လက်မခံခဲ့ဖူးဘူး။ အဲဒီ အတွက် လက်မခံနိုင်တာကို တော့ အများကြီးဝမ်းနည်းရ ပါတယ်'

ယဉ်ကျေးမှုအစဉ် အလာတချို့ကို ထောက်ထား ခြင်းပင် မပြုတော့ဘဲ သူ ရုံး ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ် သွားပါသည်။ မည်သို့ ခေါင်းစဉ်တပ်ရမည် မှန်းမသိသော ခံစားချက် တချို့ဖြင့် ထိုနေ့က သူ့ကို ကျွန်မ ရှုံးနိမ့်နေခဲ့ပါသည်။ ❑

ကျွန်မ တက်ရောက်နေ သောသင်တန်း၏ Programming သင်သည့် ဆရာ မှ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်အားတစ်ကြိမ် Run ၍ Error ကျခဲ့လျှင် နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ကြိုးစား ရန်၊ နောက်အကြိမ်များတွင် ကြိုးစားရင်းဖြင့် လုံးဝမှန်ကန် မှု ရရှိစေရမည်ဟု ပြောကြား သည့်အတိုင်း သူ့ထံသို့ နောက်တစ်ကြိမ်သွားရောက် ၍ အင်္ကျီပေးရန် ကျွန်မ ဆုံး ဖြတ်လိုက်ပါသည်။ ယခု တစ်ကြိမ် အသုံးပြုမည့် နည်း လမ်းအား ကျွန်မ ပုံစံတစ်မျိုး ပြောင်းလဲထားလိုက်၏။

သူတို့၏ ရုံးဝန်ထမ်း များ ဆိုင်ကယ်ထားရာ မြေ အောက်ပါကင်မှ အထွက် လမ်းကြားထဲတွင် လေလျှော့ နေသော ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့် ကျွန်မ အသက်ဝင်လှုပ်ရှား နေခဲ့သည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များကြားတွင် လူစွာတိကျ သေသပ်သော၊ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်သည်မှလွဲ၍ အပို စကားတစ်ခွန်းတလေမှ ပြောကြားခြင်း မရှိသောသူ သည် နှစ်ကြိမ်တွေ့ဖူးရုံမျှနှင့် ကျွန်မကို မေးမြန်းဖော်ရ သည့် ကျွန်မ ကျေးဇူးတင် ဝမ်းသာလှ၏။

'ဆိုင်ကယ်ဘီးပေါက် လို့ပါ'

မျက်မှောင်ကြုတ်၍ သူ တစ်ချက်စဉ်းစားဟန်ပြုပါ သည်။ လမ်းမကြီးပေါ်ရှိ များစွာသော ယာဉ်ပေါင်းစုံ အား ဆိုင်ကယ်လေထိုးဆိုင် အတွင်းမှသူရော ကျွန်မပါ ငေးကြည့်နေမိကြပါသည်။ ရည်ရွယ်မထားပါဘဲနှင့် အိပ်မက်တစ်ပုဒ်ထဲသို့ တိုး ဝင်ရန် ကျွန်မ စိတ်အားထက် သန်နေခဲ့သည်။ မည်သို့ ရည် ရွယ်ပြောဆိုခဲ့သည် မသိသော သူ၏ စကားတစ်ခွန်းအား ထိုနေ့က ကျွန်မ စိတ်ကြည်နူး စွာ လက်ခံရရှိခဲ့ပါသည်။ Safely Drive တဲ့။ အိပ်မက် ထဲတွင်တော့ တိမ်တိုက်များ ထဲတွင် သူနှင့်အတူ ဆိုင် ကယ်ထက် ၌ ထိုင်ကာ လွင့် မျောရင်း ကျွန်မ ပျော်ရွှင်နေ ခဲ့ပါသည်။

စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် တွေ့ဆုံခြင်း၏ အဓိက အကြောင်းအရာသည် ကျွန်မ အတွက် မည်သို့သောအရာ နှင့်မျှ တိုင်းတာမရသည့် အခွင့်အရေးထူး တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်ထိပင် အပေါင်းအသင်းသူငယ်ချင်း များထဲတွင် မိန်းကလေးဟူ၍ တစ်ယောက်မျှပင် မရှိသော သူသည် ကျွန်မအား တွေ့ဆုံ ရန် ချိန်းဆိုခြင်းမှာ ကျွန်မ အတွက် အံ့ဩမဆုံးရှိစေ လောက်သော အခြေအနေ တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ ထိုင်နေကျ အအေးဆိုင်လေး၏ အပေါ် ထပ်တွင် သူနှင့်ကျွန်မ စားပွဲ တစ်ခုတည်း အတူထိုင်နေမိ ချိန်သည် စိတ်ကူးယဉ်ထား ခဲ့ရသော ကျွန်မ၏အောင်မြင် မှုတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သို့ သော် ကျွန်မ ထင်မှတ်မထား သော အခြေအနေတစ်ရပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်လည်း ပျော်ရွှင်မှုနှင့် အတူ ပူးတွဲရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ အမှန်တကယ်ပင် တွေးထားခြင်း မရှိသော အကြောင်းအရာတချို့သည် ကျွန်မထံသို့ အုပ်ဖွဲ့စီးမျော လာခဲ့သည်။

အိမ်ထောင်ရေးအဆင် မပြေသော မိဘနှစ်ပါးမှ ပေါက်ဖွားလာခဲ့သည့်တစ်ဦး တည်းသောသူသည် အဘိုး၊ အဘွားများ၏ လက်ထဲတွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်က တည်းက အပေါင်းအသင်း နည်းခဲ့သောသူသည် ကျောင်းစာဘက်တွင် အများတကာ ထက် ထူးချွန်ခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတွင် ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ရန် လုံလောက်သောအမှတ်ရရှိခဲ့သော်လည်း ဝါသနာပါရာ ကွန်ပျူတာကျောင်းကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။

တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရပြီးနောက် ယခုအလုပ်လုပ်ရာ ရှေ့ဘုပင်းစင်တာကြီး၏ ကွန်ပျူတာဌာနတွင် သူ အလုပ်ဝင်ခဲ့သည်။ ရုံးအားချိန်များတွင် နည်းပညာဆိုင်ရာ သင်တန်းများကို တက်ရောက်ရင်းဖြင့် အခြားနိုင်ငံမှ ပေးအပ်သော ရာနှုန်းပြည့် ကင်းလွတ်ခွင့် ပညာသင်ဆုကို ရရှိရန် သူအားထုတ်နေခဲ့သည်။ သူ့ထံမှ ကြားသိခဲ့ရသော ကိုယ်ရေးရာဇဝင်သည် ကျွန်မ ခန့်မှန်းထားသမျှနှင့် မှားယွင်းစွာပင် လွဲချော်နေခဲ့သည်။

'ကျွန်တော် နောက်လ ၁ ရက်နေ့မှာ ဒီနိုင်ငံကနေ သွားရတော့မယ်။ ကျွန်တော် လျှောက်ထားတဲ့ကျောင်းက

> အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြား တစ်ခု ငွေကြေး သတ်မှတ်ချက် အရ အဆင့်အတန်း တစ်ခုသို့ အရောက်တွင် သူနှင့် ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်၏ ဘဝသည် ပေါင်းစည်း သွားနိုင်ပါသည်

တစ်ရာ ရာခိုင်နှုန်း ကင်းလွတ်ခွင့်ပညာသင်ဆုရတဲ့ အကြောင်း စာပို့လို့ပါ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အသိအမှတ်ပြု ကွန်ပျူတာဘွဲ့ သင်တန်းကို နှစ်နှစ်သွားတက်ရမယ်'

တိုင်းတစ်ပါးတိုင်းပြည်ကိုမှ အထင်ကြီးသူဟု သူ့ကို ကျွန်မ အပြစ်မဖွဲ့ရက်ပါ။

'မင်းကို ကိုယ်တွေ့ဖို့ ချိန်းဆိုရတဲ့အကြောင်းပြချက်က ကိုယ့်ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံး စိတ်ဝင်စားမိတဲ့ မိန်းကလေးဟာ မင်းဖြစ်နေလို့ပါပဲ'

သူ၏ ထိုစကားရကြောင့် ကျွန်မ တုန်ယင်လိုက်မောသော ခံစားချက်ဖြင့် သူ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ ကျွန်မကို ရိုဝေစွာ စူးစိုက်ကြည့်ရှုရင်း အနူးညွတ်ဆုံးဟု ထင်ရသောအပြုံးတစ်ခုနှင့် သူပြုံးပြပါသည်။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံခဲ့သော ထိုနေ့၏ လမ်းခွဲချိန် ညနေခင်းတွင် ကျွန်မအတွက် ပေးအပ်ခဲ့သော သူ၏လက်ဆောင်သည် ကနုတ်ဖော်ထား၍ ဘောင်သွင်းထားသည့် အလတ်စားအရွယ် သူ၏ ဓာတ်ပုံပင်။

❑

သူနှင့် ကျွန်မ၏ အဖြစ်အပျက် သို့တည်းမဟုတ် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်သည် အချိန်ကာလတစ်ခုအတွင်း လျင်မြန်စွာအသက်ဝင်ပြီး မြောက်သွားခဲ့၏။ သူ့အတွက် အမှတ်တရအဖြစ် ကျွန်မ ရွေးချယ်ခဲ့သောအရာများသည် သူနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေမည်ဟု ကျွန်မ မျှော်လင့်ပါသည်။ လက်ကိုင်ပဝါသုံးတတ်သော သူ့အတွက် ထောင့်စွန်းတွင် သူ့နာမည် အတိုကောက် ရေးထိုးထားသော လက်ကိုင်ပဝါ ရောင်စုံတစ်ဒါဇင်၊ နက်ပြာရင့်ရောင် ဂျင်းဘောင်းဘီတစ်ထည်၊ အနက်ရောင် ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံးအား သူ့စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း လူကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံကာ ပေးအပ်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ ပါဆယ်ဝန်ဆောင်မှုတစ်ခုမှသာ ပေး ပို့လိုက်ပါတော့သည်။

အချိန်ကာလအပိုင်း
အခြားတစ်ခု၊ ငွေကြေးသတ်
မှတ်ချက်အရ အဆင့်အတန်း
တစ်ခုသို့ အရောက်တွင် သူ
နှင့် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်၏
ဘဝသည် ပေါင်းစည်းသွား
နိုင်ပါသည်။ ထိုအချိန်အခါ
သည် သုံးနှစ်ဟူသော အချိန်
ကာလ၏နောက်ပိုင်းတွင်
ဖြစ်နိုင်ပါမည်လား။ ကျွန်မ
၏ဘဝထဲသို့ သူဆက်ဆက်
ဝင်ရောက်လာမည်ဟု သူ
ပြောခဲ့သလိုပင် ကျွန်မသည်
လည်း သူ့ဘဝထဲသို့ ဝင်
ရောက်ရန် ယခုတည်းကပင်
ကြိုတင် စိတ်ကူးထားမိပါ
သည်။

မြောက်မြားစွာသော
ပြက္ခဒိန်၏ နေ့ရက်များထဲမှ
နေ့စွဲတစ်ခုတွင် သူ ဤနိုင်ငံ
မှ ထွက်ခွာသွားပါသည်။
ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်စလုံး
သဘောတူညီမှုအရ ထိုနေ့
တွင် သူ့ကိုသွားရောက်နှုတ်
ဆက်ခြင်း မပြုတော့ပါ။ ထို
နေ့စွဲ၏ နေ့ရက်တစ်ရက်လုံး
၌ Wanted ၏ *မင်းကြောင့်*
သီချင်းကို အခေါက်ပေါင်း
များစွာ နားထောင်ရင်းဖြင့်
ကျွန်မ သူ့ကိုသတိရနေခဲ့ပါ
သည်။

သူနှင့် ကျွန်မ ဝေးကွာ
ခဲ့သည်နောက် ကျွန်မ လက်
ယုံကြည်ထားခဲ့သော
ကောင်းမှုများကို ယူဆော
ပေးလာတတ်သည့် နေ့
အကြောင်းကို တွေးတော
ဖြင့် သူနှင့်ပြန်ဆုံနိုင်မည့်
အချိန်အပိုင်းအခြားကို ကျွန်
ရပ်စောင့်နေခဲ့ပါသည်။

ရွှေကိုယ်
UCS

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်နှင့် ပန်းချီဒီဇိုင်း' ဟု အမည်ပေးလိုက်ပြီး ဦးစွာပထမ ကျွန်တော့်အကြောင်းကို အရင်ချရေးမိတ်ဆက်ဖို့ ကြိုးစားမိပါတော့သည်။ လေးငါးမျက်နှာရလို့ ...သောအခါတွင်မှ... 'ကျွန်တော်' ဆိုသည်မှာဘာမှထူးထူးခြားခြားမဟုတ်သော သာမန်လူတစ်ယောက်သာဖြစ်နေပြီး— တကယ်ထူးခြားမည့်ကိစ္စမှာ နက်နဲခက်ခဲ ...သော ပန်းချီဒီဇိုင်းအလုပ်ကို ဆွဲကိုင်ဖမ်းဆုပ်ထားမိခြင်းကသာ ထူးခြားဆန်းပြားနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထောက်ခံစာ နှင့် အလုပ်လျှောက်လွှာများတွင် ...သော ကိုယ်ရေးအကျဉ်းချုပ်မျိုး ကို တောင် ကျွန်တော် မရေးလိုတော့ပါ။ ပန်းချီဒီဇိုင်းအလုပ်ကသာ 'ကျွန်တော်' ဆိုသော လူ တစ် ယောက်ကို စိတ်ဝင်စား စရာ ...ဖြစ်စေမည်။ ထို့ကြောင့်ပန်းချီ ဒီဇိုင်း အတွေ့အကြုံများ ကိုသာ အပြေး အ လွှားရေးသား ဖို့ စိတ်ကူးမိ ပြန် ပါသည်။ ထိုသောအခါတွင်မှ... ပန်းချီဒီဇိုင်းအလုပ် ...—ငုတ်ချီ... ပေါ်ချီ... ကူး ခတ် နေသော ကျွန်တော့်အား မြင်ကြရပါလိမ့်မည်။ 'ကျွန် တော်' သည် ဆန်းပြားစွာကစုန်တတ်သော ပန်းချီဒီဇိုင်းဝိညာဉ်တို့၏ ...—တရားခံ၊ 'ကျွန်တော်' သည် စဉ်ဆက်မပြတ်လှည့်စားနေသော...ပန်းချီဒီဇိုင်း အာရုံတို့တွင် ဝင်ရောက်မွေ့နှောက်...ကျက်စားခဲ့သည့် မျက်မြင်သက်သေ၊ တ... 'ကျွန်တော်' ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် တစ်စက်ကလေးမှ ဖမ်းဆုပ် ထားခြင်းငှာ မစွမ်းပါဘဲ အချက်အလက်များစွာဆန့်သော...'အနုပညာတွင်းနက် ...သွားခြင်းခံရလေ့ရှိသူတစ်ဦးသာဖြစ်ပါသည်။ စင်စစ် အနုပညာဆိုသည်မှာ အနုပညာသမားသွားသော အရှုတ္တခရီးဖြစ်ပါသည်။ စာအုပ်များ၊သင်တန်းခန်းမများ၊

...ောင်ဘွဲ့လက်မှတ်များတွင် ကိန်း ...န်းချီပန်းပုရုပ်ပုံကားများစသည့် ...ရီးပြန် လက်ဆောင်များ ခြေ ...နေ့သည့်ကား ဤစာရွက်ပေါ် ...ာစ်နယ်လ်ဗဆင်' ရဲ့ကိုယ်ရေး ...မှာပေါ့။ ကျုပ်ကို ပေးဖတ်ပါ" ...ဘဝရဲ့ ဒိုင်ယာရီပါပဲ"တဲ့ "My

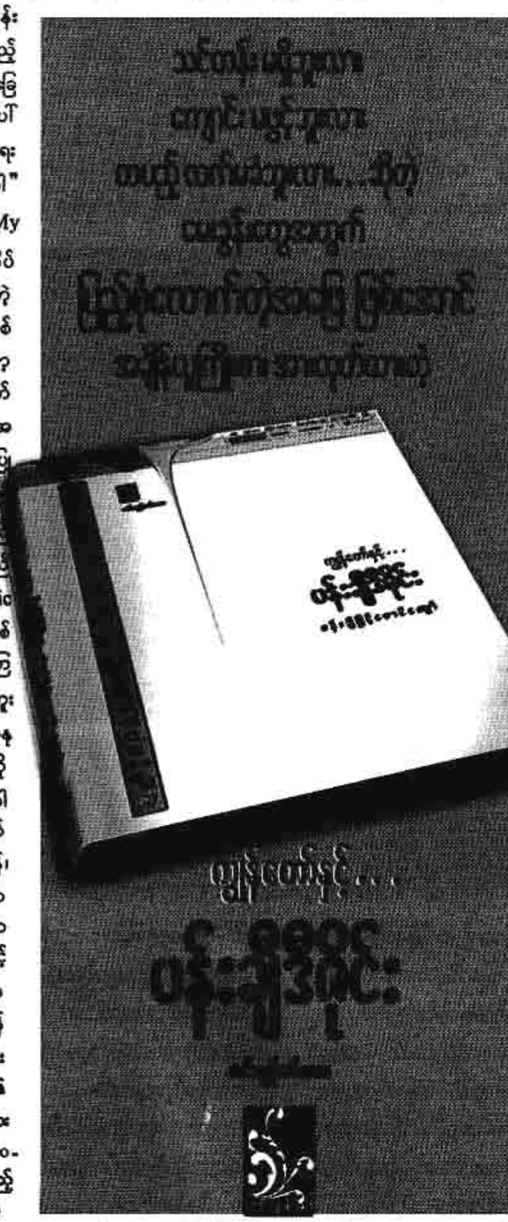

art is a Diary of my life." ဒီစာအုပ်ကို ရိုက် ...ဖြစ်တဲ့မူလ ရည်ရွယ်ချက်က သိပ် ...ချင်းက ဒီဇိုင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ...များဖတ်လို့ရမယ့် စာအုပ်တစ် ...ပါပဲ။ တကယ်စုကြည့်တော့ ...တဲ့ကွက်လပ်အတွက် ဖြည့်စွက် ...ပါသည်။ ■ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ အ ...ည် ■ စာရွက်ပေါ်တွင် အခြေပြု ...သော (Easel based) ■ ကွ... ...အစားသုံးစုအနက်မှ ပြန်လည် ... လိုအပ်ချက်နှင့်ကိုက်ညီမည် ... ဒီဇိုင်း (Computer Graphic ...သည်။ ယနေ့ကွန်ပျူတာဂရပ်ဖစ် ...ငန်းအသီးသီး၌ လုပ်ကိုင်နေကြ ...ကိုအနုပညာဆန်သော စိတ်ကူး ...ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။ အနု ...င်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ထို ...ဖြစ်မနေအရေးတကြီးလိုအပ်ပါ ...ည်လည်းကောင်း စုတ်တံတစ် ...။ ပို၍လွယ်ကူ မြန်ဆန်စေရန်၊ ...ဝ်ထည့်သွင်းပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းသာ ...ပင် မတူကွဲပြားခြားနားလှစွာ ...လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ထို့ကြောင့် ...ဘာပ် ထိစပ်စေရန် စာလိုလို၊က ...ခြင်းကိုတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ကျွန် ...သည်ခံ စားရွေးချယ်တင်ပြ သွား ...ည် ဆိုရာ၌လည်း ပန်းချီဆရာ၏ ...ချပ်ထုန်သလို လှန်လှောပြရန်မှာ ကား ...သကန်များအား စာစကား (Spo- ...သိဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် ...ည်ကျွန်တော်၏ ပန်းချီသမားဘဝ

ပြီး ကြီးမားကျယ်ပြန့်တဲ့အတွေးနဲ့ မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော့်စာစုတွေကို စုထုတ်ချင်ကြောင်း ပြော အုပ်ဖြစ်အောင် ပြန်ပြုစုပေးပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့ ပေါ့ပျက်ပျက်တွေ ဖယ်ရင်းဖယ်ရင်း ပိုပြီးလေး ချက်မျိုးဖြစ်စေချင်တဲ့ ကျွဲကူးရေပါစိတ်စေတနာ မျိုး နှစ် ၃၀ ဖြတ်သန်းမှု ပန်းချီဒီဇိုင်းအတွေ့အကြုံ သော (Paper based) ■ သုံးချောင်းထောက်ပေါ် ပျူတာပေါ်တွင် အခြေပြုဖန်တီးသော (Screen ရှာဖွေစုဆောင်းတင်ပြရန် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသောခေတ် ဖြစ်သော ကွန်ပျူတာပေါ်တွင် အခြေပြုရေးဆွဲဖန် Design) ကိစ္စများကို သာလျှင် ရွေးချယ်သွားရန် ဒီဇိုင်းဆော့ဖ်ဝဲများကို ကျွမ်းကျွမ်း ကျင်ကျင်ကိုင် သော လူငယ်ဒီဇိုင်နာအများစုတွင် မိမိအလုပ်၏ စိတ်သန်းပေါင်းစပ်ပေးလိုသည့်ဆန္ဒများ မှတ်သိပ် ...ာလောကထဲသို့နည်းပညာအထောက်အကူပြု ...ည်းပညာကိုအနုပညာကဦးဆောင်ကိုင်တွယ် ဖော် သည် ကာင်မရာတစ်လုံးသည်လည်းကောင်း၊ကွန်ပျူ ချောင်းအား စက်ခလုတ်တပ်ပေးထားရုံ နှင်နှင်သာ ကရိကထနည်းစေရန်၊ စက်ဖြစ်အချက်အလက် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အသိဉာဏ်မြင့်မားလှသော လူ ပေါ်ပေါက်လေ့ရှိသည့် အနုပညာကိစ္စများကိုတော့ အနုပညာဆိုင်ရာကိစ္စများ အားအာရုံခံချဉ်းကပ်ရာ ဗျာလိုလို ခံစားမှုစာစုများဖြင့် လွတ်လပ်စွာသရုပ်ဖော် တော်ကိုယ်တိုင်ရှုးသွပ်စွာပူးဝင်ခဲ့သော ဒီဇိုင်းများ မည်ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သောအကြောင်းအရာများကို ဆောစက် စုတ်ချက် နှင့် စိတ်ခံစားမှု ဝေဒနာများ ကိုအရို ဘာသာစကားမရှိပါ။ ထိုထိုသော (Visual Language) ken Leanguage) သို့ သညာသိနှင့် ဘာသာပြန်ရုံမ တိုင် လိုရင်း ရောက်လိမ့်မည်ကားမဟုတ် ဟု ကျွန်တော် အတွေ့အကြုံဖြင့် ပေါင်းစပ် ချဉ်းကပ်ကိစ္စအား အားထုတ်

...ဖြစ်ပါသည်။ထို့ကြောင့်မိမိကိုယ်တိုင် လေ့လာပူးဝင် လုံးထွေး ကြည့်နိုင်ရန် အရေးကြီးသည့်စကားလုံးများ အား မှုရင်းအတိုင်းထည့်ပေးထားပါသည်သင့်စိတ်ကနေ၊ ထည့်နိုင်စွမ်း ...ဖြစ်ပါမည်။ ဤစာအုပ်သည်...သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတစ်ခုမဟုတ်ပါ။ အခြေခံမှစ၍ အစီအစဉ်အလိုက် ပျင်းစရာ 'လက်ချာ' ရိုက်သွားမည့်စာအုပ်လည်းမဟုတ်ပါ ...န်းချီဒီဇိုင်းတွေကိုကြားခံထားပြီး တစ်နည်းအားဖြင့် ကျွန်တော်ယက်လုပ်ဖွဲ့နှောင်ခဲ့သော ဝါးဖောင်များပေါ်တွင် ထိုင်ရင်း အနုပညာရေစီးကြောင်းထဲမှာ သင်နှင့် ...သက်ဆုံ စီးမျောသွားကြရုံသာ ရည်ရွယ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင်... အမှန်တကယ်လေ့လာလိုက်စား လက်တွေ့လုပ်နေကြသော လူငယ်များအတွက်မူ ...(သို့မဟုတ်)လိုအပ်ပါကအားယူထောက်ကူလောက်စရာ စာအုပ်တစ်အုပ်လည်းဖြစ်စေရန် အလို့ငှာလက်ရှိနိုင်ငံတကာပန်းချီဒီဇိုင်းတက္ကသိုလ်၊ကောလိပ် ...များကိုယ်တိုင်လက်ကိုင်အသုံးပြုနေသည့် Laurence King Publishing စာအုပ်တိုက်ထုတ် Alan Pipes ၏ ကွန်ပျူတာ ခေတ်အနုပညာရှင် ...ကို ရည် Foundation of Art and Design စာအုပ်မှ ဒြပ်ခွဲပုံများ၊ အခန်းစဉ်များ၊ အယူအဆ မိတ်ဆက်စကားများ အတိုင်းကျမ်းကိုးကြိုးစားစီစဉ်ထားပါကြောင်း။

www.burmeseclassic.com

'တရားဥပဒေရဲ့ အထက်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိစေရ'လို့ ပြောခဲ့တာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ အခုလည်း ပြောတာကတော့ ပြောတုန်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်တဲ့ တရားခံတွေကို အခုထိ မဖော်ထုတ်နိုင်သေးပါဘူး။ စစ်အာဏာရှင်လက်ထက် မဟုတ်တော့ဘဲ လွှတ်တော်အစိုးရ ဖြစ်နေပြီလေ။ ပြောပြန်ပြီ၊ အကျင့်ပျက်ခြစားမှု တိုက်ဖျက်ရေးတဲ့။ အဲဒီလို

ကြားရတာကိုပြောတာပါ။ ပြောရရင်တော့ အတော်ရှက်စရာ ကောင်း ပါတယ်။ တယ်လီဖုန်းဆိုတာ ဓိမ်ခံပစ္စည်း မဟုတ် ဘူး။ လူတစ်ယောက်အတွက် မရှိမဖြစ် ဆက်သွယ်ရေး အသုံးအဆောင်ပါ။ ဒါကိုမှ လုပ်ပိုင်ခွင့်နဲ့ပေါင်းပြီး လက်သိပ် ပေးခဲ့လို့ ချမ်းသာသူတွေတောင် ချမ်းသာသွားပါပြီ။

အခု ၁၅၀၀ တန်ဖုန်းကိစ္စမှာလည်း မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင် လုံးဆိုပါတော့။ ရပ်/ကျေးအုပ်ချုပ်ရေးမှူးတွေ ဘယ်လော မှန်သလဲတော့ မသိပါဘူး။ ဖုန်းအရောင်းအဝယ်သမားတွေ အချိတ်အဆက်ကိုမိလို့။ မဒမ်ရွှေမောင်းမှာ ဖုန်းမရှိသေး ဖုန်းဝယ်ပေးဖို့ တစ်ကိုယ်တော်ဆန္ဒဖော်ထုတ်လာတော့ ရွှေမော လည်း ဘယ်ခံနိုင်မလဲ။ ဒါနဲ့ မေးကြည့်တော့ ၁၁၅၀၀၀ တဲ့

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှာ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားသွား တာဝန်ရှိသူတွေကိုယ်တိုင် အကျင့်ပျက်သွားပြီဆိုရင် အဲဒီ နိုင

အော်နေတဲ့အချိန်မှာပဲ ၁၅၀၀ တန် ဖုန်းကိစ္စ ပေါ်လာတယ်။ စပေါ်လာတုန်းကတော့ လူမြင်ကောင်းအောင် အော်လံကြီးတွေနဲ့ မဲနှိုက်တာတွေ ကြားရတယ်။ မြန်မာတွေ ဘယ်အထိ အကျင့်ပျက်သွားပြီလဲဆိုတော့ အဲဒီလို လူဘုံအလယ်မှာ မဲနှိုက်တာကို တောင် ဖလားကိုင်တဲ့ လက်မထဲမှာ ပေါက်မဲထားပြီး နှိုက်သူကို ယူခိုင်းတာတဲ့။

ပျက်တော့တာပါပဲ။ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းရချင်တာကို မပြောချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပြည်သူလူထုရဲ့ ရသင့်ရထိုက် နိုင်ငံတော်ကပေးထားတဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ခုကို အလွဲသုံး လုပ်နေတဲ့ တာဝန်ရှိသူတွေကို ဒီအတိုင်း ထိုင်ကြည့်နေတာ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။

၂၀၁၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်း ဖော်ပြပါရှိတဲ့ မြစ်ကျိုးအင်းရဲ့ မိုင်းရပ်စ် ဟာ ၁၅၀၀ တယ်လီဖုန်းကို ၁၅၀၀၀၀ နဲ့ဝယ်လိုက်ရတဲ့ နိုင်ငံခြားပြန် မြ တစ်ဦးရဲ့ စိတ်ပြောင်းလဲသွားပုံကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ပါ။

မြစ်ကျိုးအင်းက 'ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုတဲ့ ကိုယ် နည်းသွားတဲ့နောက်မှာတော့ အမြီးကျက်ရင် အမြီး ပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာကောင်းကင်က လင်းလက်ကြယ်

မင်္ဂလာရွှေမောင်း

graphic design by aung kyaw

ခေါင်းကျက်ရင် ခေါင်းစားမယ့် ဖြတ်စား လှျပ်စား အမြတ်ကြီးစား စိတ်ဓာတ်ဆိုတဲ့ ဗိုင်းရပ်စ် ရောဂါဆိုးကြီး ဝင်သွားခဲ့ပြီ' လို့ ဆိုပါတယ်။ သူနေထိုင်ခဲ့ရတဲ့ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေနဲ့ နှိုင်းစာရင် အစစအရာရာ ခေတ်နောက်ကျနေခဲ့တဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်လူမျိုးတွေ အဆင်ပြေပြေ ရှိနေချင်စိတ်နဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနဲ့ပေါင်းပြီး ဖုန်းဝယ်၊ ပြန်ရောင်းအလုပ်ကို အစတုန်းက ငြင်းဆိုခဲ့ပေမဲ့ မြန်မာနိုင်ငံပြန်ရောက်တော့ မိုးခါးရေ ပြန်သောက်သူ တစ်ယောက်အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့တဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။

၁၉၈၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ကလျာမဂ္ဂဇင်းမှာပါတဲ့ မစန္ဒာရဲ့ **ရေခဲခြစ်နဲ့ ရေခဲချစ်** ဝတ္ထုတိုကို ဆရာအောင်သင်းက *'မစန္ဒာသည် ဝတ္ထုတိုများကို ရေးရာတွင် မြူးကြွ ရွှင်လန်းသော ရေးဟန်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိတတ်သည်။ ယခုဝတ္ထုပါ အကြောင်းအရာမျိုးကို အခြားသူတစ်ယောက်ရေးလျှင် ကြေကွဲဆို့နင့်ဖွယ်ရာ၊ ရင်မောဖွယ်ရာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လာပေမည်။ မစန္ဒာကတော့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပင် ရေးဖွဲ့လိုက်သည်'* ဟု သုံးသပ်ဖူးတယ်။ ဒီလ ရွှေဝတ္ထုပြန်လည်တူးဖော်ခြင်း ကဏ္ဍမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ မစန္ဒာရဲ့ **ရှုံးသူ၊ နိုင်သူ** လည်း ဆရာအောင်သင်းသုံးသပ်သလိုပါပဲ။ အခြားသူတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးရင် ဝတ္ထုကောင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်လာမှာပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် စိတ်ခံစားမှုအမှန်ကို မရအရ ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ်တဲ့ အကြောင်းအရာလေးပါ။ အမှန်တော့ အချစ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆရာမ မစန္ဒာက သူ့ဝတ္ထုထဲမှာ လေးနက်တဲ့ လောကအမြင်ကို ထည့်သွင်းထားခဲ့ပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

ဇွဲ ဆုပန် (ဆားလင်းကြီး)ရဲ့ **အကာထဲကအလွှာ** ဟာ မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာရှိနေတဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ ဆင်းရဲသားမိသားစုရဲ့ ဘဝရုန်းကန်မှုကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းမရှိ၊ ပညာသင်ချင်ပါလျက်နဲ့ ပညာမသင်ရတဲ့ကလေးနှစ်ယောက်၊ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှု မရတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ ထမင်းနှစ်နပ်အတွက် ကလေးနှစ်ယောက် အမှိုက်လိုက်ကောက်နေရတဲ့ ရွှေမောင်းတို့တိုင်းပြည်ကြီးကိုလက်ညှိုးထိုးပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။

သဘာဝယုတ္တိ ခိုင်မာမှုရှိမရှိဆိုတာကို ချင့်ချိန်စဉ်းစားနိုင်စွမ်းဆိုတာက လူတိုင်းမှာရှိကြတာမဟုတ်ဘူးလေ။ လူတကာလုပ်ရင် လိုက်လုပ်ကြတဲ့ သူများက ခပ်များများရယ်ပါ။ အဲလိုထူးရဲ့ **အယူ** ဟာဇီဝကရုပ်တုကြီးက ဆေးတော်ရည်စိမ့်ထွက်တယ်ဆိုပြီး အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က လူတွေရောက်လာပုံနဲ့ အဲဒီရုပ်တုရဲ့လက်ကို အရှုးက ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်တော့ ကန့်ထဲက ပိုက်နဲ့သွယ်ထားတဲ့ ကန်ရေ ဖြစ်

မြေလတ်
မောင်မြင့်သူရဲ့
စာတစ်သိုက်၊
ငှက်တစ်သင်းနဲ့
အလင်းဖွဲ့ကဗျာ
ဟာ
မတူကွဲပြားမှုတွေ
ထဲက
တူတာတွေကို
ပေါင်းစည်း
လိုက်ရင်
အင်အားတစ်ခု
ဖြစ်လာပြီး
အဲဒီအင်အားဟာ
ရန်သူကို
ချေမှုန်းနိုင်ကြောင်း
သင်္ကေတပြု
ရေးဖွဲ့ပြထားတဲ့
အက်ဆေး
တစ်ပုဒ်ပါ

ကြောင်း သိရပုံကို ကိုဘတူကို ဇာတ်ကောင်ထား ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ မကြာခဏ ပေါ်ပေါက်လေ့ရှိတဲ့ ဆင်ခြင်စဉ်းစားနိုင်စွမ်း မရှိသူတွေကို ထောက်ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပါ။ ရွှေမောင်းတို့ ကျောင်းသားဘဝက ရေဒီယိုမှာ မကြာခဏလာတဲ့ ဆရာသော်တာဆွေရဲ့ **လူ့မနောဟာ** ဒန့်ဒလွန့်သီးရောင်းတဲ့အကြောင်း ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ လူ့သဘာဝဇာတ်လမ်းတိုလေးပါ။ ဒီလရွှေအမြုတေမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ မော်မော့်မောင်ရဲ့ **ကူးစက်ရောဂါ** ဟာလည်း ရေလျှုတဲ့ အကြောင်းပါ။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

မြေလတ်မောင်မြင့်သူရဲ့ **စာတစ်သိုက်၊ ငှက်တစ်သင်းနဲ့ အလင်းဖွဲ့ကဗျာ** ဟာ မတူကွဲပြားမှုတွေထဲက တူတာတွေကို ပေါင်းစည်းလိုက်ရင် အင်အားတစ်ခုဖြစ်လာပြီး အဲဒီအင်အားဟာ ရန်သူကို ချေမှုန်းနိုင်ကြောင်း သင်္ကေတပြု ရေးဖွဲ့ပြထားတဲ့ အက်ဆေးတစ်ပုဒ်ပါ။

ဒီလ ရွှေအသစ် ဝတ္ထုတိုတွေထဲက ပျူမခ(ကော့သောင်း)ဟာ နဝတ၊ နအဖ ခေတ်မှာ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ခရိုနီလုပ်ငန်းစားနဲ့ အာဏာရှိသူတွေပေါင်းပြီး ရွာဖျက်၊ ရပ်ကွက်ဖျက် ကွန်ဒိုဆောက်တဲ့အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုကလေးပါ။ ပျူမခဟာ အသစ်ဆိုပေမဲ့ သူ့ဝတ္ထုမှာ ခရိုနီတွေရဲ့ သွေးခွဲမှု၊ လှည့်စားမှုနဲ့ ကျေးလက်နေပြည်သူတို့ရဲ့ သန့်ရှင်းရိုးသားမှုတွေကို ပုံဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှု အားကောင်းလှတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပါ။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

၂၀၁၄ ဖေဖော်ဝါရီ
ရွှေအမြုတေ

❑

ဒီလ ပေဖူးလွှာမှာ ဖော်ပြတဲ့ သိန်းလွင်(ကျောက်ပုထိုး)ရဲ့ **လွှမ်းမျက်ရည်သီသီ ဇေ့ရုံ့မှုမကတော့ပါ** ဟာ စာရေးသူရဲ့ဘဝဖြတ်သန်းမှုကို အောက်ခံထားပြီး ရုတ်တရက် ခွဲခွာသွားတဲ့ မိခင်နဲ့ အစ်မတို့ရဲ့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ကို ရင်နင့်ဖွယ်

ရေးခြယ်ထားတဲ့ အက်ဆေးလေးတစ်ပုဒ်ပါ။ ဆရာသိန်းလွင်က စာပေသမားတစ်ဦးဖြစ်သလို ဂီတသမားလည်းဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ခံစားလွယ်တဲ့ အနုပညာသမားတစ်ဦးရဲ့ ခံစားချက်ကို စာဖတ်သူရင်ထဲ အရောက်ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

နောက်အက်ဆေးတစ်ပုဒ်ကတော့ မိုးသစ်ဝေရဲ့ **လေးတော်တင်ပွဲမှ အတွေးစများ** ပါ။ ဒီအက်ဆေးဟာ ချစ်ဦးညိုရဲ့ **လက်ဘဒီပချစ်သူ** ကို ဖတ်မိရာက တွေးမိတဲ့ အတွေးစများကို ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ အက်ဆေးပါ။ ဒဿဂီရိရဲ့ ရှုံးနိမ့်မှုကို သုံးသပ်မိရာက တိုင်းပြည်အာဏာ၊ မင်းလုပ်ခွင့်ရဖို့ ကြိုးပမ်းမှုကို ဆက်စပ်စဉ်းစားမိလာပါတယ်။ တိုင်းပြည် ၂၆ နှစ်ကာလ အုပ်ချုပ်ခွင့်ရရှိခဲ့တဲ့ ဦးနေဝင်းရဲ့ ရှုံးနိမ့်မှု။ ဒီနေ့ ခေတ်သစ်လေးသည်တော်များကို စာရေးသူက ရည်ရွယ်ရာဆီမြားကို ချိန်လွှတ်ပြီး အလုံးစုံအောင်မြင်သူများ ဖြစ်ကြပါစေ။ တိုင်းပြည်ကိုစောင့်ရှောက်တဲ့ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့ကလည်း မထိုက်တန်သူများ မချိမကြွနိုင်အောင် ကူညီမှိုင်းမ ကာကွယ်နိုင်ပါစေသတည်းတဲ့။

ကြယ်လွဲမိုးရဲ့ **ကျွန်တော်နှင့် ကောင်တာနံပါတ်ငါး** ဟာ ရထားဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အကျင့်ပျက်မှုကို ဖွင့်ချထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ ကောင်တာနံပါတ်ငါးမှာ ထိုင်ရမည့် လက်မှတ်ရောင်းတစ်ဦးအနေနဲ့ အမှန်အတိုင်း လုပ်ချင်ပေမဲ့ လုပ်ခွင့်မရပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးပါ။ ခေတ်ပြိုင်ခံစားမှု အားကောင်းမောင်းသန်နဲ့ ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ဝတ္ထု အနုပညာအရာမှာလည်း ပြောင်မြောက်လှတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ ခွန်းဖူးရဲ့ ဒဂါးမရဲ့ အိမ်အပြန် ဟာ ဒီနေ့ မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းကို လက်ညှိုးထိုးပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ ခွန်းဖူးဟာ ဒဂါးမရဲ့ ဘဝ၊ အလှ၊ ဖြတ်သန်းမှုနဲ့ ဘဝနေဟန်၊ စိတ်ထားတွေကို စာဖတ်သူရင်ထဲ အရောက်ပို့ပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါလို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါရစေ။

၂၀၁၄ ဧပြီလ ပေဖူးလွှာ

❑

ဒီလ Look မှာ ဖော်ပြတဲ့ မင်းငြိမ်းခရဲ့ ကဗျာလေးက 'သေနတ်ဆိုတာ မိုးပေါ်ဆောင်မပစ်၊ မှန်အောင်တည့်အောင်ချိန်ပြီး ပစ်တယ်ဆိုတဲ့ အာဏာရှင်ရဲ့ရာဇသံ၊ အမိန့်နာခံတဲ့ ... ပြန်ခလုတ်၊ ပုံမှန်အလုပ်လုပ်ပြခဲ့တယ်။ အဲဒီကအစ ပြည်သူဘဝ ပြားပြားမှောက် တိုင်းပြည်ချောက်ထဲကျင်မက အဝိစိရဲ့ ဖောက်... ကျခဲ့တယ်'တဲ့။

၂၀၁၄ ဖေဖော်ဝါရီ Look

❑

ဒီလ ရတီမှာ ပထမဦးဆုံး ညွှန်းချင်တာက တင်... သန္တာဗိုလ်ရဲ့ MAD, BA ... နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ခြင်း ... တစ်ကမ္ဘာလုံးက လေးစားကြည်ညိုရတဲ့ တောင်အာဖရိကအမျိုးသားခေါင်းဆောင် နယ်လ်ဆင်မင်ဒဲလားရဲ့ နိုင်ငံရေးဘဝ ဖြတ်သန်းမှုကို ရေးသားထားတာပါ။ 'ကျွန်တော်တို့က အသားဖြူလူများ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးမှုကို ဆန့်ကျင်သလို အသားမည်းသူတွေရဲ့ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးမှုကို မလိုလားပါဘူး။ ကျွန်တော် သဘောကျနှစ်သက်တဲ့ အကောင်းဆုံးစိတ်ကူး၊ စံနမူနာကတော့ ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းတကျနဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်'။ နယ်လ်ဆင်ဟာ သူ့အမှုအတွက် အဲဒီလိုလျှောက်လဲခဲ့ပါတယ်။ နယ်လ်ဆင်ကို အကျဉ်းချထားတဲ့ လူဖြူအစိုးရဟာ မတော်တဆ နယ်လ်ဆင်ထောင်ထဲမှာ ဆုံးပါးသွားခဲ့ရင် အုံကြွလာမယ့် လူထုတော်လှန်ရေးကြီးကိုကြောက်လို့ အသက် ၇၁ နှစ်အရွယ် နယ်လ်ဆင်ကို ထောင်မှ လွှတ်လိုက်ရပါတယ်။ နယ်လ်ဆင်မင်ဒဲလားဟာ လူမျိုးကွဲ၊ အသားအရောင်ကွဲသူတွေအားလုံးအတူတကွ ညီညွတ်စွာနေထိုင်နိုင်တဲ့ 'သက်တန့်နိုင်ငံ'အသွင်ဖြစ်စေဖို့ ချက်ချင်းအားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းခဲ့ပါတယ်။ နယ်လ်ဆင်ထောင်က လွတ်လာတဲ့ အခါမှာ လူဖြူတွေအနေနဲ့ သူတို့မတရားလုပ်ထားတာမို့ အဲဒီအတွက် လက်စားပြန်ချေမယ်လို့ ထင်ခဲ့ကြပေမဲ့ မင်ဒဲလားက အဲဒီလို စိတ်ယဉ်ကျေးမှု အောက်တန်းကျသူ မဟုတ်ပါဘူး။ ငြိမ်းချမ်းရေးလက်ကို ကမ်းပေးခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ သိပ်ပြီး မှတ်သားအတုယူစရာကောင်းခဲ့တာက လူနည်းစုခေါင်းဆောင် သမ္မတ FW De KLERK က အာဏာကို လိုလိုလားလား စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ရွှေမောင်းတို့နိုင်ငံက နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တွေအပါအဝင်တစ်ကမ္ဘာလုံးက ခေါင်းဆောင်တွေ အတုယူရမယ့် နိုင်ငံရေး နီတိတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါ။ မင်ဒဲလားရဲ့နိုင်ငံရေးဘဝဖြတ်သန်းမှုနဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ရှာဖွေတင်ပြထားတဲ့ဆောင်းပါးပါ။

ဝတ္ထုတိုတွေထဲက မောင်ခွေသက်ရဲ့ **ထာဝရ** ကို ညွှန်းလိုက်ပါတယ်။

၂၀၁၄ ဖေဖော်ဝါရီ ရတီ

❑

ဒီလ ရှန့်သစ်မှာ စိုးအုပ်ရဲ့ **အီဂျစ်မှာ အခြေခံဥပဒေနည်းကျ အာဏာရှင်စနစ်ပေါ်ပေါက်လာတော့မှာလား** ဟာ စစ်တပ်က အာဏာကို အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ကိုင်ထားမှုကို ရေးသားထားတဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ပါ။ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးအခြေအနေနဲ့ ချိန်ထိုးကြည့်နိုင်အောင် ဖတ်ကြည့်ပါလို့ ပြောပါရစေ။

ရှန့်သစ်ကဗျာတွေထဲမှ ၂ ပုဒ်ညွှန်းချင်ပါတယ်။ တစ်ပုဒ်က သားလူရဲ့ **ကကြီး ခခွေးအစ၊ တစ်နှစ်သုံးအလယ်၊ အောဘီစီဒီ အဆုံး** ပါ။ 'ခွာပြီးတစ်လှည့် ပူးပြီးတစ်လှည့်လုပ်ကြ၊ ပေါ်တင်တစ်လှည့် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်တစ်လှည့်လုပ်ကြ၊ သေနတ်နဲ့တစ်လှည့် တုတ်နဲ့တစ်လှည့်လုပ်ကြ၊...၊ သမိုင်းကိုလည်း လုပ်ကြ၊ ပထဝီကိုလည်း လုပ်ကြ၊ ကကြီး ခခွေးအစ၊ တစ်နှစ်သုံးအလယ်၊ အောဘီစီဒီအဆုံး လုပ်ကြ။...'ဝ' 'ဂ' 'င' 'ပ'ကို ဘောင်းဘီချွတ်ငြင်းကြသူများကတစ်စု၊ ထိုင်ပြီး ပြန်မထချင် သူတို့က အကုန်လုံး'

နောက်တစ်ပုဒ်က ဂျိုဇော်ရဲ့ **ကျွန်တော့်လူမှာအတွားကြီး**ပါ။ 'မိတ်ဆွေတို့ရေ၊မိတ်ဆက်ပေးပါရစေလား၊ သူ့သားကြီး ဩရသ တောတွင်းမှာ ကျဆုံး၊ ခွပ်ဒေါင်းအလံဖုံးရတယ်။ သားငယ် ဒုတိယ ထောင်တွင်းမှာ ကျဆုံး၊ မျက်ရည်တွေပဲ ဖုံးရတယ်။ ... ရှစ်လေးလုံး နီးလာရင် ရင်ကိုကော့ ခေါင်းကိုမော့ပြီး၊ အတွားအင်အားကြီးလာတာ ရောဂါတွေပြီးနေတာ၊ ဒေါက်တာ ကျွန်တော်စဉ်းစား အတွားတစ်ကိုယ်လုံး ရှစ်လေးလုံးသွေးတွေ စီးဆင်းနေလို့ဖြစ်မယ်။

၂၀၁၄၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ရှန့်သစ်

❑

ဒီလ မဟေသီ အက်ဆေးတွေထဲက နတ်ရဲ(ရူပဗေဒ)ရဲ့ **စည်းရိုးကလေးများ** ကို ညွှန်းချင်ပါတယ်။ ဒီအက်ဆေးမှာ နတ်ရဲက မြို့ပြလူနေမှုနဲ့ ကျေးလက်လူနေမှု နှိုင်းယှဉ်ရေးပြပြီးမှ တကယ်တော့ ခြံစည်းရိုးထက်၊ လူတွေရဲ့ စိတ်စည်းရိုးက ပိုပြီးလုံခြုံဖို့လိုတဲ့အကြောင်း ပြောပြသွားခဲ့ပါတယ်။

သက်ဦးမောင်ရဲ့ **ရင်ဝေးယန်း** ဟာ ဖခင်တာဝန်ပျက်ကွယ်ခဲ့တဲ့ တရားသူကြီးတစ်ဦးရဲ့ စိတ်ခံစားမှုကို သမီးကလာပြီး လက်ထပ်ခိုင်းပုံနဲ့ ရေးဖွဲ့ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုပါ။ သက်ဦးမောင်က အနှစ် ၂၀ လုံးလုံး၊ ပစ်ပယ်ခံထားရတဲ့ သမီးက ဖခင်ကို အပြစ်မတင်ဘဲ သူ့ဘဝရဲ့ အရေးအကြီးဆုံး အပြောင်းအလဲဖြစ်တဲ့ လက်ထပ်ခြင်းကို ဖခင်ရှေ့မှောက်လာရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြုလုပ်သွားပုံကို ပုံဖော်ရေးဖွဲ့ထားပါတယ်။

ခိုင်အေးရဲ့ **အတိတ်ဆိုတာ ယှက်တတ်ရင် သင်ခန်းစာတွေ အပြည့်ထည့်ထားတဲ့ အိတ်ကြီးပေါ့** ဟာ ရွာတစ်ရွာရဲ့ အကွဲအပြဲနဲ့ အုပ်ချုပ်တဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ရာထူးယူမှုကို ရေးဖွဲ့ပြထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ပါ။ စာရေးသူဟာ ရွာတစ်ရွာကို သင်္ကေတပြုရေးဖွဲ့ပြထားပါတယ်။ ရွာမ၊ အရှေ့ရွာ၊ အနောက်ရွာဆိုပြီး သုံးစုကွဲနေတဲ့ ရွာတစ်ရွာမှာ မတရားကျင့်ခြယ်လှယ်အုပ်ချုပ်လာသူတွေက ဦးသာရွှေတို့ မျိုးရိုးတွေပါ။ ဖဆပလ၊ မဆလ၊ နဝတ၊ နအဖ ပြီးယခု လွှတ်တော်အစိုးရအထိ သူတို့ကပဲ ဒီရာထူးကို မရအရယူထားကြတယ်။ ဒါကို တိုက်ဖျက်နိုင်ဖို့အတွက် လာမယ့်ရွေးကောက်ပွဲမှာ အရှေ့၊ အနောက် ရွာသားတွေ စည်းလုံးကြဖို့လိုတဲ့အကြောင်း သတင်းပေးရေးသားထားတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးပါ။ Message ကောင်းတဲ့အပြင် ဖွဲ့စည်းပုံလည်းကောင်းပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါဦး။

၂၀၁၄၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊
မပေဟသီ

❑

ရသမဂ္ဂဇင်းတွေ တဖြုတ်ဖြုတ်ကျပျောက်သွားတဲ့အချိန် 'စုံနံ့သာ စာပေနှင့် အနုပညာမဂ္ဂဇင်း' ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ရသမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ထုတ်ဝေရဲတဲ့သတ္တိကိုလည်း ချီးကျူးရမှာဖြစ်သလို ဖတ်ကြည့်တဲ့အခါမှာလည်း အကြောင်းအရာအစုံအလင်တွေ့ရှိရလို့ စုံနံ့သာကျွန်းမာပါစေကြောင်း ရှေးဦးစွာဆုတောင်းပေးပါတယ်။ ဒီလစုံနံ့သာ အက်ဆေးတွေထဲက ပထမဦးဆုံး ညွှန်းချင်တာက ရဲသျှမ်းရဲ့ **ယုံကြည်မှုတံခါးလေးများ** ပါ။ လူတန်းစားကွဲပြားနေတဲ့၊ အခွဲခြားခံနေတဲ့ ဒီလူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ခါးပိုက်နှိုက်ကို ဘယ်သူကယုံမှာလဲ။ ဒီလိုပါပဲ အိမ်ခြေယာခြေမရှိတဲ့ ကလေးတွေကို ဘယ်သူကယုံကြမှာလဲ။ ရာထူး၊ အာဏာ၊ ချမ်းသာသူတွေကိုသာ ယုံကြည်လေ့ရှိကြပါတယ်။ ဒါက လောကရဲ့ဓမ္မတာလေ။ ကဲ အခုဆရာရဲသျှမ်းရေးထားတဲ့ အက်ဆေးကတော့ သူခိုး၊ ခါးပိုက်နှိုက်က ယုံကြည်ရတယ်။ ဘူတာကြီးက အိမ်မဲ့၊ ယာမဲ့ကလေးတွေက ပဒေသာပင်ကိုစောင့်ပြီး သူတို့အပေါ် ယုံကြည်နေတဲ့ ယုံကြည်မှုကို တန်ဖိုးထားကြတယ်။ လူငယ်ပြုပြင်ရေးဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူ ရုရှားပညာရှင် မကာရင်ရိုရဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မှာလည်း 'ဒီယုံကြည်မှု' အကြောင်းကို ရေးထားတာဖတ်ဖူးပါတယ်။ လူငယ်ထောင်ထဲက ထုတ်လာကလေးကို ငွေပေး၊ တာဝန်ပေး၊ ယုံကြည်မှုပေးလိုက်ပြီး ပြန်လည်ကုသပြုစုပေးလိုက်လို့ လူကောင်းဖြစ်လာပုံပါ။ လူတိုင်း ကိုယ့်အပေါ် လူတကာယုံကြည်တာကို ခံယူချင်ကြပါတယ်။ ဒီနေ့လေလွင့်နေတဲ့ ကလေးတွေဟာ နက်ဖြန်မှာ တိုင်းပြည်ကို တည်ဆောက်မယ့် ဗိသုကာတွေပဲ မဟုတ်လား။ ဖတ်ကြည့်ပါ။ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းတဲ့အပြင် အနာဂတ်ကို မျက်နှာမူထားတဲ့ အက်ဆေးလေးပါ။

နောင်ကျော်ရဲ့ **တော်လှန်ရေးမှာ အိပ်ပျော်ကြသူများဟာ** လက်ရှိနိုင်ငံရေးရာသီဥတုနဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ အခန်းကဏ္ဍ လွှတ်တော်နိုင်ငံရေးမှာ ပါဝင်နေကြသူတွေကို ဝေဖန်သုံးသပ်ပြထားတဲ့ ဆောင်းပါးပါ။ လူအများစုနားလည်ထားတာကတော့ တော်လှန်ရေးဆိုတာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးပဲ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ နောင်ကျော်ကတော့ လက်နက်မကိုင်ဘဲ ခေတ်ဟောင်းကို ပြောင်းအောင် နိုင်ငံရေးနဲ့ လုပ်လို့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

စုံနံ့သာမှာ ဒီလ ညွှန်းချင်တာကတော့ ကွန်စစ်ကောင်းရဲ့ **မြစ်ဆုံ** ပါ။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ မြစ်ဆုံရေအားလျှပ်စစ်စီမံကိန်းကိစ္စမှာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားတွေ ပိုနေလို့ မရောင်းရင် ဘာလုပ်မလဲဆိုတဲ့ စကားကပဲ မီးထတောက်ခဲ့တယ်လေ။ ဒီနေ့အထိ ရွှေမောင်းတို့နေတဲ့ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်လို VIP မြို့နယ်မှာတောင် တစ်နေ့သုံးလေးကြိမ်မီးပြတ်နေသေးတယ်။ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်ချစ်ကြည်ရေးကြောင့်လားတော့ မသိ၊ ဓာတ်ငွေ့ကိစ္စမှာလည်း ဈေးအနည်းဆုံးပေးပေမဲ့ တရုတ်ကိုပဲ ရောင်းခဲ့ပါတယ်။

ဒီဆောင်းပါးက မြစ်ဆုံလျှပ်စစ်စီမံကိန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး တန်ဖဲရွာကလေးမှာ ကျင်းပတဲ့ မြစ်ဆုံကျေးဇူးပွဲတင်သံ အခမ်းအနားကိုတက် ရောက်ခဲ့တဲ့ ကွန်စစ်ကောင်းရဲ့ အတွေးအမြင်ပါ။

နောက်တစ်ပုဒ်က မင်းခက်ရဲရဲ့ **ကြည်အေးကို ကျောင်းမှာ ဘာကြောင့် သင် သင့်ပါသလဲ** ပါ။ တိုင်းပြည် ဆင်းရဲတွင်းထဲ ကျရောက် သွားရတဲ့အကြောင်းရင်းတစ် ချက်မှာ ပညာရေးပဲ။ ဦးနေ ဝင်းအာဏာသိမ်းပြီး တက္ကသိုလ် ကို ပညာရေး ကြီးလက်အောက် သွင်းပြီး တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောင်းလဲ စမ်းသပ်လိုက်တာ အခုတော့ အဝေးသင်တွေဆိုရင် ဘာ ဘာမှမသိတဲ့ ဘဝကို ရောက် သွားရှာတယ်။ ဒါဟာ အသ ပညာ ဖွံ့ဖြိုး၊ လင်းပွင့်လာ မှုကို လက်မခံလို့ပါ။ မြန်မာ နိုင်ငံ ကျောင်းတွေက သင်ရိုး ကို ပြန်ကြည့်ပါ။ နိုင်ငံတကာ ထက် အများကြီး နောက်ကျ ကျန်ခဲ့ပါပြီ။ ဒါကျက်၊ ဒါ စနစ်နဲ့ လာခဲ့တာ ကြာနေပါ ပြီ။ ကျောင်းသင်ရိုးဆိုတာ လူ့အကြောင်း၊ လူ့အဖွဲ့ အစည်း၊ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အကြောင်းတွေကို သိအောင် ပြဋ္ဌာန်းပါမှ ဒီကလေးတွေ ဖွံ့ဖြိုးလာမှာပါ။ စာရေးဆရာ က သင်ရိုးညွှန်းတမ်းဆိုတာ ဟာ လူသားချင်းကြားထဲက တွေ့ကြုံခံစားရမှုတွေ တိုးပွား လာလိုတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ပညာရေးစနစ်သစ်ကို တည် ဆောက်ခွင့်ရသူများ ဖတ် ကြည့်ပါလို့ တိုက်တွန်းလို ပါတယ်။

၂၀၁၄၊ ဖေဖော်ဝါ
စုံနံ့သ

မင်္ဂလာသျှမော

www.burmeseclassic.com

စာနဒီစာအုပ်တိုက်

TEXT RIVER PUBLISHING HOUSE

နဒီစာအုပ်တိုက်မှ ထွက်ရှိပြီး စာအုပ်များ

ဘာဂျိအရှင်ဝီရိယ(တောင်စွန်း)
ဘာသွေးစည်းမှုစအောင်ပွဲနှင့်အာဇာနည်တို့လာရာလမ်း
ညီ(သဿန)
နုပညာအာရုံစံစားမှုနှင့် အနုပညာဝေဖန်ရေး
esthetics and Philosophy of Art Criticism
by JEROME STOLNITZ
တွန်း
နာဂတ်ကာလ မမွေ့သေးသောဘုရားများအား
ဆင့်မသင့်နှင့် ဘာသာရေးဖြတ်ထုံးများ
ညွန့်သ(ဝန်ကြီးဟောင်း)
တွင်းပျောက်စေဆရာကြီး ရဝ်စပြွတင်
ဘဝကြီးဦးတင့်ဆွေ
တာရေစီစိတ်ထား
ဒါတ(စမ်းချောင်း)
ထမ်းလက်ဆင့်ကမ်း Message to Teen
ညွှန့်ဇော်
တနက်သားကြောင်နက်ရှပ်နှင့်ဘုည်းထိတ်ဖိုဝတ္ထုတိုများ
ဖက်လှဦးကျော်လွှင်
ည်ဝေကျူးမှုဆိုင်ရာ အခေါ်နှစ်ရာ အဖြေနှစ်ထောင်
တွမ်းမြဲကုန်း
ကြီးကတောင်ကန်ပြောက်ကန်
ရှတ်ဆည်မောင်မောင်
လွတ်လပ်ရေးသမိုင်းဝင်စစ်မြေပြင်ဓရိုးကြမ်းနှင့်
သိမ်တွေ့မှတ်တမ်း
တွန်း(လက်ာသာရ)
ဝက်နှင့် သီဟိုဠ်မွေဝတ္ထုတိုများ
(တွမ်းမြဲကုန်း)
ရှင်ဖက်မယ်
ညိုး
ကြောင်းရေးတစ်ကြောင်းဖြစ်
ဒါတ(စမ်းချောင်း)
ယ်ကျော်တို့ ဆုံးဖြတ်ရမည့်
ရေးကြီးဆုံးအချက်(၆)ချက်

■ တင်မိုး
ပိတောက်မှ သရဖီသို့
■ ဂံထွန်းသစ်
အနာဂတ်ကိုထွန်းညှိခြင်းနှင့် သမိုင်းရှိသောနေ့ရွဲများ
■ ဒေါက်တာအရှင်သာမိန
ငါ့မျက်ရည်တွေဘယ်ကိုရောက်နှင့် ဘာသာရေးအတွေးဆောင်းပါးများ
■ နတ်စည်(ဂံထွန်းသစ်)
ဘုန်းနှင့်ကံနှင့်လူငယ်တွေ ကာရိုက်တာပြပွဲ
■ သာထက်အောင်
တွေးမိသမျှ ပေးမိသမျှ ရေးမိသမျှ သူတို့ဆီက ကျွန်တော့အတွေးအကြံ
■ ဓမ္မဘောဂီအရှင်ဝီရိယ(တောင်စွန်း)
ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းကိုပြောင်းလဲစေခဲ့သော သာမဏောနှင့် သံဃာ့ကျောင်း

■ အုန်းတာရာ
ကိုအောင်ဆန်း
(ဗိုလ်ချုပ်ဓာတ်ပုံ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပုံပေါင်း ၄၀၀ ခန့်ပါဝင်သည်)
■ ဒေါက်တာရန်မျိုးသိမ်း
၂၀၁၅ ခုနှစ်အလွန်NLDနှင့် သမ္မတဖတ်လမ်း

ယခုထွက်ရှိသည့် စာအုပ်များ

■ မောင်သိဒ်
ရုပ်ပွားတော်ကိုးကွယ်မှုနှင့် အကျိုးအာနိသင်များ
■ ဝဏ္ဏသိရိ
ချုပ်ရာငြိမ်းရာ
■ နှစ်ဖက်လှဦးကျော်လွှင်
မျက်မှောက်ခေတ်ဘာသာရေးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သုံးသပ်ချက်

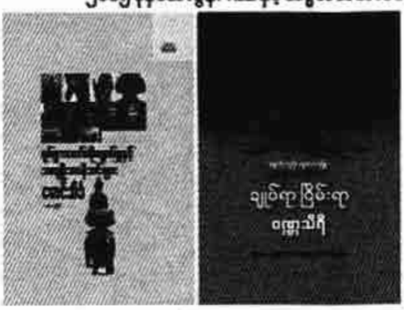

စာနဒီစာအုပ်တိုက်မှ
ယခုထွက်ရှိသည့် စာအုပ်များ

ဖြန့်ချိရေး–စာနဒီစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ်–၉၇၃၊ ပျဉ်းမမြိုင်လမ်း၊ ၃၄ ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း–၀၉ ၅၀၇ ၁၃၈၆၊ ၀၉ ၅၀၇ ၁၃၈၇။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိမ်လိုင်းမြူမြူတို့သည် လွင့်၍ လွင့်၍ ပြေးသွားကြလေပြီ...။
လေယာဉ်အမည်-ချားလီ(၈)တော့(၃)။
ခရီး-ဆင်ဒီနီမှ ဘရစ်စဘိန်းသို့။
လက်ရှိပျံသန်းသည့်နေရာ-ကော့(ဖ)ဟာဘာဘာဆိပ်ကမ်းနှင့်မျဉ်းပြိုင်
အချိန်-နေ့လယ် ၁၂ နာရီ ၂၀ မိနစ်
ဆင်းမည့်နေရာ-ကူလန်ဂတ်တာ
အချိန်-နေ့လယ် ၁ နာရီ ၅ မိနစ်။
လေထဲမြန်နှုန်း-တစ်နာရီ မိုင် ၂၆၀။ ရှေ့လေ၊ နောက်လေ မရှိ။
မြေပေါ်မြန်နှုန်း-တစ်နာရီ မိုင် ၂၆၀။
ပင်လယ်ပြင်မှ အမြင့်-ပေ ၁၉၀၀၀။
နေ့စွဲ-၈-၁၁-၅၉။
လေယာဉ်မှူး-ဂျိုကင်း။
လက်ဆင့်ကမ်းလာသော တီအေအေ 'မိတ်ဆွေ'
လေယာဉ်ကုမ္ပဏီမှ လေယာဉ်မှူး၏ ပျံသန်းမှု
မှတ်တမ်းတိုကလေးကို ဖတ်လိုက်ပြီးနောက် ကျွန်တော့်မှာ
လည်ပင်းတွင် စလျက်တက်လာသော မိုးမေးဖတ်တို့အား
မိုးချလိုက်ရရင်း သက်ပြင်းမျှဉ်းမျှဉ်း ချလိုက်ရပေသည်။
မကြည်အား ကျွန်တော်အားတွင် ကွေးကွေးကလေး
အိပ်ပျော်၍နေသည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်မှာ ကျွန်တော့်
လက်မောင်းချိုင်းကြားအောက်မှ သိုင်းဖက်ထားပြီး ကျွန်တော့်
လက်ဝါးတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ထားသည်။ လက်ကလေး၏
နွေးထွေးမှုကြောင့် ကျွန်တော်လည်း လက်ကို မရုပ်ဘဲ ငြိမ်၍
နေမိသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော့်လက်မောင်းရင်းတွင်
သူ့ခေါင်းတစ်ခြမ်း မှီထားပြန်သဖြင့် ရွှေဝါရောင် ဆံပင်လိမ်ကောက်
အကောက်ကလေးများ ကျွန်တော့်ရင်ထဲ ပျံ့ဝဲလျက် ရှိကြသည်။
နောက်မိနစ် ၄၀ လောက်ကြာလျှင် မကြည်နှင့်
ကျွန်တော် ခွဲခွာရပေတော့မည်။

ညိုး မိတ်ဆွေနှင့် အနမ်း

ဘဝဟူသည် တိုတောင်းလွန်းသည့်တကား။
လေယာဉ်ပြတင်းပေါက်မှ မျှော်ကြည့်သော
မိုးကောင်းကင်ပြာကြီးကို ရှုမဆုံးမြင်ရသည်။
ဟိုးအောက်ခြေနားတွင် တိမ်ဂွမ်းကပ်အလွှာကြီးခင်း၍ထား၏။
လေယာဉ်သည် ပတ်ခန်းကျင် တိမ်လွှာတို့အထက်မှ
ပျံလေသည်ဖြစ်သောကြောင့် ချမ်းစိမ့်စိမ့်ရှိနေသည်။
သို့သော် လေယာဉ်အတွင်းရှိ လေထုကိုကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်လယ်ပြင်အမြင့်ပေ ၇၀၀၀ တွင် ကြုံရသည့် လေထုမျိုး ဖိသွင်းထားသည်ဟု သိရသည်။ သို့မှလည်း အသက်ရှူဝရပေမည်တည်း။

အအေးဓာတ်ကဲနေသော လေယာဉ်အခန်းတွင်း၌ ကျွန်တော်၊ မကြည်နှင့်တကွ အခြားခရီးသည် ၁၅ ယောက်ခန့်ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ဦးကြီးလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဦးကြီးမှာ ကျွန်တော်နှင့် ဩစတြေးလျပြည်သို့ အတူလာရသူဖြစ်ပေသည်။ သူ့နာမည်ရင်းရှိသော်လည်း ကျွန်တော်က ဦးကြီးဟုသာ ခေါ်တတ်သည်။

'ငါက အသက် လေးဆယ်ကျော်ပြီကွ၊ မင်းပဲပျော်ပါ' ဟု အမြဲပြောတတ်သဖြင့် အသက်ကြီးပြီ၊ အိုပြီဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို သဘောပိုက်သောသူအား ကျွန်တော်က ချစ်စနိုးဖြင့် ဦးကြီးဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးကြီးကမူ ကိုယ်ခန္ဓာတုတ်ခိုင်ခိုင်၊ ခေါင်းကြီးကြီး၊ မျက်လုံးပြူးပြူးနှင့်မို့ သူ့ကိုယ်သူ 'ကျွန်တော်မျိုးကြီး ကြယ်နီ'ဟူ၍လည်း ကင်ပွန်းတပ်လေ့ရှိပေသေးသည်။

အမှန်မှာ လက်မှတ်နံပါတ် အစဉ်အရဆိုလျှင် လေယာဉ်စီးရာ၌ ဦးကြီးနှင့် ကျွန်တော် ယှဉ်တွဲထိုင်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း မကြည်တစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ ပါလာသဖြင့် 'လူကြီးဆိုတာ လူငယ်ကို နေရာပေးရတယ်။ အလွမ်းသယ်ကြဦးကွာ၊ ဟေး…ဟေး…ဟေး'ဟု ရယ်ပြောပြီး မကြည်နှင့် နေရာချင်းလဲထိုင်ပေးသဖြင့် ခရီးတစ်လျှောက်၌ ချစ်သူနှစ်ယောက် ပူးပူးကပ်ကပ် ထိုင်လာနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ချစ်သူနှစ်ယောက်ဟု ကျွန်တော် ဘာကြောင့်များ ပြောမိလေသလဲ။

မကြည်နှင့် ကျွန်တော်သည် အကယ်စင်စစ် ချစ်သူများ မဟုတ်ကြပေ။ အသည်းချင်း ဖလှယ်ပြီး ချစ်ခွင့် ရင်ဝယ်ပိုက်ခဲ့ကြသူများလည်း မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ချစ်နေကြပေသည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် 'ချစ်လိုက်တာ'ဟု တူပြိုင်ပြိုင်ပြောခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပေမဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုဖန်ဆင်း၍ အိပ်မက်တွင်း ချစ်တမ်းကစားကြသူများဟု ဆိုလိုက ဆိုလိုနိုင်သည်။ သို့သော် ရေရာမည် မဟုတ်ချေ။

'ကိုယ့်လူကလေး၊ နောက်မိနစ်သုံးဆယ်ကျရင် အသည်းကွဲဖို့ ကိန်းမြင်တယ်၊ ဦးကြီး ဗေဒင်ကို မယုံရင် နှုတ်စားကြည့်'

ကမ္ဘာပေါ်တွင် 'သူ့သားနဲ့ တူတယ်၊ သူ့အစ်ကိုနဲ့ တူတယ် သူ့မောင်နဲ့ တူတယ်'ဟု ပြောတတ်ကြသောသူတွေ ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး လူပျိုချောကလေးတွေ ကံထူးကြရသည် ဖြစ်ရကား ကျွန်တော့်မှာလည်း သူ့သားနှင့်တူအောင်ပင် ဖွတ်အတု ခိုးနေလိုက်ရပေသည်

ဦးကြီးက တစ်ထောင့်မှ လှမ်းအော်ပြောလိုက်သဖြင့်-

'မှန်မှန်လည်းဟောပါ ဦးကြီးရ၊ အသည်းကွဲရင် ဘရစ်စဘိန်းမှာ အသည်းဆက်တဲ့ဌာနတွေရှိတယ်လို့ ကြားတယ်' ဟု ကျွန်တော်ကလည်း ခပ်တည်တည် ပြန်ပြောရသည်။ ဩစတြေးလျတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဘရစ်စဘိန်းမြို့ကြီးသည်သာ 'ညပန်းချီကား'များဖြင့် အသာယာဆုံးဟု ပြောကြသည်ကို ကျွန်တော်က ရည်ရွယ်၍ ပြောခြင်းဖြစ်ရာ ဦးကြီးသည် ကျွန်တော့်ဘက်လှည့်၍-

'ဦးကြီးတို့က အသက်ကြီးပြီပဲ'ဟု ဆိုကာ မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက် လေယာဉ်သည် ရုတ်တရက် နိမ့်ဆင်းလိုက်သည် ထင်ရ၏။ အသည်းထဲတွင် အေးခနဲဖြစ်၍သွားသည်တွင် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ မကြည်၏ ရွှေဝါရောင်ဆံပင်ကလေးတွေ စုဝေးရာ ခေါင်းနွဲ့နွဲ့ကလေးကို ကျွန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အသာ ဖွကိုင်လိုက်မိသည်၌ မကြည်သည် လူးလွန့်မော်ကြည့်ကာ 'အဟင်း'ဟု တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ရင်အုံရှိရာသို့ မွေးမွေးတစ်ချက်ပေးလိုက်လေသည်။

ပြီးမှ 'ကူလန်ဂတ်တားကို ဘယ်တော့ရောက်မယ်တဲ့လဲ ဝင်းနူး'ဟု ရင်ဘတ်မှ မျက်နှာ မခွာဘဲ မေးလေသည်။

'၁ နာရီနဲ့ ၅ မိနစ်'

မကြည်သည် ကျွန်တော့်နာမည် ဝင်းဦးကို ပီပီသသ ခေါ်တတ်သော်လည်း သူတို့ဓလေ့အတိုင်း လျှာချော်လဲပြီး ချစ်စရာ 'ဝင်းနူး'ဟုသာ ခေါ်တတ်သဖြင့် ကျွန်တော့်မှာလည်း သူ့နာမည် 'မာဂျီ'ကို မြန်မာပြန်၍ 'မကြည်'ဟုသာ ခေါ်လေ့ရှိ ခဲ့သည်။

မကြည်ကလည်း 'မကြည်'ကို သဘောကျလေသည်။ 'ဝင်းနူး'ကို ကား ကျွန်တော် မကြိုက်ပေ။ ဝင်းနူးဟု သူကခေါ်လျှင် ကျွန်တော့်မှာ အကယ်ပင် ဝမ်းနူး၍ သွားရမလိုဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။

'ဟင်… ဒီလိုဆို အချိန် ဘာကျန်တော့လို့လဲ ဝင်းနူးရယ်'

မကြည်၏အသံမှာ လွမ်းလွမ်းဆွတ်ဆွတ်ရှိလှသဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ တံတွေးတစ်ချက် ကွက်ခနဲမျို၍ ချလိုက်ရ၏။ အရူးဟု အခေါ်ခံရမည်ကို ကြောက်၍ ကျွန်တော် မလွမ်းရဲ မဆွေးရဲသော်လည်း တပ်မက်ခြင်းဟူသည့် တဏှာသည် အရူးရောဂါတစ်မျိုးဟု လူအများ အသိအမှတ်ပြုသည့် အချိန်ဆိုလျှင် မည်မျှ ကောင်းလိမ့်မည်လဲ။

ဘာလိုလိုနှင့် လေယာဉ်စခန်းထောက်ဖြစ်သော 'ကူလန်ဂတ်တား'ပင်လယ်ကမ်းခြေစခန်းမြို့ကလေးတွင် မကြည် ဆင်းနေရစ်ခဲ့ရတော့မည်။ ထို့သို့တပြီး နောက်၌အား မကြည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ကို ကျွန်တော့်ဘဝတွင်းမှ မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်ရတော့မည်။ မကြည်နှင့် ကျွန်တော်ကား ဘယ်တော့မှ ပြန်တွေ့ကြရတော့မည် မဟုတ်ပေ။ ပြန်တွေ့ကြရရန်လည်း မကောင်းပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးကြီးက 'အသည်းကွဲကိန်းမြင်တယ်'ဟု ဆေဒင်ဟောခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် မကြည်၏ ပါးပြင်အား အသာအယာငုံ၍ နမ်းလိုက်သောအခါ-

'ကျေးဇူးပြုပြီး…မကြည်ကို တစ်ခါလောက် အသေအချာ နမ်းစမ်းပါဦး ဝင်းနွးရဲ့'ဟု မကြည်က ကျွန်တော့်နားနားကပ်၍ တိုးတိုးကလေးပြောသဖြင့် ဦးကြီးဘက်သို့ မျက်လုံးစွေကြည့်ရသည်။ ဦးကြီးက မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်၍နေသည်။

သည်တော့မှ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ်ကို တစောင်းလှည့်ပြီး နီထွေးသော မကြည်၏ နှုတ်ခမ်းအစုပေါ်တွင် ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းများကို ကပ်၍ နမ်းလိုက်ပါသည်။

သည်တစ်ခါ အနမ်းကား အဆုံးမရှိသော အနမ်းမှာကြာရှည်လှသဖြင့် မကြည်က ကျွန်တော့်ခေါင်းက ဆံပင်များကိုပင် သူ့လက်များနှင့် ဖွကစားလေသည်။

'ဟင်း…ဟင်း…သိပ်မကဲကြနဲ့နော်' ဟု လေယာဉ်မယ်နွစ်တိုနာက နောက်နားမှကပ်၍ ပြောသောကြောင့်သာ ကျွန်တော်တို့ လူချင်းခွာလိုက်ပေသည်။ လေယာဉ်မယ်က ပြုံး၍နေသည်။ ဦးကြီးလည်း အိပ်ပျော်ချင်ယောင်ဆောင်နေပြီး မျက်နှာကြီးက ပြုံးဖြဲဖြဲဖြစ်၍နေသည်။

တီအေအေ 'မိတ်ဆွေ (Friendship)' အမည်ရှိ လေယာဉ်ကြီးကား အရှိန်မပျက် ပျံ၍ နေလေ၏။

❑

'မန္တလေးကို လိုက်ကြမလား အစ်ကို၊ အောင်နီမိတ်တွေအဘောင်အတိတ်တွေဆိုဆို၊ ရွှေမန်းတောင်တော်ရိပ်ခို×××တောင်ရိပ်ခို' ဟူသော လေဘာတီမမြရင်၏ *စိမ်းရောင်စို* သီချင်းဓာတ်ပြားကို တကျိကျိ ဓာတ်စက်သံကြားမှ မြိန်ရေရှက်ရ နားထောင်တတ်သော ကျွန်တော်သည် မန္တလေးကို မလိုက်ဘဲ ဩစတြေးလျနိုင်ငံသို့ လိုက်၍လာရသည်မှာ နှစ်လမျှပင်ရှိ၍သွားပေပြီ။

ထို *စိမ်းရောင်စို* ဓာတ်ပြားကို ဦးကြီးထံမှပင် ရသဖြင့် ကျွန်တော့်အိမ်မှ ချောင်ထိုးထားသော ဓာတ်စက်ဟောင်းနှင့် မကြာခဏဖွင့်၍ နားထောင်မိသည်။ မမြရင်ကို မမီလိုက်၍ မကြည့်ဖူး၊ မမြင်ဖူးလိုက်သော်လည်း မမြရင်၏-

'မန္တလေးကို လိုက်ကြမလား×××အစ်ကို၊ ဂျစ်ဂျစ်ဂျစ်×××မန္တလေးကို×××ဂျစ်ဂျစ်ဂျစ်' ဟု ခေါ်လိုက်သံအား ကျွန်တော့် နားတွင် စွဲမိသည်။

မမြရင်နှယ် မန္တလေးတင် မဟုတ်ဘဲ တခြားတိုင်းပြည်ကိုလည်း ခေါ်ဦးမှပေါ့ဟူ၍ ကျွန်တော် အမြဲ အရူးပြောပြောနေ့ရှိရာ ယခုတော့ မမြရင်က မခေါ်ဘဲ ဦးကြီးခေါ်၍ ဩစတြေးလျသို့ ကန့်လန့် ကန့်လန့်ဖြင့် ပါ၍လာသည်။ မြစမ်းရေညိုနှင့် မတွေ့ရသော်လည်း အလှပန်းမေဖျိုနှင့် တွေ့ရပြီ။

ထို့ကြောင့်ပင် ရောက်ပြီး တစ်လမကြာ မကြည်နှင့် အသိအကျွမ်းဖြစ်သောအခါ 'မင်းကလည်း တယ်လျှင်ပါ့'ဟု ဦးကြီးက ကောင်းချီးဩဘာပေးလေရာ၌ 'ခေါ်ဦးလေ ဩစတြေးလျကို' ဟူသော အကြည့်မျိုးနှင့် ပြန်ကြည့်သောအခါ-

'နှစ်ယောက်တည်းဆိုရင်မောင်ရယ်… ဝေရက်တောင်ထိပ်သွား×××အပျောအပါး' ဟု ဦးကြီးက မမြရင်၏ သီချင်းကိုပဲ နောက်ပြောင်၍ ဆိုပြတတ်သည်။

မကြည်နှင့်တွေ့သောအခါ ကျွန်တော် ရွှေကြာပန်းသည် ဝေဖြာလန်းပေ၏တကား။

ဩစတြေးလျတိုက်၏ ပြည်နယ်တစ်ခုဖြစ်သော နယူးဆောက်(သ)ဝေး(လ)မှ နယူးကာဆယ်(လ)မြို့ကို ပထမဦးစွာ ကျွန်တော်တို့ သွားရောက်နေရပေသည်။ သက်ဆိုင်ရာမှ စီစဉ်ပေးချက်အရ အိမ်တစ်လုံးငှား၍ နေသောအခါ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်ရှင်နှင့် သိကျွမ်းခင်မင်၍သွားသည်။ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီး 'တိုနီ'သည် ကျွန်တော့်ကို 'ကလေး'ဟုခေါ်၍ အလေးပျူငှာ ခင်မင်စွာဖြင့် ဆက်ဆံလေသည်။ ထို့ပြင် ကိုရီးယားစစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားသော သူ့သားနှင့်ပင် တူလှသည်ဟုဆိုကာ ဓာတ်ပုံ ထုတ်ပြသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် 'သူ့သားနဲ့တူတယ်၊ သူ့အစ်ကိုနဲ့တူတယ်၊ သူ့မောင်နဲ့တူတယ်'ဟု ပြောတတ်ကြသောသူတွေ ရှိသမျှကာလပတ်လုံး လူပျိုချောကလေးတွေ ကံထူးကြရသည်ဖြစ်ရကား ကျွန်တော့်မှာလည်း သူ့သားနှင့် တူအောင်ပင် ဖွတ်အတုခိုးနေလိုက်ရပေသည်။

သို့သော် ဩစတြေးလျလူမျိုးတို့သည် အင်္ဂလိပ်မှ ဆင်းသက်လာသောလူမျိုးပင် ဖြစ်လင့်ကစား အင်္ဂလိပ်နှင့်မတူဘဲ မတူကွဲပြားသောစိတ်ဓာတ် ရှိဟန်တူသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဖော်ရွေသည်။ ပွင့်လင်းသည်။ အတားအဆီးမရှိ ခင်တတ်သည်။ သို့သော် ပေါ့တီးပေါ့ဆနေကြသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ချစ်စရာကောင်းသော လူမျိုးပင်ဖြစ်လေသည်။

ချစ်စရာ ဘယ်က စသနည်းဆိုသော် စကားစပ်မိရာမှ ကျွန်တော်က အမေရိကန်ဂျပ်(ဇ)တေးဂီတကို ဝါသနာပါသည်ဟု ပြောရာမှ စခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် အိမ်ရှင်အဘိုးကြီး တိုနီက သူ့သမီး မာဂျီမှာလည်း ဂျပ်(ဇ)မြူးဇစ်ကို ဝါသနာပါကြောင်း၊ နယူးကာဆယ်(လ်)တွင် ဂျပ်(ဇ)ကလပ်တစ်ခု ဖွင့်ထားရာ၌ သူ့သမီးက အတွင်းရေးမှူးဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော့်ကို သူ့သမီးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုပြောပြ၍ တစ်ဆက်တည်း ဘယ်နေ့၊ ဘယ်ရက် သူ့အိမ်ကို လာပါဟူ၍ ဖိတ်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ ဖိတ်ပြန်တော့လည်း ဦးကြီးနှင့် ကျွန်တော်မှာ မြို့မိမြို့ဖများဆန္ဒအရ ဒေသစာရီ ကြွချီရပြန်လေသည်။

တိုနီတို့ မိသားစုနေသော နေရာမှာ နယူးကာဆယ်(လ)မြို့မှ ကိုးမိုင်ခန့်ဝေးသော ရေမွန်းတဲရေး(စ)ခေါ် တောမြို့ကလေးတွင်ဖြစ်၍ သွားရင်း ရှခင်းအပြောင်းအလဲကလေးတွေပါ တဝကြီး ကြည့်ရသည်။ သူတို့ဆီက တောမြို့သည်ကျွန်တော်တို့ဆီက မေမြို့ထက်ပင် သာသည်မှာ အထူးပြောဖွယ် မလိုပေ။

တောင်ကုန်းမြင့်ကလေးပေါ်တွင် မြို့ကွက်များ အဆင့်ဆင့်ချ၍ တည်ဆောက်ထားသဖြင့် ရေမွန်တဲရေး(စ) (Raymond Terrace) ဟု ခေါ်သလား မသိပေ။ နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးများ နည်းပါး၍ တစ်ထပ်တိုက်ပုကလေးများဖြင့်သာ ဝေဝေဆာဆာရှိပြီး အဝေးက လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် တီဗွီရုပ်မြင်သံကြားစက်မှ ဇရီယာတိုင်ကလေးများ အစီအရီ ထူထားသည်ကိုပါ ချစ်စဖွယ် လှမ်းမြင်ရလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ဆီက ချောင်းအကြီးစားလောက်ရှိသော ဟန်းတားမြစ်ဆိုသည့် မြစ်တစ်ခုမှာလည်း ထိုမြို့ကလေးအေားမှဖြတ်၍ စီးနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို တင်ဆောင်လာသော အဘိုးကြီးတိုနီ၏ ကားသည်လည်း ထိုဟန်းတားမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်ဆောက်ထားသော တံတားပေါ်မှပင် ဖြတ်ကျော်လာရသည်။ ကားမောင်းရင်းမှ တိုနီသည် သူ့မြို့ကလေး၏ ရှုခင်းများကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ရာဇဝင်ချီ၍ ရှင်းပြလေသည်။ ဘယ်သင်း ဘယ်ဟာက စသဖြင့် မနားတမ်း စကားဆိုသည်။ ကိုယ်ဖွားသောမြေ ကိုယ့်ဒေသဆိုတော့လည်း

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူမျိုးတစ်ရာ့တစ်ပါး ရှိကြသော်လည်း မိန်းမကား တစ်မျိုးတစ်စားတည်း ရှိပေလိမ့်မည်။ သူတို့၏ စိတ်ဝင်စားမှု အတွေးအခေါ် အယူအဆ၊ နှစ်သက်စရာ စသည်တို့ကား အတူတူပင် ဖြစ်လေသည် မာရီ၊ ဂျူလီနှင့်အဘွားကြီးတို့သည် ကျွန်တော်တို့ဆီက ငြိမ်းလှ၊ မိခွေးနှင့်ဒေါ်ဂျမ်းဘုံတို့ကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော်တို့အမျိုးသမီးတွေ ဘာဝတ်သလဲ၊ ဘယ်လိုနေသလဲ ဘာအခွင့်အရေးတွေရသလဲဟု စပ်စပ်စုစု မေးကြမြန်းကြပါသည်

ဂုဏ်ယူပေလိမ့်မည်။

'သူတို့တိုင်းပြည် ရောက်တဲ့အခါ သူတို့နေရာတွေနဲ့ သူတို့မလေ့ထုံးစံကို လေ့လာရတာလည်း အမြတ်ပဲကွ'ဟု ပြောတတ်သော ဦးကြီးကမူ စပ်စပ်စပ်စပ်နှင့် တွေ့ကရာရှစ်သောင်း အကုန်မေးလေတော့သည်။ ယင်းသို့ ကြောင်ခံတွင်းပျက်နှင့် ဆက်ရက်တောင်ပံကျိုး တွေ့ကြသည့်နှယ် တိုနီနှင့် ဦးကြီး အချီအချ စကားပြောလာကြသည်။ ကျွန်တော်ကမူ အနည်းငယ်မျှ စိတ်ပါမဝင်စားမိ။

မာရီဆိုသည့် ကလေးမသည် အသို့ နေသလဲ။

အချောကြီး၊ အလှကြီး မဟုတ်လျှင်ပင် ဖော်ရွေမှုရှိက

တော်ဦးမည်။ သူတို့ဆီက ဖော်ရွေသော မိန်းကလေးသည် ဆက်ဆံသော ယောကျ်ား၏ လိမ္မာပါးနပ်မှုပေါ်တွင် တည်သည်ဟု ပြောကြသည်။ ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ရောက်ကတည်းက အမျိုးသမီးမိတ်ဆွေဟူ၍ မည်မည်ရရ မရသေးသဖြင့် မာရီကို မမြင်ဖူးခင်က စိတ်ဝင်စားနေမိပါသည်။

'ကျီခနဲ' ဘရိတ်အုပ်လိုက်၍ 'ဟောဒါက ကျွန်တော့်အိမ်ပဲ'ဟု တိုနီကဆိုမှ အတွေးပြတ်၍ လှည့်ကြည့်သော် နောက်ဆုံးပေါ်ပုံစံ တစ်ထပ်အိမ်ကလေးကို တွေ့ရသည်။ အမွေးဖွား ကော်လီယာခွေးနှစ်ကောင်က တဝုတ်ဝုတ်ဟောင်၍ ပြေးလာကြသည်။

မရှေးမနှောင်းတွင် ကျွန်တော်တို့လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကာ တိုနီခေါ်ဆောင်ရာ အိမ်ဝင်းသို့ ဝင်လိုက်ကြပါသည်။ ထူးထူးဆန်းဆန်း ခွေးနှစ်ကောင်က ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်ကို ခုန်လျက်ကာ လိုက်ပါလာသည့်၌-

'အိုး…ကြည့်စမ်း ဘီလီနဲ့ ဖရန့်တိုဟာ ဒီလောက် သဘောကောင်းနေကြတာ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါကလားရှင်' ဟူသော အသံသာသာကြောင့် ဝမ်းသာအားရနှင့် ကျွန်တော်က မော်ကြည့်လိုက်ရာ 'ဟောဗျ'ဟု အာမေဋိတ်သံတစ်လုံးပင် နှုတ်မှ ယောင်၍ ထွက်သွားမိပါ၏။

အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင် ပုပျပ်ပျပ်ကလေးရှေ့တွင် ယဉ်ဖွဲ့ဖွဲ့ကလေး ရပ်နေသောသူမှာ ကျွန်တော်မျှော်မှန်းသလို ဒေဝစ္ဆရာ နတ်ကညာကလေးတစ်ပါး မဟုတ်ချေ။ လက်ပြင်ကလေး ကုန်းကုန်း၊ သွားကလေးခေါခေါ၊ လူကလေးပိန်ခြောက် ခြောက်ဖြင့် စိတ်ပျက်စရာ မဟာဝါကလေးဖြစ်၍နေလေရာ

လာရသည့်ဆန္ဒပင် ချွေးပြန် သိပ်ကာ စိတ်မပါ့တပါကြီး ဖြစ်သွားမိသည့်အထဲ တိုနီက မိတ်မှ မဆက်ပေးရသေးခင်-

'မစ္စတာဝင်းနူးတို့ကို ဖြင့် ကြားနေတာကြာပါပြီး ဝမ်းသာအယ်လဲ ကြိုဆိုပါရဲ့ ရှင်' ဟု ရှေ့သွားကလေးခေါ ခေါ်ဖြင့် ပြုံးကာရယ်ကာ ဖြေ

ပြန်လေရာ ကျွန်တော့်မှာ စင်းစင်းသေချင်စိတ်များပင် ပေါက်မိပါသည်။

သို့ရာတွင် အိမ်သည်ကို ဧည့်သည်က အကျွမ်းတဝင် ရင်းနှီးမှုပြမှုဖြစ်လိမ့်မည်ကို သိထားလိုက်သည့်အတွက် 'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ကလည်း တွေ့ချင်နေပါတယ် ဒါ့ကြောင့်' ဟု ပြေပြေလျော့လျော့ ပြောရသည့်အခိုက်-

'အမယ်လေး၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်တောင် မိတ်ဆက် ပေးနေကြပါကရော့လား၊ ဟောဒါကတော့ ဂျူလီ၊ ကျွန်တော့်သမီး မာရီရဲ့မိတ်ဆွေပေါ့၊ ဟောဒါကတော့ ဗမာ နိုင်ငံက…နဲ့ မစ္စတာဝင်းဦး'ဟု ကားရုံတွင် ကားထိုးပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆက်လိုက်လာသော တိုနီက မိတ်ဆက်ပေးလေမှ 'ငါ့နယ်… အတွေးမြန်ပြီး စိတ်ပျက်လွယ်လိုက်တာ'ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျိတ်၍ အပြစ်တင်လိုက်ရင်း ရယ်ချင်သလိုလို ဖြစ်မိလေသည်။ ဦးကြီး၏ မျက်နှာမှာလည်း 'တော်သေးတာပေါ့ကွာ' ဟူသော အကြည့်မျိုး ဆောင်ထားပြီး စပ်ဖြဲဖြဲဖြစ်၍နေသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အိမ်ထဲဝင်လိုက်ပြီး မရှေးမနှောင်း၌ တဖျပ်ဖျပ် ဖိနပ်သံကလေးကြားရပြီး အတွင်းတံခါးမကြီးမှ ခန်းဆီးစ လှပ်၍သွားသည်နှင့် ကျွန်တော့်အသည်းမြွှာမှာလည်း တဗ္ဗိပါသား ခပ်နုနုဖြင့် ဆုပ်ဆွဲခံလိုက်ရသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရသည်။ ခုတင်က စိတ်ပျက်ခဲ့ရသည်များမှာလည်း ပိန်းကြာအက်ပေါ်မှ ရေစက်များကဲ့သို့ အလွယ်တကူ လျှောဆင်းပျောက်ကွယ်ကြလေသည်။ ဦးကြီးပင်လျှင် တံခါးဝသို့ အတန်ကြာမျှ ငေးကြည့်လိုက်သည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိသည်။

မာဂျီကား ကျွန်တော် ထင်တာထက်ပင် လှ၍ နေလေသည်။

သူ့အလှမှာ ကြွေပန်းကလေးများကဲ့သို့ နု၍နေပြီး ထိကိုင်လိုက်လျှင် ကြွေ၍ကျတော့မည်ကဲ့သို့ ကြွကြွရွရွကလေးလှသော အလှဖြစ်လေရာ အဖြူမကလေးများတွင် မြင်ရခဲသော အလှမျိုးဖြစ်၍ ကျွန်တော့်မှာ ပထမ၌ ကြီးစွာ အံ့သြရပါသည်။ နောက်တော့ကား တစ်မုဟုတ်ချင်း မက်မောလိုက်မိပေသည်။ ဤသည်ကို အချစ်ဟုဆိုလျှင် *'မြင်မြင်ချင်းပင် ဘာ့ကြောင့်များ ချစ်ချင်တယ်'* ဟူသော သီချင်းကို ဆိုပြရမည်ကဲ့သို့ ရှိလေသည်။ အကျည်းတန်မကလေး ဂျူလီနှင့်ကား ဘာမျှမဆိုင်ချေ။

ဂျူလီ၏ သွားကလေးများ ရှေ့သို့ ခေါ်ထွက်နေသော်လည်း မာဂျီ၏ သွားကလေးများမှာ ညီညာဝင်းလက်နေရုံတင်မက ကျဲခြင်း၊ စိပ်ခြင်းမရှိ၊ တုံးတိတိလည်းမနေ၊ ပုလဲသွယ်ကလေးတစ်ကုံး သွယ်တန်းထားသကဲ့သို့ အကြီးအသေး စီရီကျနစွာဖြင့် ပြေပြစ်လှပ၍ နေပေသည်။ ဂျူလီ၏ သွားဖုံးများမှာ အသေကြာနေသော ငါးပါးဟက်ကဲ့သို့ ညိုမည်းလျက်ရှိသော်လည်း မာဂျီ၏ သွားဖုံးကလေးများမှာမူ ဆားငန်ရည်နှင့် အမြဲဆေး၍ထားသော သန္တာခက်ကဲ့သို့ သွေးနီရောင်လျှမ်းလျက် ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ပြုံးရယ်လိုက်သည့်အခါ မာဂျီမှာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကြယ်စုံညကဲ့သို့ ဝင်းလက်ကြည်စင်လျက် ရှိနေတတ်ပြီး၊ ဂျူလီ ပြုံးလိုက်၊ ရယ်လိုက်သောအခါ၌ကား မြင်ရသူအဖို့ သနားရတော့မလို ရယ်ရတော့မလို မအီမလည်ကြီးဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။

အဖြူမကလေးများတွင် ရှိခဲသော ပေါ်ရုံမျှ နှာတံစင်းစင်းနှင့် နက်မှောင်သော မျက်ခုံးတို့ကို မာဂျီမျက်နှာ၌ မြင်နိုင်သော်လည်း ကြက်တူရွေးကဲ့သို့ နှာတံကောက်ချိတ်ချိတ်နှင့် အမွေးကျဲကျဲ မသဲမကွဲ မျက်ခုံးမွေး မပီမသကိုကား မဂျူလီထံတွင် မြင်နိုင်ပေသည်။

မာဂျီနှင့် ဂျူလီမှာ မျက်နှာအသွင်အပြင်တင်မက ကိုယ်ခန္ဓာတွင်လည်း အကွာခြားကြီး ကွာခြားနေပေသေးသည်။ မာဂျီမှာ အဖြူမလေးတို့ ရှိလေ့ရှိသည့် ကာယမျိုးထက် အနည်းငယ်သေးသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း အသားကလေးများ အိအိထွေးထွေးနှင့် ခါး၊ တင်၊ ရင်တို့ အဆင်ပြေအနေကျဖြစ်ပြီး ဂျူလီမှာမူ အရပ်ကလေးရှည်ရှည်၊ အရိုးအဆစ်ကကြီးကြီး၊ အသားနည်းနည်း၊ အရေကပ်ကပ်ဖြင့် ပိန်ချပ်ချပ်ကလေး ဖြစ်နေပြန်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်ကို တစ်ပြိုင်တည်းယှဉ်၍ကြည့်နေရသဖြင့် တစ်ဦးက ပိုလှပြီး တစ်ဦးက ပိုအရုပ်ဆိုးနေသည်လား မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။

မာဂျီသည် ခန်းဆီးပြာပြာကို ဆင်စွယ်နုရောင် သူ့လက်ကလေးတစ်ဖက်ဖြင့် အသာမ ပြီး အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ကာ-

'ကျွန်မကတော့ မာဂျီပါ၊ မစ္စတာဝင်းနူးတို့ကို ထွက်မကြိုဆိုနိုင်တာ ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ မစ္စတာဝင်းနူးတို့ သုံးဆောင်မယ့်ညစာကို မာဂျီကိုယ်တိုင် စီစဉ်ပြင်ဆင်နေမိလို့ အချိန်လင့်သွားမိပါတယ်ရှင်'ဟု ပြောလိုက်ပြီး ယာဘက်လက်ကို ကမ်းပေးလိုက်ရာ ကျွန်တော်လည်း စောစောက နှလုံးသွေးရပ်သွားသမျှတို့ ပြန်၍ လှည့်လည်လှုပ်ရှားလာပြန်တော့ကာ ထိုင်မလိုလိုမှ ကမန်းကတန်း ခါးဆန့်ထလိုက်ရပြီး-

'ဝမ်းသာပါတယ် မာဂျီ၊ ကျွန်တော် ဗမာပြည် ပြန်သွားတဲ့အခါ သြစတြေးလျ အမျိုးသမီးကလေးတွေ စီမံတဲ့ ဟင်းလျာဟာ သိပ်ကောင်းတာပဲလို့ ပြောနိုင်တော့မှာပေါ့' ဟု လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြန်ပြောလိုက်မိပါသည်။

'အမယ်လေး၊ တော်ကြာ မစ္စတာဝင်းနူးရဲ့အဆက်က သူ့ဟင်းတွေထက် ကောင်းတာပြောမိလို့ ရန်တွေ့နေပါဦးမယ်' ဟု သွားခေါ်မလေး ဂျူလီက ဝင်နှောက်လိုက်သည်တွင် ဦးကြီးက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ပါလေတော့သည်။

ဦးကြီးရယ်သောအခါ တိုနီက လိုက်ရယ်၍ မာဂျီရော၊ ဂျူလီပါ တခစ်ခစ် လုပ်လိုက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကမူ ပေါက်ခေါ်မကလေးကို အလကားနေရင်း အမြင်ကတ်လိုက်မိပြီး 'အဟက်'ခနဲသာ ရယ်လိုက်ရလေသည်။

ထိုအခါ နှင်းဆီပန်းများ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ဖြင့် နောက်ဖေးပေါက်မှ လှည့်ဝင်လာသော အဘွားကြီးကလည်း-

'ဘာများ ရယ်စရာ တွေ့နေပါလိမ့်၊ ကိုယ်လည်း ရယ်ရအောင် ပြောစမ်းပါဦးဟဲ့'ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

တိုနီက သူ့ဇနီးနှင့် ကျွန်တော်တို့ကို မိတ်ဆက်ပေးပြန်လေသည်။

'အိုး…မစ္စတာဝင်းနူးက လူချောပဲ'ဟု အဘွားကြီးက ပြောသောအခါ တိုနီက သူ့သမီး မာဂျီကို မျက်စိမှိတ်ပြလေရာ မာဂျီကလည်း ဂျူလီကို လှမ်းကြည့်၍ ဂျူလီကလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်ကို ပြန်ကြည့်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကမူ အားကျမခံပင် 'အန်တီကိုလည်း မြင်မြင်ချင်း ဂျန်ကရောဖို့များလားလို့ ကျွန်တော်က အောက်မေ့နေတာ' ဟု ပြန်ပြောလိုက်ရသည်။

ခုမှတွေ့၍ ခုမှသိကြရသော်လည်း သူတို့ဆက်ဆံပုံ ကျင်လည်မှုကြောင့် သိယောင်းကျွမ်းယောင်းကြီးများပမာ ပြောနိုင်ဆိုနိုင်ကြ၍ အနေကျပ်၊ အထိုင်ကျပ်မဖြစ်ဘဲ စိတ်ချမ်းမြေ့နေမိပါသည်။ တစ်ခန်းလုံးလင်း၍နေသော မာဂျီ၏အလှကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ချမ်းသာရုံတင်မက စိတ်အနေတစ်ခုလုံး လန်းဆတ်လျက် ကြည်နူး၍ပင် နေမိပါသည်။

ဦးကြီးကမူ ကျွန်တော့်စိတ်ကို သိလေသည့်အတိုင်း-

'ဒီမှာ တိုနီရဲ့ ဩစတြေးလျရောက်ကတည်းကစပြီး ဒီနေ့အထိ ဝင်းဦး ဒီလောက်ပျော်တာ ကျုပ် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး၊ ကြည့်စမ်းပါဦး' ဟု တိုနီအား ပြောပြလေသည်။

ကျွန်တော်ကမူ ဦးကြီးပြောစကားကို စိတ်မဆိုးဘဲ ကျေးဇူးပင်တင်သေးသည်။

မာဂျီနှင့် နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာပေါ်ထိုင်ပြီး ပြောရသောအခါ၌ကား ကျွန်တော့်မှာ မိုးမမြင် လေမမြင်ရှိဘိသည်။ သို့သော် ပေါက်ခေါမကလေး ဂျူလီဘက်လှည့်၍ လှည့်၍ ပြောရဆိုရ ခေါင်းညိတ်ရသေးရာ ထိုအချိန်များ၌ကား ကျွန်တော့်မှာ ကသိကအောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်၍ သွားမိသေးသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူမျိုးတစ်ရာ့တစ်ပါး ရှိကြသော်လည်း မိန်းမကား တစ်မျိုးတစ်စားတည်း ရှိပေလိမ့်မည်။ သူတို့၏ စိတ်ဝင်စားမှု၊ အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆ၊ နှစ်သက်စရာ

မကြည်ကား ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲတွင် ရောက်၍နေလေသည်
အပြာနုရောင် နိုင်လွန်ဂါဝန်ဖားကြီးဝတ်ထားသဖြင့်
နီလာနှင့် ပတ္တမြားပေါင်းစပ်ရောယှက်ထုထားသော
ပန်းပုနတ်သူဇာအလား ယိုးမှားမိပါသည်။ ကျွန်တော်က
ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ်သမျှ မကြည်ကလည်း အားကျမခံ
ပြန်နမ်းလေရာ သူက နမ်း၊ ကိုယ်က နမ်းဖြင့်
အနမ်းလောကကြီးဖြစ်၍နေလေတော့သည်

စသည်တို့ကား အတူတူပင် ဖြစ်လေသည်။ မာဂျီ၊ ဂျူလီနှင့် အဘွားကြီးတို့သည် ကျွန်တော်တို့ဆီက ငြိမ်းလှ၊ မိခွေးနှင့် ဒေါ်ဂျမ်းဘုံတို့ကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော်တို့အမျိုးသမီးတွေ ဘာဝတ်သလဲ၊ ဘယ်လိုနေသလဲ၊ ဘာအခွင့်အရေးတွေ ရသလဲဟု စပ်စပ်စုစု မေးကြမြန်းကြပါသည်။ ဦးကြီးနှင့် ကျွန်တော်ကား တတ်သမျှ၊ မှတ်သမျှ ဖြေရပြုရလေသည်။

တစ်နေ့ရာ၌ ဦးကြီးက သူသာ မီလျံနာသူဌေးကြီးဖြစ်ရင် ပုပ္ပားနားက ထန်းရည်ကို တိုနီလာသောက်နိုင်ရန် ဂျက်လေယာဉ်နှင့် လာခေါ်မည်ဟု ပြောသံကြားလိုက်ရသေးသည်။ ဝါသနာချင်း မတူကြပါပေ။

စကား စကား ပြောပါများ စကားထဲက ဓာတ်ပြသည့်အတိုင်း ပေါက်ခေါမကလေး ဂျူလီက ကျွန်တော့်ကို 'အန်
တတ်သလားဟု မေးလေရာ၌ ဘီယာကလေး အတော်များ
များဝင်ပြီဖြစ်သော ကျွန်တော်က ခပ်သွက်သွက် ခေါင်းညိတ
ပြမိသည်။ တစ်ခါက မေမြို့တွင် မျက်နှာဖြူအိမ်၌ အလု
လုပ်သော ထမင်းချက် အန်ထော်နီနှင့် ကလေးထိန်း အဲ
ဇဘက်တို့မှ စပ်ကျပေါက်ဖွားလာသော ကပြားဆဲမြူရယ်တ
တစ်သိုက်၏ကျေးဇူးကြောင့် နှံ့နှံ့စပ်စပ် က,တတ်လာသော
ကျွန်တော်မှာ ရုတ်ခြည်း က,ချင်စိတ်တွေ ပေါက်လာသဖြင့်-

'ရေမွှန်တဲရေး(စ)မှာ ကပွဲခန်းရှိသလား'ဟု မေးလိုက်ရလေသည်။

'ရှိတော့ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လဲ အိမ်မှာ ကကြတာပေါ့' ဟု မာဂျီက အလိုက်သိစွာ ဆိုလိုက်ကာ-

'ဂျူလီကတော့ ဒီမှာ အတတ်ဆုံးပဲ၊ ချာ-ချာ-ချာ က လို့ သူ အကုန်တတ်တယ်'ဟု ပြောပြပါသည်။

'ဟား··· အဲဒါ အချက်ပဲပေါ့၊ ဝင်းဦးက ဗမာပြည်မှာ ချာ- ချာ- ချာ ဝိဇ္ဇာလေ'

ဦးကြီးက အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် ချောက်ချလေပြီ။

သည်တွင် ဂျူလီသည် နင့်ခနဲ ဖြစ်လာကာ သူ့ကို သင်ပေးရမည်ဟု အရေးဆိုသည်။ မသင်ပေးရင်တော့ ဒါပဲ ဟူသော အကြည့်ဖြင့် မူပြန်ရကား ကျွန်တော့်မှာ စိတ်မောသွားမိပါသည်။ သို့သော် မာဂျီ၏ အပြုံးကြောင့် နုံးခွေရာမှ ပြန်၍ အမောပြေရပါ၏။

တစ်ဖန် အဘွားကြီးက အိမ်တွင် ချာ- ချာ- ချာ
ဓာတ်ပြားမရှိဟု ဆိုသည်
အတွက် တိုနီက 'ဘာခက်လဲ
ကွာ၊ ဈေးနားက ကိ(သ)တို့
ဆိုင်မှာ သွားရှာရင် တွေ့ပါ
လိမ့်မယ်၊ ကိုင်း···ကလေး
(ကျွန်တော့်ကိုခေါ်သည်) ကား
သော့ယူသွား၊ မာဂျီနဲ့ ဂျူလီ
လည်း လိုက်သွားလေ'
သဘောကောင်းလွန်စွာ ဆို

လေရာ ကျွန်တော်လည်း နေရာက ထလိုက်ရသည်။

ခဏချင်း တိုးတက်ပြောင်းလဲလာသော ကျွန်တော့် အဖြစ်ကို ကျွန်တော် ရယ်ချင်မိသည်။ ယခုဆိုလျှင် ကားခေါ် တွင် မြာနှစ်ဖွေနှင့် အညာအကြေက ဆရာစလေတစ်ယောက် ဖြစ်၍ လာပြန်ပြီ။ တော်သေး၏။ မာဂျီက ကျွန်တော်နှင့် ကပ်ထိုင်ပြီး ဂျူလီက အစွန်ကထိုင်သောကြောင့် တော်သေး သေးသည်။

တိုနီ နှုတ်လမ်းညွှန်လိုက်သော ကိ(သ)၏ဆိုင်သို့ရောက် သော် ဂျူလီသည် ကားတံခါးကို အမြန်ဖွင့်၍ အပြေးဆင်းပြီး 'ဟဲလို ပွန်···ဓာတ်ပြားလာဝယ်တယ်ဆရာ'ဟု အသံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေး အဲ့အဲ့ဖြင့် ဆိုင်တွင်း ဝင်သွားလေရာ ဖိန့်ရှည်ရှည် အရောင်းစာရေးကလေးတစ်ယောက်က ဆီးကြိုသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'သနားစရာ ဂျူလီပဲ ဝင်းနူးရယ်၊ သူက ဒန့် သိပ် ခါသနာပါတာ'ဟု မာဂျီက သူသူငယ်ချင်းမအား နောက်က ကြည့်ပြီး ပြောရှာရာ ကျွန်တော်လည်း 'အဟင်း'ခနဲ တစ်ချက် အစိပ္ပာယ်ဗလာဖြင့် ရယ်လိုက်ရပြီး မာဂျီ၏ ခါးကလေးကို ကိုင်ပြီး ဆိုင်အတွင်းသို့ လိုက်ဝင်ရသည်။

နာရီဝက်နီးပါးမျှ ရှာကြဖွေကြသော်လည်း လိုချင်သော ခာတ်ပြားကို မရကြပေ။ ကြာသော် အရောင်းစာရေးကလေး ချွန်က-

'ရှာမနေပါနဲ့တော့ဗျာ၊ ဒီပြင်အကာပဲ ကကြပေါ့၊ မဟုတ် ဘူးလား သွားကြားထိုးတံကလေးရဲ့'ဟု ပြောင်သလိုလို ပြောလိုက်လေသည်။

ဤတွင် သွားခေါမကလေး ဂျူလီက ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားတော့၏။ သွားကြားထိုးတံကဲ့သို့ သူ့မှာ ပိန်ကပ် အကျည်းတန်သည်ဟု ပြောခံလိုက်ရသဖြင့် ရှက်ဒေါသဖြစ်၍ သွားလေရာ-

'ဟဲ့ ဝါးခြမ်းခြောက်ရဲ့ နင်ကကော ဘယ်လောက်လှ လို့လဲဟဲ့၊ တီဗွီကြော်ငြာထဲက ဆေးမစားမီပုံနဲ့ တူတဲ့ကောင်ရဲ့'ဟု ကက်ကက်လန် ရန်တွေ့ပါလေတော့သည်။

ချွန်က ပျာပျာသလဲ ပြန်တောင်းပန်သော်လည်း မရ၊ မာဂျီက ဝင်ဆွဲသော်လည်း မရ၊ ဂျူလီမှာ ဒေါသအကြီး အကျယ်ပွနေကာ မျက်ရည်များပင် ကျလာလေရာ ကျွန်တော့်မှာ ကြားထဲက သနားရမလို ရယ်ရမလို ဖြစ်၍နေမိပါသည်။

ကားပေါ်ရောက်သည်အထိ ဂျူလီမှာ ဒေါသလည်း မပြေ နိုင်ဘဲ မျက်ရည်ကလည်း ဝေဖြိုင်ဆဲတည်း။

ထိုည ညစာစားပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့၏ ကပွဲမဟာ လည်း စ,တော့သည်။ တိုနီ၊ ဦးကြီး၊ ကျွန်တော်နှင့် အဘွား ကြီး၊ ဂျူလီ၊ မာဂျီတို့သုံးတွဲ အံကိုက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် တိုနီ အရက်မူးလွန်၍လည်းကောင်း၊ ဦးကြီးက သိပ်မက တတ်၍လည်းကောင်း ကျွန်တော်သာ တစ်ပင်တိုင် မင်းသား အဖြစ် အလဲလဲ နှစ်ပါးသွားနေရပါသည်။

အရသာမှာကား ချိုတစ်ခါ၊ ခါးတစ်ခါပင်။

မာဂျီနှင့်တွေ့တော့ ချို၍၊ ဂျူလီနှင့်ဖက်ရတော့ ခါးသည်။ ရသာမျိုးစုံပေစွ။

နယူးကာဆဲ(လ)ရှိ ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်ရောက်၍ အိပ်ရာဝင်ခါနီး၌ ဦးကြီးက-

'ဘယ့်နှယ်လဲဟေ့ ဝင်းဦး၊ ပေါက်ခေါမကလေးတော့ မင်း ကျနေလေရဲ့'ဟု ပြောပါသည်။

'ဟာ...ဦးကြီးကလည်း ရန့်စတာပဲ'

'ပေါက်ခေါမလေးက မျက်လုံးတော့ လှပါတယ်ကွ'

မှန်သည် ဂျူလီတွင် မျက်လုံးကလေးတစ်ခုတော့ လှသည်ကို ကျွန်တော် ဝန်ခံရမည်။ လဲ့လဲ့ကလေးပြာ၍ ဝင်းဝင်းကလေးကြည်နေသော မျက်လုံးအစုံမှလွဲ၍ တခြား ဘာမှ မလှသည်ကိုလည်း ဝန်ခံရဦးမည်။ သို့သော် ကျွန်တော့် ရင်ထဲ၌ကား မာဂျီကိုသာ တမ်းတနေမိသည်။ ဂျူလီဆို သည်မှာ ဘယ်သူလဲ။

'အိပ်ချင်ပြီ ဦးကြီးရာ'

❑

နောက်နေ့များ၌ ကျွန်တော်သည် 'အိပ်ချင်ပြီ ဦးကြီးရာ' ဟု ဘယ်တော့မှ မပြောရတော့ပေ။ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက် လျှင် ဦးကြီးမှာ တခေါခေါနှင့် အိပ်မောကျနှင့်ပြီး ရှိထား သောကြောင့် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကော်ဖီပူပူတစ်ခွက်ဖျော် သောက်၊ ရောက်တတ်ရာရာ ထိုင်တွေး၊ မျက်စိကလေးမှေးမှ အိပ်ရာဝင်လေ့ရှိရတော့သည်။

မာဂျီသည် သူ့ကတိအတိုင်း နယူးကာဆဲ(လ)တွင်ရှိသော ဂျပ်(ဓ)ကလပ်သို့ ကျွန်တော့်ကို နောက်တစ်နေ့၌ ခေါ်၍သွား သည်။ ထိုတေးဂီတကလပ်မှာ မြေအောက်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ကလေးတစ်ခု၏ အခန်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် ကြာသပတေး နေ့တိုင်း ပြုလုပ်ကြရာ ညရှစ်နာရီမှစ၍ သန်းခေါင်တစ်ချက် တီးကျမှ ပြီးလေ့ရှိသည်။ ညနေစောင်း ရေချိုးရန် ပြင်ဆင်နေ ခိုက် မာဂျီသည် သူ့ကိုယ်ပိုင်ကား ဖိယက်ကလေးနှင့် ရောက် လာလေရာ မေ့နေမိသော ကျွန်တော့်မှာ အားနာမိရသဖြင့် ရေချွေးပိုက်အောက် ကမန်းကတန်း ပြေးချိုးပြီး ကပျာကယာ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရိတ်ပယ်ရသည်၌ မာဂျီသည် တစ် ယောက်တည်း ဧည့်ခန်းတွင် ငူငူကြီးထိုင်နေရမည်ကို ပျင်း ဟန်တူသည့်အလျောက် အတွင်းခန်းတွင်းသို့ တောက်လျှောက် လိုက်လာပြီး သင့်ရာ တစ်နေရာတွင်ထိုင်ကာ ကျွန်တော် မုတ် ဆိတ်ရိတ်သည်ကို ကြည့်ပါသည်။

'မာဂျီလေ၊ ယောကျာ်းကလေးတွေ မုတ်ဆိတ်ရိတ် တာကို ထိုင်ကြည့်တာ ဝါသနာပဲ ဝင်းနူးရဲ့'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဒီလိုပါ၊ အခု ဝင်းနူး မုတ်ဆိတ်ရိတ်နေတာ ကြည့်ပါ လား၊ လည်ပင်းက ကြွက်သားကြောတွေ လှုပ်ရှားနေတာ၊ မေးသွားကို ဆတ်လိုက်တိုင်း လက်မောင်းနဲ့ လက်ဖျံက ကြွက်သွားတွေရယ်၊ ရင်ဘတ်နဲ့ ချိုင်းနားက တောင်ပံကြွက် သားတွေရယ် အချက်ကျကျ လှုပ်နေတာကို မာဂျီ သိပ်ကြိုက် တယ်၊ မာဂျီလက်ထပ်ရင်လေ အဲဒါတွေ မြင်ရအောင် ယောကျာ်းပီသပြီး ကြံ့ခိုင်တဲ့သူကိုမှ ယူမှာ'

ကျွန်တော့်မှာ မှန်ထဲမှ နီသွားသောမျက်နှာကို နှစ်ခါပြန် ကြည့်ပြီး အသည်းနှစ်မြွာမှ သွေးတိုးမြန်၍ လာမိပါသည်။

မာဂျီကား ကလက်သည်ဟု မဆိုသာ၊ တည်ကြည်သည် ဟုလည်း မပြောနိုင်ဘဲ ပြောနေကျ လုပ်နေကျတို့ကို လုပ်နေသူ ပမာ ချစ်စဖွယ် လျှောက်ပြောနေပြီး ကျွန်တော့်ကို နက်ကတိုင် လည်စည်း ပြင်စည်းပေးခြင်း၊ ကုတ်အင်္ကျီဝတ်ပေးခြင်းတို့ကို

စာမျက်နှာ(၂၅၆)သို့...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းကြီးပျံနှင့် ယောင်ကျူးခြင်းအနုပညာ

မောင်သန်းဆွေ၊ ထားဝယ်၊

ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းတွင် တစ်ခါက 'ဝင်းဦးနှင့်ယောင်ကျူး' အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးခဲ့ဖူးပါသည်။ ရုပ်ရှင်မင်းသားနှင့် စာရေးဆရာ ကိုဝင်းဦးက မန္တလေးမှ ဘုန်းကြီးပျံတွင် ယောင်ကျူးရန် ကျိတ်၍ ယောင်ကျူးသင်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုဆောင်းပါးနှင့်ပတ်သက်၍ စာဖတ်သူများထံမှ စာဖြင့် မေးမြန်းစာများ၊ ဖုန်းဖြင့် မေးမြန်းချက်များ ရခဲ့သည်။ ယောင်ကျူးခြင်းကိုမီလိုက်သည့်သူများထံမှ ချီးကျူးခြင်းခံရသကဲ့သို့ မမီလိုက်သည့် လူငယ်များကလည်း ယောင်ကျူးခြင်းအကြောင်း အသေးစိတ်ရေးပြရန် တောင်းဆိုကြသည်။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းသည်မှာ သူတို့ယောင်ကျူးခြင်းကို မမီလိုက်၍ လုံးဝမသိကြခြင်းဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းလောက်၌ ယောင်ကျူးခင်း မရှိသလောက် ဖြစ်သွား၍ ဤအနုပညာတစ်ရပ်တိမ်ကောသွားရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယောင်ကျူးခြင်း အနုပညာ တိမ်ကောသွားရခြင်းမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်သမန်အင်းစောင်း၌ တောင်ဒဝယ်ဗိုလ်
ဆိုသူ၏ အရိုးအိုးစင်ကလေး ရှိသည် (ယခုအခါ
နတ်စင်ဖြစ်နေပြီ)။ တောင်ဒဝယ်ဗိုလ်သည်
သနစရစ်မိဖုရားနှင့်မောင်နှမဖြစ်၍
မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ယောက်ဖတော်သည်
တောင်ဒဝယ်ဗိုလ်၏ဇနီးမှာ တိုင်တားမင်းကြီး၏သမီး
ပတိမ်းမြို့စား (ပတိမ်းသခင်ဟု ခေါ်သည်)ဖြစ်၍
တိုင်တားမင်းကြီး၏ သမက်လည်းတော်သည်
သူ့ခေတ် သူ့အခါက
ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်အလုပ်ကို
လုပ်ရ၍ လူမုန်းများသည်

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းကြီးပျံများ မရှိတော့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုန်းကြီးပျံနှင့်ဖယောင်းကျူးခြင်းသည် ဒွန်တွဲနေသည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဘုန်းကြီးပျံ အကြီးအကျယ်ပြုလုပ်ခြင်း မရှိသလောက် ဖြစ်လာ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဓိကအချက်မှာ ငွေကြေးရှားပါးမှုကြောင့် ဖြစ်သည်။ မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် မရှိသော်လည်း ကျေးရွာများတွင် အချို့ကျင်းပနေကြပါသေးသည်။ 'ဘုန်းကြီးသေ ရွာကြေ' ဟုပင် စကားရှိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် ဘုန်းကြီးပျံပွဲကျင်းပရ၍ ငွေကုန်ကြေးကျများခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်ပျက်ကြရခြင်းတို့ကြောင့် ဘုန်းကြီးပျံပွဲပြီးသွားလျှင် တစ်ရွာလုံး ငွေကုန်လူပန်းဖြစ်ကျန်ရစ်သဖြင့် ရွာသူရွာသားများ ဖွတ်ဖွတ်ညက်ညက်ကြေပြီး ကျန်ခဲ့သည့်သဘောကိုဆောင်သောစကားဖြစ်ပါသည်။

ထိုခေတ်က ဘုန်းကြီးပျံဆိုသည်ကလည်း တစ်လအတွင်း ကျင်းပခဲ့ရသည်မျိုး မဟုတ်ပါ။ ဥပမာ-ဝါတွင်းတွင်လည်းကောင်း၊ သီတင်းကျွတ်လောက်တွင်လည်းကောင်း ရွာမှရပ်မှ သက်တော်ကြီး၊ ဝါတော်ကြီး ဘုန်းတော်ကြီး ပျံတော်မူလျှင် ပြာသို၊ တပို့တွဲ၊ တပေါင်းလောက်မှ ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ကျင်းပကြသည်။ ပျံလွန်တော်မူသည်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီး အလောင်းတော်ကို ဗိုက်ခွဲ၍ အူအသည်းများနုတ်ပြီး အိုးတစ်လုံးတွင် ထည့်ကာ ကျောင်းဝင်းထောင့်တွင် သွားမြှုပ်ထားလိုက်သည်။ ကလီစာက ပုပ်လာခြင်းဖြစ်၍ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးနောက် အလောင်းတော်ကို သင်္ကန်းတွင် ဝါးပြားလေးများခင်းကာ ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ထုပ်လိုက်သည်။ ကြာရှည်ခံရန် အီဂျစ်မှ မာမီများကဲ့သို့ ပြုပြင်စီမံလိုက်ခြင်းဖြစ်၏(အချို့က အလောင်းဝမ်းထဲတွင် မပုပ်သိုးအောင် ထည့်သွင်းစီမံတတ်ကြသေးသည်။)။ထိုခေတ်က ယခုကဲ့သို့ မပုပ်သိုးအောင် ဆေးဝါးထိုးထားခြင်း မပြုကြသေးပါ။ အလောင်းစင်အောက်တွင် ကျောက်ဖရုံ

ရှေးမှ
မျက်နှာဖြူတစ်ဦးက—
'မင်းတို့ မြန်မာတွေ
တော်တော်
မိုက်ကန်းတယ်
ကိုယ်ကိုးကွယ်တဲ့
ဘုန်းကြီး ပျံတော်မူတာကို
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
ရယ်ရယ်မောမော
ကခုန်ကြပြီး
အလောင်းကို
ဒုံးနဲ့ပစ်ပြီး
မီးရှို့တာ
ရန်သူကို
လုပ်တာမျိုးဖြစ်တယ်'
ဟုပြောကြောင်း
ကြားရဖူးသည်

သီးများ အပုပ်စုပ်ရန်ယူ၍ ထားတတ်ကြသည်။

အလောင်းတော်ကို ကျောင်းပေါ်တွင် လှလှပပခမ်းခမ်းနားနား အလောင်းစင်ပြင်၍ညှိခံထားသည်။ တစ်ပတ်ပြည့်သောအခါ မုန်ခေါင်းသွင်း အခမ်းအနားကျင်းပသည်။ တစ်လအကြာတွင် ကြာကလပ်တင် အခမ်းအနားဆိုသည်ကိုကျင်းပရသည်။ အလောင်းကို ခုတင်ဖြင့် လှလှပပပြင်ဆင်ထားခြင်းမှ မုန်ခေါင်းသွင်းကာ ကြာကလပ်ပုံ ပြုထားသည့်အပေါ်သို့ တင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကြာကလပ်ဆိုသည်မှာ ကြာပွင့်ကို အောက်သို့မှောက်၍လည်းကောင်း၊ အထက်သို့ လှန်၍လည်းကောင်း ကလပ်သဖွယ် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ကြာကလပ်ပြုလုပ်ရသည်မှာ တစ်လခန့်ကြာ၍ တစ်လပြည့်မှ ကြာကလပ်တင် အခမ်းအနားကျင်းပရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကြာကလပ် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ထီးဖြူများဖွင့်ထားလိုက်သည်။ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးများ ကြွလာကြသည်။ ဆွမ်းကျွေးရသည်။ အချို့ရပ်ရွာများ၌ ဗလာပွဲပင်ခံလိုက်သေးသည်။

ဤသည်မှစ၍ ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ကျင်းပမည်ဟု သတ်မှတ်ထားသောရက်မတိုင်မီ လေးငါးခြောက်လတွင် ငွေကြေးစုဆောင်းခြင်း၊ အလှူခံခြင်း၊ ဘုန်းကြီးပျံ ကျင်းပမည့်နေရာကို ရွေးခြင်း၊ အလောင်းတော်စံရန်အတွက် စံကျောင်းဆိုသည်ကို ဆောက်ရန်တိုင်ပင်ခြင်း၊ တလားကြီး တလားငယ်နှင့် စင်ယှဉ်ဆိုသည်များကို ပြုလုပ်စီမံခြင်း၊ လောင်တိုက် တည်ဆောက်သူများနှင့် ပန်းချီဆရာများကိုခေါ်ရန် တိုင်ပင်ကြခြင်း၊ အရိုးအိုးပြာသာဒ် တည်ဆောက်ရန် တိုင်ပင်ကြခြင်း၊ ရွာခံ ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်ကြီးနှင့် အရံမဏ္ဍပ်များထိုးရန် စီမံတိုင်ပင်ကြခြင်း၊ ဘုန်းကြီးပျံအစီအစဉ်များဆွဲခြင်း၊ ပွဲငှားရခြင်း၊ ဖယောင်းကျူးရန်စီစဉ်ရခြင်း၊ ဒုံးယိမ်းများတိုက်ခြင်းစသည်ဖြင့် တစ်ရွာလုံး သူ့ကဏ္ဍနှင့်သူ မအားကြရပါ။ ပင့်သံဃာဦးရေနှင့် လှူရန်ကိစ္စများကမူ ဆရာတော်များ၏ ကိစ္စသာဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ဘုန်းကြီးပျံဒုံးယိမ်းဆိုသည်ကို ရှင်းပြမှဖြစ်မည်။ ဘုန်းကြီးပျံကို ဒုံးတိုက်၍ မီးရှို့ပူဇော်သည်ဟူ၍ရှိသည်။ ဘုန်းကြီးပျံပွဲတွင် နောက်ဆုံးည ဘုန်းကြီးပျံလောင်တိုက်ပေါ်မှ အလောင်းတော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာတွင် ရိုးရိုးမီးမသင်္ဂြိုဟ်ဘဲ ဒုံးတိုက်၍ သင်္ဂြိုဟ်ပါသည်။ ဒုံးတိုက်သည်ဆိုသည်က တစ်နေရာမှ ဒုံးကျည်(ယခုခေတ် ရော့ကက်ပုံစံမျိုး)ကို မီးရှို့လွှတ်လိုက်လျှင် အချိန်ကိုက် လောင်တိုက်ပေါ်မှ အလောင်းသို့ထိပြီး မီးလောင်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်သည်ကို ဒုံးတိုက်ပူဇော်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

တောင်သမန်အင်းစောင်း၌ တောင်ဒဝယ်ဗိုလ်ဆိုသူ၏ အရိုးအိုးစင်ကား ရှိသည်(ယခုအခါ နတ်စင်ဖြစ်နေပြီ)။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ဒဝယ်ဗိုလ်သည် သနစရစ်မိဖုရားနှင့်မောင်နှမဖြစ်၍ မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ယောက်ဖတော်သည်။ တောင်ဒဝယ်ဗိုလ်၏ဇနီးမှာ တိုင်တားမင်းကြီး၏ သမီး ပတိမ်းမြို့စား(ပတိမ်းသခင်ဟုခေါ်သည်)ဖြစ်၍ တိုင်တားမင်းကြီး၏ သမက်လည်းတော်သည်။ သူ့ခေတ်သူ့အခါက ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်အလုပ်ကို လုပ်ရ၍ လူမုန်းများသည်။ ထို့ကြောင့် တောင်သမန်အင်းစောင်းမှ ဘုန်းကြီးပျံပွဲတွင် လွှတ်သောဒုံးကျည်ကို တောင်ဒဝယ်ဗိုလ်အား ထိအောင် ဒုံးကျည်နှင့်ပစ်သဖြင့် တောင်သမန်အင်းစောင်းတွင် တောင်ဒဝယ်ဗိုလ် သေဆုံးရ၏။ သေဆုံးသည့် နေရာတွင်ပင် အရိုးအိုး တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။(ဤကားဘုန်းကြီးပျံ ဒုံးတိုက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် သမိုင်းမှ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

ဒုံးတိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားအဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ စာရေးဆရာကြီး ဇဝနရေးသည့် အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ပြည်သား ဆရာဇဝနတို့ငယ်စဉ်က လူငယ်တစ်စုသည် ဘုန်းကြီးပျံပွဲသို့ သွားသည်။ လမ်းမှ ပြည်ကန်တော် နတ်နန်းရှိရာ ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် လူငယ်ပီပီ အပေါ့သွားသူတစ်ဦးရှိ၏။ ဘုန်းကြီးပျံရောက်သောအခါ လောင်တိုက်သို့ လွှတ်လိုက်သော ဒုံးကျည်သည် တည့်တည့်မတ်မတ်လောင်တိုက်သို့မသွားဘဲ ကွေ့ကောက်သွားပြီး ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် အပေါ့စွန့်ခဲ့သူကို မှန်၍ သေရသည်။ ပြည် ကန်တော်နန်း ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် အပေါ့စွန့်မိ၍ ဤသို့ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြကြောင်း ဆရာဇဝနက ရေးဖူးပါသည်။ (အထက်ဖော်ပြပါအဖြစ်အပျက်တို့မှာ ဘုန်းကြီးပျံ ဒုံးတိုက်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖော်ပြလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။)

ရေးမှ မျက်နှာဖြူတစ်ဦးက–

'မင်းတို့ မြန်မာတွေ တော်တော်မိုက်ကန်းတယ်၊ ကိုယ်ကိုးကွယ်တဲ့ဘုန်းကြီး ပျံတော်မူတာကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ်မောမောကခုန်ကြပြီး အလောင်းကို ဒုံးနဲ့ပစ်ပြီး မီးရှို့တာ ရန်သူကို လုပ်တာမျိုးဖြစ်တယ်'

ဟုပြောကြောင်း ကြားရဖူးသည်။ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို မသိ၍ ထိုမျက်နှာဖြူက ပြောခြင်းဖြစ်ပုံရပါသည်။

ဤနေရာတွင် ဒုံးတိုက်ခြင်းအကြောင်း ပြောပြီးနောက် မြန်မာ့စာပေမှ ဒုံးချင်းဆိုသည်ကို ပြောချင်သည်။ မြန်မာ့စာပေတွင် ဦးပုညဒုံးချင်း၊ ဖိုးသူတော်ဦးမင်းရေးဒုံးချင်း၊ လှူဦးမင်းရေး ဒုံးချင်း ဆိုသည်များရှိသည်။ ဘုန်းကြီးပျံ ဒုံးယိမ်းကရာတွင် သီဆိုသည့်သီချင်းဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို စာရေးသူ မသိပါ။ သို့သော် ဘုန်းကြီးပျံ၌ ယိမ်းဖြင့်ကခြင်းကို ဒုံးယိမ်းဟု ခေါ်ပါသည်။

ရေးက ဘုန်းကြီးပျံမှ စံကျောင်း၊ ဘုန်းကြီးပျံလောင်တိုက် စသည်တို့တွင် ပန်းချီဆရာများက ပန်းချီရေးဆွဲ၍ ပြကြသည်။ ပန်းချီကားကို စံကျောင်းကြီးအတွင်းတွင် ချိတ်ဆွဲသည်။ လောင်တိုက်အောက်ခြေ၌လည်း ပန်းချီပြကွက်များ ရေးဆွဲတတ်ပါသည်။ ပိတ်ဖြူအဝတ်ပေါ်တွင် ရေဆေးနှင့် ဆွဲခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပျံတော်မူသွားသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ အတ္တုပ္ပတ္တိဖြစ်စဉ်(သို့မဟုတ်)ဇာတ်တော်များကို ရေးဆွဲသည်။

ထားဝယ်မှ ပန်းချီဆရာကြီး ဦးငွေကိုင်ငယ်စဉ်က ဘုန်းကြီးပျံလောင်တိုက်အောက်၌ ရေးဆွဲထားသော ဥတေနဇာတ် ပန်းချီကားများကို ယခုထိ တွေ့မြင်နိုင်ပါသေးသည်။ ထားဝယ်မြို့ ရှင်မုတ္တိးဘုရားကြီး ဂေါပကရုံးခန်းတည်ရှိရာအဆောက်အဦထဲတွင် ထိုပန်းချီများ ချိတ်ဆွဲထားပါသည်။

ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ကျင်းပသည့်အခါ ညည့်ခံမဏ္ဍပ်များရှိသည်။ ရပ်ရွာခံမဏ္ဍပ်တွင် အလောင်းတော်ကို ဧယင်(အလောင်းတင်ကလပ်)ပေါ်တင်၍ ကြိုးဖြင့် ဆိုင်းထားသည်။ ထိုအပေါ်တွင် အလောင်းသွင်းထားသော မှန်ခေါင်းကို တင်၍ ပူဇော်သည်။ ထိုရွာခံရပ်ခံမဏ္ဍပ်၌ နံနက်ပိုင်းတွင် ပင့်သံဃာများကို ဆွမ်းကျွေးသည်။ နေ့လယ်တွင် ဧယင်ကျူးသည်။ ညဘက်တွင်လည်း အငြိမ့်နှင့် ညည့်ခံရသည့်အချိန်မှာ အငြိမ့်က ဧယင်ကျူးပါသည်။ နေ့လယ်နှင့်ညပိုင်းတွင် အခြားမဏ္ဍပ်များသို့လည်း အလောင်းကို ပင့်ဆောင်သွားပြီး ဧယင်ကျူးကြသည်။ အလွန်ကြီးကျယ်သည့် ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ကျင်းပခြင်းကို သာစုကိုဠနသဘင်ကြီးဟု ခေါ်သည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်စဉ်က ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးဖြစ်သည့် ညောင်ရမ်းဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသွားသည်ကို နိုင်ငံတော်မှ တာဝန်ယူပြီး ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေပေါ်တွင် သာစုကိဠနသဘင်ကြီး ကျင်းပသည်ကို စာရေးသူ မီလိုက်သည်။ စာဖတ်ပရိသတ်ထဲမှ အချို့လည်း မီလိုက်ပါမည်။

ဘုန်းကြီးပျံပွဲတွင် ထီးဖြူတော်ဖွင့် အခမ်းအနားဟူ၍ ရှိသေးသည်။ အလောင်းတော်ကို ကျောင်းတော်ပေါ်မှ မှန်ခေါင်းသွင်း၍ ယူချလာပြီး စံကျောင်းတွင် ထားရသည်။ ထိုနေ့နံနက်ကတည်းက အရပ်ရပ် ဆရာတော်ကြီးများ ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းကျွေးရ၏။ အလောင်းတော်မှန်ခေါင်းကို စံကျောင်းတော်ပေါ်သို့ သယ်လာသောအခါ စည်တော်ကြီးအဖွဲ့က တံပိုးခရာ စည်မောင်းအစုံတစ်ပြိုင်နက် တီးခတ်ရသည်။ တတ်နိုင်က အမြောက်ပစ်ဖောက်ကြသေးသည်။ ထိုသို့ အမြောက်သံကြားသည်နှင့် ထီးဖြူတော်ရစ်လက်၊ ရွှေထီးရစ်လက်နှင့် ပုစွန်ဆီ ထီးရစ်လက်တို့ကို တစ်ပြိုင်နက် ဖွင့်လိုက်ကြရပါသည်။ ဤသည်ကို ထီးဖြူတော်ဖွင့် အခမ်းအနားဟု ခေါ်သည်။ ဘုန်းကြီးပျံပွဲ၏ အစအခမ်းအနားဖြစ်သည်။

ဘုန်းကြီးပျံပွဲအကြောင်းကိုသာ ရေးရသေးသည်။ ဧယင်ကျူးခြင်း အနုပညာကို မရေးရသေးပါ။ ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ကျင်းပနေချိန်အတွင်း ညည့်ခံမဏ္ဍပ်များတွင် ညပိုင်း၌ သီဆိုကခုန်တီးမှုတ်ကြ

www.burmeseclassic.com

သည့်အထဲတွင် အလှည့်ကျ ဒုံးယိမ်းတွေလည်း ပါသည်။ ရှာခံရပ်ခံ ဒုံးယိမ်းနှင့် အခြားရွာရပ်အသီးသီးမှ လာပူဇော်သည့် ဒုံးယိမ်းများဖြစ်သည်။ ပွဲခင်းထဲတွင် အငြိမ့်ပွဲ၊ ဇာတ်ပွဲများလည်း ရှိသေး၏။ ဇာတ်ပွဲမှာ ဗလာပွဲဖြစ်၍ မိုးအလင်းကပြကြသည်။ မှန်ခေါင်းသွင်းထားသည့် အလောင်းတော်ကို အလှည့်ကျမဏ္ဍပ်များသို့ ပင့်ဆောင်ပြီး ယောင်ကျူးကြပါသည်။ ယောင်ကျူးသည်ကို မင်းသမီးများကသာ ကျူးလေ့ရှိသည်။ သို့သော် အလွန်ကြီးကျယ်သည့် သာစုကီဋ္ဌနံ သဘင်ပွဲကြီးများတွင် နာမည်ကြီးဇာတ်မင်းသားကြီးများ ယောင်ကျူးသည်ဆို၏။ ရှေးက ဦးဖိုးစိန်ကြီး၊ ဦးအောင်မောင်းကြီး၊ ဦးစိန်ကတုံးနှင့် ဦးစိန်အောင်မင်း၊ ရွှေမန်းဦးတင်မောင်တို့ ယောင်ကျူးသည်ဆိုသည်ကို ကြားရဖူးပါသည်။ ယောင်ကျူးသည့်အခါ ယောင်ချင်းကို သီဆိုရသည်။ နန်းခေလှေ့တွင် ဘုရင့်သားတော်၊ သမီးတော်လေးများကို ချေင်းသီဆို၍ ပုခက်တင် အခမ်းအနား ကျင်းပတတ်ကြသည်။ မြပုခက်တင် မင်္ဂလာပွဲမှ ချေင်းများကို စာဆိုတော်များက သားတော်၊ သမီးတော်ကလေးတို့၏ ခမည်းတော်၊ ဘိုးတော်၊ ဘေးတော်တို့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားခဲ့ပုံကို စပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဘိုးတော်သည် နိုင်ငံတော်ကို မည်ကဲ့သို့ ချဲ့ထွင်နိုင်ခဲ့ပုံ၊ ခမည်းတော်က တိုင်းပြည်မှ ရန်သူများကို မည်ကဲ့သို့ ချေမှုန်းအောင်မြင်ခဲ့ပုံ စသည့် ဇာတိသွေး၊ ဇာတိမာန်များကို ထုတ်ဖော်စပ်ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့ သမိုင်းသမားများသည် ချေင်းများကိုလည်း သင်ယူခြင်းဖြင့် ရာဇဝင်ကို သိကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာ့သမိုင်းတွင် မည်သည့် မင်းသားချေင်း၊ မည်သည့် မင်းသမီးချေင်း ဟူ၍ ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယောင်ကျူးသည်ဆိုသည်မှာ အလောင်းတော်ကို ယောင်ပေါ်တွင်တင်၍ ယောင်ကျူးကာ လွှဲပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ယောင်ချင်းဆိုသည်က ပျံလွန်တော်မူသွားသည့်ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်များကို တခမ်းတနား ဖွဲ့ဆိုထားသည့်လွမ်းခြင်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယောင်ချင်းသီဆို၍ ယောင်ကျူးတတ်ရုံနှင့်မဖြစ်သေးပါ။ ပရိကံဟုခေါ်သည့် ဘုန်းကြီးပျံနှင့်ဆိုင်ရာ စကားများကိုလည်း ပြောတတ်ရသေးသည်။ ဤနေရာတွင် မင်းသမီးထက် မင်းသားကြီးများက ယောင်ကျူးလျှင် မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခန်း၊ ဓိနဗ္ဗပကာသနီလာ စာစကားများကို ကျက်မှတ် ဖတ်ကြားပြီး ခုံထည်သည့် ပရိကံစကားမျိုး ပြောကြားရခြင်းဖြစ်၏။

ဘုန်းကြီးပျံမှ ယောင်ကျူးအနုပညာတွင် ခွင်ကလေးများလည်း ဆင်ထားရသည်။ ဆရာတော့်အလောင်းတော်ကို သိကြားမင်းက နတ်ပြည်သို့ ပင့်လေဟန်၊ ပင့်အလာ အာလိန်ငါးဆင့် တစ်ဆင့်စီမှာ စောင့်ကြပ်နေသော နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ယက္ခများက လမ်းမှဆီး၍ လုယူဖုံးကြဟန် စသည့် သဘင်သည်များ အလုပ်လုပ်ရန် စီမံထားသည့် ခွင်များဖြစ်ပါသည်။ (ထိုခွင်များမှာ အများအားဖြင့် မင်းသားများ ပြုလုပ်တတ်သည်။)

မင်းသမီးခွင်ဆိုလျှင် ဆရာတော်ကြီး၏ တူမက ဆရာတော်ကြီး မကျန်းမာသည်ကိုကြား၍ တောကလာလေဟန်၊ ဆရာတော်ကြီး ကြိုက်တတ်သော စားစရာနှင့် သစ်သီးတို့ကို ယူလာဟန်၊ ကျောင်းဝိုင်းထဲရောက်ခါမှ ပျံတော်မူသည်ကို ဝင်တိုးနေဟန်၊ ထိုတွင် ဖြုန်းခနဲတွေ့သည့် အပူမျိုးနှင့် အပူတိုက်၍ ငို၊ နောက်မှ ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်များကို ချီးကျူးဖွဲ့ဆိုသည့် စကားများနှင့် ဖွဲ့နွဲ့၍ငို၊ ထိုအချိန်မျိုးတွင် မင်းသမီးနှင့် အဖော်ပါလာသည့်(လူရွှင်တော်)ကလည်း သူ့ခွင်နဲ့သူ ပို့ပေးပြီးနောက် မင်းသမီးက ယောင်ချင်းနှင့် ယောင်ကျူးခြင်းဖြစ်သည်။(အချို့က ငိုချင်းသာချနေသည်ကို ယောင်ကျူးသည်ဟု ထင်နေသည်။)

ဘုန်းကြီးပျံတွင် ယောင်ကျူးခြင်းသည် လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ကြားရသူအတွက် ထိခိုက်လွမ်းဆွေးဖွယ် ငိုသည့် အငိုမျိုးမဟုတ်ပေ။ ပျံလွန်တော်မူသွားသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ထုတ်ဖော်ချီးကျူး ငိုချင်းဖြစ်၍ ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်ဝင်ကြရသည်။ ကြားမှ လူရွှင်တော်က ရယ်စရာဝင်ပြီး ပို့ပေးသဖြင့် ယောင်ကျူးသည့် မင်းသမီး အမောဖြေချိန်ရသည်။ လူရွှင်တော်၏ ပြက်လုံးသည် အလွမ်းသနွေကို ဖျက်ရာမရောက်အောင်လည်း သတိထားရပါသည်။

ဘုရင်စနစ် မရှိတော့သည့်ခေတ်တွင် မြပုခက်တင်မင်္ဂလာ ကျင်းပခြင်း မရှိ၍ ချေင်းများစပ်ဆို၊ ကျူးရင့်စရာ မရှိတော့သဖြင့် သီလ၊ သမာဓိကြီးမားသည့် ဆရာတော်ကြီးများ ပျံလွန်တော်မူလျှင် သာစုကီဋ္ဌနံသဘင်ကြီး ကျင်းပခြင်းဖြင့် ပုခက်ယောင်ထက်မှ အလောင်းတော်ကို တင်ပြီး ယောင်ချင်းများနှင့် ကျူးရင့်ခြင်းပညာကို သဘင်သည်များ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ယောင်ကျူးသည့် အနုပညာတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့ဆိုလျှင် ဘုရင်များလက်ထက်က ဆရာတော်ကြီးများ ပျံလွန်တော်မူလျှင် သာစုကီဋ္ဌနံသဘင်ကြီး မရှိပြီလော၊ ယောင်ကျူးခြင်း မရှိပြီလောဟု မေးစရာရှိသည်။ ထိုခေတ်ကတည်းက လည်း ရှိပါသည်ဟု ဖြေဆိုရပေမည်။ ယခုအခါ ယောင်ကျူးအနုပညာ တိမ်ကောသွားတော့မည်ဖြစ်၍ စာရေးသူမှာလည်း ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနတွင် တာဝန်ယူနေချိန်ဖြစ်သဖြင့် ဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်ရှိ အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုနှင့် အနုပညာတက္ကသိုလ်နှစ်ခုမှ ဇာတ်သဘင်သင်ကြားသူတို့အား ယောင်ကျူးအနုပညာသင်ပေးရန် တာဝန်ရှိသူကို ပြောဖူးပါသည်။ တာဝန်ရှိသူက ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရန် လုပ်ဖူးကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ခိုက်သည်ဟုဆိုသဖြင့် ဆက်မလုပ်ရဲတော့ကြောင်း ပြောသဖြင့် စာရေးသူအနေဖြင့် မည်သို့မျှ ဆက်မပြောနိုင်တော့ပါ။ ■

မောင်သန်းဆွေ(ဘားဝယ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်းလွန်းခင်စာပေတိုက်

၁၂၀၀ ကျပ်

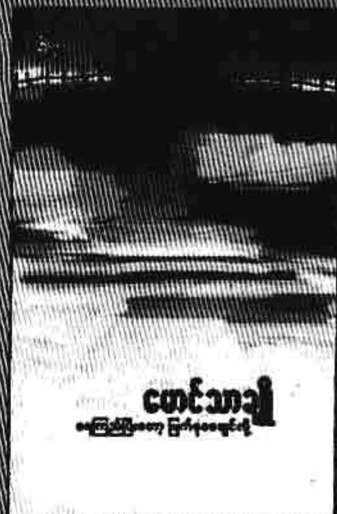

၂၀၀၀ ကျပ်

၈၀၀ ကျပ်

၁၀၀၀ ကျပ်

ထွက်ပြီ

ဖြန့်ချိရေး လင်းလွန်းခင်စာပေ

အိမ် ၄၉၊ ပထမထပ် (ခဲ)၊ လိပ်ကန်လမ်း ၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း -၀၁-၂၉၃ ၄၀၁ ၊ ၀၉ ၂၂၀ ၁၅၃၀ ၊ ၀၉- ၄၂၁၅ ၁၉ ၅၁၂

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိတောက်ချင်ခြင်း

တစ်နှစ်မှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ ပွင့်သည့်
ထူးခြားသည့်ပိတောက်က ကျွန်မတို့၏ အတာတန်ခူး
မြန်မာနှစ်သစ်ကူး အခါသမယ၏ ပီသသောသင်္ကေတ
ဖြစ်သည်။ ထူးခြားသည့် အဝါရင့်ရောင်နှင့်
မွှေးပျံ့သည့် ချိုအီရနံ့လေးက ပန်း မကြိုက်တတ်သူ
ကျွန်မကိုတောင် မမွှေးကြူဘဲ မနေနိုင်အောင်
ဆွဲဆောင်လို့နေ၏။ ကျွန်မက ပိတောက်ပန်းတွေကို
ခူးယူပန်ဆင်ရသည့်မျိုးထက် သင်္ကြန်အချိန်တွင်
ပင်သုံးကျတ်မျှ ဝါထိန်အောင် အရွက်စိမ်းမြမြကြားတွင်
ရှိနေခြင်းမျိုးကို ပို၍ နှစ်သက်သူဖြစ်သည်။
ပိတောက်၏ အဝါရောင်ရိုရိုနှင့် စိမ်းမြနေသည့်
အရွက်အခက်အဖူးတို့က လက်ရာမြောက်
ပန်းချီဆရာတစ်ဦး၏ သက်ဝင်နေသည့် စုတ်ချက်များနှင့်
မှုန်းမံထားသည့် ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေရသကဲ့သို့ ခံစားရ၏။

ဤသို့ သင်္ကြန်ရက်တွေနီးလာတိုင်း ကျွန်မတို့အိမ်ရှိ မိသားစုဝင်အားလုံး ပိတောက်ပွင့်မည့်ရက်ကို မျှော်နေမိကြ စမြဲဖြစ်၏။ ထိုသို့ မျှော်နေမိသူများတွင် အထူးသဖြင့် အမျှော်လင့်နေဆုံးသူက ကျွန်မ၏အဖေ။ အဖေ၏ပိတောက်နှင့် ဆက်စပ်နေသည့် ခံစားမှု၊ အဖေ့ရင်ထဲက ပိတောက်အပေါ်ထားသည့် စွဲလမ်းစိတ်။ ကျွန်မတို့ သားသမီးများအတွက် ဟိုးအရင်ကလို ပဟေဠိတစ်ပုဒ် မဟုတ်တော့သော်လည်း ယခုလိုအချိန် ယခုလိုရက်တွေနီးလာတိုင်း အဖေ၏ မပျက်မကွက် ပြုမြဲအပြုအမူအပေါ် သားသမီးများက စိတ်မကောင်းစွာ။ ပိတောက်က အဖေ၏ မေတ္တာအတွက် မှတ်ကျောက်တင်ခံရမည့် တစ်နှစ်မှာတစ်ခါ မပျက်မကွက်ပွင့်သည့် သစ္စာပန်းဖြစ်သည်။ ဟိုးယခင် မိသားစုများ စုံစုံညီညီရှိစဉ်က ဧပြီလပေါင်းများစွာကို အတူတကွ ကျော်လွန်ဖြတ်သန်းခဲ့သော်လည်း အဖေနှင့်အမေကြား ဆက်နွှယ်မှုရှိနေသည့် ပိတောက်ကို အရေးတယူ သတိမထားမိခဲ့ပေ။ သို့သော် အမေ ကျွန်မတို့မိသားစုကို ခွဲခွာသွားပြီး နောက်တစ်လ။

ထိုလက ဧပြီလ။ မှတ်မှတ်ရရ အဲဒီနှစ်က သင်္ကြန်မိုးလေးတစ္ဆေစွေနှင့် ပန်းပိတောက်တွေ လှိုင်လှိုင်ပွင့်သည့်လ။ မနက်စောစော ၆ နာရီခန့် အဖေအိမ်ကထွက်သွားသည်ကို သတိပြုလိုက်မိသော်လည်း ယခင်မနက်ခင်းများကဲ့သို့ အညောင်းအညာပြေ လမ်းလျှောက်ထွက်သည်ဟုပဲ ထင်ခဲ့မိသည်။ နောက်တစ်နာရီခန့်ကြာတော့ လက်ထဲမှာ ပိတောက်ပန်းခက်များ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ဖြင့် အိမ်သို့ အဖေပြန်ရောက်လာ၏။ ကျွန်မကို ဘာမျှ မလုပ်ခိုင်းလေဘဲ ပန်းများကို သူကိုယ်တိုင် သန့်စင်ဆေးကြော၏။ ဘုရားပန်းအိုးများသို့ ပိတောက်ပန်းများကို လှယ်ထည့်၏။ အဖေ့၏ ထူးခြားသည့် အပြုအမူတွေက ကျွန်မအတွက် အံ့သြစရာ။ ထို့နောက် ရေဖန်ခွက်တစ်လုံးထဲ ပိတောက်ပန်းခက်

ရေဖန်ခွက်တစ်လုံးထဲ
ပိတောက်ပန်းခက်
အချို့ကိုထည့်ပြီး
အမေရှိစဉ်က
ရိုက်ထားသည့်
အမေ့ဓာတ်ပုံ
စင်လေးရှေ့တွင်
ပိတောက်ပန်း
ခက်လေးကို
ထားလိုက်ချိန်
ကျွန်မရင်ထဲ
နင့်ခနဲ ဖြစ်သွားရ၏

အချို့ကိုထည့်ပြီး အမေရှိစဉ်က ရိုက်ထားသည့် အမေ့ဓာတ်ပုံစင်လေးရှေ့တွင် ပိတောက်ပန်းခက်လေးကို ထားလိုက်ချိန် ကျွန်မရင်ထဲ နင့်ခနဲ ဖြစ်သွားရ၏။

အမေ့ဓာတ်ပုံကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည့် အဖေ့မျက်ဝန်းများက မျက်ရည်ကြည်များဖြင့် စိုစွတ်လျက်။ အဖေ၏ နှုတ်များက တိုးဖွဖွဖြင့် 'သမီး အမေက ပိတောက်ပန်းဆို သိပ်ကြိုက်ရှာတာ'ဟု ညည်းပြောပြောနေ၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့် အဖေနှင့် အမေ့ကြားက ပိတောက်ဇာတ်လမ်းကို ကျွန်မ အတော်လေး စိတ်ဝင်စားလာမိသည်။ အဖေနှင့်အမေ့ကြား ပိတောက်သည် မလွဲမသွေ ပါဝင်ပတ်သက်နေမည်ဆိုသည်ကို ကျွန်မ ယုံကြည်လာမိ၏။ သို့ဖြင့် ကျွန်မမှတ်မိသလောက် အမေရှိခဲ့စဉ် အချိန်ကာလများကို ပြန်တွေးကြည့်မိလိုက်စဉ် ကျွန်မနှုတ်မှ 'ဘုရားရေ…အဖေဟာ အမေ့ကို နှစ်စဉ် ဧပြီလရောက်တိုင်း ပိတောက်ပန်းတွေ ပေးခဲ့တာပါလား'ဟု အသံထွက်သည်

အထိ ရေရွတ်မိတော့သည်။ ကျွန်မ၏ အတွေးထဲတွင် ပိတောက်ပန်းပွင့် ဝါဝါလေးများက အဖေနှင့်အမေ့ကြားမှာ တလွင့်လွင့်နှင့်။ အဖေက အပြင်မှ သူရှာယူလာသည့် ပိတောက်ပန်းခက်လေးများကို အမေ့လက်သို့ အပ်လိုက်ပုံ၊ ပန်းတွေက များလွန်းသဖြင့် အမေက ဘုရားပန်းအိုးထိုးပြီး ပိုသည်များကို ဧည့်ခန်းပန်းအိုး မှာလည်းထိုး၊ သူ့ခေါင်းမှာလည်း ဝေနေအောင် ပန်ထားခဲ့ပုံ။ ပိတောက်ပန်းများနှင့် ဝေနေသည့် အမေ၏ ကြည်နူးမျက်နှာနှင့်အတူ အဖေ၏ ပီတိအပြုံး။ တစ်အိမ်လုံး ရွှေဝါရောင်များ လွှမ်းခြုံခဲ့ချိန်ကာလများ။

ကျွန်မ တဖြည်းဖြည်း မှတ်မိလာ၏။ တစ်နှစ်တည်းမဟုတ်၊ နှစ်စဉ်ပင်။ အဖေက နှစ်စဉ် သင်္ကြန်အချိန်ရောက်တိုင်း မနက်စောစော ဦးဦးဖျားဖျား ပိတောက်ပန်းများ ရှာဖွေ၍ အမေ့ကို မပျက်မကွက် ပေးခဲ့သည်။ တစ်နှစ်တွင် ပိတောက်ပန်းများ သင်္ကြန်မတိုင်မီ မတ်လထဲကစ၍ စောပွင့်နေသဖြင့် အဖေက 'မိန်းမရေ ဒီမှာ မင်းအတွက် ပိတောက်တွေ၊ ဒီနှစ် သင်္ကြန်တောင်မတိုင်သေးဘူး အစောကြီးပွင့်နေတယ်ကွာ၊ သင်္ကြန်ရောက်မှ ပေးချင်ပေမဲ့ ထပ်မပွင့်ရင် ဒုက္ခ'ဟု ပြောခဲ့သဖြင့် ကျွန်မတို့သားသမီးများ အဖေ၏ကဲနေ၊ သည်းနေပုံကို ဟားခဲ့မိကြသေး၏။ ရုပ်ရှင်အနေးပြကွက်တစ်ခုလို အရာအားလုံးကို ကျွန်မ ပြန်မြင်ယောင်လာမိတော့သည်။

ပိတောက်နှင့် ဆက်စပ်နေသည့် အဖေနှင့်အမေ၏ဇာတ်လမ်းအား သိလိုသည့်စိတ်များက ကျွန်မကို ကြီးစိုးနေချေပြီ။ အဖေ့ကိုတော့ လုံးဝမျှမပေးချင်။ အဖေ၏ သိမ်မွေ့သည့် ခံစားချက်များကို ကျွန်မ၏ မေးခွန်းများဖြင့် မဖိနှိပ်ချင်။ ကျွန်မ အကြံရသွားသည်။ အဖေနှင့် အမေ့ကြားက ပိတောက်သဲလွန်စကို မည်သည့်နေရာတွင် ရှာနိုင်သည်ကို ကျွန်မစဉ်းစား၍ရလေပြီ။ အဖေ့အခန်းထဲရှိ ဗီရိုထဲတွင် အဖေနှင့်အမေတို့ ငယ်စဉ်အခါက အပြန်အလှန်ရေးသား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားကြသည့် ရည်းစားစာများ ထည့်ထားသော စက္ကူကတ်ဘူးတစ်ခုရှိ၏။ အမေရှိစဉ်ကာလက အမေ့ကို ကျီစယ်ချင်လျှင် တစ်စောင်တလေ အာပြဲဖြင့် ကျွန်မ အော်ဖတ်ပြလိုက်လျှင် အမေက ရှက်ရက်ဖြင့်ရယ်ပြီး အခန်းထဲမှ ကျွန်မကို မောင်းထုတ်ခဲ့ဖူး၏။ အမေ မရှိတော့သော်လည်း စာတွေထည့်ထားသည့် ကတ်ဘူးလေးကို အဖေက ယခုချိန်ထိ ဘယုတယ သိမ်းထားဆဲပင်။

အဖေ့အလစ်တွင် အခန်းထဲသို့ဝင်ပြီး စာများကို ကျွန်မ မွှေနှောက်ကြည့်မိ၏။ စာတွေ စာတွေ အစောင်တစ်ရာကျော်လောက်ရှိမည်ဟု မှန်းရ၏။ ပရုတ်လုံးရနံ့သင်းနေသည့် လေယာဉ်စာအိတ် ပြာပြာလေးများ၏ သက်တမ်းက ကျွန်မအသက်ထက်ပင် ကြီးနေချေပြီ။ စာများကို တစ်စောင်ချင်း ကျွန်မ ဖတ်ကြည့်နေမိ၏။ ထိုစာများထဲတွင် လူနှစ်ယောက်မှ မွေးဖွားလာခဲ့သည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားတို့၏ သမိုင်းကြောင်းများကို တွေ့ရ၏။ ထိုစာများထဲတွင် လူနှစ်ယောက်၏ ခိုင်ခိုင်မြဲသည့် သစ္စာတရားများဖြင့် ထုံမွှမ်းထားသည့် အတ္တုပ္ပတ္တိက မြင်သာနေ၏။

ဟော တွေ့ချေပြီ။ နှစ်ကာလများစွာ မှတ်ကျောက်တင် ကျော်လွန်ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် အမြဲတေပိတောက်ပန်းခြောက်လေးက ဝါကြင့်ကြင့်စာလေးထဲမှာ တွယ်ကပ်လျက်။ စာထဲက လက်ရေးစောင်းစောင်းလေးများ၏ ညှို့ငင်ဆွဲယူခြင်းကို ကျွန်မခံလိုက်ရချေပြီ။

'အစ်ကို ဒီပိတောက်ပန်းခက်လေးက အစ်ကို့အတွက် ညီမရဲ့အဖြေပါ။ အစ်ကို့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ အစ်ကို ပေးမယ့် အကြင်နာပိတောက်ပန်းလေးတွေ နှစ်စဉ် ညီမ ပန်ခွင့်ရချင်ပါတယ်'

စာရွက်ကို ကိုင်ထားသည့် ကျွန်မလက်များက တုန်ယင်လာလေသလား၊ မပြောတတ်ပေ။ အမည်မဖော်နိုင်သည့် ခံစားမှုများနှင့် ရင်ထဲတွင် ဆို့နင့်၍လာ၏။

နှစ်စဉ်မပျက်မကွက် အမေ့ကို

နှစ်စဉ်
မပျက်မကွက်
အမေ့ကို ပေးခဲ့သည့်
အဖေ၏
ပိတောက်ပန်းပွင့်များ
အမေ
မရှိတော့သော်လည်း
ဧပြီလသို့ရောက်တိုင်း
မမေ့မလျော့
ပေးနေဆဲ
အဖေ၏
သစ္စာပိတောက်ပွင့်များ
ကျွန်မ
မျက်ဝါးထင်ထင်
တွေ့သိလိုက်ရလေပြီ

ပေးခဲ့သည့် အဖေ၏ ပိတောက်ပန်းပွင့်များ။ အမေမရှိတော့သော်လည်း ဧပြီလသို့ရောက်တိုင်း မမေ့မလျော့ ပေးနေဆဲ အဖေ၏ သစ္စာပိတောက်ပွင့်များ။ ကျွန်မ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့သိလိုက်ရလေပြီ။ ကျွန်မ၏ရင်ထဲ မရှင်းလင်းရှိခဲ့သည့် ပိတောက်၏ပဟေဠိက အဖြေထွက်ခဲ့လေပြီ။ ထုံအီသည့် ပိတောက်၏ မွှေးရနံ့များပင် လောလောလတ်လတ် ကျွန်မ ခံစားရှူရှိုက်လိုက်ရသလို ရှိ၏။ ကျွန်မ၏နားထဲတွင် ရုတ်ခြည်း တူးပို့တူးပို့ သကြၤန်တေးသွားများ ကြားလာရသလိုလို။ ဖြတ်သန်းသွားသည့် ရေပက်ခံကားများပေါ်က အပျော်ခြိုလွှမ်းနေသည့် စ,နောက်သံတွေက ဟိုတစ်စ သည်တစ်စ ပျံ့လွင့်လာသလိုလို။ ကျွန်မ၏ ဝန်းကျင်တွင် ပိတောက်ရနံ့များ ရုတ်ခြည်း သင်းထုံသလို ရှိလာ၏။ ကျွန်မ၏ အတွေးထဲ အဖေ့ပုံရိပ်များ တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဝင်လာ၏။

ပိတောက်ပန်းခိုင်များ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ဖြင့် တလှုပ်လှုပ် အိမ်ထဲဝင်လာသည့်အဖေ့ကို ကူညီရန် ကျွန်မ လက်ကမ်းလိုက်လျှင် အသာအယာ ခေါင်းခါငြင်းလျက်။ ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရေဆေးသန့်စင်ထားသည့် ပိတောက်ပန်းခိုင်များကို ဘုရားတွင်ကပ်၊ ဆုတောင်းဝတ်ပြု။ ပြီးမှ သီးသန့်ဖယ်ထားသည့် ပိတောက်ခက်အချို့ကို ရေဖန်ခွက်လေးထဲတွင်ထည့်လျက် အမေ၏ ဓာတ်ပုံလေးရှေ့တွင်ထားကာ။ အသက် ၇၀ ကျော် ယောကျ်ားကြီးတစ်ယောက်၏ ကြီးမားသည့် အစွဲအလမ်းဟု ဆိုရမည်လား။ သို့တည်းမဟုတ် သူ၏ချစ်သူအပေါ် ထားရှိသည့် ခိုင်မြဲသည့်သစ္စာတရားဟုပင် ဆိုရလေမည်လား။ ပိတောက်တို့ကတော့ အချိန်မှန်မှန် ပွင့်လျက်သာ။

❑

ယခုနှစ်ခွေကတော့ ယခင်နှစ်ထက် ပိုပူပြင်းနေ၏။ အပူရှိန်များက တရိပ်ရိပ်နှင့်။ လေပူတွေကလည်း အပူရှိန်ကို ပိုပြီး အားပေးအားမြှောက်ပြုနေလိုလို။ သကြၤန်ကား နီးလာချေပြီ။ ပိတောက်နှင့်အတူ သကြၤန်မိုးကို မျှော်ခဲ့သော်လည်း ပိတောက်က မိုးနှင့်အတူ ပျောက်လျက်။ ဧပြီလရောက်တိုင်း မပျက်မကွက်ပွင့်ကြသည့် ပိတောက်တွေလည်း ဧပြီလမှာ အရိပ်အယောင်မျှပင် မမြင်ခဲ့ရချေ။ ကျွန်မမှာသာ ဧပြီတစ်လလုံး အဖေ့ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့်ရှိ၏။

'မိုးမရွာတော့ ပိတောက်လည်း ဘယ်ပွင့်နိုင်မလဲ သမီးရယ်…'

အဖေ့စကားက သာမန်လူကြားလျှင် ပုံမှန်ဆိုသော်ငြား၊ အဖေ့အကြောင်း သိနေသူ ကျွန်မအတွက်ကတော့ ထိုမျှလောက်သောစကားက အများကြီး တာသွားလှသည်။ ထိုစကား၏နောက်ကွယ်တွင် အဖေ၏ ပိတောက်အမျှော်၊ အဖေ၏ ပိတောက်အလွမ်း၊ အဖေ၏ ပိတောက်သစ္စာ၊ အခြားသူတွေ မသိနိုင်သည့် အကြောင်းအရာများ အများကြီး ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်ကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခံစားသိမိနေလေပြီ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၆ ရက်၊ မနက် ၁ နာရီ ၃၅ မိနစ်။

ညဦးကတည်းက မိုးက အတော် ပင် ရွာထား၏။ ညတစ်ရေးနိုး အပေါ့ အပါးထသွားချိန် အပေါ့ထသွားသည့် အဖေနှင့် ထမင်းစားခန်းတွင် သွားဆုံမိ သည်။

'သမီးရေ၊ ဒီည မိုးတွေ ရွာတာ ကောင်းလိုက်တာကွာ။ အပူတော်တော် လျော့သွားတယ်'

အဖေ့စကား၏နောက်ကွယ်မှ မျှော် လင့်ချက်ရောင်ခြည်မျှင်လေးကို ကျွန်မ ဖမ်းဆုပ်လိုက်မိ၏။

'အခုလို မိုးရွာချလိုက်ပြီဆိုတော့ အဖေ စိတ်ချလက်ချ အိပ်ရေးဝဝ ပြန် အိပ်လိုက်ဦးနော်'

ကျွန်မ၏ စကားကလည်း အဘယ်မျှလောက်အထိ တာသွားသည် ကို အဖေ ကောင်းကောင်းသိပါလိမ့် မည်။

'အင်း…အိပ်ပေမဲ့လည်း အသက် ကြီးလာတော့ မနက်ဆို အစောကြီး နိုးနေတော့တာပါပဲ သမီးရယ်'

အဖေ၏ တုံ့ပြန်စကားကြောင့် သနားစိတ်ဖြင့် ကျွန်မ ပြုံးလိုက်မိ၏။ မနက်စောစော အိပ်ရာထမည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် အဖေ့စကားကြောင့် အဖေ့ကို မနက်စောစော ကျွန်မ စောင့် ကြည့်ရန် ကြံစည်လိုက်၏။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၆ ရက် မနက် ၅ နာရီ ၅၀ မိနစ်။

အဖေ့အခန်းဆီမှ တချွတ်ချွတ်နှင့် အသံ ကြားရ၏။ အဖေ နိုးနေလေပြီ။ အိပ်ရာထဲမှ အသာ ကျွန်မ နားစွင့်မိ၏။ မျက်နှာသစ်သံကြားပြီး တစ်ခဏ၊ တလှုပ်လှုပ်နှင့် အဖေ အိမ်အောက်သို့ ဆင်းသွား၏။ အဖေ၏ ရှာပုံတော် မနက်ခင်း၏ ရလဒ်ကို ခုန်လှုပ်သောစိတ် ဖြင့် ကျွန်မ ဆက်စောင့်နေမိ၏။

သိပ်မကြာချေ။ ၁၅ မိနစ်မျှသာ သာ အကြာတွင် အိမ်ပေါ်သို့ အဖေ ပြန် တက်လာ၏။ ကျွန်မ ထင်ထားသည့်

ပိတောက်ပွင့်တိုင်း
အဖေ၏
မပျက်မကွက်
ပြုမြဲထုံးစံကတော့
အမေနှင့်
စတွေ့စဉ်
ကာလကတည်းကစ၍
ယနေ့အထိ
ဘယ်တော့မှ
ဘာအကြောင်းနှင့်မျှ
မလွဲမချော်စေခဲ့ရပေ

အတိုင်းပင်။ အဖေတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်။ သူနှင့်အတူတူပါလာသည်က သူ့ရင်ခွင်ထဲက တစ်ပွေ့တစ်ပိုက် ပိုက် ထားသည့် ဝါထိန်မွှေးအီနေသည့် ရွှေဝါ ရောင်ပန်းပိတောက်များ။

မိုးရွာရန်အတွက် ဆုတောင်း၍ မရ ပါ။ ထို့အတူ ပိတောက်ပန်းတွေ ဖူးပွင့် ဖို့ မန်းမှုတ်၍ မရစကောင်းပါ။ သို့သော် ညက တဖြိုင်ဖြိုင်ရွာလိုက်သည့် မိုးရေ စက်များက ပန်းပိတောက်တွေကို ဖူးပွင့် စေခဲ့လေပြီ။ ထို့အတူ အဖေ၏ရင်ထဲက ဆန္ဒများကို ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်လေပြီ။

အဖေက ထုံးစံအတိုင်း ပိတောက် ခက်အချို့ကို ဦးဦးဖျားဖျား ခွဲယူလိုက်ပြီး ဘုရားပန်းအိုးထိုးလိုက်၏။ ကျန် ပိတောက်ခက်များထဲမှ သူ့စိတ်ကြိုက် ပိတောက်ခက်အချို့ကို သေချာရွေးယူ ပြီး ဖန်ခွက်တစ်လုံးဖြင့်ထည့်၊ ပြီးလျှင် အမေ၏ ဓာတ်ပုံလေးရှေ့တွင် ထား လိုက်၏။

ဘုရားခန်းလိုက်ကာအနောက်မှ ကွယ်ကြည့်နေမိသည့် ကျွန်မ အဖေ၏ နောက်ကျောကိုသာ မြင်နေရ၏။ သို့ သော် အဖေ၏မျက်ဝန်းများက အမေ့ ရုပ်ပုံကိုကြည့်ရင်း လွမ်းတနေမည်ကို ကျွန်မ အလိုလိုသိနေ၏။ ဘုရားခန်းမှ အဖေ ပြန်မထွက်ခင် အရင်ဦးအောင် အပြင်သို့ ကျွန်မ ခြေဖျားထောက်လျက် ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အဖေ့ကို ကျွန်မ အနှောင့်အယှက် မပေးချင်ပါ။ မသိချင် ယောင်ဆောင်နေခြင်းအားဖြင့် အဖေ၏ လွမ်းတစိတ်များကို တစ်ခဏမျှ လွတ် လပ်ခွင့် ပေးထားမိချင်၏။

အဖေ လွမ်းပါစေ။ လွတ်လွတ် လပ်လပ် လွမ်းတပါစေ။

တကယ်တမ်းဆိုလျှင် ကျွန်မကိုယ် တိုင်လည်း အဖေအို၏ မျက်ဝန်းမှ စို့သီ နေမည့် မျက်ရည်စများကို မကြည့်ဝံ့၊ မကြည့်ရက်နိုင်ပါချေ။

သည်နှစ်ဆိုလျှင် အသက် ၇၇ နှစ် ထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ပိတောက် ပွင့်တိုင်း အဖေ၏ မပျက်မကွက် ပြုမြဲ ထုံးစံကတော့ အမေနှင့် စတွေ့စဉ် ကာလကတည်းကစ၍ ယနေ့အထိ ဘယ်တော့မှ၊ ဘာအကြောင်းနှင့်မျှ မလွဲ မချော်စေခဲ့ရပေ။ ထို့အတူ အဖေနှင့် ထပ်တူ အမေ့အတွက် အဖေပေးမည့် ပိတောက်ခက်ကို မြင်ချင်သည့် ချင်ခြင်း တပ်မှုကလည်း နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျွန်မ ရင်ထဲ အတိုင်းအဆမဲ့စွာ ဖြစ်တည်လာ တော့၏။

ပိတောက်တွေ မပွင့်မချင်း အဖေ ၏ တိတ်တဆိတ် ခံစားမျှော်လင့်ချက် များက ကျွန်မအတွက် ကြေကွဲရလွန်း ၏။ ပိတောက်အပွင့် နောက်ကျသည်ကို အပြစ်မမြင်ဘဲ မိုးရွာမည်ကို မျှော်လင့် ဆုတောင်းရင်း ပိတောက်ပွင့်ရန် မျှော်တ နေတတ်သည့် အဖေ၏ ပိတောက် ချင်ခြင်းက ယခုနှစ်အတွက်တော့ ပြေ ပျောက်သွားသလို၊ နှစ်စဉ်ပိတောက်ပန်း တွေ ပွင့်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး အမေ့ အတွက် ပိတောက်ပွင့်များနှင့်အတူ ခိုင် ကျည်လှသည့် မေတ္တာတရားကို ဖော်ပြ သွားပါလိမ့်မည်။ ■

မြသွေးနီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြင့်ကျွန်း

ဘာသာပြန်ကြောင့် ပုလင်းထဲတွင်ပင်သေဆုံးသွားရရှာသော ယင်ကောင်များ

ဗက်မယ်တာ (Ved Prakash Mehta)၏ **ယင်ကောင်နှင့် ယင်-ပုလင်း** (Fly and the Fly-Bottle) စာအုပ်ကို မြန်မာဘာသာသို့ 'ပြန်ဆိုထားသည်' ဟုဆိုသော စာအုပ်တစ်အုပ် မကြာခင်က ရရှိပါသည်။ ရရှိသည်မှာ တွေးခေါ်ရှင် ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း (Ludwig Wittgenstein) အကြောင်းကို ကဗျာဆရာ (ကို)မိုးဝေးနှင့် အီးမေး(လ)မှတစ်ဆင့် ဆွေးနွေးရင်း 'ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းအကြောင်း ရေးထားတာ နည်းနည်းတော့ရှိတယ်' ဟု သူက ဆိုကာ **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ** အမည်ရှိ စာအုပ်ကို ပေးပို့လိုက်လေသည်။ သန်းစိုးနိုင်ဆိုသူ 'ဘာသာပြန်သည်' ဟု တွေ့ရသည်။ ထိုစာအုပ်၏ စာမျက်နှာ-၅တွင် ဖော်ပြထားသည့် စာတစ်ကြောင်းအရ ဘာသာပြန်ထားသည့် စာအုပ်ဟု ခေါ်ဆိုရပါမည်(မျက်နှာဖုံး၏ အောက်ခြေတွင်လည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာ စာဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။) ထိုစာကြောင်းမှာ '...၎င်း *စာအုပ်ကို အတွေးအမြင်မဂ္ဂဇင်းတွင် ၃ နှစ်တိုင်တိုင် ဂျာနယ်အချိန်ယူကာ ဘာသာပြန်တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်*' ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ထိုစာတစ်ကြောင်းကြောင့်ပင် **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**စာအုပ်မှာ စိစစ်ခြင်းနှင့် ပြန်လည်လေ့လာစိစစ်ခြင်း ပြုရန် လိုအပ်နေပေတော့သည်။ လိုအပ်နေရသည့် အခြားတစ်ချက်မှာ ဘာသာပြန်သည်ဟု ဆိုသူ၏ အရေးအသားတစ်ခုကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ-

စာကြောင်းတိုင်း စာလုံးတိုင်းတွင် အရေးကြီးပညာရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရေးအပါဆုံး ပညာရှင်များ၏ အမြင်သဘောထားနှင့် ကောက်ချက်များပါဝင်နေသဖြင့် အလေးထား စဉ်းစားရမည့်ပြဿနာများဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။

ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ။ စာ၊ ၄-၅။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု၍ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရကား ဘာသာပြန်သူသည် ...သာပြန်သူတို့ စောင့်စည်းအပ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင် အချက်အလက်များကို စောင့်စည်းကာ ပြန်ဆိုခဲ့သည်ဟု ...ယုံကြည်လက်ခံထားရမည့်သဘော ရှိလာပေသည်။ အထူး ... ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အရေးအသားများကို ဘာသာစကား ...မှ တစ်ခုသို့ ဘာသာပြန်ရာတွင် ရိုးသားခြင်း (Sincerity) သစ္စာရှိခြင်း (Honesty) များ လိုအပ်သည်ဟု ဘာသာပြန် ...ရှင်များက ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မူရင်းဘာသာ ...း (Source Language) နှင့် ဦးတည်ပြန်ဆိုသောဘာသာ ...း (Targeted Language) တို့၏အကြားတွင် ပြန်ဆိုသူက ... ဖော်ပြထားသော အကြောင်းရင်းများကို မိမိ၏ဆန္ဒဖြင့် ...ခြင်း၊ ဖြည့်ခြင်း မပြုခြင်းအကြောင်းတွင် တည်သည်။ ...းသဖြင့် ပညာရပ်/ဘာသာရပ် အခြေခံအရေးအသားများ ... ဘာသာပြန်သူများ၏ ဖြုတ်ခြင်း၊ ဖြည့်ခြင်းများသည် ...ယ်စာရင်း၌ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အောက်ခြေမှတ်စုများ ...စေ သို့တည်းမဟုတ် စာအဆုံးရှင်းလင်းချက်၌ဖြစ်စေ ...ခြင်း၊ ဖြည့်ခြင်းအတွက် ဆင်ခြေလိုအပ်နေပေသည်။

ရှေးဦးစွာ မယ်တာ၏ အကြောင်းကို စိုးစဉ်းမျှ ရှင်းပြ ...သည်။ မယ်တာမှာ သုံးလေးနှစ်သားကတည်းက မျက်စိ ...ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွင်း ...ဟော (Lahore) မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ် ...ည်းက အနောက်နိုင်ငံများတွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၇၅ ခုနှစ် အမေရိကန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။ **Fly and Fly-Bottle: Encounters with British Intellects** ...မှာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ကပင်လျှင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သောစာအုပ် ...သည်။ သမိုင်းစဉ်တွင် အခြေခံသော မျက်မှောက်ခေတ် ...နိကဗေဒကို သူ့အမြင်ဖြင့် တင်ပြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ...းအရေးအသားတွင်သော် အခန်းလေးခန်းသာပါသည်။ ...၏အမည်မှာ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း၏ အဆိုတစ်ခုမှ ရယူထား ...ဖြစ်သည်။ မူရင်းအဆိုမှာ-

What is your aim in philosophy?- To show the fly ...ay out of the fly- bottle.

ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လေရာ မြန်မာဘာသာစကား/စာအရ ...သာပြန်ရလျှင်-

ဒဿနိကဗေဒ (ပညာရပ်ဆိုင်ရာ) ဦးတည်ချက်မှာ ...မိန့်ညီး။ ယင် (ဆောင်ချောက်) ပုလင်းထဲမှ ယင်ကောင် ...ထွက်ပေါက်ပြပေးရန်ဖြစ်သည်။

(ကွင်းစကွင်းပိတ်အတွင်းမှ စာလုံးများမှာ ဖတ်ရှုသူ ရှင်း ...စေရန်ရည်၍ ကျွန်တော်က ဖြည့်စွက်ထားခြင်းသာဖြစ် ...ည်။)

ဟု၍ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် "ဂရုတစိုက် အချိန်ယူကာ ...သာပြန်သည်" ဟု ဆိုသော သန်းဝိုးနိုင်က ဘာသာပြန်ထား ...မှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချင်းချင်း ဆွေးနွေးငြင်းခုံနေကြတဲ့ ဒဿနပညာရှင်တွေဆိုတာကလည်း ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်တွေလိုပါပဲ။ ပုလင်းထဲက ထွက်ခွင့်ရဖို့အတွက် ဖောက်ထွင်းမြင်နေရတာကို ပုလင်းနံရံမှန်း မသိဘဲ အတင်းတိုးဝှေ့ ရုန်းကန်နေကြတာပါ။ တကယ်က ဒီပုလင်းမှာ အဖုံးမရှိဘူးဆိုတာ သူတို့ မသိခဲ့ကြရှာပါဘူး။

ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ။ စာ၊ ၅။

ထိုသို့ ဘာသာပြန်ထားလေရာ 'ဂရုတစိုက် အချိန်ယူကာ ဘာသာပြန်သည်'ဟူသော ဝိသေသပုဒ်မှာ 'ပြန်ချင်သလို ဘာသာပြန်၍ဖြစ်သည်'ဟူသော အနက်နှင့် တစ်မျိုးတည်းပင် ဖြစ်နေသည်ဟု လက်ခံရပေတော့သည်။ 'အချင်းချင်းဆွေးနွေး ငြင်းခုံနေကြတဲ့ ဒဿနပညာရှင်တွေ…'ဟု ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းက တကယ်ပင် ဆိုခဲ့ပါသလား။ ဒဿနပညာရှင်နှင့် ဒဿနပညာ/ ဒဿနိကဗေဒတို့အကြားတွင် ခရီးတစ်သောင်းမကကွာပါသည်။ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း ဆိုလိုသည်ကို မူရင်းမှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုချက်ကို ဖတ်ကြည့်ရုံဖြင့် သိသာပါသည်။ အရှည်အကျယ် ရှင်းပြနေစရာ မလိုလှပါ။

ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ စာအုပ်ကို တစ်အုပ်လုံး ဆွေးနွေးလိုသော်လည်း ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ထိုရွေ့ ထိုမျှ အချိန်ကုန်မခံလိုပါ။ သို့ဖြစ်၍ အပိုင်း- ၁ ဟု သတ်မှတ်ထားသော စာမျက်နှာ-၉ မှ စာမျက်နှာ-၁၁၆ အတွင်းမှ အခန်းခွဲတစ်ခု၊ နှစ်ခုကိုသာ အဓိကထားပြီး အထိုက်အလျောက် တင်ပြဆွေးနွေးပါမည်။ အသေးစိတ် မဆွေးနွေးလိုပါ။ ကျွန်တော် တင်ပြလိုသောအချက်မှာ ထိုမျှနှင့်ပင် လုံလောက်ပါလိမ့်မည်။ အပိုင်း-၂ ကိုမူ ဖတ်၍ပင် မကြည့်ဖြစ်ပါ။ အပိုင်း- ၁ မှ 'အမှာစကား' ဟု သတ်မှတ်ထားသော အပိုင်းမှာ မယ်တာ၏ စာအုပ်မှ မဟုတ်၊ ဘာသာပြန်သည်ဟုဆိုသူ သန်းစိုးနိုင်၏ အမှာစကားသာ ဖြစ်သည်။ အများစုမှာ စာအုပ်ရောင်းကောင်းအောင် မော်ဒန်နှင့် ပို့(စ)မော်ဒန်အကြောင်းများဖြင့် မွှေထားခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ '*သို့ဖြင့် ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များအကြောင်းကို နားမလည်လျှင် ၂၁ ရာစု ပို့(စ)မော်ဒန်ဝါဒကို နားလည်မည် မဟုတ်ပေ*' (စာ၊ ၁၁။) ဟူသော အချက်ကို ကြည့်စေချင်သည်။ 'ဘာကြောင့်လဲ'ဟု တစ်ခွန်းတည်း မေးခွန်းထုတ်နိုင်သည် (ပို့(စ)

ပို၍ခိုးရှားသွားသည်မှာ spit at each other ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို 'အပြန်အလှန် တံတွေးဖြင့် ထွေးနေကြပုံ'ဟု အနက်ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။ Spitting မှာ ဤနေရာတွင် ရင်ဖွင့်ကြသည်၊ ထိန်းမထားတော့ဘဲ ပြောဆိုလိုက်ကြသည် ဟူသော အနက်ကို ဆောင်ပါသည်
ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့သည် အရှေ့တိုင်းက လူများကဲ့သို့ တံတွေးတပျစ်ပျစ် ထွေးနေကြသူများ မဟုတ်ပါ

မော်ဒန် ဘယ်တုန်းက စခဲ့သည်ဆိုသည်ကိုလည်း အကြ… ဖျင်းမျှ သိဖို့ကောင်းသည် ထင်၏။)။ ဘာဘူကြီး မယ်တ… ရေးသည်မှာ အင်္ဂလိပ်ပညာရှင်တို့၏ အယူအဆချင်း မတူညီ… အကြောင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ့စာအုပ်၏ ဆင့်ပွား ခေါင်းစဉ်… ကပင်လျှင် သူ့အရေးအသား၏ ဦးတည်ချက်ကို ဖော်ထ… သည်။ ၎င်းမှာ Encounters with British Intellectuals ဟူ… ပို့(စ)မော်ဒန်အတွေးအခေါ်များမှာ(အများစုကို) Contin… Philosophy ဟူ၍ သဘောထားကြသည်။ ပို့(စ)မော်ဒန်အတွေး… အခေါ်ဆိုသည်မှာ ဘာသာစကားတစ်ခုတည်းနှင့် သက်ဆိုင်… သည် မဟုတ်ပါ။ လူ့အဖွဲ့စည်းကြီး တစ်ခုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်… ပါသည်။ ဂျေမဆင် (Fredrick Jameson) ၏ စကား… ပြောရသော် ပို့(စ)မော်ဒန်နစ်ဇင်မှာ The Cultural Logic … late Capitalism ဟူ၍ပင် ဆိုရပေမည်။ **ပုလင်းထဲက ယ…ကောင်များစာအုပ်** စာမျက်နှာ-၁၁ တွင် ရေးသားထားသည်…

စင်စစ်အားဖြင့် ပို့စ်မော်ဒန်အယူအဆများသည် ၆၀ … မတိုင်မီ အောက်စဖို့ဒ်တက္ကသိုလ် ဒဿနဆရာများ ဦးဆော… လှုပ်ရှားခဲ့သည့် အတွေးအခေါ်တော်လှန်ရေး၏ အထွက်ပ… များပင် ဖြစ်ကြပေသည်။

ဟူသော အဆိုအတိုင်း မဟုတ်ပါ။ ထိုအဆိုမှာ ပညာ… ဆိုင်ရာတွင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မရှိလှဘဲ လေသံဖမ်းတ… နာရင်း ပြုထားသောအဆိုမျိုးသာ ဖြစ်ပေသည်။ အရပ်… ဖြင့်ဆိုသော် 'ဖြီးရေးထားခြင်း'ထက်မပို။

မူရင်းစာအုပ်၏ အခန်း-၁ကို မယ်တာက A B… Against the Bewitchment of our Intelligence ဟု အမည်… သည်။ ဘာသာပြန်သည်… ဆိုသူ သန်းစိုးနိုင်က သူ… **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်…** ဟု အမည်ပေးထားသော… စာအုပ်တွင် အပိုင်းနှစ်ပိုင်… ခွဲကာ အပိုင်း-၁ ကို ဒဿ… ပညာနှင့်ငြင်းခုံခြင်းဟူ၍… ကောင်း…၊ အပိုင်း-၂ … သမိုင်းနှင့်ငြင်းခုံခြင်းဟူ… လည်းကောင်း အမည်ပေးထားလေသည်။ ထိုအပိုင်းနှစ်ပိုင်… ၏အောက်တွင် ထပ်မံကာ ခေါင်းစဉ်ငယ်များ ပေးထား… သေးသည်။ ထိုခေါင်းစဉ်ငယ်များမှာ ဖော်ပြထားသော… အကြောင်းအရာနှင့် ဆီလျော်အပ်စပ်မှု ရှိခြင်းထက် ရေး… လာအောင် မြူဆွယ်ထားသည့်နှင့် တူပါသည်။ ဥပမာ ဆေး… **တစ်လက်၊ ဝိုင်နီတစ်ခွက်နှင့် ဒဿနအမြည်းများ** ဟူသော… ခေါင်းစဉ်မှာ ဖတ်ချင်အောင်၊ သို့မဟုတ် ကျလာအောင် … ဆွယ်ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဖော်ပြထားသော အခ… အကြောင်းအရာနှင့် အကြောင်းရပ်များ၏ဦးတည်ချက်… မယ်တာ၏ ခေါင်းစဉ်ကမူ သူ ရေးသားဖော်ပြထားသည်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်းအရာ အကြောင်းရပ်တို့နှင့်ဆီလျော်အပ်စပ်မှုရှိလေ ည်။ ဆင်ခြေအခြေခံစစ်ပွဲကလေးတစ်ပွဲဟု မြင်စေချင်သည်။ သူနှင့် စစ်ခင်းရပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏အသိပညာ/ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး/ သိမှတ်နားလည်ထားမှုများအပေါ်၊ စားလွှမ်းမိုးထားမှုများအပေါ် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရ မယ်တာ၏ခေါင်းစဉ်ကို ခပ်လွယ်လွယ်ပြောချင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏အသိပညာ/ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး/ သိမှတ်နား ည်ထားမှုများအပေါ် လွှမ်းမိုးထားမှုများနှင့် ခင်းရသော ပွဲကလေးတစ်ပွဲ'ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဆိုနိုင်ရသည်မှာ တာက အင်္ဂလိပ် ဒဿနိကဗေဒပညာရှင်များ၏ ဉာဏ် ပြိုင်ကြသောအကြောင်းကို ရေးသားထားသောကြောင့် သည်။ မယ်တာက သူ့အတွေ့အကြုံများနှင့်ယှဉ်သော သူ ခေတ်ပြိုင်အင်္ဂလိပ်အတွေးအခေါ်များအပေါ် သူ့အမြင် သားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

မယ်တာ၏ အခန်း-၁ကို သန်းစိုးနိုင်က **ဝေဖန်ရေးကို ယ်ခြင်း၏ ဒဿနလေပြင်းများ** ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ိုက်သည်။ မယ်တာ၏ အခန်း-၁ကို သန်းစိုးနိုင်က အခန်း င်းများစွာ ပွားလိုက်လေသည်။ ပွားရသည်မှာ စာဖတ်သူ အဆင့်အတန်းကို ငဲ့ညှာသောကြောင့် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည် ထင်သည်။ စာမျက်နှာပွားအောင် ရေးထိုးထားခြင်းလည်း မည်။ သို့ရာတွင် မယ်တာ၏ အခန်း-၁ကို မြန်မာဘာသာ ဖြင့် ပြန်လည်ရေးသားထားခြင်း၏ အစဦးပင် ဝေဝါးနေ သော ဘာသာပြန်ပုံမျိုးကို တွေ့လာရသည်။ မယ်တာ၏ အပျိုး းမှာ အရေးကြီးလှသည် မဟုတ်ဟု ဆိုလိုသော် ဆိုနိုင်ပါ သည်။ သို့ရာတွင် သန်းစိုးနိုင်က ဝိသေသပြုကာ ရေးသား ထားသော (ရှေ့တွင် ညွှန်းခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်) 'ဂရုတစိုက် အချိန်ယူ ဘာသာပြန်သည်'ဆိုသော အချက်ကို တစ်စုံတစ်ခုသော တိုင်းအတာအထိ ထောက်ခံခြင်း၊ ငြင်းဆိုခြင်းပြုနိုင်သော မဟုတ်၊ ပြုနိုင်သော) အနေအထားတစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ ဆိုသောအချက် ပေါ်လွင်စေရန် ရှေးဦးစွာ မယ်တာ၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာဖြင့် ရေးသားထားသော အရေးအသား ပြပါရစေ။

*I've spent some happy years in Oxford, and to keep in touch with England I read her newspapers. I am most at home with the **Guardian**, but I also like to look at the correspondence columns of the **Times**, where, in an exception to the **Times** tradition of anonymity, the writers are identified by name and speak directly to the reader. I relish a contest of words, and the Times page of letters becomes for me a street where I can stroll each morning and see the people of England - lords and commoners - shake hands, spit at each other, and set off verbal barrages. I began taking this engaging daily walk during my undergraduate years at Balliol College, Oxford, and I've kept up the habit, whether I have found myself in Paris, Damascus, New Delhi, or New York.*

(Fly and the Fly-Bottle, p.1.)

ဤသည်ကို သန်းစိုးနိုင်က အောက်ပါအတိုင်း ဘာသာပြန်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အောက်စဖို့ဒ် တက္ကသိုလ်၏ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ရာ နှစ်ကာလများကို ကျွန်တော် ဖြတ်သန်းခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုနှစ်ကာလအတွင်း အင်္ဂလန်နိုင်ငံပညာတတ်များ၏ အခြေအနေကို နားလည်ရန်အတွက် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာများကို ဖတ်ရလေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော့်အိမ်တွင် Guardian သတင်းစာများကိုသာ ပုံမှန် ဖတ်လေ့ရှိသည်။ သို့သော် Times သတင်းစာ၏ ပေးစာကဏ္ဍကိုလည်း ကျွန်တော် အမြဲစောင့်ဖတ်လေ့ရှိသည်။ တိုင်းမ်သတင်းစာ၏ ပေးစာကဏ္ဍ၏ ထူးခြားချက်မှာ စာရေးဆရာများကိုယ်တိုင် ၎င်းတို့၏ စာဖတ်ပရိသတ်ထံ တိုက်ရိုက်ရေးသားခွင့်ပြုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤပေးစာကဏ္ဍကို စောင့်ဖတ်ရခြင်းအားဖြင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ စာရေးဆရာများ အချင်းချင်းလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေကြပုံ၊ အပြန်အလှန် တံတွေးဖြင့် ထွေးနေကြပုံ၊ အကြီးအကျယ်လေပြင်းတိုက်ပွဲ ဆင်နေကြပုံများကို မြင်တွေ့ရတတ်ပါသည်။

(ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ။ စာ၊ ၁-၂။)

မယ်တာမှာ အောက်စဖို့ဒ် တက္ကသိုလ်တွင် ပျော်ရွှင်စွာနေခဲ့ပြီးနောက် အင်္ဂလန်ကို လွမ်းလေသည်။ အဆက်အသွယ် မပြတ်ချင်။ ထို့ကြောင့်ပင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံထုတ် သတင်းစာများကို ဖတ်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သူက to keep in touch with England I read her newspapers. ဟု ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သန်းစိုးနိုင်၏ ဘာသာပြန်၌ 'ထိုနှစ်ကာလအတွင်း အင်္ဂလန်နိုင်ငံပညာတတ်များ၏ အခြေအနေကို နားလည်ရန်အတွက် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာများကို ဖတ်ရလေ့ရှိပါသည်'ဟု ဆိုသည်။ စင်စစ် မယ်တာ ဆိုလိုသည်မှာ (တစ်) အောက်စဖို့ဒ်တွင် မနေတော့သည့်အခါ (ဖော်ပြထားသည့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော မယ်တာ၏ မူရင်း အရေးအသား၏ နောက်ဆုံးစာကြောင်းကို ကြည့်ပါ။ ပါရီ၊ ဒမတ်စကတ်။ နယူးဒေလီ၊ သို့မဟုတ် နယူးယောက်…။ သတင်းစာဖတ်ကျင့်မှာမူ အောက်စဖို့ဒ်မှာ နေစဉ်ကပင် ရှိခဲ့သောအကျင့်။)ဖြစ်ပြီး…။ (နှစ်) အင်္ဂလန်နှင့် အဆက်အသွယ် မပြတ်ရန် အင်္ဂလန်နိုင်ငံထုတ်သတင်းစာများကို ဖတ်လေသည်။ သန်းစိုးနိုင် ရေးထားသည်ကဲ့သို့ *အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ပညာတတ်များ၏ အခြေအနေကို နားလည်ရန်အတွက်…* ဟူ၍ မဟုတ်ချေ။ မယ်တာက တိုင်း(မ)ထဲမှ အယ်ဒီတာပေးစာ အခန်းကို သဘောကျသည်။ ဖတ်သည်။ ဂါဒီယန်းနှင့် မတူ။ တိုင်း(မ)တွင် အယ်ဒီတာထံ ပေးစာရေးသူများက သူတို့၏ အမည်ကို ထုတ်ဖော်ရေးကြသည်။ ဤသည်ကို မယ်တာက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဘောကျသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ တိုင်း(မ)ထဲမှ ပေးစာများကို ဖတ်ရှုလိုက်တိုင်း သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အင်္ဂလန်နိုင်ငံက လမ်းတစ်လမ်းတွင် လမ်းလျှောက်နေရင်း အင်္ဂလန်က လူများကို တွေ့လာရမိသလို ဖြစ်လာသည်။ လူတန်းစားအလွှာအသီးသီးတို့ အပြန်အလှန် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပြန်အလှန် ရင်ဖွင့်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အားကောင်းမောင်းသန်ပြောဆိုနေကြသည်ကိုလည်းကောင်း မက်တာက မြင်ယောင်လာမိလေသည်။ သို့ရာတွင် သန်းစိုးနိုင်က မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော Lords and commoners ကို 'အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ စာရေးဆရာများ…'ဟု အနက်ယူထားသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ထိုသို့ယူသည်ဆိုခြင်းမှာ စဉ်းစားကြည့်၍ မရ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှ အထက်တန်းလွှာ Lords နှင့် သာမန်အရပ်သူအရပ်သား Commoners တို့ရည်ညွှန်းကာ မယ်တာက ရေးသားထားသည် မှန်သော်လည်း အဓိကရည်ညွှန်းချက်မှာ 'လူတန်းစားအသီးသီးတို့' ဟူသော သဘောသာဖြစ်ပါသည်။ ပို၍ဆိုးရွားသွားသည်မှာ spit at each other ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို 'အပြန်အလှန်တံတွေးဖြင့် ထွေးနေကြပုံ'ဟု အနက်ယူထားခြင်းဖြစ်သည်။ Spitting မှာ ဤနေရာတွင် ရင်ဖွင့်ကြသည်၊ ထိန်းမထားတော့ဘဲ ပြောဆိုလိုက်ကြသည်ဟူသော အနက်ကို ဆောင်ပါသည်။ ထို့ပြင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့သည် အရှေ့တိုင်းကလူများကဲ့သို့ တံတွေးတပျစ်ပျစ် ထွေးနေကြသူများ မဟုတ်ပါ။ သူတို့ယဉ်ကျေးမှုအရ တံတွေးထွေးခြင်းမှာ မယဉ်ကျေးလှသော အပြုအမူတစ်ရပ်သာဖြစ်သည်။

ပင် ထိုရှေ့ထိုမှု အနက်ယူလွဲခဲ့လျှင် ပညာရပ်အခြေခံဘာသာ စကားများကို မည်ရွေ့မည်မျှ အနက်ယူလွဲမည် ဆိုသည်ကို တွေးကြည့်မိသည်(ထိုအတွေးမှာ မမှားခဲ့)။ ထို့ပြင် မယ်တာ၏ အရေးအသားမှာ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ဖြစ်သော်လည်း ပညာရပ်ဆိုင်ရာအတွက် အကိုးအကားပြုရသောကျမ်းမျိုးမဟုတ်သည့်စကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်ထင်တိုင်း ပိုးစိုးပက်စက်လည်း ထည့်လိုက်ရန်မှာ မသင့်လှ။ ညွှန်းခဲ့သော မယ်တာ၏မူရင်းစာ ပုဒ်မှာပင် မယ်တာက သူ့အနေအထားကိုအရေးဖြင့် 'ပြ'ထားသည်။ *'...my undergraduate years at Balliol College, Oxford, ...whether I have found myself in Paris, Damascus, New Delhi, or New York.'* ထိုအချက်မျိုးမှာ ဖြုတ်ချန်ထားသင့်သော အချက်မျိုး မဟုတ်ပါ။ မူရင်းစာရေးဆရာက အတည်ပြုရေးသားထားခဲ့သော ကာလ၊ ဒေသ၊ ပထဝီစသည့် 'အပြ'များမှာ ဘာသာပြန်သူတိုင်းက တန်ဖိုးထားကြရပါသည်။ **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ** တွင်သော် ထိုအပြများကို တန်ဖိုးမထား။ နမူနာအဖြစ် အခြားတစ်ချက်ပြရစေ။ **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**၏ စာမျက်နှာ ၂၀ ရှိ ဒုတိယစာပိုဒ်အစ စာကြောင်းမှာ '၆၀ ခုနှစ်များ၏ ဆောင်းဦးကာလနေ့တစ်နေ့'ဟူ၍ ဖြစ်၏။ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာတွင်သော် One autumn day in 1959... ဟူ၍ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့် မယ်တာ၏ '၁၉၅၉ ခု ဆောင်းဦးနေ့တစ်နေ့'ကို သန်းစိုးနိုင်က '၆၀ ခုနှစ်များ၏ဆောင်းဦးကာလနေ့တစ်နေ့' ဟူ၍ ပြောင်းလဲလိုက်သည်မှာ နားမလည်နိုင်။ မယ်တာက နေ့ရက်ကိုသာ အတိအကျ မဖော်ပြ။ နှစ်ကာလကိုမူ ၁၉၅၉ ခုနှစ်ဟု ဆိုသည်။ သန်းစိုးနိုင် ရေးထားသော '၆၀ ခုနှစ်များ…'ဆိုသည်မှာ ဆယ်နှစ်တာကာလကို ဆိုလိုသည်။ မြန်မာပြည်ကြီး ဒီမိုကရေစီ ရသွားသည်ဆိုသောကြောင့် လုပ်ချင်ရာလုပ်လို့ ဖြစ်သည်ဟု မှုမြင်လက်ခံကာ ဘာသာပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပုံရသည်။

ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ၏ ပြဿနာတစ်ရပ်မှာ ဘာသာပြန်သူက ထင်သလို ဘာသာပြန်ပြီး ဖြုတ်ချင်သလို ဖြုတ်၊ ဖြည့်ချင်ရာ ဖြည့်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုးရွားဆုံးမှာ အရေးပါသည့် ဆွေးနွေးချက်နှင့် အကြောင်းအရာများကို ဘာသာပြန်သူ၏ စိတ်သဘောတစ်ခုတည်းဖြင့် ချန်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အရေးမပါလှသော အချက်များကို ထပ်တလဲလဲ ဖော်ပြထားသည်

ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ ကို စတင်ဖတ်ရှု၍ နေရာမှာပင် သံသယဖြစ်လာမိသည်။ အဘယ့်ကြောင့် '… ၃ နှစ်တိုင်တိုင် ဂရုစိုက်အချိန်ယူကာ ဘာသာပြန်တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်'ဟု ယတိပြတ် အဆိုပြုထားခဲ့သော စာအုပ်တစ်အုပ်တွင် (တစ်) အနက်ယူပုံ လုံးလုံးချည်း လွဲရသည်…။ (နှစ်) ထင်သလို ဖြတ်တောက်မှုနှင့် ဖြည့်စွက်မှုများ ပြုထားသည်မှာ စဉ်းစားစရာဖြစ်နေသည်။ သံသယရှိစရာ ကောင်းနေသည်။ သာမန် နေ့စဉ်သုံး အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား သို့မဟုတ် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ နေ့စဉ် ယဉ်ကျေးမှုဘဝအခြေခံ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားအတွင်းမှ Spit ဟူသော စကားလုံး/ စာလုံးကို

မယ်တာ၏ မူရင်းအရေးအသားတစ်ခုလုံးမှာ ရပ်ဆဲလ် (Bertand Russell)၏ အယ်ဒီတာထံပေးစာဖြင့် စထားခဲ့သည်။ စာအုပ်တစ်အုပ်လုံးကို တည်ဆောက်ထားခဲ့သော အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်ပေသည်။ ထိုပေးစာ 'ထင်မြင်ချက်ပေးရန် ငြင်းဆိုခြင်း' *'Review Refused'* ဟူသော အမည်တပ်ထားသည်ဟု မယ်တာက ရေးခဲ့သည်။ ဤတွင် Literary Review အကြောင်းကို အကျဉ်းမျှ ဆွေးနွေးချင်ပါသည်။ စာပေနယ်တွင် Review မှာ ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အမြင်မျှသာဖြစ်ပါသည်။ လွယ်လွယ် နမူနာပြရသော် ဒဂုန်တာရာ ရေးခဲ့သည်များမှာ ရီဗျူးများဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ရီဗျူးရေးသည်ဟု ပြောခဲ့ဖူးသည်။ မြန်မာဘာသာတွင်သော် ရီဗျူးကို ဝေဖန်ရေးဟု ဆိုရေးသားလေ့ရှိပါသည်။ တည့်တည့်ပြောရလျှင် (မြန်မာကြီးလည်း ဒီမိုကရေစီရသွားပြီဟု ကြားရသဖြင့် ရဲရဲကြီး ပါမည်) မှားပါသည်။ ရီဗျူးမှာ (ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း) ဦးတစ်ယောက်၏ အမြင်/ထင်မြင်ချက်/ကောက်ချက် ခုသာ ဖြစ်သည်။ ဆိုရသော် အညွှန်း၊ အကိုး၊ အထောက် မလို။ သို့သော် နင်ပဲငဆ ပြောရန်ကား မဖြစ်။ တိုးတက်သောနိုင်ငံများမှ တက္ကသိုလ်များတွင် ဘွဲ့လွန် တန်းတက်သူများကို ရီဗျူးရေးတတ်ရန် ပျိုးထောင်ပေး ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရပ်အသိုင်းအဝိုင်းတွင် Book ဆိုသည်မှာ အလွန် အရေးပါပါသည်။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ နယ်များတွင် ရီဗျူးများပါသည်။ ရီဗျူးလုပ်သူများမှာ သာရပ်/ ပညာရပ်ကျွမ်းကျင်သောပညာရှင်များ ဖြစ်ကြ သည်။ ရေမျောကမ်းတင်များ မဟုတ်ကြ။ သို့ဖြစ်၍ ရီဗျူး ရေးခံရသော စာအုပ်များမှာ ပညာရပ်နယ်ပယ်အတွင်း တော်ပင် ဂုဏ်ရှိလှပါသည်။ တစ်ခုတ်တရ ပြောစရာဖြစ် ကြပါသည်။ Criticism ဝေဖန်ရေး(ဤတွင် စနစ်တကျ ဝေဖန်ရေးကို ဆိုလိုသည်။)မှာ ပိုမိုခက်ခဲပါသည်။ စနစ် နံ့တစ်ရာအတွင်းမှသာဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ် ကောက်၏ အမြင်သက်သက် မဟုတ်ပါ။ အရှည်ကျယ် ဝေဖန် အတွက် စနစ် တစ်စုံတစ်ရာသာမက စည်းကမ်းနည်းလမ်း ည်း လိုအပ်ပါသည်။ မယ်တာ၏ စာအုပ်တွင် အခြေခံ ကြောင်းတစ်ရပ်အဖြစ် ရေးသားခဲ့သည်မှာ ရီဗျူးသာဖြစ်ပါ ည်။ **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**တွင် ရေးသားထားသည် သို့ 'ဝေဖန်သုံးသပ်ရန် ငြင်းပယ်ခံရခြင်း' မဟုတ်ပါ။

'ထင်မြင်ချက်ပေးရန် ငြင်းဆိုခြင်း' ကိစ္စမှာ ဤသို့ဖြစ် ည်။ မယ်တာ၏ အရေးအသားအရ ရပ်ဆလ်က မိုင်း(ဒ) ဂျာနယ်မှ အယ်ဒီတာ ပါမောက္ခ ရိုင်း(လ) (Gilbert) ကို မကျေနပ်သဖြင့် အယ်ဒီတာထံပေးစာအဖြစ် ရေး လိုက်သည်။ အကြောင်းမှာ ရိုင်း(လ)က ဂျယ်(လ)နာ nest Gellner) ၏ **Words and Things** စာအုပ်ကို သူ၏ ယ်တွင် ထင်မြင်ချက်ပေးရန် ငြင်းဆိုလိုက်သဖြင့် ဖြစ်၏။ (လ)နာ၏စာအုပ်မှာ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း(Ludwig Wittgenstein) အဝင် ဘာသာစကားဆိုင်ရာ ဒဿနနှင့်ဘာသာဗေဒ နတို့ကို ဝေဖန်သောစာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဂျယ်(လ)နာ၏ အုပ်တွင် ရပ်ဆလ်က အမှာစာရေးထား ပေးခဲ့သည်။ သို့ ၍ ရပ်ဆလ်က မကျေနပ်။ ရပ်ဆလ်၏စာတွင် ဖော်ပြ သော ရိုင်း(လ)၏အကြောင်းပြချက်မှာ-

... refusing to to have this book reviewed in Mind, the ground that it is abusive and cannot therefore be ted as a contribution to an academic subject.

(Fly and the Fly-Bottle, p.2.)

သို့သော် **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ** စာအုပ်တွင်-

အကြောင်းကတော့ ဒီစာအုပ်ဟာ ဒဿနအယူအဆ ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းပေါ် အလွန်လွဲမှားတဲ့သဘောထားနဲ့ အလွန် ရိုင်းစိုင်းစွာ ထိုးနက်တိုက်ခိုက်ထားခြင်းကြောင့်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒ့ါအပြင် ဂျယ်(လ)နာရဲ့ စာအုပ်ဟာ ဒဿနဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အထောက်အကူပြုမယ့် ပညာရှင်တန်းဝင် စာတမ်းတစ်စောင် မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ ယူဆကြောင်း…။

(ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ။ စာ၊ ၂၀၊)

ဟု ဘာသာပြန်ထားသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ပါမောက္ခ ရိုင်း(လ) ရေးလိုက်သည်မှာ ရှင်းရှင်းကလေးပင်။ 'ဂျယ်(လ) နာ၏ စာအုပ်မှာ) စော်ကား/တိုက်ခိုက်ထားသည်။ ပညာရပ် တစ်စုံတစ်ရာအတွက် အထောက်အကူပြုစေမည် (အကျိုးရှိ စေမည်)ဟု သဘောမထားနိုင်'ဟူ၍ မျှသာဖြစ်၏။ **ပုလင်းထဲ က ယင်ကောင်များ**တွင် ရေးသားထားသည်ကဲ့သို့ (တစ်) အလွန်လွဲမှားတဲ့ သဘောထားနဲ့ အလွန်ရိုင်းစိုင်းစွာ ထိုးနက် တိုက်ခိုက်ထားခြင်းကြောင့်…။ (နှစ်) ဒဿနဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အထောက်အကူပြုမယ့် ပညာရှင်တန်းဝင် စာတမ်းတစ်စောင် မဖြစ်နိုင်ဟူ၍ ' မဆို။ မဆိုရသည်မှာ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ နယ် ပယ်(အထူးသဖြင့် ဒဿနိကဗေဒစနစ် အခြေခံများဖြင့် ဖော် ထုတ်ကြသောပညာရပ်များ)တွင် ပညာရှင်များသည် 'အလွန် လွဲမှားသည်'ဟု မျက်နှာလွှဲခဲပစ် မပြောကြ။ သဘောထား ချင်း၊ အမြင်ချင်း မတူကြသည်ကို 'မှားသည်'ဟု မဆိုတတ် ကြ။ ထို့ပြင် An academic subject သည် ပညာရပ်တစ်စုံတစ် ရာသာဖြစ်ပါသည်။ 'ဒဿနဖွံ့ဖြိုးရေး အထောက်အကူပြု မယ့်…' မဟုတ်ပါ။ *...not buttressed the development of philosophy* ဟု ရပ်ဆလ်က မရေးခဲ့။ သို့ဖြစ်ရကား သုံးနှစ် သုံးမိုး၊ ခါးရိုးကျိုးမတတ် အလေးထား ကြိုးစားကာ ပြန်ဆို ခဲ့ရပါသည်ဆိုသော **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ** သည် အဘယ့်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အစမှာပင် လွဲနေခဲ့ရပါသနည်း။ လမ်းပေါ်က လူတစ်ယောက်အနေဖြင့်သော် ကျွန်တော် စဉ်း စားကြည့်၍ မရ။

ဤအပိုင်းမှ အလွဲအမှားများကို ထားရစ်ခဲ့ပါရစေ။

ဘာသာပြန်သူတိုင်း မပြုမှုသင့်သောအချက်တစ်ရပ်ကို ထုတ်နုတ်ပြပါရစေ။ မယ်တာက ဗြိတိသျှအတွေးအခေါ် (ဗြိတိ သျှဒဿနိကဗေဒ)နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ၏ သဘောထားတစ်ခု ကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဖော်ပြခဲ့သည်မှာလည်း သူ့စာအုပ်၏ ဒုတိယစာမျက်နှာ၌ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖော်ပြထားသည်မှာ မယ်တာက သူ ဆက်လက်ရေးသားမည့် အရေးအသားများ တွင် မည်သို့မည်ပုံ သူ ရပ်တည်ခဲ့သည်ကို ပေါ်လွင်စေချင် သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ သူ တည်ဆောက်ပြသော အရေးအသားမှာ ပိုမိုအဓိပ္ပာယ်ရှိပေမည်။ မူရင်းအတိုင်းပင် ဖော်ပြပါရစေ။

I did care for the repute of British philosophy. It is,

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဝါးချက်ဇီဝိတဒါန သံဃာ့ဆေးရုံ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဝါးချက်ဇီဝိတဒါန သံဃာ့ဆေးရုံအတွက် အလှူ (၁၁) မျိုး၊ ဘက်စုံအလှူ (၁၃၁၀၀၀/ -) နှုန်း
ထားဝရငွေပင် ငွေကျပ်၅သိန်းနှင့်အထက် ထူထောင်လှူဒါန်းလိုပါက အောက်ပါနေရာဌာနများနှင့်
နီးစပ်ရာအမှုဆောင်များထံတွင် လှူဒါန်းနိုင်ကြပါသည်။

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းရန်

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးဆေးရုံတည်နေရာ ကျွန်းချောင်
ဖုန်း၀၇၂-၂၂၀၃၄၊၀၇၂-၂၁၅၄၁၊၀၉-၆၄၆၁၆၉၉၊၀၉-၉၁၀၄၃၇၃၇

မန္တလေး

ဦးမြင့်စိုး(စိုးမုလဲပွဲရုံ)ဖုန်း၀၉-၉၁၀၂၁၇၈၇၊ ဒေါ်တင်ဝင်း(လှထု)ဖုန်း၀၂-၃၉၇၁၇၊ ဒေါ် ရီရီမြင့်(သွင်စက်မှု)ဖုန်း၀၉-၂၀၀၁၇၁၇

ရန်ကုန်

သီရိသုဓမ္မသီဂိဒေါ်ခင်သန်းမြင့်(ပပဝင်းရတနာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး။ ဖုန်း၀၉-၇၃၂၀၂၈၁၀)၊
ဒေါ်ယဉ်သန်း(အမှတ်၁၊ ငွေကြာရံအိမ်ရာ၊ ၃ ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။ ဖုန်း၀၉-၅၁၅၂၂၇၇)
ဒေါ်ခင်စန်း(အမှတ် ၇၊ AMBO Hotel, ဆရာစံလမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်။ ဖုန်း၀၉-၅၁၂၂၀၀၃)
ဒေါ် မြင့်မြင့်ကြည်(အမှတ် ၁၆၊ ကွင်းကျောင်းလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၁-၂၂၀၅၁၉၊၀၉-၇၃၀၇၂၄၉၂)
ဒေါ်မြင့်မြင့်စန်း(အမှတ် ၈၊ ပဏ္ဍိတလမ်း၊ လှိုင်မြို့နယ်။ ဖုန်း၀၁-၅၁၉၅၀၉၊၀၉-၇၃၁၀၉၁၃၄)
ဒေါ်စန်းစန်းနိုင်(Real Gems)(အေ-၁၀၊ အမှတ် ၂၃-၂၅၊ ရွှေဂုံတိုင်သာ၊ ရွှေဂုံတိုင်လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။ ဖုန်း၀၁-၂၅၂၂၇၂၊၀၉-၅၀၀၂
ဒေါ်စန်းစန်းဝေ(မဟာမြိုင်ဆေးတိုက်)(အမှတ်-၉၁၊ ဘုန်းကြီးလမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်။ ဖုန်း၀၁-၂၃၀၀၄၂၇၊၀၁-၂၃၀၀၄၂၈)
ကလျာမဂ္ဂဇင်းတိုက်(ရုံးချုပ်)(အမှတ် ၁၆-ပထမထပ်၊ ဦးအောင်မြတ်လမ်း၊ သိမ်ဖြူကွင်းရှေ့၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။ ဖုန်း၀၁-၂၉၀၁၇၆)

လှူဒါန်းကြတဲ့ အလှူရှင်များစာရင်း

၁၆၆။ ကွယ်လွန်သူ ဖခင်ကြီး ဦးချို၊ မိခင်ကြီး ဒေါ်တင်ရွှေတို့အား ရည်စူး၍ ဦးသန့်ဇင်-ဒေါ်သီတာချို၊ ကိုပြုံးချို-မနှင်းဦးလွင်၊ မရည်မွန်အေး၊ မမေသန့်ဇင်ဝင်း မိသားစုကောင်းမှု၊ ဟိန်းကွန်ပျူတာ၊ ဘုန်းစိုးရပ်၊ ကျောက္ကာလမ်း၊ မုံရွာမြို့။	၁,၀၀၀,၀၀၀/- (ဆယ်သိန်း
၁၆၇။ ဦးလှဘော်-ဒေါ်ဒေါင်းတို့အား ရည်စူး၍ ဦးညွန့်အောင်-ဒေါ်စန်းစန်းမြင့် မိသားစုကောင်းမှု ၃၁x၃၂ ကြား၊ ၈၅x၆၆ ကြား၊ မလွန်ခဲလန်တန်းရပ်၊ မန္တလေးမြို့။	၅၀၀,၀၀၀/- (ငါးသိန်း
၁၆၈။ ဦးလှအောင်-ဒေါ်တင်လှိုင် မိသားစု၊ ကေတုမာလာရိပ်သာ၊ ၄ တိုးချဲ့၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၅၀၀,၀၀၀/- (ငါးသိန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၆၉။ ဒေါ်အေးလီ(၂၇-၈-၁၃ ကွယ်လွန်)အား ရည်စူး၍
ဦးအိုက်စံ-ဒေါ်နန်းရွှေစင် သားသမီး မြေးတစ်စု ကောင်းမှု၊ ၁၀၀၀,၀၀၀ိ/-
အမှတ်(၄၆၅)၊ ၈၂ လမ်း၊ ၃၄ x ၃၅ ကြား၊ ချမ်းအေးသာဇံမြို့နယ်၊ မန္တလေးမြို့။ (ဆယ်သိန်း)

၁၇၀။ ဝါးချက်ဇီဝိတဒါနသံဃာ့ဆေးရုံ၊
ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာ ဦးဝင်းကြိုင်-(ဇနီး) ဒေါ်နီလာခင်၊ (သမီး) မခိုင်ဇာဝင်း၊
(သား) ဒေါက်တာ ခန့်ဇော်သန့် မိသားစု၊ (မွေးနေ့အလှူ) ဝါးချက်ဆေးရုံ၊ ၁၅၀၀,၀၀၀ိ/-
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့။ (တစ်ဆယ့်ငါးသိန်း)

၁၇၁။ ဦးမြထွန်း(သံမှူး-ငြိမ်း၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန)-
(ဇနီး) ဒေါ်သန်းရွှဲ(မြေစာရင်း-ငြိမ်း)နှင့် သားသမီးမြေးများ ကောင်းမှု ၁၃၀၀,၀၀၀ိ/-
အမှတ် ၁၇၀/၂၊ ပထမ သီရိရိပ်သာ၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (တစ်ဆယ့်သုံးသိန်း)

၁၇၂။ ပဓာန ဦးဆောင်ဆရာတော် ဒေါက်တာ ဘဒ္ဒန္တလက္ခဏမဟာထေရ်နှင့်
နှစ်ဖက်မိဘများအား အမှူးထား၍ ဦးသန့်ဇင်-ဒေါ်အေးအေးခိုင်၊ (သမီး) မနှင်းကျော့လှိုင်၊
(သား) မောင်ကျော်ဇင်သန်း (နယူးလိုက်မှန်နှင့် အလူမီနီယံ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း) မိသားစု၊ ၁,၀၀၀,၀၀၀ိ/-
၂၅ လမ်း၊ ၈၂ x ၈၃ ကြား၊ မန္တလေးမြို့။ (ဆယ်သိန်း)

၁၇၃။ မချိုဇင်ထက် ကောင်းမှု ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
အမှတ် (၄၉၇)၊ ပြည်တော်သာ၊ အေးမြသာစည်၊ မန္တလေးမြို့။ (ငါးသိန်း)

၁၇၄။ ဦးသန်းဦး-ဒေါ်ခင်သက်ဝေ မိသားစု၊ ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
အမှတ် (၁၂)၊ ဘုရားလမ်း၊ တောင်ငူမြို့။ (ငါးသိန်း)

၁၇၅။ သုဓမ္မသီဂီ ဒေါ်အေးအေးမြင့် မောင်နမ မိသားစု။
(အေးအေး၊ ကြူကြူ ထီးနှင့် အိမ်သုံးပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး) ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
လမ်း ၈၀၊ ၃၂ လမ်းထောင့်၊ မန္တလေးမြို့။ (ငါးသိန်း)

၁၇၆။ (ဦးငွေစန်း)-ဒေါ်စန်းရွှဲ မိသားစု၊ ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
အမှတ်(၅/က)၊ ကန်ရိပ်သာလမ်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ငါးသိန်း)

၁၇၇။ ဦးမြင့်လွင်-ဒေါ်ရင်မေ၊ (သား) ကိုထွန်းဦး-မမြမြအေး (ညွန့်ပုံနှိပ်တိုက်)မိသားစု၊ ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
အမှတ် (၃၂၁)၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ငါးသိန်း)

၁၇၈။ မောင်စိုင်းသက်နိုင်စိုး အား ရည်စူး၍
ဦးညီညီနိုင်-ဒေါ်မြရင်၊ (သမီး) မောင်မျိုးမင်းအောင်-မဇာခြည်နိုင်၊ (မြေး) မမေသူရှင်းသန့်၊ ၇၀၀,၀၀၀ိ/-
မ..............မိသားစု၊ ကန်တော်ရပ်၊ မိုးကုတ်မြို့။ (ခုနစ်သိန်း)

၁၇၉။ ဦးဇော်ဇော်-ဒေါ်သက်ထားဦး၊ (သမီး)မေဇော် မိသားစု၊ ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
(သမီးလေး ၂ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူ) မလိခအိမ်ရာ၊ သဃ်န်းကျွန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ငါးသိန်း)

၁၈၀။ ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်သော ဦးဘအေး-ဒေါ်သန်းကြည် ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
(ကြည်အေး ကိတ်မုန့်တိုက်)အား ရည်စူး၍ ဦးကျော်တင်အောင်-ဒေါ်ခင်နှင်းအေး မိသားစု၊ (U.S.A) (ငါးသိန်း)

၁၈၁။ ဦးကျော်လွင်-ဒေါ်ခင်မာကြည်၊
(သမီး) Dr. စပယ်ဖြူ-Dr. ရန်နိုင်လင်း၊ (မြေး) မောင်လင်းထက်ပိုင် မိသားစု၊ ၅၀၀,၀၀၀ိ/-
အမှတ် ၂၉၂(၂/ဘီ)၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ (ငါးသိန်း)

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

in a sense, a dominant philosophy, with Existentialism, in the present-day world. I had gone up to Oxford with the idea of studying it- British philosophy has its home there and indeed is known generally as 'Oxford philosophy,' even though its detractors, taking their cue from its so-considered petty linguistic concerns, insist on calling it linguistic philosophy. However, just reading a few essays on philosophical subjects to my tutor made me realize that the linguistic inquiries then being undertaken at Oxford had little connection with what I understood by philosophy, so I immediately abandoned it and took up history instead.

(Fly and the Fly-Bottle.P.2-3.)

ဖော်ပြပါစာပိုဒ်မှ နောက်ဆုံးစာကြောင်းမှာ အဘယ့်ကြောင့် မယ်တာတစ်ယောက် အောက်စဖို့ဒ်နှင့် ဟားဗတ်တို့တွင် သမိုင်းပညာဖြင့် ဝိဇ္ဇာ၊ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့များ ရရှိခဲ့ခြင်း အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ့အရေးအသားမှာ ဒဿနိကဗေဒ ပညာဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာများကို ဆွေးနွေးနေသည်မှန်သော်လည်း အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြန်လည်တင်ပြနေသည့်သဘော (သမိုင်းဖြစ်စဉ်တစ်ခု၏ အတွင်းမှ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ပြန်လည်တင်ပြနေသည့်သဘော)သာ ဖြစ်နေရသည့်အချက်မှာ ပေါ်လွင်လာပေမည်။ သို့သော် (ဤ သို့သော်မှာ အရေးကြီးပါသည်။) သုံးနှစ်ကြာ ဂရုမွေစိုက်ကာ ဘာသာပြန်ခဲ့ရသည်ဆိုသော **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**တွင် ပါ

> မယ်တာ၏ *Fly and the Fly- Bottle* တွင် ဌါန်ဝိုင်သောက်ခြင်း၊ ဆေးတံသောက်ခြင်းတို့ထက် အရေးကြီးသော အကြောင်းများပါ ပါသည် အထူးသဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် ဆွေးနွေးမည့်အချက်များအတွက် လမ်းခင်းထားသော၊ ပျိုးထားသော အကြောင်းများ ပါသည် သို့ရာတွင် ထိုအကြောင်းများမှာ ပါမလာခဲ့ချေ

မလာ။ ထိုစာပိုဒ်မှာ အရေးမပါ၊ အရေးမကြီးဟု မဆိုနိုင်။ မယ်တာသည် (ထိုစဉ်အခါက) အောက်စဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်က အတွေးအခေါ်သည်ပင် ဗြိတိသျှအတွေးအခေါ်ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုထားခဲ့သည်။ ထိုအချက်မှာ အရေးကြီးပါသည်။ သူ၏ အရေးအသားထဲတွင်ပါသော အကြောင်းများမှာ အောက်စဖို့ဒ်တစ်ခုတည်း၏ကိစ္စ မဟုတ်။ သို့ရာတွင် အောက်စဖို့ဒ်က ဗြိတိသျှ အတွေးအခေါ်စနစ်ကို မည်ရွေ့ မည်မျှ လွှမ်းမိုးထားနိုင်ကြောင်းကိုလည်း မြင်စေချင်၍ ဖြစ်၏။ ဖော်ပြခဲ့သော စာပိုဒ်နှင့် ဆက်ကာ မယ်တာက ဂျယ်(လ)နာနှင့် ရိုင်း(လ)တို့ အကြောင်းကို ရှင်းပြထားခဲ့သည်။ ထိုအပိုင်းကို **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**တွင် ဖော်ပြထားသော်လည်း ကွက်တိ မဟုတ်ပြန်။ မယ်တာသည် အောက်စဖို့ဒ်ထွက်ပီပီ (အောက်စဖို့ဒ်ကိုသာယာခဲ့သူပီပီ) လန်ဒန်တက္ကသိုလ်ကို မသိမသာ နှိပ်သည်။ ဂျယ်(လ)နာမှာ လန်ဒန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှ ဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှတက္ကသိုလ်များစနစ်အရ ပါမောက္ခ အောက်တစ်ဆင့်နိမ့်သော ရီဒါ Reader ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က လန်ဒန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှာ လန်ဒန်တက္ကသိုလ် လက်အောက်ခံတက္ကသိုလ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ပညာတတ် အသိုင်းအဝိုင်းက အောက်စဖို့ဒ်၊ ကိန်းဘရစ်တို့ကဲ့သို့ ရည်တူတန်ဖိုးအထား မခံရ။ နေရာမရကြ၊ အောက်စဖို့ဒ်၊ ကိန်းဘရစ်က ပညာရှင်များကဲ့သို့ တက်ထောင်မောင်းနှင်း ခိုင်ခိုင်မာမာ မပြောနိုင်။ အခြေမဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ လန်ဒန်တက္ကသိုလ်မှ ပညာရှင်များ အနှိမ်ခံရတတ်သဖြင့် မကျေမချမ်းနှင့် ဒေါသထွက်နေတတ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ မယ်တာက London School of Economics ကို *a home of angry intellectual orphans* ဟု ရေးကာ သာသာနှိပ်လေသည်။ ထိုအချက်ကို အရေးမကြီးလှဟုထင်၍ မထည့်သော်ကောင်းလှပြီ-ဩ ဟုသာ ဆိုရပါမည်။

ဤတွင်ရွေ့ **ပုလင်းထဲကယင်ကောင်များ**၏ အပိုင်း-၁ မှ နံပါတ်-၁ ကို ချန်ထားခဲ့ပါရစေ။ သို့မဟုတ်ပါက ရှေ့သို့ဆက်နိုင်မည် မထင်။ ဒုတိယအပုဒ်ဖြစ်သော *ဆေးတံတစ်လက်၊ ဝိုင်နီတစ်ခွက်နှင့် ဒဿနအမြည်းများ*ကို အထိုက်အလျောက် လေ့လာတင်ပြလိုပါသည်။ ရှေ့တွင် ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ခေါင်းစဉ်မှာ အဆွယ်ကောင်းသော ခေါင်းစဉ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ စင်စစ် မယ်တာ၏ မူရင်းတွင်သော် ရပ်ဆလ်စတင်လိုက်သော အယ်ဒီတာသို့ပေးစာနှင့်အပြန်အလှန်ပေးစာတို့၏အဆုံးတွင် ဖော်ပြထားသော မယ်တာ၏ ဗြိတိသျှဒဿနနယ်မြေအတွင်းက ခရီးသွားမှတ်တမ်းအစသာ ဖြစ်သည်။ မယ်တာ၏အရေးအသားမှာ ဗြိတိသျှဒဿနိကဗေဒကို သူ့အမြင်အရ ဆွေးနွေးပြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆွေးနွေးရန်အတွက် ဒုတိယအသံတစ်ခုလိုအပ်လေရာ မယ်တာက ဌါန်ဟု အမည်ပေးထားသူတစ်ဦးကို သူ၏အရေးအသားဖြင့် ဖန်တီးလိုက်လေသည်။ ဌါန်မှာ မယ်တာ၏အရေးအသားအတွင်းမှ ဒုတိယအသံ ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် မယ်တာကို လူတော်တစ်ယောက်အဖြစ် အလျှင်ဆုံး ပုံဖော်ပေးလိုက်သည်။ အောက်စဖို့ဒ်က ကမ်းလှမ်းသောအလုပ်ကိုပင် မယူဘဲ လန်ဒန်မြို့က ချယ်စီအရပ်တွင်နေထိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ မယ်တာ၏အပိုင်းများမှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသည်သာမက နောက်ပိုင်းတွင် တင်ပြလာသည့် ဒဿနိကဗေဒဆိုင်ရာ ပြဿနာများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွက် အခြေခံများလည်းဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**၏ ထုံးစံအတိုင်း ပါမလာခဲ့တော့ပေ။ မယ်တာ၏စာအုပ် စာမျက်နှာ-၁၅ မှ စာမျက်နှာ-၂၀ အထိ ပါမလာ။ စာဖတ်သူများသိရန် လိုအပ်သောအချက်များ အများအပြား ရှိသော်လည်း တစ်ကြောင်းစ နှစ်ကြောင်းစသာ ဖော်ပြပြီး စာမျက်နှာ-၂၀ ဆီသို့ ကျော်သွားတော့သည်။ 'အောက်စဖို့ဒ် ဒဿနလောကမှာ တစ်ရောင်တည်း ခြယ်ထားသည်မဟုတ်။ အရောင်မျိုးစုံ ဖြာထွက်နေသည့် သက်တံပမာဖြစ်၏' ဟူသော **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ** ၏ စာမျက်နှာ- ၃၄မှ ဒုတိယ စာပိုဒ်အစသည် မယ်တာ၏စာအုပ် စာမျက်နှာ-၂၀ မှ နောက်ဆုံးစာကြောင်းဖြစ်သည်။ မယ်တာက ဂျွန်၏အသံဖြင့်…

'Philosophy at Oxford is not one thing but many things'and...

ဟု ပြောလေသည်။ လွယ်လွယ်ကလေး တင်ပြလိုက်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ 'အောက်စဖို့က ဒဿနိကဗေဒဆိုတာ တစ်မျိုးတည်း မဟုတ်ဘူး။ အမျိုးမျိုး'ဟူ၍ သာဖြစ်သည်။ တစ်မျိုးတည်းမှ ဖြာ၍ထွက်နေခြင်း မဟုတ်ပါ။ သက်တံဖြင့် တင်စားခြင်းသည် လွဲမှားနေသော တင်စားမှုဟု ဆိုရပေမည်။ သက်တံသဘော မဆောင်နိုင်ရသည်မှာ မယ်တာသည် သူ့အဆိုကို and ဖြင့် ဆက်ထားပြီး ဆက်ထားသောအပိုင်းမှာ…

'Some of the philosophers there are in one sense doing the same things and yet in another sense doing quite different things'

ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ထို-စာကြောင်းမှာ ဘာသာပြန်တွင် ပါမလာပြန်။ ထို-အချက်မှာ ထိုစဉ်ထိုအခါက အောက်စဖို့ ဒဿနိကဗေဒပညာရှင်များ၏ အနေအထားတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ မယ်တာက သူ့စာအုပ်ကို စတင်ထားခဲ့သော သတင်းစာထဲမှ အပြန်အလှန် ပေးစာများ ဖြစ်ပေါ်လာစေခြင်း၏ ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထို-စာကြောင်း ပါမလာဘဲ ဆက်၍ ဖော်ပြထားသော စာကြောင်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်သည်။

မည်သို့တူညီ၍ မည်သို့ ကွဲပြားခြားနားနေသည်ကို ထိုပညာရှင်များ ပြုစုထားသည့် ကျမ်းဂန်များကို လေ့လာရုံမျှဖြင့် မရ။ ပညာရှင်တစ်ဦးချင်းစီနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြည့်မှသာလျှင် သိနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် သွားရောက် ဆွေးနွေးသင့်သည်ဟု အကြံပေးသည်။

(ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ/စာ၁၃၄။)

မယ်တာက ရေးသည်မှာ…

And how the things they did were the same and yet different could emerge only by talking about the philosophers individually, and even then I was likely to get them confused. And although he didn't say it/he implied that the best thing for me to do would be to read Greats(of which, of course, modern philosophy is just a part) and, if possible, get acquainted with the philosophers themselves, as 'people.'

ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ အောက်စဖို့ ဒဿနိကဗေဒတို့၏ တူညီပုံ၊ ခြားနားပုံများကိုသိရန် ဒဿနပညာရှင်တစ်ဦးစီ၏အကြောင်းကို သီးခြားစီ(သူ နှင့် ဂျွန်) ပြောဆိုဆွေးနွေးကြရန်လိုသည်။ သို့တိုင် သူ မယ်တာအနေဖြင့် ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေပေဦးမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်သည်။ မယ်တာ၏ အရေးအသားထဲတွင် ဂျွန်က 'အကြံပေးသည်'ဟု မဆို။ သူ ဖြစ်စေချင်သည့် သဘောမျိုးကို ပြောသည်ဟူ၍သာ ဆိုနိုင်ပေမည် (... although he didn't say it, he implied...)။ အကောင်းဆုံးမှာ ရှေးဟောင်း တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများကို ဖတ်ကြည့်ရန်ဖြစ်သည်(... the best thing for me to do would be to read Greats. ဤတွင် Greats ဆိုသည်မှာ ဆော့ခရတီ၊ ပလေတို စသူတို့ကို ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။)။ ထို့နောက် ဖြစ်နိုင်လျှင် ဒဿနိကဗေဒပညာရှင်များကို 'သာမန်လူများအဖြစ်' တွေ့ဆုံ မိတ်ဖွဲ့ကာ ပြောဆိုကြည့်ရန်သင့်သည်(...if possible, get acquainted with the philosophers themselves, as 'people') ဟုဆိုသည်။ သွားရောက် တွေ့ဆုံရာတွင် 'သာမန်လူများ'အဖြစ် ဟူသော စာလုံးကို မယ်တာက အထူးပြုကာ ဖော်ပြထားလေသည်။ ထိုသို့ ပြုထားရသည်မှာ မယ်တာ၏ အရေးအသား၏ အစတွင် တင်ပြခဲ့သော ပေးစာကိစ္စမှာ သာမန်လူတို့၏ အတွေးအခေါ်/သာမန်လူတို့၏ ဒဿနိကဗေဒ ဟူသော အပိုင်းနှင့် ညီနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။အလကားပဲတင်း ထည့်ရေးသားထားသည် မဟုတ်ပါ။ ထို-စာလုံးကို ဖယ်ချန်လိုက်ခြင်းဖြင့် မယ်တာ၏ ဒဿနိကဗေဒပညာရှင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံခန်းများမှာ ပေ့ါသွားတော့သည်။

ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ၏ ပြဿနာတစ်ရပ်မှာ ဘာသာပြန်သူက ထင်သလို ဘာသာပြန်ပြီး ဖြုတ်ချင်သလို ဖြုတ်၊ ဖြည့်ချင်ရာ ဖြည့်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုးရွားဆုံးမှာ အရေးပါ သည့် ဆွေးနွေးချက်နှင့် အကြောင်းအရာများကို ဘာသာပြန်သူ၏ စိတ်သဘောတစ်ခုတည်းဖြင့် ချန်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အရေးမပါလှသော အချက်များကို ထပ်တလဲလဲ ဖော်ပြထားသည်။ ဥပမာ ဂျွန် ဆေးတံသောက်ခြင်း၊ ဝိုင်သောက်ခြင်းမျိုး။ 'ဂျွန် ကမ်းပေးသော ဝိုင်နီတစ်ခွက်ကို' (စာ၊ ၃၆)။ 'ဂျွန်သည် ဆေးတံကို အဆက်မပြတ် ဖွာရှိုက်နေ၏။'(ယင်း။)။ 'ဂျွန်က ဝိုင်နီတစ်ကျိုက် သောက်လိုက်သည်။(စာ၊ ၃၇။)။(ဂျွန်က) ဆေးတံကို တယုတယ ပွတ်သပ်ရင်း။'(ယင်း။)။ 'ဂျွန်က ဝိုင်နီတစ်ခွက်ကိုကိုင်ရင်း (စာ၊ ၃၈။)။ 'ဂျွန်သည် နောက်ဆုံးလက်ကျန် ဝိုင်နီကို။(စာ၊ ၄၀။)။စသည်ဖြင့် မယ်တာ၏ *Fly and the Fly- Bottle* တွင် ဂျွန် ဝိုင်သောက်ခြင်း၊ ဆေးတံသောက်ခြင်းတို့ထက် အရေးကြီးသော အကြောင်းများပါ ပါသည်။ အထူးသဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် ဆွေးနွေးမည့် အချက်များအတွက် လမ်းခင်းထား

www.burmeseclassic.com

သော၊ ပျိုးထားသော အကြောင်းများပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအကြောင်းများမှာ ပါမလာခဲ့ချေ။ ဥပမာ ဂျွန်က ရှေးဟောင်း တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများ (သူ့ အခေါ်အရ Greats)ကို ဖတ်သင့်သည်ဟု ပြောခဲ့ပြီး ထို-ရှေးဟောင်းတွေးခေါ်ရှင်ကြီးများနှင့် မျက်မှောက်ခေတ် တွေးခေါ်ရှင်များကြားမှ ဆက်နွှယ်နေမှုကို ရှင်းပြခဲ့သည်။ မယ်တာ၏ စာအုပ်တွင်သော် စာမျက်နှာ-၂၂ မှ စာမျက်နှာ-၂၄ အထိဖြစ် သည်။ ထိုစဉ်က ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်နေသော ဒဿနိကဗေဒ၏ ဘာသာစကားကိစ္စကိုလည်း ထို-စာမျက်နှာများတွင် ရှင်းပြခဲ့သည်။ ထို- ရှင်းလင်းချက်များကို **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များတွင်** မတွေ့ရပြန်။ အလားတူပင် ဂျီ-အီး-မိုး (G.E.Moore)၏ ဒဿနအမြင်တို့မှာ သာမန် နေ့စဉ်ဘဝတွင် အခြေခံသော အမြင်မျိုးဖြစ်ပြီး ဒေါက်တာ ဂျောန်ဆင်၏ အမြင်နှင့် အလွန်ပင် နီးစပ်ကြောင်း ရှင်းပြချက်(မူရင်းစာအုပ် စာမျက်နှာ ၂၆-၂၇။)လည်းမပါ။ မယ်တာရေးသားသော အကြောင်းများအနက် အောက်စဖို့ တက္ကသိုလ်တွင် စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်လာကြသော သာမန်ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မိုးမှာ ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းသူဟု မယ်တာ၏ ဒုတိယအသံဖြစ်သော ဂျွန်၏ အဆိုလည်းမပါ။ ထို-အချက်/အဆိုကိုအခြေခံပြီးမှ မယ်တာ၏ဂျွန်က ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းအကြောင်းဆီသို့ ကူးသွားလေသည်။ ထိုအကူးအပြောင်းမှာ ဆီလျော်အပ်စပ်မှု အခြေခံလိုအပ်သော ပြောင်းလဲမှုဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အမြင်အရပြောရလျှင် ထို-အချက်များသည် ဂျွန်ဆေးတံသောက်ခြင်း၊ ပိုင်နီသောက်ခြင်းတို့ထက် အရေးကြီးပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း အကြောင်းဆီသို့ ရောက်သွားတော့သည်။

မယ်တာ၏ ဂျွန်က ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း နှစ်ယောက်အနက် ပထမ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းအကြောင်း ရှင်းပြသည်ကို ကျွန်တော်သိနားလည်သည့်အတိုင်း မြန်မာဘာသာစကားဖြင့် ပြန်လည်ရေးပြလိုပါသည်။ ၎င်းမှာ…

'ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း နှစ်ယောက်ရှိတယ်။ ၁၉၂၁ ခုမှာ ရေးခဲ့တဲ့ *Tractatus Logico- Philosophics* ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းနဲ့ နောက် နှစ်အစိတ်ကျော်ကြာပြီး သူသေပြီးခါမှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေတဲ့ *Philosophical Investaigations* ကိုရေးတဲ့ အရင် ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းနဲ့ လုံးလုံးချည်း မတူတဲ့ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းကို နားမလည်တာကတော့ဖြင့် သေချာသလောက်ပဲ' ဟု ဂျွန်က သူ့ကိုယ်သူ နှိမ့်ချကာပြောသည်။ သို့သော် ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ (သူက ဆက်ပြန်သည်။) 'ဒါပေတဲ့၊ Tractatus ထဲမှာ သူက ကမ္ဘာကြီးကို တည်ဆောက်ထားတဲ့ အခြေခံတွေကို ရှာဖွေဖို့ အားထုတ်တာ။ တစ်နည်းပြောရရင်တော့ Tractatus ဟာ ၁၉၁၈ ခုတုန်းက ရပ်ဆလ်ကြိုးစားခဲ့ပုံမျိုးနဲ့ ဆင်ဆင်ပဲ။ ပထမ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း အလိုအရတော့ဖြင့် ကမ္ဘာကြီးဟာ အခြေခံအကျဆုံး အချက်(Fact ကို ဆိုလိုသည်။)တွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတာ သက်သက်ပဲ။ အဲဒီအချက်တွေက ဘာသာစကားထဲမှာ ပေါ်လာတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အဆိုတစ်ခုဟာ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ရုပ်ပုံကားချပ် ဖြစ်ခဲ့ရတာပဲ။ အခြေခံကျတဲ့ အချက်တွေဆိုတာက အခြေခံကျတဲ့အရာ (Object ကို ဆိုလိုသည်)တွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတာ။ အခြေခံကျတဲ့ အရာတွေဆိုတာဟာ Sense Data တွေပဲ။ ဆိုလိုတာက ကျုပ် မျက်လုံးရှေ့မှာ တပ်ထားတဲ့ မျက်လုံး အကာလိုဟာမျိုး၊ မဟုတ်ရင် ခြေထောက်ထဲမှာ ခံစားနေရတဲ့ ခံစားမှုတစ်မျိုးလိုဟာမျိုး။ ဒါတွေဟာ သေချာရေရာတဲ့ ဂုဏ်ရည်တစ်ခုခု မရှိဘဲ ရှိမနေနိုင်ဘူး။ မျက်စိရှေ့မှာ ကာထားတဲ့ အကာမှာ အရောင်တစ်မျိုးမျိုးတော့ ရှိရမယ်။ ခြေထောက်မှာ ခံစားနေရတယ်ဆိုတာမှာလည်း ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ခံစားနေရတယ်ဆိုတာတော့ ရှိရမှာပဲ။ မျက်လုံးအကာက ဘာအရောင်ရှိတယ်။ ခြေထောက်မှာ ခံစားနေရတာက ဘယ်လိုဆိုတာတွေဟာ အခြေခံအချက်တွေဖြစ်လာတဲ့အခါမှာတော့ ဘာသာစကားက ရောင်ပြန်ဟပ်ပေးလာတော့တာပဲ။ မဟုတ်တောင် ရောင်ပြန်ခတ်လာလိမ့်မယ်။ အခြေခံကျတဲ့ အချက်ကို ရောင်ပြန်ခတ်ပေးလာတဲ့ ဝါကျမျိုးကတော့ 'ခု ဒီမှာ အစိမ်းရောင်' ဆိုတာပဲ။ ဆိုလိုတာက မျက်လုံးရှေ့က သိမှတ်ခံစားနိုင်တာ(Sense datum ကို ဆိုလိုသည်။)တစ်ခုဟာ အစိမ်းရောင်ပဲ။ ကမ္ဘာကြီးဟာ ဒီလို အခြေခံအချက်တွေပေါ်မှာ လိုအပ်စွာနဲ့ တည်ဆောက်ထားသလို ဘာသာစကားဟာလည်း ဒီအခြေခံဝါကျတွေနဲ့ လိုအပ်စွာ တည်ဆောက်ထားရတာပဲ။ ဒဿနပညာရှင်ရဲ့ အလုပ်က ဘာသာစကားထဲမှာ ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ အဆိုဝါကျတွေကို တစ်ခုစီ ဖျင်ထုတ်ပေးဖို့ပဲ။ ဥပမာ 'ကျုပ်မိန်းမတွေ့တာ အစိမ်းရောင် စားပွဲတစ်လုံး' ဆိုတာမျိုးကို သက်ဆိုင်ရာလိုက်လို့ အပိုင်း တစ်ပိုင်းစီ ဖြစ်သွားအောင် ခွဲထုတ်ပေးဖို့ပဲ။

(Fly and the Fly-Bottle. စာ၊ ၂၇-၂၈။ ကွင်းစကွင်းပိတ်အတွင်းမှ စာလုံးများမှာ ကျွန်တော့်၏ဖြည့်စွက်ချက်များ။)

ထို့နောက် ဂျွန်က အခြားသော ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းကို ဆက်၍ ပြောပြန်သည်။

နောက်ရေးတဲ့ Philosophical Investigations မှာတော့ Tractatus မှာတုန်းကရှိခဲ့တဲ့ စိတ်ကူးတွေလုံးလုံးချည်း စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်တော့တယ်။ ဒဿနပညာဆိုင်ရာ ထွေပြားမှုတွေ ပေါ်လာရတဲ့ အကြောင်းဟာ လူတွေက သာမန်နေ့စဉ်သုံး ဘာသာစကားကို မတော်မတည့် သုံးလာကြလို့ပဲဆိုတဲ့ အတွေး ရလာတယ်။ ဒီပြင် ရပ်ဝန်းတစ်ခုထဲမှာ အသုံးတည့်နေတဲ့ စည်းကမ်းနည်းလမ်းတစ်ခုကို (ဒီမှာ ဆိုလိုတာက ဘာသာစကားဆိုင်ရာ စည်းကမ်းနည်းလမ်းတွေ။)တခြားရပ်ဝန်းတွေထဲမှာ သုံးချလိုက်တာပဲ။ အနည်ထလာအောင် လုပ်ပစ်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီတော့ သူ(ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်း)က ဒီအရှုပ်ထုပ်ကိုရှင်းဖို့ ခင်ဗျားတို့ဟာ သာမန်နေ့စဉ်သုံး ဘာသာစကားကို မတော်မတည့် တလွဲသုံးနေကြတာပဲလို့ ဒီလူတွေကို(ဒီပညာရှင်တွေကို)ထောက်ပြဖို့ လိုတယ်လို့ မြင်တယ်။ ဒီတော့ သူက

www.burmeseclassic.com

'ဒဿနိကဗေဒဟာ ဘာသာစကားကို အသုံးပြုပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ အသိပညာ/ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး/သိမှတ်နားလည်ထားမှုများအပေါ် လွှမ်းမိုးထားမှုများနှင့် ခင်းရသော စစ်ပွဲကလေးတစ်ပွဲ' လို့ ရေးလိုက်တော့တယ်။ ဒီအရေးအသားက သူ့ရဲ့ လူသိများတဲ့ စကားတစ်ခွန်းဖြစ်တဲ့ 'ယင်-ပုလင်းထဲက ထွက်ပေါက်ရှာတဲ့ ယင်ကောင်လို' ဆိုတာမျိုးပဲ။ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းဟာ Tractatus တုန်းက ရုပ်ဆလ်နဲ့ တူတယ်ဆိုရင် Philosophical Investigations ရေးတော့ ဂျီ၊ အီး၊ မိုးနဲ့ တူတယ်။ ပိုပြီး သာမန်လူနဲ့ တူတယ်(ဆိုလိုတာက ပညာရှင် မဆန်ဘူး။)။ အဲဒီကာလမှာ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းက စစ်မှန်မှုသဘောရဲ့ တည်ဆောက်ထားပုံကို မေးခွန်းထုတ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဖြစ်နိုင်တာက ဒီအကြောင်းကို ပြောနေတဲ့လူတွေရဲ့ ဘာသာစကားကိုသာ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ကြည့်နိုင်တယ်လို့ မြင်တယ်။ ဘာသာစကားမှာ မတူညီတဲ့ တည်ဆောက်မှုနဲ့ တည်ဆောက်ထားတာတွေ အပုံချည်းပဲ။ မျိုးတူစုတစ်ခုတည်းအောက်မှာ ရောက်လာဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းက ဒါကို စစ်တုရင်ကစားတဲ့ အရုပ်ကလေးတွေလို မြင်တယ်။ စစ်တုရင်ကစားတဲ့ အရုပ်ကလေးတွေဟာ သူ့စည်း သူ့ကမ်းနဲ့ လှုပ်ရှားကြတာ။ ဒီလိုပဲ အဆို အစုအဝေးတစ်ခုအတွက် ထားတဲ့ စည်းကမ်းနည်းလမ်းတွေကို တခြားတစ်ခုမှာ သွားသုံးလိုက်ရင် မှားမှာပဲ။ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းက ရုပ်ဝတ္ထုတွေနဲ့ဆိုင်တဲ့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အတွေးအခေါ်နဲ့ ဦးတည်ချက်တွေနဲ့ဆိုင်တဲ့ သာမန်အနေအထားမှာ လက်ခံထားတဲ့ အဆိုတွေနဲ့အတူ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ အဆိုတွေကို နမူနာပေးတယ်။ ဒဿနပညာရှင်ရဲ့ အလုပ်ဟာ ဘာသာစကားကစားပွဲ (Language game ကို ဆိုလိုသည်။) ရဲ့ စည်းကမ်းနည်းလမ်းတွေကို ရှာဖွေဖို့ပဲ။ ဆိုကြပါစို့ရယ်။ ကလေးတစ်ယောက်ဟာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဘောလုံးကစားပြီး ကြီးပြင်းလာတယ်။ ဆယ့်ခြောက်နှစ်လောက် ရှိလာတော့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဘောလုံးကစားနည်းတွေအရ ကောင်းကောင်းကစားတတ်နေပြီ။ ဒါပေမဲ့ စည်းမျဉ်းတွေမှာ ဘယ်ဟာက ဘယ်လိုဆိုတာ မသိဘူး။ ဒီလိုပဲ စည်းကမ်းနည်းလမ်း ပေးထားတာတွေကိုလည်း မဖောက်ဖျက်ခဲ့ဘူး။ ဒီတော့ တစ်ယောက်ယောက်ကမေးမယ်။ 'မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုကစားသလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဟိုလိုမကစားရတာလဲ'။ သူက ဖြေတယ်။ 'ကျွန်တော် ဒီလိုပဲ ကစားလာခဲ့တာပဲ'။ ဒီလိုဖြစ်လာခဲ့ရင် တစ်ယောက်ယောက်က အချိန်ယူပြီး ဘောလုံးကွင်းနံဘေးကထိုင်ရင်း ဒီလူ ဘယ်လိုကစားတယ်၊ ကစားပုံကတော့ ဘယ်နည်းဘယ်ကမ်းအရပဲလို့ ကြည့်ရှုမှတ်သားရမှာပဲ။ အဲဒီလိုပဲ။ ဒဿနပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ အခြေခံကျတဲ့လေ့လာမှုဟာ(အပြန်အလှန်)ဆက်သွယ်နိုင်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်လာဖို့ ဘယ်လိုစည်းကမ်း နည်းလမ်းတွေ သုံးရမယ်ဆိုတာပဲ'။

(Fly and the Fly-Bottle. စာ၊ ၂၈-၂၉။ ကွင်းစကွင်းပိတ်အတွင်းမှ စာလုံးများမှာ ကျွန်တော့်၏ ဖြည့်စွက်ချက်များ။)

ဤနှင့်၏ အသံဖြင့် ဖော်ပြထားသော မယ်တာ၏ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းအကြောင်းမှာ သူ၏ မူရင်းအတိုင်း စာဖတ်သူကို အသိပေးသင့်သည်ဟု မြင်၍ ဘာသာပြန် ဖော်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ သုံးနှစ်တာ အချိန်ယူကာ ဘာသာပြန်ခဲ့ရသည်ဆိုသော **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**တွင်ကား မဖော်ပြ။ တစ်ကြောင်းစ နှစ်ကြောင်းစသာ ပါသည်။ ထိုအချက်များမှာ အရေးမကြီးလှဟု မဆိုနိုင်။ တစ်ကြောင်းစ နှစ်ကြောင်းစများမှာလည်း လွဲနေပြန်သေးသည်။ ဥပမာ ပြရသော် **ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များ**၏ စာမျက်နှာ ၃၉ တွင်…

ဝစ်၏ နောက်ပိုင်းအမြင်အရ အမှန်တရားဆိုသည်ကို ဘာသာစကားဖြင့် ဖွင့်ဆိုရှင်းပြနေချိန်မျိုးတွင် အမှန်တရားရှာဖွေရန် ဘာသာစကား အဆောက်အဦကြီးကို ဖြိုချဖျက်ဆီးပစ်ရန် မလိုတော့ပေ။ ဘာသာစကား၏ ဖွဲ့စည်းပုံကို လေ့လာကြည့်ရှုမှုဖြင့်ပင် အမှန်တရားကို နားလည်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒဿနပညာရှင်၏ လုပ်ငန်းမှာ ဘာသာစကား၏ အခြေခံဥပဒေများကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပေးရန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဟု တွေ့ရသည်။ ထို ဘာသာပြန် ရေးသားထားချက်မှာ အောက်ဖော်ပြပါ မူရင်းကို ဘာသာပြန်ထားပုံရသည်။

Wittgenstein now thought that you couldn't ask what the structure of reality was; you could only analyze the language in which people talked about it.

(Fly and the Fly-Bottle. P.28.)

စင်စစ် ဆိုလိုသည်မှာ(ရှေ့တွင် ဘာသာပြန်ထားသည့်အထဲတွင် ပါသည်ကဲ့သို့)…

ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းက စစ်မှန်မှုသဘောရဲ့ တည်ဆောက်ထားပုံကို မေးခွန်းထုတ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဖြစ်နိုင်တာက (ဒီအကြောင်းကို)ပြောနေတဲ့ လူတွေရဲ့ ဘာသာစကားကိုသာ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်နိုင်တယ်လို့ မြင်တယ်။

ဟူ၍သာဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းသည် အမှန်တရား Truth အကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါ။ နေ့စဉ် ဘဝအတွင်းမှ စစ်မှန်မှုများ(တကယ်၊ ဖြစ်ရှိနေခြင်းများ) Reality နှင့် ဘာသာစကားအကြားက ဆက်သွယ်နေမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းက သန်းစိုးနိုင် ဘာသာပြန်ထားသည့် 'အမှန်တရားဆိုသည်ကို ဘာသာစကားဖြင့် ဖွင့်ဆိုရှင်းပြ နေချိန်မျိုးတွင် အမှန်တရားရှာဖွေရန် ဘာသာစကား အဆောက်အဦကြီးကို ဖြိုချဖျက်ဆီးပစ်ရန် မလိုတော့ပေ။ ဘာသာစကား၏ ဖွဲ့စည်းပုံကို လေ့လာကြည့်ရှုမှုဖြင့်ပင် အမှန်တရားကို နားလည်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည်'ဟု မပြောခဲ့ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဤရွေ့ ဤမျှ လွဲမှားနေသည်မှာမူ စဉ်းစားကြည့်၍ မရနိုင်။ အလားတူပင် အဆိုပါ ဘာသာပြန်ထဲတွင် ပါသော 'ဒဿနပညာရှင်၏ လုပ်ငန်းမှာ ဘာသာစကား၏ အခြေခံဥပဒေများကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပေးရန်ပင် ဖြစ်တော့

www.burmeseclassic.com

သည်'ဆိုသည်မှာလည်း မှားပါသည်။ ထို-စာကြောင်းမှာ မူရင်းစာအုပ် စာမျက်နှာ-၂၉ မှ the pholosopher's job to find out the rules of the language game. ကို ဘာသာပြန်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ The rules of language game သည် 'ဘာသာစကား၏ အခြေခံဥပဒေများ'မဟုတ်ပါ။ Language game မှာ သူ့နည်းလမ်း သူ့စည်းကမ်းဖြင့် ကစားနေကြသော ဘာသာစကားကစားပွဲသာ ဖြစ်ပါသည်။ လွယ်လွယ်ဆိုရသော် ဘာသာစကား၌တည်နေသော စည်းကမ်းနည်းလမ်းများသာ ဖြစ်သည်။ ယေဘုယျ အနေအထားဖြင့် သုံးနှုန်းလေ့ရှိသော 'ဘာသာစကားတစ်ခုလုံး'ကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်။

ဤနေရာမှာပင် နိဂုံးချုပ်လိုပါသည်။ အစပိုင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်ကဲ့သို့ ဆက်လက် ဖတ်ရှုကြည့်ရန် မသင့်ဟုထင်ပါသည်။ စာမျက်နှာ-၁ မှ စာမျက်နှာ -၄၀အထိ သည်းခံကြိုးစားကာ ဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။ အကယ်၍ ရေးမည်ဆိုလျှင် ထို-စာမျက်နှာ-၄၀ အတွင်း ရေးစရာများ အများချည်း ရှိနေပါသေးသည်။ အစပိုင်းတွင် ညွှန်းခဲ့ပြီးသည့် စာမျက်နှာ-၄ နှင့် ၅ မှ 'စာကြောင်းတိုင်း စာလုံးတိုင်းတွင် အရေးကြီးပညာရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အရေးအပါဆုံး ပညာရှင်များ၏ အမြင်သဘောထားနှင့် ကောက်ချက်များ ပါဝင်နေသဖြင့် အလေးထားစဉ်းစားရမည့် ပြဿနာများ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မိသည်'ဆိုသော အချက်ကိုမူ သဘောတူပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုရွှေ့ထိုမျှအထိ လွဲမှားနေရုံမျှမက ဘာသာပြန်သူတို့တွင် ရှိအပ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားကိုလည်း အရေးမထားဘဲ ဘာသာပြန်ဆိုထားလေရာ 'အမှားများ'ကို အလေးထားရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေတော့သည်(စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်မှာ ထို- အချက်သည် ယနေ့ကာလ မြန်မာနိုင်ငံအတွက်/၏ လိုအပ်စွာ ပေါ်ထွက်လာသော သိမှုတစ်ရပ်ပေလောဟု စဉ်းစားကြည့်သင့်ခြင်း ဖြစ်သည်။)။ အဘယ့်ကြောင့် ထိုရွှေ့ထိုမျှ လွဲမှားနေရသည်ကို စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရာ အရင်းခံဘာသာစကားဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာ/စကားအတွင်းမှ သိမှုကိုဖြစ်စေသော သညာများကို သဘောမပေါက်ခြင်းနှင့် ပညာရပ်ဆိုင်ရာ သိမှုနွမ်းပါးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်း၊ ရီးဒါးဒိုင်ဂျက် စသည်များကို အပတ်စဉ် ဖတ်ခြင်းနှင့် မဆိုင်ပါ(အင်္ဂလိပ်စာ ဖတ်တတ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသမျှ ငါသိသည်ဟူသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို အလွန်အမင်း အထင်ကြီးစိတ်တွင် အခြေခံထားခြင်းမျိုး)။ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းစကားနှင့် ပြောရလျှင် နေ့စဉ်ဘဝအတွင်း ဖြစ်ပျက်နေခြင်းနှင့် ကွာလှမ်းနေခြင်းတစ်မျိုးဟု ဆိုရပါမည်(လွယ်လွယ် ဥပမာပေးရသော် ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းကို 'ဝစ်'ဟု ရေးသားထားပုံမျိုး။ ဗစ်ဂိုင်ရှတိုင်းမှာ Wittgenstein ဖြစ်ပြီး Witt Genstein (စာ၊ ၃၆။)မဟုတ်ပါ။ ဘုန်းကြီးဘွဲ့ ဝိသုဒ္ဓကို 'ဝိ'ဟု မခေါ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။)။ အခြားသော အချက်တစ်ခုမှာ မြန်မာပြည်တွင် ဘာသာပြန်လေ့ရှိသော (လူတစ်စု)၏ စနစ်ဟုဆိုခြင်းသည် ထို-စနစ်အကြောင်းကို ရန်ကုန်တွင် ကြားသိ ခဲ့ရပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်နီးပါးခန့်က ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခု နားချိန်တွင် ပညာရှင်ဆရာကြီးများဝိုင်းထိုင် စကားပြောဖြစ်ကြသည်။ ပြောနေရင်း ဘာသာပြန်အကြောင်း ရောက်သွားရာ ပညာရှင်တစ်ဦးက 'ကျုပ်တို့က ဘာသာပြန်တာ ပညာရှင် မဟုတ်တော့ ပညာရှင်လို ပြန်စရာမလိုဘူး။ ကိုယ်သိသလို ကိုယ်ပြန်ရမယ်'ဟု ဘာသာပြန်သူတစ်ဦးက ပြောကြောင်း ကြားရခဲ့ပါသည်။ ထို-အချက်ကို ဝိုင်း၍ ဆွေးနွေးဖြစ်သွားတော့သည်။ ပါမောက္ခဟောင်း ဆရာကြီးတစ်ဦးက 'အတော်တော့ ရက်စက်တာပဲ'ဟု ကောက်ချက်ချသည်ကို အခြားသော ပါမောက္ခဟောင်း ဆရာကြီးတစ်ဦးက ဖြည့်စွက်ပြောလေသည်။ 'ရက်စက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ပက်စက်တာ၊ ရမ်းကားတာ'ဟူ၍ ကိုယ်ပြန်ချင်သလို ဘာသာပြန်ခြင်းမှာ အထူးသဖြင့် ဖန်တီးစာ အရေးအသားများအတွက်မူ မထောင်းမတာ ရှိသည်။ ပညာရပ်/ဘာသာရပ် အခြေခံများတွင်မူ မလုပ်သင့်လှပါ။ ကျောထောက်နောက်ခံအကြောင်းများကို မသိဘဲ မရင်းနှီးဘဲ စာလုံးပြောင်းရုံ Transliteration လုပ်ရန် မသင့်ပါ။ ထို့ပြင် ဘာသာပြန်သူတို့အနေဖြင့် မပြု သင့်သော အချက်တစ်ချက်မှာ(အထူးသဖြင့် ပညာရပ်ပိုင်း ဆိုင်ရာ အရေးအသားများတွင်) ဖြတ်ချင်သည့်နေရာတွင် ဖြတ် ဖြုတ်ချင်သည်များကို ဖြုတ်ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို-အလေ့ အကျင့်မှာ တက္ကသိုလ်က ပညာရှင်များစခဲ့ကြောင်း ကွယ်လွန် သူ စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးက ပြောပြ၍ သိခဲ့ရပါသည်။ ယနေ့ကာလတွင် ကိုယ်လိုသလို အနက်ဖော်ကြသော ဒီမိုကရေစီစနစ်ကြီးနှင့်အတူ ဘာသာပြန်များ အလျှံအပယ် ထွက် လာပါသည်။ ဝမ်းသာစရာကား ဖြစ်ပါ၏။ ဘာမှန်းမသိသော ဒီမိုကရေစီစနစ်ကြီးကဲ့သို့ ဘာ မှန်းမသိသော ဘာသာပြန်များ ပေါ်လာသည်မှာလည်း ငြင်းဆို၍ ရနိုင်မည် မထင်။ ထိုသို့ဖြစ် ရသည်မှာ ဘာမှန်းမသိခြင်းများအား စိတ်ကူးသက်သက်ဖြင့် မျှော်လင့်ရင်းဖြင့် သာယာခဲ့သည့်ကာလ ကြာမြင့်သွားသဖြင့် အသားကျသွားကြသောကြောင့် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေမည်။ ထို- ဘာမှန်းမသိခြင်းများတွင် ပုလင်းထဲက ယင်ကောင်များလည်း ပါမည်။ ထို-ယင်ကောင်များမှာ ထွက်ပေါက်ဖြစ်သော ပုလင်း အဝကိုရှာမတွေ့ကြတော့ပါ။ ဘာသာပြန်က သတ်လိုက်သဖြင့် ပုလင်းထဲတွင်ပင် သေဆုံးသွားကြပါပြီ။ အမှုဝေ၍ သင့်ရာ တွင် တူးမြှုပ်ပစ်လိုက်ကြရန်သာ ရှိပါတော့။

အကယ်၍နှင့် အကယ်၍သာလျှင် ပုလင်းထဲက ယင်**ကောင်များ** စာအုပ်သည် မယ်တာ၏ Fly and the Fly Bottle ကို ဘာသာပြန်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ စိတ်ကူးပေါက်ပေါက် နှင့် တောရေးတောင်ရေး ရေးထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်နေခဲ့သော် အထက်တွင် ကျွန်တော်ရေးခဲ့သမျှကို စာဖတ်သူများအနေဖြင့် အမှားပဲဟူ၍သာ လက်ခံကြစေချင်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အမှား များအတွက် ကျွန်တော့်တွင် တာဝန်ရှိပါသည်။ ■မြင့်သန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိန်ဟသ်ာဆေးတိုက်မှထုတ်လုပ်သော

သင့် အမှတ်တံဆိပ် အနာလိမ်းဆေး

အနာစစ်မှန်လျှင်အပြစ်ပါမကျန်စေရ

ပြည်တည်နာ၊ မွေးကျွတ်နာ၊ အနာစိမ်း၊ ရေဝဲစား၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ သဲဝဲစား၊ ခြင်၊ ပုရွက်ဆိတ် ၊ ပိုးမွှားကိုက်၊ အကျိတ်အပု၊ ဆီပူ၊ မီးပူ၊ ရေနွေးပူလောင်ခြင်းနှင့် အရေပြားပေါ်တွင် ဖြစ်တတ်သော အနာအမျိုးမျိုး ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆီးချိုရောဂါသည်များဖြစ်တတ်သော အနာ အမျိုးမျိုး အထူးပျောက်ကင်းသည်။

ပင်ရင်းဖြန့်ချိရေး

ဦးမြင့်ဆွေ၏သား ကိုအေးထွန်းဆေးဆိုင်
အမှတ် C/264၊ မြေအောက်ထပ်၊သိမ်ကြီးဈေး D ရုံ၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း၀၉-၇၃၁၂၆၃၀၇

လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ ဗိုက်နာခြင်း၊ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်သလိပ်ကပ်ခြင်းများကို
ရှောက်ရည်(သို့)သံပရာရည်နှင့်သောက်ပါ။
အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ပါက အချိန်မရွေး ရေနွေးနှင့်သောက်ပါ။
ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အကြောတက်ချောင်းညာသူများ ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း ရေနှင့်သောက်ပါ။

ရန်ပုံခွင်း

အစာအိပ်လေနိုင်ဆေး

ပင်ရင်း

အမှတ်-၁၄၂၊ ၄-လွှာ၊ ၂၆လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ရန်ကုန်။ ဖုန်း-၇၃၀၁၆၀၄၇၊ ၇၃၀၄၈၇၆၁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆွန်အဲလူ

၁။

'ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်း ဖြစ်တယ်'
'ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်း ဖြစ်တယ်'
'… … …'
'ကျယ်ကျယ်လေး'
'… … …'
'ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်း ဖြစ်တယ်'
'ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်း ဖြစ်တယ်'

မိုက်ကရိုဖုန်းဖြင့် တိုင်ပေးသော ဆရာ့အသံ
စူးစူးအောအောကား ရှေ့ကလာ၏။
သင်တန်းသားခြောက်ဆယ်ကျော်၏ ပါးစပ်ပေါက်
ခြောက်ဆယ်ကျော်မှ ညှစ်ထွက်လာသောအသံ
ဒိုရေမီဖာ ကပေါက်တီကပေါက်ချာကလည်း
အင်ပလီဖိုင်ယာ မပါသည့်တိုင် ဒက်ဆီဗယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြင်းအားက မသေး။ နှလုံးအခံမကောင်းသည့် လူမမာဆိုလျှင် ချက်ချင်းကိစ္စများသွားနိုင်သည့် ထုထည်မျိုး ဖြစ်သည်။

'ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်းဖြစ်တယ်'

❑

၂။

သင်တန်းဟူသည် သင်တန်းသားအား လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးရန်ဖြစ်သည်။ ထိန်းကျောင်းတည့်မတ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်အတွက်၊ အရည်အချင်းစစ်စာမေးပွဲစသည်များအတွက် သင်တန်းသည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်နေတော့သည်။

ခုတလောတွင်'ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်'ဆိုသော ဝေါဟာရ ရေပန်းစားလာသည်။ ဝိရောဓိဆန်သော အစုအဖွဲ့နှစ်ခုကြား ပေါင်းကူးလိုလျှင် ပထမဦးဆုံး ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်ရမည်ဆိုလာပြန်သည်။

'ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်းဖြစ်တယ်' သင်တန်းကတော့ (အမှန်မူ လူရှိန်အောင် စကားလုံးခုံခုံတွေသုံးပြီး မှည့်ခေါ်ထားသော သင်တန်းနာမည်က သီးသန့်ရှိသည်။) တခြားသင်တန်းတွေနှင့် လုံးဝခြားနားသည်။

ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်းဖြစ်တယ်သည် ဘာဝင်ခွင့်အတွက်မှမဟုတ်။ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ၊ မိမိပြောစကား မိမိ၊ မိမိ သိက္ခာ မိမိ၊ မိမိသမာဓိ မိမိ၊ မိမိကိုယ်ကျင့်တရား မိမိ (ဟုတ်သည် မဟုတ်သည် အသထား၍)လုံးဝ ဥဿုံ ရာနှုန်းလွှန် ယုံကြည်ရေး လေ့ကျင့်ပေးရာ အင်စတီကျူကြီးပင်

မိုက်ကရိုဖုန်းဖြင့်
တိုင်ပေးသော
ဆရာ့အသံ
စူးစူးအောအောကား
ရှေ့က လာ၏
သင်တန်းသား
ခြောက်ဆယ်ကျော်၏
ပါးစပ်ပေါက်
ခြောက်ဆယ်ကျော်မှ
ညှစ်ထွက်လာသော
အသံ
ဒိုရေမီဖာ
ကပေါက်တိ
ကပေါက်ချာ
ကလည်း
အင်ပလီဗိုင်ယာ
မပါသည့်တိုင်
ဒက်ဆီဗယ်
ပြင်းအားက မသေး
နှလုံးအခံ
မကောင်းသည့်
လူမမာဆိုလျှင်
ချက်ချင်းကိစ္စများ
သွားနိုင်သည့်
ထုထည်မျိုး
ဖြစ်သည်

ဖြစ်သည်။

မိမိမှ အပဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းဖို့၊ လီဆယ်လှည့်ဖြားဖို့ ကိစ္စကို မစဉ်းစားနှင့်ဦး။ ပထမဦးဆုံး မိမိကိုယ်တိုင်က ဝါဒတစ်ခုအား နှစ်နှစ်ကာကာ နိုင်နိုင်မာမာ ယုံကြည်စူးနစ်နေရန် လိုအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

တစ်ရေးနိုးနိုးမေးလျှင်လည်း ဝါးလုံးသည်ဝါးခြမ်း၊ ရေနှစ်ပြီးမေးလျှင်လည်း ဝါးလုံးသည် ဝါးခြမ်း၊ ကျင်စက်တို့သည့်တိုင် ဝါးလုံးသည် ဝါးခြမ်း၊ လက်သည်းခွံခွာသည့်တိုင် ဝါးလုံးသည် ဝါးခြမ်း၊ အစာငတ်ရေငတ်ထားသည့်တိုင် ဝါးလုံးသည် ဝါးခြမ်း။ နည်းမျိုးစုံနှိပ်စက်ရုံမက သေအုံးမူးမူး နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ ဝါးလုံးသည် ဝါးခြမ်းက တစ်ဆံခြည်မျှ မလျှော့တမ်းယုံကြည်နေဖို့သည် သင်တန်း၏ မဟာရည်ရွယ်ချက်ပင်ဖြစ်သည်။

ဝါးလုံးဟာ ဝါးခြမ်းဖြစ်တယ် သင်တန်းများကား အလွန်စည်ကားလှ၏။ ရီဆက်ရှင် ခေည့်ကြိုကောင်တာမှာ ကြိတ်ကြိတ်တိုးစာရင်းသွင်းနေကြ၏။ သင်တန်းခန်းမတွေ တွင်တွင်ကြီး တိုးချဲ့နေရ၏။ သင်တန်းဆရာတွေ ထပ်မံဖြည့်တင်းရ၏။

ထိုသင်တန်းသားများကား အမျိုးအစားစုံလင်လှ၏။ မိမိ၏အားနည်းချက်ကိုလည်းဖုံးဖိချင်သည်။ အထင်ကြီးလည်းခံချင်သည်။ ကြွားလုံးလည်း ထုတ်ချင်သည်။ လူညံ့က လူတော်ဟု အထင်ခံချင်သည်။ လူယုတ်မာက သူတော်ကောင်းအသွင်မျိုးနှင့် ပွဲတိုးချင်သည်။ သားသတ်သမားကပင်လျှင် သောတာပန်ဝတ်ရုံခြုံလိုသည်။

ဆိုခဲ့ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များလိုမဟုတ်ဘဲ သမ္မာအာဇီဝနည်းဖြင့် ဖြူစင်သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်းချင်သူများလည်း ဤသင်တန်းသို့တက်ရောက်လာကြတာ အနည်းအကျဉ်းတော့တွေ့ရတတ်သည်။

မည်သို့ဖြစ်စေအသီးသီးအသကသော ပုထုဇဉ်လောကသားတို့၏ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးရန်'ဝါးလုံးသည် ဝါးခြမ်း' သင်တန်းကလုံးဝဥဿုံအကြွင်းမဲ့ အာမခံသည်ဟူသတည်း။

❑

၃။

'သူလိုငါလို'နှင့်'ဇယော်ဇယ'မည်သော ဝေါဟာရများသည် သာမန်အဆင့်၊ တော်ရုံတန်ရုံအဆင့်မျိုးကိုရည်ညွှန်းသည့်သဘောသွားရှိ၏။ ဘယ်နေရာမဆိုတွေ့နိုင်ရှိနိုင်သော လူသူ၊ ပစ္စည်းပစ္စယနှင့် အခြေအနေတို့ကို ဖော်ညွှန်းလိုလျှင် ထိုဝေါဟာရနှစ်ခုအား သုံးစွဲကကွက်တိကျလို့နေတတ်သည်။

'တောလိက'မြို့လေးက နေပုံစားပုံ၊ ပြောပုံဆိုပုံ၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား ကူးသန်းသွားလာပုံကအစ မြို့နားနီးချင်းအရပ်များနှင့် ဘာမှမကွဲလွဲ မထူးခြားသည့်မြို့လေးတစ်မြို့သာ ဖြစ်သည်။

သည်တော့ ဘာဖြစ်သနည်း။ ဖြစ်ပုံက အခြားမြို့တွေနှင့် တစ်ဖြတ်တည်း ဘီလီယက်ခုံ၊ တည်းခိုခန်းနှင့် ကာရာအိုကေဆိုင်များ တောက်စားနေသလိုမို့ ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်ရေးသင်တန်းတွေ အပြိုင်းအရိုင်းပေါ်ပေါက်လာကြခြင်းပင်။

လူတွေကလည်း ခက်သည်။ တစ်ယောက်လုပ်လျှင် နောက်လူက အချိန်မီ သံယောင်လိုက်လိုက်ရမှ အာသာပြေသည်။ သူများနည်းတူမှ ယောင်ရှောမလုပ်လျှင် လူ့ဘဝအဆင့်လျှော့သွားတော့မယောင် အကဲပိုကြသည်။

ရောဂါအတက်ဆုံးက လူငယ်တွေဖြစ်သည်။ ငွေကြေးအဆင်ပြေသော ခေတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှေ့ပြေးသော လူငယ်တွေ ဘစ်ယောက်ကစ တစ်ရာဆိုသလို 'ဝါးလုံးဝါးခြမ်း' ကို ပြည်း စမ်းကြည့်ရင်း ရာနှုန်းငါးဆယ်ကျော် သိမ်းသွင်းခံလိုက်ကြရ၏။

အခမဲ့ဝါဒဖြန့်များ တန်ခိုးဖြင့် ဟုတ်လား၊ မဟုတ်လား မသေချာသည့်တိုင် ဝါးလုံးဝါးခြမ်း၏ သက်ရောက်ပုံ၊ ထက်မြက်ပုံ၊ လက်တွေ့ကျပုံ၊ အကျိုးများပုံတွေက အရုပ်ထဲပုံ့လာ၏။ ဆင်းရဲတွင်းမှ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ရှုံးနိမ့်မှုမှ အောင်မြင်ခြင်းသို့၊ ဝမ်းနည်းခြင်းမှ ပျော်ရွှင်ခြင်းသို့ လားရာဆန့်ကျင်ပြီး မယုံနိုင်စရာ အသွင်ပြောင်းမှုသဘောတရားနှင့်ပတ်သက်၍ အံချီးဖွယ်ရာ စံနမူနာအဖြစ်အပျက်များအကြောင်း ဗာရာအသီချဲ့ပြောလာကြတော့ပြီ။

သင်တန်းတက်သမျှလူငယ်စုအပေါ် စောင့်ကြည့်အကဲဖြတ်ကြသော ပရိသတ်ကတော့ မျက်စိအလွတ်မပေးဘမ်း သတိထားနေကြ၏။ သင်တန်းသားတွေသည် ခရီးပြီး တစ်လလောက် အတောအတွင်း အပြောအဆို၊ အမူအကျင့်၊ အလေ့အထကစ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲလာကြတာ တွေ့ရသည်။

စကားနည်းသွား၏။ မျက်နှာထားတည်သွား၏။ လမ်းလျှောက်ပုံကအစ ဖြည်းဖြည်းလေးလေး ဖြစ်သွား၏။ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ တစ်ခုခု၌ အလေးအနက်အာရုံစိုက်နေဟန် လက္ခဏာတွေ့၏။ ခနိုင်းကောင်းနှိုင်းကောင်း သိက္ခာတော်ရထေရ်ကြီးဝါကြီးများ အသွင်မျိုး ဣန္ဒြေသမ္ပတ္တိနှင့် ဖြစ်သွားကြ၏။

အပြုအမူပါရာဒိုင်းချိန်းမှု၏ ဂယက်လှိုင်းကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် သိသိသာသာ ရိုက်ခတ်လာမှုတွေကတော့ အထင်ကရပင်။

လူငယ်တို့ဘာသာဘာဝ အလုပ်တွေကို စွန့်ခွာလိုက်ကြတော့ပြီ။ ဘောလုံးပွဲကြည့်နေကျတွေ ဘောလုံးပွဲ မကြည့်။ ချဲတွက်သူလည်း ချိုင်းတွေခွင်ကျတွေ မကိုင်။ ဘီလိယက်ထိုး၊ ဂိမ်းဆော့၊ ဘောလုံးကန်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်စတာတွေမှာ ခြေရှုပ်၊ မျက်စိနောက်နေကျ လူငယ်တွေသည် သွေးပြောင်းကုန်ကြ၏။

အကျိုးဆက်ကား ပရီးမီးယားလိဂ်၊ စီးရီးအေ၊ ကမ္ဘာ့ဖလား၊ ချန်ပီယံလိဂ်၊ ယူရိုပါလိဂ် အစရှိသော ဘောလုံးပွဲစဉ်တွေ အားကိုးပြီး ညဥ့်နက်သန်းခေါင်ရပ်ကွက်ကို ကာလ ဖျက်နေသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တို့ အရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်၏။ ချဲဒိုင်တွေငိုင်၏။ ဘီလိယက်ခုံကားငုတ်တုတ်။ ဂိမ်းဆော့၊ ချက်တင်ထိုင်လုပ်တတ်သော အွန်လိုင်းဘော်ဒါတွေအပေါ်မှာသာ မှီခိုရသည့် အင်တာနက်ဆိုင်တွေ ခိုဖြစ်။ ဂျာနယ်ဆိုင်ပင် လူခြေတိတ်ဖြစ်လာကုန်လေသည်။

သင်းတို့သည် အပျော်ကိုလျှော့ရုံမက စက်ရုပ်တွေလမ်းသွားသလို သွား၏။ ဘေးဘီကို စပ်စုဂရုပြုစူးစမ်းခြင်းအမှုကိုလည်း(ကောင်မလေးတွေကိုပင် လျစ်လျူရှု၍)စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်၏။ စကားကလည်း မေးတစ်ခွန်းပြောတစ်ခွန်းဖြစ်လာ၏။

သို့သော် ပါးစပ်တလှုပ်လှုပ်လုပ်တတ်၏။ အကြည့်သေနှင့် နှုတ်ပွနှုတ်ပွ နှုတ်ခမ်းများ။

❑

၄။

'လူမှာ ကြံစည်တွေးဆမှု၊ နှုတ်ခံတွင်းမှ ဖွင့်ဟရေရွတ်ပြောဆို ကြေညာမှုနဲ့ လက်တွေ့ကိုယ်ထိလက်ရောက်လုပ်ဆောင်မှု။ ဒီဟာတွေက လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ဖော်ဆောင်ခြင်းရဲ့အဆင့်သုံးခုဖြစ်တယ်ဆိုတာအထူးပြောဖို့ မလိုဘူး'

'တွေးတာကလွဲရင် ပြောတာလွဲမယ်၊ အပြောလွဲမှတော့အလုပ်လည်းလွဲပြီပေါ့'

ဆရာကတော့ တွေးဆသည်ဆိုရာတွင် အတွေးကိုခိုင်မာရေရာအောင် အရင်ဆုံးထုဆစ်သွန်းလောင်းရမည်ဟု တိတိပပ ပို့ချသည်။ အတွေးမခိုင်လျှင် အပြောမပိုင်၊ အပြောမပိုင်လျှင် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်မှု၌ ဝေဝါးမှုတွေ ဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု ဟောသည်။ မပြတ်သားသောလုပ်ဆောင်မှုသည် အောင်မြင်မှုဆီသို့ မပို့။ ရှုံးနိမ့်ခြင်းသရဖူသာ ရလိမ့်မည်ဟူလို။

သို့ကြောင့် မိမိဖြစ်ချင်ရာဆန္ဒကို မြွက်ဟကြေညာသည့်အခါ၊ ထိုနောက် တတိယအဆင့် ကာယကံမြောက်လုပ်ဆောင်သည့်အခါ လုံးဝအခိုင်အမာ ထည်အဖြစ် မာကျောကျစ်လျစ်သန်စွမ်းနေရေးအတွက် အတွေးကိုအားကောင်းအောင် လုပ်ရမည်။ တွေးဆချက်အား ပါဝါမြှင့်ဖို့ သွင်းအားစုတွေ ထည့်ရမည်။

ယင်းကား ဆန္ဒကို အထွတ်တင်ကာ တောင်တောင်ဤဤစေတသိက်တို့ကို ဇက်သတ်၍ သမာဓိခိုင်ဖို့တစ်ခုတည်း ဖွဲ့ခတ်လေ့ကျင့် ယူရန်ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်လိုသော စိတ်သည်တစ်ချောင်းတည်းသာရှိရမည်။ တစ်သမတ်တည်းရှိရမည်။ လွှန်ပူဖြင့် ထွင်းဖောက်သလိုမျိုး ပွိုင့်တစ်ပွိုင့်၊ နေရာတစ်နေရာတည်း၌သာ စူးစိုက်(စူးခိုက်)ဝင်စေရမည်ဟု အတိအကျလမ်းညွှန်သည်။

'တစ်ဆိုရင် နှစ်ကိုလှည့်မကြည့်နဲ့၊ အသီးဆိုရင်အရွက်ကို ထည့်မတွေးနဲ့။ နောက်ဆုံးမီးခဲကို ကိုင်ရမယ်ဆိုရင်တောင် အပူလောင်မယ့်ကိစ္စကို အရေးစိုက်နေလို့မရဘူး။ ကုန်ကုန်ပြောရရင် ငါးမရ ရေချိုးပြန်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုး လက်သန်းဖျားလောက်မှ မမွေးရဘူး'

'သေပေ့စေ၊ ပြတ်ကျပေ့စေ လိုချင်တာရအောင် ယူမယ်ဆိုတဲ့သံမဏိစိတ်ထားမျိုး ဒေါင်ဒေါင်မြည်၊ ယတိပြတ်၊ သန္နိဋ္ဌာန်ခိုင်ခိုင်'

ဆရာလုပ်သူ၏သဘောတရားပိုင်း ပို့ချမှုအပြီးဝယ် သင်တန်းသားတွေအတွက် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ရမှုက ထက်ကြပ်လိုက်လာခဲ့တော့သည်။

ရည်စူးချက်ပန်းတိုင်ကို စိတ်မှာဦးစွာတည်ဆောက်ရ၏။ 'ငါဟာ ဘီလျံနာကြီးဖြစ်ရမယ်' ဟူသော အတွေးနောမတိအား အခိုင်မာဆုံးအုတ်မြစ်အဖြစ် ချခဲ့ပြီဆိုပါစို့။ ဘီလျံနာဟူသော စကားလုံးကို နှလုံးသည်းပွတ်၌ အပြီးဌာပနာရမည်။ စွဲအောင်လုပ်ရမည်။ ဘယ်လောက်တောင်စွဲရမည်လဲဆိုလျှင် ခလုတ်တိုက်တာပင်'ဘီလျံနာ'ဟု ယောင်မိသည်အထိ ဖြစ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စေရမည်။

ထို မှ တစ် ဆင့် တက် တော့ နွတ်ခမ်းဝကိုရောက်၏။ ငါဘီလုံနှာ၊ ငါဘီလုံနှာ ဆိုတာကို ဝင်သက်ထွက်သက်နှင့် တစ်ပြေးညီ တိုးတိုးလေးဖြစ်စေ ရေရွတ်နေရမည်။ နောက်ပိတ်ဆုံး အိပ်မက်ထဲအထိ ဘီလုံနှာကို ဆွဲခေါ်သွားရမည်။

သည်တော့ တေလီက မြို့လူထုကြားမှာ 'ဝါးလုံးဝါးခြမ်း' သင်တန်းသားတွေက တံဆိပ်ကပ်စရာမလိုဘဲ ထင်ရှားကွဲပြားသွားတော့၏။

ဘေးဘီမကြည့်ဘဲ စိုက်စိုက်စိုက်စိုက်ဖြင့် လျှောက်လာမည်။ နှုတ်ခမ်းတလှုပ်လှုပ် လုပ်နေမည်။ သွားလာနေသည့် ယာဉ်ရထားတို့ကိုလည်း ဂရုမပြု၊ အသိမိတ်ဆွေကိုလည်း နှုတ်မဆက်။ တူရှုအရပ်ကိုသာ တန်းတန်းမတ်မတ် ရှေးရှု။ အကြည့်တို့အေးခဲ။ ခံစားချက်ကင်းမဲ့။ ထိုအင်္ဂါလက္ခဏာများနှင့် ကိုက်ညီလျှင် ဗေဒင်မမေးနှင့် ၎င်းသည် မုချမသွေ 'ဝါးလုံးဝါးခြမ်း' ဖြစ်ရမည်။

မသေချာသေးဘူးထင်လျှင် ကျောပြင်အား ခပ်ဆတ်ဆတ်တစ်ချက် ရိုက်ထည့်လိုက်ပါ။

ဂျပ်စတင်းဘီဘာ၊ ရော်နယ်လ်ဒို၊ ဘီလ်ဂိတ် တစ်ခုခု ထအော်လိမ့်မှာ ဖြစ်သည်။

❑

၅။

နောက်ထပ် နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ရှိသောအခါ မြို့ပြစစ်တမ်းကောက်ယူသည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် တေလီကမြို့လေးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က ထူးခြားလွန်ကဲစွာ တစ်ဟုန်ထိုးတိုးတက်ဖွံ့ထွားလာသော မြို့များနှင့် ထူးခြားလွန်ကဲစွာ ဒလဟော ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းသွားသော မြို့များကို သုတေသနပြုမှတ်တမ်းတင်ဖို့ဖြစ်သည်။

တေလီက မြို့လေးကား မယုံကြည်နိုင်စရာ ကာလတိုတစ်ခုအတွင်း အလွန်တရာ နိမ့်ကျဆင်းရဲသောဘဝသို့ လျှောကျသွားခဲ့သည့်မြို့များအနက်က တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သူတို့သည် ခရေစေ့တွင်းကျမေးမြန်းစူးစမ်းနိုင်ရန် တေလီကမြို့သားဇာတိချက်မြှုပ်နှင့် ရှေးမိနောက်မီပုဂ္ဂိုလ်များအား ခဲတောင့်ခဲယဉ်းနိုင်သည့်တိုင် တကူးတက ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးလက်လျှော့လုဆဲဆဲ အခြေအနေရောက်ကာမှ ကံကောင်းထောက်မစွာ အဘိုးအိုတစ်ဦးအား ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ သက်ကျားအိုသည် တေလီက ဇာတိစစ်စစ်ဖြစ်ရုံမက အဖြစ်သနစ်မှန်ကို အရင်းအတိုင်း ပီပီပြင်ပြင် ပြန်ပြောပြနိုင်ခြင်းက ပို၍ကံကောင်းသည်ဆိုရမည်။

အဘိုးပြန်ပြောသော ထူးထွေတည့်ဇာတ်လမ်း၏ ကနဦးအစ မူလဘူတသည် 'ဝါးလုံးဝါးခြမ်း' သင်တန်းများ၌ မြစ်ဖျားခံ၍ မျက်စိအောက်တွင် ကျိုးနှင့်ဖုတ်ဖုတ်ဖြစ်ကျန်ခဲ့သော 'မြို့ကော' တစ်ဖြစ်လဲ ရွာငယ်ဇနပုဒ်၏ ပစ္စက္ခအခြေအနေ၌ နိဂုံးချုပ်သည်။

အဘိုး၏ အသံအား နာရီနှင့်ချီ၍ အသံသွင်းယူခဲ့ကြ၏။ မူဗီရုပ်ရှင်လည်း ရိုက်ယူခဲ့ကြ၏။ ရုံးချုပ်ရောက်လျှင် သူတို့တည်းဖြတ်ရဦးမည်။ စိစစ်ရဦးမည်။ မှတ်တမ်းရုပ်ရှင်အဖြစ် ဖလင်ပေါ်တင်လျှင်ပေပေါင်းသောင်းနှင့်ချီ၍ပင်ရှိမည်။

သို့သော် ခံစားချက်တအောင့်တမဖြင့် ဆွေးဆွေးမြည့်မြည့်၊ နာနာကျင်ကျင် ပြန်ပြောပြခဲ့သော အဘိုးအို၏ စကားများအနက်မှ အနှစ်ချုပ်တစ်ရပ်ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်အောင် နှလုံးသည်းပွတ်ထိ စွဲထင်ခဲ့ကြရိုးအမှန်ဖြစ်သည်။

❑

'အဲဒီ အစွန်းရောက်သင်တန်းတွေ ထွန်းကားလာပြီးနောက်ပိုင်းကတည်းက ကယိုင်ကထိုးဖြစ်စပြုနေတဲ့ လူငယ်တွေ လူလတ်တွေရဲ့ ရင်ဘတ်ထဲက စာရိတ္တသစ်ခြောက်ပင်ကြီးဟာ ဗုန်းဗုန်းလဲတယ်ပဲ ပြောတော့ကွာ။

'ဆင်းရဲကြတယ်။ ထမင်းနှစ်နပ်လောက် လွတ်ခဲ့တဲ့ အစာအိမ်ယောင်းလောင်းကြီးနဲ့ ကျောက်တုံးတွေသယ်ခဲ့ရတယ်။ မြေတွေ တူးခဲ့ရတယ်။ သစ်တုံးကြီးတွေကို ခွဲစိတ်ခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်တော့မှ ဟင်းနဲ့ကျွေးနဲ့ ဆီနဲ့ပြားနဲ့ စိုစိုပြည်ပြည် ဝဝလင်လင်စားရဖူးတယ် မရှိဘူး။ ခြင်ထောင်မရှိ၊ ဖိနပ်မရှိ။

'ဆင်းရဲကြတယ်။ သာ၍ ဆင်းရဲကြတယ်။ အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ မဝတဝနဲ့အိပ်ပြီး ဆာဆာလောင်လောင်နဲ့ နိုးကြရတယ်။

'အလုပ်မရှိဘူး။ ရှိတဲ့အလုပ်ကလည်း လုပ်ခနည်းလှတယ်။ တစ်ရွာတစ်ပြည်ထွက်ပြီး စွန့်စားလုပ်ကိုင်ပြန်တော့လည်း ထမင်းအိုးနှစ်လုံးချိုးကပ်ပြီး ပိုမွဲလာတယ်။ မိသားစု တကွဲ တပြားဖြစ်တာပဲ အဖတ်တင်တယ်'

❑

'အမှန်တော့ ဝါးလုံးဝါးခြမ်းသင်တန်းတွေက ကိုယ်ကျင့်တရားဓာတ်လုံးကို လောဘသဏ္ဍာယဆိုတဲ့ လုံထဲထည့်ပြီး 'ဓမ္မစစ် သုခ' ရဖို့ အစွန်းရောက် အတွေးအခေါ်တွေရောစပ်ပြီး မီးပြင်းတိုက်အငွေ့ရတ်ထိုးခိုင်းတော့တာပဲ။

'ပုံ သေ နည်း အလွဲကြောင့် ရလာတာတွေက ဗျာပါရ၊ သောက၊ ပရိဒေဝဆိုတဲ့ ချော်တွေကြားက 'အန္တိမဒုက္ခ' အမည်ရှိတဲ့ ခေတ်လုံးအလိမ်အညာကြီးရယ်ပေါ့။

'ဖြဟွှစိုရ်လေးပါးနဲ့ လောကပါလတရားနှစ်ပါးက ဘယ်သူရှေ့၊ ဘယ်သူနောက် မှန်းမသိဘူးကွယ်တယ်။

'ဘယ်လိုနည်းမျိုးနဲ့ ... တွက်တွက် 'အဖြေ' ရဖို့လိုရင်း ဆိုတဲ့ တစ်ဖောက်ကန်း ဒဿနကြီးရဲ့နောက်မှာတော့ လူချင်းစာစိတ်၊ ကိုယ်ကျင့် သီလနဲ့သိက္ခာ သမာဓိဆိုတာ တွေ တစ်ခုမကျန် ချွတ်ခြုံကျ သွားတာကလွဲပြီး ဘာရှိတော့ မှာလဲကွာ'

အဖွဲ့သားတွေပြန်လာ တော့ မိုးချုပ်ပြီ။ ဒီဇယ် ... တိုင်မှိန်ပျပျအောက်၌ တ... ချိန်က ဒဏ္ဍာရီဆန် ဆ... တောက်စားခဲ့ဖူးသည်ဆို... တေလီကမြို့ကလေးသည်...

(မှတ်ချက်။ ...

တေလီက(ပါဠိ) =ဆီသ...

...

ပွှန်အဲ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

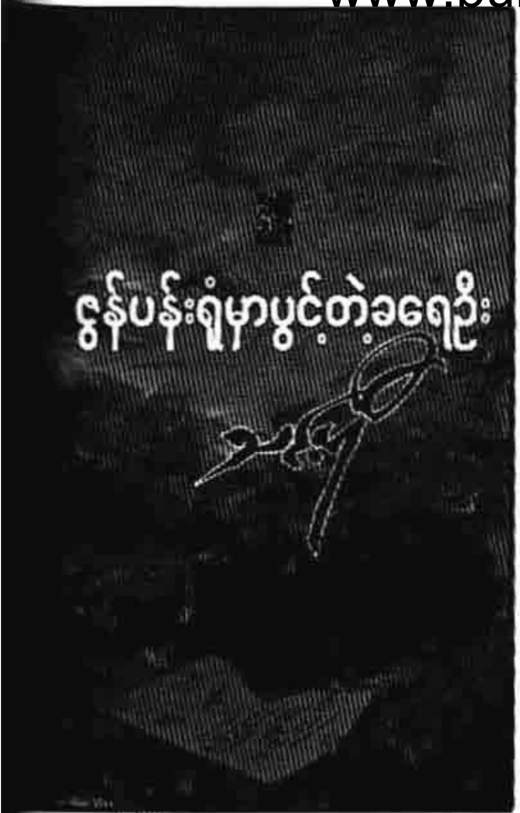

သင်းရီ

ရဲ့

ဇွန်ပန်းရုံမှာ ပွင့်တဲ့ခရေဦး

"ခု အဲဒီယွန်းသေတ္တာလေးထဲက ခရေပွင့်လေးတွေဟာ ကြေမွပြီး အမှုန့်လေးတွေတောင်ဖြစ်နေပြီဖေဖေ . . . အဲဒီသေတ္တာလေးကို မေမေ သိမ်းထားဆဲပါ။ အဲဒီ သေတ္တာလေးထဲကို ဒီခရေပွင့်အသစ်လေး သမီး ထည့်ပေးလိုက်မယ်နော်"

BURMESE CLASSIC .com

လင်းလွန်းခင်စာပေ
ဖုန်း — ၀၁. ၂၉၃၄၀၁၊ ၀၉. ၂၂၀၁၇၃၀

ထွက်ပြီ

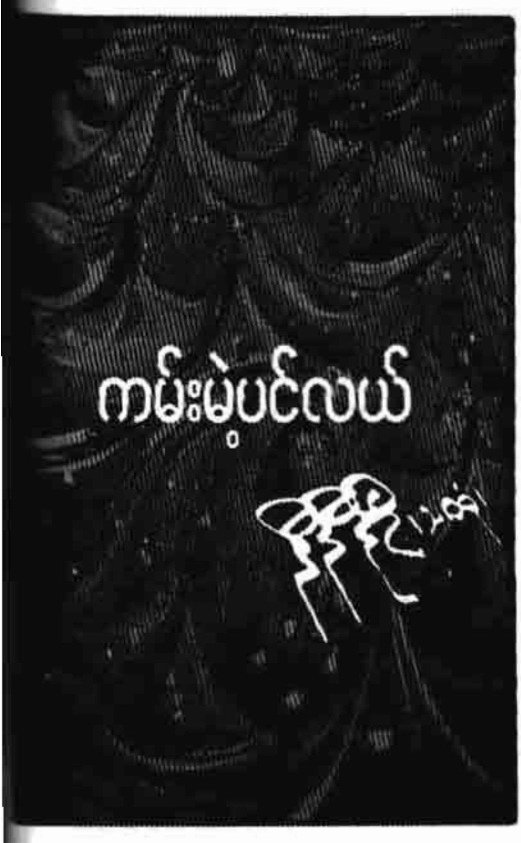

ကမ်းမဲ့ပင်လယ်

နီနီနိုင်(သထုံ)

တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ရောင်းစားခံလိုက်ရသည့် မြန်မာသမီးပျိုလေးများ၏ ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ရင်နင့်ဖွယ်ရာဘဝများကို သီကုံးဖွဲ့နွဲ့ထားသည့် ရသ စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်

ရွှေစင်ရွှေ စာပေ
ဖုန်း — ၀၁.၈၀၁၀၀၀၇၊ ၀၉.၅၀၀၉၃၄၀

ထွက်ပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုလိုနီခေတ်တွင် စိုးမိုးသူတို့၏ ဘာသာစကားဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်စကားကို အစိုးမိုးခံ မြန်မာအချို့က ရှေ့တန်းတင်ချင်တတ်ကြသည့်အလျောက်၊ အထူးသဖြင့် အင်္ဂလိပ်စာတတ် အသိုင်းအဝိုင်းတွင် အလေ့တစ်ခု တွင်ကျယ် ခေတ်စားလာသည်။ ထိုအလေ့မှာ မြန်မာစကားပြောရာတွင် အင်္ဂလိပ် စကားလုံးများ ညှပ်၍ ပြောသည့်အလေ့ ဖြစ်သည်။ တက္ကသိုလ်ပညာရေးနယ်ပယ်တွင် အစောပိုင်းကာလ၌ သိမ်ငယ်နိမ့်ကျနေသော မြန်မာစာကို နေရာမှန်ပြန်ရောက်ရန် ရှေ့ဆောင်ကြိုးပမ်းခဲ့သော ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင်သည် တစ်ခါက **တက္ကသိုလ်နှင့် မြန်မာစာပေ** ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဟောပြောရာ ထိုအလေ့ တွင်ကျယ်ပုံကို *'ဒီအချိန်က ဗမာတွေဟာ ဗမာစကား ပြောတဲ့နေရာမှာ အင်္ဂလိပ်စကားလုံးတွေကို ညှပ်ညှပ် သုံးလေ့ရှိတယ်။ 'ဆိုဖာ'ပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး 'စီးကရက်'ကလေးသောက်၊ 'ဘဲ' ကလေး တီးလိုက်တော့ 'မြွန်း' ကုလားကြီးက ထွက်လာရောဆိုတာမျိုးတို့'*ဟူ၍ သာဓက ဆောင်ဖူးသည်။ ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ပုံနှိပ်တိုက်အမည်ကို အစွဲပြု၍ 'ဇမ္ဗူမိတ်ဆွေ'၊ 'ဟံသာဝတီ' မည်သူ မည်ဝါ စသည်ဖြင့် မိမိတို့နာမည်များရှေ့တွင် အလေးအမြတ်သုံးနေချိန်တွင် တက္ကသိုလ်မှ ဆရာကြီးအချို့က မိမိ၏ နာမည်ရှေ့တွင် '**ယူနီဗာစီတီ**'တပ်ပြီး ယူနီဗာစီတီဆရာ 'မည်သူမည်ဝါ'ဟူ၍ ကြွားနေကြကြောင်း ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင်က ဆက်လက် မိန့်ဆိုသည်။ 'သူတို့ပြောလိုက်ရင် လည်း *ဂိုးနံပါတ်* က ဘယ်လောက် *ဟက်ဒင်* က ဘယ်ဟာ စသည်ဖြင့် ပြောကြတာပေါ့' ဟူ၍လည်း ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာများ ပြောပုံ၊ ဆိုပုံကို ဟာသနှော၍ မိန့်ဆို ထားပါသေးသည်။ ဆရာကြီး မင်းသုဝဏ်က သူတို့ ကျောင်းသားဘဝက မြန်မာစကားထဲမှာ အင်္ဂလိပ်စကား ညှပ်ပြောလေ့ရှိသည့် အလေ့ကို *'မြန်မာစကားနဲ့ အင်္ဂလိပ်စကား မစ်က်စ်(Mix) လုပ်မပြောပါနဲ့'* ဟု တမင်ဟာသလုပ်၍ ပြောလေ့ရှိကြောင်း ရေးဖူးပါသည်။ အမျိုးသားပညာဝန် ဦးဖိုးကျားကလည်း ကိုယ်တွေ့ဝတ္ထုများတွင် ထိုအလေ့ကို သရော်ထားသည်။ **အခမဲ့ ကုလီထမ်းခြင်း၏အကျိုး** ဝတ္ထုတွင် ကောလိပ်ကျောင်းသား မောင်သောင်းက *'ခင်ဗျာ မြန်မာစာ ဘာခက်လို့လဲဗျာ ကျွန်တော်တို့ ကောလိပ်မှာ အရေးတကြီး မသင်ပါဘူး။ စာမကြည့်ဘဲနဲ့ ပ(စ)Pass နိုင်ပါတယ်ဗျာ'* ဟု ပြောပုံ၊ *'ကောလိပ်ကျောင်းသားဘဝ တစ်ခါတည်း နယူးလိုက် (New Life) ရောက်သွားတာပဲ'* ဟု ပြောပုံတို့ဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည်။ ထို့အတူ **လွဲသော အကြွား** ဝတ္ထုတွင် လည်း ဆိုသူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွယ်လွန်၍ သတင်းမေးရန်လာသော မိန်းမတစ်စုပြောပုံကို *'ကိုနဲ့ဖြစ်ရတာ နိုင်တို့ အင်မတန် ဆောရီး ဖြစ်ပါတယ်၊ အိုင်လည်းပဲ ယူ့အတွက် အင်မတန် ဆောရီး ဖြစ်တယ်၊ အိုင်ကြားတော့ အိုင်ဟာ ဆွင်း မိန်းကလပ်မှာ ရှိတယ်။ ဒါနဲ့ ဒိုက်ဇိန့်ထိုး နိုဟာတောင် ရပ်ထားခဲ့ရတယ်'* ဟူ၍ အင်္ဂလိပ်စကား ညှပ်ပြောကြပုံကို ထိထိ မိမိ သရုပ်ဖော်ထားပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးထွန်းဖေကလည်း အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ကပြား အရေးအသား နှင့်ပတ်သက်၍ *'အင်္ဂလိပ်ခေတ်တွင် အေ-တစ်ကောင်တည်းသော၊ ဖက်တ်-လျှော့သော၊ ကက်တ်-ကြောင်သည်'* ဟူသော စာမျိုး မဖတ်ခဲ့ရသည်မှာ ကျွန်တော်တို့အဖို့ ကံကောင်းလှပေသေး သည်'ဟုခပ်ရွှင်ရွှင်ကလေးရေးဖူးပါသည်။

အင်္ဂလိပ်စာတတ်၊ ခေတ်ပညာ တတ် မြန်မာများ၏ အသိုင်းအဝိုင်းတွင် မြန်မာစကားထဲမှာ အင်္ဂလိပ်စကား ညှပ် ပြောသောအလေ့သည် ယခုခေတ်အထိ ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ တက္ကသိုလ်အသိုင်း အဝိုင်းတွင် ပြုလုပ်သော ဟောပြောပွဲ များ၊ ဆွေးနွေးပွဲများ၊ စာတမ်းဖတ်ပွဲများ၊ သင်ကြားပို့ချမှုများတွင် အင်္ဂလိပ်စာ၊ အင်္ဂလိပ်စကားတတ်သူများက ဤ အလေ့ကို ကျင့်သုံးနေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။ **အင်္ဂလိပ်စာ တတ်ကျွမ်းသော ဆရာ တော်ကြီးများ၏ တရားပွဲများ၌ပင် ဤ အလေ့ဖြင့် အင်္ဂလိပ်စကား ညှပ်ပြော သည်ကို ကြားနေရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။**

'မြန်မာပြော'ထဲမှာ 'အင်္ဂလိပ် ပြော' ညှပ်ရသည့်အကြောင်းတစ်ခုမှာ ဘာသာရေး၊ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ အင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရများ၊ ခေတ်မီပညာရပ်ဆိုင်ရာ အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရများကို ဘာသာပြန်ပြီး သား အဓိပ္ပာယ်တူ မြန်မာဝေါဟာရ မရှိ သေးခြင်း၊ ရှိစေကာမူ အသုံးမတွင်သေး ခြင်းတို့ကြောင့် မူရင်း အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရ များကို မသုံးမဖြစ်၍ ထည့်ပြောရခြင်း မျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဆေးပညာ၊ နိုင်တီနည်းပညာ၊ ဒဿနိက ၊ ဥပဒေ ပညာ၊ စိတ်ပညာ၊ စီးပွားရေးပညာ

'မြန်မာပြော'
ထဲမှာ
'အင်္ဂလိပ်ပြော'
ညှပ်ရသည့်
အကြောင်းတစ်ခုမှာ
ဘာသာရေး
နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ
အင်္ဂလိပ်
ဝေါဟာရများ
ခေတ်မီပညာရပ်
ဆိုင်ရာ
အင်္ဂလိပ်
ဝေါဟာရများကို
ဘာသာပြန်ပြီးသား
အဓိပ္ပာယ်တူ
မြန်မာဝေါဟာရ
မရှိသေးခြင်း
ရှိစေကာမူ
အသုံးမတွင်သေးခြင်း
တို့ကြောင့်
မူရင်း
အင်္ဂလိပ်
ဝေါဟာရများကို
မသုံးမဖြစ်၍
ထည့်ပြောရခြင်း
မျိုးလည်း
ဖြစ်နိုင်ပါသည်

BURMESE CLASSIC .com

စသည့် ပညာရပ်များကို ပြောဆိုဆွေးနွေး ရာတွင် သက်ဆိုင်ရာ ဝေါဟာရများကို ညှပ်ပြီး ပြောရသည်မှာ ထိုအခြေအနေ မျိုးဖြစ်ပါသည်။

ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ဝေါဟာရများကို မြန်မာဘာသာပြန်သည့် အလုပ်သည် ကိုလိုနီခေတ်ကတည်းက အခြေကျခဲ့ သောအလုပ်ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး ဦးဖေ မောင်တင် အမှူးပြုသော ပညာရှင်များ သည် ထိုခေတ်က အသုံးတွင်နေသော 'ယူနီဗာစီတီ'၊ 'ပရိုဖက်ဆာ'၊ 'လက် ချာရာ'၊ 'အတ်တစ်'၊ 'ဆိုင်းယင့်စ်' စသည့် အင်္ဂလိပ်ဟောဝါရများကို 'တက္ကသိုလ်၊ ပါမောက္ခ၊ ကထိက၊ ဝိဇ္ဇာ ပညာ၊ သိပ္ပံပညာ' စသည်ဖြင့် မြန်မာ ဘာသာပြန် ပေးခဲ့ ကြသည့် အတွက် မြန်မာလို ပြောဆိုသုံးနှုန်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။ အစိုးရနှင့် ပညာရပ် အဖွဲ့အစည်းများ ကလည်း အစဉ်အဆက် မြန်မာဘာသာ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံဘာသာပြန် စာပေအသင်း(စာပေဗိမာန်)၏ အစီအစဉ် ဖြင့် ပညာရှင်များက နှစ်ပေါင်းများစွာ ဘာသာပြန်ခဲ့ကြသည့်အတွက် 'ဝေါ ဟာရဘဏ်' ခေါ် ဘာသာပြန် ဝေါဟာ ရများ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ခြင်း၊ တက္ကသိုလ် အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ပညာရှင်များက ကော်မတီများဖွဲ့၍ ပညာရပ်ဝေါဟာရ များကို'အေ'မှ'ဇက်'အထိ ဘာသာပြန် ပြီး စာအုပ်များထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းမှာ ထင် ရှားသော သာဓကများဖြစ်သည်။

ထိုလုပ်ငန်းများသည် 'အင်္ဂလိပ် ပြော'ကို 'မြန်မာပြော'ဖြစ်အောင် အား ထုတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အစိုးရကလည်း အားမပေး၊ ဘာသာပြန် အဖွဲ့အစည်းများလည်း အသက်မဝင် သည့်အတွက် ပညာရပ်နယ်ပယ်အသီး သီးတွင် မြန်မာဘာသာ မပြန်နိုင်သေး သော ဝေါဟာရ အမြောက်အမြား ရှိနေ သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် မြန်မာစကားထဲမှာ သက်ဆိုင်ရာ အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရများကို ညှပ်ပြောရန် လိုအပ်မည်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အသုံးတွင်ပြီးသား မြန်မာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားများ ရှိပါလျက် မြန်မာစကားကို မသုံးဘဲ အဓိပ္ပာယ်တူ အင်္ဂလိပ်စကားများ ညှပ်ပြောသည့် အလေ့မှာမူ ကိုလိုနီခေတ်ကတည်းက အင်္ဂလိပ်စာတတ်များ၊ ခေတ်ပညာတတ်များ ဂုဏ်လုပ်ပြောဆိုရာမှ တွင်ကျယ်လာပြီး သုံးဖန်များသောအခါ အကျင့်ပါ နှုတ်ကျိုးနေသည့်အလေ့ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။ 'အိုင်'ကလေ 'ယူ'ကို ပြောတာလေဆိုသော နာမ်စားအသုံးများ၊ 'ဒယ်ဒီ၊ မာမီ၊ အန်ကယ်၊ အန်တီ'စသော ဆွေမျိုးစပ်အသုံးများ ကိုလိုနီခေတ်ကတည်းက အသုံးတွင်ကျယ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုခေတ်က မြန်မာပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်ကမူ သူ့သားသမီးတွေကို သာသနာပြု အင်္ဂလိပ်ကျောင်းမှာ ထားသော်လည်း မိဘကို ဖေဖေ၊ မေမေဟုသာခေါ်ရန် ငယ်ငယ်ကတည်းက သင်ကြားထားကြောင်း ပြောဖူးပါသည်။ သို့သော် အရာရှိကြီး တစ်ယောက်က 'ဒီကျောင်းမှာ မိုင်မားသား ငယ်ငယ်က နေခဲ့တာပေါ့'ဟု ပြောသည်ကို ကြားရဖူးပါသည်။

'ပင်ပန်းသွားလို့ ခဏ Rest ယူလိုက်ဦးမယ်'ဆိုသော စကားမျိုးကအစ '**member တွေကိုတော့ ticket တွေ freeပေးမှာပါ**' ဆိုသော စကားမျိုးအထိ မကြာခဏ ကြားရတတ်ပါသည်။

မြန်မာစကားထဲမှာ ညှပ်သုံးသော အင်္ဂလိပ်စကားလုံးများကို နာမ်အဖြစ်သဘောထားပြီး သုံးလေ့ရှိကြောင်း သတိပြုမိပါသည်။ နာမ် ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ နာမ်နေရာမှာထားပြီး သုံးလေ့ရှိပါသည်။ 'internet နဲ့ chatting လုပ်နေတယ်'ဆိုသော စကားမျိုးတွင် အင်္ဂလိပ်စကားလုံးများမှာ နာမ်များဖြစ်ပါသည်။ 'ကျွန်တော် ဒီကိစ္စမှာ တော်တော် Feel ဖြစ်သွားတယ်'၊ 'ခင်ဗျားရဲ့ အောင်မြင်မှုကို Appreciate လုပ်ပါတယ်'၊ 'ဒီပြဿနာကို Discuss လုပ်နေကြတာပါ'ဆိုသော စကားမျိုးများတွင်မူ Feel, Appreciate, Discuss တို့သည် ကြိယာများ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထိုကြိယာများကို 'ကျွန်တော် တော်တော် Feel ပါတယ်' ဆိုတာမျိုး၊ 'ဒီပြဿနာကို Discuss နေကြတာပါ'ဆိုတာမျိုး ကြိယာအတိုင်း သုံးရိုးထုံးစံ မရှိပါ။ 'Feel ဖြစ်၊ Appreciate လုပ်၊ Discuss လုပ်'ဟူ၍ နာမ်လိုသဘောထားပြီး နောက်က'ဖြစ်'၊ 'ရှိ'ဟူသော မြန်မာကြိယာများနှင့် တွဲ၍သာ သုံးလေ့ရှိပါသည်။ ထို့အတူ 'သူ့သားအတွက် သူက Proud ဖြစ်နေတာ'၊ 'ဖုန်းလိုင်းတွေ busy ဖြစ်နေတယ်'ဆိုသော စကားမျိုးတို့တွင်လည်း 'Proud, busy တို့မှာ နာမဝိသေသနများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သို့သော် မြန်မာဝါကျထဲတွင် 'proud ဖြစ်၊ busy ဖြစ်'ဟူ၍ ထိုစကားလုံးများကို နာမ်လို သဘောထားပြီး နောက်က 'ဖြစ်'ဟူသော မြန်မာကြိယာနှင့်တွဲ၍ သုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ မြန်မာဝါကျ ဖွဲ့ပုံ စည်းကမ်းကို မထိခိုက်စေဘဲ အင်္ဂလိပ်စကားလုံးများ အလိုက်သင့်ညှပ်သုံးသည့် အစဉ်အလာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

အင်္ဂလိပ်စာ မတတ်သော၊ အင်္ဂလိပ်စကားအပြောအဆို၊ အလေ့အကျင့် မရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင်မူ အင်္ဂလိပ်စကားညှပ်ပြောသည့် အလေ့မျိုးလည်း တော်တော် နည်းသွားပြီဖြစ်ပါသည်။ (အင်္ဂလိပ်စာ အလေ့အလာ အားနည်းသည့်အတွက် 'Serial' ကို 'Senior' နှင့် မှားပြီး 'ကျွန်မရဲ့ စီနီယာ နံပါတ်က'၊ 'စီနီယာအတိုင်းထုတ်ပေးပါ'ဟုပြောပုံမျိုး၊ 'bias' ကို 'virus' နှင့် မှားပြီး 'ကျွန်မက လက်အောက်ငယ်သားတွေအပေါ်မှာ virus မရှိပါဘူး'ဟု ပြောပုံမျိုး၊ ''Snow Towel' ကို 'Snow Tower' ထင်ပြီး ''Snow Tower' တွေ ခရီးသည်တွေကို ဝေပေးနေတယ်'ဟု ပြောပုံမျိုးများကိုတော့ ကြားနေရပါသေးသည်။)

မြန်မာစကားထဲမှာ အင်္ဂလိပ်စကားလုံးညှပ်ပြောသည့် အစဉ်အလာကို တစေ့တစောင်း လေ့လာမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ■

မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)

ဖြန့်ချိရေး

တာမေ

အမှတ် ၁၃၃
လမ်း ၄၀
ကုန်သည်လမ်းနှင့်
မဟာဗန္ဓုလလမ်းကြား
ကျောက်တံတားမြို့နယ်
ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း
၃၉၈၂၂၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

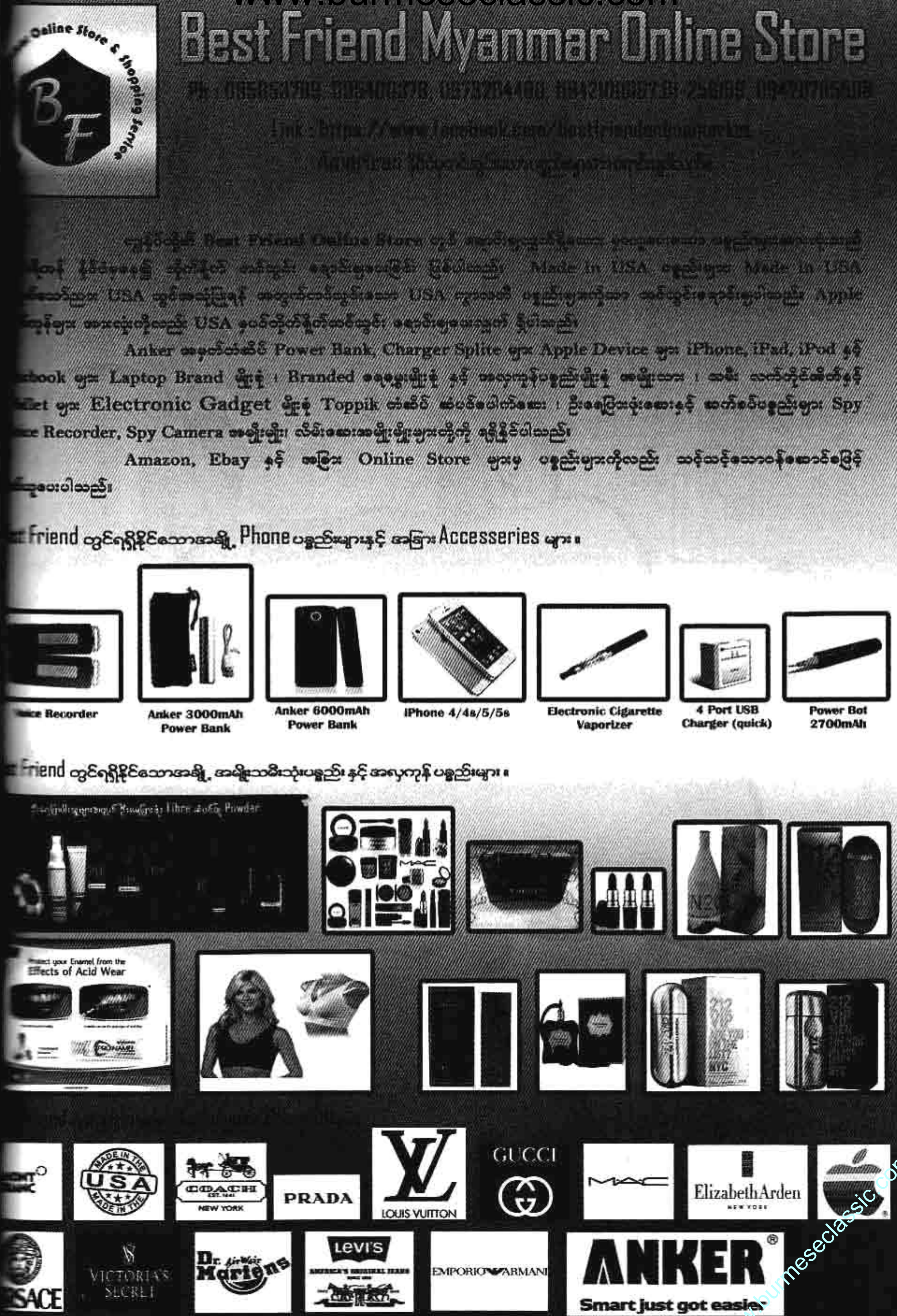

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

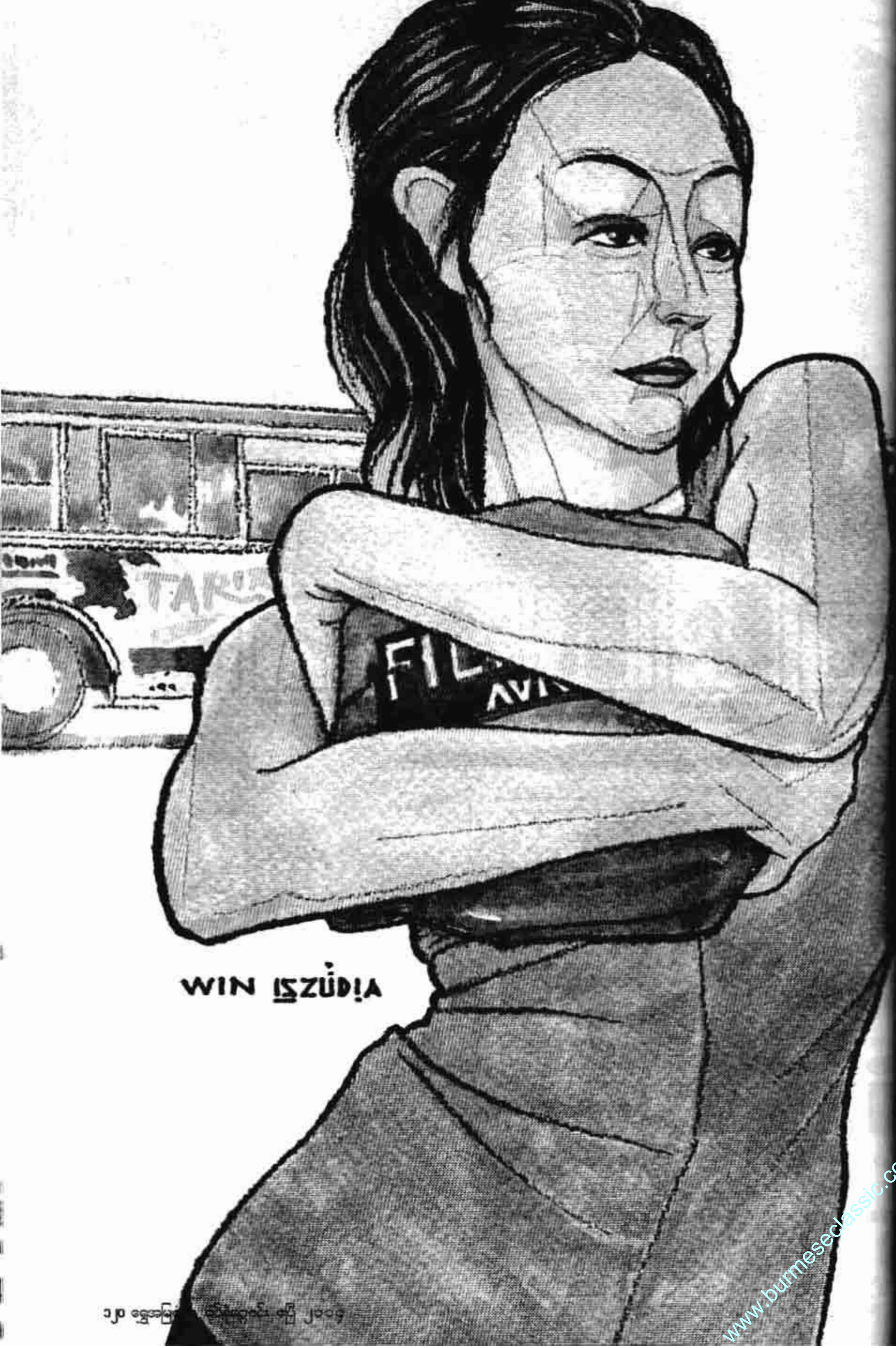

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထင်ကရမြို့တော်ရဲ့ တောင်ဘက် ၁၂ မိုင်အကွာ
တံတားကြီးတစ်ခုကို မြင့်ပြီး မြို့သေးသေးလေးရဲ့
ဆင်ခြေဖုံးဟာ ယာဉ်ရပ်စခန်းတစ်ခုပေါ့။
ယာဉ်လမ်းမကြီးနဲ့ ယှဉ်လျက်လမ်းတစ်ဖက်၊
တောင်မြောက်သွယ်တန်းနေတဲ့
ကုန်းမို့မြင့်မြင့်လမ်းဟောင်းလည်း ရှိသေးတယ်။
ဒီလမ်းဟောင်းလေးပေါ်မှာတော့ ဂန္တဝလရာဇ်တိုင်းလုပ်၊
ဆိုင်ကယ်ရောင်စုံ စီးတော်ယာဉ်အစီးရေ
တစ်ထောင်ကျော်ကျော်ဟာ နေ့စဉ်ပဲ တန်းစီစနစ်ကို
ကျင့်သုံးနေကြတယ်။ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေရဲ့
ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာ ဗီနိုင်းဆိုင်းဘုတ်ကြီးတွေက

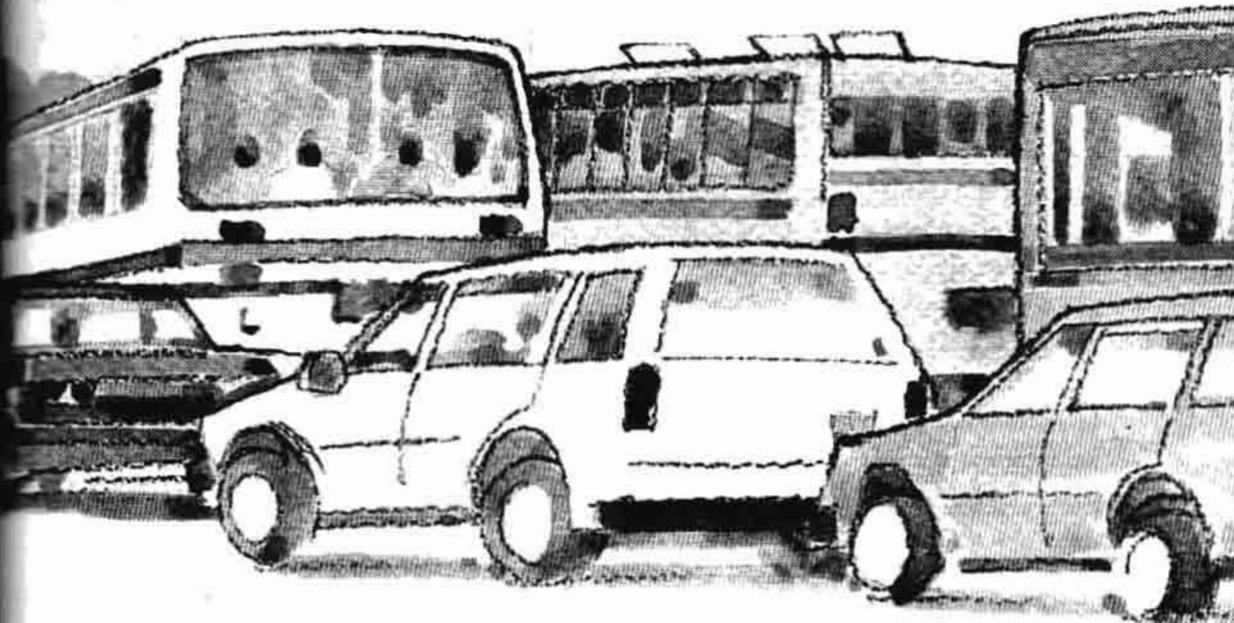

သင်္ကြံရွှေချင်း ရဲကောင်းပေါ်/ ကျော်ဆွဲ/

ကားရပ်စခန်း(ကားဂိတ်)နဲ့ မလှမ်းမကမ်းက သစ်ကြီးပင်၊
တမာပင်၊ ထနောင်းပင်နဲ့ ယူကလစ်ပင်တွေကြားမှာ
မဒို့တရို့နဲ့ အထက်စီးကနေ နေရာယူထားကြတယ်။
မြို့တော်ကပဲလာလာ၊ ဟိုဘက်ခရိုင်၊
မြို့နယ်တွေဘက်ကပဲ ထွက်ထွက် ဒီနေရာရောက်ရင်တော့
လိုင်းပေါင်းစုံယာဉ်အမျိုးမျိုးက ရပ်နားပြီး
ခရီးသည်တွေကို အတင်အချလုပ်နေကျဆိုတော့
ခရီးသည်တွေ၊ ဈေးသည်တွေရဲ့ခရီးလမ်းပန်းနဲ့
စီးပွားရေး မျက်နှာပန်းက လှပနေကြတာပေါ့။
ဒီတော့ ကားသမားတွေနဲ့ ဒေသခံဈေးသည်တွေဟာ

www.burmeseclassic.com

နွေသင့်နံ့သင့် မိတ်ဖက်တွေ ဖြစ်နေကြတယ်။

ဈေးသည်တွေထဲမှာ လူမမည်ကလေး ကျားမ ဖို့ဖို့၊ အိုအိုတွေ ပါတယ်။ သူတို့ကကွမ်းယာ၊ ငုံးဥ၊ နာနတ်သီးစိတ်၊ ငှက်ပျောသီး၊ အချဉ်ထုပ်တွေနဲ့ ကားတစ်စီးထိုးဆိုက်လာတိုင်း သူ့ထက်ငါ အလုအယက် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်နေကြတယ်။ ကွမ်းယာထုပ်ဝယ်ယူနေကျ ကားတွေ ဆိုရင်တော့ ရေကြည်အေးအေး တစ်ခွက်က နီးရာ လမ်းဘေးကုန်ဆိုင်လေးတွေဆီ ပြေးခပ်ပြီး အပြန်အလှန်အားဖြင့် ကျေးဇူးတုံ့တင် ယဉ်ကျေးမှုတွေပါ ဝေဆာနေကြတယ်။ စောစောက လမ်းတစ်ဖက်ကုန်းမို့မြင့်မြင့်အစွန်မှာရှိတဲ့ ဘီယာစတေရှင်တစ်ခုက နံနက်ခင်းမင်္ဂလာဦး သီချင်းတွေ ဟည်းထနေတဲ့ ဆောင်းဘောက်ကြီးကြီးတွေနဲ့ အုန်းအုန်းကျိမ်းကျိမ်း ဖွင့်ပြီး မင်္ဂလာယူရင်း ဆင်ခြေဖုံးရဲ့ ဒေသအလှကို ပိုပြီးအရောင်အသွေးကြွစေပြန်တယ်။ ပျားပန်းခပ်စီးပွားရှာနေသူတွေအတွက်တော့ ဒါတွေကို တခုတ်တရနဲ့ သာယာနာပျော်ဖွယ်အဖြစ် ဘယ်သူမှစိတ်ဝင်စားတာ မဟုတ်ပေမဲ့ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ဂီတသံတွေက ယာဉ်မျိုးစုံရဲ့ အင်ဂျင်စက်သံတွေနဲ့ အားပြိုင်အနိုင်ယူဖို့ ကြံစည်နေကြတယ်။

လမ်းမကြီးရဲ့ ဘေးဝဲယာမှာလည်း လေသင့်ရာ ယိမ်းယိုင်နွဲ့သွဲ့နေတဲ့ ရောင်စုံထီးတိုင်လေးတွေနဲ့ အရိပ်ခိုဈေးဆိုင်သေးသေးလေးတွေကလည်း ဒေသရဲ့အလှကို အားဖြည့်ရင်း ဆယ်နေကဲအပူတွေကို ရင်ထဲက ကိုယ်ပိုင်အပူတွေနဲ့ အန်တုဗလပြုနေကြတယ်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းက တန်းစီဇယားကျင့်သုံးနေကြတဲ့ စီးတော်ယာဉ်တန်းဘက်မှာလည်း ကိုယ်လုံးကိုယ်စီမှာ ချွေးသံတရွှဲရွှဲနဲ့ကိုပဲ။ တချို့က မဲ့ပြုံးပြုံးသူတွေရှိသလို၊ တချို့များ ကွမ်းဈေးတက် သွားမည်းမည်းကြီးတွေနဲ့ အာခေါင်နီရဲရဲကြီးတွေ ဟ ဟ ပြီး အားပါးတရရယ်နေကြတာလည်း ရှိသေးတာဆိုတော့ ပြောရရင်

အရှေ့ဘက်တန်းက
ဝတ်မှုံရွှေရည်တို့
ကိုယ်လေးတွေ
တည့်ပေးပါ
အနောက်တန်းက
ခုနစ်ယောက်
မပြည့်သေးဘူး
မကြီးစိုး
ကလေးကို
ပေါင်ပေါ်တင်ပေးပါ
အလယ်ခုံက
ချမ်းချမ်း
ဘေးဝင်ထိုင်ပါ
ဒေါ်သေးမျှင်
ခင်ဗျား
ခြင်းတောင်းကြီး
ပိုက်မထားပါနဲ့

မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုအငွေ့အသက်ပါးပါးလေးနဲ့ ဒီရပ်ဝန်းဒေသမှာ ကျင်လည်သူတွေအားလုံးဟာ သိမ်မွေ့စွာ တိုးဝှေ့ရင်း သမုဒ္ဒရာအရေးအခင်းကို ဖြေရှင်းနေကြတာပေါ့။ ဒေသအခေါ်အဝေါ်ကတော့ ဒီနေရာလေးကို ၁၂ မိုင်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ၁၂ မိုင်ဆိုရင် တံတားကြီးရဲ့မြောက်ဘက်ကမ်းဆိုတာ လူတိုင်းသိကြတယ်။ အဲဒီတံတားကြီးကို ဝန်ဆောင်ပေးနေတဲ့ ဒုဋ္ဌဝတီမြစ်ကလည်း ရာသီအလိုက် အရောင်အမျိုးမျိုးခြယ်သပြီး ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လိုက်၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့လိုက်နဲ့ ဣန္ဒြေမပျက် စီးဆင်းနေပြန်တယ်။

'ငုံးဥ၊ ကွမ်းယာ၊ အချဉ်ပေါင်း'

ကိုတင်မောင်က ဒီလမ်းနဲ့ ဒီစခန်းကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ အဖြတ်အသန်း များခဲ့ပေမဲ့ ဒီတစ်ခါတော့ ကားစောင့်ရင်းက ဒေသရဲ့ လူမှုစီးပွားရေး ယဉ်ကျေးမှုတွေကို သေသေချာချာ၊ စေ့စေ့ငငကြည့်နေမိတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ဈေးသည်တွေရဲ့ အရောင်းမြှင့်တင်နေသံတွေကြားမှာ ကိုတင်မောင်စီးနင်းလိုက်ပါမယ့် နိုင်ငံခြားရပ်ပျောက်လုပျောက်ခင် ပေါင်မုန့်လိုကားကြီးက ထိုးဆိုက်လာနေပြီပေါ့။ ကိုတင်မောင်တစ်ယောက် ကားပေါ်ရောက်ပြီး နေသားတကျထိုင်ပြီးမှ ဟိုခပ်လှမ်းလှမ်းက စီးတော်ယာဉ်တန်းဘက်ကို တစ်ခါထပ်ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ ကြည့်နေရင်း တစ်ခါက ကိုတင်မောင့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပြောတဲ့စကားကို သတိရလိုက်တယ်။

'ကျုပ်က ဆီတိုးနားမှာ အလုပ်လုပ်နေတာဗျ' တဲ့။ ပထမတော့ ကိုတင်မောင် နားမလည်ဘူး။ တော်တော်စဉ်းစားယူရတယ်။ နောက်တော့မှ ဆီတိုးနား၊ ဆီတိုးနားဆိုတာကို အထပ်ထပ်ရေရွတ်ကြည့်တော့မှ သဘောပေါက်သွားတယ်။ ခရီးသည်စောင့်တင်နေတဲ့ကားကြီးမထွက်ခင် ကလေးမလေးတစ်ယောက် ဈေးတက်ရောင်းနေတယ်။ အနီးအနားထိုင်ခုံမှာထိုင်နေတဲ့ မိန်းမကြီးကရင်ခွင်ပိုက်ကလေးအတွက် ငုံးဥဝယ်ပြီးတစ်လုံးကို ဖောက်စားမယ်အလုပ်-

'ဟဲ့၊ ညည်း ငုံးဥက ကျက်လည်း မကျက်ဘူး' တဲ့။ သူတို့ငြင်းခုံနေတဲ့ကြားက ကားက ထွက်စပြုနေတော့ ဈေးသည်မလေးလည်း ကားပေါ်က ခုန်ဆင်းကျန်ရစ်တာကို ကိုတင်မောင် တွေ့လိုက်ရတယ်။

❑

'တကတည်းတော် ကြက်ဥ မကျက်တကျက်ကျတော့ ဟတ်ဘွိုင်၊ ဟတ်ဘွိုင်ဆိုပြီး မက်မက်စက်စက်စားကြတယ်။ ဒီငုံးဥလေး မကျက်တာကျတော့ ဂျီးပေါ၊ ကြောင်ပေါနဲ့ ပြော မပြောချင်ဘူး'

မိဆုံက ပြောပြောဆင်းဆင်းလမ်းပေါ်ရောက်တော့ ထွက်သွားတဲ့ကားကြီးကို ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ နောက်တော့ မြို့တော်ဘက်က လာတဲ့ကားတွေကို မျှော်ရင်းရပ်ပြီး ခရီးသည်အတင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချ လုပ်နေတဲ့ကားတွေဆီဘက်ကို အပြေးလေးလာလိုက်တယ်။

'ငုံးဥရမယ်၊ အချဉ်ပေါင်း၊ ကွမ်းယာ'

မိဆုံလို ဈေးသည်တွေက ကားတစ်စီးထိုးဆိုက်လာတိုင်း ဝိုင်းပတ်ပြီး ဈေးရောင်းနေကြတယ်။

'ငါ ရသလောက်ရောင်းပြီး ပိုက်ဆံစုထားနှင့်မှ'

အခုမှ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားရာတွေက မိဆုံစိတ်ကို ကယောက်ကယက်ဖြစ်နေစေတယ်။ အမေက ရေကြည်ပေါက်ရွာက ဘဒ္ဒေးထွန်းစိန်အလှူမှာ ညအိပ်ဆိုတော့ ခါတိုင်း အမေလုပ်ပေးလို့ အသင့်ဖြစ်နေကျ အလုပ်တွေက အခုတော့ ဘာမှအစီအစဉ်မတည့်တော့ဘူး။ ဒီမနက်မိုးကြီးထိန်ထိန်လင်းမှ ထပြုတ်ရတဲ့ငုံးဥတွေ၊ ကျက်နီး၊ ကျက်နီးနဲ့ အအေးခံထုပ်ခဲ့ရာက မကျက်တကျက်တွေဖြစ်ကုန်ရော၊ ဒါတွေက ဖိုးချိကြောင့်ဖြစ်ရတာ။ ဖိုးချိ မနေ့က ကားဂိတ်ရပ်ရင်းပြောသွားတဲ့စကားက မိဆုံရင်ကို ကတုန်ကယင်ဖြစ်စေတာလည်းပါတယ်။

'မနက်ဖြန် မန္တလေးက ပြန်လာတဲ့အခြမ်းမှာ နင်လိုက်ခဲ့ဖို့ အသင့်ပြင်ထား'လို့ ပြောထားခဲ့တော့ တစ်ညလုံး စိတ်ကူးနဲ့ရင်ဖိုနေတဲ့ မိဆုံ၊ ထုံးသစ်တဲ့ချစ်အိပ်မက်တွေမက်ရင်း မနက်လင်းခါနီးမှ မှေးခနဲအိပ်ပျော်သွားခဲ့တာကိုး။ ဒီတော့ ကမန်းကတန်းထ ငုံးဥတွေပြုတ်၊ အအေးခံထုပ်၊ အချဉ်ပေါင်းတွေ ပြန်ပြင်၊ ကွမ်းယာတွေ ပြန်စည်းနေရတာကိုပဲ နေတော်တော်မြင့်လှပြီ။ နောက်ကျနေရင် မန္တလေးဘက်ထွက်လာမယ့် ဖိုးချိကားလွတ်သွားမှာစိုးတာလည်း ပါတာပေါ့။ အဲဒီမနက် အိမ်ကထွက်လာတော့ နဂိုပြင်ဆင်နေကျထက် ပိုပြီး ခြယ်သမိတော့ ခေါင်းရင်းအိမ် အရီးညိုပုက-

'ဟဲ့ မိဆုံ၊ ကနေ့ နင်တအားကို ပဲတွေထည့်ထားပါလား။ လိုက်သွားတော့မှာလား'တဲ့။ ဒါက အရီး စ, နေကျ စကားဆိုတော့ ချောလဲရောထိုင်ပြန် ပြောလိုက်တယ်။

'ဟုတ်တယ် အရီး၊ ကနေ့လိုက်သွားတော့မှာ အမေ မေးရင်သာ လိုက်သွားပြီလို့ ပြောလိုက်တော့'

'တယ် ဒီကောင်မလေး ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ'

ဒီလိုနဲ့ ကားဂိတ်ရောက်ပြီးလို့ တော်တော်လေးကြာတော့မှ ဖိုးချိစပယ်ယာ လိုက်နေတဲ့ကားက ရောက်လာတယ်။ ရောက်လို့တွေ့ပြန်တော့လည်း ကားပေါ်ကပဲ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ရှေ့ခေါင်းခန်းမှာ အုံနာပါတယ်တဲ့။ ကဲ ဒီတော့ မအားတဲ့အချိန်လေးထဲမှာကို ဘယ်မှာစကားကောင်းကောင်းပြောလိုက်ရလို့လဲ။ တော်သေးရဲ့၊ အုံနာဆိုတဲ့ လူကြီးက ဒီကားဂိတ်မှာ ဆင်းနေရစ်လို့ပေါ့။ ဒီမှာတင် ဖိုးချိက ကွမ်းထုပ်နှစ်ထုပ်ကို မိဆုံဈေးဗန်းထဲက လှမ်းယူရင်း ခပ်တိုးတိုးလေးပြောသွားသေးတယ်။

'ကား ဒီပြန်ရောက်ရင် ကားပေါ်တက်ခဲ့တော့'တဲ့။

'ဒါဆို ဒီဈေးဗန်းကရော'ဆိုတော့-

'ငါ လုပ်ကျွေးရမှာပဲဟာ။ ဒါတွေ မက်မနေပါနဲ့တော့။ ကဲ၊ ငါသွားပြီ'တဲ့။ ပြောပြော၊ ထွက်ထွက် ထွက်သွားတဲ့ ဖိုးချိကားကိုကြည့်ပြီး မိဆုံရင်ဖို ကျန်ရစ်ခဲ့တာတော့ သူ သိမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဘာပဲပြောပြော ဖိုးချိကားအလာစောင့်ရင်း၊ ဈေးရောင်းရင်း၊ ငွေစုရင်း ဖိုးချိနဲ့ ချစ်ကြိုးသွယ်မိကြပုံကို တစိမ့်စိမ့်တွေးရင်း ကြည်နူးနေမိတယ်။ ဒီကားဂိတ်ဈေးရောင်းနေတဲ့ ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုးဈေးသည်တွေကိုတော့ ကားသမားတွေက မထိတရိ ပြောမနာ ဆိုမနာရှိကြသလို တချို့လည်း ခပ်ကင်းကင်းနေတဲ့သူတွေ ရှိတာပေါ့။ မိဆုံကိုတော့ ဖိုးချိက တွေ့တွေ့ချင်းပဲ 'ချစ်သုဝေ'တဲ့။ ခေါ်ပုံပြောပါတယ်။ နောက်ပြီး ဈေးဗန်းထဲကကွမ်းယာထုပ်တွေကို ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်နှိုက်ယူပြီး ကားထွက်သွားတာပေါ့။ တစ်ခါက နှစ်ခါဆိုတော့ကြည့်နေလိုက်တယ်။ နောက်နေ့တွေကျတော့ ထပ်ယူပြီး အရင်ရက် ကွမ်းဖိုးတွေနဲ့ ပေါင်းပေးသွားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ စရင်းပြောင်ရင်း၊ တည်ရင်းရယ်ရင်းနဲ့ပဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ ဖလှယ်မိကြတယ်ဆိုပါတော့။

□

ကားက လူလည်းပြည့်၊ အလှည့်ကျနာရီလည်း ပြည့်ပြီဆိုတော့ ဂိတ်ကထွက်မယ်လုပ်တုန်း ဂိတ်မှူးဆီ ဖုန်းဝင်လာတယ်။

'ဖိုးချိ အုံနာက အိမ်ဘက်လှည့်လို့ရရင် ပတ်မောင်းခဲ့ပါဦး'တဲ့။ ဒါဆို ကားအုံနာက မန္တလေးကို ပစ္စည်းတစ်ခုခုမှာချင်လို့လား။ ဒါမှမဟုတ် သူကိုယ်တိုင်လိုက်ချင်လို့လားပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကားခေါင်းထဲက ကားဆရာကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး မူလထွက်တဲ့ ယာဉ်ကြောနဲ့ ယှဉ်လျက်လမ်းက အုံနာအိမ်ဘက်ပတ်မောင်းပြီး အိမ်ရှေ့ရပ်ပေးလိုက်တယ်။ အုံနာက 'ကားခေါင်း လူချောင်လား'တဲ့။ ဖိုးချိ ကားတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပေးလိုက်တယ်။ တစ်ယောက်စာ လူချောင်နေတာမြင်တော့ အုံနာက ဝင်ထိုင်ပြီး ကားဆက်ထွက်ခဲ့တယ်။

အဲဒါမှ ခွကျတာ။ ကနေ့မှ မိန်းမခိုးမယ်ဆိုမှ အုံနာက ပါနေသေးတာဆိုတော့ မီးစင်ကြည့်ကရတော့မှာပေါ့။ တော်သေးရဲ့ အုံနာက ၁၂ မိုင်မှာဆင်းပြီး ၆၂ လမ်းက ဆရာဝန်တစ်ယောက်အိမ် သွားမှာတဲ့။ ဒီကနေ့ ကားပြောင်းစီးရမှာ။ ကားဆရာက လိုက်ပို့ရမလားဆိုတော့-

'မင်းတို့အလုပ် မင်းတို့လုပ်ကြပါကွာ။ အပြန်လည်း စောင့်မနေကြနဲ့'တဲ့။ ကံကောင်းတာပေါ့။ အုံနာက ကားပေါ်ကအဆင်း ဖိုးချိက မိဆုံကို တိုးတိုးကပ်မှာ ခဲ့ရသေးတယ်။

'ကနေ့ မဖြစ်မနေလိုက်ခဲ့တော့'ဆိုတာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ကားက မန္တလေးဂိတ်ရောက်ပြီး ပါလာတဲ့ခရီးသည်တွေချ။ ညနေအပြန်ခြမ်းမှာ အုံနာကို မစောင့်ရတော့ဘဲတောက်လျှောက်ပြန်ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

'နောက်တက်လေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ ကားခလှမ်းကြရအောင်ဗျာ။ လမ်းဆင်းလေးတွေ ကြိုပြောပါ'

'တမာတန်း ပါတယ်'

'အရှေ့ဘက်တန်းက ဝတ်မှုံရွှေရည်တို့ ကိုယ်လေးတွေ တည့်ပေးပါ။ အနောက်တန်းက ခုနစ်ယောက်မပြည့်သေးဘူး။ မကြီးစိုး ကလေးကို ပေါင်ပေါ်တင်ပေးပါ။ အလယ်ခုံက ချမ်းချမ်း ဘေးဝင်ထိုင်ပါ။ ဒေါ်သေးမျှင်၊ ခင်ဗျား ခြင်းတောင်းကြီး ပိုက်မထားပါနဲ့။ အပေါ်ပေးရအောင်။ အောင်ရဲလင်း အပေါ်တက်ပေးပါ။ လုပ်ပါ။ အမျိုးသမီးတွေ နေရာပေးချင်လို့ပါ။ ဆွဲဆရာရေ တမာတန်းပါတယ်'

ကားက ကျွဲဆည်ကန်လွန်လာတော့ မှောင်ရီပျိုးစပြုနေပြီ။ လမ်းတက်လူတွေက ကနေ့မှ ပိုများသလားမမေးနဲ့၊ ခရီးသည်တွေစောင့်တင်နေရတာကိုပဲ စိတ်မပါချင်တော့ဘူး။ ၁၂ မိုင်က မိဆုံဆီပဲ စိတ်ရောက်နေတယ်။ စက်မှုရောက်တော့ လိုက်မယ့်ခရီးသည်တွေက ကားနဲ့ မဆံ့ချင်တော့ဘူး။ ယောကျ်ားတွေကို ခေါင်ပေါ် တက်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ကားထွက်မယ်လုပ်တော့ နောက်က ပြေးလိုက်လာတဲ့လူ နှစ်ယောက်ကြောင့် ကားရှိန်သတ်ပြီး စောင့်ခေါ်၊ ခေါင်ပေါ်တင်လိုက်ရသေးတယ်။ ပြီးမှ ဆက်ထွက်ခဲ့တယ်။

'မြစ်လောင်းပါတယ်ဟေ့'

ကနေ့လိုက်တဲ့ လူတွေက လမ်းဆင်းများတယ်။ ဒီအချိန်ဆို မိဆုံမျှော်နေရော့

ကားစပယ်ယာ
ဆိုပြီး
မှိုချိုးမျှစ်ချိုး
မပြောနဲ့ဗျ
ဝါသနာပါလို့
ကားနောက်
လိုက်နေတာ
အမေက
ရွှေကုန်သည်
သိလား
ရွှေထည်ပစ္စည်းကို
သူများ
ရွှေဆိုင်တွေလို
မှန်ကောင်တာနဲ့
မရောင်းဘူး
ဗန်းထဲထည့်
ပုံအောရောင်းတာ

မယ်။

'ဟဲ့ မြစ်လောင်းပါတယ် အော်နေတာ မကြားဘူးလား။ ဘာတွေ မှန်နေမှန်း မသိဘူး'

ပြောပေါက်ဆိုးဆိုးနဲ့ မိန်းမဝဝကြီးက ဆင်းရမယ့် မြစ်လောင်းလွန်တော့ ဒေါပွနေပြီ။

'လမ်းဆင်းကြိုပြောဖို့ မှာထားတာပဲဗျာ။ ဘာလို့ မပြောလဲ'

'ဟဲ့ နင့်ကားပေါ်တက်ကတည်းက ကားခပေးရင်း ဆင်းမယ့်နေရာ ပြောထားတာ နင် နားကန်းနေလား'

'ခင်ဗျား မရိုင်းနဲ့ ပြေလည်အောင် ပြော။ ပါသေးတယ် ဆရာရေ့'

ကားက မြစ်လောင်းအလွန်မှ ထိုးရပ်ပေးတော့ ကားပေါ်က မြည်တွန်တောက်တီးပြောပြောဆင်းလာမိန်းမကြီးကို ကားခေါင်ပေါ်က ခြင်းတောင်းကြီးချပေးရင်း ဖိုးချိ ထပ်ကွန့်လိုက်တယ်။

'ကားစပယ်ယာဆိုပြီး မှိုချိုးမျှစ်ချိုး မပြောနဲ့ဗျ။ ဝါသနာပါလို့ ကားနောက်လိုက်နေတာ။ အမေက ရွှေကုန်သည် သိလား။ ရွှေထည်ပစ္စည်းကို သူများရွှေဆိုင်တွေလိုမှန်ကောင်တာနဲ့ မရောင်းဘူး။ ဗန်းထဲထည့်ပုံအောရောင်းတာ။ မဆင်းရဲဘူး ဒေါ်သေးမျှင်ရေ့'

ဟုတ်တယ်။ ကားပေါ်မှာ ခြင်းကြီးပိုက် ကန့်လန့်ကြီး လမ်းပိတ်ထိုင်နေတဲ့ ဒေါ်သေးမျှင်လို့ခေါ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမကြီးက ဆင်းပြီးပြီးချင်း ကားကပြန်ထွက်တော့ မကြားတကြားနဲ့ ဘာမှရန်မထောင်နိုင်တော့ဘူး။ ကားက ၁၂ မိုင်ဝင်ခါနီးမှာ ဖိုးချိနဲ့ ကပ်လျက်ထိုင်နေတဲ့ဘွားတော်တစ်ယောက်က စပ်စုနေသေးတယ်။

'နေပါဦးကွဲ့။ မောင်ရင့်အမေက ရွှေထည်တွေ ဘယ်မှာ ရောင်းတာတုံး'

'တောင်ပြုန်းပွဲမှာပါဗျာ'

၁၂ မိုင်ရောက်တော့ အဝတ်အိတ်လေးပိုက်ပြီး မိဆုံက ကားပေါ်ပြေးတက်လာတယ်။ ဖိုးချိနဲ့အနီးဆုံး နောက်ခုံမှာထိုင်လိုက်တယ်။ ကားက စဉ့်ကိုင်လွန်တော့မှ ဖိုးချိရော မိဆုံပါအသက်ကောင်းကောင်းရှူနိုင်ကြတော့တယ်။ တကယ့် ရောမစွန့်စားခန်းဆိုတော့ စိတ်မောလူမောတွေဖြစ်လို့ပေါ့။ ဘာပဲပြောပြော ဖိုးချိတစ်ယောက် မိန်းမခိုးဖြစ်သွားပြီ ပြောပါတော့။

❑

၆၂ လမ်းက ဆရာဝန်ဆီကအပြန် စက်မှုထဲဝင်ပြီး အရင်ရက်က မှာထားတဲ့ ကားပစ္စည်းကို ပြန်ယူတော့ မိုးကတော်တော်ချုပ်နေပြီ။ ကိုတင်မောင်ကားက လူတွေနဲ့မှာပြီး ယူခိုင်းရင် ရပေမဲ့ ခရီးသည်တွေနဲ့ စက်မှုထဲ တော်တော်ပြန့်ဝင်ရမှာဆိုတော့ အားနာတာလည်း ပါတယ်။ ဒီတော့ ကိုယ်တိုင်ဝင်ယူလိုက်တယ်။ ကားလမ်းမကြီးဘက် ထွက်လာတော့ သွားလာနေတဲ့ကားတွေ ရှေ့မီးစူးစူးတွေကို လက်နဲ့ကာ ရှောင်ရင်းကိုယ်စီးမယ့် ကားတွေကို ကြည့်နေရတယ်။ ကားတစ်စီးက စက်မှုဂိတ်မှာရပ်ပြီး လူတွေ တင်နေတယ်။ လူက ကားနားမရောက်သေးဘူး။ လမ်းတစ်ဖက်က လက်ပြတားပေမဲ့ ကားကမမြင်ဘဲ ထွက်စပြုနေပြီ။ ကိုတင်မောင်နဲ့အတူ ခရီးသည်တစ်ယောက်ကပါ ကသောကမျောနဲ့ ကားနောက်ကပြေးလိုက်ကြပြီး အော်တော့မှ ကားကရပ်ပြီး စောင့်တင်တယ်။ ကားတစ်စီးလုံး ခရီးသည်တွေက အပြည့်အသိပ်။ စပယ်ယာက ကားခေါင်ပေါ် တက်ခိုင်းနေတော့ ကိုတင်မောင်လည်း တက်လိုက်ပြီး ကားပေါ်ရောက်နှင့် ပြီးတွေကြား တိုးဝှေ့နေရာယူလိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်။ လေကွယ်ဖြစ်အောင် ပါလာတဲ့ တဘက်ကြီးကြီးနဲ့ ခေါင်းပေါင်း၊ အပေါ်အင်္ကျီ တစ်ထည် ထပ်ဝတ်လိုက်တယ်။ စီးနင်းလိုက်ပါလာရင်း လမ်းဘေးခတ်တိုင်မီးရောင်အောက်ရောက်လို့ ကားကိုကြည့်လိုက်တော့ ကားက သူ့ကားဆိုတာကို တင်မောင် သိလိုက်ရတယ်။ အုံ့နှာဆိုပေမဲ့ ကိုတင်မောင်က သူ့စည်းနဲ့သူနေတာ။ အခွင့်အရေးမယူဘူး။ နောက်တစ်ခုက တစ်ဖက်သားကို အားနာတတ်တာလည်း လွန်လွန်းတယ်။ ဒီလို အားနာတတ်လို့လည်း အရင်က ကားတစ်စီးကုန်ပြီးပြီ။

တစ်ခုရှိတာက ကားမှာ သူနေရာဖယ်ပေးတော့ နေရာရတဲ့ခရီးသည်အတွက် ငွေပိုဝင်တာပေါ့။ ဖြစ်ချင်တော့ ကိုတင်မောင်စီးလာတဲ့ သူ့ကားက ကားဆရာရော၊ စပယ်ယာပါ ကိုတင်မောင်ကို ရိုးရိုးခရီးသည်ပဲ ထင်နေကြတာ။ မမှတ်မိကြဘူး။ ညက လည်းမိုးစုပ်စုပ်ချုပ်နေမှကိုး။ ကားက လမ်းဆင်းခရီးသည်တွေများတော့ ကိုတင်မောင်တို့မြို့လေးရဲ့ဂိတ်ဆုံးမရောက်ခင်ကို အဆန်ချောင်စပြုနေပြီ။ ကိုတင်မောင်တို့မြို့က ပတ္တမြားဂိတ်ဆုံးမှာဆိုတော့ ခရီးသည်တွေ အားလုံးချပြီးရင် ကားသိမ်းဖို့အိမ်ရောက်မှာ။ ဒီတော့ ကားအောက်ကို မဆင်းတော့ ဘဲကားခေါင်မိုးပေါ်မှာပဲ ထိုင်နေလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ကား ကမြို့ထဲကပတ္တမြားဂိတ်လည်း ရောက်ရော၊ စပယ်ယာလေး ဖိုးချို အော်သံကြားလိုက်တယ်။

'ကဲ…ဂိတ်ဆုံး'

စပယ်ယာလေး အော်သံ အဆုံးမှာပဲ တချို့တစ်ဝက်ကျန်တဲ့ခရီးသည်တွေ ခေါင်ပေါ်ကပါ အကုန်ဆင်းကုန်ကြပြီ။ ကိုတင်မောင်ကတော့ ကားပေါ်မှာထိုင်မြဲပဲ။

'ဦးလေး၊ ဂိတ်ဆုံးရောက်ပြီ ဆင်းလေဗျာ'

ဖိုးချို လှမ်းအော်သံကြောင့် ခေါင်ပေါ်က ကားပုခက်တန်းကို ကိုင်ပြီး အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ အထုပ်လေးပိုက်ထားတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဖိုးချိုက တိုးတိုးတိတ်တိတ် တွတ်ထိုးနေကြတာ တွေ့လိုက်တယ်။

'ရော်၊ ဒီမိန်းကလေးက ဂိတ်ဆုံးရောက်နေတာတောင် အိမ်မပြန်သေးဘဲ ဘာလုပ်နေပါလိမ့်။ တန်တော့ ဖိုးချို မိန်းမခိုးလာတာနဲ့တူရဲ့။ ငါ အောက်ဆင်းလို့ သူတို့က ငါ့ကိုတွေ့ပါပြီတဲ့။ သူတို့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားကြမလဲ'

ဖိုးချိုကလည်း ကိုတင်မောင်ကို ခုထိ မမှတ်မိဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့လည်း ငြင်းလို့ရတယ်။ ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲပါ။ တကယ်ဆို ကိုတင်မောင်က ကားပိုင်ရှင် အုံ့နှာတစ်ယောက်ပဲ မာမာချာချာနဲ့ အောက်ဆင်းလိုက်ရုံပဲဟာ။ ခုတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ကိုတင်မောင်က ကားပေါ်က ဆင်းဖို့ ချီတုန်ချတုန်ဖြစ်နေတုန်း ဖိုးချိုကလည်း ကားပေါ်ကဆင်းဖို့ ခေါ်နေတုန်း။ မိန်းကလေးကလည်း အထုပ်ကလေးပိုက်ပြီး ရင်တုန်ပန်းတုန်နဲ့ ဖိုးချိုနားမှာ ရပ်နေတုန်းဆိုတော့ ဒီအခင်းက ရှင်းရှင်းလေးနဲ့ ရှုပ်ထွေးသယောင်ရှိနေတယ်။ ဒီလိုအခင်းအခက်ဇာတ်လမ်းမျိုးကို တချို့က ဝတ္ထုလို့ ဆိုကြတယ်။

■

ကိုကောင်းသော်

၊ကျော့က်ဆည်၊

သင့်ရင်သွေးနာမည်ပေးမယ်ဆိုလျှင် "မုလပထမ"

ကွန်ပျူဗေဒသုခုမ

မှာ

အပ်နှံမှ စိတ်ချရမယ်။ ဖုန်းတစ်ချက်သာ ဆက်လိုက်ပါ။

■ သင့်ရင်သွေးအတွက် ပညာထူးချွန်ထက်မြက်ပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကံကောင်းတိုးတက်အောင်မြင်စေမည့် နာမည်လုလု ရွေးချယ်စရာများစွာနှင့် ဟောစာတမ်း၊ နာမည်ပေးလမ်းညွှန်ဖြိုစက္ကဇာတာများကို ကွန်ပျူတာနှင့်ရွေးချယ်ပေးပြီး အိမ်အရောက်ဝန်ဆောင်မှုဖြင့် ပို့ပေးနေပါသည်။

■ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးမှ မိဘပေါင်းများစွာယုံကြည်စိတ်ချအားထားသလို သင်လည်းယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ပါသည်။ (နယ်သို့ V.P.L စနစ်ဖြင့် စာတိုက်မှပို့ပေးသည်)

■ ၁၉၉၈ ခုနှစ်မှစတင်တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် အောင်မြင်လျက်ရှိပါသည်။

ဒေါက်တာတင်ဗိုလ်ဗိုလ် (နာမက္ခရ ကျမ်းပြုပညာရှင်) ကိုယ်တိုင် နာမည်ပေးသည်။

(နာမည်ပေးလုပ်ငန်းဆင်တူရိုးမှားများနှင့်မကြာခဏမှားယွင်းတတ်ပါ၍မိဘများသတိပြုကြပါ)

အမှတ်-၄၆၊ အခန်း(၆)၊ နံ့သာလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၁-၂၂၈၆၆၅၊၀၉-၇၃၀၇၇၇၃၀၊၀၉-၅၀၇၄၂၂၆

Website: www.baydathukhuma.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်အပေါ်ထပ် လှေကားထိပ်ဆီမှ
'တဒုံးဒုံး တဒိုင်းဒိုင်း'မြည်သံများနှင့်
တစ်စုံတစ်ရာ လိမ့်ကျသွားသံကို
ကျွန်တော် ထိတ်လန့်စွာ ကြားလိုက်ရသည်။
အခန်းထဲ၌ စာဖတ်နေသော ကျွန်တော့်မှာ
ထိုအသံကို ကြားမိသည်နှင့် စာအုပ်ကို
ပစ်ချကာ လှေကားရှိရာသို့ ဒရောသောပါး
ပြေးထွက်ခဲ့သည်။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုများစွာနှင့်
ကျွန်တော့်နှုတ်ဖျားမှ…
'အမေ…'
'အမေ'ဟူသော မြည်သံစွဲကို ကျယ်လောင်စွာ
အော်ဟစ်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုအသံသည်
လည်ချောင်းထဲတွင် တစ်ဆို့နေသဖြင့် အပြင်သို့
ထွက်မလာပါ။ လှေကားထိပ်ဆီသို့ ဦးတည်
ပြေးလွှားနေသော ကျွန်တော့် ခြေထောက်များသည်လည်း
အချုပ်အနှောင်တစ်ခုက ဆွဲငင်ထားသလို ရှေ့သို့
တစ်လှမ်းစာမျှပင် မရောက်ပါ။ ကျွန်တော်၏
စိတ္တဇနာမ်ကသာ လှေကားထိပ်သို့ အဆောတလျင်
ရောက်ရှိနေသော်လည်း ကျွန်တော်၏ ရုပ်ခန္ဓာကြီးမှာ
တစ်နေရာတည်းတွင် ရပ်တန့်နေ၏။ လူကား
ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုများနှင့် ရစ်သီနေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး ချွေးသီးချွေးပေါက်များ အိုင်ဖွဲ့နေသည်။
ရှိသမျှ အားအင်လေးကို စုစည်းပြီး ကျွန်တော်
ကြိုးစားအော်ဟစ်လိုက်သည်။
'အမေ…'
ကျွန်တော် ဒုတိယအကြိမ် အော်လိုက်သောအသံက
အပြင်သို့ အန်ထွက်လာသည်။ ရွှေ့လျား၍ မရသော
ခြေထောက်များကို လှုပ်ကြည့်သောအခါ လှုပ်လို့ရလာ၏။
ထိုအခါ လှေကားထိပ်ဆီသို့ အမြန်ဆုံးရောက်အောင်
ကြိုးစား၍ ပြေးမိသည်။ လှေကားထိပ်သို့
ရောက်သောအခါ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှု မျက်ဝန်းများနှင့်
လှေကားရင်းသို့ မဝံ့မရဲ ကြည့်လိုက်သောအခါ…
'ဟာ အမေ့ကို ကယ်ကြပါဦး'
လှေကားရင်းတွင် သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် လဲကျနေသော
အမေ့မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော့်မျက်လုံးများ
ပြာဝေမှောင်ကျသွားသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင်
ကျွန်တော့်ဒူးများ ညွတ်ခွေသွားကာ လှေကားထိပ်မှ
လိမ့်ကျသွားတော့သည်။ တလိမ့်ခေါက်ကွေး လိမ့်ဆင်း
သွားရင်း အမေလဲကျနေသော နေရာတွင် ရပ်တန့်သွား
သည်။ ထိခိုက်နာကျင်သော ဝေဒနာကို ဂရုမထားနိုင်ဘဲ
အမေ့ကိုသာ ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ထူလိုက်၏။
အမေ့ခန္ဓာကိုယ်အား အကြိမ်ကြိမ် လှုပ်ယမ်း
ခေါ်ကြည့်သော်လည်း အမေ့ထံမှ တုံ့ပြန်မှု တစ်စုံတစ်ရာ

လှေကားရင်းတွင်
သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့်
လဲကျနေသော
အမေ့မြင်ကွင်းကြောင့်
ကျွန်တော့်
မျက်လုံးများ
ပြာဝေ
မှောင်ကျသွားသည်
တစ်ဆက်တည်းမှာပင်
ကျွန်တော့်ဒူးများ
ညွတ်ခွေသွားကာ
လှေကားထိပ်မှ
လိမ့်ကျ
သွားတော့သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

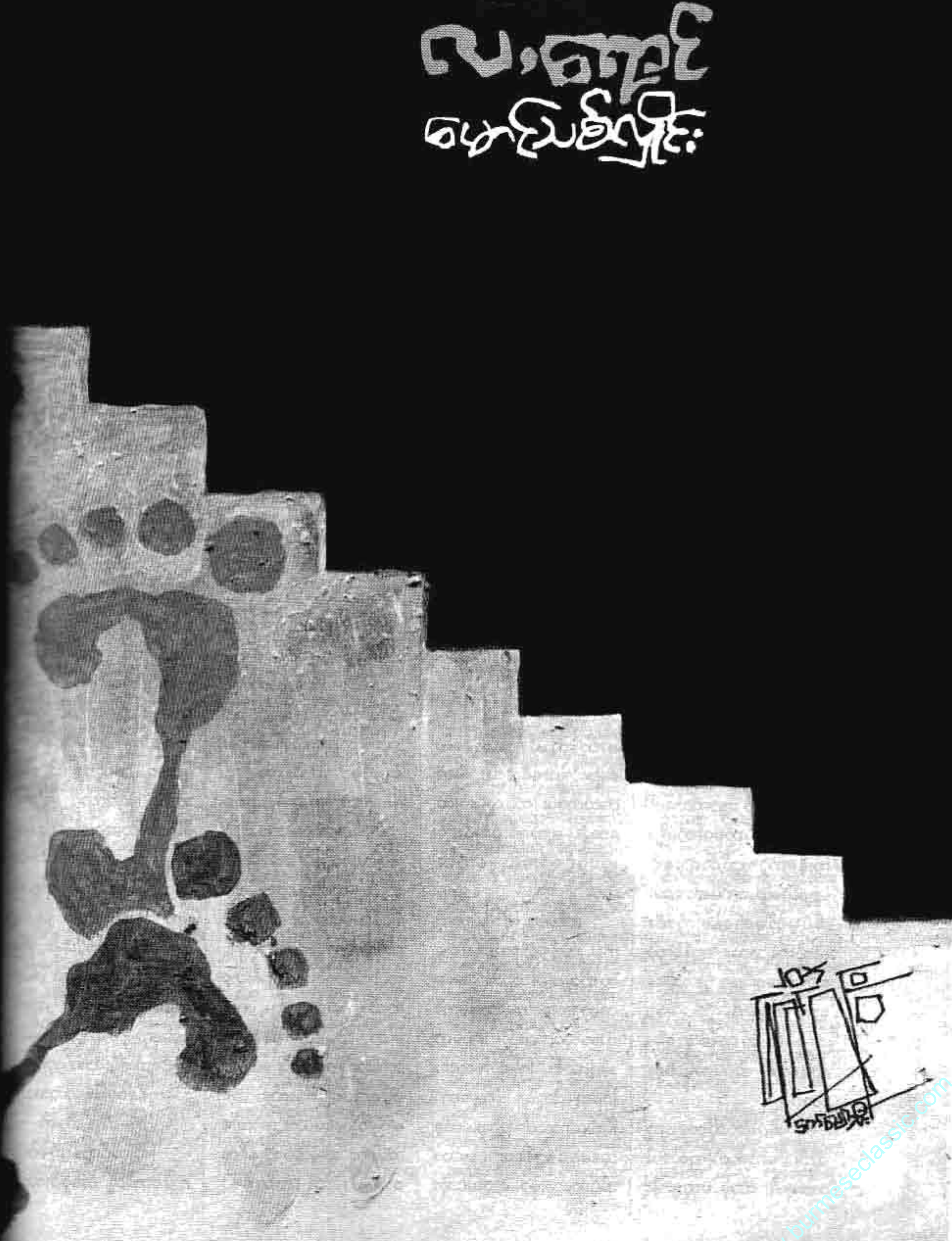

www.burmeseclassic.com

မရရှိပါ။ ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းမှ မျက်ရည်များက အထိန်းမဲ့ ကျဆင်းလာသည်။ ရင်ထဲမှ နင့်သီးနာကျင်သော ဝေဒနာကို အံကြိတ်ခံရင်း မျက်စိမှိတ်ပစ်လိုက်ပြီး…

'အမေ…အမေ…အမေ'

❑

'ဟဲ့ သား လူလေး၊ ဘာတွေ အိပ်မက်မက်ပြီး အမေ့ကို တကြော်ကြော် ခေါ်နေတာလဲကွယ်'

မနိုးတစ်ဝက် နိုးတစ်ဝက်ဖြစ်နေသော ကျွန်တော့် နားစည်ထဲသို့ စမ်းရေစီးသံကြားလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော့် ဆံနွယ်များပေါ်သို့ နွေးထွေးသော အထိအတွေ့များ ရွေ့လျားနေကြောင်း သတိထားမိလိုက်သည်။ ထိုအသံနှင့် အထိအတွေ့များကြောင့် ကျွန်တော့်မျက်ခွံတံခါးများ ပွင့်ဟလာသောအခါ ပထမဦးဆုံး အမေ့မျက်နှာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အိမ်ထရံပေါက်မှ ကပေါက်တိကပေါက်ချာ တိုးဝင်နေသော မနက်ခင်း အလင်းစက်များက ကျွန်တော့် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် တချို့၊ အိပ်ရာပေါ်တချို့။ ကျွန်တော့်အသိတရားနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ဂယောဆက်မိသောအခါ အိပ်မက်မက်နေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော့်အား အေးချမ်းစွာ ငုံ့ကြည့်နေသော အမေ့ကို…

'ဟုတ်တယ် အမေ၊ ကျွန်တော် အိပ်မက်မက်နေတာ'

'အိပ်မက်ဆိုတာ လူတိုင်း မက်တတ်ကြတာပါ သားရယ်၊ ဘာမှ မထူးဆန်းပါဘူးကွယ်၊ သွေးလေချောက်ချားရင်လည်း မက်တတ်တာပဲ၊ ကဲ လူလေးထတော့၊ မျက်နှာသစ်ပြီးရင် ဆိုင်ဖွင့်ရဦးမယ် မဟုတ်လား'

အမေက ထိုသို့ပြောဆိုပြီး ကျွန်တော့်အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပါသည်။ အမေ ထွက်သွားတော့မှ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း အိပ်မက်အကြောင်း ပြန်စဉ်းစားရင်း ပြုံးနေမိသည်။ ကျွန်တော် ပြုံးမိသည့်အကြောင်းမှာ ယခု အမေနှင့်ကျွန်တော်နေသော အိမ်ကလေးမှာ လေးပင်သုံးခန်း ဖွဲ့စည်းထားသော မြေစိုက်အိမ်ကလေးဖြစ်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲကလို နှစ်ထပ်အိမ်မဟုတ်သောကြောင့် အမေ လိမ့်ကျစရာ လှေကားမရှိပါ။ ထိုအဖြစ်ကို တွေးမိ၍ အိပ်မက်ကို ကျွန်တော်ပြုံးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိခိုက်
နာကျင်သော
ဝေဒနာကို
ဂရုမထားနိုင်ဘဲ
အမေ့ကိုသာ
ရင်ခွင်ထဲ
ပွေ့ထူလိုက်၏။
အမေ့
ခန္ဓာကိုယ်အား
အကြိမ်ကြိမ်
လှုပ်ယမ်း
ခေါ်ကြည့်
သော်လည်း
အမေ့ထံမှ
တုံ့ပြန်မှု
တစ်စုံတစ်ရာ
မရရှိပါ

❑

အဖေသည် ဖားကန့်ဘက် ကျောက်တူးရင်း ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်နှင့် အစ်မကြီး ခင်ထားဝေရယ်၊ အမေရယ်သာ ကျန်ပါတော့သည်။ အစ်မကြီး အိမ်ထောင်ကျသွားတော့ အမေနှင့်ကျွန်တော်သာ ဤမြေစိုက်အိမ်ကလေးတွင် နေထိုင်လာခဲ့သည်။ အစ်မကြီး ခင်ထားဝေမှာ သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါသွားပြီဖြစ်၏။ အစ်မကြီး အိမ်ထောင်ကျ ကံကောင်းသည်ဟုဆိုရပါမည်။ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ အစ်မကြီး၏ ခင်ပွန်းအမည်မှာ ဦးသိန်းဆွေမြင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏ဘဝသည် ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူနေစဉ်ကလို မဟုတ်တော့ဘဲ အင်ဂျင်နီယာကတော် ခေါ်ထားဝေဟူသော ဝိသေသနှင့် လူကုံထံစာရင်း ဝင်သွားတော့သည်။ အိမ်တွင်ဖွင့်ထားသော ကျွန်တော့်ကုန်စုံဆိုင်လေးသည် အစ်မကြီး ထောက်ပံ့မှုများပင်ဖြစ်သည်။ အစ်မကြီးတို့လင်မယား ညားခါစအချိန်က အမေ့အိမ်ကို နှစ်လတစ်ခါ၊ သုံးလတစ်ခါ

လောက် ရောက်လာတတ်ပြ
ယခု အမေ့ဆီသို့ မလာသည်
မှာ အတော်ကြာပြီ ဖြစ်သည်
ကျွန်တော်က အစ်မကြီးတို့
လင်မယားကို ပြစ်တင်ဝေဖ
ပြောဆိုမိသောအခါ အမေ
က…

'ဘယ်ငှက်မှ သစ်ကိုင်
ပေါ် အကြာကြီး မနားပါဘူ
သားရယ်၊ အချိန်တန်တော့
လည်း အိမ်ပြန်ကြတာချည်
ပါ'

အမေ ကျွန်တော့်ကို ထ
သို့ ပြောဖူးပါသည်။ အမေ
သည် လောကဓံပြေးလမ်း
ပေါ်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွ
ပြေးလွှားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ၏
အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြ
အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်
သော အမေသည် အရာရာ
သံဝေဂစက်ဝိုင်းထဲသို့ ထ
သွင်းနှလုံးမူတတ်နေပြီ ဖြ
ပါသည်။ ရှေးလူကြီးပီ
ဇာတိကိုချစ်၏။ ဘိုးဘွားပို
ဖြစ်ခဲ့သော ဤမြေစိုက်အိ
ကလေးကိုချစ်၏။ ဤအိ
ကလေးနှင့် ဤအိမ်ဝိုင်း
လေးထဲတွင် အမေ နှစ်ပေါ
များစွာ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ဖြ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဤမြ
စိုက်အိမ်ကလေး၏ နေရာ
သမျှ အမေဘယ်လိုဝင်ထ
ဘယ်လိုထွက်ထွက် ခလု
မထိ ဆူးမငြိဖူးပါ။ ပြော
လျှင် လေးပင်သုံးခန်း
စိုက်အိမ်ကလေးသည် အ
ဆဋ္ဌမအာရုံထဲတွင် ကျ
မှတ်စရာမလိုတော့သော
ကျင့်ရည်ဝပြီးသော ဘူမိ
သန်တစ်ခုပင်ဖြစ်တော့သ

'တီ-တီ၊ တီ-ဖ

ကြိုတင်ဟွန်းသံ
ကျွန်တော်တို့ အိမ်ဝိုင်းထဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်းဝင်လာသော SUPER ROOF ဘင်ကားအဖြူကလေး တစ်စီးကို ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်မိသည်။ အမေ့ဆီသို့ မလာတာ အတော်ကြာနေပြီဖြစ်သော အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏မျက်နှာကို ကားရှေ့ခန်းထဲတွင် တွေ့လိုက်ရသည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးသိန်းဆွေမြင့်တော့ ပါလာဟန်မတူပါ။ ဒရိုင်ဘာနဲ့ အစ်မကြီးတို့ လာခြင်းဖြစ်သည်။ ကားရပ်ပြီး တံခါးဖွင့်ဆင်းလာသော အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏ ပုံစံမှာ ယခင်နှစ်တွေကလို မဟုတ်တော့၊ အတော်ပြောင်းလဲသွားပါသည်။ ယခင်က သွယ်သွယ်လျလျ ခန္ဓာကိုယ်သည် ခပ်ဖိုင့်ဖိုင့်ဖြစ်လာ၏။ ကားပေါ်မှ လေးတွဲ့စွာ ဆင်းလာသည့် အစ်မကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ပြိုးပြက်နေသော လက်ဝတ်လက်စားများက လိုအပ်သည်ထက် ပိုမိုဝတ်ဆင်ထားသည်။ သနပ်ခါးခပ်ပါးပါး လိမ်းကျံဖူးခဲ့သော မျက်နှာတွင် ကြွေမိတ်ကပ်ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း လိမ်း၍ ရဲရဲနီအောင် ဆိုးထားသော နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို တွေ့ရ၏။ အစ်မကြီး၏ လက်ထဲတွင် အမေ့အတွက် ဝယ်လာဟန်တူသော မုန့်ပဲသရေစာတချို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ အမေရှိရာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း နောက်ကလိုက်ဝင်သွားကာ အမေ့ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

'အမေ နေကောင်းတယ် မဟုတ်လား'

'သြော် သမီးကြီး လာသကိုး၊ အမေနေကောင်းပါတယ်ကွယ်'

အစ်မကြီးက သူပါလာသော မုန့်ပဲသရေစာနှင့် ဆေးဝါးတချို့ကို အမေ့ရှေ့တွင် ချပေးရင်း…

'သမီး အလုပ်တွေများနေလို့ အမေ့ဆီကို မလာနိုင်တာပါ၊ အခုလည်း အလုပ်များနေတဲ့ကြားက အချိန်လုပြီး ထွက်လာရတာ၊ အမေ့သမက်ကတော့ စီမံကိန်းတစ်ခုအတွက် ခရီးထွက်သွားရတယ်အမေ'

အမေက ဆေးပေါ့လိပ်တစ်လိပ်ကို မီးညှိဖွာရှိုက်ကာ…

'အေးကွယ်၊ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ကြ။ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာရင် ပြီးတာပါပဲကွယ်'

'ဟုတ်ကဲ့အမေ၊ အခုအမေ့ဆီကို သမီးအချိန်လုလာရတာကလည်း အမေတို့အတွက် ပြောစရာရှိလို့ပါ။ သမီးကအင်ဂျင်နီယာကတော်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ သမီးတို့ဆက်ဆံရတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတွေ၊ လူကြီးလူကောင်းလုပ်ငန်းရှင်တွေ၊ ဂုဏ်ဒြပ်ကြီးမားတဲ့ သူတွေလေ။ ဒီတော့ အမေရယ်၊ သမီးတို့မိတ်ဆွေတချို့များ သမီးတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး အမေ့အိမ်ကို အလည်အပတ် ရောက်ခဲ့ရင် အခု အမေတို့နေတဲ့ တဲသာသာ မြေစိုက်အိမ်ကလေးကို တွေ့သွားရင် ရှက်စရာကြီး အမေရယ်'

အစ်မကြီး၏ နှုတ်ထွက်စကားများက ကျွန်တော်နှင့် အမေ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျမှာထက် သူတို့ဂုဏ်သိက္ခာကျမည်ကို ပိုမိုစိုးရိမ်နေပုံရသည်။ လွင့်တက်နေသော ဆေးလိပ်မီးခိုးများ၏ကြားမှ အမေ့မျက်နှာသည် ဝေဝါးနေပါသည်။ အစ်မကြီးက…

'ဒီတော့ အမေရယ် ဒီနေရာလေးကို သမီး နှစ်ထပ်တိုက် ဆောက်လိုက်မယ်နော်'

'ဗျာ'

အမေ့ဘေးတွင် တိတ်ဆိတ်စွာထိုင်နေသော ကျွန်တော့်နှုတ်ဖျားမှ 'ဗျာ' ဟူသော အာမေဍိတ်သံက အထိန်းမဲ့ ခုန်ထွက်သွားသည်။ အစ်မကြီးအား ကျွန်တော် တစ်ခုခု ပြောချင်သော်လည်း အငယ်ဖြစ်နေသောကြောင့် ပြန်ထိန်းထားလိုက်ရသည်။ ဤမြေစိုက်အိမ်ကလေးနေရာတွင် ကြီးမားသော နှစ်ထပ်တိုက်ဖြစ်လာမည်ကို ကျွန်တော် မနှစ်သက်ပါ။ အမေလည်း နှစ်သက်လိမ့်မည် မထင်ပါ။ အစ်မကြီးသည် အမေ့၏ အရေးကြီးဆုံး အားနည်းချက်ကို ဥပေက္ခာပြုထားပုံရသည်။ လူတွေ၏စိတ်အခြေခံသဘောအရ ပြောရမည်ဆိုလျှင် မည်သူမဆို နှိမ့်နေရာမှ မြင့်ချင်သည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်နှင့်အမေသည် အကြောင်းတရားတစ်ခုကြောင့် မြေစိုက်အိမ်ကလေးကိုအသွင်မပြောင်းချင်ပါ။ ထို့ပြင် အမေနှင့် လက်ပွန်းတတီး အနေကြာလာသော ကျွန်တော်သည် အမေ့၏ စိတ်ခံစားမှု မှန်သမျှကို နားလည်နေပါသည်။ အမေ့ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နေသော ကျွန်တော်သာလျှင် အစ်မကြီးထက်ပိုသိပါသည်။ အစ်မကြီး ခင်ထားဝေသည် အမေ့ဆန္ဒ တစ်စုံတစ်ရာ မကြားရခင် လက်မှနာရီကို အချိန်ကြည့်ပြီး…

'ကဲ သမီးပြောချင်တာ အဲဒါပဲ အမေရယ်၊ သမီး ပြန်တော့မယ်၊ နောက်ပိုင်းမှာ အလုပ်တွေရှိသေးတယ်'

အစ်မကြီးက ပြောပြောဆိုဆို ထပြန်သွားသည်။ အစ်မကြီး ပြန်သွားတော့ အမေက သောက်လက်စ ဆေးလိပ်တိုကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ထိုးခြေနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အမေ တစ်ခုခု ပြောဆိုမည်ကို ကျွန်တော်ငံ့လင့်နေတုန်း…

'တိုက်တာအဆောက်အဦကြီးတွေ မြင့်ဖို့ထက် ကိုယ်ကျင့်တရားမြင့်ဖို့ ပို အရေးကြီးပါတယ် သားရယ်'

❑

မနက် စောစောကျွန်တော့် ကုန်စုံဆိုင်ကလေးကို ဖွင့်နေစဉ်မှာ လူစိမ်းတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော် ထင်သည်က တစ်ခုခုဝယ်ယူရန် ရောက်လာသည်ဟု ယူဆမိသော်လည်း…

'ညီလေး ဒီအိမ်က ဒေါ်လှသုန်အိမ် ဟုတ်သလား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

ကျွန်တော် ထိုသို့ဖြေလိုက်ပြီး လာရင်းကိစ္စကို မေးမြန်းမည့်ဆဲဆဲမှာ ထိုလူက…

'ဒေါ်လှသုတ်အိမ် ဟုတ်တယ်တဲ့ဟော့၊ မောင်းဝင်ခဲ့တော့'

မည်သို့မျှ နားမလည်နိုင်သော ကျွန်တော့်အကြည့်များက ထိုလူ လှမ်းခေါ်ရာ

www.burmeseclassic.com

ဘက်သို့ ဘုမသိဘမသိ ကြည့်လိုက်မိသည်။ အုတ်ခဲများအပြည့် တင်ထားသော ဟီးနိုးကားကြီးတစ်စင်း ကျွန်တော့်အိမ်ဝိုင်းထဲသို့ မောင်းဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဟီးနိုးကားကြီး ထိုးရပ်ပြီး အသင့်ပါလာသော အလုပ်သမားတချို့က အုတ်ခဲများကို ချနေကြသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကို ကျွန်တော် ဒေါသထွက်သွားကာ အလုပ်သမားများရှိရာသို့သွားပြီး…

'ဟေ့လူတွေ နေစမ်းပါဦးဗျ၊ ဒီအုတ်ခဲတွေကို ဘယ်သူက ဒီဝိုင်းထဲ ချခိုင်းလို့ ချနေတာလဲ'

ထိုစဉ် ဟီးနိုးကား ဒရိုင်ဘာဖြစ်သူက…

'ဟိုလေဗျာ၊ ဆောက်လုပ်ရေးက အင်ဂျင်နီယာကတော် ဒေါ်ခင်ထားဝေက ချခိုင်းတာလေ၊ ဒါ ဒေါ်ခင်ထားဝေရဲ့အမေ့အိမ် မဟုတ်ဘူးလား'

ဒရိုင်ဘာပြောတော့မှ အစ်မကြီး ခင်ထားဝေက တိုက်ဆောက်ရန်အတွက် အုတ်ခဲများ ကြိုတင်ပို့လိုက်ကြောင်း သိရသည်။ အစ်မကြီး၏ဆန္ဒကို အမေ သဘောတူခြင်း မတူခြင်း မသိရသေးဘဲ အခုလို လုပ်ခြင်းကို ကျွန်တော် မကျေနပ်ပါ။ ထို့ကြောင့်…

'အင်ဂျင်နီယာကတော် ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ်ဗျာ ခင်ဗျားတို့ အခုချထားတဲ့ အုတ်တွေ ခုချက်ချင်း ပြန်တင်ဗျာ'

ကျွန်တော့်လေသံက အတော်ခက်ထန်သွားသည်။ ထိုအသံကြောင့် မြေစိုက်အိမ်ကလေးထဲမှ အမေထွက်လာပြီး…

'သားရေ လူလေး၊ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲကွယ်၊ အသံဗလံတွေလည်း ဆူညံလို့'

'ဘာဖြစ်ရမလဲ အမေရယ်၊ ဒီမှာ အစ်မကြီးက အုတ်ခဲတွေ ပို့လိုက်တာတဲ့၊ ကျွန်တော်က ပြန်တင်ဖို့ ပြောနေတာ'

ကျွန်တော့်အဖြေ၏ အဆုံးသတ်မှာ အမေ့ဆီမှ သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချသံကို ကျွန်တော်ကြားမိသည်။ အမေက…

'သားရယ်၊ သူတို့က ခိုင်းလို့ လာချရတဲ့လူတွေပါ၊ သူတို့ကို အပြစ်တင်မနေနဲ့၊ ကဲကဲ ကလေးတွေ မင်းတို့ အလုပ်ပြီးအောင်သာ လုပ်ကြ'

အမေက ထိုသို့ပြောပြီး မြေစိုက်အိမ်ကလေးထဲသို့ လှည့်ဝင်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း လိပ်ခဲတည်းလည်းစိတ်ဖြင့် အိမ်ဆိုင်ကလေးဘက် ထွက်ခွာခဲ့တော့သည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ မကျေနပ်စိတ်က တစ်ဝက်၊ စိုးရိမ်စိတ်က တစ်ဝက်။

❑

မနေ့ညက အတော်ညဉ့်နက်သည်အထိ ကျွန်တော် အိပ်မပျော်ပါ။ အိပ်ရာထဲတွင် အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ တောင်တောင်ဤဤ တွေးနေမိသည်။ အထူးသဖြင့် အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏ လုပ်ရပ်များကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အစ်မကြီးသည် အင်ဂျင်နီယာကိုသိန်းဆွေမြင့်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး အပြောင်းအလဲတွင် ငွေကြေးဂုဏ်ဒြပ်ပေါ်တွင် သာယာယစ်မူးနေပြီဖြစ်၏။ ကျွန်တော်နှင့် အမေနေထိုင်သော မြေစိုက်အိမ်ကလေးကို နှစ်ထပ်တိုက် ဆောက်ပေးချင်သည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ အမေ့ကို ကျေးဇူးဆပ်သည်ဟု ထင်စရာရှိသော်လည်း သူကျင်လည်သော လူကုံထံအသိုင်းအဝိုင်း၏ အထင်သေးမည်ဆိုသော ရာခိုင်နှုန်းက ပိုများပါသည်။

'သူ့သမီး အင်ဂျင်နီယာကတော်က ဆောက်ပေးတာလေ'

'မိဘကျေးဇူး ဆပ်ခွင့်ရတယ်ဆိုတော့ တော်တာပေါ့အေ'

ပတ်ဝန်းကျင်မှ ထိုထိုသော ချီးမွမ်းခန်းများကို အစ်မကြီး ခံစားရမည်ဖြစ်သော်လည်း စေတနာမှ ဝေဒနာဖြစ်သွားနိုင်သော အကြောင်းတရားများ ရှိသည်ကိုတော့ ပတ်ဝန်းကျင် သိမည်မဟုတ်ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုသော အရာသည် အကောင်းမြင်ဝါဒအားနည်းသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ မိုးလင်းခါနီးလေးတွင် ကျွန်တော် မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်လေးမှာပင် အိပ်မက်ကို သယ်ဆောင်လာသော အတိတ်တစ္ဆေက ကျွန်တော့်အား ခြောက်လှန့်ပြန်ပါသည်။ နှစ်ထပ်တိုက် အသစ်စက်စက်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်လှေကားထိပ်မှ အမေလိမ့်ကျသည့် အိပ်မက်ပင်ဖြစ်သည်။ အမေနှင့်ကျွန်တော် လက်ရှိနေထိုင်သော မြေစိုက်အိမ်ကလေးနေရာတွင် အိုးသစ်အိမ်သစ်အဖြစ် အသွင်မပြောင်းလို့သော ကျွန်တော်၏ဆန္ဒလွန်အစွဲအလမ်းကြောင့် အိပ်မက်မက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော် အိပ်မက်မှ လန့်နိုးလာချိန်တွင် မိုးစင်စင်လင်းနေပြီဖြစ်၏။ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးသီးချွေးပေါက်များ ရွှဲနစ်နေ၏။ အိမ်အပေါ်ထပ် လှေကားထိပ်မှ အမေလိမ့်ကျသည့် အိပ်မက်မှာ ဒုတိယအကြိမ်မက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပထမတစ်ကြိမ် မက်ခဲ့စဉ်က ထိုအိပ်မက်ကို ရယ်စရာဖွဲ့သလို ကျွန်တော် ပြုံးနိုင်သော်လည်း ယခုအခါတော့ ကျွန်တော် မပြုံးနိုင်တော့ပါ။ မျက်စိထဲတွင် အိမ်ဝိုင်းထဲမှ အုတ်ခဲပုံကြီးကို စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် မြင်နေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏ တစ်ဖက်သတ် ဆန္ဒအတိုင်းသာ နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးဖြစ်သွားခဲ့လျှင် အမေသည် အဝေးကွင်းသို့ သွားရောက် ကစားရသော ဘောလုံးသမားလို ဖြစ်တော့မည် ဖြစ်၏။ အဝေးကွင်း၏ ထုံးစံအတိုင်း အားသာချက် အားနည်းချက် အပြောင်းအလဲများ အချိုးမညီညွတ်စွာ အမေ့ထံ ပြေးဝင်လာမည်ဖြစ်သည်။ အိမ်ကွင်းအစစ်ဖြစ်သော လေးပင်သုံးခန်း မြေစိုက်အိမ်ကလေးသည်သာ အမေ့အတွက် ခြေခင်းလက်ခင်း သာယာပါလိမ့်မည်။

'အမေ ခလုတ်တိုက်လဲဦးမယ်နော်'

'ရှေ့မှာ စဉ့်အိုးကြီး ရှိတယ်အမေ သတိထားဦးနော်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ကသာ စိုးရိမ် ...များနှင့် အမေ့ကို အကြိမ် ...ကြိမ် သတိပေးဖူးသော်လည်း ...မေတစ်ခါမှ ခလုတ်ထိ ...ခြင်း၊ ဆူးငြိခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ...စ်မကြီး ခင်ထားဝေမှာ ...မေ့အတွက် အန္တရာယ်ရှိ ...သော အချက်တစ်ချက်ကို ...ကွာပြုထားရင်း လူတစ် ...၏ ဂုဏ်ဒြပ်လင်းလက်ဖို့ ...မေ့အသက်ကိုဖြင့် အိုးအိမ် ...သစ်ဖြင့် ကျွန်တော်မလဲနိုင် ...။ ဒါသည်ပင် ကျွန်တော့် ...ထဲမှ သစ္စာစကား ဖြစ်ပါ ...ည်။

'တီ…တီ…တီ… ...…'

ဆိုင်တံခါးများကို ဖွင့် ...ငြဲ ကြားလိုက်ရသော ...ဟွန်းသံကို ကျွန်တော် ...ည့်မကြည့်ပါ။ အစ်မကြီး ...ထားဝေ၏ SUPER ROOF ...ကြောင်း ကျွန်တော်သိပါ ...ည်။ အိမ်ဝိုင်းထဲသို့ ကား ...လိုက်သည်နှင့် ဝဖိုင့်သော ...ကိုယ်အား လေးဖင့်စွာ ...ယ်ဆောင်ရင်း ဆင်းလာ ...သော အစ်မကြီးသည် မြေ ...အိမ်ကလေးထဲသို့ တန်း ...မတ်မတ်ဝင်သွား၏။ ဒီ ...ခါ အိမ်ထဲသို့ ကျွန်တော် ...က်မသွားတော့ဘဲ ဆိုင် ...လေးထဲမှာသာ နေခဲ့တော့ ...ည်။ လူကသာ ဆိုင်ထဲ ...ှင် ရှိနေသော်လည်း စိတ် ... အစ်မကြီးနှင့် အမေတို့ ...တွေပြောဆိုကြသည်ကို ...ချင်စိတ် ပြင်းပြနေ၏။ ...တော်၏ စိတ်မဖြောင့် ...သော မျက်လုံးများက မြေ ...အိမ်ကလေးဆီကိုသာ။ ...ဆိုင်ဆီ ဈေးဝယ်လာသူ ...ကိုပင် အနှောင့်အယှက်တစ်ခုလို ထင်မှတ်နေမိ၏။

'ဟဲ့ ကောင်လေး အဒေါ်ဝယ်တာ ဟင်းချိုမှုန့်လေ၊ ဘယ့်နှယ့် ဆပ်ပြာမှုန့် ထုပ်ကြီးထိုးပေးနေရတာတုံး'

'ကျွန်တော့် ဆီပုလင်း ထဲလည်း ငံပြာရည်တွေ မှား ထည့်ထားတယ်ဗျ'

ထိုသို့ ဈေးရောင်းသည်ကိုပင် အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်သည်အထိ ကျွန်တော့်စိတ်က အိမ်ကလေးဆီသို့ အာရုံညွတ်နေမိသည်။ နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် အိမ်လေးထဲမှ အစ်မကြီး အပြင် ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ အစကတည်းက မောက်မာသယောင်ရှိနေသော အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ခက်ထန်မှုများ ပျော်ဝင်နေ၏။ အိမ်ထဲမှ ထွက်လာပုံမှာလည်း ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီးနိုင်လှသည်။

'နောက်မှ သားသမီး ဝတ္တရား မကျေဘူး မပြောကြနဲ့၊ ကိုယ်ကတော့ ဂုဏ်ရှိစေချင်လို့ နတ်ပြည်ဆွဲတင်ပါတယ်၊ မြင့်တယ်ပြောပြီး ခုန်ချနေမှတော့ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ ကိုယ့်ကံပေါ့၊ ဟင်းဟင်း'

SUPER ROOF ကားကလေး ရပ်ထားရာဆီသို့ လျှောက်လာသော အစ်မကြီး နှုတ်ဖျားမှ ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် ပြောလာသော စကားများကို ကျွန်တော် ကြားနေရသည်။ ထိုဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် ပြောဆိုနေသော စကားသံများကပင် ကျွန်တော့်အတွက်တော့ နားဝင်ပီယံရှိလှသော ဂီတတစ်ခုလို ခံစားမိသည်။ ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြုံးလိုက်ပါသည်။ စိတ်ပါလက်ပါ ပြုံးလိုက်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် ပြုံးရသနည်း ဆိုရပါမူ အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏ မကျေမနပ် စကားလုံးများနှင့် ခက်ထန်သော အမူအရာများသည် ကျွန်တော်မျှော်လင့်နေသော အကြောင်းတရားဖြစ်ပါသည်။ ထိုအမူအရာနှင့် ခက်ထန်မှုများ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကြောင်းအရာသည် အမေ့၏ ပြတ်သားသော အဖြေဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကြောင့် ကျွန်တော် ဝမ်းသာအယ်လဲ ပြုံးရခြင်းဖြစ်သည်။ အလိုမကျစိတ်နှင့် ဒေါင်းတင်မောင်းတင် ထွက်သွားသော အစ်မကြီးမှာ သူ၏ SUPER ROOF ကားကလေးအနီးအရောက်တွင် ဒရိုင်ဘာလုပ်သူကို မတွေ့ရသဖြင့်…

'အရေးထဲ ဟိုကောင် ဝင်းလွင်က ဘယ်သွားသေနေသလဲ မသိဘူး၊ ငါ ဒီဝိုင်းထဲမှာ တစ်မိနစ်တောင် မနေချင်ဘူး ဟင်း'

ဒရိုင်ဘာပျောက်နေ၍ အစ်မကြီး စိတ်တိုနေပုံကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်အသံထွက် မရယ်မိအောင် ထိန်းထားရသည်။ ဒရိုင်ဘာ ဝင်းလွင်ဆိုသူ ပြေးထွက်လာတော့ ကျွန်တော်တို့ မြေစိုက်အိမ်ကလေး၏ နောက်ဖေးမှ ဖြစ်သည်။ ဒရိုင်ဘာကို မြင်လိုက်တော့မှ…

'ဟဲ့ကောင်၊ နင်က ဘယ်အလေလိုက်နေတာတုံး'

'ဟို ဟိုလေ မမလေး၊ နားနဲ့မနှာ ဖဝါးနဲ့နှာပါနော်၊ ကျွန်တော် မအောင့်နိုင်တော့လို့ နောက်ဖေး…'

'တော် ကားပေါ်တက်၊ မြန်မြန်မောင်း'

အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ၏ SUPER ROOF ကားကလေး ထွက်သွားသည်နှင့် အမေရှိသော မြေစိုက်အိမ်ကလေးဆီသို့ ကျွန်တော် ကူးလာခဲ့သည်။ ရင်ထဲတွင် သပ်လျှိုထားသော အထုပ်အပိုးတစ်ခုက အငွေ့ပြန်သွားပြီဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီး ထပွင့်လိုက်သော ပန်းတစ်ပွင့်နှယ် ကျွန်တော်စိတ်များ လန်းဆန်းသွားပါ၏။ မြေစိုက်အိမ်ကလေး၏ အပေါက်ဝအနီးရောက်လုရောက်ခင်မှာပင် အမေထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ကျွန်တော် ဆီးကြိုပွေ့ဖက်လိုက်သည်။ အမေကလည်း ကျွန်တော့်ကို ပြန်လည် ပွေ့ဖက်ကာထားသည်။ အမေ၏ သက်တမ်းရင့်ဇရာလက်ချောင်းများက ကျွန်တော်၏ ဆံနွယ်များကို ဖွဖွညင်သာစွာ ပွတ်သပ်ပေးနေ၏။ အမေ့အတွက် အစ်မကြီး ခင်ထားဝေ စဉ်းစားမပေးသည့် အချက်တစ်ချက် ရှိပါသည်။ အမေသာ မွေးရာပါ မျက်စိကွယ်နေသူ မဟုတ်ခဲ့လျှင် အစ်မကြီးက ကွန်ဒိုမီယန် အဆောက်အဦကြီး ဆောက်ပေးလျှင်လည်း ကျွန်တော် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတော့ အမေလှေ့ကျင့်ရည်ဝ,ပြီးသား ဖြစ်သော လေးပင်သုံးခန်း မြေစိုက်အိမ်ကလေးသည်သာ ထာဝရ မမှောင်သော လ,တစ်စင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။ ■

မောင်သစ်လှိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလုပ်ကလေး ခဏနားတုန်း ထိုးစံအတိုင်း တယ်လီဖုန်းကို ကလိမိသည်။ e mail ကို ကပျာကယာစစ်မိတော့ အရေးကြီးသည့်သတင်း ဘာမျှမရှိ။ အပြင်ကို ဆွဲထုတ်ထားသော I-com များထဲမှ facebook ကို ကြည့်သည်။ ဖွေးဖွေး၏ ရွှေစင်ရုပ်တုကို မွေးနေသည့်ပုံကလေး ပေါ်လာသည်။ ဩော်…အကယ်ဒမီဆုပေးပွဲ ကျင်းပနေပြီဟု သိလိုက်ရသည်။ မိမိတို့ အသိုင်းအဝိုင်းတွင် 'Star of the Kwyar Book' ကြွားဘွတ်ခ်စတားဘွဲ့ ပေးထားသူ ပခုက္ကူမှတူမလေးက Share ၍ တင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်မှ ပြေတီဦး၊ ကိုဇော်(အရုဏ်ဦး)၊ ချောရတနာ စသူများ တွေ့ရသည်။ ၆၀ ကြိမ်မြောက် အကယ်ဒမီပေးပွဲ၏သတင်းကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း သိလိုက်ရသည်။ facebook ကျေးဇူးကြီးပါဘိ။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကို ကြွားဘွတ်ခ် ဟုလည်း နာမည်ပြောင်ပေးကြသည်။ မိမိ၏ လက်ရှိဘဝကို အတိတ်က အောင်မြင်မှုများနှင့်အတူ မသိမသာရော၊ သိသိသာသာပါ လူတကာ သိအောင် ကြော်ငြာ(ကြွား)၍ အကောင်းဆုံး မီဒီယာတစ်ခုလည်း ဖြစ်နေသည် မဟုတ်လား။

ကြွားဖို့ဆိုသည်ကလည်း မိမိတစ်ယောက်တည်း ကြွား၍ မရ၊ ပရိသတ်က လိုသေးသည်။ ရသမျှကို Friend အဖြစ် Add လုပ်ရသည်။ ရသမျှ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်တက်သူများကို Add လုပ်ရန် ခွင့်တောင်းရင်း ပရိသတ်စုရသည်။ ပရိသတ်များလေ ကြွားလို့ကောင်းလေ။ ဒီတော့ အပြန်အလှန် သူရေးတာကို ကိုယ်က Like (ကြိုက်)ပေးပြီး ကိုယ်ရေးတာကို ပြန်၍ မေတ္တာယူရသည်။ အမှန်တော့ facebook ဆိုတာ 'ကျီးကို ဘုတ်မြှောက်လိုက်၊ ဘုတ်ကို ကျီးက ပြန်မြှောက်လိုက်' ဆိုတာကြီးပါလား။ အပြန်အလှန် မြှောက်ကြပြီးသကာလ ပရိသတ်ရသောအခါ မိမိဘဝ၊ မိမိအောင်မြင်မှုများကို စဉ်ဆက်မပြတ် ကြွားကြလေတော့သည်။ တချို့မှာ မိမိတစ်နေ့တာဖြစ်စဉ်ကို နံနက်အိပ်ရာထ သွားတိုက်စဉ်မှ ညအိပ်ရာဝင်အထိ တခမ်းတနား တင်ဆက်ပြသကြလေသည်။ သွားရည်များကျ၍ တခေါခေါ ဟောက်နေပုံ မပါသော်လည်း ခေါင်းအုံးကို စမတ်ကျကျလေးမှီ၍ ပြုံးတုံ့တုံ့ကလေး အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေပုံကလေးက ချစ်စဖွယ်လေး။ တော်ပါသေးရဲ့ ဖြစ်စဉ်အားလုံးထဲမှာ အိမ်သာဝင်နေတဲ့ပုံတွေ မပါပေလို့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အင်မတန်ကောင်းသော ဆက်သွယ်ရေးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရသည်။ တူမတစ်ယောက် ခရီးထွက်ရာမှာ မိနစ်ပိုင်းတိုင်း 'ဟော လေယာဉ်ပေါ်တက်သွားပြီ'၊ 'လေယာဉ်ပေါ်မှာ'၊ 'ဟော ဆင်းပြီ'၊ 'ဩော် သူတို့ လာကြိုတာကိုး'၊ 'အမယ်ကြည့်စမ်း၊ သူတို့လည်း ပါတယ်ဟ' စသဖြင့် သိရသည်။ ယခင်ကလို ဖုန်းတကူးတက ဆက်ခိုင်းရန် မလို။ မိမိတို့ငယ်စဉ်က 'ရန်ကုန်'မှ 'ကောလင်း'သို့အပြန် 'ကြေးနန်း' ပို့လိုက်ရာ မည်သူမျှ လာမကြို၍ စိတ်တိုပြီး နောက်တစ်နေ့မှ မိမိပို့သော 'ကြေးနန်း'စာကို မိမိကိုယ်တိုင် လက်ခံရလိုက်သော အဖြစ်များနှင့်ကား ကွာလှပါပေ့။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကို 'ကင်ဆာ'လို 'အမြစ်ပွား' ရောဂါကဲ့သို့ သတင်းများ ကြည့်ရန် လွယ်ကူသည်။ မိတ်ဆွေထဲမှ တစ်ဦးတလေက တစ်ဆင့် သူ့မိတ်ဆွေများ သတင်းကို လိုက်ကြည့်၊ ၄င်းက တစ်ဆင့် မိတ်ဆွေတွေထဲမှ ဆင့်ပွားမိတ်ဆွေ…ထိုမှတစ်ဆင့်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တူမတစ်ယောက် ခရီးထွက်ရာမှာ မိနစ်ပိုင်းတိုင်း 'ဟော လေယာဉ် ပေါ်တက်သွားပြီ' 'လေယာဉ်ပေါ်မှာ'၊ 'ဟော ဆင်းပြီ' 'ဪ သူတို့ လာကြိုတာကိုး'၊ 'အမယ်ကြည့်စမ်း သူတို့လည်း ပါတယ်ဟ' စသဖြင့် သိရသည် ယခင်ကလို ဖုန်းတကူးတက ဆက်ခိုင်းရန် မလို

ထိုထက်လွန်သော်…။ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ် ပေါ်လာသောအခါ ငယ်ငယ်တုန်းက မိတ်ဆွေများကို မရည်ရွယ်ဘဲ ပြန်တွေ့ရတတ်သည်။ ဟိုးအနှစ် ၃၀ ကျော်က 'မလွန်' စက်ရုံမှ မိတ်ဆွေများကို 'စင်ကာပူ' ရောက်နေကြောင်း တွေ့ရသလို၊ နှစ်များစွာက ငယ်ချစ်ဦး (တစ်ဖက်သတ် ငယ်ချစ်ဦး) ကိုလည်း ဩစတြေးလျတွင် ရောက်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ အားလုံးတို့သည် မြန်မာရုပ်ရှင်ကားထဲမှ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ လူကြမ်းဘဝမှ အဖေခန်း၊ အမေခန်းတွင် သရုပ်ဆောင်သလို ပြန်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ မပြင်မဆင် အရှိအတိုင်း တွေ့ရလျှင် ဘိုးအေ၊ ဘွားအေခန်းတွင် သရုပ်ဆောင်သလို ဖြစ်လိမ့်မည် ထင်သည်။ ဪ မီဒီယာ… မီဒီယာတွေ မြန်လိုက်တာ သူတို့ခေတ်မှာ ဒို့ငယ်ငယ်ကနဲ့များ ကွာလှပါဘိခြင်း။ အချင်းချင်းသာ သိနိုင်သော 'ရိတိတိ' အရေးအသားကလေးများ ကလည်း ကလိတိတိ ရှိကြသည်။ အိမ်တကာလည်၍ အတင်းပြောသောခေတ်သည် ဆဲလ်ဖုန်းများပေါ်လာသည်နှင့် မှေးမှိန်သွားခဲ့သည်။ ဆဲလ်ဖုန်းဖြင့် အတင်းပြောသော အလေ့အထသည်လည်း facebook ၏ မသိမသာမှသည် သိသိသာသာ ထော့ကြ၊ စောင်းကြခြင်းအောက်တွင် တဖြည်းဖြည်း တိမ်မြုပ် သွားဖွယ်ရာ ရှိသည်။ L.A သို့ ဒေါ်စု လာရောက်စဉ်တွင် လေးနာရီခန့်မျှ ကားမောင်း၍ သွားရောက် နားထောင်ခဲ့သည်။ အစီအစဉ် တစ်ခုအဖြစ် မေးခွန်းများကို ပရိသတ်ထံမှ စုဆောင်း၍ ဖြေဆိုပေးခဲ့လေသည်။ ခပ်ရွတ်ရွတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငယ်စဉ်က 'ရန်ကုန်'မှ 'ကောလင်း' သို့ အပြန် 'ကြေးနန်း' ပို့လိုက်ရာ မည်သူမျှ လာမကြို၍ စိတ်တိုပြီး နောက်တစ်နေ့မှ မိမိပို့သော 'ကြေးနန်း'စာကို မိမိကိုယ်တိုင် လက်ခံရလိုက်သော အဖြစ်များနှင့်ကား ကွာလှပါပေ့

မေးမြန်းသူတစ်ဦးက မေးခွန်းမမေးဘဲ 'ခုတစ်လော facebook တွေပေါ်မှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စောင်းကြ၊ မြောင်းကြ ရန်ဖြစ်နေကြတာလေးတွေလည်း တစ်ဆိတ်လောက် ဒေါ်စုအနေနဲ့ ဆုံးမပေးခဲ့ပါဦး ခင်ဗျာ'ဟု 'ဒေါ်စု'မှ ဖတ်ပြသောအခါ အားလုံးပွဲကျသွားခဲ့ကြသည်။ အဖြေကျတော့ ဒေါ်စုပဲ ဘယ်တွေဝေနေလိမ့်မလဲ။ 'အမလေး အချိန်တွေပိုလိုက်ကြတာ။ ကျွန်မတို့များ အဲလိုရေးဖို့၊ တွေးဖို့နေနေသာသာ အချိန်မလောက်လို့၊ ဖြစ်နိုင်ရင် အဲဒီအချိန်တွေ ကျွန်မ လိုချင်လှချည့်ရဲ့' ဟူသော ခပ်သောသော အဖြေကလေးကို အားလုံးပြုံးသွားအောင် ပြောပြခဲ့လေသည်။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကို ကြွားဘွတ်ခ် ဟု ဆိုရခြင်းမှာ တကယ်လည်း (မိမိအပါအဝင်) ကြွား၍ကောင်းလှသည်။ ဘယ်နိုင်ငံ၊ ဘယ်မြို့၊ ဘယ်ဟိုတယ်တည်း၊ ဘာတွေစားသောက်ကြသည် တစ်မျိုး၊ ဘာဝတ်၊ ဘာဖိနပ်စီး၍ ဘယ်လက်ကိုင်အိတ်ကြီး (LV အစစ် စသည်ဖြင့်) ကိုင်သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ တချို့ကျတော့ မိမိ ဘယ်လောက် (အနောက်တိုင်း) Western ဆန်သည်ကို Paul Walker သေဆုံးသည့်သတင်း၊ Justin Bieber သတင်း စသည်ဖြင့် ဝမ်းနည်းကြောင်း၊ ဝမ်းသာကြောင်းတွေ ရေး၍ ကြွားကြသည်များလည်း မြင်နေရသည်။ ဘယ်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး၊ မင်းသား၊ ဘယ်နိုင်ငံရေးတွင် ကျော်ကြားသည့် (Celebrity) များနှင့် သိကြောင်း တွဲ၍ တွဲ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ကြ (အထူးသဖြင့် နိုင်ငံခြားရောက်ရွှေများ) သည်ကိုလည်း မချန်၊ မြန်မာနိုင်ငံမှ အငြိမ့်လူရွှင်တော်များ၏ နိုင်ငံရေး 'ငပွကြီး' ပြက်လုံးများနှင့် ကာတွန်းများကို 'ရှယ်' လုပ်၍ ထည့်ကြသည်မှာလည်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ မမြင်ချင်အဆုံး။

ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်ကြောင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မခေါ်မပြော စိတ်ကောက်ကြသည်များလည်း မရှား။

'ဟယ် ငါ့ပုံကို မထည့်နဲ့ ပြောထားတာ၊ သူက ထည့်တယ်တော့။ ငါက ရုပ်မဆိုးပေမဲ့ ဘေးတိုက်ဆိုသွားလေး မသိမသာ ခေါနေတာ ဘေးတိုက်ကြီးထည့်ပစ်တော့…'

'အေးဟာ ဒီကောင်မ ငါ့ကို သက်သက်လုပ်တာ၊ ဟိုနေ့က စားသောက်နေကြတုန်း ငါ့ပုံက လျှာတစ်လစ်ကြီးပါသွားတယ်ဟာ'

သိုက်စာဆန်ဆန် ရွှေပေလွှာတွေကလည်း တစ်စခန်းထသည်။ ဤပုံကို Like လုပ်၍ စာပိုဒ်ကို သက်စေ့ရွတ်လျှင် ကြီးပွားမည်ဆိုတော့ ရွတ်ကြရပြန်သည်။ အသက်ငယ်သူတွေက မထောင်းတာသော်လည်း အသက် ၇၀ ကျော် အပျိုကြီး၊ အစ်မကြီးကတော့ တစ်ချိန်လုံး ညည်း၍ မဆုံး။

'ဟယ် ငါလည်း ချန်မထားရဲဘူး၊ သူ့စာကလည်း ရှည်တော့ ငါ့မှာ ဒုက္ခဟဲ့…'တဲ့။

facebook တွင် သတင်းတစ်ခုကို Share ရှယ်လုပ်၍ရသော Facility အသုံး အဆောင်တစ်ခုပါရှိသဖြင့် ရေးသူတို့က ကောင်းတာလေးတွေကို 'ရှယ်'ကြ သည်။ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဆုံးမစာ များ၊ ဘုရားဟော တရားဓမ္မအပိုင်းအစ များ၊ ယခုခေတ်စားနေသော မြန်မာနိုင်ငံ ရေး၏ 'ငပွကြီး' ပြက်လုံးများ၊ နိုင်ငံ ခြားမင်းသား၊ မင်းသမီးများ၏ သတင်း၊ အတင်းများကို 'ရှယ်'ကြ သည်။ ကာတွန်း၊ ရုပ်ပြောင်များလည်း ရှယ်ကြသည်။ ကောင်းတာလေးတွေ တွေ့တော့ မိမိဖတ်ရသလို တခြားသူ တွေလည်းဖတ်ပါစေဟူသော 'စေတနာ' ကို ပြရသလို၊ အကြောင်းသိချင်းကျ တော့လည်း 'ဒီစာသားလေးက ဟိုတစ် ယောက်ကို စောင်းပြီး တွယ်လိုက်တာ' တွေ့လား၊ 'ဟောဒီစာသားကျတော့ ဟို တစ်ယောက်က ပြန်ပြီး တွယ်လိုက်တာ လေ'ဟု အကြောင်းသိချင်း ရှင်းပြတာ တွေကိုနားထောင်ရတော့လည်း 'အမယ် တယ်ဟုတ်ပါလား'ဟု ညည်းမိရုံ ကလွဲ၍ဘာများ တတ်နိုင်ပါမည်လဲ။

မိမိနေသောမြို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံ စာပေလောကတွင် နှစ်ပေါင်း ၄၀ နီးပါး Best Seller များမှ တစ်ယောက်အဖြစ် မင်းမူခဲ့သော စာရေးဆရာကြီး ကမူ 'ကျွန်တော်တော့ သိပ်လက်မခံဘူးဗျ၊ ဒါတွေကို ရှယ်ကြတာဟာ စာပေ မူပိုင်ခွင့်ကို မလေးစားရာရောက်တယ်၊ ရေးတဲ့သူ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ လုပ်နေကြ တော့တာကိုး'ဟု မှတ်ချက်ပြုသည်။

မည်သို့ဆိုစေ အဆိုပါ facebook သို့မဟုတ် ကြွားဘွတ်ခ်ဆိုသည်မှာ ရှေးစကားပုံတစ်ခုအဖြစ် 'မရှိမကောင်း၊ ရှိမကောင်း'ဟူသည့် စကားကို သက် သေပြနေသလို မိမိအနေနှင့်လည်း facebook ၏ မိတ်ဆွေ သို့မဟုတ် 'သားကောင်'အဖြစ် 'မပေါင်းလည်း ခက်၊ ပေါင်းလည်းခက်' ဖြစ်နေပါတော့ သတည်း။ ■

ကောလင်း ကိုဒိုလတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုန်း ရွှေအမြုတေ ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း ဧပြီ ၂၀၁၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အတိတ်' ဆိုသည်မှာ
အချို့သောသူများအတွက်
'အတိတ်' မှာပင်
တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်
ကျန်ရစ်နေခဲ့သော်ငြား
အချို့အချို့သောသူများ
အတွက်မှာမူ ပစ္စုပ္ပန်အထိ
တိတ်တိတ်ကလေး
လိုက်ပါ
လာနေတတ်သည်မှာ
လောကသဘာဝသာ
ဖြစ်ပါ၏။
မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ
'အတိတ်နာရီ' များကို
'အတိတ်ရာသီ' များတွင်

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ
မေ့ပျောက်ထားနိုင်ခဲ့
သူများထဲတွင်လည်း
အကြောင်းစွဲ
အကျိုးစွဲဖြစ်ရပ်ကိစ္စတို့
တိုက်ဆိုင်စွာ
ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည့်
အခိုက်အတန့်များတွင်ကား
အတိတ်၏
'အရိပ်၊ အယောင်နှင့်
အရုပ်' များတို့မှာ
လက်ရှိကာလများထဲတွင်
အသက်ဝင်လာ
တတ်ပါပေ၏။
ထိုရောအခါ 'အတိတ်'
ဟု အမည်ရှိသော အပင်အို
ကြီး၏ ရင့်ရော်ကျိုးပြတ်နေ

ဟန်ပန်အမူအရာမှာ လုံးဝကို
ရွှံ့ရွှံ့နှောင်းနှောင်းရှိသလောက်
နှုတ်ထွက် ဖိုနက်တစ် အသံမှာလည်း
အမှန်တကယ် ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းကို ရှိကာ
လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ယှက်သွယ်လျက် ရေ့မှာချ၍
ခါးကိုညွတ်ကာ တင်ကိုပစ်ထားပါလေ၏
သူ၏ ဟန်ပန်၊ အသံဌာန် အမူအရာများကြားမှာ
ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး တဝါးဝါး တဟားဟားဖြင့်
ပြုံးပျော်နေရပါတော့၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့် အကိုင်းအလက်ပောင်းကြီးများထဲမှ လတ်ဆတ်နုနယ်လှသည့် 'အရွက်သစ်ကလေးများ'တို့မှာ စီကာစီကာ ပေါ်ထွက်လာတတ်သည်ကို တွေ့ကြရမည် ဖြစ်ပါ၏။

အတိတ်ရထားသည်
အတိတ်ဘူတာ
ငယ်လေးဆီမှ
အနာဂတ်
ဘူတာသစ်ကြီးထံ
ကျည်ဆန်၏
နှုန်းအလျင်ဖြင့်
မြန်နှုန်းမြင့်ခုတ်မောင်း
ဖြတ်သန်းလျက်ရှိစဉ်
ပစ္စုပ္ပန်ဘူတာကို
ဝင်ရောက်ရပ်နားမည်
ဖြစ်ရာ…

❑

(က)

ကျွန်ုပ်တို့ 'ဒေသကောလိပ်'တက်ဖက် ကျောင်းတော်သားသူငယ်ချင်းများအကြားမှာ 'စာသမား'အစုအစုကလေးများ ရှိခဲ့ကြရာ ကျွန်ုပ်တို့အစုမှာလည်း အတော်အတန် အင်အားတောင့်တင်းလှပါပေ၏။ နေ့စဉ်အတန်းတက်ကာ နေ့စဉ်ကဗျာရေးကြပါ၏။ နေ့စဉ်ကဗျာရေးကာ နေ့စဉ်ကင်န်တီး ထိုင်ကြပါ၏။ နေ့စဉ် ကင်န်တီးထိုင်ကာ နေ့စဉ်ဆွေးနွေးကြပါ၏။ နေ့စဉ် ဆွေးနွေးကြကာ နေ့စဉ် ငြင်းခုံကြပါ၏။ နေ့စဉ် ငြင်းခုံကြကာ နေ့စဉ် စကားနိုင်လုကြပါ၏။

ဖြူတုတ်(ခေါ်) ဇော်မိုးခိုင်၊ မောင်ချိုဆွေ၊ အောင်နိုင်ထက်၊ နွေလတ်၊ ယပင့်မျှင့်ဦး၊ ပြည်စိုးဟန်၊ စိုးသီတဂူ၊ လှဲလှဲခိုင်၊ မစံပယ်နှင့် ကျွန်ုပ်ဆာသော်ဒိုးတို့မှာ ပြောမနာ

ကျွန်ုပ်တို့
နီလာခေတောင်ဘေး
ရောက်ရှိသည့်အခါ
ကျွန်ုပ်တို့
ရှေ့မှာ
ဂစ်တာအဖွဲ့
၂ ခုမှာ
နေရာ
အကျအနယူပြီး
သကာလ
တစ်ဖွဲ့စီ
တစ်လှည့်စီ
နားလည်မှုရှိစွာ
သီဆိုရင်ဖွင့်
ဟစ်ကြွေး
အပေးအယူ
မျှနေကြပြီဖြစ်ပါ၏

ဆိုမနာ၊ ဆဲမနာ ထုမနာများဖြစ်ကြကာ တစ်ခါတစ်ခါ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို 'အတွေးစ'ရပြီဆိုလျှင် 'သုံးကြောင်းကဗျာ'များ အရေးပြိုင်ချင်ပြိုင်ကြပါပေ၏။

အနီ၊ ဤ၊ ထို၊ ယင်း၊ ၄င်း ၁၉၈၁ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ခေတ်ကာလ 'စာပေလောက'မှာ 'လွတ်လပ်ကာရန်' တို့ ရေးအားကောင်းနေသည့် အချိန်ပင် ဖြစ်သော်ငြား ကျွန်ုပ်တို့အစုမှာ 'ကာရန်'ကို လိုအပ်တန်ဖိုးရှိစွာ နေရာပေးအသုံးပြုကာ 'သုံးကြောင်းကဗျာ'တို့ အရေးပြိုင်ကြပါ၏။ စည်းနှင့်ကမ်းနှင့် စနစ်တကျ တီထွင်ဖန်တီးသတ်မှတ်ရေးသားခဲ့ကြသော ရှေးဘိုးဘေးမြန်မာပညာရှိ အဆက်ဆက်၏ ပညာကို ရှိသေလေးမြတ်စွာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ 'လေးလုံးစပ်'ကဗျာများစွာကို ကျေညက်စွာ ရေးသားခဲ့ကြပါပေ၏။

'အစလေးလုံး
အလယ်သုံး
အဆုံး ငါး ခွန်နှစ်'

ဆိုသည့် စနစ်တကျ နမူနာပြ ပုံစံမျိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဤသည်နှင့် ထပ်တူသဘောရသည့်-

'ခဲတံတစ်ချောင်း
ရေးလို့ကောင်း
တစ်ချောင်း
ဘယ်လောက်လဲ'

ဆိုသည့် ရွတ်ဆို၍ အသံသာနားမှာ အဝင်ချောစေသည့် ကဗျာ၏အသက်ဓာတ် 'ကာရန်'တို့ဖြင့် လေ့ကျင့်ရင်း ကဗျာရေး၊ ကဗျာရေးရင်း လေ့ကျင့်ခဲ့ကြပါပေ၏။ ထိုအထဲမှ တစ်ခါတစ်ခါ ထင်မှတ်မထားလောက်အောင် အဆင်ပြေလှသည့် ပီဘိကဗျာတိုကလေးများကို အလိုလိုရရှိတတ်ခဲ့ကြပါ၏။

ကဗျာတိုအရေးကောင်းခဲ့သည့် ဖြူတုတ်(ခေါ်)ဇော်မိုးခိုင်ကဲ့သို့ပင် ယှဉ်ပြိုင်ရေးသားစပ်ဆိုနိုင်သည့် နောက်ထပ်ကောလိပ်ဂျင်ကဗျာဆရာတစ်ဦးမှာ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ 'စိုးသီတဂူ'ပင်ဖြစ်ပါ၏။ သူက 'ကဗျာ'ကို 'ငယ်ချစ်ဦး' လို မြတ်နိုးသူပင် ဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ကျောင်းလွယ်အိတ်ထဲမှာ ဘာသာစုံမှတ်စုစာအုပ်များနှင့်အတူ သူ၏ကိုယ်ပိုင် 'မှတ်စုကဗျာစာအုပ်'ကိုလည်း အမြဲတမ်းပင် တွေ့မြင်ရပါပေ၏။

'ဖြူတုတ်'ကား တစ်ခါ တစ်ခါ ဟီးဟီးဟားဟားနှင့် သောတတ်သလောက် 'သီတဂူ'မှာ အစဉ်ထာဝရငေးငေးငူငူနေတတ်ကာ နှင့်နှင့်နဲနဲ ခံစားမှုကဲသည့် ရုပ်သွင်သဏ္ဌာန်မှာ သူ၏မျက်နှာတွင် ပေါ်လွင်နေပါပေ၏။ သူသည်ကား သီရိခေတ္တရာပြည်မြို့သား 'ပျူနွယ်ဖွား'တစ်ဦးဖြစ်ကာ အခြားရပ်ရွာမှ ကောလိပ်ကျောင်းလာတက်သူ အသားလတ်လတ်၊ မျက်လုံးပြူးဝိုင်းဝိုင်း အဆင်းသဏ္ဌာန် အမူအရာ လှပချောမောယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကာ ဆံကေသာထက်မှာ နေ့စဉ်အမြဲတမ်း ပန်းတစ်မျိုးမျိုးကို ပန်လာတတ်သည့် ကဗျာမရေးဘဲ ကဗျာချောချောသည့် ကောလိပ်ကျောင်းသူတစ်ဦးကို စွဲလမ်းနှစ်သက်မြတ်နိုးစုံမက်သဘောကျနေပါပေ၏။ သူရေးသားရာ အချစ်ကဗျာများစွာတို့မှာ အနိုကောင်မလေးက အဓိကဇာတ်လိုက်ဖြစ်ပါပေတော့၏။

ပန်းအလွန်ကြိုက်နှစ်သက်သူ သူ၏မဖုရားကို သူ၏ကဗျာရေးဖော် ကျွန်ုပ်တို့ဘော်ဒါများက 'မယ်ဝဏ္ဏ' ဟု အမည်ပေးထားကြပါ၏။ သူ၏ ပန်းကြိုက်တတ်ပုံသည်ကား ရှာမှရှားသည့်အခြေအနေအမျိုးအစားထဲကသာ ဖြစ်ပါ၏။ နှင်းဆီ၊ စံပယ်၊ သစ်ခွ၊ ခရေ စသည်ဖြင့် အများသူငါ ပန်ဆင်နေကျ ပန်းမျိုးစုံတို့ကို ပန်ပန်လာတတ်သည်မှာ မထူးဆန်းလေသော်ငြား တစ်ရက်သားမှာတော့ သူ့ခေါင်းထက်မှာ မည်သူမျှ မည်သည့်အခါကမှ ပန်ဆင်တာကို မမြင်ဖူးခဲ့ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်'ပန်း'ဟူ၍ခေါ်ဆိုရနိုင် လောက်မသိသည့် ပန်းတစ်မျိုး ကိုပင် ပန်ဆင်လာခဲ့ပါပေ၏။

ဤကား အခြားမဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့ဒေသကောလိပ် ကျောင်းတွင်း ရေကန်ကြီးအစပ် မှာ နှစ်ပင်ဆိုင်ကာ မတ်တတ် အပြိုင်ပေါက်နေသည့် 'သက် တော်ရှည်ပေါက်ပင်ညီနောင်' မှ ပေါက်ပွင့်အနီကလေးများ ကိုခူးဆွတ်၍ အပ်ချည်ကြိုးနှင့် သီကာ မယ်ဝတ္တ ပန်ချလာ ပါပေ၏။ ထိုရောအခါ ကဗျာ ဆရာ စိုးသီတဂူမှာ သူ့ ခံစား ချက်ကို ကပျာကယာ ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါပေ၏။

'ပန်းကြိုက်တဲ့ခင်
ပန်ဆင်ချင်က
ရင်ဝကိုခွဲ
ကိုယ့်သည်းကိုထုတ်
ပန်းကုံးလုပ်ကာ
ဆက်သပါမည်
ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ
ရဲရဲနီ...'

❑

(ခ)

တစ်ရက်မနက် ကျောင်း ကို စောစောရောက်နေပြီး ကို ခင်းလွင်ကြီး၏ ဒို့ကျောင်း သားကင်န်တီးမှာ လက်ဖက် ရည်ထိုင်သောက်နေဖြစ်ပါ၏။ သိပ်မကြာခင် စိုးသီတဂူ ရောက်ရှိလာပြီး စားပွဲမှာဝင် ထိုင်ကာ ကောလိပ်စိမ်းမြမြ ရေကန်ကြီးဘက်သို့ ငေးနေ ပါပေ၏။ သူ့မျက်လုံးတို့၏ အရိပ်အယောင်တို့ကို ကြည့် ခြင်းအားဖြင့် အလွမ်းစိတ်ရင် ခံနေသူတစ်ဦး တစ်စုံတစ် ဦးကို အထူးသတိရနေပုံပေါ ပါ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သူ့အရိပ် အကဲကို နားလည်စွာ ကိုယ် တော်လက်စ ဆရာမင်းလူတို့၏ 'အချစ်လားဟော့ ဝင်ခဲ့ လေကွယ်'ကဗျာစာအုပ်လေး ကို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ဆက် လက်ဖတ်ရှုနေလိုက်ပါ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက် သူ့မျက်နှာ ကို မသိမသာ ခိုးဝှက်၍ လေ့ လာဖြစ်ရာ သူ့မျက်ဝန်းတို့မှာ ထူးထူးခြားခြား အရောင်တွေ ဘာတွေထွက်နေတာကို မြင် ရပါပေ၏။ ကျိန်းသေပါ သည်။ မကြာမီ စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်း သူ့ရင်ထဲမှ ကဗျာ တစ်ပုဒ် ပြုတ်ကျပေါ်ထွက် လာပါတော့မည်။

ကျွန်ုပ် တွေးထင်ထား သည့်အတိုင်းပင် သူ Sheaffer ဖောင်တိန်ကို ထုတ်ကာ သူ့ ကဗျာမှတ်စုစာအုပ်ထဲမှာ ကဗျာအသစ်တစ်ပုဒ် အဟုတ် ကို ပေါ်ထွက်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါပေ တော့၏။ ပြီးသော် ဖောင်တိန် ကို အဖုံးပြန်စွပ်ကာ ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်စွာပင် သူ့ကဗျာ စာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်ထံ ပေးပြ ပါပေ၏။ သေသေသပ်သပ် ကဗျာဆန်ဆန် သူ့လက်ရေး ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်ကလေးများ ဖြင့် ကဗျာကလေးမှာ ပူပူ နွေးနွေးလေးပင် ရှိနေပါသေး ၏။

'ခဏခဏ
သတိရတာ
တွေ့မှ ပြောပြရဦးမယ်'

အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ် သာ 'မယ်ဝတ္တ'ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဤကဗျာသူတော်ကောင်း၊ စာသူတော်ကောင်း၊ လူသူ တော်ကောင်း စိတ်ရင်းနူးညံ့ မှုအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသူ 'စိုး သီတဂူ'ဆိုသူကို ချက်ချင်း ပင် အဖြေပေးလိုက်ချင်ပါပေ တော့၏။

သူ့ကဗျာကလေးမှာ သူ့နှလုံးသွေးထဲမှ အပြင်သို့ တစ်စက်ချင်း ယိုစိမ့်ထွက် ကျလာတာ ကျိန်းသေပါပေ ၏။ ကျွန်ုပ်ပင်လျှင် သူ့မျက် နှာကို ငေးကြည့်နေရင်းချင် ဖြစ်သွားပါပေ၏။ ဤကဗျာ ကလေးကို ကျွန်ုပ်ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ မေ့မှာမဟုတ် တော့ပါပေ။

'ဟော့ကောင်တွေ ဘာ တွေ ငူငေါင်နေကြတာလဲ။ စကားလည်း မပြောကြဘူး'

အသံနှင့် ရုပ် ရုတ်တ ရက်ပေါက်ချလာသူမှာ 'ဖြူ တုတ်'သာ ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ် ကိုတစ်လှည့်၊ စိုးသီတဂူကို တစ်လှည့်စစ်ဆေးသလို ကြည့် ပြီးသကာလ သူ့မျက်နှာကြီး ပြုံးဖြီးဖြီးဖြစ်နေပါ၏။

'အင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်း နင်တို့နှစ်ကောင်ကို ငါ ကိုယ်တော်မြတ် ဖြူတုတ် မေးမြန်းသမှုပြုစရာရှိတယ်။ သယ် ဟယ်ဟယ် စိတ်အချိုး ရဘူးကွယ်'

'အောင်မယ်လေး ဖြူ တုတ်ရာ၊ နင့်ဥစ္စာက ဘာလဲ'

ဖြူတုတ်မှာ ပြုံးဖြီးဖြီး မှ ပြုံးဖြိဖြိဖြစ်လာကာ ကျွန်ုပ် တို့၏မျက်လုံးအိမ်များထဲသို့ ထပ်မံဝင်ရောက်စစ်ဆေးသမှု ပြုနေပြန်ပါ၏။ ပြီးသော်ခဏ စကားစလာပါ၏။

'မဟုတ်မှလွဲရော နင် နင်တို့နှစ်ယောက် မနက် အစောကြီးချိန်းတွေ့ကြတာ လား'

'ဘာ ဘာပြောတယ်'

'အေး နင်တို့နှစ်ကောင် ကြိုက်နေကြတာလား'

'ဘယ် ဘယ်လို'

'နင်တို့ မျက်လုံးတွေမှာ ထပ်တူထပ်မျှ ခံစားချက်က လေးတွေ ပါနေတာကို ငါ အမိဖမ်းလို့ရတယ်လေဟာ ဟားဟား... ဟားဟား... ဟားဟား'

ပြောချင်ရာပြော တ သောသောနှင့် ဖြူတုတ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို စစ်ဆေးနေပါ ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း စိုးသီတ ဂူ၏ ကဗျာကလေးကို သူ့ အား ပေးပြလိုက်ရာ သူ ဖတ် အပြီး ချက်ချင်းပင် စိုးသီတ ဂူ၏မျက်ဝန်းများကို စူးစူး စိုက်စိုက်ကြီးကို တိတ်ဆိတ် စွာ ကြည့်နေပါလေတော့၏။ ပြီးတော့ တည်ငြိမ်စွာ ဤသို့ ပြောပါ၏။

'နင့်ကို မယ်ဝတ္တ လုံးဝ ကို ပြန်ကြိုက်စေရမယ် အဆိုး'

❑

(ဂ)

'မပြောနဲ့တော့... သိပြီးပြီ'

ပန်းနုရောင်သွေး Writing Pad လေးတစ်မျက် နှာလုံးမှာ အနီဝါကျကလေး တစ်ခုသာ ပါပါ၏။ ဘယ်နှ ကြိမ်မြောက် ပြန်၍ပြန်၍ ဖတ် ရှုနေသည်မသိရသည့် စိုးသီ တဂူ၏မျက်နှာကို ကြည့်မိ လေရာ 'နှလုံးသားအာဟာရ'တို့ ကြောင့် ပြည့်တင်းဝင်းမည့် နေသည့်ပီဘိ 'အချစ်ရွက်ပုန်း သီးကြီး'တစ်လုံးပမာ မြင်ရ တွေ့ရပါပေ၏။ ယခုအချိန် မှာ သူ့ကိုသာကိုက်၍ စား လိုက်ပါက စားသုံးလိုက်သူ ၏ ရင်တွင်းနှလုံးသားတို့မှာ ချက်ချင်းလက်ငင်းကို အချစ် အားတွေ ပြည့်လျှံလာမှာ ကျိန်းသေပါပေ၏။

'ခဏခဏ သတိရတာ တွေ့မှ ပြောပြရဦးမယ်'ဆိုသူ ထံ 'မပြောနဲ့တော့ သိပြီးပြီ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုသည့် ပန်းနုရောင်အသံကလေး ပြန့်လည်ရောက်ရှိလာလေရာ အနီကာယက်ရှင်နှင့်ထပ်တူ ကျွန်ုပ်တို့ လူလူသူသူ ဘောင်ဒါတစ်သိုက်မှာ အပျော်ဓာတ်တွေ ရိုက်ခတ်ကူးစက်လာပါပေတော့၏။

ထာဝစဉ်ငေးငေးငူငူ ရှိနေတတ်သည့် စိုးသီတဂူအား ထာဝရ အပူရုပ်မရှိ လူရုပ်ပကတိ ဖြူတုတ်ဆိုသောတေိက ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ်ကာ ဂုဏ်ပြုပါလေ၏။ စိုးသီတဂူကား စကားတစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ မဟ။ ပြုံးစစ ငေးငေးငူငူကလေးဖြင့်သာ ငြိမ်ခံနေရပါ၏။

'ဟာ ဟိတ်ကောင် ဖြူတုတ် အရမ်းမလုပ်ပါနဲ့ဟာ၊ ကျန်တဲ့ ပါးတစ်ဖက်ကိုတော့ မယ်ဝဏ္ဏအတွက် ချန်ထားပေးလိုက်ပါ'

'ဟားဟား… ဟားဟား… ဟားဟား'

သူတို့နှစ်ဦးကိုကြည့်ကာ ဘေးမှ ကျွန်ုပ်တို့ နှလုံးသားအသီးသီးများတွင် အပျော်ဓာတ်တွေ ကူးစက်လာပါလေတော့၏။ ဘယ်ဘက်ပါးကို 'အနမ်းကြီးသုပ်'ကျွေးနေသည့် ဖြူတုတ်မှာ အများပြည်သူဆန္ဒအရ ရုတ်တရက်ဘရိတ်အုပ်ကာ ညာဘက်ပါးကို မယ်ဝဏ္ဏအတွက် ဆက်သရန် တကယ့်ကို ချန်ထားပေးလိုက်ပါပေ၏။ ထိုရောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ အများပြည်သူ၏ ဆန္ဒကို အလေးထားသော ဖြူတုတ်ကို ဂုဏ်ပြုစကားတွေ ပြောကြားရပါလေတော့၏။

'လက်စသတ်တော့ နင်က အရှည်းကြီးပဲကိုးဟ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မောင်မင်းငယ်ကျွန်ကြီးများ'

'ဘာဖြစ်ရမလဲဟဲ့၊ နင်က 'အနမ်းဦး'ဆက်တဲ့ ဂိုဏ်းကကိုး'

'ဟိုးဟိုး… ဟိုးဟိုး… ဟိုးဟိုး'

'ဒါပေမဲ့ ဖြူတုတ်က စူပါပလပ်စ်(+) မဟုတ်ဘူး၊ အထူးမိုင်းနပ်(စ်)(-)ကြီးဆိုတော့ အခုမှ ပေါ်တော့တယ်ဟေ့'

'ဟုတ်ပ ဟုတ်ပ ဖြူတုတ်ဘဝက တစ်သက်လုံး ဖုံးသမျှ ကုန်းမှ ပေါ်တော့တယ်ဆိုသလိုပဲ'

'ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ၊ များတို့ရဲ့ချစ်ခြင်းကို မခွဲကြပါနဲ့ဟယ်။ ဖြူဖြူတုတ်လေ အစိုးကို၊ သီတဂူ့ကို အရမ်းအရမ်းကို စွဲလမ်းနေပါပြီတဲ့ရှင့်၊ အဟင့် အဟင့် အဟင့်'

ဟန်ပန်အမူအရာမှာလုံးဝကို နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းရှိသလောက် နှုတ်ထွက် ဖိုနက်တစ် အသံမှာလည်း အမှန်တကယ် ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းကိုရှိကာ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ယှက်သွယ်လျက် ရှေ့မှာချ၍ ခါးကိုညွတ်ကာ တင်ကိုပစ်ထားပါလေ၏။ သူ၏ ဟန်ပန်၊ အသံဌာန် အမူအရာများကြားမှာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး တဝါးပါး တဟားဟားဖြင့် ပြုံးပျော်နေရပါတော့၏။ သီတဂူကား ပြုံးဖျော့ဖျော့ ငေးငေးငူငူ အနေအထားမှ မကြာခင် ဘဝပြောင်းကာ အားပါးတရ လိုက်ပါရယ်မောလို့နေရပါပြီဖြစ်ပါပေတော့၏။

'ဟားဟား ဟားဟား ဟားဟား လူရှုပ်ဖြူတုတ် အပူရုပ်နဲ့ သီတဂူကိုတောင် ပတ်တုတ်လို့မရအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်'

'ဟားဟား ဟားဟား ဟားဟား'

'ဟိုးဟိုး ဟိုးဟိုး ဟိုးဟိုး'

သို့ဖြင့် အရယ်ရှိန်တို့ လျော့ပါးလာခဲ့ပါပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သူငယ်ချင်း စိုးသီတဂူ့အတွက် အမှန်အကန် ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။ ဝမ်းသာကြပါ၏။ ပျော်ရွှင်ကြပါ၏။ ကြည်နူးကြပါ၏။ မယ်ဝဏ္ဏနှင့် သူ၏ အခြေအနေကား ငွေရောင်ပိတ်ကားထက်တွင် ပျော်ရွှင်စွာ ရွှေလက်တွဲ ပေါင်းဖက်ဓာတ်သိမ်းမှာဟု ပျော်ရွှင်စွာ ယုံကြည်ကြပါပေ၏။ ခဏအကြာမှာ ဖြူတုတ်က သူ၏ မှတ်စုစာအုပ်ကို ထုတ်ကာ ထိုင်၍ သွက်သွက်လက်လက် ရေးနေပါပေ၏။ တစ်ခဏအတွင်း ချက်ချင်းဆိုသလို ပြီးသွားလေရာ သူမတ်တတ်ပြန်ထ၍ ကိုယ်နေဟန်ထားကို နွဲ့နွဲ့မူလိုက်ကာ မိုင်းနပ်စ်(-) အသံလိမ်ဖယ်ဖယ်ကြီးဖြင့် ချွဲပျစ်လွန်းစွာ ကဗျာရွတ်ပါလေတော့၏။

'ခဏ ခဏသတိရတာ၊ 'များ'က သိပ်လှလို့လားဟင်'

ရှောက်သီးဆေးပြား သည်တို့စတိုင်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးချကာ သူ၏ 'ကဗျာစ'တွေကို ကြဲချလိုက်လေရာ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံး အုန်းအုန်းကို ထရပြန်ပါလေတော့၏။

'သေခြင်းဆိုး ကာလနာ သူများရဲ့ အဖိုးတန် အမျိုးမှန် ကဗျာကလေးကို သင်းမို့လို့ ရက်ရက်စက်စက် ဖျက်ဆီး ပစ်ရက်တယ်၊ လာလာ ဝိုင်း ပြီး တွယ်လိုက်ကြရအောင်'

ကင်န်တီးထဲမှ ထ လိမ်ဖည် လိမ်ဖည်ခြေလှမ်း မျက်ဝန်းများကို တစ်ဝက် ထားသည့် အမူအရာ၊ လျှာ နှုတ်ခမ်းကိုသတ်လျက်၊ ရု တရက် ထွက်ပြေးသွား ဖြူတုတ်ကို ငြာသံပေး လိုက်ကြပါလေတော့၏။

'ဟင့် ဟင့်… မျ ကြောက်တယ်၊ များ ကြော တယ်'

❑

(ဃ)

တစ်ရက် ညဦးဘ ကျွန်ုပ် ဆာသော်ဒိုး၊ စိုး သီတဂူနှင့် ဖြူတုတ်တို့မှ ဂစ်တာနှစ်လက်ကို သ ဆောင်လာကာ နီလာဆော ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ကြပါ၏ နီလာဆောင်ဆိုသည် က ဧရာဝတီမြစ်၏ ကမ်းပါးထ တစ်နေရာ ရဲရုံးကြီးအနီး တည်ဆောက်ထားပါလေ ပြည်ကောလိပ်၏ အဓိ အမျိုးသမီးအဆောင် ဖြ ၏။ အနီအဆောင်၏ ခြံ ရိုးဘေး အမှောင်ရိပ်က များဆီမှ အဆောင် ပြတင်းပေါက်များဆီသို့ ကာ ကျွန်ုပ်တို့ သီဆိုဖ ကြွေး ဖိုသံပေးရန် အကြ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့ နီလာဆော ဘေး ရောက်ရှိသည့်အ ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှာ ဂစ်တာ ၂ ခုမှာ နေရာ အကျအန သကာလ တစ်ဖွဲ့စီ၊ လှည့်စီ နားလည်မှုရှိ သီဆိုရင်ဖွင့်ဟကြွေး အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အယူမှုနေကြပြီဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာလည်း အများသူငါ ဝိုင်းတော်မဟာများနည်းတူ သင့်တော်ရာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ နေရာယူလိုက်ကြပြီး သူတို့ တစ်ပုဒ်ပြီးလျှင် အလှည့်ကျ ဝင်တီးရန် ဟန်ပြင်နေကြရပါပေ၏။

နီလာဆောင်၏ မြောက်ဘက်ခြမ်း မီးမိုတ်ထားရာ အခန်းတို့၏ ပြတင်းပေါက်တို့တွင်ကား ပြတင်းပေါက်ပေါင်ပေါ် မေးတင်ထားသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နမတော်ကောလိပ်ကျောင်းသူ လှချိုဖြူများ ရှိနေပါပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုင်နေရာမှ အထက်ကောင်းကင်သို့ မော့ရှုကြည့်လိုက်ရာ နက်ပြာအမှောင် အောက်ခံအရောင် ပြင်းပြင်းကြီးကို တွေ့လိုက်ကြရပြီး အနီနက်ပြာရောင်ကောင်းကင်လယ်ပြင်ကြီးထဲမှာ တောက်ပစူးရှ ငွေစင်ကြယ်ဖြူလွှလွှကလေးများမှာ မိတ်တုတ်မိတ်တုတ်ဖြင့် ပြုံးရွှင်လူးခပ်နေကြပါကုန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏အကြည့်ကို အောက်ဘက်သို့နှိမ့်လိုက်ကာ မြင်းတစ်ပြေးတည်း လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ပါလေသော် ဧရာဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက် နှုတ်ခမ်းသတ် မြင့်မြင့်မားမား ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွားရှိလှသည့် တောင်တန်းကြီးများကို နက်မှောင်လွန်းစွာမြင်ရပါပေ၏။ ဤမှအကြည့်ကို အောက်ဘက်ဆီဆက်၍ ရွေ့လာခဲ့သည်ရှိသော် မြစ်ကြီး ဧရာဝတီပေါ်မှ အလင်းစက် တုန်ရွှရွှတို့ကို လှပစွာမြင်တွေ့ ကြရပါ၏။

ထိုနည်းတူစွာ နီလာဆောင်၏ အသီးသီး မီးမိုတ်ထားကြရာ အမှောင်ရိပ် ပြတင်းဝများဆီမှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ နမတော်များ၏ မျက်ဝန်းငွေကြယ်စင်အရောင်လက်လက်ကလေးများကို ဝိုးတဝါးကြိုးစားကြည့်ကာ မြင်တွေ့ကြရပါပေ၏။

ဟုတ်ပါပြီ။ မည်သည့်အခန်းပြတင်းဝမှာ ကျွန်ုပ်တို့သူငယ်ချင်းကြီး စိုးသီတဂူ၏ အသည်းနှလုံး ပန်းချစ်သူ မယ်ဝဏ္ဏ ရှိနေပါလိမ့်မည်နည်း။ စိုးသီတဂူမှာ အပေါ်ပြတင်းများဆီလှမ်း၍ ငေးနေကာ သူ၏ဂစ်တာကို တို့ထိနေပါလေ၏။ ဂီတမှူး ဖြူတုတ်က စိုးသီတဂူကို ယခုလို အပါခေါ်လာရခြင်းမှာ စိုးသီတဂူ၏ နှလုံးသား မယ်ဝဏ္ဏနှင့် စိုးသီတဂူတို့ အသစ်စက်စက်ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် သူ ဒီည သီချင်းတစ်ပုဒ် ဂုဏ်ပြုသီဆိုကာ လက်ဖွဲ့မည်ဟုဆိုကာ အရခေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြင့် ရှေ့မှ တစ်ဖွဲ့၏ *သီလား* ဆိုသည့် ကိုခိုင်ထူးကြီးနှင့် ထပ်တူတေးသီချင်း သီဆိုမှုအပြီးမှာ ဖြူတုတ် ဂစ်တာစမ်းကာ နှုတ်မှလည်း ခြေဆင်းစကား အင်ထရိုဝင်ပါလေတော့၏။

သူ၏ အသံဟန် ဌာန်ကရိုဏ်းတို့မှာ ထိုစဉ်ကာလ နာမည်ကျော်ကြား လူကြိုက်များနေသည့် Play Boy, LPJ, Emachine, Success, The King, The Rays, The Wild Ones စသည့် နာမည်ကျော်ကြား တီးဝိုင်းကြီးများမှ 'အနောင်ဇာ'များနှင့် ငါလား၊ နင်လား ခွဲခြားမရနိုင်အောင်သာ တူလှပါပေ၏။ တကယ့်ပရော်ဖက်ရှင်နယ် စီစဉ်တင်ဆက်သူများနှင့်မခြား ဖြူတုတ်အသံ အထားအသိုများမှာ တအားကို 'စား'လှပါပေ၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ပါခင်ဗျာ ယခုလို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အလှည့်မှာ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း စိုးသီတဂူနှင့် သက်ဆိုင်သူတို့အတွက် လက်ဆောင်သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်ကို သီဆိုပေးချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းရဲ့ အသည်းနှလုံး သွေးသားပုံအပ်ထားရတဲ့ 'နီလာသူ' ချောနမကလေးကတော့ 'မယ်ဝဏ္ဏ'လို့ ခေါ်ပါတယ် ခင်ဗျား။ သူတို့အတွက် သီဆိုမယ့် သီချင်းလေးကို ခံစားနားဆင်ကြည့်ပေးကြစေလိုပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ပါခင်ဗျာ ကျွန်တော်အဖွဲ့ရဲ့ ပထမဦးစွာ သီဆိုဖျော်ဖြေပေးမယ့်သီချင်းကတော့ ရှေးခေတ်ဟောင်း သီချင်းတစ်ပုဒ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်ခေတ်က ပေါ်ခဲ့တဲ့တေးလည်းဆိုတော့ကာ ပုဂံခေတ်ကပေါ်ခဲ့တဲ့ တေးသီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ခံစား…နားဆင်ကြည့်ကြ… ပါ…စို့…လား…ခင်ညာ'

သူ့ဟန်သူ့အသံ သူ့လေယူလေသိမ်း သူ့စကားလုံးဝါကျတို့အောက်မှာ သီတဂူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်မှာ သူ၏ ပုဂံခေတ်သီချင်းဆိုသည်ကို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှားရှားပါးပါး နားဆင်ခံစားခွင့်ရပေတော့မည်ဟုဆိုကာ အံ့သြဝမ်းသာနေကြပါပေ၏။ ဖြူတုတ်ကား သူ၏ ပြည့်ပြည့်ဖောင်းဖောင်း ဘယ်ဘက် လက်ချောင်းလေးများကို ဂစ်တာလက်ကွက်များပေါ်တွင် ထောက်ကစားလျက် ညာဘက်လက်ရှိ လက်ခတ် ပက်ထရွန်နှင့် ဂစ်တာကြိုးများကို အပေါ်အောက်တို့ထိကာ အင်ထရိုဝင်နေပါတော့၏။ သူခတ်နေသည့် ဘီမှာ 'ဖောက်ထရော့' ပုံစံ လန်လန်ပြတ်ပြတ်ဖြစ်ပါ၏။ အင်ထရိုအပြီးတွင်ကား ပုဂံသားကြီး ဖြူတုတ်၏ အောင်မြင်ခံ့ညား ပုဂံသီချင်းသံများမှာ လေလှိုင်းကြားထဲသို့ လွင့်ပျံပေါ်ထွက်လာပါလေတော့၏။

'ဟိုရှေ့က ပုဂံပြည် ပန်းကန်ပြား မင်းပြုသည် တောင်ညာစံဒေဝီ ဟင်းသောက်ပန်းကန်လုံး မဟာသီသားတော်တစ်ပါး ဖွားမြင်သည် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တဲ့ သူ့နာမည်'

'အချိန်တန်ပါပြီဗျို့ အရွယ်တန်ပါပြီဗျို့ ပညာတွေစုံဖို့ သံဇလုံဆရာဆီပို့ ဆရာကြီးသဘောထား သမီးတော်နဲ့ ပေးစား လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ပြား'

'ဝါး ဟားဟား ဟားဟား ဟားဟား'

'ဟိုးဟိုး ဟိုးဟိုး ဟိုးဟိုး ဟိုးဟိုး'

သူ၏ သီချင်းကို အမှန်အကန် အသံလုံးကြီးကြီး အဆင်ပြေစွာဖြင့် တကယ့်ကို တည်တည်တံ့တံ့ သီဆိုအပြီးတွင်ကား အပေါ်အောက်ဘေး နေရာအနှံ့မှ တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်မောသံများ အပြိုင်ပေါ်ထွက်လာပေရာ ခဏတာလေးအတွင်းမှာ အပျော်မာတ်များ ကူးစက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားပါလေတော့၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အုန်းအုန်းထ ရယ်မောနေကြချိန်မှာ မျက်နှာ မသာမယာ ညှိုးငယ်နေရှာသူတစ်ဦးကား စိုးသီတဂူမှ တစ်ပါး အခြားလူ မဟုတ်နိုင်ပါလေ။

'တော်ပြီကွာ ငါပြန်တော့မယ်'

'ဟာကွာ သီတဂူကလည်း နေပါဦးဟ၊ ဟိုကောင်တွေနှစ်ဖွဲ့ အလှည့်ပြီးရင် ငါတို့ နောက်ထပ်တစ်ပုဒ် ဆက်ဟစ်ရအောင်ဟာ'

ဖြူတုတ်က တားနေသော်ငြား သီတဂူမျက်နှာပြင်မှာကား ဟန်ဆောင်အပြုံးပါးပါးကလေးမှ ဆင်ယင်ထားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါပေ။ ဖြူတုတ်ကား သူမဟုတ်သလို လှုရှုပ်ပါပေ။

'ငါက နောက်တာပါဟာ ဒီတစ်ခါ ပန်းကြိုက်တဲ့ မယ်ဝဏ္ဏအတွက် သူနဲ့အလွန်တရာလိုက်ဖက်တဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ငါ သေသေချာချာဆိုပေးပါ့မယ် အစိုးရာ'

'အေးကွာ ဒါဆိုရင်လည်း ပြီးရော'

သူတို့နှစ်ဦး ညှိနှိုင်း၍ ပြီးသွားပြီဖြစ်ရာ ဖြူတုတ်မှာ နောက်တစ်ပုဒ် ဆက်ဆိုဖို့ အခွင့်ရသွားပြီ ဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြင့် အခြားတစ်ဖွဲ့မှ သီဆိုသည့် ကိုင်ဇာ၏ *တက္ကသိုလ်မြေ နေဝင်မှာကိုစိုးတယ်* နှင့် နောက်တစ်ဖွဲ့၏ *မဟာဆန်သူ*တို့ကို အသာအယာနားဆင်ခဲ့ကြကာ ကျွန်ုပ်တို့၏ မဟာအဖွဲ့ အလှည့်သို့ ပြန်ရောက်လာပေရာ ဖြူတုတ်မှာ ထုံးစံအတိုင်းပင် စကား အင်ထရိုဝင်ပါလေတော့၏။

'အခု သီဆိုခဲ့သော ပုဂံသီချင်းမှာ နီလာသူ နှမများ စိတ်ကြည်လင် ပျော်မြူးရွှင်ပျ စာကောင်းကောင်း ကျက်လို့ရစေဖို့ရာ သီဆို ပျော်တော်ဆက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အခုတစ်ခါမှာတော့ သူငယ်ချင်း အလွမ်းသမားလေး သီတဂူမြတ်နိုးစွဲလမ်း ချစ်ခင်နှစ်သက်စုံမက် နီလာသူ မယ်ဝဏ္ဏအတွက် လက်ဆောင်သီချင်းကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြတင်းပေါက်ပေါင်ပေါ် မေးတင်မှေးစက်ကာ ခံစားနားသောတ ဆင်ကြပါကုန်တော့ခင်ဗျာ'

စကား အချီး အင်ထရိုအပြီးမှာ ဂစ်တာ အင်ထရိုတစ်ခု ခပ်မြူးမြူးပေါ်ထွက်လာပြီး ဒီတီးလုံးသံစဉ်မျိုးကို ကြားဖူးပါတယ်ဟု အူလည်လည်ကြီးဖြစ်ကာ အသာအယာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း နားစိုက်နေလိုက်ရပါပေ၏။ ခဏအကြာမှာ သူ့ဘယ်သံဝါကြီးဖြင့် အသံကို မြှင့်ကာ အပီဟစ်ပါလေတော့၏။

'ပန်းပဲ မောင်တင့်တယ် နတ်မောင်နမရယ် ပျော်စံမြန်းတဲ့ နတ်နန်းကြီးတွေရှိရာဌာနဝယ် ပေါ်ထွန်းပြည်ကို ပန်းတော်ဆက်တဲ့ ကိုဗျတ္တနဲ့ မယ်ဝဏ္ဏတို့ တူစုံမောင်မယ် ချစ်ကြိုးသွယ်နှောင် ရွှေဖျဉ်းညီနောင် ဖွားရာဒေသကွယ် ဝိဇ္ဇာဓော်ဂျီတပသီတွေ ဆေးကြိုတ်ပါတယ် စကားပွင့်ဂမုန်းရယ် အများဖြင့်သုံးတယ်'

'အလယ်လယ်လယ်'

အဆိုသာမက ဂစ်တာကို မတ်တတ်ထ၍ တီးလျက် ခြေအောက်ပိုင်းကကွက်များနှင့်ပါ အပီအပြင် ဆင်နွဲနေပြီဖြစ်သော ဖြူတုတ်ကို အံ့သြတကြီးကြည့်ကာ စိုးသီတဂူမှာ သူ့စက်ဘီးကို ဆွဲလျက် အပြင်းနှင်းထွက်၍ ပြန်ချသွားပါလေတော့၏။

❑

(င)

နောက်တစ်နေ့ မနက် ဒို့ကျောင်းသားကင်န်တီးဘက် ရောက်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုင်နေကျ ရေကန်ဘက် စားပွဲမှာ ခွေးခြေခုံပေါ်ထိုင်နေသော စိုးသီတဂူကို ဖျဉ်ခင်းကြမ်းပြင်ပေါ် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသော ဖြူတုတ်က မော့ကာ မော့ကာ အသနားခံတောင်းပန်နေဟန်ကို အဝေးကပင် လှမ်း၍မြင်လိုက်ရပါပေတော့၏။

'ခွင့်လွှတ်ပါ သီတဂူရာ ငါ တကယ်တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ'

'တော်ပါကွာ…ငါ့မှာ သောက်ရှက်ကို ဟက်တက်ကွဲရော'

'တကယ်ပါဟာ ငါလည်း ပထမ အစိုးနဲ့ မယ်ဝဏ္ဏတို့အတွက် ငါကိုယ်တိုင်ရေးထားတဲ့သီချင်းလေးကို တကယ်ဆိုမလို့ပါပဲ၊ ဘယ်လိုက ဘယ်လိုရေလိုက်လွဲပြီးတော့ ဟာ…ဟာ…'

'တော်ပါပြီကွာ၊ နောက်ဆို နင်ခေါ်ရင် မလိုက်တော့ပါဘူး။ ဟူး…'

'အစိုးရာ ချစ်သူငယ်ချင်းကြီးရာ။ ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ။ ဒီနေ့ည ငါ အမှန်အကန်ပြန်ဆိုပေးပါ့မယ်ဟာ…'

'ကြောက်ပါပြီ မောင်ရာ၊ ငါ့နာမည်ရော၊ သူ့နာမည်ရော မင်းသေသေချာချာကြေညာပြီးမှ ပေါက်ကရလုပ်ချလိုက်တဲ့ဟာ သူ ငါ့ကို ဘယ်…
လောက်များ ရှုးပေါ်ပေါ်ထင်…
သွားမလဲ… ကဲ'

'မင်းကို ဘာထင်စရာ…
ရှိလဲ အစိုးရာ… ဆိုတဲ့လူက…
ငါလေ ဖြူတုတ်ပဲ'

'အဲ… အေးလေ ရှုးရှု…
ပေါ်ပေါ် နင်နဲ့ ပေါင်းနေတဲ့…
ငါ့ကိုလည်း ဒီပုတ်ထဲက ဒီ…
ရှုးရှုးနှမ်းနှမ်းပဲလို့ (သူ)ထင်…
သွားမှာ မလွဲ ဘူး ဂျူး…'

သူတို့နှစ်ဦး တောင်းပန်…
ညှိနှိုင်းနေသည်မှာ မပြတ်…
သေးပါပေ။ ထိုခဏမှာပဲ ချို…
ဆွေ၊ နွေလတ်၊ အောင်နိုင်…
ထက်နှင့် မစံပယ်တို့စားပွဲသို့…
ရောက်ရှိလာခဲ့ကာ ဟိုနှစ်…
ကောင်၏အပေါ်အောက်…
ဆက်ဆံတောင်းပန်နေဟန်ကို…
မြင်သွားကာ ထူးဆန်းနေကြ…
ပါ၏။ ညတုန်းကကိစ္စကို တို…
တို တုတ်တုတ် တိတိကျကျ…
ရှင်းပြလိုက်မှ သူတို့အားလုံး…
ဖြူတုတ်ကျောကုန်းကို…
တဖုန်းဖုန်း ထုသူက ထု…
နားခေါင်းကို လိမ်ဆွဲသူက ဆွဲ…
ဆံပင်ကောက်ကောက် ခွေခွေ…
ရှည်ရှည်ကို ဖွသူက ဖွဖြင့်…
အပြစ်ပေး အရေးယူကြပါလေ…
တော့၏။ ဖြူတုတ်မှာ ပြောင်…
စပ်စပ်နှင့် မရှန်းမဖယ်အား…
ငြိမ်၍ ခံနေရရှာပါပေ၏။

'အေး နင်လုပ်ပုံက…
သီတဂူသာမက ကျန်တဲ့ ငါ…
တို့အဖွဲ့သားတွေအားလုံးရဲ့…
ဂုဏ်သိက္ခာတွေကိုလည်း ထိ…
ပါးရာကျတယ်'

'ဟုတ်ပ နီလာသူတွေ…
က အဲ အထူးသဖြင့် မယ်…
ဝဏ္ဏတို့ အဖွဲ့က ငါတို့တွေ…
နင့်လို ပေါကြောင်ကြောင်တွေ…
ချည်းလို့ မှတ်သွားရင် သွားပြီ…
အလားအလာ မကောင်းဘူး…

www.burmeseclassic.com

ဝိုင်း၍ တွယ်နေသော သူများကို ဖြူတုတ်မှာ လက်အုပ်ကလေး ချီကာချီကာ တောင်းပန်နေရှာပါပေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့ စားပွဲဝန်းကျင်သို့ စံပယ်ပန်းရနံ့ အချို့ လွင့်ပါးလို့လာခဲ့ပေရာ လှည့်၍ကြည့်လိုက်ကြပါလေသော် သီတဂူ၏ မယ်ဝဏ္ဏကို အလွန်တရာမှ ပြုံးပျော်ရွှင်လန်းစွာ တွေ့လိုက်ကြရပါ၏။ သီတဂူကား ခေါင်းကြီးငုံ့၍ ထားပါ၏။

'ကိုဖြူတုတ်ကြီးက ပျော်စရာ ကဗျာသာမက ပျော်စရာ သီချင်းလည်း သိပ်ဆိုတတ်တာပဲ'

'အဲ ဟိုလေ အဲ'

ဖြူတုတ်ကား ကျွန်ုပ်တို့ ဝိုင်း၍ အုပ်ထားသည်မှာ စက္ကန့်ပိုင်းသာရှိသေးသည့်ကာလ မယ်ဝဏ္ဏရောက်ရှိလာလေရာ သူ့ပြဿနာ အတိမ်အနက်ကို ခန့်မှန်းမိပြီး သီတဂူကြီးကိုလည်း အလွန်တရာ အားနာနေဟန် ဖြစ်နေပါပေ၏။

'ကိုဖြူတုတ်ကြီးတို့ ဒီနေ့ညကော လာကြဦးမှာလား၊ ကျွန်မတို့ပြတင်းတံခါးဖွင့်ထားပြီး စောင့်နေမယ်'

'အယ် ဟိုလေ ဟိုဟာ သူ သူ သူ'

ဖြူတုတ်မှာ ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမှန်း မသိတော့ဘဲ သီတဂူ့ကို လက်ညှိုးကလေး ညွှန်ကာ ညွှန်ကာ စကားရှေ့ဆက်၍ မတက်တော့ပါပေ။

'ဒီည ရှင်တို့တွေ လာကြဦးမှာလားလို့'

'သူ သူ သူ့ကို မေးကြည့်ပါလား မယ်ဝဏ္ဏရယ်၊ သူ သွားမယ်ဆိုရင် ငါတို့ လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်'

သီတဂူမှာ ခေါင်းကလေး အနည်းငယ်ဆိုသလောက် မော့လာကာ ဖြူတုတ်ကို အခဲမကျေစွာ စိုက်ကြည့်နေပေရာ ဖြူတုတ်မှာ မျက်နှာချိုသွေးကာ တောင်းပန်နေဟန်ပြနေပါလေ၏။ သီတဂူကား မယ်ဝဏ္ဏကို မျက်နှာလွှဲနေကာ ဖြူတုတ်ကိုသာ ကျိန်ဆဲနေပါပေလိမ့်မည်။

ဒီနောက် မယ်ဝဏ္ဏမှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခွင့်တောင်းကာ သီတဂူကို ခေါ်ဆောင်သွားပါလေတော့၏။ ချစ်စခင်စ ကြင်နာစ အချစ်ကာလလ ရေကြည်သနွေတည်စ ချစ်သူနှစ်ဦး၏ နောက်ကျောတို့ကို အကြည့်လိုက်ပါရင်း ဖြူတုတ်ကို စကားလုံးများနှင့် ဝိုင်း၍ ထပ်မံ 'မြင်း'ကြပြန်ပါလေ၏။

'အေး သီတဂူနဲ့တကွ ငါတို့တစ်ဖွဲ့လုံးကို မယ်ဝဏ္ဏက နင့်လိုပေါကြောင်ကြောင်တွေလို့ မြင်သွားထင်သွားလို့တော့ကလား၊ ဖြူတုတ်နင် ပြေးပေါက်ရှာထားပေတော့ဟေ့'

❑

(၈)

'ကိုသီတဂူတို့အဖွဲ့က တကယ်ပျော်တတ်တာပဲ'

'အဲ အင်း အင်း'

'ညတုန်းက မီးမီးတို့တွေ အဆောင်မှာ ချီးဖို့ ရေကလည်း ပြတ်၊ ဟင်းကလည်း မကောင်းဘူး၊ ဒီကြားထဲ အဆောင်မှူး တီချယ်ကြီးကလည်း ဟောက်ထားလို့ညစ်နေကြတုန်း ဖြုန်းဆို ကိုသီတဂူတို့အဖွဲ့ရဲ့သီချင်းတွေလည်း ကြားလိုက်ရရော အားလုံးတသောသောဖြစ်ပြီး ညစ်နေတာတွေ လုံးဝပျောက်သွားကြတော့တယ်'

'အယ် တကယ် အဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ် ကိုသီတဂူရဲ့ ညက ညစ်ပြီး စာမကျက်နိုင်တော့တူး ထင်ထားကြတာ သူတို့အဖွဲ့ရဲ့ သီချင်းတွေလည်း ကြားပြီးရော သောကတွေ ဘယ်ရောက်သွားမှန်းကို မသိရတော့ဘဲ စာတွေလည်း အတော်ပဲ ကျက်လို့ကောင်းလိုက်တာ၊ ဒီညလာကြဦးမှာလားဟင်'

အဆောင်သူတို့၏ သဘောထားအမှန် အစုံအလင်ကို နေ့လယ်ဘက်တွင် သီတဂူနှင့် ပြန်ဆုံစဉ် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ သိရှိခဲ့ရပါတော့၏။ ဤအခါသမယကျမှ သီတဂူမျက်နှာလည်း လမင်းကြီးပမာ ဝင်းပလာပြီး ဖြူတုတ်ကို ပခုံးဖက်ကာ ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်နေပါတော့၏။ ဤအခါ ဖြူတုတ်က ဆရာကြီးသမားကြီး လေယူလေသိမ်းအသံ တမင်ကြီး ဟန်လုပ်ကာ ဩဝါဒခြွေပါလေတော့၏။

'အဲဒါပဲ မောင်တို့ မယ်တို့ သီတဂူရဲ့ မယ်ဝဏ္ဏမှာ ဟာသရှိတယ်ဗျာတို့။ ဟာသဆိုတာ ပေါတာမဟုတ်ဘူး။ ရသကိုးပါးထဲမှာ အမြင့်ဆုံးဟာ အဲဒီဟာသပဲ'

'ဆိုစမ်းပါဦး ဆရာ ဆရာ နော့ နောရဲ့'

'အိမ်း မယ်ဝဏ္ဏဟာ တကယ့်ဟာသရဲ့ အရှင်ခါတ်ကို လုံးဝနားလည်တဲ့ အမျိုးကောင်းသမီးလေး တစ်ယောက်ပဲ။ တကယ့်ရသဟာသနဲ့ ပေါတာ၊ ကြောင်တာကို အမှန်အကန် ဝေဖန်ခွဲခြားတတ်တယ်။ ခံစားတတ်တယ်'

'ဆက်စမ်းပါဦး ဆရာကြီး ဖြူတုတ်ရယ်'

'အိမ်း ဟောဒီ လောကီလူ့ဘောင်လောကကြီးမှာ မည်သည့်နေရာဌာနမှာမဆို ဟာသ လိုတယ်။ ဟာသဆိုတာ လူမှုလောက စက်ယန္တရားကြီး အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ လည်ပတ်နိုင်ဖို့ လုံးဝကို မရှိမဖြစ် လိုအပ်တဲ့ ချောဆီပဲ ကလေးတို့'

'သေနာ၊ အမြင်ကတ်စရာ အလုံးကြီးတွေနဲ့'

'တကယ်တော့ မယ်ဝဏ္ဏဟာ ငါ့ကို လုံးဝ လေးစားကြည်ညိုသွားပြီကွဲ့။ မယုံမရှိနဲ့။ ငါနဲ့တကွ ငါ့ရဲ့ ဟောဒီက နောက်တော်ပါ တပည့်သာဝကအပေါင်းကိုလည်း မကောင်းမမြင်ဘဲ သူ့ရင်ထဲမှာ ငါတို့အဖွဲ့ရဲ့ အပျော်ဓာတ်တွေ ကူးလူးစီးဝင်သွားလေပြီဆိုတာ ငါ ပြောရဲတယ်။ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခရီးလည်း သာယာဖြောင့်ဖြူးမှာပါ။ အဲဒါ ငါဆရာရဲ့ ဟာသလက်နက်ပဲ ချစ်တပည့်တို့ ဟို့ ဟို့'

သူ့စကားလုံးတို့ အဆုံးမှာ ဝိုင်း၍ ဖမ်းချုပ်ထုရိုက်ဆွဲလိမ်ကာ အားရပါးရ ဂုဏ်ပြုပေးလိုက်ကြပါပေ၏။ အထုအရိုက် ခံနေရသည့်ကြားထဲမှာပင် ဖြူတုတ်ထံမှ တအင့်အင့်နှင့် ကဗျာရွတ်သံ ပေါ်ထွက်လာပြန်ပါပေ၏။

'ခဏ ခဏ၊ ထုရိုက်ကြတာ၊ နောက်မှ ဆေးလိမ်းရဦးမယ်'

■

ဆာသော်ဒိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီးလာတဲ့နေ့

အောင်ခိုင်စနွှး

ရန်ကုန်က အထပ်မြင့်တိုက်တွေဟာ
ရှေ့ကကြည့်ရင် လှသလောက်
တိုက်နောက်ဘက်က အရေးပေါ်
လှေကားနေရာမှာတော့ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း
လုပ်ထားတာချည်းပဲဆိုတာသိလို့
အခန်းဝယ်တုန်းက ဒါကို သေချာသတိထားပြီး
ဝယ်ခဲ့လို့သာပဲ။ မဟုတ်ရင်တော့ သူ့ဇနီး
မခင်ထွေးဟာ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ဘူးလို့
ဦးလှခိုင် တွေးမိပါတယ်။

အခုနေတဲ့တိုက်ဟာ အရေးပေါ်လှေကားကို
ကျကျနန စတီးနဲ့တောင် လုပ်ထားတာ။
ကျယ်ပြီး လက်ရန်းပါတယ်။ ဟိုဘက်ခန်းနဲ့
ဒီဘက်ခန်းရဲ့ နောက်ဖေးမီးဖိုဘက်က
အဲဒီအရေးပေါ်လှေကားကို
ထွက်တဲ့ထွက်ပေါက်တွေ
ဟာလည်း အခိုင်အခံ့
သံတိုင်ကာထားတဲ့
ဝရန်တာငယ်လေး တစ်ခုနဲ့
ဆက်သွယ်မှုရှိတယ်။ စိတ်ချလက်ချ
ကူးသန်းလို့ရတယ်ဆိုတော့
ဒေါ်ခင်ထွေးနဲ့ ဟိုဘက်ခန်းက
ကောင်မလေး

ညနေစာစားကြရင်
ကောင်းမယ်
တော်ကြာ
မီးပျက်သွားဦးမယ်
စိတ်ချရတာ
မဟုတ်ဘူးတော့
မနက်က
ရှင် ရုံးသွားကတည်းက
ပျက်နေတဲ့မီးဟာ
နေ့လယ်ကမှ
ပြန်လာတာလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆွေဆွေတို့အတွက် ရွှေလမ်းငွေလမ်းပေါ့လေ။ အဲဒီရွှေလမ်းငွေလမ်းကလေးရဲ့ သံတိုင်နံရံတွေဟာ သူတို့ထဘီတွေလှန်းတဲ့နေရာ။ အဲဒီရဲ့ အထက်ဘက်မှာတော့ အင်္ကျီတွေချိတ်လှန်းဖို့ အဝတ်ကြိုးတန်းတွေကို အခန်းနှစ်ခန်းရဲ့ နောက် ဝရန်တာ သံပန်းတွေကနေ သွယ်တန်းထားတာ ရှိတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခု အဲဒီကြိုးတွေဟာ အလယ်ပိုင်းက အဝတ်လှန်းလို့မရတော့ပါဘူး။ ဒီတန်းတွေမှာက ရွှေလမ်းငွေလမ်းကလေးရဲ့ ဝရန်တာသံပန်းကနေတစ်ဆင့် တင်ပေးထားတဲ့ ကြက်ဟင်းခါးပင်ရဲ့ နွယ်တွေက ပိတ်ဖုံးနေပြီ။

'ဟဲ့ သမီးဆွေဆွေ သိပ်အတင့်မရဲနဲ့၊ အဲဒီ နည်းနည်းဝေးတာကို ဘာလို့ ခါးကြိုးကိုင်းပြီး လှမ်းခူးနေမလဲ၊ ထားလိုက်တော့လေ။ မတော်အားလွန်ပြီး ကျသွားမှဖြင့် အောင်မယ်လေး၊ ညည်းအစား ငါကြောက်လိုက်တာအေ'

'ဒီမှာ ဒီမှာ အန်တီထွေးဘက်ကိုလာ၊ အန်တီကြည့်ထားတာ ၁၀ လုံးလောက်ရှိတယ်။ ဒါလေးခူးပြီးရင်တော်တော့၊ ငါတို့ စားလောက်နေပြီပဲဟာ'

မီးဖိုခန်းထဲကနေ တံခါးဝမှာ ခုံပုကလေးနဲ့ ထိုင်ရင်း ရွှေလမ်းငွေလမ်းဘက်ကို မျက်နှာမူလို့ ဆွေဆွေ့ကိုပဲ လှမ်းညွှန်ကြားနေတဲ့ သူ့ဇနီး မခင်ထွေးကိုကြည့်ရင်း ဦးလှခိုင်က ပြုံးမိပါတယ်။

ဒေါ်ခင်ထွေးဟာ တိုက်ခန်းနဲ့နေပေမဲ့ အမြင့်ကို

မီးပျက်ရင်
သုံးဖို့
ဂက်စ်မီးဖို
ရှိတယ်။
Aircon နိုင်တဲ့
မီးစက် ရှိတယ်
မီးလာချိန်မှာ
ဆိုရင်တော့
ဆွေဆွေ့
အခန်းဟာ
လောကအရသာ
အပြည့်ပဲ
အဝတ်လျှော်စက်
မိုက်ကရိုဝေ့ဗ်
ပေါင်မုန့်
မီးကင်စက်
ပန်းကန်ဆေးစက်
နောက်ဆုံး
ဖက်ကြော
တက်ရင်
နှိပ်တဲ့စက်တောင်
ရှိတယ်ဆိုပဲ

ကြောက်တတ်တယ်။ သူနဲ့ ဆွေဆွေတို့ နှစ်ယောက်လုံး ကြိုက်ကြလွန်းလို့ ရွှေလမ်းငွေလမ်း ဝရန်တာမှာ တကူးတက အိုးနဲ့စိုက်ထားကြတဲ့ ဒီအညာမျိုး ကြက်ဟင်းခါး အလုံးသေးသေးလေးတွေကို ရှာဖွေခူးရတဲ့အခါ ဘယ်တော့မှ ဒေါ်ခင်ထွေးက မခူးဘူး။

ဘာမှ မကြောက်တတ်တဲ့ ဟိုဘက်ခန်းက ဆွေဆွေက ဒိုင်ခံခူးတာပဲ။ ချက်ရင်တော့ သူ့မိန်းမ မခင်ထွေးကပဲ ချက်ပြီး ဆွေဆွေ့ကိုတစ်ပန်းကန် လှမ်းပေးမှာ။ ဒါမှမဟုတ် ဆွေဆွေက ဒီဘက်ခန်းကူးပြီး လာစားမှာ။ ဒါက ကြက်ဟင်းခါးသီး တစ်ခါချက်ခူးပြီးတိုင်း သူတို့လုပ်နေကျ။

သတိပေးတဲ့ ကြားကပဲ အတော်ဝေးဝေး နွယ်တစ်နွယ်မှာ သီးနေတာလေးတွေကို မမီမကမ်း ရအောင်လှမ်းခူးပြီးမှ သူတို့အခန်းဘက် ရောက်လာတဲ့ ဆွေဆွေကတော့ အန်တီထွေးကလည်း ကြောက်တတ်ရန်ကောတဲ့။ ပြောရင်း ထပ်ခူးရင်း ရယ်နေတယ်။

'ဟဲ့ ညည်း မောင်ဟိုဒင်းရော ဒီနေ့ည ပြန်အိပ်မှာတဲ့လား'

'မလာဘူးထင်တယ် အန်တီ၊ သူ့အဖေ ဟော့ချ်သွားတာ ဒီညနေပြန်လာမှာတဲ့၊ လေဆိပ်ကို သူပဲ ကြိုရမှာဆိုတော့ ဟိုမှာပဲအိပ်မှာပေါ့ အန်တီရယ်။ ပြန်လာတဲ့ သူ့အဖေနဲ့ ပြောစရာ ဆိုစရာလေးတွေ ရှိကြဦးမှာပေါ့'

ပြန်ဖြေရင်း ကြက်ဟင်းခါးသီးတွေ လှမ်းပေးတဲ့အခါတော့ ဆွေဆွေ့မျက်နှာလေးဟာ မသိမသာ ညှိုးသွားသလိုပဲ။

'ဘာအေ့ ဘယ်ကိုသွားတာ'

ဟော ထုံးစံအတိုင်း ဒါမျိုးမှာ ဗဟုသုတနည်းသော ဒေါ်ခင်ထွေးက မေးပြန်ပါပြီ။

'ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဂယာသွားသလိုမျိုးပေါ့။ ဘုရားဖူးခရီးပေါ့ အန်တီရယ်'အစချီပြီး ရှင်းပြနေလေသော ဆွေဆွေဟာ လေတဟူးဟူးတိုက်နေတဲ့ ဟာလာဟင်းလင်း အရေးပေါ် လှေကားအဆင်းကို ကျောပေးရပ်နေတာ မကြောက်မရွံ့ဘဲ။ လက်တ[...]
ဖက်က လက်ရန်းသံပေါင်[...]
ကို ကိုင်ထားလို့ တော်ပါသေး[...]
ရဲ့။

❑

မှတ်မှတ်ရရ နှစ်ရဲ့အ[...]
ပထမဆုံး ဇန်နဝါရီတစ်ရ[...]
နေ့မှာ သူတို့ဘေးခန်း[...]
ရောက်လာတဲ့ ဆွေဆွေနဲ့ [...]
တို့လင်မယားဟာ အဲဒီနေ့[...]
နေမှာပဲ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ခဲ့[...]
တယ်။

'ဟိုဘက်ခန်းကို [...]
အသစ် ရောက်လာတယ်ရှ[...]
ညားခါစလေးတွေထင်တယ်[...]
ကောင်မလေးက ခပ်ညို[...]
အညာသူမလေးထင်တယ်[...]
ကောင်လေးကတော့ [...]
ခြားမင်းသားရုပ်ပဲတော့၊ [...]
မှချော'

ဒေါ်ခင်ထွေးဟာ [...]
ရှေ့တံခါးကို ခပ်ဟဟလုပ်[...]
စပ်စုတယ်။

အလုပ်သမားတွေ[...]
ပစ္စည်းတွေတင် လာ[...]
အကောင်းစားတွေချည်း[...]
ဆက်တီတွေ၊ တီဗွီ၊ [...]
သေတ္တာအစုံပဲ။ Aircon [...]
မယ့် အလုပ်သမားတွေလည်း[...]
ပါတော့ လှေကား[...]
ယောက်ယက်ခတ်နေတာ[...]

ဒီတိုက်ဟာ ဆောက်[...]
ခါစ အသစ်စက်စက်။ လူ[...]
တဲ့ အခန်းတောင် ၁၆ ခန်း[...]
၉ ခန်းလားပဲရှိသေးတာ။ [...]
တို့ဘေးကအခန်းဟာ [...]
ထားပြီး လာမနေကြ[...]
တာလို့ သိရတော့ မနှစ်[...]
ပြောင်းလာခါစမှာ 'ဒီ ၆ [...]
မှာ ကျွန်မတို့ အဘိုး[...]
အသွားကြီးနှစ်ယောက်[...]
ဖြစ်ပါ့မလား၊ ရှင်က[...]
ရုံးကနေ ညနေ[...] ပြန်[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေလယ်ဆို ကျွန်မတစ် ယောက်တည်း မနေရဲပေါင်' လို့ ဆိုလေတဲ့ ဇနီးသည်ကို ဦးလှခိုင်က အတော်အားပေး နစ်သိမ့်ရတယ်။

'မကြောက်ပါဘူးကွာ၊ ယ်ထားပြီးမှတော့ ဘေးခန်း က လူတွေဟာ လာနေမှာပါ၊ အဖော်ရမှာပါ'လို့ ပြောရ တယ်။ ညနေဆို ရုံးက သူ ဆက်စောပြီး ဆင်းရတယ်။

အခု ဆွေဆွေရှိလာတော့ ဦးလှခိုင် အတော်အဆင်ပြေ သွားပြီ။ ရုံးကအပြန် ဟိုဒီ ဆိုင်ရောလေးရှိရင် ဝင်လို့ရ သွားပြီ။ အိမ်ကို နောက်ဆံ ထောင်းဘဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဘာလေး ထိုင်လို့ရသွား ပြီ။

အခန်းတွေရဲ့နောက် ရွှေလမ်းငွေလမ်းလေးရဲ့ ဘက်ထိပ် ဒီဘက်ထိပ် တံ ၂ ချပ်ဟာ တစ်နေ့ခင်း ဖွင့်နေတယ်။ ဒေါ်ခင်ထွေး ဆွေဆွေဟာ တစ်နေ့လုံးကို ဘက်ကလှမ်းပြောလိုက်၊ ဒီ ဘက်က လှမ်းအော်လိုက်နဲ့ ခန်းတွေ၊ ဝရန်တာတွေ ဘက်မှာပဲ ကိုယ်စီရှိနေတတ် တာမို့ ဦးလှခိုင် အိမ်ပြန် လို့ တံခါးဘဲလ်နှိပ်ရင် ဒေါ်ခင်ထွေးက ကြား မှကြားတာ။ အတော်ခေါ် ရတယ်။

မန္တလေးသူ ဆွေဆွေနဲ့ ယင်းဇာတိ အညာသူစစ် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့ဟာ ကွဲ နေတဲ့ သားအမိပြန် တွေ့ လိုပါပဲ။ တစ်နေ့တစ်နေ ချင်တဲ့ အညာဟင်းတွေ ဆွေဆွေက ချေးဆင်း ပေး၊ ဒေါ်ခင်ထွေးက ခဲချက်၊ အဆင်ကိုပြေလို့။

ဒီဆက်သွယ်ရေးမှာ ဆွေဆွေကပဲ မကြာခဏ နေ့ ခင်းဘက် သူတို့မီးဖိုခန်းကို ရွှေလမ်းငွေလမ်းက ကူးလေ့ရှိ ပြီး ဒေါ်ခင်ထွေးကတော့ သွားခဲလှတယ်။ ဦးလှခိုင်က လည်း ရောက်ဖူးအောင်လို့ သူတို့ပြောင်းလာခါစက သွား လည်ဖူးတာ တစ်ခါပဲ။

ဆွေဆွေတို့လင်မယား ဟာ ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာ မတူကြပေမဲ့ ဆွေဆွေရဲ့ညည့် ခန်းမှာ ပန်းအိုးတွေ ဝေဝေဆာ ဆာနဲ့ ဘုရားစင်ကို တွေ့ခဲ့ရ ဖူးတာမို့ ဦးလှခိုင်က သာဓု ခေါ်မိပါတယ်။ သူ့ခင်ပွန်း ကောင်လေးကိုလည်း နား လည်လိုက်လျောတတ်တဲ့သူ၊ မိန်းမကိုချစ်တဲ့ လူငယ်ပဲလို့ စိတ်ထဲက အမှတ်ပေးမိတယ်။

ဒေါ်ခင်ထွေး မှတ်ချက် ကတော့ နောက်တစ်မျိုး။

'သူ့မယားသူ ချစ်ပုံ ရပေမဲ့ ကောင်လေးဟာ လူ တစ်မျိုးတော့။ ညနေစာအမီ စောစောပြန်လာတဲ့နေ့တွေမှာ တောင် ဆွေဆွေချက်ထားတာ ကို သိပ်စားလေ့မရှိဘူးတဲ့။ မိဘအိမ်မှာ ဝင်စားပြီးမှ ပြန် ပြန်လာတာတဲ့။

အိမ်ကို ဧည့်သည်လာ တာလည်း ကောင်လေးက တယ်ကြိုက်ပုံမရဘူး။ သူတို့ ပြောင်းလာခါစက မှတ်မိ လား။ ကျွန်မ တံခါးခေါက် ပြီး အောက်ဆုံးထပ်၊ မြေရှင် အခန်းကပေးလိုက်တဲ့ ကိုက် ဝင်ပေါက်နဲ့ ရေစက်ခန်းသော့ မိတ္တူတွေ သွားပေးတာ အဲဒီ မောင်ဟိုဒင်းက တံခါးလာ ဖွင့်ပေးတယ်။

ဆွေဆွေက ကျွန်မနဲ့ စကားပြောတုန်း အဲဒီသူငယ် ဟာ အခန်းထဲဝင်သွားလိုက် တာ ကျွန်မပြန်တဲ့အထိ ထွက် မလာတော့ဘူး။

တကယ်ဆို ကြီးကြီး ရယ် ကျွန်တော်က တစ်နေ ကုန် အလုပ်သွားနေရတာ၊ အိမ်မှာ မိန်းမတစ်ယောက် တည်း ကျန်ရစ်တာ၊ ကြီးကြီး တို့ကိုအပ်ပါတယ်၊ စောင့် ရှောက်ပါနော်တို့ ဘာတို့ သူ ကပြောရမှာမဟုတ်ဘူးလား တော်'တဲ့။

ကြည့်ရတာ သူလည်း အဲဒီတစ်ခါပဲ ဆွေဆွေတို့ အခန်းကို ရှေ့ဝင်ပေါက်က ဝင်ဖူးပြီး အဲဒီနောက်မှာတော့ ခုလိုပဲ နောက်ဘက်က ဆွေဆွေမီးဖိုခန်းမှာ တံခါးဖွင့် ထားချိန် အဲဒီကနေပဲ ဆက် သွယ်တော့တာဖြစ်မှာပါ။

မရင်းနှီးတဲ့နောက် တော့ ဆွေဆွေက သူ့ ယောကျ်ားနာမည် 'ဖိုင်ဖယ်' လို့ပြောပြတာတောင် ဒေါ်ခင် ထွေးက မခေါ်တတ်တော့ မောင်ဟိုဒင်းတဲ့။ ခုထိ မောင် ဟိုဒင်းပဲ။

❑

နောက်ဘက် ရွှေလမ်း ငွေလမ်း ဝရန်တာမှာ ကြက် ဟင်းခါးပင်လေးတွေ စစိုက် တော့ အစေ့တွေဟာ ဆွေဆွေ ယူလာတာ။

မိဘ သဘောမတူဘဲ ယူတဲ့ လင့်တစ်မျက်နှာကို တစ်ရွာထင်ပြီး ရန်ကုန်ရောက် လာခဲ့ရတဲ့ ဆွေဆွေဟာ သူ့ အောက်က ညီမလေးနဲ့တော့ တိတ်တဆိတ် အဆက်အသွယ် ရှိပုံရတယ်။ မန္တလေးက ထိုး မုန့်တို့၊ အညာစားစရာနဲ့ အသီးအရွက်တွေ တစ်ခါ တစ်ရံ ဦးလှခိုင်တို့အခန်းကို

လက်ဆောင်ပေးတတ်တယ်။

သူ့အခန်းမှာထားပြီး ချက်စားလို့မသင့်တဲ့ ဟင်း လျာကို ဒီဘက်က ရေခဲ သေတ္တာမှာလာထားပြီး စား တတ်တယ်။ သူ့ယောကျ်ား က ဘာမှ မပြောပေမဲ့ အား နာလို့တဲ့။

ဦးလှခိုင် ရုံးမသွားခင် တိုက်အောက်ကို ဈေးဝယ် တစ်ခေါက် ဆင်းတတ်တဲ့ ဒေါ်ခင်ထွေး သိကြားထားတဲ့ ဆွေဆွေတို့အကြောင်းကတော့ ဆွေဆွေ့ယောကျ်ား မောင်ဟို ဒင်းဟာ တစ်ဦးတည်းသော သား၊ မိဘများဟာ အလွန် ချမ်းသာတဲ့ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ၊ ဒီတိုက် ဟာလည်း သူတို့ဆောက်ခဲ့တဲ့ တိုက်တွေထဲက တစ်လုံးပဲ။

တချို့ကတော့ ဆွေဆွေ နဲ့ရချိန်မှာ ဒီကောင်လေးဟာ လူပျိုမဟုတ်တော့ဘူး၊ တစ်ခု လပ်လေးလို့ ဆိုကြသတဲ့။ မိဘသဘောတူပေးစားတဲ့ သူတို့ဘာသာတူ မိန်းမနဲ့ လမ်းခွဲပြီး မန္တလေးရုံးခွဲကို အလုပ်သွားလုပ်ရာက ဆွေ ဆွေနဲ့တွေ့ပြီး ညားတာတဲ့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆွေဆွေ ကိုတော့ ချစ်ပုံရသားပဲ။ နှစ် ဖက်မိဘ သဘောမတူတဲ့ ကြားက ရအောင်လက်ထပ် တယ်။ မိဘနဲ့ ပေါင်းသင်းနေ ဖို့ အဆင်မပြေ၊ ဆွေဆွေက လည်း စကတည်းက သတ် သတ်နေမယ်ဆိုလို့ သူ့ချမ်းသာ နေ့ဆိုမိဘတွေနဲ့ လုပ်ငန်းခွင် ရုံးခန်းမှာ၊ ညနေမှ ဆွေဆွေ့ ဆီ ပြန်လာ ညအိပ်၊ မနက် ဒီကနေရုံးသွား၊ ကူးသန်းနေ ရတာ။

ထူးခြားတာကတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညဘက်မှ တိုက်အောက်မှာ ရပ်တဲ့ သူတို့ရဲ့အကောင်းစားကားကြီးထဲမှာ ဆွေဆွေတို့ လင်မယားအတူစီးပြီး အပြင်တွေဘာတွေကို ညနေညဘက်သွားတာ တစ်ခါမှမမြင်တွေ့ရခြင်းပဲ။

အသားညိုညို၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အလွန်လှပေမဲ့ ရွက်ကြမ်းရေကျိုရုပ်သာရှိတဲ့ ဆွေဆွေ့ကို ဒေါ်ခင်ထွေးက 'ဟဲ့ နင့်ယောကျ်ားဒီလောက်ချောတာ တော်ကြာ ဒီကားကြီး တစ်ယောက်တည်းမောင်းနေတဲ့ မောင်ဟိုဒင်းကို လူပျိုထင်ပြီး ချဉ်းကပ်တဲ့မိန်းမနဲ့ တွေ့သွားဦးမယ်။ စုံတွဲလေး ဘာလေး ခုတ်ပြီး သွားလာထားမှ ပိုင်ရှင်ရှိမှန်း လူသိမှာပေါ့ ဆွေဆွေရဲ့'လို့ဆိုရင် ဆွေဆွေက ရယ်တယ်။

'အို နံပါတ်နှစ်ပေါ်လာတော့လည်း ကျွန်မက နံပါတ်တစ်အဖြစ် ရာထူးတက်တာပေါ့ရှင်'လို့ ဟာသနှောပြီးသာ ပြန်ပြောတတ်ပါတယ်။

အမှန်တကယ်တော့ လူငယ်ဖြစ်ပြီး ရှော့ပင်းမောလ်တွေ ဘာတွေပတ်ဖို့ ဝါသနာမပါ၊ အဘွားကြီး ဒေါ်ခင်ထွေးလိုပဲ တစ်ခါတစ်ရံမှ လမ်းထဲက စတိုးဆိုင်တို့၊ ရပ်ကွက်ဈေးလေးထဲတို့လောက်သာ သွားတတ်တဲ့ ဆွေဆွေဟာ အိမ်တွင်းပုန်းမလေးလို့ ဆိုရမှာပဲ။

မနက်စာစားပြီးရင် သူ စာဖတ်မယ်၊ TV ကြည့်မယ်။ ကလေးမရှိသေးတော့ အိမ်သန့်ရှင်းရေးလည်း အထူးတလည် လုပ်စရာမလိုဘူး။ အဝတ်လျှော်စက်နဲ့ လျှော်ပြီး

> မနက်စောစော
> TV က
> တရားတော်
> နာဦးမယ်လို့
> ဖွင့်လိုက်တော့
> မီးကမလာဘူး
> ဒီတာမွေမှာ
> မီးဟာ
> တစ်ခါပျက်ရင်
> သုံးလေးနာရီ
> ကြာတတ်တာ
> ဆိုတော့
> ချက်ရေးပြုတ်ရေး
> ကိစ္စဟာ
> ခါတိုင်းလိုပဲ
> ဆွေဆွေ့
> မီးဖိုချောင်ဆီကို
> ရွှေ့ရတော့မယ်

သား အဝတ်လေး ဘာလေး မီးပူထိုးမယ်။ ဒါပဲ။ ဆွေဆွေရဲ့ တစ်နေ့တာမှာ ဒေါ်ခင်ထွေးနဲ့ နောက်ဖေးပေါက်ကနေ စကားလှမ်းပြောနေတဲ့ အချိန်က ခပ်များများ။

ခုဆိုရင် ဒေါ်ခင်ထွေးဟာ ဆွေဆွေ့ကို နာမည်ထက် သမီးလို့ ခေါ်တာက များတယ်။ ဒီတာမွေဟာ မကြာခဏ မီးပျက်လွန်းလို့ ဂက်စ်မီးဖိုဝယ်ပေးပါလို့ ဦးလှခိုင်ကို ပူဆာနေတာလည်း ရပ်သွားပြီ။ ဆွေဆွေ့အခန်းမှာ အားလုံးရှိတယ်လေ။

မီးပျက်ရင်သုံးဖို့ ဂက်စ်မီးဖိုရှိတယ်။ Aircon နိုင်တဲ့ မီးစက်ရှိတယ်။ မီးလာချိန်မှာဆိုရင်တော့ ဆွေဆွေ့အခန်းဟာ လောကအရသာအပြည့်ပဲ။ အဝတ်လျှော်စက်၊ မိုက်ကရိုဝေ့ဗ်၊ ပေါင်မုန့်မီးကင်စက်၊ ပန်းကန်ဆေးစက်၊ နောက်ဆုံး ဇက်ကြောတက်ရင် နှိပ်တဲ့စက်တောင် ရှိတယ်ဆိုပဲ။ ဆွေဆွေ့ယောကျ်ားက အကုန်ဝယ်ပေးထားတာ။

လောကမှာ လျှပ်စစ်ကို ဆွေဆွေ့လောက် အပြည့်အဝ အသုံးချတတ်သူဟာလည်း ရှိမယ်မထင်ဘူး။ ယောကျ်ားက ညဘက်မှပြန်လာတဲ့ ဆွေဆွေ့အခန်းဟာ တစ်လကို မီတာခ နှစ်သောင်းကျော် အနည်းဆုံးပဲတဲ့။

အသက်ကြီးပြီမို့ စောင်တွေမလျှော်နိုင်ဘူး၊ မညှစ်နိုင်ဘူး၊ မိုးရွာလို့ အဝတ်မခြောက်ဘူးဆိုတဲ့ ဒုက္ခအားလုံး ခု ဒေါ်ခင်ထွေး ကင်းဝေးပြီ။ အဝတ်အခြောက်ခံစက်ပါ ရှိနေတဲ့ ဆွေဆွေ့အခန်းကို ပို့လိုက်ရုံပဲ။ မနက်ကပေးလိုက်ရင် ညနေတောင် မစောင်းဘူး၊ နေ့လယ်မှာ မွှေးကြိုင်ခြောက်သွေ့နေတဲ့ စောင်တွေရပြီ။

ဟင်းနွှေးတာလောက်ကစ သုံးနိုင်ပြီ။ ငါးသလောက်ပေါင်းလို ဟင်းမျိုးကို မိနစ်ပိုင်းနဲ့ ချက်ပြီးတဲ့ မိုက်ကရိုဝေ့ဗ်ဆိုရင် ဆွေဆွေ့ကြောင့် ဒေါ်ခင်ထွေးဟာ သိရုံမက အကြိုက်ကြီးကြိုက်နေပြီပေါ့။

'ကြီးကျယ်တယ်ပဲ ပြောပြော ဆွေဆွေတော့ ဘဝမှာ လျှပ်စစ်မရှိရင် မနေတတ်ဘူး အန်တီထွေးရေ။ မီးပျက်ရင် ဘဝပျက်သလိုပဲ ခံစား တယ်ရှင့်'လို့ဆိုတဲ့ ဆွေ စကားကို ခုဆို ဦးလှခိုင် တောင် သဘောကျပါပြီ။

ဆွေဆွေပြောတာဟု တယ်။

ဒီရန်ကုန်မှာတော့ သ ရဲ့ ပျော်ရွှင်သာယာမှု လျှပ်စစ်မီးကြိုးတွေက သ ဆောင်လာတာ အသေအ ပဲ။

❑

မနက်စောစော TV တရားတော် နာဦးမယ်လို့ ဖွ လိုက်တော့ မီးကမလာဘူး ဒီတာမွေမှာ မီးဟာ တစ် ပျက်ရင် သုံးလေးနာရီ ကြာ တတ်တာဆိုတော့ ချက် ပြုတ်ရေးကိစ္စဟာ ခါတိုင်း ပဲ ဆွေဆွေ့မီးဖိုချောင်ဆီ ရွှေ့ရတော့မယ်။

မိန်းမ မခင်ထွေး အချိန်မှီပြောမယ်ဆိုပြီး နော ဖေးကို ဦးလှခိုင် ဝင်သွ တော့ ဒေါ်ခင်ထွေးနဲ့ဆွေ စကားပြောနေကြတာ ကြားရပါတယ်။

'လျှပ်စစ်မီးကိုလည်း ယောကျ်ားလိုပဲ သဘော ရတယ်အန်တီ၊ ဒီ ၂ မျိုး အတူတူပဲ။ သူ လာချင် မယ်၊ မလာချင်မလာဘူ လာရင် ဝမ်းသာလိုက်ရုံ မလာတော့လည်း ဘယ် မှ မတတ်နိုင်ဘူး။ မီးပ တာကို ကိုယ့်ဘက်က အ တင် အရေးဆိုခွင့်မှ မ အန်တီရယ်'တဲ့။

အမှတ်မထင် ကြား တဲ့ ဆွေဆွေ့စကားဥပမာ ဦးလှခိုင်က အသံထွက်အော တောင်ရယ်ပြီး သဘော ပါတယ်။ ကြည့်ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ောက်တည်းပဲနေရတဲ့ရက် ွာ နေ့တိုင်းလိုလိုဆိုတော့ းချက်တွေ ရှိလာဟန်တူ ခဲ့။

ဦးလှခိုင် ဘာမှမပြောရ ခင်မှာ ဒေါ်ခင်ထွေးက ာက်လှည့် အနားကပ်ပြီး တိုးတိုးပြောတယ်။

'ဒီမနက်တော့ မီးပျက် မှဲ့ ကျွန်မလည်း သူ့အခန်း းမချက်ဘဲ ဝယ်ပဲစားကြ ေ ကောင်းမလား စဉ်းစား ယ်တော့၊ ဆွေဆွေဟာ ိ်နေကောင်းပုံ မရဘူး၊ ည့်ရတာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ကောင်မလေး'

ဒေါ်ခင်ထွေးစကားကို းတော့ ဦးလှခိုင်ဟာ မီး က်တဲ့ ကိစ္စကိုမေ့သွားပြီး ည့်သမီးက မြေးဦးလေး ယ့်အတိုင်းပဲ ဝမ်းသာမိ ဘယ်။

ကိုယ်ဝန်ရှိရင်ကောင်း ပေါ့။ ဆွေဆွေ့အရွယ်ဟာ ွားရတာကောင်းတယ်။ လေးရလာရင် နေ့ခင်းဆို ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတဲ့ ွေဟာ အထီးကျန်မဆန် ာ့ဘဲ ကလေးမိခင်ဘဝနဲ့ ာ်ရှင်နေနိုင်မယ်။ သူ့ခင် း မောင်ဟိုဒင်းဟာလည်း ညမှ ပြန်လာတဲ့လူ မဟုတ် ာ့ဘဲ မိန်းမနဲ့ကလေးကို ှိ်ပေးပြီး အိမ်ကိုခင်တွယ် ယောကျ်ား ဖြစ်လာတော့ ပေါ့။

ငါတို့တုန်းကလည်း းကိုမွေးခဲ့တာ ဒီလိုငယ် ည်စဉ် အိမ်ထောင်ဦးမှာပဲ။ းသမီးဆိုတာ လင်နဲ့ ားကို ပိုနိုင်မြဲအောင် ်းနှောင်ပေးတဲ့ ကြိုးတစ် ောင်းပဲလို့ ဆက်ပြီးတွေး တောနေမိပါတယ်။

ဆွေဆွေမှာ ရင်သွေးရ လာရင် မန္တလေးက စိတ်ဆိုး စိတ်နာနေတဲ့ မိဘတွေဟာ ဆွေဆွေ့ကိုပစ်မထားတော့ဘဲ ပြန်ဆက်သွယ်လာကြလိမ့်မယ်။ ဒီက မကြည်ဖြူတဲ့ ယောက္ခမ တွေကလည်း မြေးမကို အသိ အမှတ်ပြုလာဦးမှာပေါ့လေ။

စင်ကာပူကနေ ငွေလွှမ်း ပို့ရှာသော ပို့နိုင်တဲ့ သားကို လွမ်း တိုင်း 'ကျွန်မတို့အိမ်ဟာ ပျင်း စရာကြီး၊ ဟာတာတာကြီး' လို့ ညည်းတတ်တဲ့ ဒေါ်ခင် ထွေးလည်း ဆွေဆွေ့ကလေး ကို ခေါ်ထိန်းဦးမှာ သေချာ တာပေါ့။

အဲဒီအချိန်ကျရင်တော့ ကြက်ဟင်းခါးနွယ်တွေကို တိုးချဲ့ပြီး အကြောက်အလန့် မရှိ ရွှေလမ်းငွေလမ်းကလေး ကနေ ဖြတ်လာနေကျ ဆွေ ဆွေ့ကို ကလေးချီပြီး အဲဒီလို မကူးသန်းရဘူးနော်လို့ တင်း တင်းကျပ်ကျပ် ပြောထားမှ ဖြစ်မယ်။

❑

ဒေါ်ခင်ထွေးက ပြက္ခ ဒိန်အသစ်ကို နံရံမှာချိတ်ရင်း ဒီနေ့ဟာ ဆွေဆွေတို့ပြောင်း လာတာ တစ်နှစ်ပြည့်တဲ့နေ့ တဲ့။

'ဆွေဆွေက သူ့ ယောကျ်ားကို မန္တလေးမှာ လည်း အလုပ်တွေ သူများနဲ့ လွှဲထားရတဲ့အတူတူ မန္တလေး မှာ သွားနေကြရအောင်လို့ ပြောတော့ မောင်ဟိုဒင်းက ဒီမှာ သူ့အဖေတစ်ယောက် တည်းနဲ့ မနိုင်ဘူး၊ အမေက လည်း ခွဲထားရစ်လို့ မဖြစ် သေးဘူးလို့ ပြောတယ်တဲ့' ဆိုတာပါ ထပ်ဆက်တယ်။

ဒီရက်မှာ ဆွေဆွေဟာ မန္တလေးကို ပိုပြီး သတိရ လွမ်းဆွတ်နေပုံ ရတယ်လို့ ဦးလှခိုင် ထင်ပါတယ်။ ဒါက တိုက်နောက်က ကြက်ဟင်း ခါးချုံကိုကြည့်ပြီး တွေးကြည့် မိတာ။

ခါတိုင်းဆို ဘာအလုပ် မှမရှိတဲ့ ဆွေဆွေက အားအား ရှိတိုင်း နွယ်တွေဖြရှာပြီး တစ် လုံးတွေ့တစ်လုံး ခူးနေတော့ ကြက်ဟင်းခါးသီးဟာ ရင့်တဲ့ အထိ မနေရဘူး။

မနက်ကတော့ သူ နောက်ဖေးတံခါးဖွင့်ကြည့် လိုက်တာ မခူးဘဲပစ်ထားလို့ ဝါထိန်နေအောင် မှည့်ရုံမက ကွဲထွက်ပြီး အစေ့နီနီတွေ တောင် ပေါ်နေတဲ့ ကြက် ဟင်းခါးသီးတွေတောင် ၁၀ လုံးလောက် မြင်ရတယ်။ ခူး ရမယ့်အနေတွေဆို အများ ကြီးပဲ။

သဘောကတော့ ကြက် ဟင်းခါးသီးချိုဟာ ဆွေဆွေ နဲ့ လေးငါးရက်မက ကင်း ကွာနေတဲ့သဘောပဲ။

'ညနေစာစားကြရင် ကောင်းမယ်၊ တော်ကြာ မီး ပျက်သွားဦးမယ်၊ စိတ်ချရ တာမဟုတ်ဘူးတော့။ မနက် က ရှင် ရုံးသွားကတည်းက ပျက်နေတဲ့မီးဟာ နေ့လယ်က မှ ပြန်လာတာလေ။ ကျွန်မ ဖြင့် ညနေစာပါ ဆွေဆွေ့ ဘက်မှာ ချက်ရတော့မယ် ထင်နေတာ၊ တော်ပါသေးရဲ့။

ကောင်မလေးလည်း ဒီ ရက်မှာ မျက်နှာမကောင်းဘူး။ သူက ဘာမှမဖြစ်ဘူးပြောပေ မဲ့ ကျွန်မထင်တာ ယောကျ်ား ကို မန္တလေးကို ပြန်ခေါ်တာ မရလို့ လင်မယားအချေအတင် ဖြစ်နေဟန် တူတယ်။

နေဦး၊ ဒီဘက်မှာ ထမင်းလာစားပါလားလို့ ကျွန်မ ဆွေဆွေ့ကို သွားခေါ် လိုက်ဦးမယ်'

ပြောပြောဆိုဆို ဒေါ်ခင် ထွေးက နောက်ဖေးခန်းဘက် ဝင်သွားတာနဲ့ ဦးလှခိုင် ဘာမှ တောင် ပြောချိန်မရလိုက်ဘူး။ တကယ်တော့ သူက ဒီနေ့ရုံး ကအပြန်မှာ အမှတ်မထင် ကြုံ တာလေးတစ်ခုကို ပြောမလို့။

ကဲပါလေ၊ ညကျမှပဲ ပြောတော့မယ်၊ အခုက ဆွေ ဆွေ ဒီဘက်ကူးပြီး ထမင်း လာ စားချင်စားဦးမှာလို့ တွေးပြီး ရှေ့ကဖွင့်ထားတဲ့ TV ကို ကြည့်လိုက်ပေမဲ့ ဦး လှခိုင်ခေါင်းထဲက ဆွေဆွေ ဟာ ထွက်မသွားပါဘူး။

တစ်နေ့ကနဲ့ တစ် ယောက်တည်း နေရရှာတဲ့ မိန်းကလေး၊ ငါတို့အိမ်နဲ့ဆက် သွယ်တဲ့ ကြက်ဟင်းခါးပင် တန်း ရွှေလမ်းငွေလမ်းကလေး ရှိနေလို့ တော်သေးတာ။ ဒါ တောင် ခုတလောဆို မီးဖိုခန်း မှာ ခုံလေးတစ်လုံးနဲ့ ထိုင်ပြီး ပြတင်းပေါက်ကနေ တွေတွေ ငေးနေတာ မြင်မိတယ်။ တစ် ခါတစ်ရံ မျက်ရည်စလေး တွေနဲ့။

'သမီးဆွေဆွေ၊ ဘာဖြစ် လို့လဲကွယ်၊ ညက မောင်ဟို ဒင်းနဲ့ စကားများကြသလား' လို့ ဒီဘက်ခန်းက လှမ်းမေး ရင် ဆွေဆွေဟာ ချက်ချင်း မဖြေဘူး။ ခဏတဲ့ဆိုင်းနေပြီး မှ ဖြေတဲ့အဖြေဟာ တစ်ခု တည်းပဲ။ 'မန္တလေးကို လွမ်း လို့ပါ အန်တီရယ်၊ ဦးရယ်' တဲ့။

TV ကို ငေးရင်း သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆက်တွေးနေတုန်းမှာ မီးဖိုခန်းဘက်က ဒေါ်ခင်ထွေးရဲ့ ထိတ်လန့်တကြား အော်သံကို ကြား လိုက်ရပါတယ်။

'အောင်မယ်လေး၊ ကိုလှခိုင် လာပါဦးတော့၊ ဆွေဆွေ ဒီမှာ'

❑

တစ်တိုက်လုံးက လူတွေရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ တုန်ယင်နေပြီး အသက်မပြတ်ငိုနေတဲ့ ဒေါ်ခင်ထွေးကို ဧည့်ခန်းက ခုံရှည်ပေါ်မှာ အရင်လှဲနေစေရတယ်။

အော်သံကြောင့် သူပြေးသွားတော့ ဦးလှခိုင်တွေ့ရတာက ဒေါ်ခင်ထွေးဟာ ဆွေဆွေတို့ နောက်ဖေးတံခါး ဝ ရွှေလမ်းငွေလမ်းအစမှာ လဲပြိုလုမတတ်ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ကိုကျော်ပြီး အထဲကိုကြည့်လိုက်တော့ ဆွေဆွေဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်သား မီးဖိုခုံကို တစောင်းမှီလျက်ပုံစံနဲ့ လက်ထဲမှာ ဝိုင်ယာကြိုးတစ်စကိုဆုပ်လို့။

လျှပ်တစ်ပြက်မြင်ကွင်းမှာ တွန့်လိမ်နေဆဲပဲ။ ညှော်နံ့လို အနံ့ကြီးတစ်ခုလည်း ရနေတယ်။

အလွန်ထိတ်လန့်ပေမဲ့ သတိရှိတဲ့ ဦးလှခိုင်ဟာ မိန်းမကို အမြန်အိမ်ထဲပြန်ခေါ်ဆွဲသွင်းပြီးနောက် တံခါးကို ချက်ထိုးပိတ်တယ်။

ဒီမြင်ကွင်းကို သူသိတယ်။ ဆွေဆွေဟာ ဓာတ်လိုက်နေတာ။ သူ့မိန်းမဟာ ကြောက်တတ်တဲ့ စိတ်ရှိလို့ အခု အသက်ရှင်တာ။ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့နဲ့များ ဆွေဆွေလဲကျနေတာပဲဆိုပြီး သွားဆွဲလိုက်ရင် သူပါသေမှာ။

ရဲတွေရောက်လာတယ်။ မြေညီထပ်က တိုက်ရှင်က ဆွေဆွေ့ခင်ပွန်း ဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်နေတယ်။ လေးလွှာက ဆရာဝန်မလေးက ရဲတွေမေးမြန်းတာကို ဖြေနိုင်အောင် ဒေါ်ခင်ထွေးကို အရင်ဆေးကုနေတယ်။ ဆွေဆွေ့ဧည့်ခန်းထဲမှာ လူတွေအပြည့်ပဲ။

ရပ်ကွက်လူကြီးနဲ့ ရဲတွေ၊ နောက်ရောက်လာတဲ့ လျှပ်စစ်သမား၊ ဆရာဝန် စတဲ့ လူတွေ ပြောနေတာကတော့ ဆွေဆွေ့လက်ထဲမှာ ကိုင်လျက်တွေ့ရတဲ့ ဝိုင်ယာကြိုးဟာ လျှပ်စစ်မီးဖိုက ကြိုး၊ အနားမှာ ဝက်အူလှည့်လေး တစ်ချောင်းလည်းတွေ့ရတယ်တဲ့။

လျှပ်စစ်မီးဖိုကို ပြုပြင်ဖို့ ဒီကြိုးကိုဖြုတ်ရင်း မတော်တဆ ကိုင်မိတာလား။ ဒါဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ နံရံကပလပ်ကို မဖြုတ်ဘဲ မီးခလုတ်ကိုလည်း ဖွင့်ထားတာလဲ။ တမင်များ ကိုင်လိုက်တာလား။ ထင်ကြေးတွေ အမျိုးမျိုးပေးကြတယ်။

ဝိုင်ယာကြိုးကို ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ဆွေဆွေရဲ့လက်တွေဟာ လက်ချောင်းတွေ မီးကျွမ်းနေတယ်တဲ့။ ကြားရရုံနဲ့ပဲ ဦးလှခိုင် သွားမကြည့်ရက်တော့ဘူး။

ရဲတချို့က မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး နေရာရွှေ့ဖို့၊ သယ်ဖို့ စီစဉ်နေတုန်း ရဲအရာရှိက 'အန်ကယ် ပြောပြဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ပြောပါနော်' တဲ့။ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးလာပြောတယ်။

တကယ်တော့ ဦးလှခိုင်လည်း ဒေါ်ခင်ထွေးနီးပါးပါပဲ။ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်နေပြီး ထိုင်ရာက ထဖို့တောင် အားမရှိတော့ဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာ ဧည့်ခန်းထဲကလူတွေကို တိုးဝှေ့ပြီး အပြေးတစ်ပိုင်း ဝင်လာတဲ့ မောင်ဟိုဒင်းကို မြင်ရတယ်။ သူဟာ အလွန်မှ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေပုံပဲ။ လူတစ်ယောက်က သူ့ပခုံးကို ဖမ်းဆွဲထားပြီး ညီလေး မင်းသွားမကြည့်နဲ့ဦးတဲ့။

လူငယ်မောင်ဟိုဒင်းရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ မျက်ရည်တွေနဲ့ပါလား။ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်ရင်း ဒေါ်ခင်ထွေးက နိုင်ငံခြားမင်းသားလိုပဲချောတဲ့ကောင်လေးလို့ မှတ်ချက်ချဖူးတာကို သတိရတယ်။

တစ်ဆက်တည်းပဲ စောစောက ဒီပြဿနာ မဖြစ်ခင်လေးမှာ မိန်းမကို သူပြောမယ်လုပ်ပြီးမှ မပြောရသေးတဲ့ ကိစ္စကို သတိရတယ်။

• ညနေတုန်းက ရုံးဆင်းအပြန် ဆူးလေမီးပွိုင့်မှာ မောင်ဟိုဒင်းရဲ့ကား ပွိုင့်မိပြီး ရပ်ထားတာတွေ့လို့ ဘာရယ်မဟုတ် ကားထဲကိုကြည့်လိုက်မိတော့ သူ အံ့သြသွားတယ်။ မီးပွိုင့်မစိမ်းမချင်း အသေအချာကြည့်မိတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကားပေါ်မှာ ဒီလူငယ်တစ်ယောက်တည်း မောင်းလာတာမဟုတ်ဘဲ ရှေ့ခန်းမှာ ဆွေဆွေမဟုတ်ဘဲ ဆွေဆွေ့အရွယ်လောက် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိနေလို့ပါ။ မိန်းကလေးက ၂ နှစ်သားလောက်ရှိမယ့် ကလေးငယ်တစ်ဦးကို ချီထားတယ်။

မောင်ဟိုဒင်းရဲ့ မျက်[illegible]
ဟာ ပြုံးရွှင်ရယ်မောလို့၊ [illegible]
မျက်ရည်တွေနဲ့ မျက်နှာ[illegible]
တခြားစီပဲ။

မီးပွိုင့်စိမ်းလို့ [illegible]
မထွက်ခင်မှာ ကလေး[illegible]
မောင်ဟိုဒင်းရဲ့ပါးကို [illegible]
နမ်းလိုက်တာတောင် [illegible]
လိုက်ရသေးတဲ့အကြောင်း[illegible]
နောက်နေ့မှပဲ မိန်းမကို [illegible]
ပြရတော့မယ်။ ဒီညတော[illegible]
ဆွေဆွေ့အဖြစ်ကို ပထမ[illegible]
မြင်ရသူ ၂ ဦးဖြစ်တဲ့ သူ[illegible]
လင်မယားဟာ ရဲတွေသိ[illegible]
တာကို ဘယ်လောက်[illegible]
ကြာ ဖြေရဦးမလဲမသိ[illegible]

မရှိတော့ဘူးဆို [illegible]
ကြက်ဟင်းခါးသီးတွေ[illegible]
အကြောက်အလန့်မရှိ [illegible]
မောရင်း ခူးနေတဲ့ ဆွေဆွေ[illegible]
ဟန်ပန်ကို ဦးလှခိုင် မြ[illegible]
ယောင်နေမိတယ်။

ဆွေဆွေ့ကို စောင်[illegible]
ထည်နဲ့ ရစ်ပတ်ပြီး သူတို့[illegible]
ကဖြတ်လို့ သယ်ယူသွား[illegible]
အချိန်မှာ သိမ့်သိမ့်ခါအော[illegible]
ရှိုက်ငိုနေတဲ့ ဇနီးသည် [illegible]
ခင်ထွေးရဲ့ပခုံးကို ဖေးမ[illegible]
ထားရင်း စိတ်ထဲမှာ [illegible]
ကြေကွဲကွဲ ခံစားရတယ်[illegible]

သနားစရာကောင်း[illegible]
သမီးဆွေဆွေ၊ မကြော[illegible]
တတ်တဲ့ဆွေဆွေ၊ ယော[illegible]
ကို လျှပ်စစ်နဲ့ ကြက်ကြ[illegible]
ဥပမာပေးခဲ့တဲ့ဆွေဆွေ၊ [illegible]
ဆိုးလိုက်တာ၊ ဘာကြော[illegible]
များ လျှပ်စစ်ဝိုင်ယာကြိုး[illegible]
လက်နဲ့ကိုင်မိရတာလဲ။ [illegible]
ဘူးလား သမီးရယ်။

ဒီနေ့ဟာ မီးလာ[illegible]
လေ။

အောင်နိုင်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိတယ်နော်။ လူမှာ မျက်စိမှုန်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်တတ်တယ်။ အမှန်တော့ မျက်စိမှုန်တယ်ဆိုတာ ကြည့်လိုက်ရင် ကြည်လင်လင် ပီပီပြင်ပြင် မမြင်ရတာ၊ သဲသဲကွဲကွဲ ပြတ်ပြတ်သားသား မမြင်ရတာ၊ မထင်မရှား ဝေဝါးဝါးဖြစ်နေတာမျိုး ခြုံပြီး ပြောကြတာ မဟုတ်လား။

အေး အဲသည်လိုမျိုးပဲ။ ဦးနှောက်မှာလဲ ဦးနှောက်မှုန်တယ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ ဗမာ့ဝေါဟာရအဘိဓာန်မှာ ဦးနှောက် သုံးစွဲတဲ့ကြိယာတွေ မြောက်မြားစွာ ရှိပါတယ်။ ဦးနှောက် ခြောက်တယ်၊ ဦးနှောက်ချောင်တယ်၊ ဦးနှောက်စားတယ်၊ ဦးနှော တယ်၊ ဦးနှောက်ပျက်တယ်၊ ဦးနှောက်မမှန်ဘူး စသဖြင့်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဦးနှောက်မှုန်တယ်လို့တော့ သုံးတာ မတွေ့မိဖူးသေး

အခု ကျုပ်တို့က စသုံးလိုက်ကြရအောင်။ သေချာတာက လူမှာ ဦးနှောက်မှုန်တဲ့ ရောဂါလဲ ရှိတယ်။ နော့ လူဦးနှော လူ့မျက်စိလိုပဲ ကြည့်တဲ့မြင်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်တာပဲကို။ တချို့ကဆိုရင် ဦးနှောက်ကို တတိယမျက်လုံးလို့တောင် တင်စားပြော ကြသေးတာပဲ။

တခုတော့ ရှိတယ်။ မျက်စိနဲ့ဦးနှောက်က ကြည့်တဲ့မြင်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ကြတာချင်းတူပေမယ့် လုပ်တဲ့အတိုင်း quantity မှာ ရော၊ လုပ်တဲ့သဘောသဘာဝ quality မှာပါ တအားကွာတယ်။

မျက်စိက ကြည့်တဲ့မြင်တဲ့အလုပ်တမျိုးတည်းကိုသာ လုပ်တာလေ။ ကြည့်တယ်။ မြင်တယ်။ ဦးနှောက်ကို သ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြင်းတယ်။ ကျဉ်းတယ်။ ဒါပဲ။

ဦးနှောက်ကတော့ မျက်စိကပို့လိုက်တဲ့ report ကို ပထမဆုံး record လုပ် မှတ်သားရတယ်။ နောက် နောင်ပြန်သုံးလိုက သုံးလို့ရအောင် သုတေသန research ခန်း၊ memory ခန်း ပို့ရတယ်။ ပြီး ရတဲ့သတင်းကို education, mystery, glamour, civil, crime, sports, entertainment စသည် အမျိုးအစားခွဲခြား classify လုပ်ရတယ်။ သတင်းမှန်လားမှတ်မဟုတ်လဲ ဆန်းစစ်အတည်ပြု verify လုပ်ရတယ်။ နောက်ပြီးတော့ analyze လဲ လုပ်လေ့လာကြည့်ရတယ်။ ဝေဖန်သုံးသပ် criticize လဲ လုပ်ရတယ်။ ပြီးရင် စဉ်းစားဆင်ခြင် consider လုပ်ပြီး ဘယ်ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းကို အမိန့်ပေးစေခိုင်းရမယ်ဆိုတာ decide လုပ် ဆုံးဖြတ်ရမယ်။ ကြည့်…။ ဦးနှောက်ရဲ့အလုပ်တွေက အဆင့်ဆင့်နဲ့ ရှုပ်ထွေးများပြားတယ်။ ဒါလဲ ဦးနှောက်ရဲ့ process ကို အစဉ်လိုက်တခုချင်း ပြောပြနေလို့သာ ကြာတယ်ထင်ရတယ်။ အမှန်က လျှပ်တပြက် တစက္ကန့်အတွင်း အစေပ်သိမ်း ဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပါပြီ။

ပြီးတော့ ဒါလဲ မျက်စိကမြင်ရလို့ ဦးနှောက်ထဲ ပို့လိုက်တဲ့ ရူပါရုံသတင်းအစုတည်းသာ ရှိသေးတာနော်။ တခြား နားကကြားလို့ နားကပို့လိုက်တဲ့ သဒ္ဒါရုံသတင်းတွေ၊ အနံ့ရလို့ နှာဖျားက ပို့လိုက်တဲ့ ဂန္ဓာရုံသတင်းတွေ၊ လျှာက အရသာတွေ့လို့ ပို့လိုက်တဲ့ ရသာရုံသတင်းတွေ၊ ခန္ဓာကိုယ်က ထိတွေ့ခံစားရလို့ ပို့လိုက်တဲ့ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံသတင်း ... တခုမှ မပါသေး ... အဲသည် ... သတင်းတွေလဲ ဦးနှောက်က ... process အတိုင်း ... ခံရယူပြီး ... ဆုံးဖြတ်လုပ်ရှား ... ပဲ။ ... ကြောင့် ... သူမှာ ... ဦးနှောက်

စာရေးဆရာဆိုတာ
ပွင့်လင်းတယ်
ရိုးသားတယ်
သူ့စာဖတ်ပရိသတ်
ပြည်သူကို
သူ ဘယ်တော့ မှ
သစ္စာမဖောက်ဘူး
သစ္စာဖောက်ပြီး
လိမ်မပြောဘူး
ဖုံးမထားဘူး
အဲသည်လို
စာရေးဆရာအစစ်
ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်
အဲသည်လို ဘဝမျိုးမှာ
ချို့တဲ့ကောင်း
ချို့တဲ့လိမ့်မယ်
ငတ်ကောင်း
ငတ်လိမ့်မယ်
မျက်နှာငယ်ရကောင်း
ငယ်ရလိမ့်မယ်
အရေးယူခံရကောင်း
ခံရလိမ့်မယ်
ဒါပေမယ့် စာရေးဆရာ
စစ်မှန်ရင်
အလဲ မလှဲကြပါဘူး

က ဗဟိုအချုပ်အချာခလုတ် main switch ဖြစ်တယ်လို့ ခန္ဓာဗေဒပညာရှင်တွေက သတ်မှတ်ကြတာပေါ့။

ကဲ ဦးနှောက်က ဘယ်လောက် အလုပ်များတယ်၊ ဘယ်လောက် တာဝန်ကြီးတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိပြီနော်။ သည်လိုဆိုရင် မျက်စိမှန်တာထက် ဦးနှောက်မှန်တာက ပိုအဓိကကျတယ်၊ ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ နားလည်ရပြီပေါ့။

သိတယ်နော်။ မျက်စိမှန်တဲ့လူ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရတဲ့လူ လမ်းသွားရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ခလုတ်တိုက်မယ်။ ချိုင့်ထဲ နင်းမိရင် ခြေခေါက်လဲမယ်။ ယာဉ် မောင်းရင် ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်မယ်။ ဒဏ်ရာရမယ်။ အသက်ဆုံးရှုံးကောင်း ဆုံးရှုံးမယ်။ အဲ ဦးနှောက်မှန်တဲ့ လူအဖို့ကတော့ ပိုဆိုးမယ်။

ဦးနှောက်နဲ့ အလုပ်လုပ်တဲ့လူ ဦးနှောက်မှန်ရင် ဘယ်၍ဘယ်မျှအထိ ပိုဆိုးမယ်ဆိုတာကို တွေးကြည့်နိုင်တယ်။ ဦးနှောက်နဲ့ အလုပ်လုပ်ပြီး လူအများကို လမ်းညွှန်ပြနေတဲ့ စာရေးဆရာလိုလူမျိုး ဦးနှောက်မှန်ရင်တော့ တွေးကြည့်ဝံ့စရာကို မရှိတော့ဘူး။

ဒါ့ကြောင့် စာရေးဆရာ ဦးနှောက်မှန်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဆရာဝန် ဦးနှောက်မှန်ရင် 'ဆမ'သိမ်းလို့ရတယ်။ စာရေးဆရာ ဦးနှောက်မှန်ရင် ဘာလုပ်မလဲ။ သိုးဆောင်းစကားပုံတခုတော့ ရှိလေရဲ့။ မျက်မမြင်ရဲ့လက်ထဲက တုတ်မီး(flame torch)ကို ယူထားလိုက်ပါတဲ့။ အန္တရာယ်ရှိတယ်။

ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ စာရေးဆရာကို နာမည်ရှေ့မှာ ဆရာတပ်ခေါ်ကြတယ်။ ပညာသင်ပေးတဲ့ ကျောင်းဆရာကို သူ့တပည့်ကျောင်းသားတွေကသာ ဆရာခေါ်တယ်။ တခြားလူတွေက မခေါ်ဘူး။ စာရေးဆရာကိုတော့ လူထုတရပ်လုံးက ဆရာခေါ်တယ်။ အစကတည်းကလဲ တိုင်းပြည်ရဲ့ 'နားကြီးမျက်စိကြီး'လို့ သတ်မှတ်ထားတတ်ကြတယ်။ ဆိုတော့ စာရေးတဲ့လူ စာရေးဆရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလဲ တာဝန်သိရမယ်။ ဆရာအခေါ်ခံထိုက်အောင် ကြိုးစားနေရမယ်။

သိတယ်နော်။ မျက်စိမှုန်တယ်ဆိုတာကို မျက်စိခွဲစိပ်ကုသလို့ ရတယ်။ မျက်မှန်တပ်လို့ရတယ်။ ဦးနှောက်မှုန်တာကို ခွဲ ကုသလို့ မရဘူး။ မျက်မှန်မရှိဘူး။

သိတယ်နော်။ မျက်စိမှုန်တယ်ဆိုတာ အများအားဖြင့် အသက်ကြီးမှသာ မှုန်တတ်ကြတယ်။ ဦးနှောက်မှုန်တယ်ဆိုတာက အသက်အရွယ်နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ကာလအခြေအနေနဲ့သာ ဆိုင်တယ်။

အခု ကျုပ်တို့နိုင်ငံမှာ နိုင်ငံရေးစနစ် တခုကနေတခု ပြောင်းနေတယ်။ စစ်တပ်အုပ်ချုပ်ကြိုးကိုင်တဲ့တပါတီ အာဏာရှင် ကနေ ပြည်သူလူထုက စနစ်တကျရွေးချယ်တင်မြှောက်ရတဲ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ပြောင်းဖို့ကြိုးစားနေတယ်။ စနစ်ဟောင်းရဲ့လက် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွေနဲ့ စနစ်သစ်ရဲ့လက္ခဏာတွေ ရောပြွမ်းနေတယ်။ နိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကိုလဲ ပြင်ဆင် ဆွဲကြရအုံးမယ်။ ဒီမိုကရေစီစံနစ်ကို မပြောင်းလိုတဲ့သူတွေကလဲ ဘာသာရေးလူမျိုးရေးတွေနဲ့ ဆူပူသောင်းကျန်းနေကြတ ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်အုံးမယ်မှန်း မသိသေးဘူး။ တိုင်းပြည်ရဲ့အနာဂတ်ကို ကြည်ကြည်လင်လင် ပြတ်ပြတ်သားသား မမြ သေးဘူး။ နိုင်ငံရေးစကားလုံးနဲ့ပြောရရင် အခုအခြေအနေကို အပြောင်းအလဲကာလ transitional period လို့ခေါ်နေကြတ

သည်တော့ စာရေးဆရာတွေ အထူးသဖြင့် ရသစာပေရေး စာရေးဆရာတွေ ဘာရေးကြမလဲ။ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဘာ ကို အထောက်အကူပြု ရေးကြမလဲ။ များသောအားဖြင့် နိုင်ငံရေးခံယူချက် မရှိကြတဲ့၊ နိုင်ငံရေး ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးအနည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုတွေထဲမှာ မပါဝင်ခဲ့ကြတဲ့ စာရေးဆရာတွေ၊ ကလောင်ရှင်တွေ ဦးနှောက်မှုန်နေတတ်ကြတယ်။ ဒဿနအမြင် မကြည်လင် မပြတ်သား ဝေဝါးနေတတ်ကြတယ်။

ဒါ့ကြောင့် သည်ကာလမျိုးမှာ စာရေးဆရာတွေ ထုတ်လုပ်ဖန်တီးလိုက်ကြတဲ့ အနုပညာပစ္စည်းတွေမှာ ရသတန်ဖိုး လျော့ပါးနေတာ ဖြစ်တယ်။ စာပေအနေနဲ့ပြောရရင် အဆင့်အတန်း လျော့ပါးကျနေတာ ဖြစ်တယ်။ ရုရှစာရေးဆရာကြီး Ilya erinburg (စာလုံးပေါင်းမှားရင် သည်းခံပါ)က သူ့ရဲ့ Illusion and Reality ဆိုတဲ့ကျမ်းမှာ ရေးထားပါတယ်။ စာရေးဆရာရေးစရာ ခေါင်းပါးတာဟာ သူ့ရဲ့ဦးနှောက်မှုန်လို့ တဲ့။ သူ့ရဲ့ philosophical out look ဒဿနအမြင် မကြည်လင် မပြတ်သားလို့ တဲ့။

ကျုပ်ပြောချင်တာက စာရေးဆရာတိုင်း နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်ရမယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နိုင်ငံရေးကိုတော့ နားလည်နေဖို့ လိုပါတယ်။ ကျုပ်ရဲ့အယူအဆကို တင်ပြရရင် စာရေးဆရာ တယောက် နိုင်ငံရေးပါတီတခုခုထဲ ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်တာကို ဆန့်ကျင်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျုပ် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ထောက်ခံယုံကြည်ပေမယ့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ထဲကို ရေးဖော်ရဲဖော်တွေဖြစ်ကြတဲ့ ကိုဝင်းတင်၊ ကိုထွေးမြင့်၊ ကောင်မိုးသူတို့က စည်းရုံးဆွဲဆောင်သည့်တိုင်အောင် ကျုပ် မဝင်ခဲ့ပါဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ယူချက်က အဖွဲ့အစည်းပါတီတခုခုထဲ ဝင်လိုက်ရင် အဲသည်ပါတီဝင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့ရဲ့စည်းကမ်းတွေကို လိုက်နာရမယ်။ သူ့ပါတီရဲ့မူဝါဒလျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိခဲ့ရင်လဲ မပေါက်ကြားအောင် သဘောတူ ထိန်းသိမ်းရတော့မယ်။ စာရေးဆရာက အဲသည်လိုစည်းကမ်းမျိုးကို မလိုက်နာတတ်ဘူး။ ဥပမာ နိုင်ငံရေးဆိုတာက သူ့ပါတီတွင်းမှာတောင် အထက်ပိုင်းမှာသာ သိရတာတွေကို အောက်ပိုင်းက မသိရဘူး။ ပါတီခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ပါတီဝင်တွေသာ သိခွင့်ရမှာတွေကို ပြည်သူလူထု မသိရဘူး။ သူ့စည်းကမ်းနဲ့သူ၊ သူ့လျှို့ဝှက်ချက်နဲ့သူ ရှိတယ်။ စာရေးဆရာက အဲဒါမျိုး မရဘူး။ စာရေးဆရာဆိုတာ ဘာမှ လျှို့ဝှက်မထားဘူး။ နော့ သူ့အလုပ်က သူသိတာမြင်တာတွေကို သူသိတဲ့မြင်တဲ့အတိုင်း သူ့စာဖတ်ပရိသတ်ကို၊ သူ့ပြည်သူကို ပြန်ရေးပြနေတဲ့ လူသာဖြစ်တယ်။ တနည်းပြောရရင် စာရေးဆရာစစ်စစ်မှန်ရင် နှုတ်မလုံဘူး။

နှုတ်မလုံပါဘူး ဆိုမှ နှုတ်ဖွာလိုက်အုံးမယ်။ ဆရာသိန်းဖေမြင့်ရှိစဉ် တခါက ဆရာ့ကို အမျိုးသားစာပေဆု ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အစိုးရက ခန့်တယ်။ အဲသည်အဖွဲ့တွင်းက ဆွေးနွေးကြတာတွေကို ဆရာသိန်းဖေမြင့်က တနေရာမှာ ထုတ်ဖော်ရေးလိုက်တယ်။ ပြည်သူလူထု သိရလို့ အကျိုးရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာသိန်းဖေမြင့်ကို နောက်နှစ်နောက်နှစ်တွေမှာ ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့ထဲ ထည့်မဖွဲ့တော့ပါဘူး။ စာရေးဆရာ တကယ်စစ်မှန် ပီသလာရင် သူ့မှာတာဝန်ရှိတယ်။ ပြည်သူ့ကို ထိန်ချန်လျှို့ဝှက် ဖုံးကွယ်မထားရဘူး။ စာရေးဆရာရဲ့ ဆရာ၊ စာရေးဆရာရဲ့ ကျေးဇူးရှင်၊ စာရေးဆရာရဲ့ အလုပ်ရှင်က စာဖတ်သူပြည်သူသာဖြစ်တယ်။

နိုင်ငံရေးမှာ
အပေးအယူ give and take
ဆိုတာ ရှိတယ်
စာရေးဆရာရဲ့မူမှာ
အပေးအယူ လုံးဝမရှိဘူး
ရာထူး ဌာနန္တရ
ဂုဏ်တံဆိပ်
လာဘ်လာဘ
တံစိုးလက်ဆောင်
ဘယ်လောက်ပေးပေး
စာရေးဆရာ အစစ်က
လက်မခံတတ်ဘူး

ခြုံလိုက်တော့ စာရေးဆရာဆိုတာ ပွင့်လင်းတယ်။ ရိုးသားတယ်။ သူ့စာဖတ်ပရိသတ်ပြည်သူကို သူဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ဘူး။ သစ္စာဖောက်ပြီး လိမ်မပြောဘူး။ ဖုံးမထားဘူး။

အဲသည်လို စာရေးဆရာအစစ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ အဲသည်လိုဘဝမျိုးမှာ ချို့တဲ့ကောင်း ချို့တဲ့လိမ့်မယ်။ ငတ်ကောင်း ငတ်လိမ့်မယ်။ မျက်နှာငယ်ရကောင်း ငယ်ရလိမ့်မယ်။ အရေးယူ ခံရကောင်း ခံရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် စာရေးဆရာ စစ်မှန်ရင် အလံမလှဲကြပါဘူး။

ပြီး နိုင်ငံရေးမှာနဲ့ စာရေးဆရာရဲ့မူ principle မှာ အဓိက ခြားနားတာတခုက နိုင်ငံရေးမှာ အပေးအယူ give and take ဆိုတာ ရှိတယ်။ စာရေးဆရာရဲ့မူမှာ အပေးအယူ လုံးဝမရှိဘူး။ ရာထူးဌာနန္တရ၊ ဂုဏ်တံဆိပ်၊ လာဘ်လာဘ၊ တံစိုးလက်ဆောင် ဘယ်လောက်ပေးပေး စာရေးဆရာ အစစ်က လက်မခံတတ်ဘူး။

နောက်ဆုံး နိဂုံးချုပ်လိုက်တော့ ကိုယ့်ရဲ့နိုင်ငံရေးအမြင်၊ ဒဿနအမြင် မကြည်လင်တာကို ကြည်လင်ပြတ်သားလာအောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြဖို့ပါပဲ။ သည်ဒဿနအမြင်သာ ကြည်လင်ပြတ်သားလာမယ်ဆိုရင် စာရေးဆရာအတွက် ရေးစရာတွေလဲ ရေးလို့ မကုန်နိုင်အောင် များလာပါလိမ့်မယ်။ ရသစာပေအဆင့်လဲ မြင့်လာပါလိမ့်မယ်။ ■

မောင်သာရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၅၆ ရွှေအမြုတေ ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း ဧပြီ ၂၀၁၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နွေဆိုရင် ဖုန်၊ မိုးဆိုရင် ဗွက် မပြတ်တမ်း ခစားတတ်တဲ့ ဝတ်ဝန်းကျင်မှာ သူတို့နေကြတယ်။ သူတို့ဆိုတာက ဒေါ်အေးလူကို မဏ္ဍိုင်ပြုထားကြတဲ့ တူရာတူရာ လူနည်းစုကလေး ဆိုပါတော့။ အဲဒီ လူနည်းစုဝန်းကျင်ကလေးမှာ နွေဆို ခြေကို ကျားကွက်နင်းသလို ထောင့်တန်းဆွဲပြီး သိုင်းကွက်ကျ နင်းလျှောက်ရတတ်တဲ့ မြေသားလမ်းတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီလမ်းတွေပေါ်မှာ ပုစုခရုကလေးတွေရဲ့ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပုံတွေ ရှိတယ်။ တစ်ခါတလေ ဖိနပ်စုတ်တွေ၊ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်စုတ်တွေ၊ ခွေးလေခွေးလွင့်တွေကို ရှောင်ကွင်း သွားနေရမှတော့ ခြေကို သိုင်းကွက်ကျ နင်းနေရသလို ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။ နောက်ပြီး အဲဒီလို လမ်းတွေရှိရာကို ဘာတိုအပြေးသမားတွေလို အလုအယက် ပြေးထွက်ဖို့ တာစူနေတဲ့ ခရီးခရိုင်

မိုးခေါင်ရေရှားရပ်ဝန်းမှ အော်သံများ

မောင်နှင်းပန်း

ဧပြီ ၂၀၀၄
ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

အိမ်ငယ်ငယ်တွေ ရှိတယ်။ ဒီအိမ်ကလေးတွေကို အားပြတ်နေတဲ့လူမမာလေးတွေကို အလုအယက်မိုတွယ်နေတဲ့ အရပ်လေးမျက်နှာက အဖီကလေးတွေရယ်၊ မညီမညာ ခြံစည်းရိုး ကျိုးကျိုးကျဲကျဲတွေရယ် ရှိတယ်။

ဖွဲ့စည်းပုံက…။

ဟိုအိမ်ကြိုဝင်၊ ဒီအိမ်ကြားထွက်ရတဲ့ သွားသာရုံလမ်းမျှင်ကလေးတွေလည်း ရှိတယ်။ အဲဒီလမ်းမျှင်လေးတွေပေါ်မှာ မိမွေးတိုင်း၊ ဖမွေးတိုင်းတွေနဲ့ ပြေးလွှားဆော့ကစားနေတတ်ကြတဲ့ အထီးအမ လူပေါက်စတွေရှိတယ်။ နီကြောင်ကြောင်ဆံပင်၊ ချေးရောင်တွေ အထပ်ထပ် ညှိညစ်ညစ်အဝတ်တွေကို အရှက်လုံရုံ ဆင်မြန်းထားတဲ့ လူပုံစံတွေလည်း ရှိတယ်။

ဒီတော့၊ ဒီလိုဝန်းကျင်မှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ သပ္ပုရိသတွေရဲ့ ပါဖောမင့်တွေကတော့ ပညာရှိကြပါတယ်၊ အမှန်တွေးယူဆိုသလိုပါပဲ။ လုံချည်ရင်ရှား၊ ဆံပင်ဖားလျားနဲ့မိန်းမတွေ။ လက်တစ်ဖက်က ခေါင်းမှာရှိတဲ့ သန်းဥကိုက လိုက်စမ်းရင်း မျက်လုံးတွေ တဖျပ်ဖျပ်လက်နေတဲ့အိမ်ကြီးရှင်တွေ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ စီးကရက်ကို ဟန်ပါပါခဲရင်း လောကကို ခါးထောက်ကြည့်နိုင်တဲ့သူလို့ အထင်ရောက်နေကြတဲ့ လူငယ်တွေရယ်၊ ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက်တွေကို ဆီမန်းမန်းသလိုရွတ်ရင်း နေရာတကာ စိတ်တိုင်းမကျနိုင်တဲ့ လူကြီးသူမတွေရယ်နဲ့ ထောက်ကန်ထားတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ဆိုပါတော့။

> ဒီအမြင်
> ဒီအတွေ့တွေနဲ့
> ယဉ်ပါးနေတဲ့
> ပတ်ဝန်းကျင်
> အတွက်
> ကတော့
> တုတ်တစ်ချောင်း
> ဆွဲထွက်လာတဲ့
> ဒီအဘွားကြီးကို
> မြင်တာနဲ့တင်
> 'ပွဲကြီး
> ပွဲကောင်းတော့
> ကြည့်ရပြီ'
> ဆိုတဲ့
> အမူအရာတွေ
> ဆိုတာ
> လူတိုင်းရဲ့
> မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ
> အပေါ်ဘာသိကာ
> ပြန့်ကျဲလို့

ဒါကြောင့်…။

ဒီပတ်ဝန်းကျင်လေးဟာ လူမွေးလူတောင် ပြောင်လက်တောက်ပမှု မရှိတာ။ လတ်ဆတ်တက်ကြွမှုတွေ ခေါင်းပါးပြီး စကားကို အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ပြောတတ်တာ၊ တစ်ခါတလေ ခါးအောက်ပိုင်းပြက်လုံးတွေကို တရစပ်ပြောရင်း တဝါးဝါးတဟားဟားနဲ့ပွဲကျနေတတ်ကြတာကလွဲရင် သူလိုကိုယ်လို ထူးမခြားနား ပတ်ဝန်းကျင်ကလေးတစ်ခုပါပဲ။

သေချာတာက ဒီပတ်ဝန်းကျင်ကလေးမှာ ခုနပြောခဲ့တဲ့ ဒေါ်အေးလှူ နေတယ်။ သူ့ရဲ့ဟန်ပန်ကိုမြင်လိုက်ရရင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ လူမှားနိုင်စရာမရှိတဲ့ ဝိသေသတွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့သူ။ လူပုံစံက တွတ်ပီရဲ့မိန်းမ မသေးမျှင်လို၊ ဆရာသော်တာဆွေရေးတဲ့ ထန်းသမားထေကြီးရဲ့ မယားအုန်းဆင့်လို နင်လားငါလားပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒေါ်အေးလှူဟာ အသားကအနက်နုရောင်၊ အမြဲတမ်း လုံချည်ရင်ရှား၊ ဆံပင်က ကပိုကရို၊ သနပ်ခါးဆိုလို့ တစ်စက်တလေတောင် အလည်လာဖူးပုံမရတဲ့ ပါးပြင်ပေါ်မှာ တင်းတိပ်ကွက်တွေဆိုတာ ပဆစ်အိမ်တွေလို အကွက်အကွက်ကိုထလို့။ အသက်အရွယ်ကတော့ ငါးဆယ်သီသီလား၊ ပျော့ပျော့လား။ ဒီလောက်ပါပဲ။

နေတဲ့အိမ်ကို ကြည့်ဦးမလား။

တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ကျေကျေနပ်နပ် တံဆိပ်ခတ်ထားတဲ့ အမည်နာမတစ်ခုရှိတယ်။ 'ဇီနိုင်းအိမ်'တဲ့။ တချို့ကတော့ 'ကြော်ငြာအိမ်'လို့ဆိုကြတယ်။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်တယ်လေ။ ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောမယ်ဆိုလည်း ပြောလောက်စရာပဲ မဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒေါ်အေးလှူအိမ်ကို မြင်ရင် တီဗွီက ကြော်ငြာကို စောင့်ကြည့်နေစရာကို မလိုဘူး။ တီဗွီရဲ့ဖန်သားပြင်မှာ ရက်တရက်ပေါ်လာပြီး ဖျတ်ခနဲ ပြန်ပျောက်သွားတာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို ကြော်ငြာတွေ အတော်များ

များဟာ ဒေါ်အေးလှူအိမ်…
အကာအရံတွေအဖြစ်နဲ့ …
ကြိုးမာန်တက် အသုံး…
ခံနေကြရတာလေ။

အဝေးကနေမျှား …
ကြည့်ရင် လေဆာဆပ်…
တယ်။ တစ်ဖီအစိမ်း…
ကတ်ရှိတယ်။ အေးမြတ်…
ဘိုင်အိုဂျက်ဆစ်နဲ့ပါတ်…
တယ်။ ခန့်စည်သူရဲ့ …
ဘီရှိတယ်။ ဂရင်းရှိုင်…
ဝီစကီရှိတယ်။ သူငယ်…
တစ်ယောက် လုံချည်ရင်…
လေးနဲ့ထိုင်နေတဲ့ မြ…
ဘီယာရှိတယ်။ 'ဝင်း'…
ခေါ်တဲ့ စီးကရက်ရှိတ…
'မျိုးမင်း'ကွမ်းယာ ရှိတ…
'မေခလာ' ကျူရှင်ရှိတ…
ဒါတွေ အားလုံးဟာ ဒေါ်…
လှူရဲ့စံနန်းတော်မှာ အ…
အသွေးစုံနဲ့ မညီမညာ ပုံ…
ပန်းမကျ နေရာယူနေကြ…
တာပဲ။

❑

ဒေါ်အေးလှူ လုပ်…
အလုပ်က ငွေတိုးပေး…
တစ်ရာကို နှစ်ဆယ်တိုး…
ထုံးစံပဲ။ ကြိုက်ရင်…
မကြိုက်ရင် မယူနဲ့။ နေ…
ကို မှန်မှန်ဆပ်။ မြန်မြ…
တော့ နောက်တစ်ခါ…
ဒါပေမဲ့ ပထမအကြွေး…
သေးဘဲ နောက်တစ်ခါ…
မပေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူ…
လား။ ဘယ်နေလိမ့်မ…
မကြာခဏဆိုသလို …
အရေးကြီးတဲ့သူတွေက …
ပြီးလို ချင်သေးတယ်ဆို…
ဒေါ်အေးလှူအိမ်ကို ဝ…
ခယပြီး ရောက်လာကြ…
ပါပဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ…
တချို့သောသူတွေဟာ …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ဖြစ်၊ ရုတ်တရက် လှော်လင့်တဲ့ကျန်းမာရေးကိစ္စ ထွက်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကလေးတွေ ညာရေးအတွက်ဖြစ်ဖြစ် ဒေါ်အေးလှုအိမ်ကို နောက် တစ်ခါလာကြရတာပါပဲ။ ကိုရောက်လာပြီဆိုရင် ဒေါ် အေးလှုက ပါးတယ်၊ လည် တယ်၊ လျင်တယ်။ တစ်ဖက် ရဲ့အခက်အခဲကို ကောင်း ကောင်းအသုံးချတတ်တယ်။ အရေးတကြီးငွေလိုတဲ့သူကို ယ်တော့မှ ချက်ချင်းမပေး ဟိုနေ့လိုလို၊ ဒီနေ့လို တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ကို တယ်။ ဒါမှပိုက်ဆံလိုချင် သူက-

'ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူး ဒေါ်ရဲ့။ အဒေါ်မှမကယ်ရင် မတို့တော့ ဒုက္ခရောက် ' ဆိုတာက မရှား။ တချို့ တော့လည်း-

'အမယ်လေး…လေး၊ ကိုးပေးရတယ်လို့လည်း အောက်မေ့ပါဘူး။ ကိုယ့် အအရွယ်ကြီး လှူတယ် န်းတယ်လို့ သဘောထား ဘယ် အဒေါ်ရယ်။ အဒေါ် နက်ဖြန် အလုပ်ဆင်းတာ ချက်ချင်းရမှာပါ အဒေါ်ရဲ့။ တစ်ခါ ကူညီပါဦး' ဆိုပြီး ရဲ့တမည် ပြောနေဆိုနေကြ တဲ့သူတွေလည်း ရှိတယ်။

တချို့ကျတော့လည်း ယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိဆို လို ဒေါ်အေးလှုရဲ့အိမ်ကို ခြေတို မတတ် လျှောက်၊ ချောင်းပေါက်မတတ်သွားရ ယ်။ ပြီးရင် 'အဒေါ်ရဲ့။ ဒီကိရဲ့…ဟင်း…ဟင်း… ဟင်း'ဆိုတဲ့ ရယ်သံတွေကို အဖောသီသီ သုံးစွဲရင်း ရယ် ရာ ဟုတ်ဟုတ်၊ မဟုတ်

ဟုတ် အတင်းဖွတ်ရယ်ပြ။ ဒေါ်အေးလှုအိမ်က အလုပ် တွေကိုလည်း အမြင်မတော် သလိုလို၊ ဗိုင်းကူသလိုလိုနဲ့ တို့တို့တိတိလုပ်ပေး။ ဒီလို သုံးလေးကြိမ်လောက် လုံး လိုက်ရင်တော့ ဒေါ်အေးလှုဆီ က သူတို့လိုချင်တဲ့ ငွေယား ကလေးတွေ ထွက်ကျလာပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါထွက်ကျလာ တဲ့ ငွေက ခါတိုင်းလို တစ် ရာကို 'နှစ်ဆယ်တိုး'မဟုတ် တော့ဘူး'မတ်တိုး'ဖြစ်သွား ပြီ။

မတ်တိုးဆိုတာက လည်း သိကြတဲ့အတိုင်း တစ် ကျပ်ကို တစ်မတ်နှုန်းအတိုး ပေးရတာ။ တစ်ဆယ်ဆိုရင် နှစ်ကျပ်ခွဲ။ တစ်ထောင်ဆို ရင် နှစ်ရာ့ငါးဆယ်လေ။ ငွေ တစ်ထောင်ဆိုတာ ဘာမှ ပြောပလောက်တဲ့ပမာဏ မဟုတ်တော့ အနည်းဆုံး ငါး ထောင်တစ်သောင်းယူကြရ တယ်။ အဲဒီလိုအခါမျိုးကျရင် ဒေါ်အေးလှုက အင်မတန်မှ တရားမျှတတဲ့လေသံမျိုးနဲ့-

'ရော့…ရော့။ နင် ယူ တာ ငါးထောင်နော်။ ရော့ ဒီမှာ၊ ဒီနေ့အတွက် အတိုး ထောင့်နှစ်ရာ့ငါးဆယ်နုတ် ထားလိုက်တယ်'

ဆိုပြီး မစို့မပို့လေးပေး လိုက်တာ။ သေချာတာက တော့ သူ့စာရင်းထဲမှာ ဘယ် သူဘယ်ဝါ ဘယ်နှရက်နေ့က ယူငွေ ၅၀၀၀ ဖြစ်သွားရော။ ဒါတောင် မသေချာသေးရင် ဒေါ်အေးလှုက သူ့ရဲ့အကျင့် အတိုင်း ကြက်မျှား အတောင် ခတ်သလို သူ့ရဲ့လုံချည်ကို ပြန်ရင်ရှားရင်း လှမ်းပြော တတ်တယ်။

'ဟဲ့…ဟဲ့။ မတ်တိုးဆို တာ အတိုးကို တစ်နေ့တစ်ခါ လာပေးရတာနော်။ နားလည် ရဲ့လား'ဆိုတာမျိုး။

❑

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီရပ် ကွက်ကလေးအတွင်းမှာ မှီ တင်းနေထိုင်ကြသူတွေအတွက် မနက်မိုးသောက်လို့ အလင်း ရောက်လာပြီဆိုတာနဲ့တစ်ပြိုင် နက် လူတန်းစားအလွှာစုံဟာ ကာလာအမျိုးမျိုး၊ ဒီဇိုင်းအဖုံ ဖုံ၊ ပုံစံအစုံစုံနဲ့ ထွက်လာကြ ပြီ။

အဲဒီလူတွေထဲမှာ လက် ထဲက ထမင်းချိုင့်ကလေး တွေကိုဆွဲရင်း ကားလမ်းမရှိ ရာကို ကတိုက်ကရိုက်အပြေး ထွက်နေတဲ့ မြီးကောင်ပေါက် မလေးတွေ။ မျက်လုံးက တောင်တောင်ဤဤကြည့်ရင်း ခေါင်းကိုငြိမ်အောင် ရွက် ရောင်းရတဲ့ ဗျပ်ထိုးသည်တွေ။ တစ်ခါတလေ ထွေးချိုသီးသုပ်၊ ယိုးဒယားသဘော်သီးထောင်း အစရှိတဲ့အသည်တွေကို စပီကာ လေးထဲကနေ ထည့်လဲထုတ် လွှတ်နေတတ်တဲ့ ခရိုးခရိုင် လှည်းကလေးတွေ။

တချို့ကျတော့လည်း လွယ်အိတ်မည်းမည်းကြီးကြီး တွေကို လွယ်ရင်း လမ်းကို ဟန်ပါပါ လျှောက်လို့။ မျက် လုံးတွေမှာတော့ သားကောင် ကိုချောင်းနေတတ်တဲ့ မုဆိုး တစ်ယောက်ရဲ့ အမူအရာမျိုး တွေလည်း ရောနှောပျော်ဝင် လို့။ ဒီကြားထဲလမ်းထိပ်က ကိုကျော်ဝင်းရဲ့ ထမင်းကြော်

ဆိုင်ကို အားကိုးနေကြရတဲ့ အထည်ချုပ်က မလည်ရှုပ် ကလေးတွေ။ နောက်ပြီး ခေတ်မီစွာနဲ့ သူငယ်ချင်းမ ကလေးတွေ စုပေါင်းပြီးငှား နေကြတဲ့အဆောင်အလယ်က သူ့ယောင်မယ်ကလေးတွေ လည်း ရှိတယ်။

တချို့ကလေးတွေဆို ရင် အပျိုဖော်ဝင်စ၊ ရွှေရင် သိမ်းသစ်အရွယ်ဆိုပေမဲ့ ဘာ ကိုမှ မသိမ်းနိုင်မသစ်နိုင်ဘဲ အိပ်ရာက အိပ်မှုန်စုံမွှားနဲ့ ထလာ၊ မျက်လုံးကို ဘယ် ညာပွတ်ရင်း လမ်းလျှောက် ချန်ပီယံတစ်ယောက်လို မျက် လုံးမျိုးတွေနဲ့ ကိုကျော်ဝင်း ဆိုင်ကို ရောက်လာကြတယ်။ ဆိုင်ရဲ့တံစက်မြိတ်အောက် ရောက်တာနဲ့ လက်ထဲက ထမင်းချိုင့်ကို ဖျတ်ခနဲ ထိုး ပေးလိုက်။ ကျွမ်းကျင်ပြီး သားဖြစ်တဲ့ ကိုကျော်ဝင်းက လည်းလက်တစ်ဖက်နဲ့ ချိုင့် ကိုင်းကိုဖြုတ်ပြီး ကျန်တဲ့ လက်တစ်ဖက်က ထမင်း ကြော်ကို သံယောက်မနဲ့ကော် ပြီးနေပြီ။ ပြီးရင် ချိုင့်တစ်အံ ထဲကို ထမင်းကြော် ခပ်ဖွဖွ ထည့်၊ ကျန်တဲ့တစ်အံလောက် ကို ဘဲဥချဉ်ရည်ဟင်းလိုဟာ မျိုး တစ်လုံးလောက်ကို ခပ် မြန်မြန်ထည့်ပေးလိုက်ရတယ်။

ဒါဆိုရင် ခုနကလေးမ လေးတွေက လက်ဆင့်ကမ်း အပြေးချန်ပီယံတွေလို ထမင်း ချိုင့်ကို ဖျတ်ခနဲဆွဲထွက်ပြီး ရုတ်တရက်အနားရောက်လာ တဲ့ ဟီးနိုးကားပေါ်ကို ခွေးခုန် တက်၊ ဆက်ရက်သံတွေလို ညံစာစာနဲ့ တစ်နေ့တာခရီးကို စခဲ့ကြရတာ။

ဒါပေမဲ့ ဒီလူတွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်ပြီးတော့လည်း အထင် မသေးလိုက်နဲ့ဦး။ ညနေ စောင်းလို့ သူတို့ရဲ့ဝပ်ကျင်းဘုံ နန်းဆီကို ပြန်ရောက်ကြပြီဆို ရင် ထမင်းကို ကိုယ်စီကိုယ်င အာမထိလျှာမထိမျိုကြ။ ပြီး ရင်မာယာများတဲ့လမ်းကလေး ကို သိုင်းကွက်ကျနင်းရင်း လမ်းထိပ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ကို ပြေးကြရတာ။ ဆိုင်ထဲမှာ ပြနေတဲ့ ဗီဒီယိုကားကို ဆိုင် ရှေ့မှာ လူရှာသလိုလို၊ ဖြတ် သွားဖြတ်လာနဲ့ မတော်တဆ လိုလို၊ ခဏကလေးလိုလို၊ အကြာကြီးလိုလိုနဲ့ မတ်တတ် ရပ်ပြီးငေးကြရတာ။ တစ်ခါ တလေ သူတို့တွေ ဆိုင်ထဲကို ရောက်သွားတော့မှ လက်ရှိ ပြနေတဲ့ကားက ပြီးသွားတာ မျိုး၊ မီးပျက်သွားတာမျိုးဆို ရင် မကျေမချမ်းနဲ့ တတ်နိုင် သမျှ မေတ္တာပို့ခဲ့ကြသေးတာ။

ဒါက မိန်းကလေးတွေ အတွက် ပြောတာပါ။

အမျိုးသားတွေ အတွက် ကျတော့ ဘီအီးတို့၊ အိုပီတို့၊ ရှောက်ပေါင်းတို့၊ အလွန်ဆုံး နာနတ်ပိုင်တို့လောက်သာရတဲ့ ဘုံဆိုင်ငယ်ငယ်လေးတွေ ရှိ တယ်။ အဲဒီမှာ ဆက်ရက်မင်း စည်းစိမ်ကို အပြည့်အဝခံစား ကြရင်း အာလေးလျှာလေးနဲ့ စားပွဲနဲ့အပြိုင် ယိုင်နေကြတဲ့ နေရာ။ သူသူကိုယ်ကိုယ် ဝေဒနာတွေကို အသေအချာ ကြေညာဟစ်ကြွေးရင်း နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ခင်း က အပူဒဏ်ကို ခံနိုင်ဖို့ အား ယူနေကြတဲ့နေရာဆိုပါတော့။

တစ်ခါတလေကျရင် တော့ ဒီနေရာလေးတွေမှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အသိပညာ၊ ရပ်တည်မှုဖလှယ်ရင်း အမှန်

အေးလူ
အကြောင်း
သိတယ်
မဟုတ်လား
အလကား
ကောင်မတွေ
လက်ထဲမှာ
ပိုက်ဆံလေး
နည်းနည်းရှိတော့
အောက်ခြေ
လွတ်ပြီး
ဒံပေါက်တွေ
ဘာတွေ
ဝယ်စားကြတယ်
ငါ့သောက်ကြွေး
ကျတော့
ဆပ်ဖို့
မစဉ်းစားဘူး

တရားတွေ လျှော့ခ်ဖြစ်ပြီး အုန်းအုန်းကျက်ကျက်နဲ့ ပြဿနာ တက်တတ်တာမျိုး တွေတော့ ရံဖန်ရံခါရှိတတ် တယ်။ သေချာတာက ဒီလို ပြဿနာမျိုးတွေဟာ ဒီနေရာ မှာ ဒီလောက်နဲ့ ပြီးသွားလေ့ မရှိဘဲ ဆေးရုံနဲ့ အချုပ်ခန်း တစ်လှည့်စီ စံမြန်းကြရမှ အေးတာမျိုး။ ဆိုးတာက သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ အမှန် တရားအတွက် မွေးဖွားလာ ကြသူတွေလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ရောက်ပြီး အမှားတစ် ရံကို ဖန်ဆင်းနေကြသူတွေ လေ။

အဲဒီလို လူတန်းစားရဲ့ အလယ်မှာထည်ထည်ဝါဝါ မဟုတ်ပေမဲ့ ဒေါ်အေးလူနဲ့ ပလဲနပ်သင့်နေတဲ့ လူတစ် ယောက်တော့ ရှိတယ်။ အဲဒီ လူက စာရေးဆရာကိုသာ ယာ။ နေတာက ဒေါ်အေးလူ အိမ်ရဲ့မျက်စောင်းထိုး။ ကို သာယာရဲ့ အမှတ်တံဆိပ်က မနက်မိုးလင်းရင် တစ်ပေခွဲ သာသာလောက်ရှိတဲ့ စားပွဲ လေးတစ်လုံးနဲ့ စာကိုအေး အေးလူလူရေးနေတတ်တဲ့သူ။ ဒီတော့ သူ ဘာတွေရေးနေ တတ်တယ်ဆိုတာကို ပတ်ဝန်း ကျင်က အထိုက်အလျောက် တော့ သိချင်ကြတယ်။

ဒါကြောင့် တစ်ယောက် ယောက်က အိမ်ရှေ့ကဖြတ် သွားရင်း–

'ဟော့…စာရေးဆရာ၊ ဘာတွေ ရေးနေသလဲဗျ'လို့ လှမ်းမေးရင် သူက ရေးလက် စဘောလ်ပင်ကလေးကို အသာချရင်း ခေါင်းကိုမော့ ကြည့်မယ်။ ပြီးရင်တစ်ဆက် တည်း တွဲပြီးပြုံးလာတဲ့ နှုတ် ခမ်းတစ်စုံကို တွန့်ကွေးရင်း 'အချစ်ဝတ္ထု'လို့ ပြန်ဖြေလိမ့် မယ်။ နောက်တစ်ခါထပ်မေး ရင်'ရုပ်ပြဇာတ်လမ်း'လို့ ပြော လိမ့်မယ်။ နောက်တစ်နေ့ မေး ရင် 'သရဲဝတ္ထု'။ ဒီတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေ နား မလည်တာက ဒီလောက် တောင် ကလောင်မီးပွင့်အောင် ရေးနေတာတောင်မှ စာရေး ဆရာ ချမ်းသာမလာတာကို ပဲ။ ဒီကိစ္စကို သူကလည်း ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ပြန်ပြော လိမ့်မယ်။

'ဟုတ်တယ်။ ဘယ် တော့မှ ချမ်းသာလာမှာ

မဟုတ်ဘူး'လို့။

တစ်ခုတော့ ရှိတယ်
အဲဒီ မကျေနပ်ချက်တွေ
တော်များများဟာ စာ
ဆရာအတွက်တော့ အရ
လာရင် ပေါက်ကွဲတော့တာ
သူ့ရင်ထဲက အုံကြွနေ
ဝေဒနာအစိုင်အခဲတွေကို
ကိုယ်တည်းကြားသာရုံ
တိုးတိုးပြောရင်း တစ်
ကျယ်ကျယ်အော်ရင်း တစ်
သူ့သောကကို ကုစား
တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရပ်ကွက်
က လူတွေကတော့
ဘာသာစကားတွေကို
နဲ့ နားမလည်ကြဘူး။

ဒီစကားတွေထဲ
အဓိပ္ပာယ်ရှိတာတွေ ပါ
အဓိပ္ပာယ်မဲ့နေတာတွေ
ပါမယ်။ တစ်ခါတ
ရင် ဒေါ်အေးလူရဲ့ဗီနိုင်
ကလေးပေါ်ကို ခနေ
တက်ပြီး သူသုံးဖို့စွဲဖို့ အ
သုံးကလေးတွေ ဆွဲတ
တတ်တာမျိုးတွေ ရှိတ
အဲဒီလိုအခါမျိုးမှာ ဒေါ်
လူက စာရေးဆရာကိုသ
သူ့ဆီကို ဘာရည်ရွယ်
ရောက်လာတယ်ဆိုတာ
ကောင်းကောင်းသိတ
မူးမူးနဲ့ ကိုသာယာ ပြော
တတ်တဲ့ ဘာသာစကာ
ကို သိပ်နားလည်လှတာ
မဟုတ်ဘူး။ ကိုသာယာ
ပုံကလည်းကြည့်ဦး၊ မျ
ကို မော့ရင်း–

'ကျွန်တော်က
အဝေးကြီးမှာမြင်နေ
တောင်တွေနဲ့တိမ်တွေ
အရမ်းချစ်တာ အ
အဲဒီကိုသွားဖို့ လမ်း
ပေးပါဦး'ဆိုတာမျိုး

အံ့သြစရာကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်အေးလှူဟာ ဘယ်သူ ဘယ်လောက်ပဲ ကတ်သီး တ်ဖဲ့လုပ်လုပ် ကိုသာယာ တော့ လုံးဝမလုပ်တာဘဲ။ သာယာ့ကို ကတ်သီး တ်ဖဲ့မလုပ်တာလည်း မပြော လေ။ အကြွေးနဲ့ပတ်သက် ရင် ကိုသာယာက ဒေါ် အေးလှူ ပြောသမျှကို ပြန် ဆိပ်နေကျမဟုတ်လား။ ဒါ မဲ့ ဒေါ်အေးလှူမသိတဲ့ ကို သာယာရဲ့ ထူးခြားချက်က ဘယ်လောက်မူးမူး ဒေါ် အေးလှူဆီက ချေးသမျှငွေကို မှတ်မိနေတာပဲ။ ဆိုလိုတာက သာယာဟာ မူးတယ်။ ဒါ မဲ့ အမူးပါးလေ။

ဒီတော့ ဒေါ်အေးလှူက သာယာ မူးတာကို အခွင့် ကောင်းယူပြီး ငွေတွေအတိုး ကို ဗိုဗိုပြီးပြောတာပေါ့။ သာယာကလည်း သူမူး တုန်းက အခြေအနေဆို တော့ ဘာမှပြန်ပြီး ထွေထွေ ထူး ပြောမနေတော့ပါဘူး။ ကောင်းသလောက်ပေးလိုက် ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့စာရေးဆရာ ဒေါ်အေးလှူကိုတော့ နာ ည်တစ်ခုပေးလိုက်တယ်။ ရှင်းရှင်းလေးပါပဲ။

'ဆပ်လို့ရယ်တဲ့ မကုန် သေ'တဲ့။

သေချာတာက ဒေါ် အေးလှူကို ကွယ်ရာမှာ ဘယ် ခေါ်ခေါ် ကိုသာယာကိုယ် ကလည်း အရေးပေါ်လို ပြီဆိုရင်တော့ ဒေါ်အေးလှူ ဗီနိုင်းအိမ်ကိုပဲ ပြေးလာ ာမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဒေါ်အေးလှူဆိုတာ ဒီရပ်ကွက် လေးရဲ့ အင်မတန်ထင်ရှား အိုင်ကွန်တစ်ယောက်ဆို တော့ အထိုက်အလျောက် မီးသေတယ်ပြောပါတော့။

❑

ဒါပေမဲ့ ဘယ်လောက် တောင်ပဲ မီးသေသေပါ။ ငွေ တိုးပေးစားသူတစ်ယောက် အနေနဲ့ မလွဲမသွေရင်ဆိုင်ရတဲ့ ပြဿနာတစ်ခုကတော့ သေသေ ချာချာကို ရှိနေတယ်။ အဲဒီ ပြဿနာက ရုံးပြင်ကနားမှာ ခဏခဏသွားရှင်းရတဲ့ကိစ္စ။ အစောပိုင်းမှာ ပြဿနာမရှိပေ မဲ့ ရပ်ကွက်ရုံးက လူကြီးတွေ ကတောင် ဒေါ်အေးလှူကို မြင်ရင် နည်းနည်းလန့်လာကြ တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို တော့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်းဆိုသလို ဒေါ်အေးလှူရဲ့ပြဿနာက တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုအမြဲတမ်း ရှိနေတတ်တာ မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဆိုတော့ လူကြီးတွေကလည်း ဒေါ်အေးလှူအတွက် ပြဿနာ ဖြေရှင်းပေးဖို့ ကော်မရှင်တစ် ရပ်သတ်သတ်ဖွဲ့ပေးထားရမလို ဖြစ်လာပြီလေ။ ဒီတော့ ရပ် ကွက်ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် ရုံးဝန် ထမ်းတွေအားလုံးဟာ ဒေါ် အေးလှူရဲ့ အမှုဆိုရင်-

'ထောက်ခံစာရေးပေး လိုက်မယ်။ ရဲစခန်းကိုသာ သွား'ဆိုပြီး ထမင်းရည်ပူလျှာ လွှဲလုပ်ကြရတဲ့အထိ။

ဒါပေမဲ့ သိတယ် မဟုတ်လား။ ဒေါ်အေးလှူ လေ၊ တခြားသူမှမဟုတ် တာ။ သူ့ရဲ့အကြွေးကိစ္စကို ရပ်ကွက်ရုံးကလူကြီးတွေအနေ နဲ့တောင်းမပေးချင်နေပေါ့။ နောက်ဆိုတယ်တော့မှ ငွေတိုး ကိစ္စနဲ့ ရုံးကိုမတိုင်တော့ဘူး။ ကာယကံရှင်ဆီက ပိုက်ဆံကို မရရအောင် ကိုယ်တိုင်တောင်း တယ်။ ချော့တောင်းတယ်။ ခြောက်တောင်းတယ်။ ငို တောင်းတယ်။ ဆဲတောင်း တယ်။ အဲဒီလို နည်းပေါင်းစုံ နဲ့ ဘယ်လိုမှ တောင်းလို့မရ နိုင်တော့ဘူးဆိုရင် အကြွေး ယူသူကို သူကရန်စတော့တာ ပဲ။ ဒေါ်အေးလှူရန်စပုံက နည်းနည်းလေးတော့ ဆန်း တယ်။

'အေး…ငါ့အကြွေး ကို နင်မပေးဘူးနော် ဟုတ် လား။ ဒီအုတ်ခဲနဲ့ကောက်ထု လိုက်မှာနော်'ဆိုပြီး နီးရာ အုတ်ခဲတစ်လုံးကိုကောက်ပြီး ကာယကံရှင် မြင်သာအောင် ပြန်ပြီးပစ်ချပြလိုက်တယ်။ ဒါဆိုရင် တစ်ဖက်လူက-

'ထုချင်လည်း ထုလိုက် ပါတော့ အဒေါ်ရယ်။ ကျွန်မ မှာ ပေးစရာကို မရှိလို့ပါ' ဆိုလာရင်တော့ သူ့အကြွေး မရနိုင်တာသေချာသလောက် ရှိသွားပြီ။ ဒီတော့ ဒေါ်အေး လှူက တစ်ဖက်လူကို ဆံပင် ဆွဲတာတို့ ပါးရိုက်တာတို့ကို မထိခလုတ်၊ ထိခလုတ် စတော့တာပဲ။ ဒီလိုဆိုရင် တစ်ဖက်လူကလည်း ဘာ သားနဲ့ထုထားတာမှတ်လို့။ ကိုယ့်အသားကို ထိလာတော့ လည်း ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ။ ဒေါ်အေးလှူ ပစ်ချထားတဲ့ အုတ်ခဲကျိုးကိုကောက်ပြီး ပြန် တွယ်တော့တာပေါ့။ ဒီတော့မှ ဒေါ်အေးလှူက ကွဲပြဲသွားတဲ့ ဒဏ်ရာကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ အုပ်ပြီး သက်သေခံပစ္စည်းဖြစ် တဲ့ အုတ်ခဲကျိုးကိုပါအောင် ယူပြီး ရုံးသွားတိုင်တော့တာ။

ဒါဆိုရင် ရုံးကလည်း ဒေါ်အေးလှူရဲ့ပြဿနာကို မဖြေရှင်းပေးလို့မရတော့ဘူး။ အခုကိစ္စက ငွေတိုးချေးတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်တော့ဘူး။ ရိုက်မှု ဖြစ်သွားပြီ။ သွေးထွက်သံယို မှုဖြစ်သွားပြီ။ ဒါကြောင့် ရုံးက မဖြေရှင်းပေးချင်လည်း ရပြီ။ ထောက်ခံစာသာရေး ပေးလိုက်။ ရဲစခန်းမှာ အမှု သွားဖွင့်ပစ်လိုက်မယ်။ ဒါဆို ရင် ဒေါ်အေးလှူကို ကိုယ်ထိ လက်ရောက်ကျူးလွန်မိတဲ့သူ က ဘယ်နေနိုင်တော့မလဲ။ ရဲ စခန်းမှာ အမှုတော့မဖွင့်ပါနဲ့။ ကျေနပ်တဲ့အထိ တောင်းပန် ပါ့မယ့်ဆိုတာမျိုးအထိ ဖြစ် လာခဲ့တာမဟုတ်လား။

ဒါဆိုရင် ဒေါ်အေးလှူ က သူ့အကွက်ထဲ တန်းခနဲ ဝင်လာတဲ့သူကို ဘယ်အလွတ် ပေးပါ့မလဲ။ အရိုက်ခံရလို့ ရမယ့်လျော်ကြေးရယ်၊ ရစရာ ရှိတဲ့အကြွေးရယ်ပေါင်းပြီး ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှဆိုပြီး တောင်း တော့တာပဲ။ ဒါကြောင့် ရပ် ကွက်ကလေးထဲက လူတွေ အတွက် ဗီနိုင်းအိမ်က ဒေါ် အေးလှူဟာ ဖြုတ်ဦးခေါင်း ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့ကြရ တယ်ဆိုပါတော့။ ဒါကြောင့် ဗီနိုင်းအိမ်က အကြွေးယူမိရင် မြန်မြန်ပြန်ဆပ်နိုင်အောင် ကြိုး စား။ အချိန်တန်လို့ မဆပ် နိုင်သေးရင် တတ်နိုင်သမျှ အောင့်အည်းပြီး သည်းခံ။ တကယ်လို့ အောင့်အည်းပြီး သည်းမခံနိုင်ဘူးဆိုရင် လျော် ကြေးကို အတိုးနဲ့ဆပ်ဖို့သာ ပြင်ထားပေတော့။ ဒီတော့ ဒေါ်အေးလှူဆိုတာ လျော် ကြေးကိုတောင် နေ့သွင်းနဲ့ရ အောင် ယူတတ်တဲ့သူ။

❑

အခုလည်းကြည့်။ နေ လေးနည်းနည်းစောင်းလာပြီ ဆိုတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ဒေါ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးလူတစ်ယောက်မနေနိုင် မထိုင်နိုင်ဖြစ်နေပြီ။ ထုံးစံအတိုင်း သူ့ကို အကြွေးဆပ်စရာရှိတဲ့သူတွေက ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လာဆပ်တဲ့သူတွေရှိသလို၊ လူကြုံနဲ့ ပေးခိုင်းတဲ့သူတွေလည်း ရှိတယ်။ လက်ကျန်ငွေကို အပြတ်ဖြတ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်အသစ်ထပ်ပြီး ခေါက်ထုတ်တဲ့သူတွေလည်း ရှိသလို၊ 'နောက်နေ့မှ ပေါင်းပေးပါရစေ' လို့ လာတောင်းပန်တဲ့သူတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါ်အေးလူရဲ့အိမ်ဟာ နေစောင်းလာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အဝင်အထွက်အသွားအလာပိုပြီးတော့ စည်ပင်ဝပြောလာတဲ့ ဓလေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက်လာလာပါ ဒေါ်အေးလူအဓိကထား မျှော်နေတဲ့ မသေးသေးကတော့ ပေါ်မလာခဲ့ဘူး။

အကြွေးယူတုန်းကတော့ ငိုမလိုလို၊ ရယ်မလိုလို။ ဒီငွေကိုမှ မရရင် တစ်မိသားစုလုံးပဲ ငတ်တော့မလိုလို၊ ဒုက္ခတွင်းထဲပဲကျတော့မလိုလို၊ ဘဝပဲပျက်တော့မလိုလို အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ်ပြောကြတာ။ ဆပ်ရမယ့်အချိန်လည်းကျရော မျက်နှာထိမျက်နှာထားနဲ့။ အေးလူတို့က သူတို့ပေးမှ ကျွေးမှစားရမယ့် အပေါက်မျိုး ချိုးလာကြရော။ ဒီလိုတော့လည်း ဘယ်ရမလဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လိုက်သွားမှဖြစ်မယ်လို့ ဒေါ်အေးလူ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် ဟိုဘက်တစ်လမ်းကျော်ကို ထွက်လာခဲ့လိုက်တယ်။ လမ်းမပေါ်ကို ရောက်မှ ဒေါ်အေးလူက တစ်

ငါ
မသိဘူးများ
မှတ်နေလား
ဟင်
နင့်ကလေး
တွေကို
ကောင်းကြိုက်
ဒ်ပေါက်
ဝယ်ကြွေးထားတာ
နင့်
သားသမီးတွေ
ပြောထားလို့
ငါ
သိပြီးသွားပြီ
နင်တို့တွေ
အဲဒီလို
သောက်ချိုး
တွေကြောင့်
ဆင်းရဲတာ
ရှည်နေတာ
နားလည်ရဲ့လား

ခုခုကို သတိရလိုက်မိတာနဲ့ မြောင်းစပ်တွေ၊ လမ်းမတွေမှာ ကုန်းကုန်းပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်ရှာနေတော့တာပဲ။ လမ်းသွားလမ်းလာတွေကတော့ ဒေါ်အေးလူ ဘာကိုရှာနေတယ်ဆိုတာကို ကောင်းကောင်းသိကြတယ်။ ဟုတ်တယ် အခုပဲ သူ့လက်ထဲကို နှစ်တစ်လက်မတစ်ချောင်း ရောက်လာခဲ့ပြီလေ။ တုတ်ကိုကိုင်ပြီး ဒေါ်အေးလူသေသေချာချာ 'ဆ' ကြည့်တော့ အဖျားမှာ သံချက်တစ်ခုပါတာကလွဲရင် တော်တော်ကောင်းသေးတဲ့တုတ်ပဲ ဆိုပါတော့။

ဒါကြောင့် ဒီအမြင်၊ ဒီအတွေ့တွေနဲ့ ယဉ်ပါးနေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အတွက်ကတော့ တုတ်တစ်ချောင်းဆွဲထွက်လာတဲ့ ဒီအသွားကြီးကို မြင်တာနဲ့ တင် 'ပွဲကြီးပွဲကောင်းတော့ ကြည့်ရပြီ' ဆိုတဲ့ အမူအရာတွေဆိုတာ လူတိုင်းရဲ့မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ အဟောသိကံပြန့်ကျဲလို့။ လမ်းထိပ်ရောက်တော့ မြန်မာဇီဒီယိုကားကို အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ဖွင့်ထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပတ်ပတ်လည်မှာ အုံခဲနေတဲ့ ပရိသတ်ထုကို တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်လိုက်တယ်။ ဇာတ်လမ်းထဲက ဗီဒီယိုဇာတ်ကောင်တွေရဲ့ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြတဲ့စကားတွေကို သူကြားတယ်။ ဘာအကြောင်းတွေပြောနေကြတာလဲဆိုတာကိုတော့ သူ စိတ်မဝင်စားဘူး။

ဒေါ်အေးလူစိတ်ဝင်စားတာက ရက်အတော်ကြာနေပြီဖြစ်တဲ့ မသေးသေးရဲ့ အကြွေးရဖို့ပဲ။ ဒါကြောင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုကျော်လျှောက်လိုက်ပြီး မသေးသေးနေတဲ့လမ်းထဲကိုကွေ့ဝင်လိုက်တယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မသေးသေး အိမ်ရှေ့ကို ရောက်လာပြီး မီးရောင်မှိန်ပျပျအောက်က အိမ်ခန်းလေးကို ခပ်ဝေ့ဝေ့ကြည့်တယ်။ အမြင်မသဲကွဲလို့ မျက်ခုံးပေါ်လက်ဝါးတင်ပြီး မျက်မှောင်ကိုကုတ်ရင်း သေသေချာချာကြည့်တယ်။ ခြေရင်းဘက်ကို သိသိသာသာ ယိုင်နေတဲ့ အိမ်ကလေးရဲ့ရှေ့ကွပ်ပျစ်မှာ ကလေးသုံးယောက် ကစားနေကြတယ်။

ဒေါ်အေးလူက ...
မှာပါလာတဲ့ နှစ်တစ်...
ကို ခြံဝမှာအသာထောင်...
ခဲ့ပြီး ခြံထဲကို စမ်းတ...
ဝင်လာခဲ့ရတယ်။ ...
သုံးယောက်ကလည်း ...
နေတာတွေရပ်ပြီး ဒေါ်...
လူကို အခုမှစတွေ့ဖူးတဲ့ ...
သားတစ်ယောက်ကို ...
သလို ပြူးတူးကြောင်...
နဲ့ ကြည့်နေကြတယ်။

'နင်တို့အမေ ...
သွားလဲ'

ဒေါ်အေးလူရဲ့ အ...
မာကြောင့် အငယ်ဆုံးက...
က မသိမသာ တုန်...
တယ်။ ဒါကို ဆယ်နှ...
ကျင်လောက်ရှိမယ့် အ...
အကြီးဆုံးကောင်မလေး...
ကလေးကို သူ့ပေါင်ပေါ်...
တင်လိုက်ရင်း ဒေါ်အေး...
မကြောက်မရွံ့ရင်ဆိုင်တ...

'အမေ ဈေးရောင်း...
တယ် အဘွား'

ဒေါ်အေးလူက ...
သင်္ကာပုံစံနဲ့ အိမ်ထဲကို...
ချက်အကဲခတ်ကြည့်ပြန်...
ခပ်မှိန်မှိန် မီးအိမ်က...
အိမ်ကလေးရဲ့အရောင်...
မှုံတေမှုကို တောက်...
အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်...
ဘူး။

'ဘယ်အချိန်ပြန်...
မလဲ'

ကလေးမလေး...
ခေါင်းကို တစ်ချက်ကုတ်...
ပြီး ဒေါ်အေးလူကို တစ်...
ပြန်ကြည့်တယ်။ ပြီး...
နှာခေါင်းဖျားကို လက်...
ရင်းနဲ့ သုတ်ရင်းပြန်...
တယ်။

'သိပ်မကြာ...
အဘွား။ ပြန်လာတော့မှာ...

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်အေးလှက ကလေးတွေကို နောက်တစ်ကြိမ်အကဲခတ်ရင်း ကွပ်ပျစ်ရဲ့ အစွန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မသေးသေးပြန်လာအောင် ထိုင်စောင့်ဖို့လည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒါမှဖြစ်မှာ။ ပြန်သွားပြန်ရင်လည်း အကြွေးကို နောက်တစ်ရက် ထပ်ရွှေ့ဦးမယ်လို့ စဉ်းစားမိလိုက်တယ်။ အငယ်ဆုံးကလေးက အကြီးမကြီး ပေါင်ပေါ်ကနေ ဒေါ်အေးလှကို မရဲတရဲလှမ်းကြည့်တယ်။ သူနဲ့မျက်လုံးချင်းအဆုံမှာ ကလေးက သူ့အစ်မကိုဖက်ပြီး တစ်ဖက်လှည့်သွားတယ်။

ကလေးတွေရဲ့ ရုပ်တွေကို အကဲဖမ်းတော့ မသေးသေးနဲ့အတော်တူနေကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါ်အေးလှက ကလေးတွေ အနေရအထိုင်ရ သက်သာအောင်-

'နင်တို့က မသေးသေးရဲ့ကလေးတွေလား…'လို့ မေးလိုက်တော့ ကလေးတွေက ပြိုင်တူပြန်ဖြေကြတယ်။

'ဟုတ်ကဲ့'

ပြီးတော့ ကလေးတွေကို ညည်းရုံးတဲ့အနေနဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုထပ်မေးလိုက်တယ်။

'ထမင်းစားပြီးကြပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'အမယ်၊ တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဘာနဲ့စားကြသလဲ'

ဒီတစ်ခါ ဒေါ်အေးလှရဲ့အမေးကို အလတ်ကောင်လေးက ဝင်ဖြေတယ်။

'တောင်းကြိုက်နဲ့'

ရုတ်တရက် ဒေါ်အေးလှ နားမလည်လိုက်ဘူး။ ဒါကြောင့် အကြီးမကိုကြည့်ရင်း ပြန်မေးလိုက်ရတယ်။

'ဘာဖြစ်တယ်'ဆိုတော့မှ အကြီးမလေးက ဘာသာပြန်ပေးတယ်။

'ကောင်းကြိုက်နဲ့လို့ပြောတာ အဘွားရဲ့'

ဒေါ်အေးလှရဲ့ဒေါသက မြွေဟောက်တစ်ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်သလို ချက်ချင်းရုန်းကြွလာတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က သူ့အကြွေးတော့ မဆပ်ဘဲ မသေးသေးက ကလေးတွေကို ကျတော့ ကောင်းကြိုက်ဒံပေါက်တောင် ဝယ်ကျွေးနိုင်တယ်ဆိုတဲ့သဘော။ စိတ်ထဲကလည်း-

'လာပါစေဦး၊ အဲဒီ သေးသေး။ အေးလှအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိစေရမယ်'လို့ ကြုံးဝါးရင်း ခြံစပ်မှာထောင်ထားခဲ့တဲ့ နှစ်တစ်လက်မကို ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ မိန်းမတစ်ယောက်က လင်ပန်းတစ်ခုကို ခေါင်းကရွက်၊ လက်ထဲက ပလတ်စတစ်ခြင်းတစ်လုံးကို ဆွဲရင်း ခြံဝင်းကိုခပ်သုတ်သုတ်ဝင်လာခဲ့တယ်။ ဒေါ်အေးလှကို တွေ့တော့ နည်းနည်းလေး ကိုယ်ရှိန်သတ်သွားတယ်။ ဒါကို ဒေါ်အေးလှက ခပ်ငေါ့ငေါ့လေသံနဲ့-

'ကဲ…ကဲ…လာစမ်းပါ မသေးသေးရဲ့။ လာစမ်းပါဦး'

ဒေါ်အေးလှ ခေါ်လိုက်တဲ့နာမည်ကသာ 'မသေးသေး'ပါ။ လူက မသေးဘူး။ သိသိသာသာ ကြီးတယ်။ အသားက ညိုညို၊ အရပ်အမောင်းက မနိမ့်မမြင့်ဆိုတော့ သိပ်ပြီး ပုံဆိုးပန်းဆိုး အခြေအနေမျိုးအထိတော့ မဟုတ်ဘူးဆိုပါတော့။

ဒါပေမဲ့ ဒေါ်အေးလှရဲ့ ခပ်ငေါ့ငေါ့အသံရယ်၊ ပေးစရာအကြွေးတွေရယ်ပေါင်းလိုက်ရင် ရာသီဥတုက ဒီနေ့အဖို့ သာယာနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူးလို့ မသေးသေး တွက်လိုက်မိတယ်။ ကြည့်လေ။ ဒေါ်အေးလှကို ဈေးရင်းထားတဲ့ အကြွေးတွေပေးဖို့ တစ်နေ့က ချိန်းထားတာ၊ ဒီနေ့အထိ မပေးနိုင်သေးတော့ သူ ပြောသမျှခံလိုက်မယ်လို့ဆုံးဖြတ်ရင်း ခေါင်းပေါ်က လင်ပန်းကို ကွပ်ပျစ်ပေါ်ချရင်း ဒေါ်အေးလှကို တစ်ချက်အကဲခတ်ရတယ်။

ဒေါသူပုန်ထနေပုံရတဲ့ ဒီမိန်းမကြီးရဲ့မျက်နှာရယ်၊ အမူအရာတွေ အပျက်ပျက်အယွင်းယွင်းဖြစ်နေတဲ့ ကလေးတွေရဲ့မျက်နှာတွေရယ်ကိုကြည့်ပြီး မသေးသေး စိတ်ထဲ ဖျဉ်းခနဲတစ်ချက်ဖြစ်သွားသေးတယ်။ 'ဒီမိန်းမကြီးဟာ လူကြီးချင်းကိစ္စကို လူကြီးချင်းမရှင်းဘဲ ကလေးတွေကို ပြဿနာရှာထားပါလား'လို့ စဉ်းစားမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က နိမ့်ပါးသူဆိုတော့ လူလိမ္မာအမျက်အပြင်ထွက်လို့မဖြစ်ဘူး မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် ချက်ချင်းဆိုသလို မျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံးတစ်ပွင့်ကို ဆင်းမြန်းလိုက်ရင်း-

'သြော်၊ အဒေါ်တောင် ရောက်နေပါလား။ ကျွန်မတောင် အခုညနေ လျှောက်လာခဲ့တော့မလို့'

'လျှောက်လာခဲ့တော့မလို့ဆိုတော့ အကြွေးဆပ်ဖို့မဟုတ်သေးဘူးဆိုတဲ့သဘောပေါ့။ ဟုတ်လား'

'ဒီလိုတော့လည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ အဒေါ်ရယ်။ ဆပ်မှာပေါ့။ အခုတော့ ကျွန်မသမီးအကြီးမလေး စက်ရုံက လခမထုတ်သေးလို့ပါ အဒေါ်ရယ်။ သူ့ဆီက လခရလာတာနဲ့ ကျွန်မ ချက်ချင်းလာဆပ်ပါ့မယ်'

မသေးသေးရဲ့ စကားကြောင့် ဒေါ်အေးလှရဲ့မျက်နှာတွေခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားတယ်။ တစ်ခုခုကို သတိရသလိုလိုနဲ့ ငေးငေးငိုင်ငိုင်လေး ဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးမှ မျက်နှာကို သိသိသာသာ'မာ'အောင်ပြင်ရင်း-

'ဟဲ့၊ သေးသေး။ နင် ဒီလိုပဲ ပြောခဲ့တာများပြီနော်။ အေးလှအကြောင်း သိတယ်မဟုတ်လား။ အလကားကောင်မတွေ။ လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံလေးနည်းနည်းရှိတော့ အောက်ခြေလွတ်ပြီး ဒံပေါက်တွေဘာတွေဝယ်စားကြတယ်။ ငါ့သောက်ကြွေးကျတော့ ဆပ်ဖို့မစဉ်းစားဘူး'

ဒေါ်အေးလှရဲ့ စကားအဆုံးမှာ မသေးသေးခန္ဓာကိုယ်က ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ဒေါ်အေးလှကို ခပ်မာမာကြည့်၊ လုံချည်ကိုပြင်ဝတ်၊ တစ်ဆက်တည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာပဲ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်ဖြစ်နေတဲ့ ကလေးတွေကို အကဲခတ်ရင်း–

'နေစမ်းပါဦး အဒေါ်ရဲ့။ ဘယ်သူက ဒံပေါက်ဝယ်စား ရမှာလဲ။ ပြောစမ်းပါဦး'

'နင်တို့လေ။ နင်တို့ပေါ့။ ငါမသိဘူးများမှတ်နေလား။ ဟင်၊ နင့်ကလေးတွေကို ကောင်းကြိုက်ဒံပေါက်ဝယ်ကျွေးထားတာ နင့်သားသမီးတွေပြောထားလို့ ငါ သိပြီးသွားပြီ။ နင်တို့တွေ အဲဒီလိုသောက်ချိုးတွေကြောင့် ဆင်းရဲတာရှည်နေတာ၊ နားလည်ရဲ့လား'

မသေးသေးက တစ်ခုခုကို နားမလည်ဟန်နဲ့ ကလေးတွေကို တစ်လှည့်၊ ဒေါ်အေးလှကို တစ်လှည့်ကြည့်နေတယ်။ ကလေးတွေကလည်း သူတို့ဘာအမှားကိုမှ ကျူးလွန်မထားဘဲ တစ်ခုခု အစွပ်စွဲခံရတော့မယ်ဆိုတဲ့အသိနဲ့ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်ဖြစ်နေကြပုံမျိုး။ သူတို့အမေကို တစ်လှည့်၊ ဒေါ်အေးလှကို တစ်လှည့် ပြန်ကြည့်နေကြတယ်။

မသေးသေးက ဒေါ်သတကြီးနဲ့ သူ့ရဲ့သမီးအကြီးမကို အမူစစ်တယ်။

'ဟဲ့ ပြောစမ်း၊ မိုးချယ်ရီ ပြောစမ်း။ နင်ပြောလိုက်တာလား။ ငါတို့ဒံပေါက်ဝယ်စားကြတယ်ဆိုတာ'

'သမီး မပြောပါဘူး အမေရဲ့။ သမီးက ဒံပေါက်လို့မပြောဘူး။ အဲဒီဘွားဘွားကြီးက မောင်လေးကျော်ရဲစိုးကို မေးတာ အမေရဲ့။ ထမင်းစားပြီးပြီလားတဲ့။ မောင်လေးက ပြီးပြီလို့ ပြန်ပြောတာ'

'အေးလေ။ အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒံပေါက်ဖြစ်ရတာလဲ မိုးချယ်ရီ။ သေသေချာချာ ပြောစမ်း'

'ဟို…ဟိုလေ…'

'ဟဲ့ကောင်မ မြန်မြန်ပြောစမ်း။ ဒီမှာ နင်လုပ်တာနဲ့ ပိုရှုပ်ကုန်တော့မယ်'

'ဟုတ်…ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေရဲ့။ ဟို…ဟို။ အဲဒီဘွားဘွားက မောင်လေးကို ထပ်မေးတယ်။ ဘာနဲ့စားတာလဲတဲ့။ အဲဒါမောင်လေးက ကောင်းကြိုက်နဲ့လို့ ပြန်ပြောလိုက်တာ'

အဲဒီအချိန်မှာပဲ တစ်ချိန်လုံးနားထောင်နေတဲ့ ဒေါ်အေးလှက 'ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ' ဆိုတဲ့သဘောမျိုးနဲ့ မသေးသေးကို ခပ်ထေ့ထေ့ကြည့်တယ်။ ဒီတော့မှ မသေးသေးက တစ်ခုခုကိုသဘောပေါက်သွားပုံနဲ့ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဒေါ်အေးလှကို ကြည့်ရင်း အားပါးတရ အော်ရယ်လိုက်တယ်။

'ဟား…ဟား… ဟား…ဟား…'

ဒေါ်အေးလှကလည်း သူ့ကိုကြည့်ရင်း မျက်ရည်ထွက်လုအောင် အားပါးတရရယ်နေတဲ့ မသေးသေးကို ကြည့်ရင်း နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်လာတယ်။ ရူးများသွားပြီလားဆိုတဲ့သဘောနဲ့လည်း ခပ်စေ့စေ့ကြည့်တယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ မသေးသေးက–

'ခဏလေး အဒေါ်၊ ခဏလေး' ဆိုပြီး အိမ်ထဲကို မြန်မြန်သွက်သွက်ဝင်သွားတယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ချက်ချင်းပြန်ထွက်လာပြီး လက်ထဲမှာ ပလတ်စတစ်အိတ်ခွံလေးနှစ်အိတ်သုံးအိတ်လည်း ပါသေးတယ်။ ဒေါ်အေးလှ ရှေ့ရောက်တော့ ရိရိသေသေနဲ့ ဖြန့်ပြတယ်။ ဒေါ်အေးလှကလည်း ဘာရယ်ညာရယ် မဟုတ်ဘဲ မသေးသေးဖြန့်ပြတဲ့ အိတ်ခွံ့ကလေးတွေကို လိုက်ကြည့်နေမိတယ်။ နားတော့မလည်သေးဘူး။

ပြီးတော့ မသေးသေးက ခုနပလတ်စတစ်အိတ်ကလေးထဲက 'တံဆိပ်' ကလေးတစ်ခုကို မီးရောင်အောက် မှာ ဖြန့်ပြတယ်။ တံဆိပ်ကလေးရဲ့နာမည်က 'ကောင်းကြိုက်အကြော်စုံ' တဲ့။ ဒါကိုလည်း ဒေါ်အေးလှက နားမလည်နိုင်သေးဘူး။ ဒါကြောင့်–

'ဟဲ့ သေးသေး။ နင်စိတ်ရောကောင်းသေးရဲ့လား။ အဲဒီအိတ်စုတ်တွေကို ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ' ဆိုတော့မှ မသေးသေးက ဒေါ်အေးလှရဲ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း–

'အဒေါ်ကို ကျွန်မကလေးတွေပြောတဲ့ ကောင်းကြိုက်ဆိုတာ အဒေါ်သိထားတဲ့ ကောင်းကြိုက်ဒံပေါက်မဟုတ်ပါဘူး အဒေါ်ရယ်။ ကျွန်မသားသမီးလေးတွေ ထမင်းနဲ့စားကြတဲ့ ဇယာကြော်ထုပ်ကလေးတွေပါ အဒေါ်ရယ်။ တစ်ထုပ်မှ ငါးဆယ်ပါ။ ကျွန်မတို့ ဒံပေါက်မစားနိုင်တာ အမှန်ပါ အဒေါ်ရယ်'

မသေးသေးရဲ့စကားကြောင့် ဒေါ်အေးလှရဲ့ရင်ထဲမှာ သိသိသာသာ ဆို့နင့်သွားတယ်။ မသေးသေးတို့မိသားစုကိုလည်း အားနာသလိုလို၊ သနားသလိုလိုဖြစ်သွားတယ်။ သေချာတာက ဒေါ်အေးလှအနေနဲ့ တစ်သက်လုံးမှာ ဒီ[illegible] ခံစားမှုမျိုး တစ်ခါမှ ပေါ[illegible] ဖူးတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါနဲ့ [illegible] ချည်ရင်ရှားထားတဲ့ရင်ဘ[illegible] ထဲကို နှိုက်လိုက်တော့ တ[illegible] ထောင်တန် သုံးလေးရွ[illegible] ထွက်လာတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ခါမှမဖြစ်ဖူးတဲ့သဒ္ဓါနဲ့–

'ရော့ သေးသေး[illegible] ကလေးတွေကို ဒံပေါက်ဝ[illegible] ကျွေးလိုက်' ဆိုပြီး ပိုက်ဆံ[illegible] လေး ကွပ်ပျစ်ပေါ်ကို ပစ်[illegible] လိုက်တယ်။

မသေးသေးကလည်[illegible] နားမလည်နိုင်သလိုနဲ့ ဒေါ်[illegible] အေးလှကိုကြည့်လို့။

ကလေးတွေကလည်[illegible] တလက်လက်တောက်ပနေ[illegible] မျက်လုံးတွေနဲ့ တမော့[illegible] ကြည့်လို့။

ဒီအချိန်မှာပဲ ခပ်လှ[illegible] လှမ်းမှာရုံက ဖွင့်လိုက်[illegible] မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရား[illegible] ရဲ့ မေတ္တာပို့သံက ရပ်ကွ[illegible] ကလေးတစ်ခုလုံးကို လွှမ်း[illegible] သွားတော့တယ်။

'အရှေ့အရပ်၌ရှိသော[illegible] အနန္တစကြဝဠာ…အန[illegible] သတ္တဝါတို့

ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်း[illegible] ကြပါစေ…။

ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်း[illegible] ကြပါစေ…။

ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်း[illegible] ကြပါစေ…။

နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေး[illegible] ချမ်း…ကြ…ပါ…စေ' တဲ့[illegible]

(ညီငယ် ကဗျာဆရာ[illegible] မောင်ရေချမ်း၏ ကဗျာပ[illegible] စာသားတချို့အား ခေါင်းစီး[illegible] အဖြစ် ယူသုံးပါသည်။)

■

မောင်နှင်းပန်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာကျော် မဟော်ဒွိတိုင်းရင်းဆေး (ထုတ်လုပ်ရေး) မြစ်မွှားနာ ရင်သား၊ သားအိမ်၊ ထိုးကျိတ်၊ ဖျဉ်ခင်း အကျိတ်အဖုများအတွက် နာမည်ကျော် တပင်တိုင်မြနန်းအနီ၊ နေ့ဆေး ညဆေး အမျိုးတွဲနှင့် ထူးထူးခြားခြား ဆေးစွမ်းကောင်းများ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁၁ YR၃၇၀၉

မဟော်ဒွိဆေး

ဆရာကျော် ဆေးသုံးမျိုးတွဲ ကြိုတင်တာကွယ် သောက်သုံးပါ။

မဟော်ဒွိဆေး ရှူဆေး၊ လိမ်းဆေး အထူးထုတ်

ဦးဘိုးအို... ဘိုးဘိုး''

ညဲသဲပါလား။ မတွေ့တာတောင်ကြာပြီနော်''

တွေ့သို့ သမီးရဲ့ဖေဖေမှာ အဖုအကျိတ်တွေထွက်နေလို့ ဘိုးဘိုးရဲ့ သားစု စိတ်တွေပူနေကြတယ်''

အဖုအကျိတ်တွေထွက်တိုင်း စိတ်မပူပါနဲ့ကွယ်၊ အဖုအကျိတ် မြစ်ပျောက်တဲ့ဆေး မဟော်ဒွိဆေးတိုက်မှာရှိတယ်။ ဘိုးဘိုး လိပ်စာပေးလိုက်ပါ့

မလည်း ဖေဖေ့ကိုခေါ်ပြီး မဟော်ဒွိဆေးတိုက်သို့သွားရာ ထိုဆေး ဆရာကြီး၊ ဆရာကျော်၊ ဆရာမကြီးဒေါ်ခင်ဌေးကြည်တို့ကို တွေ့ ညီ၊ ဆရာကြီး ဆရာကျော်သည် ဖေဖေ့ကို သေချာစွာကြည့်ရှုပြီး ဆေးများပေးကာ အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြပါသည်။ ''ဒီဆေးက အဖုအကျိတ် မြစ်မွှားနာ၊ သားအိမ်အလုံး ရင်သားအကျိတ်အနာစို များ ဝက်ခြံကြီးများ။ ကိုယ်တွင်းနာများကို အနိုင်ဆုံးဖြစ်တဲ့ တပင် နီ ဆေးပင်ဆေးဥ စစ်စစ် ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းပါဝင်တဲ့ ဆေးပြားဖြစ် တပင်တိုင်မြနန်းဆေးပင်ဟာ အဖြူ အနီနှစ်မျိုးရှိတဲ့အနက် အနီ မှ ဆေးစွမ်းထက်ပြီး ကင်ဆာအကျိတ်ဖြစ်ကာစကိုပင် င်းကြောင်း၊ ကျန်းမာရေးဌာနကထုတ်တဲ့ ''လက်တွေ့အသုံးချ င်အပင်များ''မှာ ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ အဖုအကျိတ်အနာ သွေးလိမ်းပေးရုံနဲ့ ပျောက်ကင်းကြောင်း ဆိုထားပါတယ်။ အဖု မြစ်မွှားနာ ဝေဒနာရှင်တွေဟာ တပင်တိုင်မြနန်းအနီဆေးနဲ့အတူ ဆေးတိုက်ကထုတ်လုပ်တဲ့ ရုပ်လုသွေးသန့်ဆေးအေး ဝမ်းပျော့ ပြ လေဆေးတို့ကိုပါ နေ့ဆေး ညဆေးအဖြစ် တွဲသောက်ရင် အတွင်း ထိထိရောက်ရောက် သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း ပါလိမ့်မယ်''

တ်ကဲ့ ဘာကြောင့်ထိရောက်သလဲဆိုတာ ရှင်းပြပေးပါဆရာကြီး

တပင်တိုင်မြနန်းက အဖုအကျိတ်အနာကို ချေဖျက်ပေးတယ်၊ အနိုး ပေးတယ်။ ရုပ်လုသွေးသန့်ဆေးအေးက သွေးသားကို သန့်စင် ကိုယ်အပူအအေးကို ထိန်းညှိပေးတယ်။ ဝမ်းပျော့အကြောပြေ (မလ)အညစ်အကြေးတွေဖြစ်တဲ့ ဝမ်းပုပ်၊ ဆီးပုပ်၊ သွေးပုပ် တွေကို ထုတ်ပေးပြီး အကြောပြေ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းစေပါတယ်။ မျိုးကို အဖုအကျိတ် မြစ်မွှားနာ မဖြစ်ရလေအောင် ကာကွယ်ဆေး ည်နှုပ်ဆေး)အဖြစ်နဲ့ နေ့စဉ်မှန်မှန် မှီဝဲသုံးဆောင်ပေးနိုင်ရန် သုံးပါမဲ။ မြစ်မွှားနာအဖုအကျိတ်အမြင် နှလုံးသွေးဖက်နာရောဂါ၊ ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ ဝမ်းလျှောဝမ်းပျက်၊ လိပ်ခေါင်း၊ အသည်း ရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ အမျိုးမျိုးကိုလည်း ကုသပေးနေပါတယ်။

''မဟော်ဒွိဆေးတိုက်ကထုတ်လုပ်တဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းများကိုလည်း သိပါရစေရှင့်''

''ဆေးပင်ပုံပါတဲ့ အစိမ်းရောင်စက္ကူဘူးအထူးထုတ် တပင်တိုင်မြနန်း အနီစစ်စစ် ဆေးပြား၊ လက်ဆက်တဲ့ ဆေးနီဥစစ်စစ်၊ သွေးသားကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေပြီး အသားအရေလှပနုပျိုစေတဲ့ သိရိဝဗုနရုပ်လု သွေးသန့်ဆေးအေး၊ ညတစ်ကြိမ်သောက်ရုံနဲ့ ဝမ်းပျော့အကြောပြေ အဆီကျပြီး လေမဖြတ်အောင် ကာကွယ်ပေးတဲ့ ဝမ်းပျော့အကြောပြေလေဆေး အဆင့်မြင့်မြင့်နဲ့ အကောင်းဆုံးလိမ်းရှူဆေး (Roll On) သွေးတိုးကိုသာ ကျစေပြီး သွေးပေါင်ထိုးကျစေခြင်းမရှိတဲ့ သွေးတိုးကျဆေး။ အစာအိမ်ရောဂါ ပျောက်ဆေး၊ ဝမ်းလျှောဝမ်းပျက်ရောဂါဆေး၊ ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး၊ အသည်းဆေး၊ အဆုတ်ကုဆေး၊ နှလုံးအားတိုးဆေး၊ မျက်စိကြည်ဆေး၊ ရှားပါးသစ်ခေါင်းမှုန့်ရည်၊ ရှိုးမပျားရည်၊ ရခိုင်ပန်းမြောင်ပုံညင်းဆီ စတဲ့ အကောင်းဆုံးဆေးပစ္စည်းများ ရရှိနိုင်ပါတယ်။

''သိပ်ကောင်းတဲ့ဆေးတွေပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆရာကြီးဆီကို မလာနိုင်တဲ့ သူများအတွက် ရနိုင်မယ့်နေရာကိုပါ ညွှန်ပြပါဦး''

ပင်ရင်းဆိုင်ကတော့ ရန်ကုန်မြို့၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ တိုက် ၂၀၁၊ အခန်း ၃၊ ၁၂ လုံးတန်း။ ရန်ရှင်းလမ်းမကြီးပေါ်မှာရှိတဲ့ မဟော်ဒွိဆေးတိုင်းရင်း ဆေးထုတ်လုပ်ရေး၊ တစ်ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး ဦးမြင့်ဆွေနှင့်သားများ။ သိမ်ကြီးဈေး၊ City Mart ရန်ကုန်-မန္တလေး ဆိုင်ခွဲများအားလုံး၊ စိန်မြန်မာ ဆေးဆိုင်၊ လှထုမေတ္တာဆေးဆိုင် ၂၄ လမ်း။ သိမ်ကြီးဈေး၊ ကိုဝင်းမြင့်+မသော်ဘီ ၁၅ လမ်း၊ ရွှေညာသားဆေးဆိုင်တို့မှ အစိုက်ဖြန့်ချိပေးပါတယ်။

ဆန်းဦးအောင်မြန်မာဆေးဆိုင်၊ လှထုမေတ္တာဆေးဆိုင်၊ ကိုလှစိုးဆေးဆိုင်၊ စိန်စိန်မြန်မာ ၁၃ လမ်း၊ စေတနာဆေးဆိုင်၊ စုပါဝမ်းကုန်တိုက်၊ စိန်ဂေ ဟာရပါစင်ကာ၊ ဇစ်တိုးရီးယားကုန်တိုက်၊ ရွှေဘုံသာလမ်း ကိုမောင်စိန်၊ ဆေးကမ္ဘာ၊ ဆေးရာဇာ(ဦးလှမြင့်)၊ ရွှေမိုးဆေးဆိုင်၊ ကယားဆေးဆိုင်၊ မန္တလေးမှာ စိန်ကြည်စတိုး၊ အောင်ရတနာဆေးဆိုင်၊ ဈေးချိုမှာရှိတဲ့ ပင်မ ဆေးဆိုင်၊ မတ္တုမငူးဆေးဆိုင်၊ မြင်ဦးလှိုင်နာရီဂင်အနီး အောင်မိသားစု ဆေးဆိုင်၊ ဇစ်တော့မှာ ကေရာဇ်၊ မြစ်ကြီးနားမှာ တစ်ဦးတည်ကိုယ်စားလှယ် ဆရာရန်နိုင်ကုန်မြင့်ဆေးကုခန်း၊ မော်လမြိုင် ရွှေအုန်းသီးဆေးဆိုင်၊ ပဲခူး ဦးဘဌေး၊ မိုးချားလေးဆေးဆိုင်၊ ပုသိမ်မှာ ရွှေစွန်ညို၊ ရွှေလီကွက်၊ အေး ချမ်းဆေးဆိုင်၊ လောကနတ်ဆေးဆိုင်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အသေးစိတ်သိချင် ရင်တော့ ဖုန်း-၅၅၇၃၃၇ ကို ဆက်လိုက်ပါ။ မေတ္တာဖြင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေး ကုသပေးပါတယ်။

ဆရာကျော် မဟော်ဒွိတိုင်းရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေး ၂၀၁/၃၊ ရန်ရှင်းလမ်း။ ရန်ကင်းမြို့နယ်။
ဖုန်း ၀၁- ၅၅၇၃၃၇

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်သကြောင့်
ကျုပ်မျက်လုံးတွေ
ပြာလာတယ်။
ကနဦးကတည်းက
ကြိုတင် ရှာဖွေပြီး
ကြည့်ထားတဲ့
အုတ်ခဲကျိုးကလည်း
ကျုပ်နဲ့ဆို မနီးမဝေး။
ဒီလူတွေ
မူးနေတယ်ဆိုပေမဲ့
သင်းတို့နဲ့
ယှဉ်နိုင်လောက်တဲ့ဗလက
ကျုပ်မှာမှ မရှိတာ။
ဒါကြောင့် မနိုင်၊ နိုင်ရာ
မျက်လုံးက နီးစပ်ရာ
လက်နက်တစ်ခုခုကို
ရှာဖွေပြီးသား။
'မင်းကလည်း…
ဒေါ်သချည်းပဲကွာ၊
အစ်ကိုကြီးက
အမှန်တရားကို
ပြောတာကွ။
ဟား… ဟား… ဟား…
မင်းက…'
ကျုပ်လက်ထဲက

နောက်ဆုံးလက်နက်

မျိုးဆက်ပိုင်၊ ရွှေတောင်၊

ခရေပွင့်တွေ
မြေပေါ်တစ်ပွင့်စီ
ပြန့်ကျဲသွားတယ်။
ဒေါ်သအရှိန်နဲ့
အုတ်ခဲကျိုးကို
ပြေးကောက်ပြီး
ငနဲသားတစ်ယောက်
ကို ပစ်ပေါက်
လိုက်တယ်။
'အား'ခနဲ
အော်သံနဲ့အတူ ရုတ်တရက်
ကြောင်ကြည့်နေမိတဲ့
အဖော်ငနဲသားက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

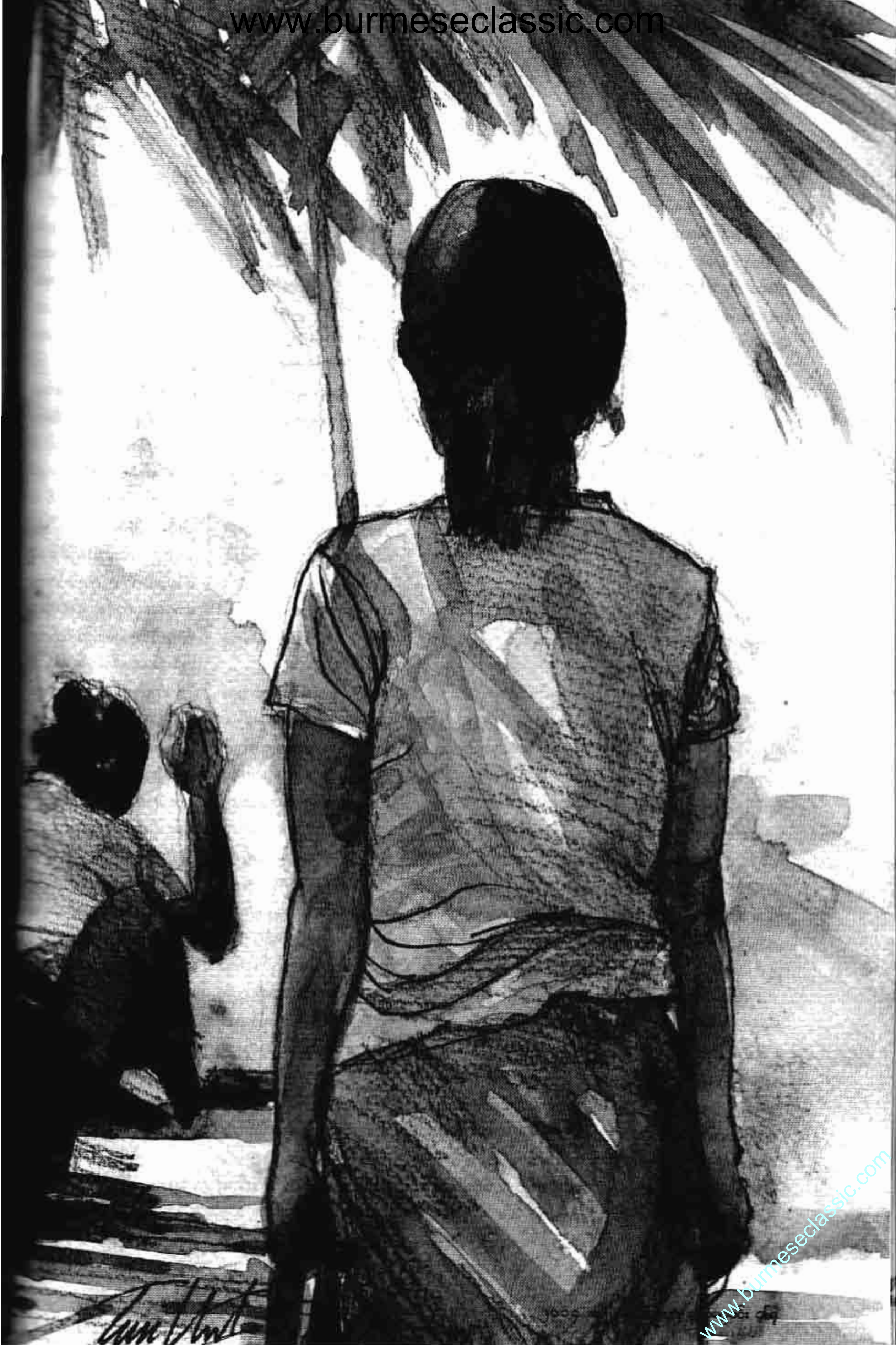

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုပ်ဆီ ပြေးဝင်လာတယ်။ ကျုပ် နောက်ထပ် ခဲတစ်လုံးကို အူယားဖားယား ရှာကြည့်မိတယ်။ ဘုရား၊ သိကြားမလို့ အမြန်တွေ့ပါစေ။ ကျုပ်ရင်ထိတ်နေပြီလေ။ ကံဆိုးချက်က ကျုပ် အနီးအနားမှာ ဘာလက်နက် တစ်ခုတလေမှ ထပ်မတွေ့ရတော့ဘူး။ နောက်ဆုံး ကျုပ် ကြောက်လန့်တကြား ကာကွယ်ဖို့ ရန်သူငနဲသားဘက် ပြန်လှည့်လိုက်တော့ ကျုပ်မျက်စိထဲမှာ မြင်လိုက်ရတာက ကျုပ်အပေါ် မြှောက်တက်လာတဲ့ လက်တစ်ဖက်။ ကျုပ်မျက်စိကို အားကုန် မှိတ်ပစ်လိုက်တယ်။

'ဗုန်း…ခွပ်'

အသံ သာကြားရပြီး ထူးဆန်းတာက ကျုပ်ဘာမှ နာကျင်တဲ့ဝေဒနာ မခံစားရဘူး။ အံ့ဩစိတ်နဲ့ မျက်လုံးကို အသာဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့-

'ဟင် ဖိုးထူး'

❑

'ဂျစ်တူးရဲ့… နင် မိဘစကားဆို ဘယ်တော့မှ နားမထောင်ဘူး။ နေရာတကာ အရွဲ့တိုက် ဂျစ်ကျဖို့လောက်သာ စဉ်းစားနေတာ။ တော်ပြီ ဒီနေ့ကစပြီး နင် ညဘက် ခရေပန်း မကောက်ရတော့ဘူး'

ဖိုးထူးကို ကြပ်ထိုးပေးနေတဲ့အမေက ထုံးစံအတိုင်း ကျုပ်ကို တဖျစ်တောက်တောက် ဆူတယ်။ ကျုပ် အမေ့ကို ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်ပြောမနေတော့ဘူး။ လတ်တလော အဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်ပြီး အမေက ကျုပ်ကို ခရေပန်း မကောက်ဖို့ ပြောတာ။ တကယ်ဆို ကျုပ် ခရေ

> ဖိုးထူး
> အမေးကို
> ခပ်ဟဟ
> ရယ်ပစ်လိုက်တယ်
> ကျုပ်တို့က
> မွေးကတည်းက
> အခက်အခဲနဲ့
> ကြီးပြင်းလာတဲ့
> ကောင်တွေ
> ဘာအခက်အခဲ
> ရှိလဲ
> ဆိုတော့
> ကျုပ်က
> ဘယ်လို
> ဖြေရမလဲ

ပန်းကောက်ပြီး ပြန်ရောင်းလို့ရတဲ့ ငွေ ရှစ်ရာ၊ ကိုးရာဆိုတာ အမေတို့အတွက် ဘယ်လောက် တာသွားတယ်ဆိုတာ အမေ မသိတာလည်း မဟုတ်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ ကျုပ် ခရေပန်းတော့ ဆက်မကောက်တော့ဘူး။ ညက အဖြစ်ကို ကျုပ်လည်း အနည်းနဲ့အများတော့ ကျောချမ်းမိသား။ တော်သေးတယ် ဖိုးထူးရောက်လာလို့။ ကျုပ်အတွက် ဖိုးထူးလို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိနေတာပဲ ခပ်ကောင်းကောင်းရယ်။

ကျုပ် ဖိုးထူးကို အသာလှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ဖိုးထူးက ကြပ်ထုပ်ထိုးခံနေရတဲ့ကြားထဲက ကျုပ်ကို လျှာထုတ်ပြီး ပြောင်ပြနေတယ်။ ဒီကောင်နဲ့ ကျုပ်အမြဲ မတည့်တာ အဲဒါတွေကြောင့်ပဲ။ ဘယ်တော့မှ မျက်နှာက အိုးမကျိုးဘူး။ ပြောင်စပ်စပ်၊ ပြောင်ချော်ချော်နဲ့ ကျုပ်က ဒီကောင့်ကို ကျောက်ကျောရေပက်ထားတဲ့ရုပ်လို့ အမြဲပြောလည်း နာရကောင်းမှန်း မသိတဲ့ကောင်။

အဲဒီနောက်တော့ ကျုပ် ခရေပန်းမကောက်တော့ဘူး။ ဖိုးထူးက စစ်မှူထမ်းဟောင်းဂိတ်မှာ ဈေးသွားရောင်းဖို့ အဖော်စပ်တာနဲ့ ကျုပ်လည်း ခုတော့ ဈေးဗန်းလက်ပေါ်တင်ပြီး ဈေးသည်ဖြစ်နေပြန်ပြီ။

နေချစ်ချစ်တောက် ပူနေပေမဲ့ ကားတစ်စီးထိုးဆိုက်လာတာမြင်တော့ ကျုပ်ကော၊ ဖိုးထူးကော ဈေးဗန်းတွေယူပြီး ကားအနီး ပြေးသွားကြတယ်။

'ငုံးဥပြုတ်…ငွေးချိုသီး'

'စာလေးခွေ…ငုံးဥပြုတ်…ငွေးချိုသီး'

ကျုပ်တို့တွေရဲ့ အော်သံက ကားတစ်စီးလုံးကို လွှမ်းခြုံသွားတယ်။ ကျုပ်က ကားရဲ့ ညာဘက်ခြမ်းမှာ၊ ဖိုးထူးက ကားရဲ့ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာ။ ကျုပ်တို့အပြင် သောင်းစိုး၊ ကပ္ပလီမနဲ့ ဂျိုကာတို့လည်း ပါတာပေါ့။

'ဟဲ့ တ်…ဟဲ့ တ် ကလေး ငွေးချိုသီးက ဘယ်လောက်လဲ'

ကားပေါ်က ဦး[…]
ကြီးရဲ့ အသံကြားကြ[…]
ကျုပ် အလျှင်မြန်ဆုံး […]
နေရာကို ပြေးသွား[…]
ကပ္ပလီမကလည်း […]
ထက် ဦးအောင်ပြေ[…]
ဘယ်ရမလဲ ဂျစ်တူး[…]
ကပ္ပလီမကို ဦးလေးကြီ[…]
မရောင်ခင်လေးမှာပဲ […]
လုံးသမားတွေ ဘော်[…]
သလို ကျုပ်တံတောင်[…]
မေးလိုက်တယ်။ 'အ[…]
ညည်းသံနဲ့အတူ ကပ္ပလီ[…]
ဆက်မလိုက်တော့ဘူး။

'တစ်ထုပ်ကို ၅၁ […]
ဦးလေး၊ ၁၀၀ ဖိုးယူရင် […]
ထုပ်ပေးပါ့မယ်'

ဦးလေးကြီးက […]
ဖိုးယူတယ်။ ကျုပ် […]
ရောင်းနေတုန်း နော[…]
ကပ္ပလီမရဲ့ မကြားတ[…]
ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဆဲရေး[…]
ကို ကျုပ်ကြားတယ်။ […]
ဒေါသ ထောင်းခနဲ[…]
သွားပေမဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကို […]
ပြန်ပြီး လျှော့ထားရတ[…]
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ကပ္ပ[…]
ထက်ဦးအောင် ရောင်း[…]
ရတယ် မဟုတ်လား။ […]
မဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ […]
ကပ္ပလီမကို တေးထား[…]
တယ်။ ဂျစ်တူးဆိုတဲ့[…]
က နည်းနည်းလေးမှ […]
ကိုကျောတာ ခံချင်တဲ့[…]
မဟုတ်ဘူး။ တစ်နေ့နေ့[…]
တွေ့ဦးမှာပေါ့ ကပ္ပ[…]
ရယ်။

'ဟ…ဟော့ ကော[…]
ဂျစ်တူး…ငါ့ခေါ်နေ[…]
ကြာလှပြီ၊ မင်း နားပင်[…]
လား။ ဒီဘက်ကို အ[…]
လာခဲ့၊ ငုံးဥထုပ် ငါ့မှ[…]
သွားလို့။ ဒီဦးလေးကြီးက[…]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပ်ယူဦးမယ်တဲ့'

'လာပြီ…လာပြီ…
ူးရေ ငါလာပြီ'

ကျုပ် အတွေးလွန်နေလို့
ူးခေါ်သံကို မကြားမိ
ဖိုးထူးအနားမှာ ရှိနေတဲ့
ောင်းစိုးနဲ့ ဂျိုကာက သူတို့
ားမှာရှိပါလျက်နဲ့ ကျုပ်ကို
ပြီး ငုံးဥပြုတ်ရောင်း
လို့ ဖိုးထူးကို မကျေမနပ်
ကြည့်နေကြတယ်။ ဖိုးထူး
ာ၊ ကျုပ်ကော ဒါတွေကို
ရေးစိုက်မနေပါဘူး။ ကား
တ်မှာ လျှင်သူ စားစတမ်း
ဘာမှ ငဲ့ကွက်နေစရာ
ို့။

ကားထွက်သွားတော့
ျုပ်တို့ ခရီးသည်နားနေ
ောင်ထဲကို အသီးသီးပြန်ဝင်
လိုက်ကြတယ်။ ဖိုးထူးက
က်ထဲမြှောက်ကိုင်ထားတဲ့
န်းကို ကျုပ်ဆီ ခဏပေးပြီး
အိုးစင်က ရေကို အကျီ
ှ ရွှဲလောက်တဲ့အထိ အား
ါးရ သောက်တယ်။ ပြီး
ျုပ်ကိုပါ မင်းသောက်ဦး
ားဆိုပြီး တစ်ခွက်ခပ်ပေး
ယ်။ ကျုပ် ခေါင်းခါပြပြီး
ောင်းရငွေတွေကို လက်ထဲ
ာ ပြန်စီရင်း ရေတွက်နေ
ိုက်တယ်။

❑

ကျုပ် ဖိုးထူးကို ဒေါသ
က်လုံးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်ပစ်
ိုက်တယ်။ ဟုတ်တယ်၊
စ်ခါမှ ဒီလောက်ထိ ဖိုးထူး
ပေါ် ကျုပ် ဒေါသမထွက်
ူးဘူး။ ဖိုးထူးမျက်နှာက
ော့ စပ်ဖြဲဖြဲနဲ့။

'ဟော့ကောင်… ဖိုးထူး
င်း ငါ့ကို တခြား ကြိုက်
ာနဲ့စ၊ ငါကျေနပ်တယ်။
အေး ဒီလိုစကားမျိုးနဲ့ စမယ်

ဆိုရင်တော့ မင်းကိုလည်း ငါညှာမှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ပြီးတော့ မင်းနဲ့ငါလည်း နောက် ဘာမှ ပတ်သက်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး'

ကျုပ် စကားကြားတော့ ဖိုးထူးမျက်နှာက တည်သွားတယ်။ ကျုပ် ဘာပဲပြောပြော ဖိုးထူးမျက်နှာက တည်ခဲတယ်။ ခု ကျုပ်ပြောတဲ့စကားတွေကိုတော့ ဖိုးထူး အနည်းငယ် ယုံကြည်ထိတ်လန့်ပုံရတယ်။ ကျုပ်ကလည်း ပြောရင် ပြောသလို လုပ်တတ်တဲ့ကောင်ပဲဟာ။

ခုလည်း ကျုပ် မခံချင်တဲ့စကားမို့သာ ဒီကောင့်ကို ပြောမိတယ်။ တကယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့အနှံ့အတာ၊ ဆိုးကျိုးမှန်သမျှ ဖိုးထူးက ခံရတာများတယ်။

ဖိုးထူးက တစ်ကောင်ကြွက်၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေတဲ့အခါ နေတယ်။ သူ့ အဒေါ်ဝမ်းကွဲအိမ်မှာ နေတဲ့အခါ နေတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖိုးထူးက သူ့အကျိုးထက် မိသားစုအများကြီးနဲ့ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရတဲ့ ကျုပ်ကို နေရာတကာ ဦးစားပေးတယ်။ ကြည့်လေ ကျုပ်လို စိတ်မထင်ရင် မထင်သလို ဝုန်းဒိုင်းကြဲတတ်တဲ့ကောင်ကို တည့်အောင်၊ အဆင်ပြေအောင် ပေါင်းသင်းနိုင်တာ ဖိုးထူးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ။

ကျုပ် ဖိုးထူးကို ဒေါသမပြေခင်မှာဘဲ ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာတယ်။ ကျုပ်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံး ကားအနီးပြေးပြီး အသံတစာစာနဲ့ ဈေးအော်ရောင်းကြတာပါပဲ။ ဘယ်သူဝယ်တော့မလဲဆိုတာလည်း အာရုံစိုက်ထားရသေးတယ်။ ကျုပ်အော်သံကြောင့် ကားပေါ်က လူတွေက ကျုပ်ကို ဝိုင်းကြည့်ကြတယ်။ ကျုပ်နည်းနည်းတော့ အံ့သြသွားတယ်။ အများလည်း ကျုပ်လို အော်နေတာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ကိုမှ ကားပေါ်က လူတွေ ဝိုင်းကြည့်ကြတာလဲ။

'ဟေ့ကောင်…ဂျစ်တူး…လာဦး'

ဖိုးထူးက ကျုပ်အကျႌ လက်မောင်းဆွဲပြီး ကားနားက ခေါ်ထုတ်သွားတယ်။

'မင်း… ဘယ်လိုလုပ် အော်ရောင်းနေတာလဲ'

'ဟ…ငါ ဘယ်လို အော်လို့လဲ၊ ခါတိုင်းလိုပဲ အော်တဲ့ဟာကို'

ဖိုးထူးက ကျုပ်ကို တအံ့တသြကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ရယ်တယ်။

'မင်း တကယ် မသိဘူး…ဟုတ်လား။ မင်းအော်နေတာလေ…ငွေးဥပြုတ်၊ ငုံးချိုသီးလို့ မင်းအော်နေတာလေ။ မင်း မသိဘူး ဟုတ်လား၊ ဟား…ဟား…ဟား'

ကျုပ် တစ်ကိုယ်လုံး ရှက်လွန်းလို့ ဘယ်သွားပုန်းနေရမှန်းတောင် မသိဘူး။ နောက်ဆုံး ကျုပ်ရှေ့မှာ တဟားဟား အော်ရယ်နေတဲ့ ဖိုးထူးမျက်နှာကိုပဲ 'ခွပ်' ခနဲ မြည်အောင်ထိုးပြီး ကျုပ်ထွက်လာလိုက်တယ်။ ဒီအချိန် ကျုပ်ရဲ့ ရှက်ရမ်း ရမ်းတဲ့ ဒေါသက ဖိုးထူးပဲ။ ပြီးတော့ ဖိုးထူးအတွက် အကောင်းဆုံး ကျုပ်ရဲ့လက်နက်က ဒီလက်သီးပဲ။ ဒါတောင် ဖိုးထူးရယ်သံက နည်းနည်းလေးတောင် ပျက်မသွားဘူး။ အံ့သြပါရဲ့။

❑

'ဂျစ်တူး…မင်း ဘယ်သွားမလို့လဲ'

ကျုပ် လက်ထဲက မြွေရေခွံစနဲ့ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်ကိုကြည့်ပြီး ဖိုးထူးက မေးတယ်။ ကျုပ်မျက်နှာ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းမရှိတာကိုလည်း ဒီကောင် မြင်မှာပဲ။

'ငါ ဒန်အိုး သွားပေါင်မလို့'

ဖိုးထူးမျက်နှာက တည်သွားတယ်။ ပစ္စည်းပေါင်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ လူတန်းစားတွေအတွက် ဆန်းတော့ မဆန်းပါဘူး။

'မင်း…အိမ်မှာ ဘာအခက်အခဲရှိနေလဲ'

ကျုပ် ဖိုးထူးအမေးကို ခပ်ဟဟ ရယ်ပစ်လိုက်တယ်။ ကျုပ်တို့က မွေးကတည်းက အခက်အခဲနဲ့ ကြီးပြင်းလာတဲ့ကောင်တွေ။ ဘာအခက်အခဲရှိလဲဆိုတော့ ကျုပ်က ဘယ်လိုဖြေရမလဲ။ လူမမာ အဖေ့ကို ကျွေးဖို့ ဓာတ်စာအခက်အခဲ၊ ဆေးကုဖို့ အခက်အခဲ၊ အငယ်ကောင် ပုစုခရုတွေရဲ့ ကျောင်းစရိတ် အခက်အခဲ။ ဒီကြားထဲ အကြော်သည် အမေက ညှော်ဒဏ်ကြောင့် တရှုံရှုံနဲ့ ဖားဖိုကြီး ဖိုထိုးနေသလို ကျပ်နေတဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါသည်၊ အဆိုးဆုံးက နေ့စဉ် မိသားစုတစ်လှေကြီးအတွက် နပ်မှန်အောင်စားရဖို့ စားရေးအခက်အခဲ။ ကဲ ဘယ်ဟာကို ကျုပ်က အခက်အခဲဖြစ်နေပါတယ်ဆိုပြီး ဖိုးထူးကို ဖြေရမှာလဲ။

www.burmeseclassic.com

'ငါ့မှာ ၂၅၀၀လောက် စုပြီးသားရှိတယ်၊ မင်းယူသုံးပါလား'

ကျုပ် ဖိုးထူးကို ခေါင်းခါပြလိုက်တယ်။ ကျုပ်ဆိုတဲ့ ကောင်က ဘယ်တုန်းကများ သူများဆီက ပိုက်ဆံကို အလွယ်ယူသုံးဖူးလို့လဲ။ ဆန် ပေးပြီး ဆီယူတာချည်းပဲ။ ဆင်းရဲတယ်ဆိုပေမဲ့ ဆင်းရဲ မာနတော့ ကျုပ်မှာ ချမ်းသာသေးတယ်။

အဲဒီနေ့က ဖိုးထူး ကျုပ် အိမ်ကနေ ည မိုးချုပ်မှ ပြန်သွားတယ်။ ဆီပူလောင်ပြီး အနာဖြစ်နေတဲ့ အဖေ့တင်ပါးဆုံအောက်ဘက် မြီးညောင်းရိုးအနာကို ဆေးထည့်ပေးတော့လည်း ဖိုးထူးက ကျုပ်နဲ့အတူ မရွံမရှာ ကူညီတယ်။ ကျုပ်တို့ မိသားစုနဲ့အတူ အသားမပါတဲ့ ဆန်ပြုတ်ကိုလည်း မြိန်ရေရှက်ရေ စားသောက်သွားသေးတယ်။

ပြီးတော့ ကျုပ်လစ်ပြီး အထင်နဲ့ အမေ့နား တိုးတိုး ကပ်ပြောပြီး အမေ့ခါးကြားကို တစ်စုံတစ်ရာ လိပ်ထည့်ပေးလိုက်တာလည်း ကျုပ် မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်လိုက်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်စိတ်ထဲ မနက်ဖြန်၊ သန်ဘက် အဆင်ပြေတဲ့တစ်ရက်ရက်မှာတော့ ဖိုးထူးကို ၂၅၀၀ ပြန်ဆပ်ဖို့ တေးထားလိုက်တယ်။ ခုတောင် မလွဲသာလို့သာ။

❑

ကျုပ် မိုးမညီသေးတဲ့ ကောက်ညှင်းကျည်တောက်ဝါးတွေကို ဖောက်ထိုးထောင်လိုက်တယ်။ ကောက်ညှင်းကျည်တောက်တွေ ဖုတ်ဖို့ အမှိုက်လောင်စာတွေကို ဖိုး

> ကျုပ်ဆိုတဲ့ ကောင်က ဘယ်တုန်းကများ သူများဆီက ပိုက်ဆံကို အလွယ် ယူသုံးဖူးလို့လဲ ဆန်ပေးပြီး ဆီယူတာချည်းပဲ ဆင်းရဲတယ် ဆိုပေမဲ့ ဆင်းရဲ မာနတော့ ကျုပ်မှာ ချမ်းသာ သေးတယ်

ထူးက သွန်ချပေးရင်း စကား စလာတယ်။

'မင်း . . . ဘယ်လို သဘောရလဲ ဂျစ်တူး'

ကျုပ် အမှိုက်တွေကို ကျည်တောက်ဝါးနား ကပ်ပုံပြီး မီးတို့လိုက်တယ်။ ဖိုးထူး အမေးကို မဖြေအားသေးဘူး။ ခုတလော ဖိုးထူးက အလုပ် အဆင်ပြေနေတယ်။ ရွှေတောင်-ပြည် ဆွဲတဲ့လိုင်းကားတစ်စီးမှာ အကူစပါယ်ယာအဖြစ်လိုက်နေတာ ခုဆို နှစ်လနီးပါးရှိရောပေ့ါ။

ငွေယားလေး အနည်းအပါး အဆင်ပြေလာတယ်ဆိုပြီး၊ ဖိုးထူးက ခုတလော အင်္ကျီ၊ လုံချည်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်တတ်လာတယ်။ ဟန်တစ်လုံး ပန်တစ်လုံးနဲ့ လေကြီး မိုးကြီးလည်း ပြောတတ်လာတယ်။

'ငါ့ သဘောကတော့ တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်ဆိုတဲ့အတိုင်း စွန့်စားကြည့်ချင်တယ်ကွာ'

ဖိုးထူးက စကားပြောရင်း ကွမ်းတံတွေးကို ပစ်ခနဲ ထွေးထုတ်လိုက်တယ်။ နောက် ကွမ်းယာတစ်ယာ ထုတ်ဝါးရင်း ကျုပ်ကိုပါ စားကြည့်ပါလားတဲ့။ ကျုပ် ခေါင်းခါယမ်းပြီး ငြင်းလိုက်မိတယ်။

'နေ့စားဆိုတော့ တစ်နေ့ကို ဘယ်လောက်လောက်စီနိုင်လဲ'

'အဲဒါ မမှန်ဘူးကွ။ ကိုယ်ပို့နိုင်တဲ့ ရေသန့်ဘူးပေါ်မူတည်ပြီး ကော်မရှင်ဆိုလားကွာ၊ အဲဒါနဲ့ရမှာ။ ရန်ကုန်လို လူတွေအများကြီးနေတဲ့ နေရာကွာ၊ မင်း အဆက်အသွယ်ရှာနိုင်ရင် ရှာနိုင်သလောက်၊ မင်းပို့နိုင်သမျှ မင်းကို ပိုက်ဆံပေးမှာ'

ကျည်တောက်ဝါးတွေက တရှဲရှဲ ဆူနေတဲ့အသံကြားရတော့ ကျုပ် နောက်ထပ် အမှိုက်မီး ထပ်ထည့်လိုက်တယ်။ ဖိုးထူးပြောတဲ့ အလုပ်ကို ကျုပ် သဘောတော့ကျပါတယ်။ ဖိုးထူးပြောသလို အဆင်ပြေရင် အဖေ့ကိုပါ ရန်ကုန်မြို့ကြီးကို ခေါ်ပြီး ဆေးကုနိုင်တယ်။ ဘာပဲပြောပြော ကျုပ် စွန့်စားမှုက ခုလက်ရှိ ကျုပ်မိသားစု အမောတွေကို ပြေသင့်သလောက်တော့ ပြေ

နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်
တယ်လေ။

ဒါပေမဲ့ အမေက
ကို ရန်ကုန်ဆိုတဲ့မြို့ကြီး
လွှတ်ပါ့မလား။

'ငါကတော့ သွား
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီကွာ၊ မင်း
တော့ မင်းအမေ ထည့်
မယ် မထင်ဘူး'

ဖိုးထူးက ခပ်ပြုံးပြုံး
သရော်သံလိုလိုအသံနဲ့
ကို မင်းက အိမ်မပိုင်
ကွာလို့ စော်ကားနေသလို

'ဘာလို့ မထည့်
လဲ ဂျစ်တူးကွ၊ ဂျစ်
ရာဇဝင်မှာ ဂျစ်တူး
နိုင်ဘူးဆိုတာ မရှိသေး
အဲဒါ မင်း မြဲမြဲ မှတ်
ဖိုးထူး'

ဖိုးထူးက ကျုပ်ကို
ချာတစ်ချက်စိုက်ကြည့်
တဟားဟား အော်
တယ်။ ငါတော့ မထင်ပါ
ဆိုတဲ့ ပုံစံနဲ့။ ကျုပ်
ကတ်ကတ်နဲ့ ဖိုးထူး
ပေါက်ဖို့ ခဲ လိုက်ရှာ
ငနဲသားက အဝေးကို
ပြေးသွားတယ်။

❑

'တော်စမ်းပါ ဂျစ်
ရယ်။ ဒီမှာတောင်
ပြဿနာတွေက ဟိုလိုက်
ရ ဒီလိုက်ရှင်းရနဲ့၊ ရန်
ဆိုတာကို နင် ဘာမှတ်
သလဲ'

ကျုပ် အမေ့ကို
မိုးလင်းကတည်းက စည်း
နေတာ ခုထိ မအောင်မြ
သေးဘူး။ အနားမှာ ဖိုးထူး
နေတော့ ပိုဆိုးတယ်။
ကတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်
မပြင်တော့တဲ့ဟန်
ဒယ်အိုးထဲ မှုန့်နှံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီးဖတ်တွေ ထည့်နေ ယ်။

'ကျုပ် ကြိုးစားရင် စားသလောက် ငွေစုမိမှာ ရေ။ ကျုပ် အရင်လို စိတ် ည်း မဆတ်တော့ပါဘူး ရော၊ ကျုပ် လိုက်သွား စေနော်…အမေနော်'

အမေက သူ့အကြောင်းကို ဆက်ကြော်နေတယ်။ ပ်ကို လှည့်တောင်မကြည့် ဘူး။ ဖိုးထူးက ဟိုလို ဒီလိုလို မထုံတက်သေး က်နှာနဲ့ ကြော်ပြီးသား ကြော်တွေကို ဇန်းထဲ ဆယ် ည့်ပေးနေတယ်။ ဒီကောင့် က ကျုပ်ကို လှောင်နေတဲ့ ။ ကျုပ် နောက်ဆုံးအနေနဲ့ မေ့ကို ဝိုက်စစ်ဆင်လိုက် ယ်။

'မသိဘူး အမေရာ၊ အမေမထည့်လည်း ကျုပ်က ာ်သွားမှာပဲ၊ နောက်မှ ကျုပ်ကို အဆိုးမဆိုနဲ့'

အမေက ကြော်လက်စ အကြော်ကိုရပ်ထားပြီး ကျုပ်ကို ဆတ်ခနဲ ပြန်ကြည့်တယ်။ အမေ ကျုပ်ကို ပိုးစိုးပက်စက် ဆဲတော့မယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတာပေ့ါ။ ဒါပေမဲ့ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ဖိုးလုံးရှေ့မှာ အိမ်မပိုင်တဲ့ကောင်အဖြစ် ရှိနေရတာက ပိုအခံရခက်တယ် မဟုတ်လား။

'ဒီမှာ ဂျစ်တူး၊ နင်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာထင်နေသလဲ။ မိဘက မသင့်တော်လို့ မသွားနဲ့တားနေတာ၊ နင် ဘာဖြစ်သွားမယ်ထင်သလဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်သုံးသပ်ကြည့်ဦး။ ယောကျ်ားလား၊ မိန်းမလားဆိုတာ။ ငါ မပြောလိုက်ချင်ဘူး၊ အပျက်မ ဖြစ်ချင်ရင် သွားပေ့…သွား'

ကျုပ် ခေါင်းထဲ 'ဒိန်း' ခနဲဆို ဒေါသက ဆောင့်တက်သွားတယ်။ ဒီစကားဟာ အမေ့နှုတ်က ထွက်လာတဲ့ စကားမို့သာပေ့ါ။ တခြားလူဆို မလွယ်ဘူး။ ဒေါသနဲ့ ဖိုးထူးဆီအကြည့်ရောက်တော့ ငတိက ပြုံးဖြဖြနဲ့ ကျုပ်ကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။ အနားမှာ အမေသာမရှိရင် ကျုပ်ဒေါသတွေက ဖိုးထူးဆီ ပုံကျသွားပြီး တစ်စစီ ဆွဲဖြဲမိမှာ သေချာတယ်။

ကျုပ် ဖိုးထူးကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် မလုပ်ရလို့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေတုန်း၊ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် မသိလိုက်ခင်မှာဘဲ တစ်စုံတစ်ခု လုပ်ဖြစ်သွားတယ်။

'ဟင်' ကျုပ် အတော်လေး အံ့ဩသွားမိတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် ဖိုးထူးကို 'မျက်စောင်း' ထိုးလိုက်မိတယ်။ ကျုပ် မျက်စောင်းကော ထိုးတတ်လို့လား။

မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်သေးပါဘူးလေ။ ကျုပ် မျက်စောင်း မထိုးတတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ် မျက်စောင်းထိုးဖို့ မေ့နေခဲ့တာလေ။ ဟုတ်တယ် လူရယ်လို့ ဖြစ်လာကတည်းက ကျုပ်ကို ကံတရားက မျက်စောင်းထိုးဖို့ အခွင့်အရေး မပေးဘဲ ထားခဲ့တာ။ ကျုပ် မေ့လျော့နေခဲ့တဲ့ လက်နက်တစ်ခုပဲပေါ့။

ပြီးတော့ ကျုပ်ကို စိုက်စိုက်ကြည့်နေတတ်တဲ့ ဖိုးထူးရဲ့မျက်လုံးအကြည့်တွေ…။

ကျုပ် အရာရာကို ခုမှ တစိမ့်စိမ့် ပြန်တွေးကြည့်မိပြီး၊ နောက်ဆုံး ရှက်ဒေါသနဲ့ နေရာက ထပြေးလာတော့ နောက်မှာ ဖိုးထူးရဲ့ ရယ်သံက နားကြားပြင်းကတ်လောက်စရာ ကပ်ပါလာတုန်း။

■

မှူးဆက်ပိုင်၊ရွှေတောင်၊

ဘာသာစကား သင်တန်း

English Language Classes

U San Lin Tun

B.E (Metallurgy),Y.I.T
M.A(Thesis),ITBMU

Basic English Conversation
Vocabulary Enrichment Course (Basic)
Phonetics
Basic Writing Course (Academic)
Advanced English/Creative Writing Course

Chinese Language Classes

Daw Moe Moe Lwin

B.A (History)
Dip in Chinese (Y.U.F.L)

နိုင်ငံခြားသွားမည့်သူများအတွက် စကားပြော (၂) လနှင့် ပုံမှန် (ရေး၊ ဖတ်၊ ပြော) တန်းခွဲသင်ရှိသည်။
ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား၊ ရုံးဝန်ထမ်းများအတွက် တရုတ်စာ 4 skills တတ်မြောက်စေရန် သင်ကြားပေးသည်။

သင်တန်းတည်နေရာ

၃၃၇ (စတုတ္ထထပ်)၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ (လမ်း - ၄၀အထောင့်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
© 01 245211, 01 251850, 09 49329071, 09 250280028

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟောလိဝုဒ်
ရုပ်ရှင်လောကတွင်
သတ္တိအပြောင်ဆုံး
ဒါရိုက်တာဟု
သတ်မှတ်ပြောဆိုကြသည့်
ဂျိမ်းစ်ကင်မရွန်းက
အင်တာဗျူးတစ်ခုတွင်
ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။
'မိန်းမတွေ
စဉ်းစားတွေးခေါ်ပုံ၊
ကမ္ဘာကြီးအပေါ်
ရှုမြင်ပုံတွေကို ကျုပ်
သဘောကျတယ်' တဲ့။
မိန်းမတွေမည်သို့
စဉ်းစားတွေးခေါ်ပြီး
ကမ္ဘာကြီးအပေါ်
မည်သို့ ရှုမြင်ကြောင်းကိုမူ
ဖွင့်ဟမပြောကြားခဲ့ပါ။
တစ်ခုတော့ ရှိသည်။
သူကိုယ်တိုင်ထိတွေ့
ဆက်ဆံနေရသည့်
မိန်းမတွေ ဆိုတာက
ကမ္ဘာမြေအနှံ့
ခြေစကြာ ဖြန့်ကြက်
နိုင်ကြသော ကမ္ဘာကျော်
ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတွေပဲ
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
ထို့ကြောင့် သူတို့၏
လောကအမြင်တွေကလည်း
အတော်ကြီးကျယ်ခမ်းနား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်က တော့ ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက် ထဲတွင် ခြေစကြာ ဖြန့်ကြက် ရင်း အိမ်ရှင်မ အလုပ်တွေနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းရရှာ သော မရွှေတင်၏ လောက အမြင်ကို အလွန်သဘောကျ မိပါသည်။

မရွှေတင်သည် အသက် လေးဆယ်ဝန်းကျင် ကျွန်တော့် အစ်မနှင့် မတိမ်းမယိမ်း လောက်ရှိပါသည်။ မြို့နှင့် တစ်မိုင်ခန့်သာဝေးသော ကျောက်တန်းရွာသူ မုဆိုးမ တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ သူမ တွင် မိဘတွေ မရှိကြတော့။ ရွာတွင် အခြေချနေထိုင်သည့် အိမ်ထောင်သည်အစ်ကိုတစ် ယောက်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်ထဲတွင် နေထိုင်သော အဒေါ်တစ်ယောက်ရှိပါသည်။ မရွှေတင်၏ယောကျ်ားမှာ တစ်ရွာတည်းသားဖြစ်ပြီး အိမ် ထောင်သက်နှစ်နှစ်ကျော်တွင် ငှက်ဖျားပိုးဦးနှောက်ထဲ ဝင်ကာ ဆုံးပါးခဲ့ကြောင်းသိရ သည်။ သားသမီး မထွန်း ကားခဲ့သော မရွှေတင်သည် ရွာမှ အစ်ကို့အိမ်နှင့် မြို့မှ အဒေါ်ဖြစ်သူအိမ်တို့တွင် တစ် လှည့်စီ ကူးသန်းနေထိုင်ခဲ့ သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရပ် ကွက်အတွင်းရှိ အိမ်ရှင်မ အလုပ်တွေနှင့် အကြောင်း အပေါင်းသင့်ကာ အဒေါ်ဖြစ် သူအိမ်တွင် ကျောက်ချနေ ထိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မရွှေတင်၏ ရုပ်ပုံမှာ အရုပ်ခပ်ပြတ်ပြတ်၊ အသား ညိုညိုနှင့် ခန္ဓာကိုယ်တုတ်ခိုင် သန်စွမ်းပါသည်။ ရိုးရှင်းပွင့် လင်းစွာ ပျော်ပျော်ကြီးနေထိုင် တတ်သည်။ အလုပ်တွေကို

> 'ငါ့မောင်ပြောတဲ့
> မြို့ကြီးသူ
> ပညာတတ်မမတွေ
> မီးဖိုချောင်
> ဝင်မနေကြတော့ဘဲ
> ယောကျ်ားတွေနဲ့
> အပြိုင်
> စီးပွားထွက်ရှာ
> ကြတာများ
> အဆန်းလုပ်လို့
> ဒီက
> မိန်းမတွေကရော
> ဘာထူးလို့လဲ
> လင်ယူသားမွေး
> လုပ်လိုက်
> ကြတာလည်း
> ငါးပိဖုတ်တာကမှ
> ခက်နေဦးမယ်၊
> လင်ယူပြီး
> မီးဖိုချောင်ထဲ
> နှစ်နေချင်လို့တောင်
> နှစ်ခွင့်မရပါဘူး

မနားတမ်းလုပ်နိုင်သလောက် စကားလည်း အလွန်ပြောနိုင် ပါသည်။ လူတိုင်းက မရွှေ တင်ကို အပြစ်မမြင် ချစ်ခင် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံကြပါ သည်။

ဇာတိမြို့ကလေးနှင့် မိုင်သုံးရာကျော်အရပ်တွင် အလုပ်တာဝန်နှင့် ရောက်နေ သော ကျွန်တော်သည် အမေ နှင့် အစ်မတို့ရှိရာသို့ တစ်နှစ် တစ်ခေါက်အရောက်ပြန်ဖြစ် ပါသည်။ ပြန်ရောက်တိုင်း လည်း လောကသဘာဝနှင့် အညီ ပြောင်းလဲမှုတွေနှင့် အမြဲကြုံဆုံရသည်။ ကျောင်း နေဖက်သူငယ်ချင်းတွေ၊ အသိမိတ်ဆွေတွေ ဘဝအခြေ အနေနှင့် မြေလတ်ဒေသမြို့ပြ ပုံရိပ်တွေက တစ်ခေါက်နှင့် တစ်ခေါက် ထပ်တူမကျနိုင် ပါ။ အမေနှင့် အိမ်ထောင် သည်အစ်မတို့က အိုးမကွာ၊ အိမ်မကွာ အရိုးခံနေထိုင် တတ်ကြသဖြင့် အစုံအစမ်း အမေးအမြန်းထူတတ်သော ကျွန်တော့်ကို လက်မြှောက် ကြပါသည်။

'ခေါင်းရှုပ်လွန်းလို့ ဟယ်၊ နင့်ဂျာနယ်လစ်ကြီး မရွှေတင်လာမှ မေးပေတော့။ အိမ်အလုပ်တွေရှိလို့ ခေါ် ထား တယ်၊ မနက်ကျ လာ ပါလိမ့်မယ်'

'ဟား ဟုတ်သားပဲ။ ရပ်ကွက်ဂျာနယ်လစ်ကြီး ဆီမှာ သတင်းပလင်းတွေ အတော်စုမိနေလောက်ပြီ။ မရွှေတင်ကြီးလည်း ဘာမှ မပြောင်းလဲဘူးပေါ့၊ ကျန်း မာရေးကောင်းတုန်း အလုပ် တွေ လုပ်နိုင်တုန်းလား'

'ဟဲ့၊ ဒီအရွယ်က လုပ် ကောင်းစားကောင်းအရွယ် ရှိသေးတာ။ ကျောက်တန်း သူ ဘာမှတ်လို့လဲ၊ ကျန်းမာ လိုက်သမျှ တကျည်ကျည် မြည်လို့ သူ့အနားတောင်ကြာ ကြာ မထိုင်နိုင်ဘူး။ နားတွေ ပူလွန်းလို့'

အမေ ဝင်ပြောလိုက်မှ ရှင်းတော့သည်။ ဒေါင်ဒေါင် မြည်အစား တကျည်ကျည် မြည်ဟု သုံးနှုန်းလိုက်ပုံက မရွှေတင်နှင့်အတော်လိုက် ဖက်ပါသည်။ အလုပ်တွေကို မရပ်မနားလုပ်နိုင်သလောက် စကားကိုလည်း တကျည် ကျည်မြည်လာအောင် ပြော

နိုင်သည်။ အိမ်တကာ... အလုပ်လုပ်နေသူမို့ ရပ်... အတွင်းမှအကြောင်းကို... သမျှလည်း သူ မသိတာ... သူ့စကားနှင့် သူ တ... တဟားဟား အရယ်က... လိုက်သေးသည်။ အိမ်... အိမ်တွင်ဖြစ်စေ၊ လ... သွားလာနေချိန်ဖြစ်စေ... တင်ရှိရာအရပ်ကို အ... ကျင်မှ အလွယ်တကူ ... သိနိုင်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့... ကျွန်တော် မျက်နှာသစ်... မီးဖိုဆောင်ဝင်နေသော အ... က လှမ်းအော်ပါသည်။

'မင်းသန့်၊ လ... နင့်ဂျာလစ်ကြီးရောက်... အသံကြားလား'

ကျွန်တော်တို့အိမ်... ကိုက်တစ်ရာလောက်အ... တွင် ရပ်ကွက်လမ်းဆုံ... တစ်ခုရှိသည်။ ထိုလ... သည် အိမ်ရှင်မတို့ ... ထိတွေ့ရာ စုရပ်နေရာ... ဖြစ်ပါသည်။ ခပ်အုပ်... အသံတွေထဲမှ Decible ... သော မရွှေတင်၏ အသံ... အတိုင်းသားကြားနေရ... သိပ်မကြာမီ အိမ်ဘ... တဖြည်းဖြည်း နီးလာ... သည်။

'...ရွှေတင်တို့က ... သေမှ မနေတတ်လို့ အ... ထလုပ်နေတာ။ သွား... သူကြီး ကိုဘလှကို ... လိုက်ချင်သေးတော်၊ အ... လုပ်တဲ့ နေရာမှာ ... တကယ့်ကို ကျားစီး... ယောဒီက ရွှေတင်ကို ... မြင်ကြည့်လိုက်ပါလား၊ ... မယားကို နေပ... တစ်ဖဝါးတောင်အထွက်...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ာမဟုတ်ဘူး၊ သူတော် ာင်းကြီး အသေစောခဲ့လို့ ာ။ ခုလောက်ရှိ နတ်ပြည် ာ နတ်မယားအသစ်ကလေး ွေနဲ့ တအားချစ်နေလောက် ြီ။ လူ့ပြည်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ်ရွှေတင်ကို ရှိလေတယ် ောင် ထင်မှာမဟုတ်တော့ ူး။ ဟား…ဟား…ဟား …'

'အစ်မ မရွှေတင်တို့က ော့ တကယ့်ကို တကျည် ည်မြည်ပဲဗျို့'

'ဟဲ့ မောင်မင်းသန့် ြန်ရောက်နေပါလား။ ဒီတစ် ါက်ပိုကြာနေသလားလို့။ ာ ဆွေပြမျိုးပြ ချစ်မဝ ေး ပါလာပြီထင်တယ်။ ာကျွေးမှာလဲ'

'ဟား…ဟား…။ အစ်မရွှေတင် စားချင်တာရှိ င် ဝယ်ကျွေးပါ့မယ်ဗျာ။ ချစ်မဝတွေ ချစ်မရတွေက ဘယ်ဆီနေမှန်းတောင် မသိ ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို တော် ော် အထင်ကြီးနေပုံရ ယ်၊ မြို့ကြီးသူ မမတွေက ျွန်တော့်လို ပါမွှားကျော ားပြောင်ပြောင် ပုံးရည် ြီးရောင်ကို စိတ်ဝင်စားမယ် င်လို့လား။ သူတို့အချစ်က ိုဘယ်ခေတ်မှာ ကွန်ပျူ ာတွေ၊ အင်တာနက်တွေနဲ့ အပြိုင် အီလက်ထရောနစ် ်းထဲမှာ ရှင်သန်နေတာ '

'ဟဲ့၊ ဘာတွေ ဘာတွေ ်…'

'အစ်မရွှေတင် နား ည်အောင် ပြောရရင် မြို့ ြီးသူ မမတွေက ကျွန်တော် ိုပ်ကွက်ထဲက မမတွေလို ဲ့ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်း တွေ၊ အိမ်တွင်းမှုလုပ် သိမ်းထုပ်သေချာတွေနဲ့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ အားနွဲ့မနေကြတော့ဘူး။ သူတို့က ပညာတွေသင်၊ သင်တန်းတွေတက်၊ စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှာ ယောကျ်ားတွေနဲ့အပြိုင် ရင်ဆိုင်နေကြတာ။ အချစ်တွေ၊ သစ္စာတရားတွေနဲ့ နှလုံးသားက ဒုတိယနေရာရောက်သွားပြီ။ ယောကျ်ားအားကိုးမရှာဘူး။ အိမ်ထောင်ရေးကို စဉ်းစားရင်တောင် ပညာရေး၊ စီးပွားပါ ကိုယ့်ထက်သာမှ စဉ်းစားကြတော့တာ။ ကျွန်တော့်လို ပါမွှားက အနားတောင် မသီနိုင်ပါဘူးဗျာ'

'ခဏလေး ငါ့မောင်ရေ။ မင်းအစ်မဆီက လျှော်စရာ၊ ဖွပ်စရာတွေ ယူလိုက်ဦးမယ်။ မနေ့ကတည်းက လာဖို့ဟာ ပြည်တော်သာလမ်းထဲက အိမ်တွေ ဝင်နေရလို့'

အစ်မက လျှော်စရာအဝတ်တွေကို စုထုပ်ထားပေးရသည်။ မရွှေတင်သည် မျက်စိရှေ့တွေ့သမျှ အဝတ်ကို အဟောင်းသောအသစ်သော စစ်ဆေးရွေးချယ်နေတတ်သူမဟုတ်။ လက်လှမ်းမီရာ လက်နှီးစုတ်ကအစ ဆွဲရုန်းလျှော်ဖွပ်တတ်သည်။ ပြီးတော့ အိမ်ရှင်က ခိုင်းခိုင်း၊ မခိုင်းခိုင်း အိုးခွက်ပန်းကန်တွေရှိသမျှ ဆွဲထုတ်တိုက်ချွတ်သည်။ တံမြက်စည်းရှာပြီး တစ်ဝိုင်းလုံးကို သိမ်းကျုံးလှည်းကျင်းသည်။ တစ်အိမ်လုံးလုပ်စရာ အလုပ်ရှာမတွေ့နိုင်တော့မှ ရပ်နားတတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။

'ငါ့မောင်ပြောတဲ့ မြို့ကြီးသူ ပညာတတ်မမတွေ မီးဖိုချောင်ဝင်မနေကြတော့ဘဲ ယောကျ်ားတွေနဲ့အပြိုင် စီးပွားထွက်ရှာကြတာများ အဆန်းလုပ်လို့။ ဒီက မိန်းမတွေကရော ဘာထူးလို့လဲ။ လင်ယူသားမွေးလုပ်လိုက်ကြတာလည်း ငါးပိဖုတ်တာကမှ ခက်နေဦးမယ်။ လင်ယူပြီး မီးဖိုချောင်ထဲနစ်နေချင်လို့တောင် နစ်ခွင့်မရပါဘူး။ လင့်လုပ်စာချည်း မျှော်ကိုးမရ၊ မလောက်မင ဖြစ်လာတော့ အပြင်ထွက် အလုပ်လုပ်ကြရတာချည်းပါပဲ။ အိမ်ရှိလူကုန်ထွက်အလုပ်လုပ်ကြတာတောင်မှ ထမင်းနပ် မမှန်ချင်တဲ့ခေတ်ကွဲ့။ တချို့များလင်ယူကောင်းလိုက်ကြတာ မောင်တစ်ရွက် မယ်တစ်ထမ်း ဘဝကိုရောက်ကရော။ ဘယ်လိုစဉ်းစားတွေးခေါ်ပြီး လင်ယူနေကြမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ဟား…ဟား…'

'အစ်မရွှေတင် ပြောတာ ဟုတ်လောက်တယ်။ ကျွန်တော်ကားဂိတ်ကနေလာတော့ ပြည်တော်သာလမ်းထဲမှာ ဈေးရောင်းနေတဲ့ စမ်းစမ်းတင်ကို တွေ့ခဲ့တယ်၊ ရင်ခွင်ထဲလည်း ကလေးတွဲလောင်းနဲ့။ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ'

'မော်ဒယ်လ်မမစမ်းစမ်းတင်မို့လား။ အင်မတန်သွေးကြီးမွေးကြီးနိုင်တဲ့ ကောင်မလေး။ သူ့ကောင်က ပွဲစားယောင်ယောင် ဘာယောင်ယောင်လူပေါ်ကြော့လေ။ နေပါဦး အဲ ပြည့်ဖြိုးကျော်တဲ့။ ကားဂိတ်မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ဦးကျော်လင်းသား ထွန်းမောင်လေးကလည်း စမ်းစမ်းတင်ကို ကြိုက်လိုက်တာများ တစ်ပိုင်းကိုသေလို့၊ ထွန်းမောင်လေးက ရိုးရိုးတည်တည် အလုပ်ကြိုးစားရှာတယ်။ ဒါကို အထင်မကြီးဘဲ လူ့ပေါ်ကြော့ ပြည့်ဖြိုးကျော်ကို ယူလိုက်တာ။ ပထမတော့ အဆင်ချောသပေါ့။ ကလေးတစ်ယောက်လည်းရရော ပွဲရုံမှာ ဘာပြဿနာတက်တယ် မသိပါဘူး၊ အလုပ်ပြုတ်ပါရောလား။ လက်ကြောမတင်းတဲ့ကောင်ဆိုတော့ အလွယ်လမ်းလိုက်ပြီး နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးထရောင်းတယ်။ ငွေကလေးရှင်တော့ အရက်ကလေးတမြမြလုပ်၊ မိန်းမပါရှုပ်လာပါရော၊ ပြဿနာတွေတက်လာတော့ စမ်းစမ်းတင်အိမ်က နှစ်ယောက်စလုံးကို နှင်ချလိုက်တာ စက်ပိုင်းထဲမှာ အိမ်ငှားနေရတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ရက်နှစ်ဆယ်လောက်ကပဲ ပြည့်ဖြိုးကျော် အဖမ်းခံရတယ် ငါ့မောင်ရဲ့'

'ဟင်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးအမှုနဲ့လေ။ ဒါကြောင့် စမ်းစမ်းတင် ကလေးတွဲလောင်းနဲ့ ဈေးထရောင်းနေရတာ။ အချုပ်ထဲက ယောကျ်ားအတွက်ပါ အပိုရှက်ရပြီလေ'

'ဩော်၊ ဒီလိုတွေ ဖြစ်ကုန်တာကိုး'

'ပဲစားဥ မိချောသတင်းလေး မေးပါဦးလား ငါ့မောင်ရဲ့၊ သူရော ဘာထူးလို့လဲ။ လင်အယူကောင်းလိုက်တာ ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ဗိုက်ဖြစ်နေပေါ့။ အပျိုဘဝတုန်းက ပဲစားဥရောင်းပြီးတော့ ကော့ကော့လေးနေလာတဲ့ ကောင်မလေး။ အခုပဲစားဥ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်းကို အနားပေးပြီး အမဲသားတောင်းရွက်နေရပြီ။ မနက်တိုင်းဈေးကြီးကနေ ဖောက်သည်ခံပြီး အမှတ်နှစ်ဈေးထဲသွားရောင်းနေတာ'

'သူ့ယောက်ျားက ဆိုင်ကယ်ဝပ်ရှော့မှာ အလုပ်လုပ်တာ မဟုတ်လား'

'အလုပ်လုပ်စားတဲ့ အဆင့် မဟုတ်သေးဘူး။ ထမင်းစားကျွန်ခံ ပညာသင်အဆင့်ရှိသေးတာ။ ကိုစံသိန်းဆိုင်ကယ်ဝပ်ရှော့ကို အစ်မအမြဲ ဝင်ထွက်လုပ်ကိုင်ပေးနေရတာပါ။ ဟုတ်တိပတ်တိ ဘာပညာမှမတတ်၊ ပျင်းလိုက်တာလည်း ဝိခေါ်လို့။ ဆိုင်ကယ်အပ်ထည်လေးတွေ စက်စမ်းရင်း စီးစီးပြနေတာကို မိချောက အထင်ကြီးပြီး ကြိုက်လိုက်မိတာ။ ကိုစံသိန်း မိန်းမ မိုးမိုးမြင့်ကိုယ်တိုင် ပြောတာပဲ။ ခုထိ ထမင်းစား ကျွန်ခံအဆင့်က တက်မလာနိုင်လို့ မိချောကပဲ ကလေးတစ်ဖက် ဗိုက်တစ်ဖက်နဲ့ ကျုံးရုန်းရှာနေရတာ'

'အင်းပေါ့၊ တစ်နေ့နေ့တော့ ဖြစ်လာမှာပေါ့ဗျာ'

'အမလေး ဟိုသီချင်းလေးတောင် အော်ဆိုလိုက်ချင်သေးတယ်။ *မနက်ဖြန်သို့ မဟုတ် ဘယ်သောအခါ×××* လေ။ ဟား…ဟား…'

'ဘေထုပ်ဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ တင်မြင့်ဦးရော အဆင်ပြေရဲ့လား အစ်မရွှေတင်၊ ကျွန်တော်နဲ့မတွေ့တာ နှစ်ခေါက်ရှိပြီ'

'မင်း သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ တင်မြင့်ဦးလား၊ သူ့မိန်းမက ရီရီဝင်းတဲ့။ ဖြူဖြူသေးသေးလေ'

အိမ်ရှိလူကုန်
ထွက်အလုပ်လုပ်
ကြတာတောင်မှ
ထမင်းနပ်
မမှန်ချင်တဲ့
ခေတ်ကြွဲ့
တချို့များ
လင်ယူ
ကောင်းလိုက်
ကြတာ
မောင်တစ်ရွက်
မယ်တစ်ထမ်း
ဘဝကို
ရောက်ကရော
ဘယ်လို
စဉ်းစားတွေးခေါ်ပြီး
လင်ယူ
နေကြမှန်းတောင်
မသိတော့ဘူး

'ဟုတ်တယ်၊ နှစ်ယောက်လုံး သူငယ်ချင်းတွေပဲ'

'အမယ်လေး တ,ပြီး ပြောရဦးမယ်။ မင်းသူငယ်ချင်းက လူပွေလူရှုပ်ပဲ။ ဘေထုပ်ဆိုင်ကနေ သုံးဘီးဆိုင်ကယ်ပေါ်ရောက်သွားတယ်လေ။ အဲဒါ မင်း မသိဘူးပေါ့။ သမီးနှစ်ယောက်ရလာမှ ဘယ်လိုဖွဲ့ဖောက်တယ် မသိဘူး။ သုံးဘီးဆိုင်ကယ်အမောင်းကောင်းလိုက်တာ မကွေးဘက်က ကွမ်းယာရောင်းတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ထပ်ယူလိုက်ပါရောလားဟဲ့'

'ဟာ၊ ဟုတ်ရဲ့လား။ အစ်မ ရွှေတင်ရာ'

'ဟုတ်၊ မဟုတ် သိချင်ရင် ရီရီဝင်းနဲ့သွားတွေ့လိုက်လေ။ မင်းသူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ အခု ရီရီဝင်းက ဆက်မပေါင်းနိုင်လို့ သူ့မိဘအိမ်ပြန်နေတာတောင်ကြာပြီ။ သူ့ခမျာ သမီးလေးနှစ်ယောက်ကို အိမ်မှာထားပြီး နဂါးနီဆေးခန်းမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်နေရတယ်လေ။ ကိုယ့်သမီးလေးတွေ မျက်နှာမှမထောက် ဖောက်လိုဖောက်ပြားကောင်စားမျိုးတော့ အစ်မကလေ ဟောဒီ အဝတ်ဖွပ်တုတ်နဲ့ ဟောသလို အားရပါးရ နှက်ပစ်ချင်တာ'

မရွှေတင်က လျှော်လက်စ စောင်ပုံကြီးပေါ် အဝတ်ဖွပ်တုတ်ဖြင့် တဘုံးဘုံး နှက်ပြလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်ရော အမေနှင့် အစ်မတို့ပါ တဝါးဝါး ရယ်မိကြသည်။ ထိုစဉ် လမ်းဆုံဘက်ဆီမှ 'ဈေးသည်ရောက်ပြီနော်။ ဈေးသည်…'ဟု အော်လိုက်သည့် အသံစာစာစူးစူးလေးကို ကြားလိုက်ရသည်။ မီးဖိုချောင်ထဲမှ ကျွန်တော့်အစ်မ ပြေးထွက်လာသည်။

'ဒီနေ့ ငါ့ယောက်မလေး စောလှချည့်လား'

မရွှေတင်က 'တော့်မောင်ကို ခေါ်ပြထားလိုက်ဦးလေ။ စိတ်ကူးယဉ်လို့ရအောင်'ဟု လှမ်းပြောကာ တဟားဟားရယ်ပြန်သည်။

'ဘာတွေလဲ အစ်မ ရွှေတင်ရ'

'ရွာသာက လာရောင်းတဲ့ ကုန်စိမ်းသည်လေး… လမ်းဆုံမှာ ဖောက်သည်… နေတာ။ နာမည်က ခင်… ဦးတဲ့၊ ဆယ်တန်းအောင်… ပြီ။ မိဘတွေက တော… တောကိုင်နဲ့ နွမ်းပါးကြ… ကျောင်းဆက်မတက်နိုင်… သေးဘူး။ စာပေးစာယူ… လား အဝေးရောက်… တက်ချင်လို့တဲ့။ ရွာထွ… အသီးအနှံလေးတွေ … ရင်း ငွေစုနေတာ။ ငါ့မော… မမြင်ဖူးသေးရင် ထွက်… လိုက်။ သွယ်သွယ်နွဲ့နွဲ့ ဖြူဖြူသွက်သွက်က… တောသူလို့တောင် မ… ဘူး။ ရုပ်ချောသဘော… ကွဲ့။ မင်းတို့မြို့ကြီးသူ… တွေထဲမှာ ဒီလိုယဉ်တာ… တာမျိုး ရှိနိုင်ပါ့မ… သူရောင်းတဲ့ အသီးအနှံ… တွေလို လတ်လတ်ဆတ်… ရွှမ်းရွှမ်းစိုစိုလေးနော်'

'ဟား…ဟား… အစ်မ ရွှေတင်ပဲ အ… ကောင်း၊ အရင်တစ်ခေါ်… တည်းက မြင်ပြီးပါပြီ… တောရိုင်းပန်းကလေးတစ်… လို လန်းဆတ်ရိုးရှင်းတဲ့ … မျိုးပဲ။ မြို့ကြီးသူတွေ… ခေတ်မီဆန်းပြားအောင် … ယင်ခြယ်သပြီး လှကြ… တစ်မျိုးစီပေါ့ဗျာ'

'ငါ့မောင်လို အ… အတန်းမျိုးနဲ့ မြို့ကြီး… မမတွေကို အောက်… ဆက်ဆံနေစရာ မလိုပါ… ခင်ခင်ဦးလေးလို အ… အိမ်ပါမျိုးမှ ငါ့မောင်… သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာ… မင်းအစ်မကတောင် သ… ကျလွန်းလို့ ယော… ယောက်မနဲ့ ပါးစပ်ဖျား…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချာဘူး။ ဘယ့်နှယ်လဲ ငါ အောင်ကြိုက်ရင် အစ်မတို့က အဟုတ်မကြွားဘူး၊ လှုပ်ရှားလိုက်မှာနော်'

'ပို့မယ့်ပို့တော့ ကူးတို့ရောက်အောင်ပို့ မရွှေတင်ရေ။ ကျုပ်မောင်က အဲဒီဘက်မှာ အစွမ်းအစရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ခင်ဦးလေးသာ ယောက်မတော်ရရင် ကျုပ်တို့အမေတောင် အသက်ပိုရှည်လောက်တယ်။ အရင်တစ်ပတ်က အမေအကြောတက်နေတယ်ပြောလို့ ယောက်မလေးက လိုက်လာပြီး နင်းနှိပ်ပေးလိုက်တာ ချက်ချင်းသက်သာသွားတာတဲ့။ အမေ့ကလည်း သမီးလေး…သမီးလေးနဲ့နေတာပဲ'

ဘူးသီးဘူးရွက်တွေ အစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး ထွက်ယယ်လာသည့်အစ်မက အားခြည့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။ အလုပ်သွားရန် ပြင်ဆင်နေသော ယောက်ဖလုပ်သူက-

'တောသူ ဆို တာ ဘာကယ်ကိုရှိးတယ်×××ဘာ ဘာညာညာတွေလည်း နားလည်×××ဟန်တွေပန်တွေ ကိုလည်း မတတ်တယ်×××'

ဟု ဟစ်ပြနေသည်။ အမေကတော့ လမ်းလျှောက်ပုတီးစိပ်ရင်း နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံလေး ပြုံးပါသည်။

'စိတ်ချ၊ ရွှေတင်ကို ဘာထင်လို့လဲ။ စိန်ခေါ်ရင် အိမ်ပေါ်ရောက်ပြီသာ မှတ်။ ဟား…ဟား…ဟား…'

❑

ဒီတစ်ခေါက်တော့ နှစ်နှစ်နီးပါးကြာပြီးမှ ကျွန်တော်ပြန်ဖြစ်ပါသည်။ အသက်ခုနစ်ဆယ်ပြည့် အမေ့ကျန်းမာရေးနှင့် အစ်မတို့အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး အခြေအနေတွေကို ဖုန်းအဆက်အသွယ်ဖြင့် ရှိနေရတာတစ်ကြောင်း၊ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် ခရီးရှည်တွေ ဆက်တိုက်ထွက်နေရတာ တစ်ကြောင်းကြောင့် ဤမျှကြာမြင့်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်သည့်နေ့ ညစာထမင်းဝိုင်းတွင် ယောက်ဖလုပ်သူက သတင်းဦးပေးလာသည်။

'မင်း ဂျာနယ်လစ်ကြီး ဘဝပြောင်းသွားပြီကွ'

'ဟင်၊ ဘယ်လိုဘဝပြောင်းတာလဲ'

'ဒီနှစ်နွေက အရင်နှစ်တွေထက်ရေပိုရှားလာတယ်။ ရေအခက်အခဲကြောင့် ရပ်ကွက်ထဲက လျှော်စရာဖွပ်စရာတွေ လိုက်စုပြီး မရွှေတင်မြစ်ဆိပ်ကို ပုံမှန်ဆင်းနေရတယ်။ ဒါကြောင့် ရပ်ကွက်ထဲမှာ သူ့အသံတောင် သိပ်မကြားရဘူး။ သူသယ်ပိုးနေရတဲ့ အထုပ်က နှစ်ထုပ်တောင်ကွ သိလား'

'ဘဝပြောင်းသွားပြီဆိုတာ ဒါကိုပြောတာလား။ နှစ်ထုပ်တောင်ဆိုတာက…'

အစ်မက ထမင်းစားရင်း တခွီးခွီးရယ်သည်။

'မရွှေတင် လင်ရတာကို ပြောတာဟဲ့'

ကျွန်တော် အံ့သြတကြီး သဘောကျသွားပါသည်။

'ဟာ၊ ဟုတ်လား။ မရွှေတင်ကြီးက ကျော်တက်သွားပါလား၊ ထင်စရာတောင် မရှိဘူး။ ဘယ်သူနဲ့လဲ၊ ဒီရပ်ကွက်ထဲကပဲလား'

'အရင်တစ်ခေါက်က နင်ပြန်သွားပြီး သုံးလလောက်အကြာမှာ ဆိုင်းမဆင့်ဗုံမဆင့်ကြီးရတာ။ သိဒ္ဓိစုံရှင်မြောက်ဘက်တဲစုတန်းက ကောင်လေးနဲ့၊ သူ့ထက်ဆယ်နှစ်ကျော်လောက် ငယ်တယ်။ ကောင်လေးက ကြုံရာကျပန်းအလုပ်ကြမ်းကလေးတွေ လုပ်တယ်ပြောတာပဲ။ ဒီအသက်အရွယ်ရောက်မှ လင်ယူရကောင်းလားဆိုပြီး သူ့အဒေါ်က လက်မခံလို့ ကောင်လေးနောက်လိုက်နေရတယ်။ တဲစုတန်းထဲဆိုတော့ နေရထိုင်ရ တော်တော်ကျဉ်းကျပ်နေမှာပဲ။ ငါတို့မှာသာ ငိုရခက်ရယ်ရခက် ဖြစ်နေတာ၊ သူကတော့ ပျော်ပျော်ပဲတဲ့'

'နေပါဦး။ အထုပ်နှစ်ထုပ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ'

'သူ့ခေါင်းပေါ်က အထုပ်ရယ်၊ နောက်တစ်ထုပ်တော့ နင်တွေ့တော့မှ သိလိမ့်မယ်။ မနက်တိုင်းမြစ်ဆိပ်မဆင်းခင် လမ်းဆုံကို လာပါတယ်။ ဒီရှေ့လမ်းကပဲ အမြဲသွားတာ'

'ကုန်စိမ်းသည်လေးရော ကျောင်းတက်နိုင်ပြီလား'

'အဟင်း ဟင်း၊ သူလည်း အိမ်ထောင်ကျသွားပြီ'

'ဗျာ'

'ဘာလဲ၊ နင့် နှလုံးသားတွေ Vibration ဖြစ်သွားတာလား'

'မဟုတ်ပါဘူး အစ်မရာ၊ အံ့သြမိလို့ပါ'

'အေးလေ၊ အံ့သြမယ်ဆိုလည်း အံ့သြစရာပေါ့။ ကိုယ့်ရည်မှန်းချက်တွေဆီ ချီတက်နိုင်ဖို့ ခွန်အားမဲ့သူတွေကျ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်သွားကြတာပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျတာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပဲ။ ပထမတော့ မရွှေတင်က သူ့စကားအတိုင်း လုံးပန်းပါသေးတယ်။ နင့်ကို လူလုံးပြဖို့ခက်နေတော့ အိမ်ထဲခေါ်လာပြီး နင့်ဓာတ်ပုံတွေ ပြလိုပြ၊ အမေနဲ့ ငါ့ကိုသက်သေထူလိုထူနဲ့ ပျာယာခတ်နေတာပဲ။ ခင်ခင်ဦးလေးကလည်း စိတ်ဝင်စားပါတယ်၊ လူချင်းမတွေ့ရတော့ မယုံမရဲဖြစ်နေတာပေါ့။ နင်သာ ဒီမှာရှိနေရင် သေချာတယ်၊ ဘယ်လိုမှ မလွဲနိုင်ဘူး။ ခုတော့ ခင်ခင်ဦးလေးကို ငါနှမြောလိုက်တာ'

'ဖူးစာဆိုတာ ဆန်းကြယ်တယ် အစ်မရဲ့၊ လုပ်ယူတိုင်းရတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဈေးတောင်းခေါင်းရွက်ဘဝက ကျွတ်ရင်ပဲ ဝမ်းသာရမှာပေါ့'

'အဲဒါတော့ နင်ကိုယ်တိုင်သာ စောင့်ကြည့်ပေတော့၊ မနက်ကျရင်လမ်းဆုံကို သူတို့နှစ်ယောက်လုံးလာကြမှာ'

အစ်မစကားက ပဟေဠိဆန်နေသည်။ ထိုညက ခရီးပန်းလာတာကြောင့် ကျွန်တော် စောစောအိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ မနက်ကျတော့လည်း အစ်မလာနှိုးမှနိုးပါသည်။

'ငါ မနှိုးချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ နင်ကိုယ်တိုင်မြင်မှ အမေးလွတ်မှာ။ နင့်အချစ်တော်တွေ လမ်းဆုံမှာရောက်နေကြပြီ၊ ထွက်ကြည့်လိုက်ဦး။

www.burmeseclassic.com

ငါလည်း ရေစိမ်ညှစ်ပဲလေး ထွက်ဝယ်လိုက်ဦးမယ်'

အိပ်ရာမှ လူးလဲထကာ ကပျာကသီမျက်နှာသစ်လိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ ခြံဝင်းတံခါးပေါက်နားမှ လမ်းဆုံဘက်ဆီလှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ထုံးစံအတိုင်း မရွှေတင်၏အသံကို အရင်ကြားရသည်။ သူမသည် ရောမစောင်ထုပ်ကြီးကို ရွက်ကာ လက်တစ်ဖက်တွင် အဝတ်ဖွပ်တုတ်ကို ဆွဲကိုင်ထားသည်။ ခင်ခင်ဦးလေးခများလည်း အရင်ကထက်နှစ်ဆလောက်ပိုကြီးလာသော ကုန်စိမ်းတောင်းကို ရွက်ထားရသဖြင့် အိမ်ရှင်မတွေက ဝိုင်းကူချပေးရပါသည်။ ခဏကြာတော့ လမ်းဆုံစကားဝိုင်းထဲမှ မရွှေတင်လှည့်ထွက်လာသည်။ မြင်ကွင်းရှင်းသွားသဖြင့် ကျွန်တော်မျက်လုံးပြူးသွားပါသည်။ မရွှေတင်ရော ခင်ခင်ဦးပါ ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာကြီးတွေနှင့်ပါကလား။

ခပ်လှမ်းလှမ်းအရောက်တွင် ကျွန်တော့်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ပြီး မရွှေတင် ခြေလှမ်းတစ်ချက်တုံ့သွားပါသည်။ 'ဟဲ့၊ ငါ့မောင်ပြန်ရောက်နေပါလား'ဟုလှမ်းပြောလိုက်ရင်း တဟားဟားရယ်မောပါလေသည်။

'မြင်ရချက် မသက်သာတဲ့ကြားက ရယ်နိုင်သေးလားဗျ'

'ရယ်ချင်ရင် ရယ်စရာတွေချည်းပါ ငါ့မောင်ရဲ့၊ ငိုနေလို့ရော အကြောင်းထူးမှာလား၊ ဖြစ်သမျှအကြောင်းအကောင်းချည်းသာမှတ်ပေတော့။ မင်းကလည်း ဒီတစ်ခေါက်ပြန်သွားလိုက်တာ စုဋ္ဌလိပ်ရေထဲလွှတ်လိုက်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဘယ်လိုလဲ ဆွေပြမျိုးပြလေးပါလာပြီလား'

'အစ်မရွှေတင်ပဲ စိန်ခေါ်ရင် အိမ်ပေါ်ရောက်ပြီမှတ်ဆိုလို့ ရင်တခုန်ခုန်နဲ့ပြန်ခဲ့ရတာဗျ။ ခုတော့ ရင်တတုန်တုန်နဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီပေါ့။ ပြောပါဦး။ နှစ်ယောက်လုံး ခန္ဓာကိုယ်တွေကြီးထွားဖောင်းကားနေကြတဲ့အပြင်ရွက်နေရတဲ့ အထုပ်တွေ၊ တောင်းတွေပါ ပိုကြီးလာရခြင်းအကြောင်းအရင်းလေး။ ကျွန်တော်မြင်နေရတာတော့ အစ်မရွှေတင်ပြောတဲ့ မော်လ်ဒယ်မမ စမ်းစမ်းတင်တို့၊ ပဲစားဥမချောတို့၊ ရီရီဝင်းတို့ ဘဝတွေနဲ့ ထူးမခြားဖြစ်နေကြသလိုပဲ။ ခင်ခင်ဦးက ငယ်ရွယ်သူမို့ထားပါတော့။ အစ်မရွှေတင်က သိသိကြီးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ'

'အဖြစ်က မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ထမ်းလေ။ ငါ့မောင်ပြောသလိုယောကျ်ားတွေနဲ့ ရင်ပေါင်တန်းနေကြတာ။ ဒီမှာက မင်းတို့မြို့ကြီးတွေမှာလို အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်း သိပ်မရှိဘူးလေ။ ပညာလည်း မတတ်ကြတော့ ခန္ဓာခြေလက်တွေပဲ အသုံးချရုန်းကန်ကြရတာ။ ယောကျ်ားလုပ်စာလေးသာ မှီစားနေလို့ကတော့ ခါးတောင်ထဘီပတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဟဲ့။ အစ်မတောင် အသိတစ်ခုတိုးလာတယ်။ ယောကျ်ားတိုင်းကိုသွားလေသူ ကိုဘလှနဲ့ ချိန်ထိုးကြည့်လို့မရဘူး။ မြို့နဲ့တောက ကွာခြားသေးတာကိုး။ အစ်မလည်း သိတော့သိတာပဲ။ သိနေတဲ့ကြားက ဒိန်းတလိန်းနတ်များဝင်ဖမ်းလိုက်ရင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ချိန်တောင် မရလိုက်ပါဘူး။ အမူးပြေတော့ ထန်းပင်ပေါ် ပြန်မော့ကြည့်မိသလိုပေါ့။ အစ်မပြောတဲ့ မိန်းမတွေလည်း ဒီလိုပဲရှိကြမှာ။ ခုတော့ အာဝေဏိက ဒုက္ခငါးပါးအပြင် ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကလေးပါ တိုးလုပ်နေကြရတာပဲ။ ဗိုက်ထဲကလည်း သားသားလေးလား၊ မီးမီးလေးလား ခုန်ပေါက်ထွက်လာတော့မယ်။ လောကကြီးထဲမှာ ငါတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်တော့ဘူး။ ငါ့မှာ လင်နဲ့သားနဲ့လို့ တွေးကြည့်လိုက်မိတိုင်း အားတွေတောင်တိုးလာတယ်။ ဟား…ဟား…ဒါလောက်များ ပင်ပန်းတယ် မထင်ပါဘူး။ မင်းတို့မြို့ကြီးသူမမတွေထက် အစ်မတို့က သတ္တိပိုမကောင်းဘူးလား'

'အင်း။ သတ္တိခေါ်မလား၊ မိုက်ရူးရဲခေါ်မလား၊ မပြောတတ်တော့ပါဘူးဗျာ။ ကိုယ် ကြိုက်သလိုသာ ယူလိုက်ပါတော့'

'အောင်မယ် ငါ့မောင်နယ်၊ အစ်မတို့ ဒီခေတ်မိန်းမတွေက တော်ပါသေးတယ်။ ရှေးခေတ်မိန်းမတွေ မိုက်တွင်းနက်ကြတာ ပိုတော့မပေါ့။ သူဌေးသမီးအချောအလှလေး မပဋ္ဌာကိုကြည့်လေ။ ဆင်းရဲသား ကိုဒါသကို ချစ်လိုက်မိတာ၊ ဒုက္ခတွေပင်လယ်ဝေပြီး သွက်သွက်ခါအောင် ရူးရတဲ့အထိ မဟုတ်လား။ ဘုရားရှင်နဲ့အတွေ့ဦးပေလို့သာ။ နောက်ရှိပါ[illegible] တယ်၊ မဟာပဒုမ[illegible] တော်ထဲက မိဖုရားကြီး[illegible] ရော။ အဲ၊ နာမည်ဘယ်[illegible] ကွဲ'

'အဝက်ဒေဝီ'

'အေး အဲဒီမိဖုရားကြီး[illegible] က သားတောင်ဆိုးသေ[illegible] လင်တော်မောင်မင်းသား[illegible] သေကြောင်းကြံပြီး ခြေလ[illegible] မပါတဲ့ လူဆိုးသူခိုး ပေါင်[illegible] ကြီးနဲ့ ဖောက်ပြန်တာ[illegible] တောင်းထဲထည့်ရွက်[illegible] အရပ်တကာလှည့် တော[illegible] ရမ်းကျွေးလိုက်သေး၊ အ[illegible] လေး မတွေးဝံ့စရာ။ သူ[illegible] အစ်မတို့က အပုံကြီး သာ[illegible] ပေ့'

'ဗျာ'

'ငါ့မောင်စဉ်း[illegible] ကြည့်လေ။ မိဖုရားကြီး[illegible] ခြေလက်မပါတဲ့ လူဆိုးသူ[illegible] တုံးတိကြီးနဲ့ ဖောက်ပြန်[illegible] တောင်းထဲထည့်ရွက်တဲ့အ[illegible] မိုက်ခဲ့သေးတာ၊ ဟော အ[illegible] တို့က ကိုယ့်လင်သားအ[illegible] သစ္စာမမဲ့ဘူး။ ရတဲ့လင်[illegible] ခြေလက်အင်္ဂါအစုံရှိတယ်[illegible] လူဆိုးသူခိုးလည်း မဟု[illegible] ဘူး။ ပညာမတတ်ပေမဲ့ [illegible] ရိုးသားသား သမ္မာအာ[illegible] လုပ်ကိုင်စားတဲ့သူ ဒီလို[illegible] ယောကျ်ားရဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်[illegible] ကို အစ်မတို့က တတ်နိုင်[illegible] သလောက်ဝင်ရွက်ကြ[illegible] ဂုဏ်ယူစရာမကောင်းဘူး[illegible] လား။ ငါ့မောင်လည်း [illegible] ထောင်ရေးဝန် ထုပ်ဝန်ပိုး[illegible] ကြောက်ရင် ဒီက မိန်းမ[illegible] ရှာယူ၊ အစ်မ ကူညီမ[illegible] ဘာမှမပူနဲ့။ ဟား… ဟား…ဟား…'

ဖြူသစ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမားတော်ကြီး ဦးကျော်စိန် (မိုးကုတ်)

ဖြူစင်မေတ္တာဆေးတိုက် မှ ထုတ်လုပ်သော

နလုံးရောဂါသောက်ဆေးပြား

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် [၃/၂၀၀၃ တဆထလ/တိုး (၀၇၂၉)]

သမားတော်ကြီး ဦးကျော်စိန် (မိုးကုတ်) ဖြူစင်မေတ္တာဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော နလုံးရောဂါသောက်ဆေးပြားဟာ ရင်ညွန့်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ နလုံး တုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူ၍ မဝခြင်း၊ နလုံးခုန်မမှန် မူးဝေမောပန်းလွယ်ခြင်း၊ ညအိပ်မပျော်ခြင်း၊ နလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်
0306 YR 4354

ဖြန့်ချိရေး

မန္တလေးဖြန့်ချိရေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မုန့်စားကျောင်း
လွှတ်ချိန်ကိုမှ
တမင်ရွေး၍ ရှိန်း
ဆက်လေသလားမသိ။
ဖုန်းမြည်သံကြောင့်
ကိုင်လိုက်ရာ
ကျွန်မတို့
ဘေးအိမ်မှ
မစန္ဒာဆက်သည့်အတွက်
ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး
အပူလှိုင်းများ စီးဝင်သလို
ခံစားရတော့သည်။
'ဟဲလို မမကြည်ရေ၊
ဘဘနဲ့အသွား
ရန်ဖြစ်ကြလို့
ရပ်ကွက်လူကြီးတွေ
ခေါ်ထားရတယ်။
ဒီနေ့ပဲ ကွာကြတော့မလို့တဲ့၊
အမြန်ပြန်လာပါဦး'
ဘုရား…ဘုရား
ကြားရသည့် စကားက
ခါးသီးလှသည်။
ဖေဖေက
အသက်ရှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်။
မေမေက ရှစ်ဆယ့်လေးနှစ်။

ဝေးတသက်သက်

နီနီခိုင်၊ သထုံ၊

ဒီအရွယ်ကြီးရောက်မှ
ကွာရှင်းကြမလို့တဲ့။
လူကြားလို့မှမကောင်း။
ကမ္ဘာမှာတော့ ရှိချင်ရှိမည်။
ကိုယ့်နိုင်ငံ
ကိုယ့်မြေမှာတော့
ဒီလို
သက်ကြီးရွယ်အိုများမှာ
သေကွဲပဲ ကွဲကြတာပဲ၊
ရှင်ကွဲ ကွဲသူ ရှိပါ့မလား။
ကျွန်မ ချက်ချင်းဆိုသလို
ဆရာမကြီးထံ မျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုပုနှင့် ခွင့်ပန်ပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။ အိမ်နှင့်ကျောင်းက ဘတ်စ်ကားစီး၍လည်းမဖြစ်၊ မှတ်တိုင်က ဝေးလွန်းပြီး သိပ်မထူးခြား။ နည်းနည်းလှမ်းသော်လည်း လမ်းလျှောက်လျှင် ပို၍ အဆင်ပြေသည်။ နေပူခြင်းကို ဂရုမထားနိုင်တော့ဘဲ ဖြတ်လမ်းကနေ အိမ်ကို သုတ်ခြေတင်လာခဲ့သည်။

ကျွန်မတို့ မိသားစုတွင် အဖေ၊ အမေ၊ ညီအစ်မသုံးယောက်နှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ မမကြီး ခင်ဦးလွင် အထက်တွင် ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့သော်လည်း ငယ်စဉ်ကပင် အဖတ်မတင်ဘဲ မမကြီးမွေးပြီးမှ အဖတ်တင်သဖြင့် မမကြီးကို ဖေဖေနှင့် မေမေတို့က အချစ်ပိုခဲ့သည်။ မမကြီးသည် ယခုအချိန် ကလေးနှစ်ယောက် မွေးဖွားပြီး တိုင်းအဆင့်အရာရှိကတော်တစ်ဦးဖြစ်နေပြီး အလတ်ဖြစ်သော ကျွန်မ ကြည်ကြည်လွင်၊ အငယ်ဆုံး ညီမ ခိုင်ခိုင်လွင်တို့က ဖေဖေ၊ မေမေတို့ကို လုပ်ကျွေးသမှုပြုရင်း နေထိုင်ခဲ့ရာ ကျွန်မပင် အသက်ငါးဆယ်အတွင်း ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ဖေဖေက ယခင် စက်ရှင်တရားသူကြီး၊ မေမေကတော့ စက်ရှင်တရားသူကြီးကတော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ စက်ရှင်တရားသူကြီး ဦးမောင်မောင်လွင်နှင့် ဒေါ်အေးအေးဖြူတို့ကို မသိသူမရှိအောင် ထင်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဖေဖေနှင့် မေမေသည် မိဘက အတင်းပေးစားသည်မဟုတ်၊ ကိုယ်ကြိုက်ကို ရွေးခဲ့ကြပြီး အသက်တမျှချစ်၍ ခမ်းခမ်း

> ရန်ဖြစ်လိုက်
> ပြန်ချစ်လိုက်
> နေရင်း
> အသက်
> ရှစ်ဆယ်ကျော်
> ရောက်လာ
> သောအခါ
> အဘိုးကြီး
> အဘွားကြီး
> နှစ်ယောက်၏
> တိုက်ပွဲမှာ
> အဆုံးမသတ်နိုင်ဘဲ
> ကျွန်မတို့
> ညီအစ်မ
> နှစ်ဦးဘက်သို့
> စစ်မျက်နှာ
> ဖွင့်လာ
> ပါတော့သည်

နားနား မင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဖေဖေက မေမေ့ကို အချစ်ပိုသလို မေမေကလည်း ဖေဖေ့အပေါ် အပြုအစု အယုအယများကား သူတစ်ပါး မျက်စိနောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ချစ်ကြသည်ဟု ပြောစမှတ်တွင်သည်။ ကျွန်မတို့ အပျိုပေါက်အရွယ်အထိ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးခေါ်ပုံက နားရှက်စရာကောင်းလှသည်။

မေမေက ဖေဖေ့ကို ကိုကို တဲ့။

ဖေဖေကလည်း မေမေ့ကို ဖြူလေး တဲ့။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နှင်၊ ငါ ဘယ်သောအခါမှ မပြောဘဲ နွေးထွေးလွန်းလှသည်။ မမကြီး အိမ်ထောင်ကျပြီးခါမှ 'အဖေကြီးရေ၊ အမေကြီးရေ' ဆိုသည့်အသံများ ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ကာ ဝေစည်လာခဲ့တော့သည်။

မမကြီး ကျွန်မတို့၏ အသိုက်အမြုံမှ ခွဲထွက်သွားပြီးနောက် ဖေဖေက တက္ကစီတစ်စီးထောင်ထားသလို၊ မမကြီး၏ထောက်ပံ့မှု၊ ကျွန်မ၏အထက်တန်းပြလစာ၊ ခိုင်ခိုင်၏ ဦးစီးအရာရှိလစာတို့ဖြင့် အပူအပင်မရှိ နေရသည့်အပြင် ပိုလျှံနေသေးသည်။ Taxi ကားအပြင် ဆလွန်းကားပါရှိသဖြင့် ပူစရာ မလိုအောင် အဆင်ပြေလှသည်။

ခက်သည်က အလွန်အေးဆေးသော ဖေဖေသည် အသက် ၇၀ ကျော်သောအခါ စကားများများပြောပြီး စိတ်တို၊ စကားထပ်လာသလို ဖေဖေ့ကို အလိုလိုက်၊ အချစ်ကြီးလွန်းသော မေမေကလည်း ပစိပစပ်များလာတော့သည်။ ဒီလိုအခါတွင် နားငြီးမခံတတ်သော ဖေဖေနှင့်မေမေတို့ စကားစစ်ထိုးပွဲသည် နေ့စဉ်မရိုးအောင်ကြားရ၊ မြင်ရတော့သည်။ ရန်ဖြစ်လိုက်၊ ပြန်ချစ်လိုက်နေရင်း အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော် ရောက်လာသောအခါ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး နှစ်ယောက်၏ တိုက်ပွဲမှာ အဆုံးမသတ်နိုင်ဘဲ ကျွန်မတို့ ညီအစ်မနှစ်ဦးဘက်သို့ စစ်မျက်နှာ ဖွင့်လာပါတော့သည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်

က ဖေဖေနှင့်မေမေ၏ ကျန်း
မာရေးကို အမြဲမပြတ် ကြည့်
ရှုပေးနေသော မောင်ဝမ်းကွဲ
ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဦး[illegible]
ဖေဖေတို့ကို သွေးအားကောင်း
စေရန် အမဲသား စားခိုင်း
သည်။ မေမေမှာ ယခင်[illegible]
မစားသော်လည်း ဆေးအ[illegible]
တစ်ပတ်နှစ်ခါစားသည်[illegible]
ဖေဖေကမူ မေမေန[illegible]
အကြောင်းမပါခင်က [illegible]
သဖြင့် ပြဿနာမရှိ[illegible]
ပြဿနာရှိသူများမှာ ကျွ[illegible]
တို့ ညီအစ်မနှစ်ဦးပင်။ [illegible]
သားစားမည့်နေ့တွင် [illegible]
ကိုယ်တိုင်ဝယ်ပြီး မေ[illegible]
ချက်သည်။ ကျွန်မတို့ ညီ
အစ်မနှစ်ယောက်က [illegible]
တည်းက အမဲသားမစား[illegible]
အမဲသားချက်သည့်အိုး[illegible]
သီးသန့်ခွဲထားဖို့ မေမေ[illegible]
ပြောမိရာ လင်မယား[illegible]
ယောက်လုံး စိတ်ဆိုး[illegible]
ထမင်းမှလွဲ၍ ဟင်းရံ[illegible]
အိုးခွဲချက်စားသည်မှာ [illegible]
နှစ်ပင် ပြည့်တော့မည်။ [illegible]
သော်လည်း သားသမီးဝတ္တ[illegible]
အတိုင်းနေ့စဉ် ကျွန်မတို့ [illegible]
သော ဟင်းလျာများကို [illegible]
ဆောင်းအောက်တွင် ဦး[illegible]
ထားမြဲပါ။ စားသောက်[illegible]
မိုက်ခရိုဝေ့ဗ်ထဲထည့် [illegible]
ပြန်နွှေးရုံသာ။ ဟင်းများ[illegible]
တော့ စားသည့်အခါရှိသ[illegible]
မစားသည့်အခါများတွ[illegible]
လည်း လက်ရာမပျက် တွေ[illegible]
တတ်သည်။ မုန့်ပဲသရေ[illegible]
အသီးအနှံများကိုတော့ ညီ[illegible]
နှစ်ယောက်လုံး တစ်လှည့်[illegible]
ချော့ကျွေးရသည်။ မိဘ[illegible]
တော့ အတတ်နိုင်ဆုံးသ[illegible]
ပြုစုရစမြဲပါ။ နှစ်[illegible]
သား ရန်ဖြစ်တွန်းသော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် အိမ်ဖော်များလည်း ...တော့သဖြင့် ဘေးအိမ်၊ ...ရှေ့အိမ်များကို စောင့် ...ည့်ပေးပါရန် အနူးအညွတ် ...ောင်းပန်ထားရသည်။ ထို့ ...ကြောင့် ဘေးအိမ်မှ မစန္ဒာ ...ဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘာ ...ဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်၊ ရင်ခုန် ...င်း ရှက်ခြင်းနှင့်အတူ ခြေ ...ာက် မြေမထိသောနှုန်း ... အိမ်ကို အပြေးတစ်ပိုင်း ...ခဲ့တော့သည်။

❑

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ...စန္ဒာဖုန်းဆက်၍ မခိုင် ...ည်းပြန်ရောက်နေပြီ။ မခိုင် ... ကားမောင်းတတ်သူမို့ ...ကို ကားနှင့်တက်သဖြင့် ...က်ချင်း ပြန်ရောက်လာပုံရ ...ည်။ ရပ်ကွက်မှ ဆယ်အိမ် ... ဦးအောင်မြင့်၊ ရာအိမ်မှူး ...မှီးသူနှင့် ဘေးအိမ်၊ ရှေ့ ...မှ လူများလည်း ရောက် ...သလို မေမေ့ခေါင်းမှာ ...ည်း ပတ်တီးစည်းလျက် ...ဆို့ဖွယ်ရာ တွေ့ရသည်။ ...ိုင်က တရှုပ်ရှုပ် ငိုနေသဖြင့် ...စန္ဒာက နှစ်သိမ့်ပေးနေ ...ည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ...မေ၊ ခေါင်းမှာလည်း ပတ် ...နဲ့၊ မထိတ်သာ မလန့်သာ'

'ညည်းတို့အဖေလေ၊ ...က်သိုက်ပုလင်းနဲ့ပေါက် ...၊ သုံးချက်ချုပ်ရတယ်။ ... ရဲ့စခန်းမှာ အမှုဖွင့်မယ်၊ ...ပ်ကွက်လူကြီးတွေက ...လုပ်ရှုပ်မှာ စိုးလို့ မဖွင့်ပါနဲ့ ...ပြောလို့ မဖွင့်တော့ဘူး။ ...ပေမဲ့ ဒီညပဲ ရုံးခန်းဖွင့်ရင် ...ာမယ်'

'ကွာလေ ကွာပေါ့၊ ...စ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်

အယူအဆ သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်မှတော့ ကွာတာ အကောင်းဆုံးပဲ'

ကျွန်မ ရှက်စိတ်ကြောင့် ငိုချလိုက်မိပါပြီ။ ဖေဖေ မေမေတို့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံက ရပ်ကျော်ရွာကျော် ဖြစ်ရပြီ။

'ဘယ်လိုကဘယ်လို စဖြစ်တာလဲ ပြောပါဦး ဖေဖေရယ်၊ သမီးကျောင်းသွားတုန်းကတောင် ကောင်းကောင်း မွှန်မွှန်နဲ့ စကားပြောဆိုနေပြီးတော့'

'ဒီလို သမီး၊ ဒီနေ့ အမဲသားချက်မယ့်နေ့လေ၊ သမီးအမေက အသားတွေချည်း စားရတာ ငြီးငွေ့လာပြီတဲ့၊ အပြောင်းအလဲဖြစ်အောင် နွားလျှာချက်စားရအောင် ဆိုပြီးပြောတယ်၊ ပြီးတော့ ဝယ်ရင်လည်း နမ(နွားမ)လျှာ ဝယ်ခဲ့ပါတဲ့။ ဖေဖေလည်း ဈေးလျှောက်ပတ်ရင်း နမ (နွားမ)လျှာရှိလားလို့မေးတော့ ရှိတယ်ဆိုပြီး ထုတ်ပေးတော့ ဝယ်လာတယ်၊ အိမ်ကျမှ အဲဒါကြီးက နထီး (နွားထီး)လျှာကြီးပါဆိုပြီး ပြန်လဲခိုင်းတယ်။ ဖေဖေ ဘယ်လိုလဲရမလဲ၊ နထီး(နွားထီး)လျှာ၊ နမ(နွားမ)လျှာ ဘယ်လိုခွဲလို့ရမလဲ၊ အဲဒါ ဖွတ်ငြင်းရင်း စကားများကြတာ။ ဖေဖေက ပြောတယ်၊ ဘာထူးလို့လဲလို့၊ ကျန်းမာရေးအတွက်စားတာပဲဥစ္စာ နထီး(နွားထီး)၊ နမ(နွားမ) ခွဲနေရသလားသမီးရယ်၊ အဲဒါနဲ့ ရန်ဖြစ်ကြတာ ဖေဖေလည်း စိတ်မထိန်းနိုင်တာနဲ့ အနားမှာရှိတဲ့ ငှက်သိုက်ပုလင်းနဲ့ ကောက်ပေါက်လိုက်တာပဲ'

ကျွန်မ အံ့ဩရပါတော့သည်။ ဘာမဟုတ်သည့် ပြဿနာလေးနှင့် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်စရာလား။ မြေးနှစ်ယောက်၊ သမီးသုံးယောက်နှင့် ဘဝမှာ နေဝင်ချိန် ခြေလှမ်းနေခါမှ သူငယ်ပြန်ခြင်း မဟုတ်သေးသည့် အဘိုးအို၊ အဘွားအိုများ၏ ရန်ပွဲကား ကြားလို့မှမတော် အကျည်းတန်လှချေ၏။

'ဟုတ်သားပဲ မေမေရယ် ကျန်းမာရေးကောင်းဖို့ စားတာပဲ၊ နွားထီး၊ နွားမ ခွဲနေရသေးတယ်။ မေမေ ခုတလော အရမ်းဇီဇာကြောင် သလိုဖြစ်နေတယ်'

'ဟဲ့ ကြည်ကြည်၊ ညည်း ဘာသိလို့လဲ၊ ငါ ခွဲခြားချင်လို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ နွားထီးလျှာဟာ အင်မတန် ရွံစရာကောင်းတယ်။ နွားထီးတွေ မြိုင်ထရင် နွားမကို ဘယ်လိုလုပ်သလဲ၊ ညည်း စုံစမ်းကြည့်၊ ဘယ်လောက် ရွံစရာကောင်းသလဲ ဆိုတာ သိလိမ့်မယ်'

မေမေ့စကားကြောင့် ဖျန်ဖြေဖို့ရောက်လာသည့် လူကြီးများအားလုံး ပြုံးစိစိဖြစ်ကုန်သလို ကျွန်မတို့ ညီအစ်မမှာ ရှက်၍ မဆုံးတော့ပါ။ မစန္ဒာက မီးဖိုထဲသွားပြီး တခွီးခွီး ရယ်နေသည်။ မရယ်နိုင်ဘဲ ရှက်စိတ်မွှန်နေသည်က ကျွန်မတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ပါ။

'ကဲ အဘရော၊ အဘွားပါ စိတ်လျှော့ပါတော့ဗျာ။ ဘာမဟုတ်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ပြဿနာမဖြစ်ပါနဲ့တော့။ ကွဲချင်ရင်လည်း မဦးကို ဖုန်းဆက်ထားပြီးပြီပဲ၊ မဦး မနက်ဖြန်ရောက်မှပဲ မဦး အဆုံးအဖြတ်ကို စောင့်ပါဦးဗျာ'

ရာအိမ်မှူးနှင့် အိမ်နီးချင်းများ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ချော့ကာခြောက်ကာနှင့် ပိုင်းပြောမှ မေမေက မမကြီးရဲ့အဆုံးအဖြတ်ကို စောင့်မည်ဟု ဆိုပါသည်။

'မေမေတော့ ဒီညအောက်ထပ်မှာ ခိုင်လေးနဲ့ လာအိပ်မယ်၊ အပေါ်ထပ်မှာ မအိပ်တော့ဘူး၊ မတော် ညကျ လည်မျိုညှစ်ရင် ဒုက္ခ'

'ရပါတယ်မေမေရယ်၊ မေမေ ခိုင်ခိုင်နဲ့အိပ်၊ အပေါ်မှာက ဖေဖေ့ဘေးအခန်းမှာ သမီးရှိတော့ ညရေးညတာ ဖေဖေ့အတွက် စိတ်ချရတာပေါ့'

တကယ်တော့ ကျွန်မတို့တိုက်သည် ကျယ်ဝန်းလှသည်။ မမကြီးတို့ လာလျှင်ပင် အိပ်ဖို့ သီးသန့်ခန်းတစ်ခန်းအပြင် အောက်ထပ်တွင် သုံးခန်း၊ အပေါ်ထပ်တွင် အခန်းသုံးခန်းနှင့် ဘုရားခန်း ရှိသည်။ ဖေဖေနှင့်မေမေက တစ်ခန်းတည်းအိပ်ပေမဲ့ ကျွန်မက စိတ်မချ၍ အပေါ်တစ်ခန်းတွင် တက်အိပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်သက်လုံး မခွဲစတမ်း တစ်ယောက်ကိုယ်သင်းနံ့လေးကို တစ်ယောက်က ရှူရှိုက်ရင်း အိမ်ထောင်သက် ရွှေရတုကျော်မှာ ဘာမှမဟုတ်သည့် အကြောင်းအရာလေးတစ်ရပ်ဖြင့် မေတ္တာကမ္ဘာ ခြားတော့မှာပါလား။ အသက်ကြီးသူတွေဟာ ဒီလိုပဲလား။ ကျွန်မတို့က အသက်ငါးဆယ်ဝန်းကျင် အဖိုးကြီးများဆိုတော့ ခံစားချက်ကို နားမလည်သေးပါ။ မနက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြန့် မမကြီးလာမှ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို တိုးတိုးလေး မေးရဦးမည်။

❑

နိုင်နိုင်က မမကြီးကို လေယာဉ်ကွင်းမှာ သွားကြိုပြီး လမ်းမှာ ပြောပြခဲ့ပြီးဖြစ်လိမ့်မည်။ မေမေကလည်း အနာရှိန်ကြောင့် ကိုယ်အပူချိန်တက်နေသဖြင့် မောင်လေး ခင်မောင်ဦးကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ရသည်။ ခင်မောင်ဦး ရောက်ပြီး မကြာခင် မမကြီးလည်း ရောက်လာသည်။

ဖေဖေက ဧည့်ခန်းမှာ အခန့်သားထိုင်လို့။ သမီးကြီးကိုဖြေရှင်းချက်ထုတ်ဖို့ အသင့်အနေအထား။

'ဖေဖေနဲ့မေမေလည်း သားသမီးတွေကို ထိန်းရမယ့်အစား ဖေဖေတို့လင်မယားကို သမီးတွေက ပြန်ထိန်းနေရပြီ၊ အသက်ကြီးမှ လူကြားမကောင်းပါဘူး ဖေဖေရယ်၊ ပြီးတာလည်း ပြီးပါစေတော့'

'ဖေဖေကတော့ ဒီအသွားကြီး နားပူနားဆာလုပ်တာကို မခံနိုင်တော့ဘူး၊ သူကွာမယ်ဆိုလည်း အဆင်သင့်ပဲ၊ ဖေဖေ ကွာပေးမယ်'

'ကျုပ်ကလည်း တစ်သက်လုံး မိဘကတောင် မရိုက်ခဲ့ဖူးဘဲ ဒီ သက်ကြားအိုကြီးနဲ့ကျမှ သွေးထွက်ရတယ်၊ ချုပ်တာလည်း အစိမ်းချုပ်၊ နာလိုက်တာ မပြောနဲ့တော့၊ အမှုဖွင့်ရင် ညည်းတို့အဖေ အချုပ်ခံနေရပြီ သိလား'

'တော်ပါတော့ ဖေဖေနဲ့မေမေရယ်၊ ကဲ မောင်လေး နင့်ကြီးကြီးကို အဖျားကျအောင် လုပ်ပေးပါဦး'

မောင်လေး ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဦးက ဆေးကုပေးရင်း တဟားဟား ရယ်နေတော့သည်။

'ကျွန်တော် တရားခံပါဗျာ၊ ကျွန်တော်သာ အမဲသား မစားခိုင်းရင် ဒီကိစ္စ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး'

ကျွန်မတို့ ညီအစ်မသုံးယောက် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင် တိုင်ပင်ရတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် မေမေ နည်းနည်းနေကောင်းသည်နှင့် မမကြီးက မေမေ့ကို ချော့မော့ပြီး မန္တလေး ခေါ်သွားတော့သည်။

လေယာဉ်ကွင်း ဆင်းခါနီး ဖေဖေက အောက်ထပ်ကို ဆင်းမလာ၍ မမကြီးက ဖေဖေ့ကို တက်ကန်တော့ရသည်။ မေမေ့ကို နှုတ်ဆက်ခိုင်းရာ…

'တော်ပြီ…ဒီမျက်နှာ သေတာတောင် မကြည့်တော့ဘူး'ဟု ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပါတော့သည်။ မေမေနှင့်မမကြီးကို လေယာဉ်ကွင်းပို့ပြီး အပြန်မှာတော့ ဖေဖေက ခြံတံခါးဖွင့်ပေးပြီး ဧည့်ခန်းထဲ ထိုင်၍ TV ကြည့်နေသည်။ မနက် ရှစ်နာရီခွဲပြီဖြစ်၍ ဖေဖေ့ကို နံနက်စာကျွေးတော့ ဖေဖေ ဟုတ်တိပတ်တိ မစား။

'ဖေဖေ ဒီနေ့ ပိတ်ရက်ဆိုတော့ ဖေဖေစားချင်တာ ပြော၊ ကြည်ကြည် ချက်ကျွေးမယ်'

ကျွန်မ ထိုသို့ပြောလိုက်ခြင်းသည် ဖေဖေနှင့် ကျွန်မတို့ တစ်အိုးတည်း ပေါင်းစားကြပြီဟု ကြေညာလိုက်သလိုပင်ဖြစ်သည်။ ဖေဖေသည် ချစ်ရလွန်းသူ ဇနီးမယားနှင့် ခွဲခွာရပြီဆိုသည့်ဖြစ်ရပ်ကြောင့် စိတ်သောကရောက်နေမှာ သေချာသည်။ ဖေဖေ့မျက်နှာသည် ပြိုတော့မည့်မိုးလို မည်းမှောင်နေသည်။ မေမေ အမြဲပြောဖူးသော စကားတစ်ခွန်းက 'မေမေတို့လင်မယား တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ခွဲဖူးတာ မဟုတ်ဘူး'တဲ့။ မေမေ ပြောဖူးသည့် စကားအရ ဖေဖေသည် လွမ်းဆွတ်နေမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

'သမီး ဖေဖေ ဘယ်တော့မှ အမဲသားမစားတော့ဘူး၊ သမီးတို့ အဆင်ပြေတာပဲချက်ပါ၊ ဖေဖေ ချေး(ဂျီး) မများပါဘူး'

'မဟုတ်တာ ဖေဖေရယ် ရသတဏှာကြောင့် စားတာမှမဟုတ်တာ၊ ကျန်းမာရေးအတွက် စားတာပဲ၊ သမီး ချက်ကျွေးမှာပေါ့။ ဘာလဲ ဖေဖေ၊ မေမေ့ကို သတိရနေပြီလား'

ကျွန်မက စသလိုလို ပြောလိုက်ရာ ဖေဖေ ချက်ချင်း မျက်နှာညှိုးသွားပါသည်။ တကယ်ပဲ ဖေဖေ မေမေ့ကို သတိရနေမှာ သေချာသည်။

'သေရင်လည်း ခွဲရမယ့်အတူတူ ခုကတည်းက အလေ့အကျင့်လုပ်ထားတယ်လို့ပဲ သဘောထားပါတယ် သမီးရယ်'

နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော် ပေါင်းသင်းလာသည့် ဇနီးမယားကို မှားသည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ လက်ရောက်ကျူးလွန်ခဲ့သည့်ကိစ္စအတွက် ဖေဖေ များစွာနောင်တရနေပြီဟု ကျွန်မထင်သည်။ ကျွန်မအထင် မှန်ကြောင်း

တဖြည်းဖြည်းသိလာရ
ဖေဖေသည် ဖုန်းနားမှာ
ပြီး TV ထိုင်ကြည့်နေ
သည်။ ကျွန်မတို့က
ဖုန်းဆက်ပြီးလျှင် ဖုန်း
လက်နှင့်ပိတ်ပြီး 'ဖေဖေ
ပြောမလား'ဟု မေး
ဖေဖေခေါင်းခါသလို၊
ကိုလည်း ဖေဖေနဲ့ ပြော
မလားဟု မေးလျှင်
'သေတာတောင် မပြော
ဟု ခါးခါးသီးသီး ငြင်း
သည်။ မမကြီး အ
မြေးတွေလည်းရှိနေ
ကြောင့် မေမေ ကျန်း
မာမာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
သည်ဟုသိရသဖြင့်
မိသလို၊ ဖေဖေကမူ ကျွ
ကျောင်းသွား၊ ရုံးသွား
တစ်ယောက်တည်း
လောက်သည်။ ထို့ကြော
အိမ်မှာ ဖေဖေနှင့်အဖော်
ပေးရန် တပည့်တစ်ယော
၏အကူအညီဖြင့် ကျော
မနေသော ကောင်လေး
ယောက်ကို တစ်လ
သောင်းခွဲဖြင့် ခေါ်ထား
တော့သည်။

မမကြီးနှင့်တူမ
ဝန်မလေး ယုဇနလှိုင်
တန်းကျောင်းသူ မချူ
က တစ်ရက်ခြား
ဖုန်းဆက်သည်။ ဖေဖေ
အလိုက်သင့် ပြောနေရ
လည်း မျက်နှာမကောင်း
မေမေ မန္တလေးမှာပျော်
သည်ဆိုသော်လည်း
ကမူ အထီးကျန်လွန်း
ယခင်ကလို ဂျာနယ်ဖတ်
နိုင်ငံရေးအကြောင်း၊
အကြောင်း၊ ကုန်ဈေး
အကြောင်း၊ တရား
လုပ်စဉ်ကအကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ာ မပြောတော့ပါ။ အိမ်ထဲ ှင် မှန်ဗီရိုအသေးလေးနှင့် ည့်ထားသော ဖေဖေ၏ ှတ်အသား ကြေးချိန်ခွင် ေးသည် မေမေ မရှိက ည်းက ဘရာဇိုနှင့် မတိုက် ဖြင့်ကြေးညှိများနှင့် အရောင် နေပြီ။ ထို့အတူ အစဉ်သွက် က်ဖျတ်လတ်သော ဖေဖေ ည်း ညှဉ်းသိုးသိုးနှင့် အရောင်မှိန်လာပြီလားဟု တွေး တော့ ကျွန်မတို့ညီအစ်မ ဦး ကြေကွဲရတော့သည်။

❑

နေ့ပူ ညချမ်း တပေါင်း လသရမ်းလို့ အဆိုရှိပေမဲ့ ဆိုနှင့် မညီညွတ်တော့ ောင် ညဘက်လည်း ပူနေ တော့သည်။ ခြံထဲမှာရှိသော စ်ပင်ကြီးငယ်တို့လည်း ရွက်တွေကြွေပြီး ရိုးတံကျဲ မှာ ပုရစ်ဖူးလေးများ အစိ ထွက်ခါစမို့ တစ်ခြံလုံး ိုပ်ကင်းမဲ့နေသည်။

'ဖေဖေ ခြံထဲမဆင်းနဲ့ ော်၊ အောက်ထပ်မှာပဲနေ၊ ရင် Aircon ဖွင့်ထားပေး ယ်၊ ဟဲ့ မောင်စိုး၊ ဘဘ ကြီးကို ဂရုစိုက်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ'

စာမေးပွဲ ပြီးသော် ည်း ကျောင်းမပိတ်သေး၍ ကျောင်းသွားရသော်လည်း က အစွမ်းကုန်ပူနေ၍ ဖေ့ကို စိတ်မချနိုင်။ ခိုင်ခိုင် မနက်ဘက် ရုံးသွားခါနီး ပူသည်ဟုဆိုကာ ကျွန်မ နေ့စဉ် လိုက်ပို့ပေးသည်။ ကျောင်းက ပြန်လာလည်း တလုံးလုံးနှင့် ဖေဖေ့ တွက် အရသာရှိတာလေး ချက်ကျွေးရပြန်သည်။ ိုင်ခိုင်က အသီးအနှံများ ဝယ်လာပြီး ဖေဖေ့ကို ပါးစပ်ထဲ ခွံ့ထည့်ပေးတတ်သည်။

'ဖေဖေ ထမင်းစားလို့ ကောင်းရဲ့လား'

'ပူတော့ ရေတွေချည်း သောက်လို့ ထမင်းတောင် မစားနိုင်ပါဘူးကွယ်၊ ဩော် သမီး၊ ဒီမှာတောင် ဒီလောက် ပူတာ မန္တလေးမှာဆို ဘယ်လောက် ပူမလဲနော်၊ ပြီးတော့ သမီးကြီးနဲ့ မြေးတွေလည်း ဖုန်းမဆက်တာ သုံးရက်တောင်ရှိပြီ၊ သမီး ဆက်ကြည့်လိုက်ပါဦး'

ဖေဖေ့စကားကြောင့် ကျွန်မ အံ့သြသွားပါသည်။ ဖေဖေ မေမေ့ကို သတိရနေပါပေါ့လား။ မန္တလေး၏ အပူလွှမ်းကဲမှုကို သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်ပြီး မေမေ့ကို စိတ်ပူနေလောက်သည်။ ညဘက် မိုးလေဝသသတင်းကြည့်လျှင် မန္တလေးမြို့၏ အပူချိန်ဒီဂရီကို စောင့်ကြည့်တတ်သလို သတင်းစာထဲမှ မိုးလေဝသသတင်းကို မကြာခဏ ကြည့်တတ်သည်။

'ခိုင်လေးရေ မန္တလေးကို ဖုန်းဆက်လိုက်ပါဦး၊ ဖေဖေက မေမေ့ကို သတိရနေလို့တဲ့'

ဖေဖေက ရှက်သွားဟန် မျက်နှာပေးနှင့် ကျွန်မကို ကြည့်ပြီး...

'မဟုတ်ပါဘူးသမီးရယ်၊ မကြာခဏ ဖုန်းဆက်နေကျမို့ ခု မဆက်ဘဲနေတာ ဘာကြောင့်လဲလို့ သိချင်လို့ပါ၊ ပြီးတော့ ဟိုမှာ ပူတယ်လေ'

ခိုင်ခိုင်က ဖုန်းထဆက်သည်။ မေမေနှင့်တွေ့သည်။

'မေမေ နေကောင်းလား၊ အဲဒီမှာ အရမ်းပူရင် ရန်ကုန်ပြန်လာမလား၊ သမီးလာကြိုမယ်လေ'

'ဘာ မမကြီးတို့ မရှိဘူးဟုတ်လား၊ မေမေနဲ့ ဘယ်သူကျန်ခဲ့သလဲ'

'ဟင် ဒါဆို မေမေနဲ့ မတင်မြ နှစ်ယောက်တည်းပေါ့'

ခိုင်ခိုင် ဖုန်းချပြီးနောက် ဖေဖေတစ်ယောက် ဂုန်းခနဲ ထရပ်တော့သည်။

'ဘာတဲ့လဲသမီး၊ အိမ်မှာ သမီးအမေတစ်ယောက်တည်းလား။ သမီးကြီးတို့ကော ဘယ်သွားကြတာလဲ'

'အစ်ကိုကြီးက အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ရှမ်း(မြောက်)သွားလို့ မမကြီးတို့သားအမိပါ လိုက်သွားတယ်တဲ့၊ မေမေနဲ့အတူ ထမင်းချက် မတင်မြနဲ့ ယာဉ်မောင်းတစ်ယောက်ပဲ အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့တယ်တဲ့'

'ဘာ ဘာပြောတယ် သမီး၊ အိမ်မှာ သမီးအမေ တစ်ယောက်တည်းပေါ့ ဟုတ်လား၊ နင့်မမကြီး Hand Phone ပါသွားမှာပဲ ခုချက်ချင်း ဆက်စမ်း၊ ရရင် ဖေဖေ ပြောမယ်'

ခိုင်ခိုင်က ဖေဖေ့ကို ရေတစ်ခွက်ပေးပြီး ယူနေစဉ် ကျွန်မက မမကြီးဖုန်းကို လှမ်းဆက်လိုက်သည်။

'မမကြီး ဘယ်ရောက်နေတာလဲ၊ မူဆယ်မှာ ဟုတ်လား၊ ခဏလေး ဖေဖေပြောမလို့တဲ့'

ကျွန်မက ဖေဖေ့ကို ဖုန်းကမ်းပေးလိုက်သည်။

'သမီးကြီး၊ ဒါ ဘာသဘောလဲ၊ ညည်းတို့သွားစရာကိစ္စပေါ်ရင် သမီးအမေနားမှာနေဖို့ ကြည်ကြည်ဖြစ်ဖြစ်၊ ခိုင်ခိုင်ဖြစ်ဖြစ် ခေါ်လိုက်ပါလား။ ဒီလောက် နေပူနေတာ၊ ညည်းအမေတစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ရသလား။ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ။ ညည်းတို့ တာဝန်မယူနိုင်ရင် ပြန်ပို့လိုက်ပါလား၊ ခု ညည်းအမေ သူစိမ်းတွေနဲ့ ထားခဲ့ရလား၊ ဖေ...ဖေ... စိတ်...ဆိုး..'

ဖေဖေဟာ စကားပြောနေရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်လဲကျသွားပါတော့သည်။

'ဟယ် ဖေဖေ ဖေဖေ ခိုင်လေး ကားထုတ်၊ ဖေဖေ့ကို ဆေးရုံပို့မှဖြစ်မယ်၊ ခင်မောင်ဦးကိုလည်း ဖုန်းဆက်လိုက်ဦး၊ ဖေဖေ ဖေဖေ'

ကျွန်မက သတိလစ်သွားသော ဖေဖေ့ကို ဆောက်တည်ရာမရ ခေါ်ပြီး ဘေးအိမ်မှ မစန္ဒာတို့ကိုပါ အကူအညီတောင်းရသည်။ ဖေဖေ့ကို လူအင်အားနှင့်ပွေ့ချီပြီး ကားပေါ်တင်ကာ အနီးဆုံး အထူးကုဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်သည်။

တာဝန်ကျ ဆရာဝန်ကြီးများနှင့် ဆရာဝန်၊ ဆရာမများ အထူးကြိုးစား ကုသသော်လည်း ဖေဖေ သတိပြန်မလည်လာသေး။ မောင်လေး ခင်မောင်ဦးက ဆရာဝန်ကြီးနှင့် စကားသွားပြောသည်။

'မလေး မေမေ့ကို ဖုန်းဆက်လိုက်ရမလား'

ခိုင်ခိုင်က ရတက်မအေးစွာ ကျွန်မကိုပြောသည်။

'မဆက်နဲ့ မဆက်နဲ့၊ မမကြီးကိုပဲ ထပ်ဆက်၊ မေမေ့ကို ချက်ချင်းမပြောနဲ့ဦးလို့ပြော'

ကျွန်မငယ်ထိပ် မြွေပေါက်ပါပြီ၊ ဘာလုပ်လို့ ဘာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်ရမှန်းလည်း မသိတော့ပါ။ ခိုင်လေး အိမ်ပြန်ပြီး ဖေဖေ့အတွက် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ သွားယူနေစဉ်မှာပဲ ဖေဖေ့ဦးခေါင်း တစ်ဖက်သို့ လည်သွားတော့သည်။

'ဖေဖေ ဖေဖေ သမီးတို့ကို ထားသွားပြီလား ဖေဖေရယ်၊ သမီးတို့ မေမေ့ကို ဘယ်လိုရှင်းပြရမလဲ၊ ဟီးဟီး'

နောက်တစ်ရက် မမကြီးနှင့် မေမေတို့ လေယာဉ်နှင့် ရောက်လာတော့သည်။ ဖေဖေမရှိတော့သည့်အတွက် မမကြီးက သူ့အပြစ်ဟုဆိုကာ ငို၍မဆုံး။ မေမေ့ကိုလည်း အားလုံးက စိုးရိမ်ကြသည်။ အချစ်ကြီးသူနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က လက်တွဲဖြုတ်သွားလေပြီ။ ယခင်က ဖ လတာ ရှင်ကွဲ ကွဲကြသော်လည်း ယခုမူ သေကွဲ ကွဲကြပြီပေါ့။

'မေမေ ငိုချင်ရင် အားရပါးရ ငိုလိုက်ပါလား မေမေ'

ခိုင်ခိုင်က မေမေ့ကို ဖက်ထားရင်း ပြောလိုက်သည်။ မေမေသည် နဖူးက အမာရွတ်လေးကို စမ်းလိုက်သည်။ မေမေ့အပြုအမူကို ကြည့်ပြီး မေမေ ဖေဖေ့အပေါ် ခွင့်မလွှတ်နိုင်သေးဘူးဟု ထင်သည်။ ဖြစ်နိုင်တာပဲလေ။ လူဆိုသည်မှာ အတ္တသမံ ပေမံ နတ္တိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အချစ်ဆုံးဖြစ်လေတော့ ဒဏ်ရာစမ်းမိလေတိုင်း ဖေဖေ့အပေါ် အခဲမကျေ မုန်းတီးနေမှာပဲလို့ တွေးမိသည်။ ယခုလည်း သမီးသုံးယောက် ရင်ကွဲမတတ် ငိုကြွေးနေပါလျက် မေမေ မျက်ရည်တစ်စက်မျှမကျ။ အတော်လေးကြာမှ မေမေ့ထံမှ စကားသံထွက်လာသည်။

'သမီးတို့ သမီးတို့အဖေကို ဂူသွင်းဖို့ မြေဝယ်ပြီးပြီလား'

'စီစဉ်နေတယ် မေမေ၊ ခင်မောင်ဦး ဖေဖေ့အတွက် မြေရပြီလား'

'ရမယ် မမကြီး၊ ဒီနေ့ပဲ ရေဝေးမှာ စီစဉ်မလို့'

'သား ခင်မောင်ဦး၊ မြေနှစ်ကွက်ဝယ်လိုက်ပါ သားရယ်၊ တစ်ကွက်က မေမေ့အတွက်ပေါ့၊ မေမေ သမီးတို့အဖေနဲ့ မဝေးချင်လို့ပါကွယ်၊ ဟီး…ဟီး…အင့်…အဖေကြီးရေ…သွားနှင့်ပြီလား'

'ဟင်'

'ဟာ…မေမေ'

မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာသော မေမေ့အပြုအမူကြောင့် အားလုံး အံ့အားသင့်ကုန်ကြသည်။

တကယ်တော့ သိ[...]
ကြသည့် ငယ်လင် [...]
မယားဆိုတော့ အခိုက်အ[...]
မှာ အချစ်လွန်ပြီး နာ[...]
ချင်ယောင်ဆောင်နေ[...]
လည်း အမြစ်တွယ်နေ[...]
အချစ်များကတော့ အ[...]
ဘယ်လောက်ကြီးကြီး [...]
တမ်း ရှင်သန်လျက်ရှိ[...]
သေချာမှုတစ်ခုပါပဲ။

ဖေဖေနှင့်မေမေ[...]
ဘဝဇာတ်ခုံမှာ မ[...]
ဆရာတော်ကြီး၏ မ[...]
လင်္ကာထဲကလို *'လူ့အ[...]*
ဘိ၊ လူ့ဇာတိ၌၊ တစ်[...]
သွေး၊ ဖြတ်တတ်သေး[...]
ဝေးတသက်သက်၊ [...]
ကျက်ကျက်တည့်' ဆို[...]
အတိုင်း မေမေ့အဖို့ [...]
သက်သက် ဖြစ်ရ[...]
မဟုတ်ပါလား….။

နီနီနိုင်[...]

Dictionary for All

သာလွန် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ အဘိဓာန်

THALUN Bookstore Yangon

သာလွန်စာအုပ်တိုက်

၁၆၉၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းထောင့်၊ ပန်းပဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၄၂၄၁၈၊ ၂၄၉၂၀၈
၅၂၅၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့် ၃၈လမ်းထောင့်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၄၂၀၁၈၊ ၃၈၂၂၈၀
၁၆၅/၂ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ၄၅လမ်းထောင့်၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၉၉၂၂၉

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကနတ်

အမှတ်တံဆိပ်

သမားတော်ကြီး ဦးကျော်စိန် (မိုးကုတ်)

ဖြူစင်မေတ္တာ

သွေးတိုးကျဆေး

သွေးတိုးရောဂါသည် သွေးဖိအားအထက် သွေးပေါင်ချိန်၁၄၀ နှင့် အောက်သွေးပေါင်ချိန် ၉၀ အထက်မြင့်တက်သောရောဂါကိုဆိုလိုပါသည်။ ဖြူစင်မေတ္တာ သွေးတိုးကျဆေးသည် သွေးတိုးကြောင့် ကိုယ်လက် လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဇက်ထိုးခြင်း၊ ခြေဖျားအေးတတ်ခြင်း၊ အစားပျက်ခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေချုပ်ခြင်း တို့ကိုသက်သာစေပြီး သွေးချိန်ကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် ထိန်းပေးနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်ဖြန့်ချီရေး – ပင်ရင်း ဖြူစင်မေတ္တာ တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ခြံအမှတ်(၅၆)၊ ဥသာဖယားလမ်း၊ ကျိုက္ကဆံရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း – ၇၀၅၉၁၄၊ ၂၀၁၂၁၂

မန္တလေးဖြန့်ချီရေး – ကိုငယ်ငယ် ခြံအမှတ်(၁၃၁)၊ ၄၂လမ်း၊ ၈၃ – ၈၄ကြား၊ မန္တလေးမြို့။ ဖုန်း – ၀၂ – ၆၁၈၅၈

www.burmeseclassic.com

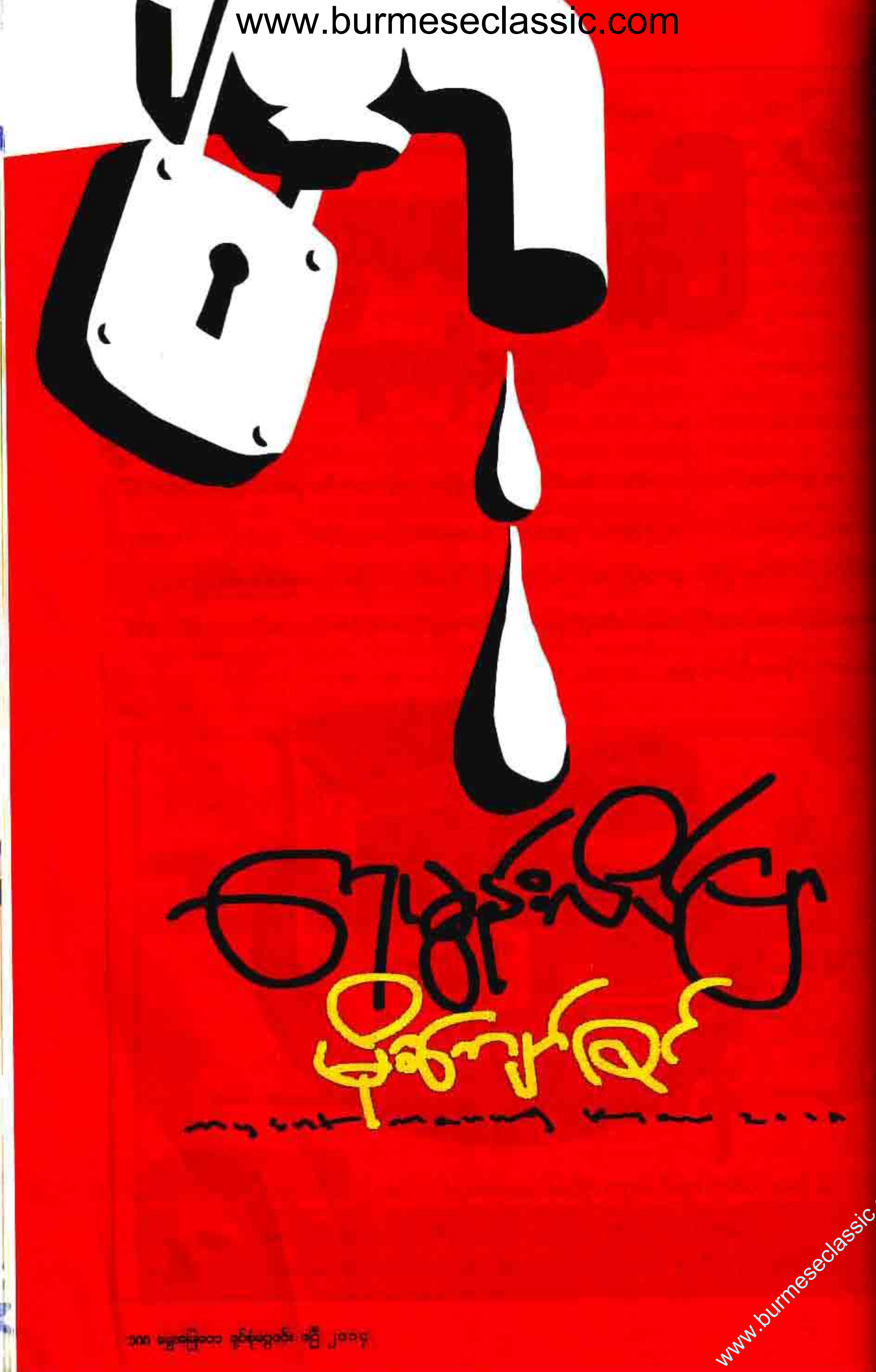

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁။

မထူးခြားမှန်း သိနေ သော်လည်း ဘေစင်မှ ရေ ကျ်ခေါင်းဘားလေးကို ကြည့်ဖွင့်လိုက်သည်။ တစ် ကျ်နှစ်စက်ခန့်ကျပြီး ရပ်တန့် သွား၏။ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ရေ ဘားတစ်ခုနှင့် ရေပန်းတို့ကို ကြည့်မိပြန်သည်။ ရေစီး ကြောင်း အနည်းငယ်ကျလာ ပြီး ရပ်တန့်သွားပြန်သည်။ တွေက လွန်ခဲ့သော နှစ် ကျ်ခန့်ကအတိုင်း၊ တိတိကျ ပြောရလျှင် ကျွန်တော် ဒီ ကိုက်ခန်းကို စတင်ပြောင်းရွှေ့ သောသော လွန်ခဲ့သည့် နှစ် ကျ်ခန့်ကအတိုင်းပင် ဖြစ် သည်။ ရေအိမ်ထဲရှိ ကော် လုံးအလက်စားထဲမှ တစ် ကျ်တစ်ပျက်ရှိနေသောရေ သာ ဒီတိုက်ခန်းထဲတွင် ကျွန် တော့်ကြောင်း ရေသန့်ဘူး ကြီးအလွတ်နှစ်လုံးက သက် သပြနေကြသည်။

နောက်ဖေးဘက်မှ တိုက်ခန်းအခြေအနေကို အကဲ ခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ခပ် ဟဟအနေအထား မှန်ပြတင်း မှ သံဆန်ခါအကွက်တွေမှ တစ်ဆင့် ထိုအိမ်၏ မီးဖိုခန်း ကို တစ်စွန်းတစ်စမြင်နေရ သည်။ နေ့လယ်ခင်း၏တိတ် ဆိတ်မှုကို ထိုမီးဖိုခန်းထဲ တွင် အထင်အရှား လှမ်းတွေ့ လိုက်ရသည်။ လူရှိနေသည့် တိုင် လူမနေထိုင်တော့သည် မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ကျွန်တော့်တိုက်ခန်းဘက်သို့ လှမ်းကြည့်မိချင်မှ ကြည့်မိပေ မည်။ ခုလောက်ဆို စိတ်ချ ရပြီ။ အဝေးတိုက်ခန်းတွေ၊ လမ်းသွားလမ်းလာမြင်ကွင်း တွေက ခေါင်းရှုပ်စေသော အချက်အလက်တွေမဟုတ်။

လက်ထဲတွင် ကိုင်ထား သောပလတ်စတစ်ပိုက်ပျော့ ခွေလေးကို ထုတ်လိုက်သည်။ အရှည်ခြောက်ပေ၊ လုံးပတ် အဝက "လက်မတစ်ဝက်" ခန့်၊ လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီခန့် အဆင့်ဟထားသော မှန်ပြတင်းမှ ကျွန်တော့်တိုက်ခန်း အနောက် ဘက်ကပ်လျက် တည်ရှိနေ သောရေတိုင်ကီအခြေအနေ ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ သံဖြူရေတိုင်ကီပေါ် ဝါးကပ် တွေ၊ တာလပတ်စတွေ၊ အုတ် ခဲတွေက ရေနံးသုန်းကား ဖုံး အုပ်နေကြ၏။ ထိုအခြေအနေ တွေကပင် ရေတိုင်ကီအပေါ် အနားနှင့် ဝါးကပ်ကြား လွတ် ဟနေသောအပေါက်လေးထဲ ပလတ်စတစ်ပိုက်ပျော့လေး ထိုးသွင်းရန် အကာအကွယ် ကောင်းများ ဖြစ်နေပြန်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော့် ပလတ်စတစ် ပိုက်ပျော့လေး သည် လွတ်ဟနေသောအပေါ် ပေါင်နှုတ်ခမ်းမှတစ်ဆင့် ရေ တိုင်ကီထဲ ခေါင်းစိုက်ဆင်း သွားပြီဖြစ်၏။

ကော်ရေပုံးတစ်လုံးနှင့် ကော်ဇလုံကြီးတစ်လုံးတို့ကို အသင့်ပြင်ပြီးသည်နှင့် ပိုက် ပျော့လေးကို ပါးစပ်တွင်တပ် ကာ ပါးနှစ်ဖက်ချိုင့်ခွက်သွား သည်အထိ လေးငါးကြိမ်ခန့် စုပ်ယူလိုက်သောအခါ . . .။

ရေလျှောင်ကန်တည် ဆောက်ပုံကို တိုက်ခန်းတွင်း ပုံစံမဟုတ်ဘဲ တိုက်ခန်း နောက်အပြင်ဘက်ကပ်လျက် တွင် တည်ဆောက်ခြင်း၊ ပထမထပ်၏ ရေတိုင်ကီကို ဒုတိယထပ်နောက်တွင် ထား ရှိခြင်းစသည့်အချက်အလက် တို့ကြောင့် အဆောက်အဦ ပုံစံရေးဆွဲခဲ့သူကိုပင် ကျေးဇူး တင်နေမိတော့၏။

❑

၂။

လွန်ခဲ့သော ငါးရက်ခန့် မှ ညဦးပိုင်းအချိန်တွင်ဖြစ် သည်။

တည်းခိုခန်းဝန်ထမ်း လေး၏ "မှန်းလာနေတယ်" ဟူသောစကားကြောင့် ကျွန်တော်ပြေးကိုင်တော့ အိမ် ခြံမြေအကျိုးဆောင်တစ်ဦးထံ မှ ဖြစ်နေသည်။ သူငယ်ချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက် ချိတ်ပေးထားသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ရုံးခန်းဖွင့်ထားသည့် အန်တီကြီးတစ်ယောက်။ ကားဂိတ်နှင့်နီး၊ မြို့ထဲနီး၊ ကျောင်းနှင့်နီး၊ ဈေးနှင့်နီး၊ ရေ၊ မီးအစုံ စသည့်အချက်အလက်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော ငါးလွှာမြောက်တိုက်ခန်းတစ်ခန်း။ တစ်လနေထိုင်ခွင့်အခက သာမန်ထက် နှစ်သောင်းခန့်သက်သာနေသည်။ လက်လွတ်သွားမည်စိုးသောကြောင့် ယခုညတွင်းချင်းပင် သွားကြည့်ကြရန် လှမ်းအကြောင်းကြားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် လက်ခံလိုက်သည်။ တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် လနှင့်ချီ၍ နေထိုင်စားသောက်စရိတ်ကို ကျွန်တော့်လက်ကျန်ငွေပမာဏက ကြာရှည်သည်းခံမည်မဟုတ်။ ဤသို့ဖြင့်တစ်ဖက်က ပွဲစားတစ်ဦးနှင့်အတူ ကျွန်တော်တို့သွားကြည့်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

> ရေဘားကို
> အခဆုံးထိ
> ဖွင့်ပြီးသော်လည်း
> ရေတစ်စက်
> နှစ်စက်ကျပြီး
> ရပ်တန့်သွားသည့်
> ဘေစင်မှ
> ရေပိုက်
> ခေါင်းလေးကို
> အလန့်တကြား
> ကြည့်မိသည်
> ရေချိုးခန်းဆီ
> ပြေး၍
> ရေပန်းနှင့်
> ရေပိုက်ခေါင်းကို
> အလောတကြီး
> ဖွင့်ကြည့်မိ
> ပြန်သည်

တွန်းဖွင့်လိုက်သော တံခါးမြည်သံနှင့် ရုတ်တရက်ကျရောက်ကျူးကျော်လိုက်သော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်ကြောင့် အလန့်တကြားထခုန်လိုက်ကြသော ဖုန်ငွေ့ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တစ်ခန်းလုံးပြည့်သိပ်နေသော အမှောင်ထဲ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေး နှစ်လက်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့တိုးဝင်ခဲ့ကြသည်။ ဆယ့်ငါးပေ၊ ပေခြောက်ဆယ်အကျယ်အဝန်း၊ နောက်ဖေးမီးဖိုခန်းမှလွဲ၍ ကျန်နေရာအားလုံးလျှာထိုးအပြည့်ခင်းပြီးသား။ အိပ်ခန်းနှစ်ခန်း ဖွဲ့ထားသည်။ ဧည့်ခန်းနေရာတွင် အဲယားကွန်းတစ်လုံး၊ ကျွန်တော့်ဘက်က ပွဲစားအန်တီကြီးပြောသည်ထက် အချက်အလက်တွေက ပိုမိုအားသာနေသည်။

ခက်နေသည်က မီးခလုတ်တွေ တစ်ခုမျှ သုံးမရတော့ခြင်း၊ မီးချောင်းတစ်ချောင်းမျှ ရှိမနေခြင်းနှင့် ရေပိုက်ခေါင်းတွေမှ ရေတစ်စက်မျှ ကျမလာခြင်းပင်။ လူသူကင်းဝေးနေသည်မှာ ခြောက်လကျော်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်ဟု တစ်ဖက်ပွဲစားမှ အကြောင်းပြသည်။ လိုအပ်ချက်များကို အိမ်ရှင်ဘက်မှ အမြန်ဆုံး ပြင်ဆင်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးသည်။

နေထိုင်စားသောက်ရေးတို့တွင် ဒေါင်ကျကျ၊ ပြားကျကျနေနိုင်အောင် ပြင်ဆင်ခဲ့သောစိတ်နှင့် အားနာတတ်သောအကျင့်တို့ကဒီနေရာတွင် ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးအကျိုးပြုတော့သည်။

နောက်ထပ်နှစ်ရက်ခန့်ကြာ ညနေတစ်ခုတွင် ဤတိုက်ခန်းလေးဆီ ကျွန်တော်ပြောင်းရွှေ့လာသောအခါ လာကြည့်သောညက အတိုင်းဘာတစ်ခုမျှ မပြောင်းလဲသေးသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မှန်ပြတင်းတွေမှ တစ်ဆင့် အပြင်မှဝင်လာသော ညနေခင်းလက်ကျန်အလင်းရောင်များကြောင့် တိုက်ခန်းထဲမှ အခြေအနေကို ပိုမိုထင်ရှားစွာတွေ့ရသည်။ တကယ်တော့ နောက်ဆုံးနေထိုင်သွားသူတို့က 'မြေလှန်စနစ်' ကျင့်သုံးသွားခြင်းပင်။ လျှပ်စစ်မီးခလုတ်နေရာတွင် ပြိုလဲသွားသော သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အမြစ်တွေလို လျှပ်စစ်ဝိုင်ယာအစများ ဖွာလန်နေကြသည်။ အဲယားကွန်းရှိသော်လည်း သုံးမရနိုင်တော့။ အခြေအနေကို အိမ်ရှင်ဆီဖုန်းလှမ်းဆက်သောအခါ မလုပ်ဆောင်ရသေးသော ကတိတစ်ခုကိုသာ ထပ်ပေးသည်။

ဧည့်ခန်းထောင့်တစ်နေရာမှာပင် ကံကောင်းထောက်မစွာ ရှာဖွေတွေ့ရှိသော ကြက်မွေးပေါင်းတစ်ချောင်းနှင့် လှည်းကျင်း၍ အိပ်ရာတစ်ခုကို ဖန်တီးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်ကို အပြေးသွားဝယ်ရသေး၏။

မနက်လင်းလင်း...
လမ်းတစ်ဖက်မျက်နှာချင်း...
ရေသန့်ဖြန့်ချိရေးမှ ရေ...
ကြီးနှစ်ဘူး လှမ်းမှာ...
မတတ်နိုင်တော့၊ သော...
ရန် အဆင့်ဆင့်သန့်စင်...
လုပ်ထားသော ရေသန့်...
အစစ၊ အရာရာကို ဖြေ...
တော့၏။

အိမ်ရှင်လွှတ်...
သော မီးသမားနှစ်ယော...
ရောက်လာ၏။ မီးခ...
တွေ၊ ဖန်ချောင်းတွေ ပြ...
ပြီးသွားချိန်မှာတော့ ...
စပြုနေပြီ။ လျှပ်စစ်နှ...
သက်ပြီး အဆင်ပြေပြီ...
မော်တာဖွင့်ကြည့်လိုက်...
အခါ နောက်ထပ်ပြ...
တစ်ခုကို ဘွားခနဲထပ်တွေ့...
လေပြီ။ ရေမော်တာ...
အလုပ်မလုပ်၊ နောက်တ...
ရေမော်တာဆရာ ထပ်...
ပေရဦးတော့မည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်...
ရေသန့်ဘူးကြီးနှစ်ဘူး...
မှာလိုက်ပြန်သည်။

နောက်တစ်နေ့မွန်း...
တစ်နာရီကျော်သည့်...
မနက်ရောက်မည်ဆိုသော...
မော်တာဆရာတွေ ...
မလာသေး။ ရွှေ့ဆိုင်းထား...
သော သင်တန်းများ၊ ...
မှုများအတွက် တနုံ့နုံ့ခံ...
ရဆဲ အသံတချို့ကိုရုတ်တ...
ကြားလိုက်ရသည်။ ...
တော့်တိုက်ခန်းနောက်ဘ...
ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သ...
အသံက အဆက်မပြတ်...
ကြည့်တော့ ကျွန်တော့်အ...
အနောက်ဘက်တွင်ရှိ...
လေးလွှာမှ ရေတိုင်...
ရေလျှံပိုက်ခေါင်းလေးမှ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆင့် လျှံကျနေခြင်းဖြစ်သည်။
အိမ်ရှင်တွေ သတိမထားမိ
သေးတာကြောင့် ရေကျနေမှု
ာ တော်တော်နှင့် မရပ်။
ကျွန်တော်မရှိသေးသော ရေ
သည် တခြားတိုက်ခန်းတစ်
ခန်းအတွက်မူ ယိုဖိတ်စဉ်မှု
သာဖြစ်နေတော့၏။ လျှံကျ
နေသော ရေတိုင်ကီကို မှင်
တက်စွာငေးမိနေစဉ်မှာပင် ရေ
တိုင်ကီပေါင်နှုတ်ခမ်းနှင့် ဖိ
ထားသော ဝါးကပ်ကြား
ထွက်ဟနေသော အပေါက်
တစ်ခုကို ရုတ်တရက်တွေ့
လိုက်ရ၏။ ထိုရေတိုင်ကီနှင့်
ကျွန်တော့်တိုက်ခန်းနောက်
ဘက်ပြတင်းမှ အကွာအဝေး
သည် အလွန်ဆုံးရှိလှ လေး
ပေခန့်သာ။

ထိုအချိန်မှာပင် ရေဘေး
ဒုက္ခခံစားနေရသော ကျွန်တော့်
အသိဉာဏ်ထဲ အမှောင်တွေ
ပျောက်ခနဲပွင့်သွားကြတော့၏။
❑

၃။

မည်သည့် အချိန်
ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ကြည့်ကြည့်
တိုက်ဘေးကပ်လျက်
အလယ်တန်းကျောင်းဝန်းကြီး
ထဲရှိ ခရေပင်များပေါ်တွင်
အုပ်စုဖွဲ့တေးဆိုနေကြသော
ငှက်ကလေးငှက်အုပ်ကြီးကို
အပေါ်စီးမှ တွေ့နိုင်သည်။
ငါးမိနစ်ခန့်လမ်းလျှောက်မိလျှင်
နာမည်ကြီး စေတီလေးတစ်
ဆူဆီ ရောက်နိုင်သည်။ တိုက်
ရှေ့မှ ထွက်ပြီး ခြေလှမ်း
ဆယ်လှမ်းခန့်ရွှေ့လိုက်ရုံဖြင့်
ကားမှတ်တိုင်တစ်ခုက
အလွယ်တကူ။ ဤမှတ်တိုင်
လေးက ကားရှားသည်ဟု
ဆိုလျှင် လမ်းမကြီးအတိုင်း
သုံးမိနစ်ခန့်လမ်းလျှောက်လိုက်
သောအခါ ဈေးကြီးတစ်ခု၏
နာမည်နှင့် အထင်ကရ ကား
မှတ်တိုင်ကြီးတစ်ခုရှိနေသေး
၏။ ဖုန်းအဆက်အသွယ်
အတွက် ဟန်းဖုန်းမရှိသော်
လည်း ခေါင်းလောင်းကြိုး
လေးတစ်ချောင်းချထားရုံဖြင့်
ကြိုးဖုန်းတစ်လုံးနီးပါး
အဆင်ပြေနေသည်။ စာအုပ်
အငှားဆိုင်နှစ်ဆိုင်နှင့် လက်
ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ ခလုတ်တိုက်
မိအောင် ပေါများလှသော
ဤနေရာလေးသည် ပွဲစား
အန်တီကြီးပြောခဲ့သည့်အတိုင်း
ကျွန်တော့်အတွက် အဆင်ပြေ
နိုင်သည့် အနေအထားတွေပဲ
ဖြစ်သည်။

ခက်နေသည်က လ
အနည်းငယ်ခန့်ကြာအောင်
ခုနစ်ထပ်မြင့်သော တိုက်တစ်
လုံး၏ လှေကားရှည်ကြီးတစ်
ခုတွင် နေ့စဉ် အဆင်းတွေ၊
အတက်တွေ့နေကြသော်
လည်း မျက်နှာစိမ်းတွေက
ရင်မှည့်မလာကြ။ သို့သော်
ကွယ်ဝှက်နေသော အကြည့်
များ၏ စူးစမ်းခြင်းများကို
တော့ ရင်ဆိုင်နေရမြဲဖြစ်သည်။
တိုက်ခန်းများအားလုံးလိုလို
သည် မိသားစုအဖွဲ့အစည်း
များသာဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့်
တိုက်ခန်းသာ အရောင်ဖျော့
သောလူငယ်တစ်ယောက်၏
အထီးကျန်ဆန်ဆန်နေထိုင်မှု
မျိုးဖြစ်နေသည်။ ဧည့်သည်
ခေါ်သည်ကအစ သတိရှိရ
၏။ ကျွန်တော့်တိုက်ခန်း
အောက်ထပ် လေးလွှာမှ
မိသားစုကတော့ ကျွန်တော်
နှင့်အဆက်အဆံနည်းနည်းပါး
ပါးရှိတတ်သည်။ ရေဆင်း
ပိုက်ပိတ်၍ ရေလျှံစဉ်ကတစ်
ကြိမ်၊ သူတို့ရေတိုင်ကီပေါင်
မြင့်ရန် ပြင်ဆင်စဉ်ကတစ်
ကြိမ် စကားပြောဖူးကြသော
ကြောင့် လှေကားအတက်
အဆင်းတွေ့လျှင် ပြုံးပြနှုတ်
ဆက်တော့ရှိ၏။

ပညာတတ် ဥပမိသွင်
ပြင်ရှိ အသက်ငါးဆယ်နီးပါး
ဇနီးမောင်နှံဖြစ်သည်။ အမျိုး
သားဖြစ်သူနှင့် သိပ်မဆုံဖြစ်
သော်လည်း ဇနီးဖြစ်သူနှင့်
တော့ မကြာခဏဆုံဖြစ်
သည်။ ပိုးဟပ်ဖြူလေးတစ်
ကောင်ကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော
အသားအရေနှင့် ရောဂါတစ်
ခုခု ဖိစီးနေပုံရသော ခပ်သေး
သေးကိုယ်ဟန်ရှင် သူမသည်
အစဉ်အားနည်းနေပုံရ၏။ သို့
သော် မျက်မှန်အောက်မှ မျက်
ဝန်းအစုံကတော့ ခွန်အားနှင့်
ပြည့်ဝတောက်ပနေတတ်
သည်။

မြို့ကြီးပြကြီးဆန်ချင်
လွန်းသောကြောင့် တောတွင်း
ဥပဒေ၏ ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် စိုး
မိုးခြင်းကို ခံနေရသည့် ဤ
ကွန်ကရစ်တောအုပ်ထဲတွင်
လူ့ယဉ်ကျေးမှုပုံသဏ္ဌာန်က
တဖြည်းဖြည်းပိန်လှီပါးလျား
လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဤတော
အုပ်ကြီးထဲကိုမှ အစာလာ
ရှာမိသော ဧည့်သည်သား
ကောင်တစ်ကောင်အတွက်မူ
တောတွင်းဥပဒေသည် အနည်း
ငယ်သူစိမ်းဆန်နေခဲ့သည်က
တော့ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

'ဟာ…'

ကျွန်တော် မှင်တက်မိ
သွားသည်။

ရေဘားကို အဆုံးထိဖွင့်
ပြီးသော်လည်း ရေတစ်စက်
နှစ်စက်ကျပြီး ရပ်တန့်သွား
သည့်ဘေစင်မှ ရေပိုက်ခေါင်း
လေးကို အလန့်တကြား
ကြည့်မိသည်။ ရေချိုးခန်းဆီ
ပြေး၍ ရေပန်းနှင့်ရေပိုက်
ခေါင်းကို အလောတကြီးဖွင့်
ကြည့်မိပြန်သည်။ ဆီးချုပ်နေ
သော ကလေးငယ်တစ်ယောက်
ဆီးသွားသလို ရေပန်းကလေး
ဆတ်ခနဲကျလာပြီး ရပ်တန့်
သွားပြန်သည်။ ရေအိမ်ထဲမှာ
လည်း ဤပုံစံအတိုင်း။

ကျွန်တော် စဉ်းစားရ
ပြီ။ မေးခွန်းတွေက မဖိတ်
ခေါ်ဘဲ တစ်ခုပြီးတစ်ခုပြေး
ပြေးဝင်လာ၏။ တကယ်
တော့ ဤအဖြစ်က ပထမဆုံး
အကြိမ်မဟုတ်။ ဒုတိယ
မြောက်အကြိမ် ကြုံတွေ့လိုက်
ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မနေ့က
တော့ ရေတင်စဉ် ရေမလျှံမိ
မော်တာပိတ်ခဲ့မိလေသလား
ဟု ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ်
ဖြေသိမ့်ထားခဲ့၏။ ဒီမနက်
ရေတင်စဉ်ကတော့ ရေတိုင်
ကီကို ရေလျှံသည်အထိ
စောင့်ကြည့်ပြီးမှ ရေမော်တာ
ပိတ်ခဲ့ခြင်းပင်။ တစ်ကြိမ်
တင်ထားလျှင် ကျွန်တော်
တစ်ယောက်တည်းအနေဖြင့်
နှစ်ရက်ခန့် အသုံးပြုနိုင်သော
ပမာဏက အခုတော့ ဆယ့်
နှစ်နာရီမပြည့်မီမှာပင် ဒုတိယ
အကြိမ်မြောက် ပြတ်တောက်
သွားပြန်လေ၏။

လောကတွင် လူ့ဘဝ
သည် ဒုလ္လဘတရားတစ်ခု
ဖြစ်သကဲ့သို့ မြို့ပြတွင် ရေ
သည်လည်း ဒုလ္လဘတစ်ခု။
မီးလာချိန်တိုက်ဆိုင်လာမှ၊
မီးလာသော်လည်း တစ်တိုက်
လုံးအတွက် ရေလှောင်ကန်
ထဲတွင် ရေမရှိပါက အချိန်
အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ ထပ်
စောင့်ရပြန်သည်။

ရေနှင့်ပတ်သက်၍ လွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သော သုံးလခန့်က အခြေ အနေတွေ ပြေးသတိရမိ၏။ ဤတိုက်ခန်းသို့ ရောက်၏။ တစ်ပတ်နီးနီးရှိမှ ပွဲစားပြော သော ရေမီးအစုံရှိသော အဖြစ် ကို ရရှိခဲ့သည့်အဖြစ်။ အိမ်ရှင် နှင့် အဆင်မပြေမှု တစ်စုံ တစ်ရာကြောင့် နောက်ဆုံးနေ ထိုင်သွားသူတို့ ကျင့်သုံးခဲ့ သော မြေလှန်စနစ်၏ သက် ရောက်မှုကို ခံစားရသူမှာ ကျွန်တော်သာဖြစ်၏။ ရေမော် တာပြင် ပြီးသည့်တိုင် ရေ တိုင်ကီထဲ ပြည့်နှက်နေသော အမှိုက်စများ၊ ခိုသေကောင် များ၊ ပိုက်လိုင်းထဲမှ ပိတ်ဆို့မှု များအား ပြုပြင်ရှင်းလင်းခဲ့ရ သေးသည်။ အဆိုးဆုံးမှာ ကတိမတည်ချင်သော အိမ် ရှင်၏ အကျပ်ကိုင်မှုကြောင့် လျှပ်စစ်ပြုပြင်ခ၊ ရေမော်တာ အစရှိသည့်မွမ်းမံပြင်ဆင်ရ ခြင်းများအတွက် ငွေကြေးတစ် ဝက်ကို စိုက်ခဲ့ရသေးပြန်သည်။

ရေတစ်စက်မျှ ကျမ လာတော့မှန်းသိနေသော် လည်း ရေပိုက်ခေါင်းတွေ၏ ဘားတွေကို လိုက်ဖွင့်ကြည့် နေမိပြန်သည်။ ဘေစင်ထဲ စုပုံ ထည့်ထားသော ပန်းကန် အချို့ကို ကြည့်ရင်း စိတ်ပျက် သွားသည်။

'တောက်' တစ်ချက် ပြင်းပြင်းခေါက်ရင်း ခြေသံ ကြမ်းကြမ်းနင်းကာ ရေမော် တာပြန်မောင်းရသည်။ ရေ တိုင်ကီကို မော့ကြည့်ရင်း ရေကျသံကို နားစွင့်ရသေး ၏။ တစ်မိနစ်နီးပါးကြာမှ ဆန့်ငင် ဆန့်ငင် ကျလာသော ရေသံကိုကြားလိုက်ရသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဆက် သွယ်ရေးဧရိယာပြင်ပတွင်

ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အကွာအဝေး များလှသူမို့ လူကြီးများ မျက်ကွယ်တွင် တိတ်တခိတ် အနိုင်ကျင့်ခံ လိုက်ရသော ကလေးငယ် တစ်ယောက်လို ကျွန်တော့် အဖြစ်. . .

ရောက်ရှိနေတတ်သောကြောင့် ဘယ်တိုက်ခန်းရေမော်တာ ပျက်နေကြောင်း ကျွန်တော် ဘယ်သောအခါမှ ကြားသိရ လေမည်မဟုတ်။ သို့သော် ကျွန်တော့် အကြည့်က ကျွန်တော့် အပေါ်ထပ် ခြောက်လွှာဆီရောက်သွား သည်။ ကျွန်တော့်ရေတိုင်ကီ က သူတို့တိုက်ခန်း၏နောက် ဘက်ကပ်လျက်၊ တိုက်ရှေ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ရှမ်းခေါက် ဆွဲဆိုင်လေးတွင် ထိုင်ရင်း၊ ကျွန်တော့်အခန်းဝရန်တာဆီ လှမ်းကြည့်တိုင်းအပေါ်ထပ် မှ ဝရန်တာကို လှမ်းတွေ့ရ

တတ်သည်။ အဝတ်လှမ်း သည်ဖြစ်စေ၊ ပန်းအိုးရေ လောင်းနေသည်ဖြစ်စေ၊ ခေါင်းလောင်းကြိုးဖြင့် ပဲပြုတ် ဝယ်နေသည်ကိုဖြစ်စေ ထို ဝရန်တာမြင်ကွင်းက မကြည့် သော်လည်း မျက်ဝန်းထဲ လာ လာငြိနေတတ်၏။ အသက် ငါးဆယ်နီးပါး စည်ပိုင်း ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနှင့် အမျိုးသမီး ကြီးတစ်ယောက်၊ မရှိ ခိုးနိုး သံသယမိုးတိမ်များ ဆယ့်နှစ် ရာသီပတ်လုံး အုံ့မှိုင်းနေ တတ်သည့်အကြည့်ပိုင်ရှင် မိန်းမငယ်နှစ်ဦး၊ အမျိုးသား ဝတ်၊ အမျိုးသမီးဝတ်အထည် မျိုးစုံ၏ ချိတ်တွဲလောင်းတွေ ကြား ခေါင်းပြူပြူလာတတ် သော ကျွဲကော်မျက်မှန်ကြီး နှင့် အဘိုးအိုပေါက်စတစ်ဦး။

လှေကားအတက် အဆင်းတိုင်း သားရေအိတ် ပြားပြားတစ်ခုကို ချိုင်းကြား ညှပ်ရင်း မတန်တဆ ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးနှင့် ကန်ထရိုက် တိုက်တစ်လုံး၏ လှေကား ထစ်တွေပေါ် မည္သာမတာ တအိအိ နင်းကြိတ်သွားတတ် သည့် အမျိုးသမီးကြီးကို ကျွန်တော် အော်ဂလီဆန်လှ သည်။ ခပ်ပင့်ပင့်မော့ထား သော မျက်နှာအစ်ဖောင်း ဖောင်းကြီးတွေ၌ အပြုံးလေး တစ်စက်ပင် တွဲခိုမနေခဲ့။

အခုတော့…။

ကျွန်တော့်ရေတိုင်ကီ ထဲ ပလတ်စတစ်ပိုက်ပျော့ လေးတစ်ချောင်းကို ခိုးကြောင် ခိုးဝှက် ထိုးနှစ်လျက်ပူဖောင်း ကြီးနှစ်လုံးကို ပါးနှစ်ဖက် တွင် တွင်းနက်ကြီးနှစ်ခု ချိုင့် ဝင်သွားသည်အထိ ပိုက်ပျော့ လေးကို စုပ်ယူမည်။ ပြီး

လျှင် ပုံးကြီးပုံးငယ်

ခံယူကာ သူတို့ညစ်ပတ်

ရေသမျှ အရာရာကို

ကြောသုံးစွဲကြလိမ့်မည်၊

ရေတွင်းမှ ရေခပ်

မဟုတ်သောကြောင့်

သည့်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်ဖြစ်

စွပ်စွဲမရ၊ ပတ်ဝန်းကျင်

အကွာအဝေးများလှသူမို့

ကြီးများမျက်ကွယ်တွင်

တဆိတ်အနိုင်ကျင့်ခံလို

သောကလေးငယ်တစ်ယော

လို ကျွန်တော့်အဖြစ်…။

❑

၄။

'ဒီနေ့စောလှ

လား'

လေးလွှာမှ ဖြ

အဆင်း တံခါးဖွင့်သံနှင့်

ဤပတ်ဝန်းကျင်တွ

ကျွန်တော်ကြားရခဲ့သော

ဆက်သံကို ရုတ်တရက်

လိုက်ရသည်။ ကြည့်လို

သောအခါ အရပ်အမောင်း

ညီနေသော အလယ်တ

ကျောင်းသူသမီး၏လက်

ဆွဲ၍ ဆင်းလာသည့်သူ

လက်တစ်ဖက်တွင် ထမင်း

ဘူး၊ ရေဘူးထည့်ထားသော

ဆွဲခြင်းတစ်လုံးက

လျက်သား။ မြင်နေကျ

အတိုင်း ပုံစံရိုးရိုး၊ ခပ်ပွ

တိတ်ဝမ်းဆက်နှင့် အား

နေသည့်ပိုးဟပ်ဖြူလေး

ကောင်လိုပင်။ ဆွဲဆောင်

မရှိသော်လည်း ပါဝါမျက်

အောက်မှ မျက်ဝန်းတွေ

ကြွက်သားအမြောင်းအမြောင်း

တွေ တဖျပ်ဖျပ်လှုပ်ခတ်

နေကြ၏။

ကျွန်တော်က မနက်

သင်တန်းတစ်ခုကြောင့်

ဖက်ရည်သောက်ဖို့၊ ဘတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...းစောင့်ချိန်၊ ဘတ်စ်ကား...ချိန်တို့ကို ကြိုတွက်၍ ပုံ...ထက်အနည်းငယ်စောကာ ...ကျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမ...တော့ ကလေးကို ကျောင်း...လိုက်ပို့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းမှာ ...င်ရှားနေ၏။

'ဘယ်လိုလဲ အဆင်ပြေ...လား'

လှေကားထစ်တွေက ...အတိုင်း ခပ်ခွာခွာဆင်းလာ...ကြရင်း သူမက မေးလိုက်...ခြင်းပင်။ ဤမေးခွန်းအမျိုး...အစားသည် သူမတို့ဇနီးမောင်...နှင့် ကြုံဆုံတိုင်း ကျွန်တော်...ကြားနေကျ။ ကျွန်တော်က...လည်း ထုံးစံအတိုင်း...။

'ပြေပါတယ် အစ်မ။ ...င်း...ဒါပေမဲ့...'

ထုံးစံအတိုင်း 'ပြေပါ...တယ်'ဖြေပြီးမှ လွှန်ခဲ့သော ...ကျော်သတ္တပတ်ကတည်းက ...နေခဲ့သည့်အနာက အသစ်...ဖြစ်လာသည်။

'လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ် ...လောက်ကတော့ဗျာ...'

စကားလုံးတွေ မကြမ်း...တမ်းရအောင် သတိထား...ရွေးချယ်နေရသည်။

'ကျွန်တော်တစ်ကြိမ်...အော်တာမောင်းပြီး တင်ထား...ရင် နှစ်ရက်နီးပါး အသုံးခံတဲ့...ရေက နေ့တစ်ဝက်မကျိုးသေး...ဘူး။ ပြတ်ပြတ်သွား တယ်။ ...ဒါတစ်ရက်တည်း မဟုတ်...ဘူး။ သုံးရက် ဆက်တိုက်'

ကျွန်တော့်အပေါ်ထပ်...ခြောက်လွှာက ရေခိုးသည်...ဟု အလွယ်တကူသဘော...ပေါက်စေမည့်စကားကို ရွေး...သုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ...သူမက 'ရေတိုင်ကီများ ...ပေါက်နေလို့လား'ဟု ပြန်ပြောသည်။

'တိုင်ကီပေါက်နေရင် ယိုနေတာမြင်ရမှာပေါ့'။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ခုခု မှားနေပြီလို့ ထင်တာပဲ'

ကျွန်တော်ဆိုလိုသည်ကို ခပ်ရှင်းရှင်းနားလည်စေချင်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကျွန်တော် တစ်ဆင့်တက်လိုက်၏။

'အစ်မ စဉ်းစားကြည့်ဗျာ။ တော်တော်အံ့သြဖို့ကောင်းတဲ့လူတွေပဲ။ အဲလိုရေကိုတောင်မှ...'

လွန်စွာအောက်တန်းကျသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရအောင် ကျွန်တော် အနီးစပ်ဆုံးပြောချလိုက်သည်။ ဒီတော့မှ သူမ ဖျတ်ခနဲလှည့်ကြည့်သည်။ ကျွန်တော် ကျေနပ်သွားသည်။ စေ့ထားသော ဆိုးဆေးမဲ့နှုတ်ခမ်းပါးပါးတွေက အလျားအနည်းငယ်ဆန့်သွားကြ၏။ သူမ ပြုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းလေးတဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြနေသည်။

ဤအမူအရာသည် ကျွန်တော့်နှစ်နာမှုအတွက် လုံလောက်သော ထောက်ခံမှုလေလား။ ကျွန်တော် အလန့်တကြားပြန်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မဟုတ်ပါ။ လုံးဝမဟုတ်ပါ။

'အစ်မတို့လည်း ကြုံခဲ့ဖူးတယ်'ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း သက်ရောက်နိုင်၏။ ဒါ...ဒါဆို..။

လှေကားထစ်တွေ အတိုင်းဆင်းနေသော ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းတွေ ဖရိုဖရဲဖြစ်ကုန်သည်။ အိမ်အတွင်းထဲတွင် ခိုးယူပစ္စည်းနှင့်တကွ အိမ်ရှင်အမိခံလိုက်ရသော သူခိုးတစ်ယောက်လို၊ ဆေးမိထားသော လူတစ်ယောက်ပမာ ချွေးစေးတွေပြန်ပြီး ဘာစကားမှ ထပ်မံပြောမထွက်တော့။

အကယ်၍ ထိုအချိန်တွင်သာ မြေညီထပ်လှေကားရင်းအဆုံးထိ မရောက်သေးပါက ကျွန်တော် မည်ကဲ့သို့ ဆက်လက်ဖြစ်ပျက်သွားမည်ကို အခုအချိန်ထိ ကျွန်တော် မတွေးတတ်နိုင်သေး။ သူမက ဟန်မပျက်နှုတ်ဆက်၍ အလယ်တန်းကျောင်းဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း ကားဂိတ်နားမှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆီ သုတ်ခြေတင်ခဲ့တော့၏။ ❑

၅။

ခြောက်လစာချုပ်ပြည့်သည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း ထိုတိုက်ခန်းလေးမှ ထွက်ခွာခဲ့၏။ ဘတ်စ်ကားစီးရင်း မကြာခဏဖြတ်သွားမိတိုင်း ကားပြတင်းမှ အသေအချာကြည့်မိတတ်သော်လည်း ထိုပတ်ဝန်းကျင်မှ ဖုန်းဆိုင်လေးကိုလည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုလည်းကောင်း ကျွန်တော် ပြန်မရောက်တော့။

ဤအချိန်မှစ၍ ရေတွက်ပါက ထိုနေရာလေးမှ ကျွန်တော်ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ်ခန့်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သို့သော်'ရေ'ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုကို ဆေးကြောသန့်စင်အသုံးပြုတိုင်း 'ရေ'ကြောင့် စွန်းထင်းညစ်ထေးသွားခဲ့ရသော ကျွန်တော့် လိပ်ပြာကို ကျွန်တော် ပြန်ပြန်မြင်နေတတ်လေ့ရှိသည်။ ■

မိုးကျော်ခင်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
အခန်း (၃-၀၃)
တိုက်အမှတ် ၂၁/၂၃
၅၂လမ်း
(အောက်ဘလောက်)
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်
ရန်ကုန်
ဖုန်း-၀၁-၉၀၁၀၁၁၅
E-mail:
nyeinfamily@gmail.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁။

'ဘော်...'

'ဘော်...ဘော်...'

'ဘော်...ဘူဘော်...'

ငြိမ်သက်နေသော မြစ်ပြင်တွင် သင်္ဘောဟွန်းသံများက ရှည်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ဆိပ်ခံဘောမှ လေးစီးမြောက် ထွက်ခွာသွားသော သင်္ဘောသည် ရေလယ်ရောက်သည်နှင့် ခရီးသည်အပြည့်ဖြင့် စတင်ထွက်ခွာတော့မည့် သူတို့သင်္ဘောကို ဟွန်းသံပေး၍ စောင့်ဆိုင်းနေလေသည်။ ဆိပ်ခံဘော

တစ်နေ့တွင် သင်္ဘော လေး၊ ငါး၊ ခြောက်စီး ဆင့်ကာဆင့်ကာ ရပ်ထားလေ့ရှိခြင်းကြောင့် အတွင်းမှ တစ်စီးထွက်မည်ဆိုတိုင်း အပြင်ဘက်မှ အစီးများက ထိုကဲ့သို့ ထွက်တော်မူ ကမ်းကခွာ၍ လမ်းရှင်း ပေးလေ့ရှိပါသည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ ရန်ကုန်သို့ ဝင်လာသော ကြွေးကောင်တစ်စီးသည်လည်း ဟွန်းသံပေး၍ နေရာတောင်းနေပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

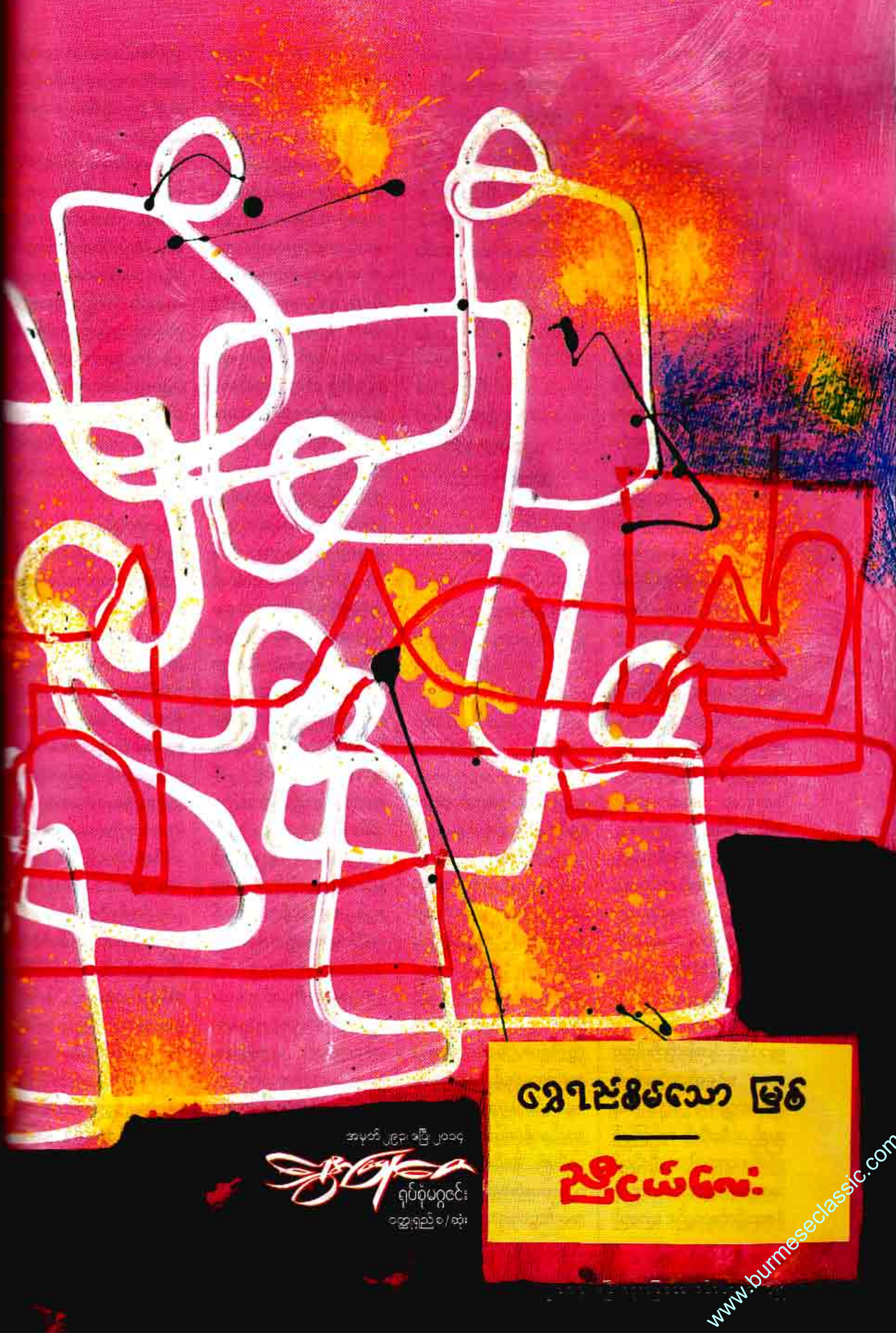

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟွန်းသံ အတို အရှည်... သို့က သင်္ဘောချင်းပြောသော ဘာသာစကားသာ ဖြစ်၏။ အရှောင်အတိမ်း၊ အဆုတ်အတက်၊ အကပ်အခွာ၊ အကျော်အရပ် စသည့် မြစ်အတွင်း လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို ထိုဟွန်းသံ အတိုအရှည်ဖြင့်သာ သရုပ်ဖော် တင်ပြကြရသည်။

'ဘော်...ဘူဘော်'

သူတို့ သင်္ဘောဆီမှ ဟွန်းသံရှည်ထွက်ပေါ်လာပြီး မရှေးမနှောင်းပင် ခရာတွတ်သံများနှင့်အတူ သင်္ဘောဆလင်ကြီးဆီမှ သင်္ဘောစတင်ထွက်ခွာတော့မည်ဆိုသည့်အကြောင်း အင်ဂျင်ခန်းမှ စက်ဆရာသို့ အချက်ပေးလိုက်သော ချိန်းကြိုးဆွဲသံနှင့် ခေါင်းလောင်းသံ(တယ်လီဂရဖ်သံ) တညံညံ ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် ဦးကြိုး ပဲ့ကြိုးများဖြုတ်ကာ ရန်ကုန်မြို့ကြီးဆီမှ စတင်ထွက်ခွာလာပါတော့သည်။ တံတားတွင် ကပ်ထားစဉ်က ပိတ်ဆို့ဆိုက်ကပ်ထားသော သင်္ဘောများနှင့် ခရီးသည်များ၏ ကိုယ်ငွေ့များကြောင့် ချွေးဒီးဒီးကျခဲ့ရသော ပူအိုက်မွန်းကျပ်မှုများသည်လည်း လေတဖြူးဖြူး ဝင်ရောက်လာသောကြောင့် သက်သောင့်သက်သာနေခွင့် ရသွားသည်။

သင်္ဘော ၁သွ ၁ း ရ ၁ နောက်သို့ ပျံ့သန်းလိုက်ပါလာသော စင်ရော်ငှက်အုပ်ကို အစာကျွေးကာ ပျော်မြူးနေသည့် သမီးဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့ဆီသို့ပင် အပျော်များကူးစက်လာသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူသည်

မြစ်ပြင်
တစ်ခုလုံးကို
အမှောင်ထုက
လွှမ်းခြုံသွားလေပြီ
MP3 နားကြပ်ကို
နားမှာတပ်လျက်
အိပ်ပျော်နေသော
သမီးဆီသို့
အကြည့်
ရောက်သွားသည်
ငယ်ဘဝ
အကျိုးပေး
သူ့လောက်
မကောင်းခဲ့
ရှာသော
သမီးအတွက်
စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ရသည်

လည်း သမီးအရွယ်တုန်းက သမီးလို ပျော်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အခြေအနေများ ကွာခြားခဲ့သော်လည်း အပျော်ချင်းတော့ တူခဲ့ဖူးပါ၏။ သူ ဆယ်တန်းအောင်၍ မြင်းကကုန်းရွာမှ ရန်ကုန်မြို့ကြီးဆီသို့ တက္ကသိုလ်ပညာရပ်များကို သင်ကြားဆည်းပူးရန် ရန်ကုန်ထွက်ခွာလာခဲ့စဉ်က သူ၏ အခြေအနေနှင့် ရန်ကုန်မှာမွေး၊ ရန်ကုန်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့၍ ဆယ်တန်းဖြေဆိုထားသော သမီး၏ မိခင်မွေးရပ်မြေဆီသို့ပထမဆုံးအကြိမ် အလည်အပတ်သွားသော အခြေအနေချင်းကဖြင့် အစစ အရာရာ ဘယ်တူနိုင်ပါ့မည်နည်း။

တကယ်ဆို ဤခရီးသည် သမီး၏ ပထမဆုံးရေလမ်းခရီး အတွေ့အကြုံသာ ဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း ငယ်စဉ်က အတွေ့အကြုံသစ်များ၌ ပျော်ခဲ့ဖူးသည်။ ဘဝ၏ ပျော်ရွှင်မှုများ၊ အနာဂတ်၌ ယုံကြည်မှုများ၊ ဆုံးဖြတ်ရဲသော ရဲရင့်မှုများ၊ အချိန်ကာလ ဖြတ်သန်းခဲ့ရမှုများကိုရင်း၍ လဲလှယ်ယူလိုက်ရသော တစ်ခုတည်းသောအရာမှာ 'ရင့်ကျက်မှု'သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးမည်ကြံတိုင်း နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်နေရသော ဘဝ၌ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခဟူ၍သာ အဖန်ဖန် ရွတ်ဆိုရင်း ဘဝအမြင်များပြောင်းခဲ့ရပါတော့သည်။

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ ဆယ်တန်းအောင်စဉ်က မိဘများ၏ သမီးဖြစ်သူ ပညာရေးအတွက် ရည်ရွယ်ကာ အမြော်အမြင်ကြီးစွာဖြင့် ဝယ်ယူပေးထားခဲ့သော၊ လက်ရှိ သူတို့နေထိုင်နေသည့် ရန်ကုန်မြို့မှ အိမ်တစ်လုံးသည်သာ အဘိုးအဘွားများ၏ ချီးမြှောက်သော အမွေအဖြစ် သမီး ရွှေရည် လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်သွားရမည့် တစ်ခုတည်းသောအရာဖြစ်ပါသည်။

စင်ရော်ငှက်ကလေးများကို စာကလေးခွေများ ပစ်ကျွေးရင်း ပျော်မြူးနေသော သမီးကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ စင်ရော်ငှက်ကလေးများဆီသို့ အစာပစ်ကျွေးလိုက်တိုင်း လက်တစ်ဖက်ကို လေထဲသို့ လွှဲမြှောက်လိုက်စဉ် လက်ကောက်ဝတ်ဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသော ရွှေ...
အလင်းတန်းလေးဆီသို့...
စိုက်ကြည့်မိနေပါ...
သည်။

လက်ကောက်ဝတ်...
လက်ခလယ်ဆီသို့၊ ...
တစ်ဖန် လက်ကောက်...
ဆီမှ လည်တိုင်ကြော့ကြော့...
သို့...အပြန်အလှန် ရွှေ...
နေသော အကြည့်များ...
အရာရာသည် ဖြည်းညင်း...
မှုန်ဝါးပျောက်ကွယ်သွား...
ရွှေရောင်အလင်းတန်း...
သာ လွှမ်းခြုံသွားပါ...
သည်။

❑

၂။

အကျပ်အတည်း ဆို...
လူတို့ရဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သ...
ကွန့်မြူးစေသလားဆိုတာ...
မသိခဲ့ရိုး အမှန်ပါ။ သို့...
မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာတစ်...
အကျပ်အတည်းတစ်ခု...
သယ်ဆောင်လာလိမ့်မယ်...
တော့ ဘယ်ထင်မိပါ့...
သူ့အချစ်ဆုံးသူတစ်ယော...
ပတ်သက်တဲ့ လူမှုရေး...
တစ်ခုဖြစ်နေလေတော့၊ ...
ရေးတကော့သာရေးတွေထဲ...
ထိပ်ဆုံးအဆင့် ထားရမ...
ကိစ္စ ဖြစ်သွားတာပေါ့။

'အန်တီခင့်ကို သ...
မင်္ဂလာဆောင် လာဖိတ်တာ...
လို့ တူမတော် နီနီစိုးကိုယ်တို...
အိမ်တိုင်ရာရောက် ဖိတ်...
လာပို့တော့ အံ့ဩလွန်း...
စကားတောင် ပြန်မပြော...
အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ နီနီ...
ဆိုတာ သူ့အစ်မဝမ်း...
ဒေါ်ပိုးကျင်ရဲ့သမီး။ ဒေါ်...
ကျင်ဆိုတာကလည်း ဝမ်း...
လို့ပြောရပေမဲ့ အရင်း...
တောင် အချစ်ကြီးသေး...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစ်မရယ်။ အဖေအမေ မတူ၊ ခိုက်ချင်းကွဲခဲ့လို့သာ ညီအစ်မ အရင်းလို့ မဆိုနိုင်ပေမဲ့ နို့တစ် စိတည်းကို အတူတူစို့ပြီး ကြီး ပြင်းခဲ့ကြတာ တစ်ရွာလုံးသိ၊ အများသိပဲဟာ။

ဒေါ်ပိုးကျင်က သူ့ထက် လေးလလောက်စောပြီး လူ့ လောကထဲ ရောက်လာလို့သာ အစ်မလို့ ပြောရတာပါ။ သူတို့ချင်းကတော့ ခုထိ 'ဟဲ့ ကောင်မ…ညည်း…၊ ငါ…'နဲ့ပဲ ပြောနေတုန်းပဲ ဟာ။ သူ လူမှန်းသိတတ်စ အရွယ်ကတည်းက စားအတူ၊ အိပ်အတူ၊ သွားအတူ၊ လာ အတူ၊ ဖယ်ခုပ်အတူ၊ ဖန်ခုန် အတူ။ ကုန်ကုန်ပြောရရင် အင်္ကျီဆင်တူ၊ စကပ်ဆင်တူ၊ ဘလစ်ဆင်တူ၊ ဘီးကုပ်ဆင် တူ၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခေါက်၊ ပေတံ၊ ကွန်ပါဘူးက အစ အားလုံးဆင်တူ ဖြစ် အောင် သူ့မိဘတွေက ဒိုင်ခံ ဝယ်ဆင်ပေးခဲ့ပြီး သူတို့ အိမ်ကြီးအပေါ်မှာပဲ အတူတူ နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့တာဆိုတော့ ရုပ်ချင်းလည်း ဆင်တူတဲ့သူ တို့နှစ်ယောက်ကို မသိရင် ညီအစ်မအရင်းလို့ ထင်ကြ တာချည်းပဲ။

ရွာနီးချုပ်စပ်မှာတော့ ကော်သူဌေး ဦးဘကြည်၊ ခေါ်အိမ်မှာ သမီးနှစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ သိကြတာပဲ။ ဒေါ်ခင်ဆွေရီမှာ အရင်းအချာ မွေးယ်လို့ အစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ မောင်တစ်ယောက်ရှိပေမဲ့ ဒေါ်ပိုးကျင်သာ သူ့ရဲ့အနွံ့အတာ ခံတဲ့ ကစားဖော်ဆိုတော့ ခင် တွယ်ဆွေမျိုးပေါ့။ ဒေါ်ပိုးကျင် ရဲ့အဖေက ဒေါ်ခင်ဆွေရီအဖေ ရဲ့သဘော်မှာ မာလိန်မှူးတာ

ဝန်ယူထားရတဲ့ အဖေ့လက် ရုံး၊ အကောင်းဆုံး ဆလင်ကြီး ဖြစ်သလို၊ ဒေါ်ပိုးကျင်ရဲ့ အမေကလည်း သူ့အမေရဲ့ ညီမအရင်း လက်ကသုံး တောင်ဇေးဆိုတော့ကာ လင့် အပေါ်ထားရမယ့် မယား ဝတ္တရားသာ မကျေရှိရမယ်၊ အစ်မအပေါ်ထားတဲ့ ညီမ ဝတ်တော့ ကျေပွန်ခဲ့သူဆိုပါ တော့။

သူတို့ ညီအစ်မနှစ် ယောက် ရှစ်တန်း အစိုးရစစ် စာမေးပွဲကြီးအောင်ကတည်း က 'အပိုးနဲ့ ခင်လေးကို တက္ကသိုလ်ထားဖို့ ရန်ကုန်မှာ အိမ်တစ်လုံးဝယ်မှ ဖြစ်တော့ မယ်'လို့ ရည်မှန်းချက်ကြီး ကြီးထားခဲ့ကြတဲ့ သူ့မိဘတွေ ရဲ့အိပ်မက်ဟာ ဒေါ်ပိုးကျင် ဆယ်တန်းနှစ်နှစ်ကျပြီးချိန်မှာ တစ်ဝက်တစ်ပျက်အောင်မြင် မှုနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်ခဲ့ရတော့ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတုန်းက သူတို့လိုရွာမျိုးမှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဆယ်တန်းထိ ရောက်တယ်ဆိုတာ ယောကျ်ား တွေထက် ခေါင်းတစ်လုံးမကာ ပိုမြင့်နေတာမျိုး ဆိုတော့ ဒေါ်ပိုးကျင်ဟာ တစ်နှစ်အတွင်း လောက်မှာပဲ သူ့အဖေ ဆန် စက်ရဲ့ မရှိမဖြစ်လက်စွဲတော် မန်နေဂျာတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ ပါတော့တယ်။

သူ ဆယ်တန်းအောင်ပြီး လို့ ရန်ကုန်မြို့ကြီးက တက္က သိုလ်ကြီးမှာ အတန်းပညာ ကို ဓာတုဗေဒအဓိက ဘာသာ ရပ်နဲ့ အောက်ဆီဂျင်တွေ၊ နိုက် ထရိုဂျင်တွေ၊ ကာဗွန်ဒိုင် အောက်ဆိုဒ်ဆိုတဲ့ ဒြပ်ပေါင်း၊ ဒြပ်စင်မော်လီကျူးတွေ အကြောင်း လေ့လာသင်ယူ

နေချိန်မှာ ဒေါ်ပိုးကျင်က လည်း ရွာက သူ့အဖေရဲ့ဆန် စက်မှာ အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပညာကို ဆန်စက် အဓိကဘာသာရပ်နဲ့ ဘေး ကြား၊ ငကျွဲ၊ ဧည့် မထ၊ ငစိန်၊ သက်နု၊ သက်ကြီး ဆိုတာတွေကို တစိုက်မတ် မတ် လေ့လာနေချိန်ပေါ့။

တစ်နှစ် တစ်ကြိမ် စာ မေးပွဲကြီးပြီးလို့ တစ်ခေါက် တစ်ခါ ရွာပြန်ရောက်တိုင်း ဒေါ်ပိုးကျင်ဆီက မြေဆီ၊ မျိုး စပါး၊ ကုန်သွယ်ရေးဆန်၊ တာဝန်ကျေဆိုတဲ့ အထူး အဆန်းစကားတွေ ပုံမှန်ကြား နေကျ။ သူကတော့ ယောင် လို့တောင် မေးမကြည့်ဖူးခဲ့ ပါဘူး။ ဖွဲနုကိုလည်း စိတ် မဝင်စား၊ ဖကွဲ (ဆန်ကွဲ) လည်း သူ့အလုပ်မဟုတ်။ တက္ကသိုလ်ပညာသာ သူရဲ့ ဘုရားသခင်။

သူ့အဖေဆန်စက်က ဘွိုင်လာအိုးဆိုတာ တက္က သိုလ်နယ်မြေ ဦးချစ်လက် ဖက်ရည်ဆိုင်က အကျရည် နှပ်တဲ့ ရေနွေးကရားအိုးလို ဖြစ်မှာပဲလို့ ထင်ခဲ့သူလေ။ နောင်နှစ်ပေါင်းအစိတ်လောက် ကြာလာတဲ့အခါမှာ ဘွိုင်လာ အိုးနဲ့ ရေနွေးကရားအိုးရဲ့ ကွာခြားချက်ကို မသိခဲ့တဲ့ ဓာတုဗေဒတက္ကသိုလ်ကျောင်း သူတစ်ယောက်နဲ့ ဆယ်တန်း နှစ်ကြိမ်ကျခဲ့လို့ ရွာကဆန် စက်မှာ အလုပ်ဝင်လုပ်နေရ တဲ့ သာမန်အမျိုးသမီးတစ် ယောက်တို့ရဲ့ဘဝတွေဟာ လည်း ဘွိုင်လာအိုးနဲ့ ရေနွေး ကရားအိုးလောက် ကွာခြား သွားလိမ့်မယ်ဆိုတာ သူ့မိဘ တွေ ဘာကြောင့် ကြိုမသိ

ခဲ့ရပါသလဲ။

❑

၃။

'မေကြီး…အိပ်နေပြီ လား၊ ဟိုဘက် နည်းနည်း တိုးပါဦး'

သမီး ရွှေရည်၏ အသံ ကြောင့် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိ လိုက်သည်။

'အမေ မအိပ်ပါဘူး။ လာလေ သမီး အိပ်ချင် အိပ် လေ'

'မအိပ်ချင်ပါဘူး။ သဘော်စီးရတာ ပျော်စရာ ကောင်းတယ်နော်၊ ဒါနဲ့ မေကြီးက မမနီစိုးကို ဘယ် လောက်လက်ဖွဲ့မှာလဲဟင်'

'အမေလည်း အဲဒါ စဉ်းစားနေတာ နီနီစိုးက ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးလည်း ဖြစ်တယ်၊ သူ့ကောင်လေး ဘက်ကလည်း ဘိုကလေး မှာ တော်တော်ရှိကြပုံပေါ် တယ်။ အမေတို့အနေအထား နဲ့ သုံးသောင်းလောက် လက် ဖွဲ့မှ တော်လိမ့်မယ်၊ အပိုး မျက်နှာကလည်း ရှိသေးတာ ကိုး'

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ၏ ဘဝကို ရန်ကုန်တွင် အသိအမှတ်ပြုခံ ရပုံနှင့် မြင်းကကုန်းတွင် အသိ အမှတ်ပြုခံရပုံက လွန်စွာ ကွာ ခြားလှသည်။ ထို့ကြောင့် လည်း တစ်ခါတစ်ရံ မွန်း ကျပ်လာသည့် အခါမျိုး၌ လက်သာရာ နေရာဖြစ်သော မွေးရပ်မြေသို့ တမ်းတမိ တတ်သည်။

ရန်ကုန်၏ သူ့ပတ်ဝန်း ကျင်တွင် ဒေါ်ခင်ဆွေရီဆို သည်မှာ လေဖြန်းထား၍ ကျန်းမာရေးမကောင်းသော သဘော်သားဟောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကတော်။ သာမန်ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် သာမည ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးတစ်လုံးနှင့် သမားရိုးကျ အိမ်ဆိုင်လေးဖွင့်ထားသော၊ ကလေးနှစ်ယောက်အမေအဖြစ် သေးနုပ်သော သူည မိန်းမတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

မြင်းကကုန်းရွာ၏ နှလုံးအိမ်တွင်မူ ဒေါ်ခင်ဆွေရီဆိုသည်မှာ စက်သူဌေးသမီး၊ ဘွဲ့ရပညာတတ်ကြီး၊ သင်္ဘောသားကတော်၊ တောနှင့်မတန်၍မြို့မှာတက်ပွင့်သော သဇင်ပန်း၊ အမြင့်ပန်း။

'မေကြီး ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရင် သမီး ကွန်ပျူတာသင်တန်းတက်မယ် နော်။ မေကြီးတူမဖို့ချည်းပဲ သုံးမပစ်လိုက်နဲ့ဦး၊ သင်တန်းကြေးက အခြေခံဘွဲ့စစ်ကို နှစ်သောင်းတဲ့'

'အေးပါ၊ အမေသိပါတယ်'

'သင်တန်းတက်ရမှာဆိုတော့ ဒါတွေ သမီး ဆက်ဝတ်လိုက်တော့မယ် မချွတ်တော့ဘူးနော်'

သူက ပြုံးကြည့်နေလိုက်၏။ မနက်ကမှ သူကိုယ်တိုင် ဆင်ထားသော လက်ဝတ်ရတနာများကို ရွှေရည်သဘောကျနှစ်မြိုက်နေသည်။ ရွှေရည်က လက်နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်၍ ဒေါ်ခင်ဆွေရီဘက်သို့ လက်ဖမိုးကိုလှည့်ပြကာ-

'သမီးနဲ့လှလားဟင်'

ဟု လက်စွပ်နှစ်ကွင်းကို သူမြင်အောင် ပြလိုက်သည်။

'အမေ့သမီးနဲ့ အရမ်းလှတာပေါ့'

ရွှေရည်က ညာဘက်လက်ကို ဆုတ်၍ လက်

တစ်ရွာလုံးတွင်
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
သွားတက်
နိုင်ခဲ့သည့်
တစ်ဦးတည်းသော
သူ
ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်
အောင်မြင်မှု
အထိမ်းအမှတ်
အဖြစ်လည်း
တစ်ရွာလုံးကို
ဝက်သား
ဘီးဆံပတ်ဖြင့်
မီးခိုးတိုက်
ကျွေးမွေး
လှူဒါန်းခဲ့ပါ၏

ကောက်ဝတ်ကို သူ့မျက်နှာရှေ့မှာ ထောင်ပြပြန်သည်။ သူက-

'ဟန်းချိန်းနဲ့ဆို အမေ့သမီးက ပိုလှသေး'

မေးစေ့ကို ဆတ်ခနဲ ငေါ့၍ လည်တိုင်ဆီသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြပြန်၏။

'ဒီဆွဲကြိုးနဲ့ လော့ကက်သီးဝတ်ထားတော့ အမေ့သမီးကိုတွေ့ရင် ကိုရီးယားမင်းသမီးတွေတောင် မနာလိုဖြစ်သွားမယ်'

သူ၏ စကားအဆုံးတွင် ဝင်းပသွားသော ရွှေရည်၏ မျက်နှာလေးမှာ တိမ်ကင်းစင်သော လမင်းကြီးပမာ ရွှန်းလက်နေပါတော့၏။ ရုတ်တရက် တဝေါဝေါ ထွက်ပေါ်လာသော အသံများကြောင့် ခေါင်းထောင်ကြည့်မိလိုက်သည်။ တွံတေးတံတားတောင် ရောက်နေပါပေါ့လား။ အနောက်ဘက်ဆီသို့ ငုပ်လျှိုး ဝင်ရောက်သွားသော နေမင်းကြီးမှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပုံ ပေါ်သည်။

❑

၄။

စိတ်လည်းပန်း၊ လူလည်းနွမ်း၊ ငွေလည်း ခန်းခဲ့ပြီ။ သူနဲ့ သမီးအတွက် လိုအပ်မယ့် အဝတ်အစားတချို့၊ မျက်နှာသစ်ဆပ်ပြာရည်၊ မျက်နှာလိမ်းဖို့အတွက်တော့ Day Cream, Night Cream, ကိုယ်လိမ်းအလှဆီ (Body Lotion), လက်သန့်ရှင်းတဲ့ ဂျယ်လီ (Hand Gel) ပစ္စည်းတွေလည်းစုံသလောက်ရှိပြီ။ အရေးအကြီးဆုံးတစ်ခုဝယ်ဖို့ ကျန်နေသေးတယ်။ အချိန်သိပ်မရှိတော့ဘူး။ မြန်မြန်လုပ်မှဖြစ်မှာဆိုတော့ အမြန်နှုန်းကို တင်လိုက်သည်။ တစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် ရှာလိုက်ရတာ။ လေးဆိုင်မြောက်ရောက်မှ သူလိုချင်တဲ့ စိတ်တိုင်းကျပစ္စည်းကို တွေ့တော့တယ်။

'သမီးရေ...ဒီဆွဲကြိုးလေးပြပါလား'

သူက မှန်ပုံးထဲမှ ဆွဲကြိုးတစ်ကုံးကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်တယ်။ ဆိုင်ရှင်ကောင်မလေးက သူညွှန်ပြတဲ့ ဆွဲကြိုးနဲ့အတူ မသိမသာ ပုံစံကွဲတဲ့ ဆွဲကြိုးသုံးလေးကုံး ထုတ်ပြတယ်။

'ဒါ ဘယ်လောက်လဲ ဟင်'

'ငါးထောင်ပါ အန် ... သမီးတို့ဆိုင်က ပစ္စည်းအ ... အသွေးကိုတော့ စိတ်ချ ... ဒုံးချပြီးဝတ်ဦး ခြောက် ... လောက် အရောင်မပျက် ... ဘူး။ ယိုးဒယားပစ္စည်းအ ... ပါ'

'ဟိုဘက်က စိန် ... ကက်သီးလည်း ပြပါဦး'

လှလိုက်တာ နေ ... အစစ်တွေထက်တောင် ... တယ်လို့ထင်မိတယ်။ ... မလေးက ဆင်တူယိုး ... သုံးလေးခုထုတ်ပြပြန်တယ် ... ဟုတ်ပါတယ်။ ဘယ် ... ကြည့်ကြည့် ရွှေအစစ် ...

'အန်တီ ရွေးထား ... လေးက ဒီဇိုင်းဆန်းတယ် ... လူကြီးလူငယ် ဝတ်လို့ ... ပုံပဲ၊ ဟုတ်ကဲ့ သူက ... ကိုးထောင်ပါ'

ဆွဲကြိုးနဲ့ လော့က ... သီးကို စိတ်ကြိုက်ရပြီ ... တော့ လက်စွပ်နဲ့ လ ... ကောက်ဘက် လှည့်မိ ... တယ်။ လက်ကောက်ဆို ... မျိုးက များမှကောင်းမှာ ... သမီးက လူငယ်ဆိုတော့ ... ဟန်းချိန်းက ပိုကောင်းမယ် ... သူက ဆိုင်ရှင်ကောင်မလေး ... ကို ပြောလိုက်တယ်။

'ဟန်းချိန်းနဲ့ လက် ... ကြည့်ချင်သေးတယ်။ ... ဟာလေး၊ မဟုတ်ဘူး ... ဘက်ကဟာ။ အေး ဟုတ် ... တယ်'

ဆယ့်ငါးမိနစ်လော ... ရွေးလိုက်တယ်ဆို စိတ် ... ကျ ဆွဲကြိုးတစ်ကုံး၊ စိန် ... ကက်သီးတစ်ခု၊ ဟန်း ... တစ်ကွင်းနဲ့ လက်စွပ်နှစ်ကွ ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်သောင်းအတိနဲ့ ရလိုက်ယ်။ နားပေါက်မရှိတဲ့အတွက် စိန်နားကပ်ဝယ်ပေးရလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ယ်။ အခုအတိုင်းသာ ရွှေစ်ကို ဝယ်ရမယ်ဆိုရင်ောက်သိန်းကျော် ရွှေဈေးနဲ့က်ကြည့်လိုက်တော့ယ်လေး…လေး…သိန်းနှစ်ဆယ်လောက်ဖြစ်နေရောလား။ သိန်းနှစ်ဆယ်ဖိုး နှစ်သောင်းနဲ့ ခဏတာင်မြန်းခွင့်ရတာကိုက ကံကြီးပေလို့ပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်။ မွေးရပ်မြေ အပြန်ခရီးဂုဏ်သိက္ခာ မပွန်းပဲ့ရေးတွက် ဒါတွေ လွှမ်းခြုံသွားပေါ့။ ဟန်ကိုယ့်ဖို့လို့တာကိုး။

❑

၅။

တဖျပ်ဖျပ် လင်းလက်သော မီးချောင်းများကြောင့် အပြင်ဘက်ဆီသို့မ်းကြည့်မိလိုက်သည်။ ပြင်တစ်ခုလုံးကို အမှောင်က လွှမ်းခြုံသွားလေပြီ။ MP3 နားကြပ်ကို နားမှာပ်လျက် အိပ်ပျော်နေသောမီးဆီသို့ အကြည့်ရောက်သွားသည်။ ငယ်ဘဝအကျိုး သူ့လောက် မကောင်းခဲ့သော သမီးအတွက် စိတ်ကောင်းဖြစ်ရသည်။

သူ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးက္ကသိုလ်ပညာများ ဆည်းရန်အလို့ငှာ မြင်းကကုန်းမှ ရန်ကုန်မြို့ကြီးဆီသို့က်လာခဲ့စဉ်က ရွာဗောတားတွင် ပို့ဆောင်နှုတ်က်ကြသည့် အုန်းအုန်းထသော ဆွေမျိုးပရိသတ်များကြား၌ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားနေသောမိဘနှစ်ပါး၏ အပြုံးမျက်နှာများကို ပြန်မြင်ယောင်မိလာပါတော့သည်။ တကယ့် မနေ့တစ်နေ့ကလိုပါပဲလား။

'ဟဲ့…သမီးလေး ခင်လေးရေ။ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကြီးက ဘွဲ့ဆိုတာကြီးအဘမမြင်ဖူးလို့ ငါ့သမီး မရရအောင် ယူခဲ့စမ်းပါကွယ်၊ အဘမသေခင် မြင်ချင်လွန်းလို့ပါကွဲ့'ဟု သတ္တု သံအောအောကြီးဖြင့် ကျယ်လောင်စွာ ပြောလိုက်သော ဘကြီးဦးဝါလစ်၏အသံကို ယခုပင်နားနားကပ်ပြောလိုက်သကဲ့သို့ ကြားလိုက်မိပြန်သည်။

ထိုနှစ်က တစ်ရွာလုံးတွင် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို ကျောင်းသား ကျောင်းသူဆယ့်ငါးယောက် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ကြသော်လည်း ဘီအဆင့်ဖြင့် သုံးယောက်အောင်၍ သူက အေအဆင့်ဖြင့် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်အောင်မြင်သူနှစ်ယောက်တွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး တစ်ရွာလုံးတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သွားတက်နိုင်ခဲ့သည့် တစ်ဦးတည်းသောသူ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်လည်း တစ်ရွာလုံးကို ဝက်သားဘီးဆံပတ်ဖြင့် မီးခိုးတိတ် ကျွေးမွေးလှူဒါန်းခဲ့ပါ၏။

အရာရာကို ငွေဖြင့် ရယူနိုင်ကောင်းမည်ဖြစ်သော်လည်း ငွေကို အရာရာတိုင်းဖြင့် မရနိုင်ဟူသော အသိကို ထိုစဉ်က သိခဲ့ပါမူ၊ ငွေဖြင့် ငွေကို ရယူနိုင်သော အခြားနည်းလမ်းတစ်ခုကို ရွေးချယ်ခဲ့မိပေလိမ့်မည်။ သူ ဘွဲ့ရပြီးချိန်မှစ၍ မိသားစု၏ ဆန်စက်လုပ်ငန်းနှင့် သင်္ဘောလုပ်ငန်းမှာ ယိမ်းယိုင်စပြုလာသည်။ မြင်းကကုန်းအပါအဝင် ရွာနီးချုပ်စပ်ရွာများဆီသို့ ဟာလာစက်ခေါ်သော အသေးစား ဆန်စက်များ ပျံ့နှံ့တွင်ကျယ်လာခြင်းက သူတို့လို စက်ကြီးသမားများ၏ ဈေးကွက်ဝေစုကို စတင်တိုက်ခိုက်လာပါတော့သည်။ ဆန်စက်လုပ်ငန်း၏ ကျဆင်းမှုက သူနှင့်ချိတ်ဆက်ထားသောသင်္ဘောလုပ်ငန်းကိုပါ တစ်နွယ်ငင်တစ်စင်ပါ ထိခိုက်စေပါ၏။ ယခင်က ရေလမ်းခရီးတစ်ခုတည်းကိုသာ အားထားခဲ့ရသော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင် တံတားများ၊ လမ်းများ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကလည်း သင်္ဘောလုပ်ငန်းအတွက် အဓိက ထိုးနှက်ချက်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

အကုသိုလ်၏ ကြိုတင်နိမိတ်သည် တောင်ဝှေးလဲခြင်းဆိုပါက အကောင်အထည်ဖြင့် ရောက်လာခြင်းသည် ဖိုးသူတော်လဲခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဆန်စက်လုပ်ငန်း၊ သင်္ဘောလုပ်ငန်းများ ယိမ်းယိုင်လာခြင်းနှင့်အတူ ဖခင်ကြီး၏ကျန်းမာရေး လဲပြိုသွားခြင်းက သူတို့မိသားစုအပေါ် လောကဓံတရား၏ ဗျာသနအနမ်းမိုးရွာသွန်းဖြိုးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါတော့၏။ မိသားစု ယာယီအိမ်ဂေဟာသည် အထူးကုဆေးရုံတစ်ခု ဖြစ်သွားလောက်အောင်အထိ ဖခင်ကြီး၏ ရောဂါကို ကုသခဲ့ရပါသော်လည်းပဲ ဖိုးသူတော်လဲခြင်းနှင့်အတူ တောင်ဝှေးပါလဲခဲ့ရပါတော့သည်။ ဖခင်ကြီးက စက်သူဌေးရာထူးကို သူနှင့်အတူ ဘဝတစ်ပါးသို့ တစ်ပါတည်းယူဆောင်သွားခဲ့လေတော့သည်။

ဖခင်ကြီးဆုံးပြီး တစ်နှစ်ကျော်ခန့်အကြာမှာ သူနှင့်ကိုဇော် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ကြသော်လည်း အလုပ်မည်မည်ရရ မရှိသေးသောကိုဇော့်ကို သင်္ဘောသားဖြစ်ဖို့ရန်နှင့် အစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ မောင်တစ်ယောက်ကို ထိုက်သင့်သလောက် ခွဲဝေပေးရန်အတွက် သင်္ဘောပိုင်ရှင်ရာထူးကိုပါ စွန့်လွှတ်လိုက်ရပါတော့သည်။ ဒေါ်ပိုးကျင်ကို ကမ်းနားမှ အိမ်တစ်လုံးပေးခဲ့၍ ရောင်းသင့်သည်များကို ရောင်းချကာ သူတို့မိသားစု မြင်းကကုန်းမှ အပြီးအပိုင်ခြေရာ ဖျောက်ခဲ့လေတော့၏။

❑

၆။

'ဘူ…ဘော်'

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာတဲ့ သင်္ဘောဟွန်းသံကြောင့် ဘယ်များရောက်နေပါလိမ့်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ထကြည့်မိလိုက်တယ်။ မှောင်မှောင်မည်းမည်းထဲမှာ ဘာမှ မသဲကွဲ ပါဘူး။

'ဘယ်ရောက်နေပြီလဲဟင်'

ဘေးက လူကြီးကို မေးလိုက်တော့-

'ရှေ့မှာ ကျိုက်လတ်ရောက်ပြီလေ'

'ဩော်… ကျိုက်လတ်တောင်ရောက်ပြီလား'

ဟုတ်မှာပေါ့။ ရေလှည့်သင့်လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ခုမှ

www.burmeseclassic.com

ဗိုက်ထဲက ဆာလာသလို ရှိလာလို့ စောင်ခြုံအိပ်နေတဲ့ သမီးကို နှိုးလိုက်တယ်။

'ဟဲ့ ...သမီး...ရွှေရည် ထပါဦး သမီးရဲ့၊ ထမင်းလေးဘာလေး စားရအောင်။ ပြီးမှ ပြန်အိပ်ပေါ့ ...ထ...ထ'

ရွှေရည်က အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ရင်း ဝါးခနဲ တစ်ချက်သမ်းပြီး ပျင်းကြောတစ်ချက် ဆန့်လိုက်ပြန်သေးတယ်။ အိမ်က ယူလာတဲ့ သုံးဆင့်ချိုင့်ကို ခြင်းတောင်းထဲက ထုတ်၊ ဂျာနယ်အဟောင်းတွေ ဖြန့်ခင်းထားတဲ့အပေါ်တင်ပြီး ချိုင့်ကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ အပေါ်ဆုံးချိုင့်က လက်ဖက်သုပ်ကို တွေ့တာနဲ့ ရွှေရည်က-

'သမီး...လက်ဖက်သုပ်နဲ့ပဲ စားတော့မယ်'

'ဝက်သားလည်း စားဦးလေ...အမေတစ်ယောက်တည်း ဘယ်ကုန်ပါ့မလဲ၊ ငါ သိပါတယ်... ညည်းက လက်ဖက်ကို ဗန်းပြပြီးတော့ ပုစွန်ခြောက်တွေ တီးမှာ မလား...ဟွန်း'

ရွှေရည်က ပြုံးလိုက်တယ်။ ရေဘူးကို လှမ်းယူပြီး ပလုတ်ကျင်းလိုက်ပြီးတော့-

'ဗိုက်ဆာနေတာနဲ့ အတော်ပဲ'

'ခွေးမလေး၊ ဒါတောင် မအေနှိုးပေလို့'

သားအမိနှစ်ယောက် ဆာဆာနဲ့ စားလိုက်ကြတာ ပါလာသမျှ ပြောင်ပါရောလား။ စားလည်းပြီးရော ရွှေရည်က တစ်သျှူးတစ်ရွက်

> သဘော်သား ဆိုသည်မှာ ငါးမျိုးနွယ်စုမှ ဆင်းသက်လာသော မျိုးကွဲသတ္တဝါ တစ်မျိုးသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ရေထဲတွင် စွမ်းသမျှ ကုန်းပေါ် ရောက်သည်နှင့် စွမ်းအားမဲ့ သတ္တဝါများ ဖြစ်သွား တတ်ကြသည်

နဲ့ ပါးစပ်ကိုသုတ်ပြီး ကျောပိုးအိတ်ထဲက လက်ဆေးတဲ့ ဟန်းဂျယ်ဘူးကို ညှစ်လို့ လက်ဆေးနေပြန်တယ်။ ပြီးတော့ လက်နှစ်ဖက်ကို နမ်းကြည့်ပြီး မေးလိုက်တယ်။

'မေကြီး...သမီးဝတ်ထားတဲ့ ရွှေတွေက မေကြီး ဘယ်တုန်းက ဝယ်ထားတာလဲဟင်။ ဒါတွေ အားလုံး ဘယ်လောက်လောက်တန်လဲဟင်'

'အင်း...ဒီလိုပဲပေါ့။ ဝေါဝေါ...ဝေါဝေါ...ဝေါ'

သင်္ဘောစကားသံကို လိုက်ဆ် သံတဝေါဝေါက ဖုံးလွှမ်းသွားလို့ကြည့်လိုက်တော့မှ သူတို့သင်္ဘောက ကျိုက်လတ်၊ ဖျာပုံဆက်သွယ်ထားတဲ့ ဂုံညင်းတန်းတံတားကြီးရဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားက တိုးဝင်ဖြတ်သန်းနေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ရွှေရည်လည်း တံတားကြီးဆီ အာရုံရောက်သွားပုံရတယ်။

'ကဲ...ကဲ စားပြီးပြီဆိုတော့ သခင်မလေး သီချင်းနားထောင်ပြီး စက်တော်ခေါ်လိုက်ဦး၊ မြင်းကကုန်းရောက်ရင် နှိုးမယ်'

အပူအပင်မရှိတဲ့အရွယ်ဆိုတော့လည်း ခေါင်းချလိုက်တယ်ဆို တုံးခနဲပေါ့။

❑

၇။

သင်္ဘောသား ဆိုသည်မှာ ငါးမျိုးနွယ်စုမှ ဆင်းသက်လာသော မျိုးကွဲ သတ္တဝါတစ်မျိုးသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ရေထဲတွင် စွမ်းသမျှ ကုန်းပေါ်ရောက်သည်နှင့် စွမ်းအားမဲ့သတ္တဝါများ ဖြစ်သွားတတ်ကြသည်။ ကိုဇော် သင်္ဘောသုံးခေါက်လိုက်ပြီးသည်အထိ မိသားစုစီးပွားရေးမှာ ပလိုင်းပေါက်နှင့် ဖားကောက်အဆင့်မှ မတက်နိုင်သေးပေ။ သင်္ဘောတစ်ခေါက်တက်သွားစဉ်ကာလ အတွင်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သော မိသားစုအသုံးစရိတ်နှင့် မြန်မာပြည်ပြန်နားစဉ် ကိုဇော်၏အသုံးစရိတ်များက သူရှာခဲ့သောငွေနှင့် ဘဲစားဘဲချေသာ ရှိတော့၏။ မိသားစုရှေ့ရေးအတွက် တစ်စုံတစ်ခုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ အိမ်ရှေ့မှာ ကုန်စုံဆိုင်လေး ဖွင့်ခဲ့သည်။ မိသားစုဝင်ငွေလည်း အတော်အတန် [illegible] လည် ဦးမော့နိုင်ခဲ့ [illegible]

ထိုစဉ်ကာလ [illegible] တူမတော် နီနီစိုး ဘွဲ့ [illegible] သူ့ဆီသို့ အလည်ရောက် [illegible] သေးသည်။ ဒေါ်ပိုး [illegible] ဒီရေအလား တရိပ်ရိပ် [illegible] နေသော စီးပွားရေးသ [illegible] များကိုကြားရသည်။ [illegible] ဆွေရီမိဘများ ပေးထား [illegible] ခဲ့သော ကမ်းနားဘက် [illegible] တွင် ဟာလာစက်တစ် [illegible] တည်ထား၍ မျက်နှာ [illegible] ဆိုင်ကုန်းဘက်မှ မြေနှစ် [illegible] ကို ဝယ်ယူပြီးနောက် [illegible] သို့ပြောင်းရန်အတွက် [illegible] တစ်လုံးနှင့် လူနေရန်အ [illegible] အိမ်တစ်လုံးဆောက်ကာ [illegible] ဆိုင်ပါ တွဲဖွင့်ထားကြော [illegible] နီနီစိုးက ပြောသွားခဲ့ [illegible] သည်။

'အန်တီခင်တို့မိသ [illegible] လည်း သမီးတို့ဆီ အ [illegible] လာပါဦး။ ရွှေရည်ကို [illegible] ဓာတ်ပုံထဲမှာတောင် ငယ် [illegible] ကပဲ မြင်ဖူးတာ။ အ [illegible] ကလည်း အန်တီခင် [illegible] အရမ်းတွေ့ချင်နေ [illegible] အန်တီခင့်အကြောင်း [illegible] ခဏပြောရှာတယ်။ သ [illegible] ဖုန်းနံပါတ်ယူထားလို [illegible] လာပြီဆို ဖုန်းသာ ကြို [illegible] လိုက်၊ အရှေ့ပိုင်းအထိ [illegible] ကြောင်းလျှောက်စရာ [illegible] ပါဘူး၊ ပွဲထောင်နဲ့ သ [illegible] ဆိပ်ကိုလာကြိုပါ့မယ်' [illegible] ပြောပြီး နှုတ်ဆက်ဟန်ပြ [illegible] လေပြီ။

သူတို့၏ မြောက်မြ [illegible] စွာသော ပိုင်ဆိုင်မှု [illegible] အကြောင်းကို နားထောင် [illegible] ရသည်မှာ ဒေါ်ခင်ဆွေ [illegible] မစားရအညော်ခံဖြစ်နေ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ တစ်စုံတစ်ခု ပြန်ပြော ချင်နေသော ပါးစပ်ကို မနည်း ပိတ်ထားရသည်။ ပြန်ပြောဖို့ ချောင်းနေသည်မှာ နီနီစိုး၏ နောက်ဆုံးပိတ်စကားက ပြောစရာ အခြေအနေကို ဖန် တီးပေးလာပြီ။

'အေးဟယ်၊ သမီးတို့ မြင်းကကုန်းက ကားလမ်း ပေါက်ရင် သိပ်ကောင်းမှာ ပါမှ ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ်လာ လို့ အဆင်ပြေမှာ။ ညည်း ညီမ ရွှေရည်က ဝယ်နိုင်းနေ တာကြာပြီ။ ဝယ်လည်း ဝယ် ချင်ပါတယ်၊ မောင်းမယ့် သူ မရှိတာနဲ့ မဝယ်ဖြစ်တာ'

ဟု မြင်းကကုန်း ကားလမ်း ပေါက်ခြင်းကို အပြစ်ဖို့ သလိုလိုနှင့် ကြွားထည့် လိုက်ပါတော့၏။ ကြွား လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ကားတစ်စီး ဖြစ်မနေ ဝယ်ရတော့မည်။ နောက်တစ်နှစ်လောက်ဆို လျှင် ဝယ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော်-

ကံကြမ္မာချိန်ခွင်လျှာ သည်ကား ဒေါ်ပိုးကျင်တို့ ဘက် မြင့်တက်လာသည်နှင့် အမျှ ဒေါ်ခင်ဆွေရီ၏ဘက်ကို နိမ့်ကျစေရှေ့ဟု ငြိုးမာန်ဖွဲ့ လေသလိုပင်။ ကားတစ်စီး ဝယ်နိုင်သော ပမာဏရောက် နီးနီး ငွေများမှာ သင်္ဘော ကတ်ခါနီး တစ်ပတ်မျှအလို၌ ပြေဖြန်းသွားသော ကိုဇော် အတွက် ဆေးကုသစရိတ် အဖြစ် ရောက်ရှိသွားပါတော့ ၏။

❑

၈။

'ဘော်...'

ဟွန်းသံရှည် ထွက်ပေါ် လာပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပဲ စက်အရှိန်လည်း လျော့သွား တာကို သတိထားမိလိုက် တယ်။ မြင်းကကုန်းတောင် ရောက်လာပြီ။ နှစ်နှစ်ခြိုက် ခြိုက် အိပ်မောကျနေတဲ့ သမီး ကို နိူးလိုက်တယ်။

'သမီးရေ...ထ... ထ...မြင်းကကုန်းရောက် နေပြီ။ ပစ္စည်းထုပ်တွေ စစ် ကြည့်ဦးမှ'

'သမီးတို့ကို လာကြိုကြ မှာလား'

'ကြိုမှာပေါ့။ မကြို လည်း စိုးရိမ်မနေပါနဲ့ အမေ ရှာပဲဟာကို'

အပြင်ဘက်ကို လှမ်း ကြည့်မိလိုက်တော့ ပြောက်တိ ပြောက်ကျား မီးပွင့်တွေ အောက်မှာ အိပ်မောကျနေတဲ့ ဇာတိရွာကို တွေ့လိုက်တယ် ဆို ကွဲကွာနေတဲ့ ငယ်ချစ်ကို ပြန်တွေ့လိုက်ရသလို ခံစား လိုက်ရတယ်။

ရေစုန်မောင်းလာတဲ့ သင်္ဘောက ဆိပ်ခံဖောကို ဆန် ကပ်ဖို့ ဦးလှည့်လိုက်ချိန်မှာ သင်္ဘောဆလိုက်မီးက ဖော တံတားကို ထိုးချိန်ထားတာမို့ မီးရောင်အားကိုးနဲ့ လာကြို မယ့်သူကို ရှာကြည့်နေသေး တယ်။ သင်္ဘောက ဖောဆီ ဦးထိုးကပ်၊ ဦးကြိုးချည်ပြီး ပဲ့ကိုကပ်ဖို့ ပြင်နေချိန်မှာ အလုပ်သမားတွေနဲ့ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဆင်းကြိုကြသူတွေ သင်္ဘောပေါ်တက်လာကြ ပေမဲ့ သူတို့သားအမိကို ဆင်း ကြိုမယ့်သူတော့ မတွေ့ရ သေးဘူး။ စိတ်မရှည်တော့ တာနဲ့ ကိုယ့်အထုပ်ကိုယ် ဆွဲပြီး တက်တော့မယ်အလုပ် မှာ-

'အန်တီခင်ရယ် ရှာ လိုက်ရတာ။ သမီးတို့က အန်တီခင်တော့ ဦးခန်းက လိုက်မယ်ထင်လို့ ဦးခန်းပဲ မဲ ရှာနေတာ၊ ပေး အထုပ်တွေ။ မောင်မြင့်စန်းရေ ဒီမှာ တွေ့ပြီ ဟေ့။ အထုပ်တွေ လာသယ် ဦး။ လာ အန်တီခင်။ ရွှေရည် လည်းလာ ပဲ့ထောင်ပါ တယ်'

သူတို့သားအမိက ကုန်း ပေါ်ကို မျှော်တယ်။ နီနီစိုးတို့ က ရေထဲက ရောက်လာကြ တယ်။ သူတို့စီးလာတဲ့ သင်္ဘောကြီးဘေးမှာ ယှဉ် ကပ်ထားတဲ့ ပဲ့ထောင်အပေါ် သူတို့သားအမိ ပြောင်းတက် လိုက်ကြတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ လည်း မဆိုးပါဘူးလေ။ သူတို့စီးလာတဲ့ပဲ့ထောင် အိမ် ဆိပ်ရဲ့ တံတားကို မကပ်ခင် ကတည်းက တံတားထိပ်မှ ဒေါ်ပိုးကျင်တို့လင်မယား၊ တူတော်မောင် အောင်မိုးနဲ့ မျက်နှာစိမ်းနှစ်ယောက် ထွက် ကြိုနေတာတွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒေါ်ပိုးကျင်က-

'ဟဲ့...ကောင်မ... အခုမှ ပေါ်လာတဲ့ကောင်မ။ လာ...တက်ခဲ့၊ ညည်းကို အိမ်ပေါ်ရောက်မှ ကောင်း ကောင်း ရန်တွေ့ရဦးမယ်'

'ကိုကြီးစိုး နေကောင်း တယ်နော်။ အပိုးကိုတော့ ရန် ဖြစ်ရမှာမို့ နှုတ်ဆက်မနေ တော့ဘူး'

ခဲအိုကို အရင်နှုတ်ဆက် လိုက်တယ်။

'ကောင်းပါတယ်ဟ။ ဧော်ကြီးတစ်ယောက်ရော ကောင်းရဲ့လား။ တက်ကြ လာ၊ အပေါ်ရောက်မှ နင်တို့ ညီအစ်မ မိုးလင်းထိ ရန်ဖြစ် ကြ။ သတိထား တက်ဦး။ မောင်မြင့်စန်း...ခင်လေးကို တွဲလိုက်စမ်း'

တံတားကနေ စက်ထဲ ကို ဖြတ်ဝင်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဒေါ်ပိုးကျင်တို့ရဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေက သူထင်ထား တာထက် ပိုကောင်းနေတယ် ဆိုတာကို ရိပ်မိလိုက်ပါပြီ။ ဒေါ်ပိုးကျင်တို့ စီးပွားတက်ဖို့ အတွက် သူတို့များ ကျဆုံး ပေးလိုက်ရတာလားလို့တောင် မဆီမဆိုင် တွေးမိလိုက်သေး တယ်။

❑

၉။

မင်္ဂလာနံနက်ခင်း...

မင်္ဂလာတေးသံ သာ များကြား၌ အသစ်စက်စက် ဇနီးမောင်နှံသည် နေနဲ့လ၊ ရွှေနဲ့မြဆိုသလို လိုက်ဖက် တင့်တယ်လွန်းလှ၏။ သတို့ သားလောင်းက ဘိုကလေး မြို့ပေါ်မှ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင် တစ်ဦး၏သား၊ ဘွဲ့ရပညာ တတ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ရုပ်အဆင်းလည်း ပြေပြစ်သူ။ နီနီစိုးကလည်း စက်သူဌေး သမီး၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာမ ကြီးဆိုသော ဂုဏ်နှင့် လူတို့ ပေါင်းဖက်ကြသောပွဲ၌ သူမြို့ သူ့ရွာ အတိုင်းအတာနှင့်ဆို အကောင်းတကာ့ အကောင်း ဆုံးတို့ စုဝေးအားပြိုင်သည့်ပွဲ ဟု ဆိုရမည်။ မည်သို့ပင်ဆို စေကာမူ-

ဤပွဲသည် ရန်ကုန်သူ ရွှေရည်၏ ပွဲဟုသာ ဆိုရပေ တော့မည်။ ရွှေပွဲလာဧည့်ပရိ သတ်များကြားတွင် ရေပန်း အစားဆုံး ရွှေမင်းသမီးအဖြစ် ရွှေရည်ယမင်း မှတ်တမ်းဝင် သွားခဲ့ပါ၏။ ရွှေရည်သုံး သော ပစ္စည်းမှန်သမျှသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း မြင်းကကုန်း၏ တော်ဝင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများအဖြစ် အလိုလို မှတ်တမ်းဝင်သွားပါတော့သည်။ ရွှေရည်၏အသုံး၊ ရွှေရည်၏အပြုံး၊ ရွှေရည်၏ဟန်၊ ရွှေရည်၏အသံဟူ၍ပင် ဆယ်ကျော်သက်လူငယ်ထုအကြား စွဲထင်ကျန်ရစ်စေပါတော့၏။

အားလုံးထဲ၌ ထူးခြားစွာ တမ်းတမ်းစွဲမိသူက ဘိုကလေးသား မောင်မောင်ဟန်ဖြစ်သည်။ သတို့သားညီ၏သူငယ်ချင်း၊ သူ့မိဘများက ဘိုကလေးတွင် ရေခဲစက်လုပ်ငန်း၊ ဆန်စက်လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ကြသည်။ အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ၍ ရွှေရည့်အနား ဝဲပျံနေသော ရွှေစွန်ညို။ သူ့လက်ထဲမှ ဒစ်ဂျစ်တယ် ကင်မရာလေးထဲတွင် မင်္ဂလာပွဲမှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများထက် ရွှေရည့်မှတ်တမ်းပုံများကသာ ပိုများနေပေလိမ့်မည်။

'မကြေး နက်ဖြန်ကျရင် ပုံထောင်စီးချင်တယ်။ မေကြီးလည်း လိုက်ခဲ့နော်'

'ဟဲ့…သူတို့ပုံထောင်က အားပါ့မလား သမီးရဲ့'

'နေဦး…သမီး ကိုမြင့်စန်းကို မေးကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

မောင်မြင့်စန်းဆိုသည်က ဒေါ်ပိုးကျင်တို့ ပုံထောင်ကိုမောင်းသည့် ကောင်လေး။ သွက်လက်ဖော်ရွေ၍ ရိုးသားပုံရသည်။ ခဏအကြာမှာ ရွှေရည် ပြန်ရောက်လာသည်။

'ကိုမြင့်စန်းက ရတယ်တဲ့…ကြီးကြီးပိုးကိုလည်း

အပြင်ဘက်ကို
လှမ်းကြည့်
မိလိုက်တော့
ပြောက်တိ
ပြောက်ကျား
မီးပွင့်တွေ
အောက်မှာ
အိပ်မောကျနေတဲ့
ဇာတိရွာကို
တွေ့လိုက်တယ်ဆို
ကွဲကွာနေတဲ့
ငယ်ချစ်ကို
ပြန်တွေ့
လိုက်ရသလို
ခံစား
လိုက်ရတယ်

ပြောပြီးပြီ…မေကြီးသာ လိုက်ခဲ့ပေတော့'

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသည်။ ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် ချက်ချင်းပြန်၍ မဖြစ်သေး။ နှစ်ရက်လောက်ဖြင့် နေရလိမ့်ဦးမည်။ သူကလည်း ဆွေမျိုးများရှိရာ ကန်စုရွာဘက် သွားလိုက်ချင်သေးသည်။ နောင် တွေ့ကြဖို့က လွယ်လှသည်မဟုတ်။

မင်္ဂလာပွဲပြီးချိန်၌ နေမွန်းတည့်နေလေပြီ။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများ ထမင်းဝိုင်းမှာ မျက်နှာစုံညီ တွေ့ကြသည်။ ဝက်သားပလိန်း၊ ကြက်သားကာလသားချက်တွင် သရက်သီးချဉ်နှင့် ငံပြာရည်ကြော်က မဲဇလီဟင်းချိုဖြင့် တွဲလိုက်သောအခါ လွန်စွာ ထမင်းမြိန်စေ၏။

'ရွှေရည် နင့်လော့ကက်သီးလေး လှတယ်ဟာ။ ဟန်းချိန်းကလည်း လှတာပဲ။ ဒို့ဆီမှာ ဒီပုံမျိုး မရှိပါဘူး။ ဘယ်လောက် ပေးရလဲဟင်'

နီနီစိုးက လေသံမျှ မေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်ဝိုင်းတည်း စားနေကြသူများအားလုံး ကြားဖို့လုံလောက်သောအသံ ဖြစ်သည်။ ရွှေရည်က ဒေါ်ခင်ဆွေရီကို လှည့်ကြည့်သည်။

'လော့ကက်သီးက စိန်ရော ရွှေရော လေးသိန်းလောက်ကျတယ်။ ဟန်းချိန်းကတော့ တစ်ကျပ်သားပါ။ ခုခေတ်ပေါ်တဲ့ ဒီဇိုင်းပေါ့။ သမီးက လူငယ်ဆိုတော့ ခေတ်ပေါ်ဒီဇိုင်းလေးတွေ တွေ့တိုင်း ဒီအမေက ဝယ်ဆင်ပေးရတာလေ။ သမီးမိန်းကလေးမွေးထားတော့လည်း ဒီလောက်တော့ လုပ်ပေးရမှာပေါ့။ ဣတ္ထိ ရုပ် ခန့်-မိန်းမတို့ရဲ့ ဥစ္စာက အဆင်းလို့ဆိုတာကိုး ဟုတ်ဖူးလား'

ဒေါ်ခင်ဆွေရီက ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လေသံမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ခွင်ထဲဝင်လာချိန်၌ ပိတ်ရိုက်ခွင့်ရလိုက်၍ တူမတော်ကို ကျိတ်၍ပင် ကျေးဇူးတင်မိသေးတော့၏။ မျက်လုံးတစ်ချက်ပင့်ကာ တစ်ဝိုင်းလုံးကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ သံသယမျက်ဝန်းများကို မတွေ့ရပေ။ ခြင်းချက်မရှိ မုချသေချာ ယုံကြည်စေရမည်ပဲ။

လမ်းဘေးမှ သုံး
တန် မျက်မှန်သည်ပင်
ထောင်ကျော်တန်
ရောက်သွားသည့်အခါ
ကျော်တန်မျက်မှန်ဟု
ကြည့်ရသေးသည်။

❑

၁၀။

နောက်တစ်နေ့
ရေတက်ချိန်မှာ ကန်
သွားဖို့ ပြင်ဆင်ကြ
ဒေါ်ပိုးကျင်က ပိုက်ဆံ
ပြီဆိုပေမဲ့ သူတို့အ
မပြောင်းလဲသေးတာ
တွေ့ရလို့ ဒေါ်ခင်ဆွေ
ယောက် ဝမ်းသာကြည်
ဖြစ်ရပါတယ်။

ဆန်ဆိုင်ရဲ့ အလုပ်
ကောင်မလေးတွေက
သားအမိ ရေချိုးမယ်
လည်း ဆပ်ပြာတိုက်
(ချေး) မတွန်းပေးရုံ တ
ရယ်။ သနပ်ခါးဆို
သားအဆင်သင့်။ ယ
အဆုံး ရေအိမ်ဝင်ရင်
ရေဖြည့်ပေးပြီးသား အ
ဆိုတော့ အားနာမိသ
တောင် ဖြစ်မိသေးတ
ဒီလိုဆိုရင်တော့လည်း
ဆွေရီတစ်ယောက် ငယ်
ကို ခဏပြန်ရလိုက်သ
တော့တယ်။ ခုလည်း
ခေါင်းလျှော်ရေချိုး ပြီး
ဆို အခန်းထဲထိလိုက်
ခေါင်းသုတ်၊ ကျော
ပေးနေလို့ မနည်းတား
တယ်။

'သမီး အမေ့ကို
ခရင်မ်(Day Cream)နဲ့
လိုးရှင်း(Body Lotion
ပါဦး'

ကောင်မလေးတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

…သားအမိကို အထူးအဆန်း …ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ …ရည်က သူ့လက်သည်းကို …က်သည်းစတေကာ(Nail Sticker)တွေနဲ့ စိတ်ရှည် …က်ရှည် ပုံဖော်အလှပြင်နေ …ရဲ့။ ဆံပင်အလှဆီ(Hair Coat)ကိုလိမ်းနေရင်း ဒေါ်ခင် …ရီက-

'သမီး…မြန်မြန်လုပ်၊ …ခေါင့်နေကြတဲ့ သူတွေ …နောဖို့ကောင်းတယ်၊ ရေ …က်တုန်း ထွက်ရမှာ'လို့ …ရည့်ကို လောလိုက်တယ်။

သူတို့သားအမိနဲ့အတူ …ပိုးကျင်၊ တူတော်မောင် …အင်မိုးနဲ့ ပွဲထောင်မောင်းတဲ့ …င်မြင့်စန်းရယ်၊ ငါးဆင့် …င့်မှာ စားသောက်စရာ …ပြည့်ထည့်ပြီး အမှတ်တရ …ပွဲစားခရီးငယ်တစ်ခု …ပါ။

'ဟဲ့…သမီး နင့်ရဲ့ …က်ဖိနပ်ကြီးကို သွားလဲ …။ ရိုးရိုးဖိနပ်ပဲစီးခဲ့၊ ဒါ …ကုန် မဟုတ်ဘူး။ ချော် …က်ပြုတ်ကျနေဦးမယ်။ …အိတ်ထဲက နေကာမျက် …လည်း ယူခဲ့စမ်း။ သမီး …မဝတ်ဘူးလား'

မြင်းကကုန်းက မခွာနိုင် …သေးတဲ့ ဘိုကလေးသား …င်မောင်ဟန်တစ်ယောက် …တားဦးမှာထိုင်ပြီး ငိုင်နေ …ရဲ့။ သူစိမ်းယောကျ်ား …တစ်ယောက်ကို ဆွေမျိုး …ဆီခေါ်ဖို့ ဘယ်သင့်ပါ့ …။

သူတို့ပွဲထောင် ခုလံ …င်းထဲ ကွေ့ဝင်လိုက်တယ် … မြင်းကွင်းတွေက ရုတ် …က် ပြောင်းသွားတယ်။ …ည်က ချောင်းကမ်းဘေး ဝဲယာမှာ ပေါက်နေတဲ့ ခနိပင်တွေကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ခင်ဆွေရီကို လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

'မေကြီး၊ ဒါတွေက အုန်းပင်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာပင်တွေလဲဟင်…'

'ဒါက ခနိပင်လို့ခေါ်တယ်သမီးရဲ့ အလက်တွေကြည့်ရင်တော့ အုန်းလက်နဲ့တူသလိုပဲ၊ များသောအားဖြင့် ရေစပ်မှာ ပေါက်တယ်။ ဟိုအပင်ကို ကြည့်… အဲဒါ လမုပင်လို့ ခေါ်တယ်၊ သူ့ပင်စည်ဘေးမှာ တွေ့လား ရေပေါ်ကို ထွက်နေတဲ့ အတံလေးတွေ။ ရေတက်နေတော့ ထိပ်ဖျားလေးတွေပဲ မြင်ရတယ်၊ အေး…အဲဒါ လမုပင်ရဲ့ လေရှူမြစ်လို့ခေါ်တယ်။ ဒီရေတောမှာ ပေါက်တဲ့ အပင်မျိုးပေါ့'

သူက သမီးကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြနေမိတယ်။ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက် ရွာတွေဆီကနေ ဈေးဝယ်ပြန်ကြတဲ့ လှေငယ်တွေကို ဝန်အပြည့်နဲ့ တွေ့တိုင်း စက်အရှိန်လျှော့လိုက်တာကိုမြင်တော့ ဘာလို့ကိုမြင့်စန်းက စက်ကို ခဏခဏ လျှော့နေတာလဲလို့ မကျေမနပ် လှမ်းအော်ပြောလိုက်တော့ မောင်မြင့်စန်းက လှေလေးတွေဆီ လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။

'ဒို့က စက်အားနဲ့ အရမ်းမောင်းရင် လှိုင်းတွေ ပုတ်ပြီး ဈေးဝယ်ပြန်လာတဲ့ လှေလေးတွေ ဒုက္ခရောက်ကုန်မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် စက်လျှော့ပေးရတာ၊ အေးအေးဆေးဆေး အသာထိုင်လိုက်စမ်းပါဟယ်။ မောင်းနေတဲ့ သူက ညည်းကို လိုက်ရှင်းပြမနေနိုင်ဘူး'

ချောင်းသုံးခွဆိုင်ကို ကျော်လာတယ်ဆို ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီက တွံတေးသိန်းတန်ရဲ့ *အချစ်တစ်ပွဲ စစ်ပွဲတစ်ရာ* သီချင်းသံကို ပီပီသသကြီး ကြားလိုက်ရတော့ ရွှေရည်လည်း သူ့ MP 3 ကို ပိတ်လိုက်ပြီး တွံတေးသိန်းတန်ဆီမှာ စီးမျောသွားပုံရတယ်။

ချောင်းအကွေ့မှာ ဖြုတ်ခနဲ သူတို့မြင်ကွင်းထဲကို ခပ်ရွယ်ရွယ် ဘောက်တူတစ်စင်း ဝင်လာတယ်။ ဘောက်တူရဲ့ဦးမှာ လော်စပီကာဟွန်းကြီးတစ်လုံးကို တင်ထားတာ တွေ့ရတယ်။

ဟွန်းရဲ့ ဖင်အမြီးမှာ ဆယ်နှစ်အရွယ် ကျောင်းစိမ်းဝတ်စုံနဲ့ ကောင်လေးက လှော်တက်တစ်ချောင်းနဲ့ လှော်လို့။

သူ့နောက်ကျောဘက်မှာ ခွေးတစ်ကောင်က လျှာတစ်လစ်တစ်လစ်နဲ့။

ဘောက်တူရဲ့ဝမ်းဗိုက်အလယ်မှာ အသက်သုံးဆယ်ကျော် မိန်းမတစ်ယောက်က တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး ကလေးကို နို့တိုက်ရင်း ညာလက်က ပက်ခွက်နဲ့ လှေဝမ်းထဲက ရေတွေကို ပက်ထုတ်နေပြန်တယ်။ သူ့ဖင်နဲ့ကပ်လျက်မှာ ပီနံအိတ်တွေ ထည့်ထားတဲ့ ဝါးတောင်းတစ်လုံးကို တွေ့ရတယ်။ တောင်းရဲ့နောက်မှာ အုန်းသီးကက်ဆက်တစ်လုံး၊ အသံချဲ့စက်သေးသေးတစ်လုံးနဲ့ ဘက်ထရီအိုးတစ်လုံးကို တွေ့ရပြန်သေးတယ်။

ဘောက်တူရဲ့ ပဲ့ပိုင်းဆီမှာ ယောကျ်ားလုပ်သူက မတ်တတ်ရပ်လျက် ဘယ်ခြေကို နောက်ပစ်၊ ညာခြေကို ရှေ့ခင်းထားပြီး ဝါးခမောက်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်းကာ ဒင်္ဂါးစေ့ဝိုင်းလောက်ရှိတဲ့ ဘိုကလေးမကြီး ဆေးပေါ့လိပ်ကို ပါးစပ်မှာ ခဲထားရင်း ခတ်တက်ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ စည်းချက်ကျကျ လှော်ခတ်လာတဲ့မြင်ကွင်းက သူတို့အားလုံးကို စကားမပြောနိုင်လောက်အောင် မျက်စိတစ်ဆုံး ငေးငိုင် မျောပါသွားစေပါတော့တယ်။ ရွှေရည်က လက်ခုပ်တစ်ချက် တီးလိုက်ပြီး-

'ရေလည်မိုက်တယ်ကွာ။ ကလေးလည်းပါ၊ ခွေးလည်းပါ၊ တေးလည်းပါ လန်ထွက်နေတာပဲ' ဆိုတဲ့ ချီးကျူးသံအဆုံးမှာ ဒေါ်ခင်ဆွေရီလည်း ပြုံးလိုက်မိတယ်။

'မေကြီး၊ ကန်စုရောက်ရင် အုန်း…ဘာရည်ဆိုလား သောက်ရမှာလားဟင်'

'အုန်းရှုလပတ်ရည်ပါ သမီးရဲ့။ အုန်းသီးနုနုရှိရင် သောက်ရမှာပေါ့၊ ရှေ့မှာ ရောက်တော့မှာပါ'

ခဏနေတော့ ကန်စုရောက်တယ်။ အစ်ကိုဝမ်းကွဲအိမ်ရောက်တယ်ဆို ထမင်းဝိုင်းပြင်နေတာနဲ့ တည့်တည့်တိုးတော့ သူတို့ပါလာတဲ့ ထမင်းချိုင့်ကို ပေးလိုက်ပြီး ဆွေမျိုးတွေ ထမင်းဝိုင်းဖွဲ့လိုက်တော့တာပေါ့။ ငယ်ဘဝ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေပြောရင်း ဒီလို လက်ဆုံစားရတဲ့ ထမင်းဝိုင်းဆိုတာ ဘဝမှာ နောက်ဆုံးအကြိမ်ဖြစ်ရင် ဖြစ်နေမှာလို့ တွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်မိသေးတယ်။ အချိန်တွေက အကုန်မြန်လိုက်ပါဘိ။ ရေနွေးကြမ်းဝိုင်းမှာ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့နေတုန်း ဗြုန်းဆို ရွှေရည့်ရဲ့အသံကို ကြားလိုက်ရ တယ်။

'မကြီးရေ…ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး… ပုစွန်တုပ်ကြီး တစ်ကောင်မိလာပြီ'

အို ဟုတ်ပ။ သမီးလက်ထဲမှာ ပုစွန်တုပ်ကြီးတစ်ကောင် ခြေကားရားလက်ကားရားနဲ့။

'သမီး…နင် ဘယ်က ရလာတာတုံး'

'ကိုမြင့်စန်း ငုပ်ပေးတာလေ… ကိုမြင့်စန်းက ရေငုပ်တာ ရေရေလည်လည် ကျွမ်းတယ်။ မီးဖုတ်စားရင် ရှယ်ပဲတဲ့…လုပ်ပေးကြပါဦး'

ဆွေမျိုးတွေလည်း မနေသာတော့ဘူး။ ရွှေရည် ပုစွန်မီးဖုတ်စားနေတာမြင်မှ ဒေါ်ခင်ဆွေရီ သတိထားမိလိုက်တော့တယ်။ ပုစွန်တုပ်ငုပ်လို့ ရတယ်ဆို ရေကျချိန်ရောက်နေပြီပေါ့။ သူ သတိပေးလိုက်မှ ပြန်ဖို့ သတိရကြတော့တယ်။ အပြန်ခရီးမှာ ပုဆိုးရေစိုကို ခါးတောင်းကျိုက် မောင်းလာတဲ့ မောင်မြင့်စန်းကိုမြင်မှ ရွှေရည်နဲ့ မောင်မြင့်စန်းတို့ လိုအပ်တာထက် ပိုရင်းနှီးနေတာကို ဒေါ်ခင်ဆွေရီ သတိပြုမိလိုက်တယ်။

❑

၁၁။

ဒေါ်ခင်ဆွေရီလည်း ကန်စုမှ ပြန်ရောက်လာပြီး ကတည်းက မေ့းခနဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်မှာ ညနေလေးနာရီခွဲကျော်မှ နိုးတော့သည်။ ဆန်ဆိုင်ရှေ့ထွက်လာသောအခါ ဒေါ်ပိုးကျင်ကို ဆန်အိတ်များကြားမှ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရ၏။

'အပိုး…သမီးတစ်ယောက်များ တွေ့မိလား'

'ညည်းသမီး ပွဲထောင်ပေါ်က မဆင်းဘူး…ခေါ်လို့လည်း မရဘူးအေ'

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ ကမ်းနားဆီ လှမ်းလာခဲ့သည်။ တွေ့မယ့်တွေ့တော့လည်း ရွှေရည်က ပွဲထောင်နံရံကိုကျောမှီ၍ ဒူးနှစ်ချောင်းကို ချိတ်ကာ MP3 ဖြင့် ဖိမ်ကျနေပါ၏။

'သမီး…နင် ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ'

ကျောပေးထားသော ရွှေရည်က လှည့်၍ပင် မကြည့်။ နားကြပ်ထဲမှ သီချင်းသံကြောင့် သူ့အသံကို ကြားလိုက်ပုံမရပေ။

'ဟဲ့ ရွှေရည်…ဘာလုပ်နေတာလဲ'

ဒုတိယအကြိမ် အသံကို မြှင့်၍ အော်လိုက်တော့မှ-

'ခံစားနေတာလေ'ဟု နားကြပ်ကို ချွတ်ကာ ပြုံးစိစိဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

'အံမာ…ဘာတွေ ခံစားနေရတာလဲ။ သေချင်ပြီထင်တယ်'

'မကြီးကလည်း ဆူဖို့ချည်းပဲ။ မြစ်ပြင်ကြီးရဲ့ သဘာဝအလှကို ခံစားနေတာပေါ့။ ရန်ကုန်မှာ ဒီလိုဖီးလ်မျိုး ရလို့လား၊ လေတဖြူးဖြူး လှိုင်းတလှုပ်လှုပ်နဲ့ အပီလန်းတယ်။ မကြီး သမီးကို ကားဝယ်မပေးနဲ့တော့ ပွဲထောင်ပဲ ဝယ်ပေးတော့နော်'

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ ဆွံ့အသွားလေသည်။ သူ၏ ရင်ဘတ်ထဲ၌ အနှစ်နှစ်အလလက အိပ်မောကျနေခဲ့သော မြစ်တစ်စင်းသည် အဘယ်အတွက်ကြောင့် ပြန်လည်နိုးထလာကာ သမီးဖြစ်သူ၏ နှလုံးသားထဲသို့ စီးဝင်သွားခဲ့လေသနည်း။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သူတစ်ယောက်၏ မြစ်ကိုပစ်၍ မြို့ကိုချစ်ခဲ့သော ရိုးရာ ပျက်ယွင်းခဲ့မှုအတွက် သမီးလေးမှာ ကျိန်စာသင့်ခဲ့လေပြီလား။

'ရေပြန်တက်နေပြီ။ သမီး ရေကူးလိုက်ဦးမယ်'

ရွှေရည်က ပြောပြောဆိုဆို တံတားတိုင်တွင် ချည်ထားသော ပွဲထောင်ဦး ကြိုးကို ဆွဲလိုက်၍ တံတား၌ ကပ်စေလိုက်ပြီး လှမ်းတက်လိုက်ပါတော့သည်။

'ခပ်ချိုးပါလား သမီးရယ်။ ရေက နီးနီးလေးဟာ'

'ဟာ…မကြီးကလည်း အုန်းရည်သောက်ရင် ရေနိုင်နိုင်ချိုးရတယ်ဆို၊ သမီးက အရည်တင်မကဘူး။ အဖတ်တွေပါအများကြီး စားထားတော့ ခပ်ချိုးရုံနဲ့ မရဘူး။ ဆင်းကူးမှကိုရမှာ။ ခေါင်းရင်းက ကွက်လပ်က သမီးအရပ်နဲ့မီတယ်… အဲဒီမှာ ကူးမယ်။ ပြီးတော့ ကိုမြင့်စန်းရှာပေးထားတဲ့ အုန်းသီးရှိတယ်။ ဝါးတံကို ချိုင်းကြားညှပ်ထားလိုက်ရင် မနစ်တော့ဘူး'

ရွှေရည်က လူကြီးပုံစံ ဟန်ပါပါပြောပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။ သမီးက ရေကူးတတ်သားပဲဟု တွေးကာ ဒေါ်ပိုးကျင်ရှိရာ ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

'အန်တီ…ဘယ်က… ပြန်လာလဲ'

လမ်းကို ဖြတ်ကူးလိုက်… စဉ် နှုတ်ဆက်သံကြား… လှည့်ကြည့်မိလိုက်၏။

'မောင်မောင်ဟန်… လား။ ကမ်းနားက ပြန်… တာပါကွယ်၊ သမီးလေ… ပွဲထောင်ပေါ်က မတက်… သွားခေါ်တာ အခုလည်း… ကူးဦးမလို့တဲ့။ မင်း… ဘိုကလေး မပြန်သေး… လား'

'မနက်ဖြန် ညနေ… ပြန်မှာပါ။ ကျွန်တော်… ဘာရယ် မဟုတ်ဘူး… နေနေတာ။ အိမ်အလုပ်… ရှိသေးတယ်၊ အခု… အိမ်က ဖုန်းတဂွမ်ဂွမ်… နေပြီ။ ရွှေရည်က မြ… ကုန်းမှာ ပျော်နေပုံရတာ… ဘိုကလေးအလည်လာ… လား အန်တီရဲ့၊ နေ့ချင်း… ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့'

'ဘိုကလေးကို… ကားနဲ့ပဲ လာတော့… ကွယ်။ သမီးက တစ်… မရောက်ဖူးတော့ အ… အဆန်းဖြစ်နေတာပေါ့ အ… တို့လည်း မနက်ဖြန် ရှ… နဲ့ ပြန်ဖို့ စီစဉ်ထားတ… သွားဦးမယ်ဟေ့'

မောင်မောင်ဟန်… နှုတ်ဆက်ပြီး ဒေါ်ပိုး… ရှိရာ ဆန်ဆိုင်ဆီသို့ ထွ… သည်။ ဒေါ်ပိုးကျင်နှင့်… လျှင် ဒေါ်ခင်ဆွေရီမှာ… စရာစကားများ အလို… ပေါ်လာ၏။ ထိုစဉ် ရွှေ… က အုန်းသီးခြောက်… ကို နှစ်ပေကျော်… ဝါးလုံးဖြင့် ဟိုက်… ထိ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

း၊ ဒီဘက်ထိပ်တစ်လုံး ်းချိတ်ထားသော ရေကူး င် အုန်းသီးခြောက်ကို ဆွဲ ၍ ထွက်လာသည်။ ဒေါ်ပိုး ကျင်က လှမ်းမေးလိုက် သည်။

'ရွှေရည် တူမလေး။ ဘယ်သူတွေနဲ့ ကူးမှာလဲ'

'မနီနီစိုးရယ်၊ အစ်မ ကြီးနှစ်ယောက်လည်း ပါ သေးတယ်၊ သမီးက ရေကူး တတ်ပါတယ်၊ ရေနက်ထဲ သွားပါဘူး။ အုန်းသီး သည်းရှိတာပဲ'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ သမီးလည်းပါတာပဲ' ဟု နီစိုးက ဝင်ပြောသည်။

ရွှေရည်နှင့် နီနီစိုးတို့ ထွက်သွားသည်နှင့် ဒေါ်ခင် ဆွေရီနှင့် ဒေါ်ပိုးကျင်တို့ နှစ် ယောက်၏ နားထောင်သူမရှိ၊ ပြောသူသာရှိသော စကား ဝိုင်းကြီး စတင်ပါတော့၏။ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ် ယောက်ကြည့်ကာ လက်ဖက် အုပ်နှင့် ရေနွေးကြမ်းခတ် ဘူးအလယ်မှာချ၍ အချင်း ချင်း ပေါင်ပုတ်လိုက်၊ ဒူးတို့ လိုက်၊ ခေါင်းနှစ်လုံးက လည်း ပူးတုံ့ခွာတုံ့ရှိလိုက်နှင့် ပြောကြသည်မှာ တိုးတိုးတစ် မျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တစ်ဖုံ နည်း မျိုးစုံအောင် ရှိလှ၏။

ထိုစဉ် ရွှေရည်တို့ ရေ ကူးနေသော ကွက်လပ်ဆီမှ ဆူဆူညံညံအသံများ ထွက် ပေါ်လာသည်။

'မောင်မြင့်စန်းရေ။ မြန်မြန်လာဦးဟ၊ အဲဒီက ဟာတွေ အကုန်ထားခဲ့ပြီး ဒီကို မြန်မြန်လာစမ်း'

နီနီစိုး၏ ကျယ်လောင် စူးရှသောအသံ။ မောင်မြင့် စန်း ဆန်စက်ထဲမှ ပြေးထွက် သွားသည်။

'ဘယ်နားလဲ၊ နေရာ ပြစမ်း'

မောင်မြင့်စန်း၏ အသံ ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ဒေါ်ပိုးကျင်နှင့် ဒေါ်ခင်ဆွေရီ တို့ နှစ်ယောက်လုံး ငေါက် ခနဲ ပြိုင်တူရပ်ကာ အပြေး တစ်ပိုင်း ထွက်လာခဲ့တော့ သည်။ ရေစပ်တွင် လူတစ် စုကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ငါ့ သမီးလေး ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ရွှေရည် ဘာမှ မဖြစ် ဘူး။ ဟန်းချိန်းရေထဲ ပြုတ် ကျသွားလို့' ဟု နီနီစိုးက ပြောသည်။ ရွှေရည့်မျက်နှာ ဆီးရွက်လောက်သာ ရှိတော့ ၏။

'ဒီကလေးနှယ်။ ဒီ လောက်တောင် ကဲရလား။ လက်မှာဝတ်ထားတဲ့ ဟန်း ချိန်း ရေထဲပြုတ်ကျရတယ် လို့၊ မောင်မြင့်စန်း ဘာလုပ် နေလဲ။ တွေ့အောင်ရှာစမ်း။ ဟန်းချိန်းက တစ်ကျပ်သား တောင်ရှိတာ၊ တွေ့ရင် မုန့်ဖိုး ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပေးမယ် ဟေ့၊ ရှာစမ်း' ဟု ဒေါ်ပိုးကျင် က ပြောလိုက်သည်။ ဒေါ်ပိုး ကျင်၏ နောက်ဆုံးပိတ်စကား က ဒေါ်ခင်ဆွေရီအား မျက် နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားစေပါ သည်။ ထို့အတူ မောင်မြင့် စန်းအား လှိုက်ခနဲ ဖြစ်သွား စေပါသည်။ ရွှေရည်၏အား ကိုးတကြီးအကြည့် များ ကြောင့်လည်း မြစ်ရေကို ခန်း သွားစေရမည်ဟု မောင်မြင့် စန်းစိတ်ထဲတွင် ကြုံးဝါးပစ် လိုက်၏။ ဤရွာတွင် သူ့ လောက် ရေငုပ်ကျွမ်းကျင်သူ မရှိ။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤ ဟန်းချိန်းကို မမှောင်ခင် မတွေ့တွေ့အောင် ရှာမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ရွှေရည်၏ တစ်ကျပ် သားဟန်းချိန်း ရေထဲပြုတ် ကျသွားသောသတင်းက ကောက်ရိုးမီးပမာ ပျံ့သွား လေတော့သည်။ လာကြည့် သူ များသထက် များလာ သည်။ ထိုလူအုပ်ထဲတွင် ရွှေ ရည်၏ ဟန်းချိန်းကို မည်သူ မျှ ပြန်မတွေ့နိုင်သော ချောက် ထဲ နက်နက်တစ်နေရာသို့ ရောက်သွားပါစေဟု ဆု တောင်းနေသူမှာ တစ်ဦး တည်းသာရှိပါ၏။ သို့သော်-

မောင်မြင့်စန်းသည် တစ်ချိန်က ဤရွာ၏ ကြေး စား ရေငုပ်သမားဖြစ်ခဲ့သည် ကို ဒေါ်ခင်ဆွေရီ မသိခဲ့ပါ။ လူအားလုံး၏ အကြည့်များ က ရေပြင်ဆီမှာ။ ကိုယ့် အသက်ရှူသံပင် ကိုယ်ပြန် ကြားရလောက်အောင် ငြိမ် သက်လွန်းလှသည်။ ဒေါ်ခင် ဆွေရီလည်း ကိုယ့်ရင်ခုန်သံ တဒုန်းဒုန်းကို ကိုယ်ပြန်ကြား နေရသည်။ နဖူးမှ ချွေးများ စို့လာသည်။ ခြေဆီလက်ဆီ များ ထွက်လာသည်။

ထိုစဉ်က ငြိမ်သက်နေ သော ရေပြင်၌ ရုတ်တရက် ရေပွက်တစ်ခု ပေါ်လာ၍ ဆုပ်ထားသော လက်တစ် ဖက် ရေပြင်ထက်သို့ ဗြုန်းခနဲ ထွက်ပေါ်လာပါတော့သည်။ မရှေးမနှောင်းပင် မောင်မြင့် စန်း၏ ရေမွှန်းနေသော မျက် နှာ-

'ဖရူး... ဖွီး...တွေ့ပြီ ဟေ့...ဒီမှာ'

ရေများကို ထွေးထုတ် လိုက်ပြီး အသက်ကို ဝအောင် မရှူနိုင်သေးဘဲ ဗလုံးဗထွေး ပြောလိုက်သော မောင်မြင့်စန်း ၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။ လက်ခုပ်သံများနှင့် အော်ဟစ် အားပေးသံများ ဆူညံသွား သည်။

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ၏ ဝမ်း ဗိုက်ဆီမှ ဆို့တက်လာသော အလုံးတစ်ခုသည် မျက်နှာဆီ အရောက်တွင် အပြုံးအတု အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပါတော့ ၏။ မောင်မြင့်စန်း၏ လက် ထဲမှ ရွှေရည်စိမ်ဟန်းချိန်းကို စိတ်နာနာနှင့် လှမ်းယူလိုက် ကာ-

'ကျေးဇူးတင်လိုက် တာကွယ်...ငါ့တူကယ်ပေ လို့သာပေါ့' ဟုသာ ပြောလိုက် ပါတော့သည်။

❑

၁၂။

'ရွှေရျေးက ခြောက် သိန်းကျော်နေတယ်မလား။ ရေအဆုံး ကုန်းတစ်ဝက်ဆို တာ ဒေါ်ဒေါ်တို့လည်း သိ သားပဲ။ ကျွန်မတို့က တစ် ကျပ်သားအပြည့် ဖိုးလည်း တောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး.. တစ်ဝက်နှုန်းလောက်ပဲ မုန့် ဖိုးအဖြစ် တောင်းတာပါ။ ဒေါ်ဒေါ်တို့အနေနဲ့လည်း သုံး သိန်းလောက်တော့ ပေးနိုင်ပါ တယ်။ ကျွန်မတို့က ဒီငွေ လေးနဲ့ ရှိုးစီးပွဲထောင်လေး တစ်စီးဝယ်ပြီး အော်ဒါလိုက် စားချင်လို့ပါ။ အမေလည်း ကျန်းမာရေးမကောင်းဖြစ်နေ လို့သာ အကူအညီသဘော တောင်းရတာ ဖြစ်နိုင်ရင် မယူ ချင်ပါဘူး'

မောင်မြင့်စန်း အစ်မရဲ့

www.burmeseclassic.com

နတ်သံနှောပြောလိုက်တဲ့ စကားက ဒေါ်ခင်ဆွေရီကို ရင်တုန် ပန်းတုန်ဖြစ်သွားစေတော့တယ်။ ခက်တာက လုံးဝ မပေးနိုင်ဘူးဟော့။ မင်းတွေ့တဲ့ပစ္စည်း မင်းယူသွားတော့လို့ ငြင်းဆန်လိုက်လို့ကလည်း မဖြစ်။ မတော် ဈေးထဲသွားရောင်းလိုက်ရင် အရှက်ကွဲရချည်သေးရဲ့။ ခုတော့ ဘာမှမသိတဲ့ တောသူမက လေးထောင်တန် ရွှေရည်စိမ်ဟန်းချိန်းကို သုံးသိန်းတောင်းနေလေပြီ။ ဒေါ်ခင်ဆွေရီ အကျပ်ရိုက်နေချိန်မှာ ဒေါ်ပိုးကျင် အသံထွက်လာတယ်။

'နင်တို့ကလည်းဟယ် တောင်းရက်လိုက်ကြတာ၊ ဒါ ငါ့ညီမပါဟဲ့၊ ငါ့မျက်နှာတော့ ထောက်ဦးမှပေါ့။ မသာပါးစပ်ထဲက ပိုက်ဆံအတင်းနှိုက်ယူနေသလို ဖြစ်နေပြီ။ ငါကလည်း တွေ့ရင် ပေးမယ်လို့ ပြောပြီးသားပဲ။ တစ်ချီတည်းနဲ့ ဘဝပြောင်းသွားအောင်ထိတော့ မကြံကြနဲ့ဟော့။ ဘာမှ မပြောနဲ့တော့ တစ်သိန်းပေးမယ်…ဒါပဲ'

ဒီတစ်ခါတော့ ဒေါ်ပိုးကျင်စကားလည်း အောင်မယ့်ပုံ မပေါ်တော့ဘူး။

'ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်လို့ပါ ဒေါ်ဒေါ်ပိုးရယ်။ ဒေါ်ဒေါ်ပိုးပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်… ဒေါ်ဒေါ်တို့အတွက် သုံးသိန်းဆိုတာ မမတင်းလောက်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့မှာသာ မိသားစုငါးယောက်ရဲ့ ဘဝတွေပါ။ ကျွန်မသားအကြီးဆို ကျောင်းတောင် မထားနိုင်လို့ ဒေါ်ဒေါ်ပိုး ထားပေးနေတာပါ။ ဒေါ်ဒေါ်ပိုး အသိဆုံးပါ။ အခကြေးငွေသဘော တောင်းတာ မဟုတ်ဘဲ။ အကူအညီတောင်းတာပါ'

'ဟေ့ မောင်မြင့်စန်း မင်းက တစ်ယောက်တည်း မလာဘဲ ဘာသဘောနဲ့ စစ်ကူတွေ ခေါ်လာရတာလဲ။ ဒီမယ် မင်းအစ်မနဲ့ ငါနဲ့ အပေါက်အလမ်း မတည့်ဘူး။ ဘယ့်နှယ်ကွယ်၊ ရှိုးစီးတစ်စီးပိုင်ချင်သတဲ့။ ဒီရွာမှာ မင်းတစ်ယောက်တည်း ရေငုပ်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အခြားလူခေါ် ငုပ်ခိုင်းလည်း ရတယ်ဟော့'

ဒေါ်ပိုးကျင်က ရေနွေးခွက်ကို ဒုန်းခနဲ ဆောင့်ချလိုက်ရင်း ဒေါ်နဲ့မောနဲ့ ပြောလိုက်တယ်ဆို မောင်မြင့်စန်းလည်း မနေသာတော့ဘူး။

'ဒီလိုလုပ်ပါလား ဒေါ်ဒေါ်ရယ်။ ကျွန်တော် ဒေါ်ဒေါ်တို့ဆီမှ စုထားတဲ့ငွေငါးသောင်းလောက်ရှိပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ ကောင်ကလည်း ဟိုဘက်ကမ်း ဦးအောင်မောင်းသစ်စက်က ကုက္ကိုသားနဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ကောင်ပါ။ ကုက္ကိုမို့လည်း သုံးသိန်းခွဲနဲ့ရတာပါ။ ကျွန်တော့်ကို နှစ်သိန်းလောက်တော့ပေးပါ။ စုထားတဲ့ငွေနဲ့ ပေါင်းလိုက်ပြီး ပေးထားလိုက်ရင် ကျန်တာကို လစဉ်သွင်းသွားမယ်ဆို ရလောက်ပါတယ်'

ဒေါ်ပိုးကျင်က ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ အကြည့်နဲ့ လှမ်းကြည့်တယ်။ သင့်တင့်တဲ့ နောက်ဆုံးဈေးဖြစ်ဖို့တော့ သေချာသွားပြီ။ နှစ်သိန်း၊ အဲဒီ နှစ်သိန်းပေးဖို့ရာ အဆင်သင့် မရှိဘူး။ ဒေါ်ပိုးကျင်ဆီက ခဏာယူပေးဖို့ပဲ ရှိတယ်။ နောက်မှ ပြန်ပေးပေါ့။ ဟုတ်တယ်။ ဒီနည်းပဲ ရှိတော့တာပဲ။ ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ အတိုင်းပြောတော့မယ် လည်းလုပ်ရော ပုဏ္ဏားကွယ်မှာ ကပ်ပြီး တစ်ချိန်လုံးငြိမ်နေတဲ့ မောင်မောင်ဟန့်ဆီက စကားသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာတယ်။

'ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် ပြောပါရစေ ကိုမြင့်စန်း ခင်ဗျား နှစ်သိန်းဆို ကျေနပ်ပြီနော်။ ခင်ဗျား အစ်မနဲ့ တိုင်ပင်ချင် တိုင်ပင်လိုက်ဦး'

'ဟုတ်ကဲ့…ရပါပြီ'

မောင်မြင့်စန်းဆီက မဝံ့မရဲနဲ့ လေသံတိုးတိုး ထွက်လာတယ်။

'ကောင်းပြီဗျာ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုမြင့်စန်း။ ရော့ ဟောဒီမှာ နှစ်သိန်း သေသေချာချာ ရေယူပါ။ ဘိုကလေးသားတွေဟာ ကိုယ့်ဆီရောက်လာတဲ့ ဧည့်သည်ကို ကူညီလိုက်တယ်ဆိုတာပဲ ဖြစ်သင့်တယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ပြီးခဲ့တာတွေ မေ့လိုက်ပြီး ဒီငွေနဲ့ ခင်ဗျားဘဝကို ကြိုးစားတည်ဆောက်ပါ'

မောင်မောင်ဟန့်မျက်နှာမှာ မာန်မရှိဘူး။ မာနမရှိဘူး။ သူ့ရဲကောင်းဖြစ်လိုတဲ့ အမူအရာမျိုး မတွေ့ရဘူး။ တကယ်ကို အေးဆေးတည်ငြိမ်နေပါတယ်။

'အန်တီပိုးနဲ့ အန်တီခင်ကိုလည်း တစ်ခု မေတ္တာရပ်ခံပါရစေ။ ရွှေရည်ကိုရောပေါ့။ ဒီငွေဟာ ကျွန်တော် ရိုးသားသန့်ရှင်းစွာ ရှာထားတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ငွေတွေပါ။ ကျွန်တော့်ကို [illegible]
နောင်မယ်တစ်ယော[illegible]
သဘောထားတယ်ဆို[illegible]
ဘယ်သောအခါမှ ပြန်[illegible]
မေတ္တာရပ်ပါတယ်။ ဒါ[illegible]
ကျွန်တော်တို့ ဘိုကလေး[illegible]
တွေရဲ့ မေတ္တာလက်ဆောင်[illegible]
ပဲ အသိအမှတ်ပြုပေး[illegible]
ကိုမြင့်စန်းမိသားစုကို[illegible]
နားလည်ပေးဖို့ မေတ္တာရ[illegible]
ပါတယ်'

စကားအဆုံးမှာ [illegible]
မောင်ဟန့်မျက်လုံးအစုံ[illegible]
ရွှေရည်ကို ကြည့်လိုက်[illegible]
ဆို ရွှန်းရွှန်းလဲ့လဲ့ ပြန်[illegible]
နေတဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံကို [illegible]
လိုက်ရတယ်။

❑

၁၃။

'ဒင်ဒေါင်…ဒင်ဒေါ[illegible]
…ဒင်ဒေါင်…ဒင်ဒေါင်'

နာရီသံ ရှစ်ချက်[illegible]
အတူ ဒေါ်ခင်ဆွေရီ အိပ်[illegible]
နိုးလာသည်။ မအိပ်စဖူး [illegible]
လိုက်သည်မှာ ရွှေရည် [illegible]
သွားသည်ကိုပင် မသိလိုက်[illegible]
ညကလည်း နှုတ်ဆက်[illegible]
ထင်၊ ညီအစ်မနှစ်ယော[illegible]
စကားတွေ ထိုင်ပြောလို[illegible]
သည်မှာ လက်ဖက်တစ်[illegible]
ပြောင်သွားပြီး ရေနွေးကြ[illegible]
ဓာတ်ဘူးသုံးဘူး ခန်းသွား[illegible]
သည်။ ဒါတောင် နာရီသံ သုံး[illegible]
ချက်ကြားလိုက်၍သာ အိပ်[illegible]
ဝင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ အခန်း[illegible]
တံခါးဖွင့်၍ ထွက်လိုက်သည်
နှင့် အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်း၏ အိ[illegible]
ကပြင်အစပ်တွင် အကြွ[illegible]
အိတ်တစ်လုံးနှင့် ကျုံ့ကျုံ့[illegible]
လေးထိုင်နေသော မောင်[illegible]
စန်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူထွက်[illegible]သည်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြိမ်သည်နှင့် မောင်မြင့်စန်းက ကိုက်လိုက်လှဲလှဲ ပြုံးပြပြီး-

'ကျွန်တော် ဒေါ်ဒေါ့်ကို ကန်တော့ချင်လို့ပါ'

'ဟယ်…ဘာဖြစ်လို့ ကန်တော့မှာလဲ မောင်မြင့်စန်းရဲ့'

'ဒေါ်ဒေါ်တို့ဟာ ကျွန်တော်တို့မိသားစုရဲ့ ကျေးဇူးရှင်တွေမို့ပါ။ ဘာကယ်ဆို ဒီလိုအခွင့်အရေး မျိုး ကျွန်တော် မယူသင့်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်မှာလည်း လွှန်ဆန်နိုင်တဲ့ အကြောင်း တွေရှိလို့ပါ။ ဒေါ်ဒေါ်ပိုးကိုလည်း ကန်တော့ပြီးပြီ… ရွှေရည်နဲ့ ကိုမောင်မောင်ဟန်ကိုလည်း တောင်းပန်ပြီးပါပြီ။ အခု ဒေါ်ဒေါ့်ကို ကန်တော့ချင်လို့ စောင့်နေတာ။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါနော် ဒေါ်ဒေါ်'ဟု ပြောရင်း ဦးချ ကန်တော့လိုက်ပါတော့၏။

'ရပါတယ်၊ ငါ့တူရယ်။ မင်းအကြောင်းကို အပိုးပြောပြလို့ ဒေါ်ဒေါ် သိထားပါတယ်။ ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပဲပေါ့။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရွေးချယ်နေရ ဆုံးဖြတ်နေရတာပဲ။ မှန်တာလည်း ရှိသလို မှားသွားတာလည်းရှိတာပေါ့ကွယ်။ မှားရင် မှားတယ်လို့ သိတော့ ပြင်လို့ရတာပေါ့။ ပြီးခဲ့တာတွေ မေ့လိုက်ပြီး မင်းဘဝကို ကြိုးစားတည်ဆောက်ပါ။ မင်းအဆင်ပြေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရင် ဒေါ်ဒေါ်ဝမ်းသာနေမှာ။ ကဲ ငါ့တူလေး ထ…ထတော့ … အောင်မြင်ပါစေကွယ်'

'ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ။ ကျေးဇူးပါပဲ ဒေါ်ဒေါ်၊ ဒါလေးကို ကျွန်တော့်ရဲ့ မေတ္တာလက်ဆောင်အဖြစ် လက်ခံပေးပါနော်။ ငါးခြောက်နဲ့ ပုစွန်ခြောက်ပါ'

'အေးကွယ်…မင်းရဲ့ စေတနာကို ဒေါ်ဒေါ် လက်ခံပါတယ်…ကျေးဇူးပါပဲကွယ်'

'ဩော်… ဒေါ်ဒေါ့်ကို ပြောရဦးမယ်… ကျွန်တော် ဒီမနက်ပဲ ရှိုးစီးလေးရလိုက်ပြီ…ဒေါ်ဒေါ်တို့ သင်္ဘောဆိပ် ဆင်းရင် ကျွန်တော့်ကောင်နဲ့ လိုက်ပို့ပေးပါရစေနော်'

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ ဝမ်းသာကြည်နူးစွာ ပြုံးလိုက်မိပါ၏။

စက္ကန့်…မိနစ်…နာရီများက လျင်မြန်စွာ ကုန်လွန်သွားခဲ့သည်။ ညနေ ရေချိုးပြီးကတည်းက ရွှေရည်က ရောဝတီ၏ နေဝင်ဆည်းဆာအလှကို ကြည့်ချင်ပါသည်ဟုပြောကာ တံတားထိပ်မှာ သွားထိုင်နေလေ၏။ မကြာမီ ရွှေရည်ရှိရာသို့ မောင်မောင်ဟန် ရောက်လာသည်။

'ရွှေရည်…ဒီည ပြန်တော့မယ်နော်'

'ဟုတ်'

ရွှေရည်က မောင်မောင်ဟန်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်၏။

'ကိုယ်လည်း…ဒီည ကောင်နဲ့ပြန်မှာပါ၊ ရန်ကုန်ရောက်ရင် ပျော်နေမှာပေါ့နော်။ ကိုယ်ကတော့ ရွှေရည့်ကို တစ်သက်စာ သတိရနေတော့မှာပါ'

ရွှေရည်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်လိုက်ပြီး မှိုင်းညို့နေသော တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ငေးကြည့်နေမိသည်။ မောင်မောင်ဟန် စိုက်ကြည့်မိနေသော ရွှေရည်၏ မျက်ဝန်းနက်ထဲမှ မှိုင်းညို့မှုများသည် တစ်မုဟုတ်ချင်း ပြောင်းလဲသွားကာ ရွှန်းစိုတောက်ပသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ မသိမသာ ရွှေ့လျားသွားသော ရွှေရည်၏ မျက်ဝန်းအစုံ ကြည့်ရာဆီကို လိုက်ကြည့်မိလိုက်၏။

သူတို့နှစ်ဦး၏ မြင်ကွင်းထဲသို့ လှိုင်းတဖွေဖွေဖြင့် ဦးမော့ကာ ပြေးဝင်လာသော ရှိုးစီးပဲ့ထောင်တစ်စီးကို မြင်လိုက်ရသည်။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် နီးသထက်နီး၊ နီးသထက်နီးလာ၍ သူတို့နှစ်ဦးရှိရာ တံတားဆီသို့ ညင်သာစွာ ဆိုက်ရောက်လာပါတော့သည်။ မောင်မြင့်စန်းက-

'ရွှေရည်တို့ ပစ္စည်းတွေ ပဲ့ထောင်ပေါ်တင်ထားလို့ရပြီ။ ကိုမောင်မောင်ဟန်လည်း တင်စရာရှိရင် တင်ထားလိုက်လေ။ ဒီည ပြန်မှာပဲမလား။ ထမင်းရော စားပြီးကြပြီလား'

'မစားရသေးပါဘူးဗျာ'

'စားထားကြရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်… ရေလှည့်သင့်တော့ ရုပ်ပြေးက စောလိမ့်မယ်'

ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး နောက် တံတားဆီမှ ဖယ်ခွာခဲ့ကြပါတော့သည်။ သူတို့သုံးဦးလုံး ဆန္ဒအိတ်များကြားမှ မျက်ဝန်းတစ်စုံကို သတိမပြုမိလိုက်ပေ။

❑

၁၄။

'ကိုကြီးစိုး ကျွန်မတို့ ပြန်တော့မယ်နော်… အပိုးကို အပါခေါ်ပြီး ရန်ကုန်လာမယ်လို့ ကတိပေးစမ်းပါ'

'အေးပါဟ…ငါတို့ လာခဲ့ပါ့မယ်… ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ကြဟေ့'

'ငါ့တူမတို့ ဖနီးမောင်နဲ့ ကိုလည်း နှုတ်ဆက်တယ်ဟေ့…ငါ့ကလေးနှစ်ယောက် လက်လွှတ်ကုန်ရင် ငါ မြင်းကကုန်းမှာ ပြန်နေတော့မယ်'

'ဟဲ့ကောင်မ… ညည်း တကယ်ပြောနေတာလား'

ဒေါ်ခင်ဆွေရီ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပြုံးပြလိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်ပြန်မယ့် သူတို့နှစ်ဦးသားအမိနဲ့ ဘိုကလေးပြန်မယ့် မောင်မောင်ဟန်ကို ဒေါ်ပိုးကျင်တို့ သားအမိနဲ့ မောင်မြင့်စန်းက လိုက်ပို့ကြပါတယ်။ ရုပ်ပြေးသင်္ဘောကြီးအပေါ် ခြေချမိလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်-

'ရွှေရည်… ဟန်းချိန်းလေးကို အမြဲဝတ်နော်'ဆိုတဲ့ အသံနဲ့၊ 'ရွှေရည်…ပဲ့ထောင်က နင့်ပဲ့ထောင်ပါနော်'ဆိုတဲ့ အသံနှစ်ခု ပြိုင်တူ ထွက်ပေါ်လာပါတော့တယ်။

ရန်ကုန်အပြန်ခရီးမှာ ဒေါ်ခင်ဆွေရီအတွက် သမီးကို ပြောစရာစကားတွေ ရင်နဲ့အပြည့်ပါလာခဲ့လေပြီ။ လူတွေအကြောင်း…၊ လောကကြီးအကြောင်း…၊ ဘဝတွေအကြောင်း…၊ ကံကြမ္မာတွေ အကြောင်း…။

သင်္ဘောက မြစ်ပြင်ကြီးကို အလျားလိုက် ထိုးခွဲခုတ်မောင်းနေလေရဲ့။

သင်္ဘောပေါ်က ဘဝတွေလည်း…။ ■

ညီငယ်လေး

www.burmeseclassic.com

ရွှေအသစ်

ရွှေအမြုတေ ရုပ်စုံမဂ္ဂ

အမှတ် ၂၉၃၊ ငြိမ်

ရွှေအသစ်ကို ရောက်လာတဲ့စာမူအများစုက အရင်
စာရင် မှုကွဲအောင် ကြိုးစားကြတယ်ဆိုပေမဲ့ ထူးမခြား
အကြောင်းအရာ၊ အရေးအဖွဲ့၊ အနေအထားမှာပဲ ရှိနေသေး
ကို စိတ်မကောင်းစွာ တွေ့ရပါတယ်။ ကြိုးစားကြပါဦး

❑

၁။ *သိစိတ်မွေးသောမြစ်များ၏ဒဏ်*

၂။ *လောကဓံတရားကို စိန်ခေါ်သူ*

ပွေးဒူးထူးကျော်(မင်းတုန်း)

'သိစိတ်မွေးသော မြစ်များ၏ဒဏ်'က ကိုယ် ပြောချ
အကြောင်းအရာကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကျေကျေလည်
သဘောပေါက်ပုံမရတဲ့ခေါင်းစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ သားအမေ
အကြောင်း ရေးလိုရင်းဖြစ်ပြီး အရေးအသားအားနည်း
လှပါတယ်။ စာများများဖတ်ပါဦး။

'လောကဓံတရားကို စိန်ခေါ်သူ'ကလည်း မိသား
မေတ္တာအကြောင်းဖြစ်ပြီး ထူးခြားမှုမရှိပါဘူး။

၃။ *ချို၊ ချဉ်၊ ခါး*

ဂျူပီတာ

ဓာတ်ကြောင်းပြောဖို့လောက်ပဲ အားထုတ်ထားပြီး
ပညာအားနည်းတဲ့စာမူတစ်ပုဒ်ပါ။ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်အတွက် အ
တွေဟာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သင့်ပါတယ်။ စာများများ
ပါဦး။

၄။ *မှော်ဝင်ကကြိုး*

စူးရှကို

သာမန်အချစ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး အရေးအသား
နည်းနေပါတယ်။ စာဖတ်ပြီးမှ စာရေးဖို့ ကြိုးစားပါ။

၅။ *မျက်ရည်စစ်တမ်း*

ညီစောရန်နောင်

စာအရေးအသား ပြေပြစ်ပါတယ်။ အကြောင်းအရာ
အဘိုးတစ်ယောက် မေတ္တာအကြောင်းဖြစ်ပြီး ထူးခြားမှုမရှိ
ဘူး။ ဓာတ်ကောင်အားပြုစာမူဖြစ်ပေမဲ့ ဓာတ်ကောင်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီဆက်ပိုပြီး ရုပ်လုံးကြွလာအောင် ပုံဖော်နိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိတဲ့အတွက် အားနည်းသွားရတဲ့စာမူပါ။

၆။ *တာယာဉ်နှင်း၍ မစီသာ*

ဒီလှိုင်းဝင်း(မန္တလေး)

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်တစ်ဦးရဲ့ခံစားမှုကို ရေးဖွဲ့ထားတာဖြစ်ပေမဲ့ အနုပညာအားနည်းပြီး ဆွဲဆောင်မှုမရှိလှပါဘူး။

၇။ *စတုတ္ထမြောက် ပန်းသီးပိုင်ရှင်*

မောင်ကျောင်းသား(ပခုက္ကူ)

တိုတောင်းလွန်းလှတဲ့စာမူတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး အကြောင်းအရာ၊ အတွေးအမြင် အားနည်းသလို စကားပြေ၊ စကားပြောရေးတွေးကာ စာလုံးပေါင်းအမှားတွေ များလွန်းလှပါတယ်။ စာများများဖတ်ပါဦး။

၈။ *အယ်ဂျာရာ*

၉။ *ရွှေဖြည်ငွေဖြည်တန်းပါလို့*

၁၀။ *အလွဲသုံးစားမှု*

ကျင်ကိုချစ်

ဆောင်းပါးအရေးအသားမျိုးနဲ့ ရေးထားတဲ့ စာမူတွေဖြစ်ပါတယ်။ စကားပြေ၊ စကားပြော ရောနေပြီး အဖွင့်တွေ ဆွဲဆောင်မှုမရှိပါဘူး။ ရွေးချယ်ထားတဲ့အကြောင်းအရာအားလုံးမှာ ကျန်တဲ့စာရေးဆရာတွေ ရေးလေ့မရှိတဲ့အကြောင်းအရာတွေမို့ စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပေမဲ့ အရေးအသားဆွဲဆောင်မှု အားနည်းသလို အနုပညာအားနည်းတဲ့အတွက် စာမူကောင်းတွေဖြစ်မလာပါဘူး။ စာမူရဲ့အဆုံးသတ်တွေမှာလည်း စာဖတ်သူ ဘဝင်ကျအောင် ဆွဲဆောင်သွားနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဝတ္ထုများများဖတ်ပြီး ကြိုးစားပါဦး။

၁၁။ *ဖေဖေ့သမီး*

၁၂။ *ချစ်ရှုမှက်*

ထော်ဦး(ဘားအံကွန်ပျူတာ)

'ဖေဖေ့သမီး'က စာရေးဆရာ မင်းလူရဲ့သမီးနေရာကနေခံစားရေးဖွဲ့ထားတဲ့ စာမူတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ အရေးအသားသင့်ပေမဲ့ ကိုယ်စားဝင်ခံစားရေးဖွဲ့ထားတာမို့ အားနည်းသွားရတဲ့စာမူဖြစ်ပါတယ်။ 'ချစ်ရှုမှက်'က အချစ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး တိုလွန်းတဲ့အတွက် စာညွှန့်ဆန့်သွားပါတယ်။

၁၃။ *ပျောက်ဆုံးသူ*

ဖွဲ့နေရောင်

အရေးအသားသင့်ပါတယ်။ အကြောင်းအရာက သာမန်လူလူချင်း အလိမ်အညာတွေအကြောင်း ဖြစ်နေတာမို့ ဆွဲဆောင်မှုအားနည်းသွားတာပါ။ ပြောချင်တာကို ဦးတည်မသွားဘဲ ဘေးရောက်သွားတာတွေလည်း ပါနေပါတယ်။

၁၄။ *မျက်မှန်တစ်လက်ဖြင့် ပစ်ခွင်းသောဆုံမှတ်*

၁၅။ *ကိုယ်တိုင်ရေးပြီး ကတဲ့ပြဇာတ်*

၁၆။ *သံသယဆက်ထုံး*

ကချင်လေး(ဆေး-မန်း)

'မျက်မှန်တစ်လက်ဖြင့် ပစ်ခွင်းသောဆုံမှတ်'က အချစ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး ပုံသဏ္ဌာန်ကို တီထွင်လိုရင်းဖြစ်ပေမဲ့ အရေးအသားမှာ ဆွဲဆောင်မှု အားနည်းနေပါတယ်။ ကျန်စာမူ နှစ်ပုဒ်မှာလည်း အရေးအသား အားနည်းနေသေးတဲ့အတွက် တစ်ဖက်သတ်စကားပြောကိုဖြစ်စေ၊ အပြန်အလှန်စကားပြော သက်သက်ကိုဖြစ်စေ အားကိုးပြီး ရေးဖွဲ့ထားတာတွေ တွေ့ရပါတယ်။ အရေးအသား အလွန်နိုင်နင်းတဲ့အခါကျမှ အဲဒီလို ရေးဖွဲ့မယ်ဆိုရင် အနုပညာမြောက်နိုင်ပေမဲ့ အခုလိုအချိန်မှာ ကိုယ်ပြောလိုရင်းကို ထိရောက်စေမယ့် အရေးအသားနဲ့ တင်ပြပုံမျိုးကို အသုံးပြုသင့်ပါတယ်။ ကြိုးစားပါဦး။

၁၇။ *ကမ္ဘာညီးသစ်နှလုံးသား*

လင်းလက်အောင်(Y.T.U)

အရေးအသားသင့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမျိုးသမီး အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုခံရတဲ့ပုံစံမျိုး အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်ဖြစ်နေပြီး တစ်ဖက်သတ်အပျော့ပေးရတာကို မေတ္တာတရားသဖွယ် ရေးဖွဲ့ထားတာမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအမြုတေ ရုပ်စုံမဂ္ဂဇ
အမှတ် ၂၉၃ ဧပြီ ၂

၁၈။ *ကျွန်မ၏ကောင်းကင်တစ်ခြမ်း*

ဘောဘီဘဲ(ကျောက်ဆည်)

အရေးအသားပြေပြစ်ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်စာလုံးပေါ
အများတချို့ရှိနေပြီး မိဘမေတ္တာကို စာစီစာကုံးဆန်ဆန်
ထားတာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉။ *ရှုပုံ*

၂၀။ *ကျက်ပြီလားဟေ့ ရွှေနွယ်မောင်*

ကိုမောင်မောင်တိုး(တောင်ပို့)

နှစ်ပုဒ်စလုံး ဇာတ်ကောင်အားပြုရေးဖွဲ့ထားတာဖြ
အရေးအသား ဆွဲဆောင်မှုအားနည်းတဲ့အတွက် ဇာတ်ကေ
တွေရုပ်လုံးကြွမလာပါဘူး။ စာများများဖတ်ပါဦး။

၂၁။ *ဝေးရာသို့*

မိုးဆက်အိမ်(ကြာအင်းဆိပ်ကြီး)

အချစ်စာမူအပိုင်းအစလို့ ဆိုရမယ့်စာမူတစ်ပုဒ်ဖြစ်
တယ်။ ဝတ္ထုများများ ဖတ်ပါဦး။

၂၂။ *အတွေ့အကြုံ*

၂၃။ *ဘာတက်နိုင်သေးလဲ*

ရွှေလွှမ်းအောင်(နေပြည်တော်)

ခေါင်းစဉ်ကအစ စာမူတစ်ပုဒ်လုံး စာလုံးပေါင်း အ
ကြီးမှားရုံမက 'ရွှေအသီကဏ္ဍာ' နဲ့ 'တဏ္ဍုတို' လို့ပါ ရည်ညွ
ပေးပို့လာတဲ့ စာမူနှစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ စာများများဖတ်ပြ
စာရေးဖို့ ကြိုးစားပါ။

၂၄။ *ကျွန်တော် ညောင်ရေလောင်းတတ်သည်*

မောင်နိုင်စု

ရေးဖွဲ့ခဲ့တဲ့ ဆေးကုမ္ပဏီအဝယ်တော်ဇာတ်လမ်းဖြစ်
မဲ့ စာဖတ်သူ ဘဝင်ကျနားလည်သွားအောင် မရေးဖွဲ့နိုင်ခဲ့
ဘူး။ ကြိုးစားပါဦး။

၂၅။ *ချစ်ခြင်းမုန်းခြင်းရသ*

ပိုပိုအောင်(ဝန်းသို)

ဖားကန့်နောက်ခံဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး အပြန်အ
စကားပြောတွေကို အားပြုရေးဖွဲ့ထားသလို အနုပညာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်။

၂၆။ *ခိုင်မြဲတဲ့ကြိုး*

၂၇။ *လရောင်ဆမ်းတဲ့လမ်းကလေး*

မိုးထက်ကျော်(ကွင်းကောက်)

'ခိုင်မြဲတဲ့ကြိုး'ကအရေးအသား ပြေပြစ်ပါတယ်။ မြေ:အသွားသံယောဇဉ် အကြောင်းဖြစ်ပြီး အတော်လေးရိုးစင်းနေပါတယ်။ 'လရောင်ဆမ်းတဲ့လမ်းကလေး'ကိုတော့ ဆရာဦးဝင်းငြိမ်းထံ တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

၂၈။ *လိပ်ပြာတစ်ကောင်၏အတ္တုပ္ပတ္တိ*

၂၉။ *အဇ္ဈတ္တ၏သားကောင်*

ရည်ဝေ(လင်းရောင်ခြည်)

စာမူလေးတွေက တိုပြီး ပြောချင်တာကို လှလှပပပြောနိုင်ဖို့ ကြိုးစားထားပါတယ်။ 'လိပ်ပြာတစ်ကောင်၏အတ္တုပ္ပတ္တိ' က အတန်ငယ်ရိုးစင်းနေတဲ့စိတ်ကူးကို ပြန်အသက်သွင်းထားတာဖြစ်နေပြီး 'အဇ္ဈတ္တ၏သားကောင်'ကိုတော့ ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းထံ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

၃၀။ *ကပ်၍မြိုက်ကာ လောင်ကျွမ်းမီး*

၃၁။ *မေတ္တာကမ်းပါး ဘယ်သူဖြို*

အလင်း

အရေးအသား ရိုးစင်းပေမဲ့ ပြောချင်တာကို ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်ပြောနိုင်ပါတယ်။ 'ကပ်၍မြိုက်ကာ လောင်ကျွမ်းမီး' ကတော့ အတော်ကြီး ရိုးစင်းလှပါတယ်။ 'မေတ္တာကမ်းပါး ဘယ်သူဖြို'ကိုတော့ ဆရာဦးဝင်းငြိမ်းထံတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ထပ်မံပြီး ဆရာ ဦးဝင်းငြိမ်းထံ တင်ပြပေးလိုက်တဲ့စာမူတွေကတော့ ပြန်လည်ပြင်ဆင်တင်ပြလာတဲ့ မြတ်ကိုကို(ရှုကွ)ရဲ့ 'အလှည့်ရောက်တော့ နွဲ့ကြည့်ချင်သေးတယ်'၊ ကျော်ဝဏ္ဏရဲ့ 'တံခါးများ'၊ မင်းညိုသွေးရဲ့ 'ဘိုခိုး'၊ မြတ်သာခေတ်ရဲ့ 'သတင်းထူးတွေ သတင်းထူးတွေ'၊ လွမ်းနောင်ရဲ့ 'ထမင်းဝိုင်းပေါ်မှ ကလောင်တစ်ချောင်းရဲ့ရာဇဝင်'တို့ဖြစ်ကြပါတယ်။

❑

ဆရာမ မသီတာ(စမ်းချောင်း) တင်ပေးလိုက်တဲ့ ဝတ္ထုတို ၈ ပုဒ်မှာ တစ်ပုဒ်က ပြန့်ပြင်ရေးသားနိုင်ခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုဖြစ်တာကြောင့် ထွေထွေထူးထူး ပြောစရာမရှိဘဲ ရွေးချယ်ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ ဆရာ မြတ်ကိုကို(ရှုကွ)ရဲ့ 'အလှည့်ရောက်တော့ နွဲ့ကြည့်ချင်သေးတယ်'ဖြစ်ပါတယ်။

ကျန်ဝတ္ထုများကို ဖတ်ကြည့်တဲ့အခါ ဆရာ မိုးထက်ကျော်(ကွင်းကောက်)ရဲ့ 'လရောင်ဆန်းတဲ့လမ်းကလေး'ဝတ္ထုက သာမန်အချစ်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး ရွဲမက်လောက်စရာမရှိတဲ့အတွက် မသုံးဖြစ်ပါ။ ဆရာ အလင်းရဲ့ 'မေတ္တာကမ်းပါး ဘယ်သူဖြို'ဝတ္ထုကတော့ စကားပြောနဲ့ စကားပြေတွေ ရောထွေးနေတဲ့အတွက် အသုံးပြုနိုင်ခြင်း မရှိပါ။ ဆရာ မြတ်သာခေတ်ရဲ့ 'သတင်းထူးတွေ၊ သတင်းထူးတွေ'ကတော့ ခေါင်းစဉ်သာ ထူးခြားပေမဲ့ ဘာမှမထူးခြားတဲ့ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်တာကြောင့် မသုံးဖြစ်ပါဘူး။ ဆရာကျော်ဝဏ္ဏရဲ့ 'တံခါးများ'ဝတ္ထုက အတွေးအခေါ်တစ်ရပ်ကို ပေးစွမ်းနိုင်စွမ်းရှိပေမဲ့ ရေးဖွဲ့ပုံကတော့ ဆွဲဆောင်မှုမရှိတဲ့အတွက် မသုံးဖြစ်ပါဘူး။

ဒီလမှာ ပြီးခဲ့တဲ့လက ရွှေအသစ်အဖြစ် ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းခံခဲ့ရတဲ့ ဆရာ မြတ်သျှိုင်းသွင်ရဲ့ 'ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် မေ့ကျန်ခဲ့တဲ့လမင်း (သို့မဟုတ်) လမင်းလွတ်ပွဲ'ဝတ္ထုမှာ ဖလင်ရိုက်ကူးစဉ်က လွဲမှားတိမ်းချော်မှုကြောင့် ဝတ္ထုရဲ့အစပိုင်း ပါမသွားခဲ့တဲ့အတွက် ဒီလမှာ ပြန်လည်ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ အဲဒီအမှားအတွက် ဆရာ မြတ်သျှိုင်းသွင်နဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်များကို တောင်းပန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီလမှာ ရွှေအသစ်ဝတ္ထုတို ၄ ပုဒ်ကို ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

ဆရာ မြတ်သျှိုင်းသွင်၊ ဆရာ မြတ်ကိုကို(ရှုကွ)၊ မင်းညိုသွေး၊ ရည်ဝေ(လင်းရောင်ခြည်)၊ လွမ်းနောင်တို့ရဲ့ ဝတ္ထုတိုများ ဖြစ်ပါတယ်။

■

ဝင်းငြိမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း လုပ်တဲ့နေရာမှာ အဆင့်ဆင့် ကျော်ဖြတ်ရပါတယ်။ အဲဒီလို ကျော်
တချို့အခေါ်မှာ အရှုံးအရှုံး တစ်ခုတစ်ခု ဖြစ်လိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့ အား
သဲထဲ ရောက်နေ ဖြစ်ကုန်ပါတယ်။ ဆရာ ဖြတ်သျှိုင်းတွင်ရဲ့ ဒီဝတ္ထုက ဖော်
ဖော်ပြပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရှင့်တကျော်နေရာ ဖော်ပြရမယ့် ...
စလေ့ရှိတဲ့နေရာမှာ ရှုံးမှုကြောင့် ပါသွားခဲ့တဲ့အတွက် ခေါင်းမပါတဲ့ ...
ဖြစ်သွားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ဆရာ ဖြတ်သျှိုင်းတွင်ရဲ့ ...
တောင်းပန်ရင်း ဒီလမှာ အပြည့်အစုံ ပြန်လည်ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်...

ညီလေး အမေ
အမြဲအနေ မကောင်းလို့
ရှာကို ခဏပြန်ခဲ့ဦးနော်
နွေခေါင်ခေါင်
နေမွန်းတည့်ချိန်မှာ
ချက်ချင်းလမ်းကြုံအဖြစ်
ပြောင်းသွားသလိုပဲ။
ဖုန်းထဲက
အမေ့ကို [illegible]
ကျွန်တော့[illegible]
[illegible]
[illegible]ကြီးသံကြောင့်
[illegible]
[illegible]သလိုပဲ။
၂၀၀၃ ခုနှစ်၊
နှလိုင်လထုတ်
ရွှေအမြုတေ မဂ္ဂဇင်း
[illegible]
ဝတ္ထုလေးဖော်ပြခံရလို့
[illegible]
အငွေ့ပြန်ပျောက်သွားသလို
[illegible]သည်း
[illegible]ကန့်ခံလိုက်ရပြီး
ဘာမှမရှိတော့တဲ့
လေဟာနယ်ထဲကို
ရောက်သွားသလိုပဲ
ရင်ထဲမှာ
ဟင်းလင်း
ပြင်ကြီး
ဖြစ်သွားတယ်။
တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ
အမေ့ကိုဆုံးရှုံးရတော့မှာလား
ဆိုတဲ့အတွေးက
ကျွန်တော့်ကို အလွန်တရာ
ချောက်ချားစေပြီး
ဇောချွေးတွေ
ပြန်လာတယ်။
အရင်က အမေ့အတွက်နဲ့
ဒီလောက်မဖြစ်ဖူးပေမဲ့
ခုလို ဆုံးရှုံးရတော့မှာလား
ဆိုတဲ့
အတွေးဝင်လာ[illegible]

[illegible]
[illegible]
(အို)
[illegible]

အမေ့မေတ္တာရဲ့
နွေးထွေးအေးချမ်းမှုတွေကို
ပိုပြီးသိလာသလို
ပိုပြီးလည်း
နှမြောလာတယ်။
'သားလေးကို
အမေ မွေးတော့
သားရဲ့အဘွား[illegible]
[illegible] သားက

သားရဲ့အဘွား
ဝင်စားတာတဲ့။ ခု
သားလည်ပင်းက
ခမည်းကြီးက
သားရဲ့အဘွားရက်ခဲ့တဲ့
စေတီလေ'
ဒါက ကျွန်တော်
[illegible]
[illegible]

ပုံပြင်ဆ[illegible]
ကျွန်တော့် အ[illegible]
အိမ်[illegible]
[illegible]
[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာ စိတ်ပူတာ'

'အမေသေရင်တော့ ဘယ်ဘဝမှ မရချင်တော့ပါဘူး။ နင့်အဖေလို အသောက်သမားနဲ့ ထပ်ပြီးဆုံရမှာကြောက်လို့'

အမေက မကြာခဏပြောတတ်တဲ့စကားတွေက ကျွန်တော့်နားထဲကို ပဲ့တင်ထပ်ဝင်လာပြန်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း နဖူးမှာစို့တက်လာတဲ့ချွေးကို ခပ်ပြင်းပြင်းသုတ်ချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် အခန်းထဲက မြင်နေရတဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးကို လက်အုပ်ချီဖူးမြော်လိုက်ရင်း ဆုတောင်းလိုက်တယ်။

'အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ရဲ့ အမေ ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ဘုရား။ ခု ဒီရန်ကုန်က ပြန်တာနဲ့ အမေ့အနားက ဘယ်တော့မှ မခွာတော့ဘဲပြုစုပါမယ်လို့ ကတိသစ္စာဆိုပါတယ် ဘုရား'

ဘုရားဆုတောင်းတွေနဲ့ အံဝင်လား၊ မဝင်လားတော့ မသိဘူး။ တုန်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ပါးစပ်က အသံကတော့ အခန်းထဲပျံ့နှံ့သွားတာအမှန်ပဲ။ ပြီးတော့ ရှာပြန်မှာကို ခွင့်သဘောမျိုးမဟုတ်ဘဲ အလုပ်ပါတစ်ခါတည်း ထွက်မယ့်အကြောင်းကို အလုပ်ရှင်ဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

'နောက်ဆို အမေ မလွမ်းရတော့အောင် သားအပြီး ပြန်လာတော့မယ်။ အမေ ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့နော်'

တစ်ယောက်တည်း စကားတွေပြောရင်း အဝတ်တွေထည့်သိမ်းနေမိတယ်။ အဝတ်အစားထည့်တာတွေက

> ဘာတွေပဲ
> တွေ့နေ၊ မြင်နေ
> စိတ်အစဉ်က
> ပစ္စုပ္ပန်မှာ
> မရှိနိုင်ဘဲ
> အမေ့ဆီပဲ
> ရောက်ရောက်
> နေတယ်
> အမေ့စိတ်
> တွေလည်း
> အနေဝေးတဲ့
> ကျွန်တော့်ဆီ
> ရောက်နေမှာပဲလို့
> တွေးမိပြန်တော့
> အားတွေ
> ပြည့်လာပြန်တယ်

အစီအစဉ်မကျတော့ အိတ်ကမဆံ့တော့ဘူး။ အရင်တုန်းက ခရီးထွက်တော့မယ်ဆိုတိုင်း ခရီးလမ်းမှာဝတ်မယ့်အဝတ်အစားကအစ အမေ စီစဉ်ပြီး လုပ်ပေးနေကျလေ။ ခုလို အမေနဲ့ဝေးတဲ့ ခဏလေးမှာတောင် ဒီလောက်အဆင်မပြေတာတွေ ဖြစ်နေတာ၊ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အမေသာ မရှိတော့ရင်…။ အတွေးကလည်ပင်းညှစ်ပြီး ရေနှစ်ခံ လိုက်ရသလိုပဲ။

'အမေ ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ဘုရား။ အမေ သားကို ထားမသွားပါနဲ့နော်'

❑

ရန်ကုန်-ဆင်ဖြူကျွန်းကို ပြေးဆွဲနေတဲ့ မိုးသောက်ရောင်နီ Express ကားကြီးက စလင်းမြို့ကိုရောက်တော့ မနက် ၆ နာရီတိတိ။ ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ကားပေါ်က ဆင်းဆင်းချင်းပဲ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကို ရှာပြီးငှားလိုက်တယ်။ ဆိုင်ကယ်ခနှစ်သောင်းခွဲတဲ့။ ခုချိန်မှာတော့ ဆိုင်ကယ်ခ နှစ်သောင်းခွဲကို ဈေးဆစ်နေဖို့ အချိန်မပေးနိုင်။ တစ်စက္ကန့်ကလေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် အမေ့အနားကိုရောက်ဖို့ အချိန်သာဖြစ်ချင်တယ်။

'ဝူး…ဂျုန်း…ဝူး…ဝူး…'

ဆိုင်ကယ်သမားကလည်း နားလည်ပေးစွာနဲ့ပဲ ဆိုင်ကယ်ကို နံပါတ်လေးဂီယာနဲ့ မောင်းနေတယ်။ စလင်း-စေတုတ္တရာကျောက်လမ်းအပေါက်အပြဲတွေပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးမြန်နှုန်းနဲ့ပြေးနေတဲ့ ဆိုင်ကယ်ဘီးတွေကလည်း မြေကြီးနဲ့မထိတစ်ချက်၊ ထိတစ်ချက်။ ဆိုင်ကယ်နောက်က ကျွန်တော်ကလည်း ထိုင်ပြီး စီးရတယ်လို့ မထင်ရအောင်ဘဲ ကျွန်တော့်တင်ပါးဆုံနဲ့ ဆိုင်ကယ်နဲ့က မထိတစ်ချက်၊ ထိတစ်ချက်။ တချို့ချိုင့်ခွက်တွေထဲမှာ လူနဲ့ဆိုင်ကယ်နဲ့တစ်တောင်ကျော်ကျော်လောက်ကွာတဲ့အထိ မြောက်တက်သွားတဲ့အဖြစ်တွေက မြင်းစီးတာထက်ပဲ ဆိုးရွားလှတယ်ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မတတ်နိုင်ဘူး။ ခု…

ကျွန်တော့်အတွက် အ…

ကျွန်တော်သက်သာဖို့ မ…

ဘူး။ အမေ့အနားကို အ…

ရောက်ဖို့သာ အဓိက…

နေတယ်။

လမ်းကလည်း ရှေ…

မှာ မိုးပျံနေသလား …

လောက်အောင် စီးခဲ့ရ…

စလင်း-စေတုတ္တရာ …

တစ်ဝက်ကျော်လို့ စေတု…

-လောင်းရှည်လမ်းကို …

ချိုးလိုက်တော့ ဖင်မီးေ…

မတတ်ဘဲ ပူနေအောင် …

ကယ်နဲ့မခွာဘဲ စီးရပြန်တ…

၂၀၀၉ ခုနှစ်က တိုင်းမှူ…

ဦးကိုယ်တိုင် ကြွရောက်…

ဖွင့်ပွဲကျင်းပခဲ့တဲ့ …

လောင်းရှည်-စေတုတ္တ…

ကျောက်လမ်းကလည်း …

ဆစ်လောက်ဖွက်တေ…

အပြည့်။ ဒီကျောက်လမ်း…

က ကျောက်ဆိုတာကလည်…

ရွှေထက်ပဲ ရှားသေး။

'ဝူး…ဝူး…ဝူး…

ဖွတ်…ဖွတ်…ဖွတ်…'

ဆိုင်ကယ်ကနေ ကျွဲ…

သွားပြီလား မသိဘူး။ …

ထဲကနေ မလှုပ်တော့…

ကျွန်တော့်အိတ်ကြီးကို …

မှာ မနိုင့်တနိုင်ပိုးရင်း …

ကယ်သမားက ရှေ့ဘီးက…

ကျွန်တော်က နောက်ဘီး…

မပြီး ဗွက်အိုင်လွှတ်ရာအ…

ထမ်းထုတ်ရပြန်တယ်…

သာမန်အချိန်တွေမှာ…

ကျွန်တော့်ကို ရွှေပေးပြီး ခိုင်…

ရင်တောင် ဒီလောက်လုပ်နိုင်…

မှာမဟုတ်ဘူး။ ခုတော့ အမေ…

စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ပဲ အရာ…

ကို ကျော်လွှားသွားနိုင်ပြန်…

ရော့လား။ သားဖြစ်တဲ့…

ကျွန်တော့်ရဲ့ မေတ္တာတောင်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဲလောက်ကြီးမားရင် အမေ့ ဗတ္တာက နှိုင်းစရာပဲရှိပါလေ ဒီလိုတွေးမိပြန်တော့ ဘဝ ဲအကြောင်းပြပြီး အမေ့ကို ထားခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ိတ်မဲ့မှုကလည်း ကြီးမား န်းပြန်တယ်။ အမေ့မေတ္တာ လလိုတစ်မျိုး၊ နေလိုတစ် အဆင်ပြေသလို သုံးဖို့ရှိ ခဲ့တာပဲ။ အတွေးနဲ့အတူ ောင်းကင်ပေါ်က နေလုံး ကြီးကို မော့ကြည့်မိတော့ ျက်လုံးစုံမှိတ်ရတဲ့အထိပဲ ာလင်းရောင်က ပြင်းလွန်း ာယ်။ ဆိုင်ကယ်သမားနဲ့ ျွန်တော်လည်း ရေချိုးထား ဲ့အတိုင်းပဲ ချွေးတွေနဲ့ ရွဲနစ် နေပြီ။ နေပူရှိန်ကြောင့် ဆံပင် တွေလည်း မိုးကြိုးပစ်ခံရ ာော့မယ့်လူလိုပဲ ခြောက်ကပ် ဆောင်တက်လို့။ High Light ောက်ထားသလို တချို့နေရာ တွေမှာလည်း ရွှံ့ဝါတွေက ွက်တိကွက်ကျားနဲ့။ နာရီ ိုကြည့်မိတော့ နံနက် ၁၀ နာရီတိတိ။

ရှာကို ရောက် ဖို့က ာည်း ၇ မိုင်လောက်လိုသေး ာယ်။ ဒီကြားထဲ ကျွန်တော် ို့နယ်ရဲ့ အထင်ကရဖြစ်တဲ့ ျှိုးကြောင်းတောင်ကြီးက ာည်း ကျော်ရဦးမှာ။ လမ်း ိုကြည့်တော့လည်း ဘယ် ိုမှ ဆိုင်ကယ်ဆက်မောင်း ို့မရတော့တဲ့ အခြေအနေ။ နောက်ဆုံးတော့ ဆိုင်ကယ် သမားကို ပြန်လွှတ်ပြီး ကိုယ့် အိတ်ကိုယ်ပိုးရင်း ခရီးဆက် ခဲ့ရတော့တယ်။ အမေ့ဇာနဲ့ နေားတမ်းချီတက်လာလိုက် ာာ မျှဉ်းကြောင်းတောင်ခြေ ရောက်တဲ့အထိပဲ။ နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ၁၁ နာရီ သာသာလေး။ မနားဘူးလို့ အားတင်းထားတဲ့ကြားကပဲ သစ်ပင်ရိပ်နားရောက်တော့ အိတ်နဲ့အတူ လူပါပြိုလဲကျ သွားတယ်။ မောလွန်းတာ ကြောင့် ပါးစပ်ပါဟပြီး အသက်ရှူတာတောင် လေက အလျှဉ်မမီချင်သလိုဖြစ်နေတာ မို့ မြေကြီးပေါ်မှာပဲ ဆက်ပြီး လှဲနေလိုက်ရတယ်။ နားထဲ က လေတွေ အန်ထွက်နေတာ လည်း တဟူးဟူးနဲ့။

'ဂလုန်း…ကျွီ… ဂျုန်း…'

အသံတွေက ဆိုးရွားလှ တယ်။ မောလွန်းတာကြောင့် အစောပိုင်းက မကြားမိခဲ့တဲ့ အသံတွေ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထားကြည့်လိုက်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက တောအုပ် တွေကြားထဲမှာ လမ်းပြင်နေ တဲ့ စက်ကြီးတွေကိုတွေ့ရ တယ်။ အရင်က ကျောက် ခင်းလမ်းပါဆိုတဲ့ လမ်းကို ပြန်ပြီး လမ်းဖောက်နေကြ တာ တွေ့ရတော့လည်း မဆိုင် တာတွေတွေးပြီး အမေ့ကိုပဲ စကားလှမ်းပြောမိပြန်တယ်။

'အမေ၊ သားကို ခွဲ မသွားပါနဲ့နော်။ ခု သားအိမ် ပြန်ရောက်ရင် အမေ့အနားက ဘယ်တော့မှ မခွာတော့ပါ ဘူး။ အမေရယ် ဟောဒီသား ရောက်နေတဲ့လမ်းက နှစ်ခါ ဖောက်လုပ်ရသလို သားက နှစ်ခါ မမိုက်ပါဘူး အမေ ရယ်'

ဘာတွေပဲ တွေ့နေ၊ မြင် နေ စိတ်အစဉ်က ပစ္စုပ္ပန်မှာ မရှိနိုင်ဘဲ အမေ့ဆီပဲ ရောက် ရောက်နေတယ်။ အမေ့စိတ် တွေလည်း အနေဝေးတဲ့ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်နေမှာပဲ လို့ တွေးမိပြန်တော့ အား တွေ ပြည့်လာပြန်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း မြေကြီးပေါ် က လူးလဲထလိုက်ပြီး ခရီးစ ပြန်တယ်။

မျှဉ်းကြောင်းတောင် ကို တစ်ဝက်လောက်ရောက် တော့ ရေဆာလာတယ်။ မွန်း တည့် ၁၂ နာရီနားကပ်နေတာ မို့ နေကလည်းချစ်ချစ်တောက် ပူလို့ကောင်းတုန်း။ ဒီလိုနေရာ မျိုးမှာ ရေတွေ့နိုင်ဖို့ဆိုတာ ကလည်း ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင် တဲ့အရာ။ တောင်ထိပ်ပေါ် ရောက်ရင်တော့ တချို့နွားခြေ ရာခွက်ထဲက ရေအိုင်လေး တွေ တွေ့ဖို့မျှော်လင့်လို့ရ သေးတယ်။ ဒီမျှော်လင့်ချက် ကလေးကို ဆွဲဆန့်ရင်းအမေ့ စိတ်ဇောကို အားပြုပြီး ဆက် လျှောက်ရတယ်။ တောင် ထိပ်နားရောက်တော့ ဘယ်လို မှ မရတော့။ ကြိုးစားပြီး အား တင်းထားတဲ့ကြားကပဲ လူက လမ်းဘေးကို ထိုးလဲကျသွား တာကြောင့် အပင်တစ်ပင်ကို အမြန်ဆွဲကိုင်ပြီး ခန္ဓာကိုယ် ကို ထိန်းလိုက်ရတယ်။ မော တဲ့ ဒဏ်ရယ်၊ ရေဆာတဲ့ဒဏ် ရယ်၊ နေပူတဲ့ဒဏ်ရယ် ပေါင်းလိုက်တော့ မျက်လုံးပွင့် လျက်နဲ့ပဲ အပြာရောင်ကောင်း ကင်မှာ ကြယ်တွေက လက် ခနဲ၊ လက်ခနဲ မြင်နေရတယ်။ အနားက သစ်ပင်ကြီးကို မှီ ပြီးလျှောထိုင်ချလိုက်ရင်း ပါးစပ်ပါဟပြီး အသက်ဝ အောင်ရှူဖို့ ကြိုးစားရပြန် တယ်။ ရေဆာတာကလည်း ရင်ထဲမှာ တလှပ်လှပ်ဖြစ်နေ ပြီ။ တံတွေးမျိုချရပေါင်း လည်းများလို့ အာခေါင် လည်း ခြောက်ကပ်ပြီး ပပ် ကြားအက်မတတ်ဖြစ်နေပြီ။

ကုန်းမြေပြင်ပေါ် ရောက်နေတဲ့ သေခါနီး ငါး တစ်ကောင်ရဲ့ အသက်ရှူပုံမျိုး နဲ့ ပါးစပ်ကိုဟပြီး မြော့မြော့ လေး အသက်ရှူရင်း မှိန်းနေ လိုက်တော့ နဖူးကချွေးပေါက် က ဟနေတဲ့ ပါးစပ်ထဲကိုကျ သွားတယ်။ ခေါင်းထဲလက် လာတဲ့အတွေးတစ်ချက်နဲ့အတူ ချွေးတွေရွှဲနစ်နေတဲ့ အင်္ကျီကို ချွတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခေါင်းမော့ပြီး ဟနေတဲ့ပါး စပ်ထဲကို အင်္ကျီကချွေးတွေ ကို ညှစ်ချလိုက်တယ်။ ငန် ကျိုကျို အရသာနဲ့ ချွေးတွေက လျှာပေါ်ကို ကျရောက်သွား တော့ အာခေါင်စိုသလိုတော့ ရှိလာတာမို့ နည်းနည်းတော့ အဆင်ပြေသွားသလိုပါပဲ။ အာခေါင်စိုတဲ့ အရသာကို ခံစားရင်း မှိန်းနေလိုက်တော့ မှိတ်နေတဲ့မျက်လုံးအိမ်ထဲမှာ အမေ့ပုံရိပ်က ပြုံးပြီးပေါ်လာ လိုက်၊ အိပ်ရာထက်မှာ လှဲ ပြီး ပေါ်လာလိုက်နဲ့။ ကျွန်တော်ကလည်း အမေ့ ပုံရိပ်မြင်တာနဲ့ ထရပ်ပြီးသား ဖြစ်နေပြန်တယ်။ ပြီးတော့ အမေ့အပြုံးက အားတွေနဲ့ ခရီးစပြန်တယ်။

တောင်ထိပ်ပေါ် ရောက် ပြီး နည်းနည်းလောက် ထပ် လျှောက်မိတော့ ရေကပိုဆာလာ ပြန်တယ်။ ချွေးရဲ့အငန်ဓာတ် က ရေကိုပိုဆာစေတယ်လေ။ လမ်းသာလျှောက်နေတာ မျက်လုံးတွေက မပွင့်တော့။ တရွတ်တိုက်ဆွဲနေတဲ့ ခြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထောက်တွေကလည်း ပွန်းရာ၊ ပဲ့ရာတွေအပြည့်နဲ့ ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့တဲ့အဆုံး လမ်းဘေးက ကျောက်တုံးကြီးပေါ် မှေးပြီးမှောက်လိုက်တော့ ပူချစ်တောက်နေတဲ့ ကျောက်တုံးနဲ့ ချွေးစိုနေတဲ့ အင်္ကျီက ရှဲခနဲ မိတ်ဆက်တယ်။ တစ်ခဏတာအဖို့တော့ ဘာမှမစဉ်းစားနိုင်တော့ဘဲ ကျောက်တုံးမှာသာ ပါးကိုအပ်ပြီး မျက်လုံးစုံမှိတ်နေလိုက်ရတယ်။

'အရှင်ဘုရား အမေ ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ဘုရား။ သားမိုက်တပည့်တော်ကိုသာ ခေါ်တော်မူပါဘုရား'

စိတ်ထဲက စကားတွေက ပါးစပ်မှာ မပွင့်တစ်ချက် ပွင့်တစ်ချက်နဲ့ လေထွက်တယ်ဆိုရုံလေးပဲ။ သေခါနီးငါးခုံးမတစ်ကောင်ရဲ့ အသက်ရှူပုံမျိုးနဲ့ပါးစပ်ကိုဟဟလေး အသက်ရှူရင်း ရှေ့လမ်းကို မျက်လုံးစွေကြည့်တော့ ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရွှံ့အိုင်လိုလို အရာတစ်ခုမြင်ရတယ်။ ရေဆာနေတဲ့ စိတ်တွေက ချက်ချင်းပဲ ရွှံ့ဗွက်အိုင်နားကို ရောက်သွားစေတယ်လေ။ ရွှံ့အိုင်ထဲက နောက်ကျိနေတဲ့ ရေကိုအငမ်းမရသောက်လိုက်တော့ ချိုသလိုလို၊ ငန်သလိုလိုနဲ့။ ရေကိုအဆာပြေအောင် သောက်ပြီး ရေရဲ့အရသာကို ခံရင်း ခဏအမောဖြေပြီးတော့ ရေကိုတဝကြီးထပ်သောက်ပြီး ခရီးဆက်ပြန်တယ်။

ခုချိန်ဆို အမေ ဘယ်လိုများနေလေမလဲ။ ကျွန်တော့်ကိုများ ထိုင်ပြီးမျှော်နေလေမလား။ နေမကောင်းဘူးဆို

ခုချိန်ဆို
အမေ
ဘယ်လိုများ
နေလေမလဲ
ကျွန်တော့်ကိုများ
ထိုင်ပြီး
မျှော်နေလေမလား
နေမကောင်းဘူး
ဆိုတော့လည်း
အိပ်ရာထဲမှာများ
လဲနေလေမလား
ယောက်ယက်
ခတ်နေတဲ့
အတွေးတွေနဲ့
အတူ
ခြေလှမ်းကို
အမြန်လှမ်း
နေမိတယ်

တော့လည်း အိပ်ရာထဲမှာများ လဲနေလေမလား။ယောက်ယက်ခတ်နေတဲ့ အတွေးတွေနဲ့ အတူ ခြေလှမ်းကို အမြန်လှမ်းနေမိတယ်။ မျဉ်းကြောင်းတောင်ရဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရွာဘက်အခြမ်းက တောင်ပေါ် ရောက်တော့ တောင်အောက်က လယ်ခင်း၊ ယာခင်း စိမ်းစိမ်း၊ ထန်းပင်ထောင်ထောင်တွေနဲ့ ဗွေးတောက်ကွင်းကို မြင်နေရတယ်။ ဒီယာခင်းမှာ အမေ ရှိနေလေမလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဗွေးတောက်ကွင်းရဲ့ ဟိုဘက်တောအုပ်ထဲမှာ ပုန်းနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သရက်ကျင်းရွာမှာပဲ ရှိနေလေမလား။ အမေသွားလာတတ်တဲ့နေရာတွေကို မြင်ရတော့ အမေ့ပုံရိပ်တွေကို မြင်ယောင်ရင်း အမေ့ရင်ခွင်ထဲရောက်သွားသလိုပဲ။ အမေ့အရိပ်ရဲ့ နွေးထွေးမှုတွေက ရင်ကို နွေးစေပြန်တယ်။

အချိန်က နေ့လယ်တစ်နာရီခွဲတိတိ။ ထန်းပင်တွေကြားက တဲအိုလေးကို မြင်လိုက်ရတော့ ကျွန်တော့်စိတ်တွေက မရိုးမရွနဲ့၊ ပြုံးချင်သလို၊ ငိုချင်သလိုဖြစ်ဖြစ်နေတယ်။ ခံစားမှုကလည်း အက်စစ်သောက်လိုက်၊ ပျားရည်လျက်လိုက်လုပ်နေရသလိုပဲ။ တဲနားကိုရောက်သွားပြန်တော့လည်း တိတ်ဆိတ်လွန်းနေတော့ အထီးကျန်ခြင်းကို ခံစားရပြန်တယ်။ တုန်နေတဲ့ ရင်အစုံနဲ့ တဲပေါ်ကိုဖြည်းညင်းစွာတက်သွားတော့ အစ်ကိုအိပ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ အစ်ကို့ခြေရင်း နားတိုးကပ်သွားတော့ အစ်ကိုက နိုးလာတယ်။

'အမေက…'

ကျွန်တော့် အသံက အရမ်းပဲ တုန်ယင်နေတယ်။

'အဲ၊ ဘယ်လိုပြောရမလဲ'

မျက်နှာလွှဲပြီး ခေါင်းကုတ်ရင်း ပြောလာတဲ့ အစ်ကို့ရဲ့ ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုတဲ့ စကားက ပြောစရာမလိုလောက်အောင်ဘဲ ရှင်းနေပါတယ်။ အစ်ကိုက ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းမှာကို မလိုလားလို့

ဘယ်လိုပြောရမလဲဖြစ်နေ
ကျွန်တော်လည်း အသ
တာ ခဏရပ်သွားပြီး
တရားက ပစ္စုပ္ပန်ကို ခဏ
သွားတယ်။ အမေ မရှိ
ဘူးဆိုတာက အတွေးထဲ
တောင် မျှော်လင့်မကြည့်မိ
အရာပါ။ ခုတော့ အမေ
တော့ဘူးတဲ့။

'အိမ်ကို ပြန်ကြ
လေ'

အစ်ကိုရဲ့စကားသံ
ကျွန်တော့်ကို ကိုင်လှုပ်လို
သလိုပဲ။ ဝမ်းနည်းစွာနဲ့
ပေါ်က ပိုးအိတ်ကို ကြမ်းပြ
ပေါ် ပစ်ချလိုက်တော့ ဘု
ခနဲ အသံပြုတယ်။ ပြီးတော့
အားပျော့စွာနဲ့ ထိုင်လိုက်
ပြန်တယ်။ ဝမ်းနည်းကြေ
တာ နက်ရှိုင်းလွန်းတော့ မျ
ရည်ကလည်း ကျမလာဘူး
ကျွန်တော်လည်း သေမ
ပေးခံရတဲ့ လူတစ်ယော
လိုပဲ စိတ်ဓာတ်နဲ့ အားအင်
တွေ ကုန်ခန်းသွားတယ်
မျှော်လင့်ချက်တွေ၊ အနာဂ
တွေလည်း သေဆုံးသွားပြီ
အမေ မရှိတော့မှတော့
ကျွန်တော့်ရဲ့အောင်မြင် မှု
ဆိုတာကလည်းသစ်ခြော
ပင်အောက်မှာ ပန်းကော
ရသလိုပဲနေတော့မှာ။

'လာ ညီလေး အိမ်ပြ
ကြစို့နော်'

ကျွန်တော် ထရပ်နေ
က စက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို
ခံစားမှု ကင်းမဲ့နေလိမ့်မယ်
လေးလံတဲ့ ခြေလှမ်းတွေ
အိမ်ပြန်လမ်းကို လှမ်းမိတော့
အစ်ကိုက ကျွန်တော့်နောက်
က ပိုးအိတ်ပိုးပြီး လိုက်
တယ်။ ခေါင်းငိုက်စိုက်
လမ်းလျှောက်နေတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်စလုံး စကား ပြောဖြစ်ကြဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း သစ်ရွက်လေးတောင် မလှုပ်တော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လွန်းတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။

ချောင်းတစ်ခုကို ဖြတ်ကူးပြီးတော့ တောအုပ်အဝင်နားက ရေစီးနေတဲ့ချောက် (ချောင်းအသေးစားလေး)နားကို ရောက်လာတယ်။ ဒီတောအုပ်ဖြတ်ပြီးရင် ရွာရောက်တော့မှာ။

'ဒီမှာလေ...'

အစ်ကိုက လမ်းအထက်က ဒဟတ်ပင်ကြီးရဲ့ မြစ်ဆုံအောက်မှာ အိုင်ဖွဲ့နေတဲ့ ချောက်ရိုးလေးကို လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာလဲဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ နားမလည်စွာ ကြည့်နေမိတယ်။

'အမေက ပြီးခဲ့တဲ့လဆန်း ၈ ရက်နေ့က မိုးတွေ အရမ်းရွာနေတုန်း တောင်ပေါ်က ပြန်လာတာ။ ဒီချောက်ရဲ့ အထက်ဘက်က လမ်းက ကူးတာလေ။ အဲဒါ ဒီမှာလာတင်တာ'

ကျွန်တော်လည်း မယုံကြည်နိုင်စွာနဲ့ 'ဘာ' တစ်လုံးပဲ ရေရွတ်လိုက်နိုင်တယ်။ မျှော်လင့်မထားတဲ့ အဖြစ်ဆိုးပါပဲ။ အတွေးထဲမှတောင် သေတယ်လို့ ထည့်မတွေးရက်ခဲ့တဲ့ အမေက ခုတော့ ချောက်ရေနဲ့ မျောပါပြီးသေတယ်တဲ့။ ကံကြမ္မာနတ်ဆိုးရယ် ဘယ်အငြိုးနဲ့များ ရက်စက်လိုက်လေသလဲကွာ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ပွင့်နေတဲ့မျက်လုံးထဲကို အမေချောက်ရေနဲ့ မျောပါနေပုံက ပေါ်လာတယ်။ အတွေးမြင်ကွင်းနဲ့အတူ ရင်ထဲကဝေဒနာက နှိုင်းစရာ မရှိဘူး။ အစ်ကိုကတော့ ချောက်ရိုးလေးအတိုင်းလမ်းရဲ့အောက်ဘက်ကို ဆက်လျှောက်သွားပြန်တယ်။

'ဒီနေရာမှာ သင်္ဂြိုဟ်တာလေ။ မိုးက အစိုးမရတော့ မိုးပြတ်တုန်းလေး ချက်ချင်းသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရတာ။ ညီလေးကို ခေါ်ဖို့ကလည်း ဖုန်းက မြို့သွားမှဆက်လို့ရတာလေ'

အစ်ကို့ကိုလည်း အပြစ်မတင်ပါဘူး။ ဖုန်းလေးတစ်လုံးလောက်တောင် မရှိအောင်ဘဲ စုတ်ပြတ်နုံချာလှတဲ့ ကိုယ့်ဒေသနဲ့ ဒီလိုဖြစ်အောင်ဖန်တီးထားတဲ့ လောကကြီးကိုပဲ အပြစ်တင်ရင်း အစ်ကိုပြတဲ့ နေရာလေးကို ကြည့်လိုက်တော့ မီးလောင်ထားတဲ့ ထင်းတို၊ ထင်းစအချို့နဲ့ မိုးစက်တွေ ထိမှန်ထားလို့ ချိုင့်ခွက်လေးတွေ ဖြစ်နေတဲ့ ပြာပုံတစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ ပြာပုံရဲ့ အလယ်မှာတော့ မီးလောင်ခံထားရလို့ သံချေးတက်နေသလို ဖြစ်နေတဲ့ အမေဆောင်နေကျ ဓားမတိုလေး တစ်ချောင်းနဲ့ ပိန်လိမ်နေတဲ့ အမေ့ကွမ်းအစ်ဘူးလေးတစ်ခု ရှိနေတယ်။

အမေ့ပြာပုံလေးကို ကြည့်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာလည်း ပြာကျနေသလိုပဲ။ ကျွန်တော်လည်း အမေ့ပြာပုံဘေးမှာ ဒူးထောက်ပြီး ထိုင်ချလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို လက်ဖဝါးနဲ့ အုပ်လိုက်မိတဲ့ အချိန်မှာတော့ မျက်ဝန်းကလည်း ဝေဝါးလာသလို နှုတ်ခမ်းတွေကလည်း တဆတ်ဆတ်တုန်နေပြီ။ ကျွန်တော့်စိတ်ကို ကြိုးစားပြီး ထိန်းနေပေမဲ့ မရတော့ဘူး။

'အမေ...အီး...ဟီး ဟီး...'

ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းအစုံက မျက်ရည်တို့ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျလိုက်ချိန်မှာတော့ တုန်ယင်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းကလည်း အားကုန်ပဲအော်ရင်း ငိုလိုက်မိတယ်။

'အမေ၊ အမေပြောတော့ အစ်ကိုလည်း အိမ်ထောင်ကျမှ၊ သားလည်း ဘွဲ့ရမှ သေလို့ဖြစ်မှာဆို။ အခု ဒီမှာ အစ်ကိုလည်း အိမ်ထောင်မကျသေးဘူး။ သားလည်း ဘွဲ့မရသေးဘူးလေ အမေရဲ့။ ဟီး...ဟီး...ဟီး...'

'သားရဲ့ ဘွဲ့ဓာတ်ပုံကို ဧည့်ခန်းမှာ ကျကျနနချိတ်ပြီး ကြည့်ချင်သေးတယ်ဆို အမေရဲ့။ အခု ဘာလို့သားကိုထားသွားတာလဲ။ အမေ သားကို မချစ်တော့လို့လား အမေ။ ပြန်ဖြေပါဦး အမေရယ်။ အီး...ဟီး...ဟီး...'

ကျွန်တော်ငိုရင်း အားကုန်အော်ပြောနေတဲ့ စကားတွေကို အမေက ကြားနိုင်လေမလား။ ဝိညာဉ်ဘဝနဲ့ ဘေးကနေပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေလေမလား။ အတွေးနဲ့အတူ ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ပတ်လှည့်ကြည့်မိပြန်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ကမန်းကတမ်းထရပ်ပြီး အစ်ကို လွယ်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်အိတ်ကို သွားယူလိုက်တယ်။ အိတ်ထဲက ရွှေအမြုတေမဂ္ဂဇင်းကို ထုတ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့် ဝတ္ထုရှိတဲ့စာမျက်နှာကို လှန်ပြပြီး အမေ့ပြာပုံပေါ်ပစ်ချပြလိုက်တယ်။ အမေများ မြင်နိုင်လေမလား။

'အမေ၊ ဟောဒီမှာ သား ရေးထားတဲ့ ဝတ္ထုပါတဲ့ မဂ္ဂဇင်း၊ အမေလာပြီး ဖတ်ကြည့်ပါဦး အမေရဲ့။ သားရဲ့ ဝတ္ထုကို အမေ မဖတ်ဖူးချင်တော့ဘူးလား အမေ။ ဟီး...ဟီး...ဟီး...'

အချိန်အတော်ကြာ ငိုပြီးတော့ကျွန်တော့်မျက်နှာကို လက်ဝါးနဲ့ တစ်ချက်အုပ်ပြီး အားပါးတရ ရှိုက်ငိုချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရင်ကိုကော့ရင်း လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးကိုဆန့်တန်းလိုက်ပြီး ကောင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်တယ်။

'မရဏမင်းကြီး၊ သိကြားမင်းကြီး၊ သေမင်းကြီး၊ ဘာလို့ ကျုပ်အမေကို ခေါ်သွားကြတာလဲ။ ကျုပ်အမေမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲဗျာ။ ခေါ်ချင်ရင်လည်း မိဘကို လုပ်မကျွေးနိုင်သေးတဲ့ ကျုပ်ကိုသာ ခေါ်ကြပါလားဗျာ၊ ဟီး...ဟီး...အမေနဲ့ ကျုပ်ကို မခွဲကြပါနဲ့ဗျာ၊ အီး...ဟီး...ဟီး...'

ကျွန်တော် အော်ပြောသံက တောအုပ်လေးတစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းပြီးပဲ့တင်ထပ်သွားတယ်။ တောအုပ်ကလည်း ငှက်သံတွေ အပါအဝင်ဘာဆို ဘာသံမှမကြားရအောင် တိတ်ဆိတ်နေပုံက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင့်တင်းနေတဲ့အလောင်းကို ကြည့်နေရသလိုပဲ။

'ညီလေး ပြန်ကြစို့လေ'

အစ်ကိုက ကျွန်တော့်လက်ကို လာတွဲတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အစ်ကို့လက်ကို ပြန်ပြီးပုတ်ချလိုက်တယ်။

'ဟင့်…အင်း…ဟင့်…အင်း…မပြန်သေးဘူး။ အမေ့ကို ရအောင်ခေါ်ဦးမှာ။ အမေ သားဆီပြန်လာပါနော်။ အမေက အဖေ့ကို စိတ်နာလို့လားဟင်။ အဖေ့ကို မသောက်တော့ဖို့ သားပြောပေးမယ်လေနော်…အမေ…နော်'

'အမေ ဒီအတိုင်းမလာချင်ရင်လည်း သားလိုပဲ အမေလည်း သားဆီမှာ ပြန်ဝင်စားလာပေါ့နော် အမေနော်။ အမေ ပြန်လာနော်…နော်လို့'

ကျွန်တော့် အသံကကလေးတစ်ယောက်ကို ချော့နေသလိုဖြစ်နေပြီး ပါးစပ်ကလည်း ပြုံးနေတယ်။

'အစ်ကို…အမေ့ကို ကူပြီးခေါ်ပေးဦးလေ။ အမေ သားဆီကို ပြန်လာနော်၊ အမေနော်။ သားမျှော်နေမယ်နော် အမေ။ အမေ စကားပြောပါဦး အမေရယ်…ဟီး…ဟီး…ဟီး…'

'အမေ…ပြန်လာပါ အမေရယ်…အား…ဟီး…ဟီး…'

ကျွန်တော် ရယ်လိုက်၊ ငိုလိုက်နဲ့ စကားပြောနေလိုက်တာ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာသွားတယ်မသိဘူး။ ငိုလွန်းလို့ လူလည်း ခေါင်းငိုက်စိုက်နဲ့ ဖြစ်နေပြီ။

'ညီလေး နေဝင်သွားပြီ။ ပြန်ကြစို့နော်'

အစ်ကို ပြောတော့မှ ကျွန်တော် သတိပြန်ဝင်လာသလိုပဲ။ အနောက်ဘက်ကတောင်ကိုကြည့်လိုက်တော့ နေမင်းကြီးကလည်း အမေ့လိုပဲ လောကကြီးကို နှုတ်ဆက်သွားပြီ။ နေက ဝှက်ထားတဲ့လမင်းကလည်း ညအခင်းမှာ လမ်းလျှောက်ထွက်လာပြီ။ ပြန်မလာတော့တဲ့ အမေသာ လမင်းကြီးဖြစ်သွားပြီဆို အမေက ကျွန်တော့်ကို ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ မေ့ကျန်ခဲ့ပြီပေါ့။

အတွေးနဲ့အတူ အမေ့ပြာပုံလေးကို ငေးကြည့်နေမိပြန်တယ်။ ပြီးတော့ ဦးချကန်တော့လိုက်တယ်။ အမေ့ပြာပုံကိုကြည့်ပြီး ကန်တော့ရင်း အမေ့ကို ပြန်လိုချင်တဲ့စိတ်တွေက ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ယိမ်းထိုးတွန်းကန်လို့နေတယ်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ကို တင်းလိုက်ပြီး ဆုတောင်းလိုက်တယ်။

'အမေ့…သားဆီကိုလည်း ပြန်မလာပါနဲ့။ ပြ[…]တော့ ဟောဒီသားတို့လော[…]ဘုံကြီးကိုလည်း အပြီးအပိုင်[…]စွန့်ခွာပြီး နိဗ္ဗာန်ကိုသာ သွား[…]ပါလေ။ ရောက်ပါစေတော့[…]အမေရယ်…'

ကျွန်တော့် ဆုတောင်း[…]က ရာဇကုမာရ်လော[…]အရာမရောက်ပေမဲ့ ကျွန်တော်[…]နောက်ဆုံးကျေးဇူးဆပ်နိုင်[…]ဆုတောင်းလေးဆိုတာ အ[…]တော့ သိမှာပါ။

ကျွန်တော်တို့ညီအစ်[…]နှစ်ယောက် ရွာကိုပြန်ခဲ့[…]တော့ အမေ့ပြာပုံပေါ်မှာ [[…]]အမြဲတမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်နဲ့အ[…]အထူးပြုဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ကျ[…]တယ်လေ။

(၁၃၇၅ ခု၊ ဝါခေါင်[…]ဆန်း ၈ ရက်၊ (၁၄-၈-၂၀[…]တွင် ကွယ်လွန်သွားသော [[…]]သို့…)

■

မြတ်သျှိုင်းသွ[…]

လောကမှီ လောကသို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ့ ပလုပ္ပ္ဗတိတိလောကော

ဆရာ ဇေမျှူးရှိန် (B.A)

နက္ခတ္တဗေဒ လက္ခဏာပညာရှင်

ဂိုးခန်းတည်နေရာ

အမှတ် (၇)၊ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဟောခန်းထိုင်ချိန် - မနက် (၇)နာရီမှ နေ့လည် (၁)နာရီအတွင်း
အမှတ် (၄၉)၊ ဆူးလေဘုရားအဝိုင်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဟောခန်းထိုင်ချိန် - - နေ့လည် (၂)နာရီမှ ည(၈)နာရီအတွင်း

09 420025649

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန် ဆရာမြင့် (ခ) ဆရာသြဘာ

နက္ခတ္တဗေဒ၊ လက္ခဏာအထူးကျွမ်းကျင်ပညာရှင်

မေးကြည့်လျှင် ပြေးကြည့်သလို မှန်ရမည်။

အမှတ် (၄၈)၊ ဆူးလေဘုရားအပိုင်း၊ မြို့တော်ခန်းမအနီး၊ ရန်ကုန်မြို့။

Ph : 09 420034597

နတ်သမီး

ပလပ်စတစ်အိတ်ပါး နှင့် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း

အမှတ် (၁၄)၊ မောဓိညောင်ပင်လမ်း၊ ဖော့ကန်၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း – ၆၄၁၁၁၄ ၊ ၆၄၅၉၈၇ ၊ ၀၉-၇၃၂၄၃၂၁၆

www.burmeseclassic.com

ဘာလှည့်ကောက်တော့ နဲ့ကြည့်ချင်သေးတယ်

မြတ်ကိုကိုဥက္ကာ

ဦးလှဘော်
ခွေးမွေးလိုက်ပြီဆိုတဲ့
သတင်းက
ဒီအနီးအပါး
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
အတော်ကလေး
ဂယက်ရိုက်နေခဲ့တယ်။
ဂယက်ရိုက်မယ်ဆိုလည်း
ရိုက်ချင်စရာပါပဲ။
တိရစ္ဆာန်မချစ်တတ်တဲ့
ဦးလှဘော်၊
အထူးသဖြင့် ခွေးဆိုရင်
ကြည့်မရတဲ့သူက
ခွေးမွေးလိုက်တယ်ဆိုတော့
ရပ်ကွက်ထဲမှာ
ဒီသတင်းက
နောက်ဆုံးပေါ်အဆင်ဆန်း
ဖြစ်နေရတာ
တယ်မဆန်းလှပါဘူး။
ကြည့်ဦး။
မွေးမယ့်မွေးတော့လည်း
ကောင်းကောင်းကန်းကန်း
ခွေးမွေးပါလား၊
ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်တာလည်း
မဟုတ်ဘူး။
ခု မွေးထားတဲ့ခွေးက
လမ်းဘေးခွေး၊
အမယ် ဦးလှဘော်က
သူ့ခွေးကို လည်ပတ်တွေ
ဘာတွေတောင်
ပတ်ပေးထားလိုက်သေးတယ်။
တစ်ခါတလေ
အဝတ်လှန်းတဲ့
နိုင်လွန်ကြိုးနဲ့ ဆွဲပြီး
ခွေးကျောင်းက

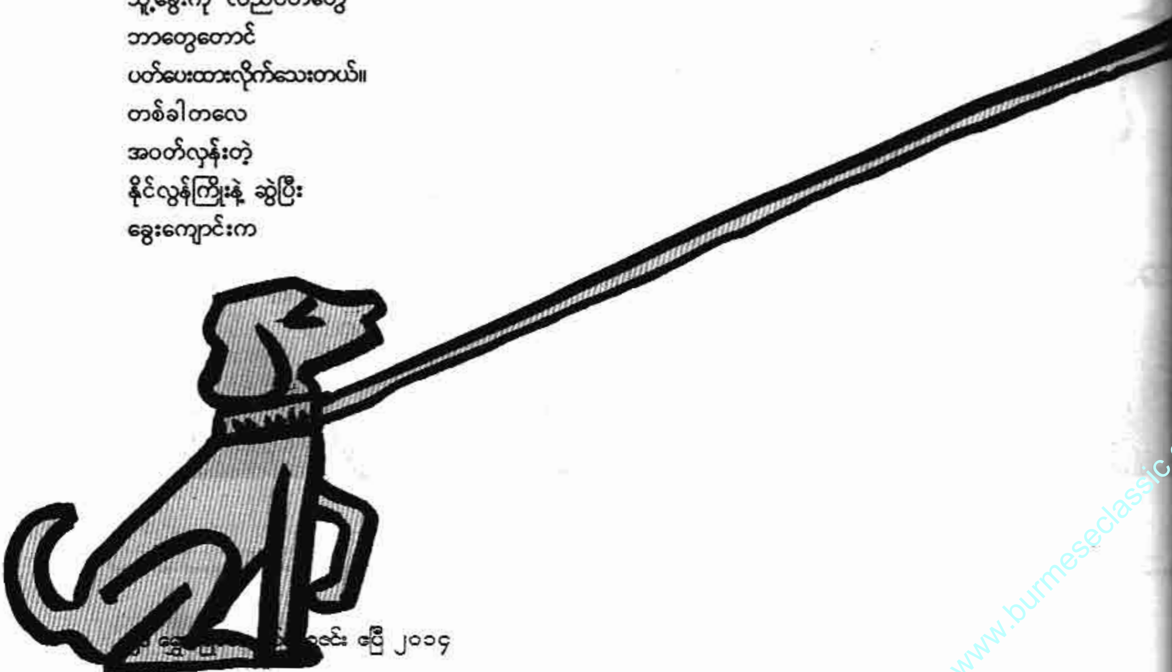

www.burmeseclassic.com

မယ်ထွေးနဲ့
ဦးလှဘော်
အတည်တကျ
အိမ်ထောင်ပြု
လိုက်ချိန်မှာ
သူ့အသက်က
ငါးဆယ့်ငါး
မယ်ထွေးက
နှစ်ဆယ်စွန်းစွန်း
ကွာခြားချက်က
သုံးဆယ်ကျော်

ဒါပေမဲ့
မယ်ထွေးလေးက
ရိုးတယ်
အေးတယ်
အလုပ်
ကြိုးစားတယ်
ဦးလှဘော်
အပေါ်မှာလည်း
အဖေလိုတစ်မျိုး
လင်လိုတစ်သွယ်
အစ်ကိုလို
တစ်နည်းနဲ့
ရိုရိုသေသေ
ဆက်ဆံရှာပါတယ်

အမှတ် ၂၉၃၊ မေ ၂၀၁၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်လိုက်သေးတာ။ အရပ်က ခပ်ပြတ်ပြတ်၊ အသားက မှောင်မှောင်၊ လူက ဝဝ၊ ဗိုက်က ရွဲရွဲ၊ ကတုံးဆံတောက်ဆံပင်ပုံစံနဲ့ ဦးလှဘော်၊ ပြီးတော့ ဂုန်နီအိတ်သာသာ ဖျင်ကြမ်းလည်ပတ်နဲ့ ခွေး၊ အဲဒီခွေးကို တစ်ခါ ဆွဲထားတဲ့ကြိုးက အဝတ်လှန်းတဲ့နိုင်လွန်ကြိုး ခပ်တုတ်တုတ်၊ ဦးလှဘော် ခွေးကျောင်းထွက်လာတဲ့ပုံကို မြင်ယောင်သာကြည့်လိုက်ပါတော့ဗျာ။

အဲဒီခွေးမွေးရတာ အလကားမဟုတ်ဘူး။ အကြံနဲ့။ ဦးလှဘော်မှာ အကြံရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီခွေး မွေးရတာ၊ မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်းလို့တော့ စိတ်ထဲတေးရင်တေးထားမှာပေါ့။ ခွေးကို သူ့စိတ်ကြိုက်နာမည်တောင်ပေးလိုက်သေးတယ်။ 'ကံကောင်း' ဆိုပဲ။ ဦးလှဘော်ကြီးရဲ့အကြံကလား၊ ဒီလိုဗျ။

ဦးလှဘော်နဲ့ အခု ညားနေတဲ့ မယ်ထွေးက ဒုတိယအိမ်ထောင်၊ ပထမအိမ်ထောင် မယားကြီးကတော့ ဆုံးသွားရှာပါပြီ။ သားသမီးတော့ မရခဲ့ကြဘူးပေါ့။ အမှန်က ပထမအိမ်ထောင် ဒေါ်သူဇာ မဆုံးပါးခင်ကတည်းက ဦးလှဘော်နဲ့ မယ်ထွေးတို့ တိတ်တိတ်ပုန်း ညားနေကြပြီးပါပြီ။

မယ်ထွေးက ဆွေမရှိမျိုးမရှိ တစ်ကောင်ကြွက်၊ လုပ်ရတဲ့အလုပ်က ဟိုက်ဝေးလမ်းမကြီးတစ်ခုရဲ့ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ဖွင့်ထားတဲ့ ထမင်းဆိုင်က အလုပ်သမလေး၊ ဦးလှဘော်က ကုန်ကားနှစ်စီးထောင်ထားတော့

> ခုတစ်လော
> မယ်ထွေးကို
> ကြည့်ရတာ
> ဟိုကောင်နဲ့
> ဆက်ဆံရေးက
> နည်းနည်း
> ပလူးပလဲ
> နိုင်တယ်လို့
> ဦးလှဘော်
> ထင်နေတယ်
> မယ်ထွေးနဲ့
> မတိမ်းမယိမ်း
> လောက်ရှိမယ်
> ရပ်ကွက်ထဲက
> ကောင်လေးပါပဲ
> ပန်းထိမ်
> လုပ်တယ်ဆိုလား
> နားစွန် နားဖျား
> ကြားဖူးထားတယ်

အရေးကြီးကုန်ပစ္စည်းတွေ ပို့ပြီဆိုရင် ကားခေါင်းခန်းမှာ မြိန့်မြိန့်ကြီးထိုင်ပြီး လိုက်လိုက်လာတတ်တယ်။

ထမင်းစားတဲ့အခါကျတော့ မယ်ထွေးတို့ဆိုင်မှာ စားတယ်။ အဲဒီမှာပဲ ဦးလှဘော်နဲ့မယ်ထွေးတို့ စတွေ့ကြတာ။ အဲဒီတုန်းက မယ်ထွေး အသက်က ရွှေရင်သိမ်းသစ်ဆယ့်ခွန်၊ ဆယ့်ရှစ်အရွယ်၊ အသားဖြူဖြူ လုံးကြီးပေါက်လှ။ ဦးလှဘော်ကလည်း အဲဒီတုန်းက ကားအုံနာဆိုတဲ့ စတိုင်လ်အပြည့်ရှိတယ်။ နနဖပ်ဖပ်လေးတွေ ဝတ်၊ မွှေးမွှေးကြိုင်ကြိုင်နဲ့ ရွှေတွဲလွဲ ငွေတွဲလွဲဆိုပါတော့။

ဒီလိုနဲ့ ကြိမ်ဖန်များစွာ သူတို့နှစ်ယောက် ဆုံမိကြပြီးတဲ့နောက် ဦးလှဘော်က ခွင်(ဂွင်)တစ်ခု ဆင်တယ်။ အဲဒါကတော့ မယ်ထွေးကို ဒီဆိုင်က အလုပ်ထွက်ပြီး သူ့အိမ်မှာ လက်တိုလက်တောင်းလုပ်ဖို့အတွက် သူ့နောက်လိုက်ခဲ့ပါဆိုပြီး ဆွယ်တရားဟောတော့တာပါပဲ။

ပြောရမယ်ဆိုရင် တကယ်လည်း ဦးလှဘော်တို့အိမ်မှာ အိမ်ဝေယျာဝစ္စလုပ်ဖို့ လက်တိုလက်တောင်းလိုအပ်နေတာ အမှန်ပဲ။ ဦးလှဘော်တို့မှာက သားသမီးလည်း မထွန်းကားဘူးဆိုတော့ အဖော်ရအောင် ဦးလှဘော်ဇနီး ဒေါ်သူဇာရဲ့အစ်မ အပျိုကြီး ဒေါ်မိမိကို အဖော်အဖြစ်ခေါ်ထားရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်မိမိက အသက်ကလေးထောက်လာပြီဆိုတော့ ထောင့်တော့ မစေ့ဘူးပေါ့။ နောက်ခြံစောင့်အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး လင်မယားရှိသေးတယ်။ သူတို့က ခြံထောင့်က ကားဂိုဒေါင်ထဲမှာ နေကြတယ်။ အသက်ကြီးကြပြီဆိုတော့ ခြံစောင့်၊ လူရိပ်လူခြည်ကြည့်၊ အပင်တွေ ရေလောင်း၊ ဒီလောက်အပြင် လက်တိုလက်တောင်းခိုင်းလို့ မဖြစ်လောက်ဘူး။

ဒါကြောင့်မို့ မယ်ထွေးကို ဆွယ်တရားဟောရတာ၊ မက်လုံးလေးလည်း ပေးရသေးတာပေါ့။ အဲလိုမက်လုံးပေးရင်း ကြိုတင်ယူဆောင်လာတဲ့ ရွှေဆွဲကြိုးမျှင်မျှင်လေး တစ်ကုံးကို လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သေးတယ်။ အဆင်ပြေသွားပါတယ်။ နောက်တစ်ခေါက်လည်းကျ ရော မယ်ထွေးလည်း အထုပ် ကလေးပိုက်ပြီး ဦးလှဘော် ခေါ်ဆောင်ရာနောက် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် လိုက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။

နဂိုကတည်းက မယ် ထွေးလေးကို အကြံနဲ့ခေါ်လာ တာဆိုတော့ ဦးလှဘော်က မကြာခင်မှာပဲ သူ့အကြံ အစည်ကို အကောင်အထည် ဖော်ပါတယ်။ အစပိုင်းတော့ နည်းနည်းခက်ခဲမယ့် သဘောရှိပေမဲ့ ဟိုက်ဝေး ကုန်ကားထောင်ထားတဲ့ ကားအုံနာတစ်ယောက်ပဲ ဒီ လောက်တော့ ဘယ်မှာညှိုပါ့ မလဲ။

သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အနေအထားကို မကြိုက်တာ က ဒေါ်မိမိပဲ။ တစ်ခါသား ဦးလှဘော် ရေချိုးခန်းထဲက အထွက်မှာ မယ်ထွေးလေး ကို မျက်နှာသုတ်ပဝါယူခိုင်း လို့ ယူလာပေးတဲ့ အချိန် မျက်နှာသုတ်ပဝါကိုယူရင်း မယ်ထွေးလက်ကို လှမ်းဆုပ် ပြီးကိုင်ဆုပ်လိုက်တယ်။ အဲဒါ ကို ဒေါ်မိမိက မြင်ဖြစ်အောင် မြင်သွားပြီး အဲဒီကတည်းက သူတို့နှစ်ယောက်ကို မျက်စိ ဒေါက်ထောက်ကြည့်နေတော့ တာပါပဲ။

ဒေါ်မိမိက အပျိုကြီးပီပီ ပစိပစပ်ကလည်း အလွန်များ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီကိစ္စကို ဘာမှတော့ မပြောဘူး၊ မပြောဘူးဆိုပေမဲ့လို့ အရှင်း မပြောတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ စောင်းပါးရိပ်ခြည်နဲ့ စောင်း မြောင်းပြီး ပြောတာကလား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောကလည်း ပြောတတ်ပါရဲ့။

သိပ်မကြာပါဘူး။ ပြဿနာတက်တော့တာပါပဲ။ ညတစ်ညမှာ မယ်ထွေး အခန်းထဲကနေ ဦးလှဘော် ထွက်လာတာကို ညဘက် အပေါ့စွန့်ထရင်း မြင်သွားသူ ကတော့ ဒေါ်မိမိပါပဲ။

နောက်ဆုံးအဖြေက တော့ မယ်ထွေးကို နစ်နာ ကြေးလေးဘာလေးပေးပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ဖို့ ဒေါ်သူဇာက အမိန့်ပေးပါလေတယ်။ ညီ အစ်မနှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး ဦးလှဘော်ကို ပြောလိုက်တာ ဆိုတာ နှစ်ပြားတောင် မတန် ဘူး။

ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ ကိုယ်မို့ ဦးလှဘော်လည်း ခွေးအ သည်းနင်းထားသလိုပါပဲ။ ဒေါ်သူဇာရဲ့ ငွေကြေးဓနအင် အားတွေနဲ့ စီးပွားရေးကလည် ပတ်နေရတာဆိုတော့ ဒေါ်သူ ဇာကို ဦးလှဘော် ကြောင်ကြီး ဆေးနံ့ကျင်ရဲတာအမှန်။ ဒါပေ မဲ့ အဲဒီ့အချိန်မှာ မယ်ထွေးကို ဦးလှဘော် အစွဲကြီးစွဲနေပါပြီ။

တစ်ဖက်က ကြည့်ပြန် ရင်လည်း မယ်ထွေးတစ် ယောက် ခိုကိုးရာမဲ့ဘဝ ရောက်ရတော့မယ်။ ဦးလှ ဘော်မျက်နှာ တစ်မြို့ထင်ပြီး လိုက်လာတာ မဟုတ်လား။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကိုတော့ ဦးလှ ဘော် ဘယ်အဖြစ်ခံပါ့မလဲ။ ကြံရည်ဖန်ရည်ရှိသူတစ် ယောက်ပဲဟာ၊ နောက်ခွင် (ဂွင်)တစ်ခု ထပ်တည်တာပေါ့။

အဲဒီနောက်ခွင်(ဂွင်) တစ်ခုဆိုတာက မယ်ထွေးကို ပြန်ပို့မယ်ဆိုပြီး မြို့သစ်ထဲ သွားရလာရလွယ်ကူမယ့် အရှုပ်အထုပ်တွေ ကင်းမယ့် မြို့သစ်တစ်ခုကို ရွေးလိုက် ပြီး ပေနှစ်ဆယ်၊ ပေခြောက် ဆယ် အိမ်လေးတစ်လုံး မယ် ထွေးကို ငှားပေးလိုက်တယ်။ ဒီ့ထက်ပိုင်တာတောင် ဒီလောက် မပိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အဆင်ပါပဲ။

ဦးလှဘော်တစ် ယောက် တစ်လတော့ ရုပ် တည်ကြီးနဲ့ အိမ်ထဲအောင်းနေ လိုက်တယ်။ ကံဇာတာက ဦး လှဘော်ကိုပဲ မျက်နှာသာပေး ချင်သလား မသိဘူး။ အဲဒီ တစ်လအတောအတွင်းမှာ ဒေါ်သူဇာ လေဖြတ်သွားပါ လေရော။

ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့ လည်သွားကြပြီ။ ဒေါ်သူဇာ ကို အနီးကပ်ပြုစုဖို့ သူတို့ရွာ က ဆွေနီးမျိုးစပ်ဆိုလား အသက်ငါးဆယ်ကျော် မိန်းမ ကြီးတစ်ယောက်ကို မရမက လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။ အဲဒီ အချိန်လူတွေရဲ့အာရုံက ဒေါ်သူ ဇာဘက်ရောက်နေတော့ အလုပ်အကြောင်းပြပြီး ဦး လှဘော်တစ်ယောက် မယ် ထွေးဆီ ခြေဦးလှည့်တော့တာ ပေါ့၊ ချောင်းပေါက်မတတ်ပါ ပဲ။

အချိုးရှာ သကာတွေ့ဆို သလို မယ်ထွေးက သူ့ကို အတည် ကြံခိုင်းနေပြီ။ သဘောကတော့ အပျော်မကြံ နဲ့တော့ဆိုတဲ့ သဘော၊ နောက် ပြီးတစ်ခု ပူဆာသေးတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုရင် အခု ငှားနေတဲ့အိမ်လေးမှာ ထမင်း ဆိုင်ဖွင့်ချင်ပါသတဲ့။

မယ်ထွေး ပြောတာ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ် တယ်။ သူ ဒီအတိုင်းမနေချင် ဘူး။ တစ်ခုခု လုပ်ချင်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ဘာလုပ်ရမလဲ စဉ်းစား တယ်။ နောက်ဆုံး သူလည်း အထိုက်အလျောက် ကျွမ်းကျင် တဲ့ ထမင်းဆိုင်လေး ဖွင့်ဖို့ ကိုသွားပြီး အာရုံရလိုက်တယ်။ ဒီမြို့သစ်က စည်လည်း စည် တယ်လေ။ ထမင်းဆိုင်က လည်း ဒီအနီးအပါးမှာ မရှိ သလောက်ဘဲ။ အဲသလိုဆို တော့ ဦးလှဘော်ကို ပူဆာ လိုက်တယ်။

ဒီဘက်မှာကလည်း ဦး လှဘော်ခွင်(ဂွင်)တစ်ခု ထပ် တည်နေပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အန္တရာယ်များတဲ့ ခွင်(ဂွင်) ဖြစ်နေတယ်။ ခုဆို ဦးလှ ဘော်က ငါးဆယ်ကိုကျော် လာပြီ။ ဒေါ်သူဇာက ဦးလှ ဘော်ထက် လေးနှစ်လောက် ကြီးသေးတယ်။ ဒီကြားထဲ လေက ဖြတ်သွားလိုက်သေး ဆိုတော့လည်း စဉ်းစားသာ ကြည့်တော့ပေါ့။

စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ဦးလှဘော် ဖတ်ဖူးတယ်။ ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ရဲ့ ဝတ်မှုန် လား၊ ဝတ်ဆံလား၊ ပွင့်ဖတ် ကိုပဲလား အစာထဲတစ်နေ့ နည်းနည်းစီထည့်ပြီး ကျွေး ရင် လက်သည်မပေါ်ဘဲ လုံး ပါးပါးကိစ္စချောဆိုပဲ။ ခက်နေ တာက အဲဒီပန်းက ဘာပန်း မှန်းလည်း သေချာမသိ။ သိ ပြန်ရင်လည်း ဘယ်မှာသွား ရှာရမလဲဆိုတာက ရှိသေး တယ်ဆိုတော့ အဲဒီအစီအစဉ် ကို လက်လျှော့လိုက်ရတယ်။

အဲ။ ဒါပေမဲ့လို့ နောက် နည်းတစ်ခုရှိသေးတယ်။ ဒါ လည်း အနည်းနဲ့အများဆို သလို အန္တရာယ်များတာပါ ပဲ။ ဒေါ်သူဇာရဲ့ ဗိုးချဲကို နောက်ကနေတွန်းပေးရင်း မတော်တဆလိုလို၊ ဘာလိုလို နဲ့ လှေကားထိပ်ကနေ တွန်းချ လိုက်ဖို့ပါ။ ဒေါ်သူဇာမှာ နှလုံးရောဂါအခံကလည်း ရှိ တယ်လေ။ သို့သော်ငြား ကိစ္စ မပြတ်ခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ အတွေးက ဝင်လာပြန်တော့ အဲဒီအစီအစဉ် ကိုလည်း ဦးလှဘော် စိတ် ပျက်ပျက်နဲ့ လက်လျှော့လိုက် ရပြန်တယ်။

ဟော ဘာမှမကြာလိုက် ဘူး။ ဦးလှဘော်ကို ကံကြမ္မာ သိသိသာသာကြီး မျက်နှာ သာပေးလိုက်ပါပြီ။ မယ် ထွေး ဖွင့်ချင်တဲ့ ထမင်းဆိုင် ဖွင့်ပေးပြီး နှစ်လခန့်အကြာ မှာပဲ ဒေါ်သူဇာ ဆုံးပါးသွား ပါတော့တယ်။ ဦးလှဘော် အတွက် နှလုံးပီတိဂွမ်းဆီထိ ရတဲ့အဆင်ပဲပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဦး လှဘော်က အခုပဲ ဒေါ်သူဇာ နဲ့ လိုက်သေတော့မလိုကို အကယ်ဒမီရှော့က လုပ်လိုက် သေးတာ။ ဦးလှဘော်ရဲ့ဖြစ် စဉ်တွေကို ကြည့်ပြီး ဒေါ်မိမိ က မဲ့လို့ရွဲ့လို့ပေါ့။

ဒေါ်သူဇာ ရက်လည် ပြီးတော့ ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဦးလှဘော် ရှင်းလိုက်ရပါ တယ်။ အဲဒါက အခုနေတဲ့ အိမ်နဲ့ကားကိစ္စပါ။ အိမ်က ဒေါ်သူဇာ့နာမည်နဲ့၊ ကားတွေ ထဲမှာ ကုန်ကားနှစ်စီးက ဦး လှဘော်နာမည်ပေါက်၊ အိမ် စီးကားက ဒေါ်သူဇာနာမည် ပေါက်၊ ဒေါ်မိမိက သူလည်း အစ်မတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်ရှိတယ်ဆိုပဲ၊ ဟုတ်သည်ရှိ မဟုတ်သည် ရှိ ဦးလှဘော်အာရုံမနောက်ချင် တော့ဘူး။ အိမ်နဲ့ကုန်ကား တွေကို ရောင်းလိုက်တယ်။ သုံးပုံတစ်ပုံ ဒေါ်မိမိကိုပေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်တယ်။ ခြံစောင့်အဘိုးကြီးလင်မယားနဲ့ ကားသမားတချို့ကိုလည်း ရင်းနှီးစားသောက်ဖို့ အထိုက်အလျောက်လေး ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကိစ္စအဝဝပြီးပြတ်သွားတာနဲ့ ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး တူနှစ်ကိုယ်နီးဖို့အရေး မယ်ထွေးလေးဆီ အပြေးကလေးရောက်ရှိလာလိုက်တော့တာပေါ့။

အခုငှားနေတဲ့ အိမ်ကိုလည်း အငှားစာချုပ် မပြည့်သေးခင် အိမ်ရှင်ကြိုက်စျေးပေးငွေချေပြီး ဝယ်လိုက်တယ်။ အံ့မယ် ဦးလှဘော်က အိမ်သစ်တက်ပွဲလိုလို၊ မင်္ဂလာဦးဆွမ်းကျွေးလိုလိုနဲ့ အလှူတစ်ခု လုပ်လိုက်သေးတာ။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ဦးလှဘော်နဲ့ မယ်ထွေး တရားဝင်အကြင်လင်မယားဖြစ်သွားတော့တယ်။ အရပ်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း မေးငေါ့တာပေါ့။ ကျီးကန်း ဘဲဥချီတယ်တို့၊ ကတ္တရာစေးပေါ် ထုံးပုံးမှောက်ကျတယ်တို့၊ ကညာပျိုနဲ့ ဇရာအိုတို့ အစရှိသဖြင့် အမနာပပြောကြလေရဲ့။ အဲသလိုသာ မေးငေါ့ကြတယ်။ ပေးရင်တော့ ယူ၊ ကျွေးရင်တော့ စားကြသဗျ။

မယ်ထွေးနဲ့ ဦးလှဘော် အတည်တကျ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ချိန်မှာ သူ့အသက်က ငါးဆယ့်ငါး၊ မယ်ထွေးက နှစ်ဆယ်စွန်းစွန်း၊ ကွာခြားချက်က သုံးဆယ်ကျော်။ ဒါပေမဲ့ မယ်ထွေးလေးက ရိုးတယ်၊ အေးတယ်၊ အလုပ်ကြိုးစားတယ်။ ဦးလှဘော်အပေါ်မှာလည်း အဖေလိုတစ်မျိုး၊ လင်လိုတစ်သွယ်၊ အစ်ကိုလို တစ်နည်းနဲ့ ရိုရို

> ဟိုကောင့်လည်း
> သိပ်ယုံကြည်လို့
> ရတာ
> မဟုတ်ဘူး
> သူ့မယားလိုချင်
> သူ့လင်
> လှံနဲ့ထိုး
> ဆိုတဲ့စကားက
> ရှိသေးတယ်
> မဟုတ်လား
> ဦးလှဘော်
> ကိုယ်တိုင်ကလည်း
> မယားကြီး
> ဒေါ်သူဇာကို
> သေရာ
> သေကြောင်း
> တွေးတော
> ကြံစည်
> ခဲ့သေးတာလေ

သေသေ ဆက်ဆံရှာပါတယ်။ ဘုရား တရားလည်း အင်မတန်ကိုင်းရှိုင်းတဲ့မယ်ထွေးပါ။

ဒီလိုနဲ့ အိမ်ထောင်သက်လေးက သုံးလေးနှစ်ရလာခဲ့ပြီး သားသမီးတော့ မပွားစီးသေးပါဘူး။ ထမင်းဆိုင်လေးကလည်း နာမည်ရလာပြီး တော်တော်လေး ရောင်းရပါတယ်။ ဆိုင်ပါဆယ် ချိုင့်ဆွဲတွေ၊ အိမ်လိုက်ပို့ရတဲ့ ချိုင့်တွေနဲ့ အလုပ်တွင်ကျယ်လာလို့ အလုပ်သမားတွေတောင် ထပ်ခေါ်ထားရတာ အခုဆိုရင် အလုပ်သမားချည်းပဲ ရှစ်ယောက်ရှိနေပြီ။

ခုတစ်လော မယ်ထွေးကို ကြည့်ရတာ ဟိုကောင်နဲ့ ဆက်ဆံရေးက နည်းနည်းပလူးပလဲ နိုင်တယ်လို့ ဦးလှဘော် ထင်နေတယ်။ မယ်ထွေးနဲ့ မတိမ်းမယိမ်းလောက်ရှိမယ်။ ရပ်ကွက်ထဲက ကောင်လေးပါပဲ။ ပန်းထိမ်လုပ်တယ်ဆိုလား နားစွန်နားဖျားကြားဖူးထားတယ်။

တစ်ရက်တော့ ဆိုင်မှာ ဟိုကောင် လာစားရင်း သူတို့နှစ်ယောက်ပြောတာကို အမှတ်တမဲ့ ဦးလှဘော်ကြားလိုက်တယ်။ 'အဆိပ်ဆိုလား၊ အစိတ်ဆိုလားပဲ' သဲတော့ မသဲကွဲဘူး။ အဲဒီအချိန်သူတို့နှစ်ယောက်အနားမှာလည်း ဘယ်သူမှ ရှိမနေဘူး။

ဦးလှဘော်က ဟင်းယူဖို့ အိမ်ပေါ်က အဆင်း၊ အမှတ်တမဲ့ကြားလိုက်ရတာ။ ဒီအချိန်ဆို ဆိုင်မှာ လူကနည်းနည်းပါးတယ်။ အဲဒီဟိုကောင့်ကိုကြည့်လိုက်ရင် ဒီလို လူပါးတဲ့အချိန်မျိုးကိုပဲ လာလာရွေးစားနေတယ်လို့ ဦးလှဘော် ထင်မိတယ်။ မယ်ထွေးကို ဒီကြားထဲ အကဲခတ်ကြည့်ပြန်တော့ ဘာမှထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရပါဘူး။ သူ့စိတ်ထဲ တောင်ထင်မြောက်ထင် ထင်နေတာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မှာပါလို့ သူ့ဖြေတွေးလေး တွေးလိုက်ပါတယ်။

အခုနောက်ပိုင်းထမင်းစားရင် ဦးလှဘော်က သူတို့အိပ်ခန်းထဲမှာပဲ စားတော့တယ်။ အခန်းကလည်း ကျယ်တော့ ထမင်းစားဖို့နေရာသီးသန့်လုပ်ထားလို့ရတယ်။ ဘာလိုလို့နဲ့ လင်ကိုယ်

မယားနှစ်ယောက်မျက်နှာ
ဆိုင်ပြီး ထမင်းမစား
ကြာပြီပဲလို့ ဦးလှဘော်
မိတယ်။

ယုန်ကပဲ တိုး
သလား၊ ပိုက်ကပဲ
သလား မသိဘူး။ ဟို
နဲ့ မယ်ထွေးဆက်ဆံ
နေပါဦး၊ အဲဒီကောင်
က အောင်မင်းလား၊
မောင်းလား ဦးလှဘော်
ကွဲဘူး။ သူတို့နှစ်ယော
လိုက်တာနဲ့ ရယ်ရယ်
ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ကို ဖြစ်
တာ မမြင်ချင်မှအဆုံး
တော့တယ်။

တစ်ခါတလေ
နားသွားပြီး 'အဟမ်း
လုပ်လိုက်ရင်တော့ မျက်
ကိုယ်စီသတ်သွားကြ
အဲဒီအခါ ဟိုကောင်က
လေး စားပြီးပြီလား' လုပ်
သေးတာ။ ဦးလှဘော်
မျက်နှာရှူးကောင်ကို
ဖက်ကို မလုပ်ဘူး။

ခုတစ်လော ဦးလှ
ဆိုက်ကို ဝင်နေတယ်။
လိုဆိုက်ကိုမျိုးလဲဆိုတော့
ထမင်းစားတဲ့အခါ မယ်
က နောက်လင်လိုချင်
ထမင်း၊ ဟင်းထဲအဆိပ်
သတ်မလားဆိုတဲ့ ဆိုက်
မျိုးပါ။ နောက်ပြီး ဟိုကော
လည်း သိပ်ယုံကြည်လို့ရ
မဟုတ်ဘူး။ သူ့မယားလို
သူ့လင် လှံနဲ့ထိုးဆိုတဲ့စ
က ရှိသေးတယ်မဟုတ်လ
ဦးလှဘော်ကိုယ်တိုင်
လည်း မယားကြီးဒေါ်သူ
ကို သေရာသေကြောင်း
တောကြံစည်ခဲ့သေးတာ

မနေ့အမြန်ကိုပဲ
ထွေးက တစ်နည်းနည်းနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုပ်ကြဲလိမ့်မယ်လို့ အထင် ရောက်ပြီး အကြီးအကျယ် စိတ်ချောက်ချားနေပါတော့ တယ်။ နောက်ပြီး ဟိုတစ်ခါ သူတို့နှစ်ယောက်စကားပြော ကြတဲ့အထဲ အဆိပ်လား၊ အစိတ်လားဆိုတာကိုလည်း သေမကွဲကြားခဲ့ဖူးလေတော့ ထမင်းစားချိန်ရောက်လာတိုင်း ဦးလှဘော် ဓာတ်ချေးတွေပြန်ရ တော့တာပါပဲ။

အဲ နောက်ဆုံးမှာတော့ ခံစားနိုင်တဲ့အဆုံး ကြံရာမရ ဖြစ်ပြီး ကောက်ရိုးတစ်မျှင်လို အဲဒီခွေးကို ကောက်ကာငင် ဘာ မွေးလိုက်တာပါပဲ။ မွေး တယ် ဆို တာ က လည်း ဆိုခဲ့သလို အကြံနဲ့၊ မွေးပြီး ပြီးချင်း အရင်ဆုံး သူ့ကိုယ်ဥ ပါးလာအောင် ခွေးအကြိုက် လိုက်ရတာပေါ့။ သူ့အနီး အပါးမှာလည်း အမြဲရှိနေရ အောင် ခွေးကိုလည်းပတ်တွေ ဘာတွေပတ်ပေး၊ အဲဒီလည် ပတ်မှာ တစ်ခါကြိုးနဲ့ချည်ပြီး ရင် အိမ်ထောင့်က တိုင်မှာ ချည်ထားလိုက်ရောပဲ။

ခွေးခမျာ ကိုးကုန်းကိုး ကျင်းသွားတဲ့ခွေးမျိုးဆိုတော့ 'အုဝုဝု…အုဝုဝု' ဆိုတာပဲ အော်နေရရှာတယ်။ အစား ကောင်းအသောက်ကောင်း တွေလည်း ကျွေးထားလေ တော့ ဦးလှဘော်ကို ဒီခွေး မလွန်ဆန်ဝံ့ဘူးလို့ မှတ်ယူရ ပါရဲ့။

လာပါပြီ။ ဦးလှဘော် သူ့ခွေးကို စတင်အသုံးချပါ လေပြီ။ သူ့အတွက် ထမင်းနဲ့ ဟင်း အခန်းထဲလာပို့ပြီဆိုတာ နဲ့ သူ့ခွေး 'ကံကောင်း' ကို ချည်တိုင်က သွားဖြုတ်ကာ အိမ်မကြီးဝင်ပေါက်ကနေ မဝင်ဘဲ ဘေးပေါက်ကနေ ဝင်ပြီး အခန်းထဲခေါ်လာ တယ်။ ပြီးရင် ဟထားတဲ့ အခန်းတံခါးကို အသာလေး စေ့လိုက်တယ်။ အခန်းထဲမှာ က ခွေးစားဖို့ကော်ပန်းကန် တစ်ချပ်ကို အဆင်သင့်ယူ ထားပြီးသားပါ။

ဒီလို အကျင့် မျိုးရ အောင်လည်း ပွဲမဝင်ခင်အပြင် မှာ ကျင့်ဆိုသလို အချိန်နှင့်သတ် သတ်မှတ်မှတ်နဲ့ ဒီခွေးကို ကျင့်ထားရတာပါ။ တစ်ခါ တလေ ချည်တိုင်မှာတောင် ချည်ထားစရာ မလိုဘူး။ အချိန်ကျတာနဲ့ ကံကောင်းက မယောင်မလည်နဲ့ ရောက် လာတော့တာပဲ။

အရင်ဆုံး ထမင်းနဲ့ ဟင်းကို နယ်ဖတ်လိုက်ပြီး ကံကောင်းပန်းကန်ထဲထည့် ပေးလိုက်တယ်။ ကံကောင်း စားပြီးလို့ ဆယ့်ငါးမိနစ် လောက် စောင့်ကြည့်သေး တယ်။ ဘာမှထူးခြားမှု မရှိ ဘူးဆိုရင်တော့ မင်းသွားချင် ရာသွားဆို ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ ဒါကလည်း နေ့လယ်စာ တစ်နပ်တည်းအတွက်ပါ။ ညစာအတွက်က ဦးလှဘော် လုံးဝစိတ်မပူပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခုနောက်ပိုင်း ညစာကို သူနဲ့ အတူတူစားရမယ်လို့ မယ် ထွေးကို ရာဇသံပေးထားလို့ ပါပဲ။ ညဘက်အိပ်ချိန်ကျပြန် တော့လည်း စိုးတထိတ်ထိတ် နဲ့ ဘယ်နေ့၊ ဘယ်ညများ ဟို ကောင် အောင်မင်းလား၊ အောင်မောင်းလား သူ့ကိုလုံ့နဲ့ လာထိုးလေမလဲဆိုပြီး အလုပ် သမားတွေကို ညဘက် ခြံတံခါး၊ အိမ်တံခါးတွေ လုံ အောင်ပိတ်ကြနော်လို့ မှာရ တာကလည်း အမောပါပဲ။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ထစစ်တဲ့ အခါ ထစစ်ရသေးတယ်။ လုံ့ ကို ကြောက်လို့လေ။

တစ်ရက် လင်မယား နှစ်ယောက် ညစာအတူစားနေ ရင်း ဆိုင်အကူကောင်မလေး ရဲ့ 'အစ်မ ဒီမှာ ညှော်သည်' ဆိုတဲ့အသံကြားလို့ အခန်းဝ ကို ဦးလှဘော် လှမ်းကြည့် လိုက်တယ်။ အလို ဟို ကောင်၊ မျက်နှာရှူးကောင်၊ လက်ထဲမှာလည်း ဖိတ်စာ တစ်စောင်ကိုင်လို့။

'ဦးလေးနဲ့ မမယ်ထွေး ကို ကျွန်တော့်မင်္ဂလာဆောင် လာဖိတ်တာပါ။ ဦးလေးတို့ ဇနီးမောင်နှံ ဆက်ဆက်ကြွ ရောက်အားပေးချီးမြှင့်ရမယ် နော်'

အဲသလို ကြားလိုက်ရ တော့ ဦးလှဘော် ရုတ်တရက် ကြက်သေသေသွားခဲ့သလို ပါးစပ်ထဲ သွင်းအံ့ ဆဲဆဲ ထမင်းလုတ်တောင် 'ဘုတ်' ခနဲ ပန်းကန်ထဲကို ပြန်ကျသွားခဲ့ရ တယ်။ ပြီးတော့ မယ်ထွေး မျက်နှာကိုတစ်လှည့်၊ အဲဒီ ကောင်ရဲ့ မျက်နှာကိုတစ်လှည့်၊ သူ့လက်ထဲက ဖိတ်စာကို တစ်လှည့်ကြည့်ရင်း မယ် ထွေးရဲ့ 'အံမယ်၊ ငါ့အစ်ကို တကယ်စွံသွားပြီပဲ' ဆိုတဲ့ စကားကို ကြားလိုက်တော့ ရင်ထဲမှာ လေးသည်လည်း မဟုတ်၊ ပေါ့သည်လည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ တစ်ရပ်ကို ဦးလှဘော် ခံစား လိုက်ရပါတယ်။

မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာ လေးကို ဦးလှဘော် ဖင်ပြန် ခေါင်းပြန်ကြည့်နေတယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း ဝမ်း နည်းဝမ်းသာစိတ်တို့က အချိုး ညီညီ ကခုန်နေကြလေရဲ့။ သူ ဝမ်းနည်းတာက သူဟာ တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းက သူ့ မယားကြီးဒေါ်သူဇာအပေါ် မကောင်းစိတ်မွေး၊ အကောက် ကြံစိတ်မွေးခဲ့လေတော့ သူ့ အပေါ်မှာလည်း မယ်ထွေး တို့က အကောက်ပြန်ကြံကြ လေရယ်မလားလေလို့ သံသယစိတ်တွေဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ခမျာများက ဘာမှသိကြရှာ တာ မဟုတ်။ သူကသာတစ် ဖက်သတ်အထင်မှား၊ အမြင် မှားခဲ့ရတာ မဟုတ်လား။ အဲဒါကို သူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရတာ။ ဝမ်းသာစိတ်က တော့ ရှင်းပါတယ်။

ဦးလှဘော်ဆုံးဖြတ် ချက် ချလိုက်တယ်။ ဒီနေ့က စပြီး ဘယ်သူတစ်စုံတစ်ဦးကို မှ ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့ သံသယ ဆိုတာကြီးကို ဘေးမဲ့ပေးလိုက်တော့မယ်။ သံသယဝင်မိတဲ့ အဲဒီနှစ် ယောက်ကိုလည်း စိတ်ထဲက နေ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကြီး တောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။ နောက်ပြီး အဲဒီကောင်လေးရဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ကိုလည်း အသုံး တည့်မယ့် တန်ဖိုးရှိရှိ လက်ဖွဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခု လက်ဖွဲ့ရမယ် လို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

အဲ၊ တစ်ခုရှိသေးတယ်။ အဲဒီသံသယဆိုတာကြီးနဲ့ အတူတူ ဟိုကောင် 'ကံ ကောင်း' ကိုလည်း ဘေးမဲ့ ပေးလိုက်တော့မယ်လို့ နောက် ထပ်ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ချလိုက်ပါ တော့တယ်။ ■

မြတ်ကိုကိုရွှေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

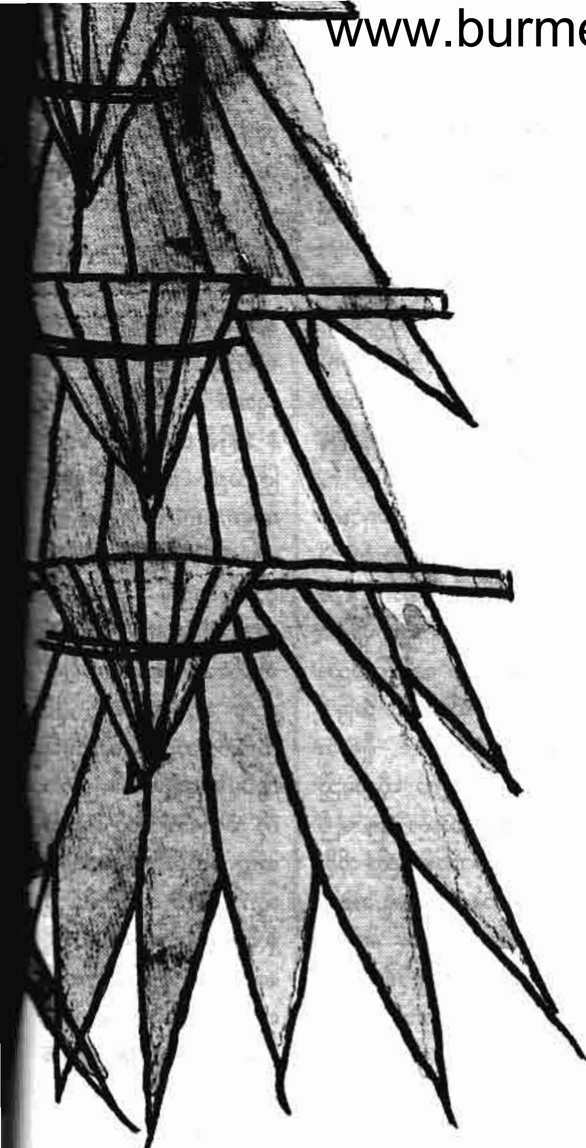

ဘိုခိုး

မင်းညို့သွေး

အမှတ် ၂၉၃၊ ဧပြီ ၂၀၁၄

'ဒီအမိုးကြားထဲက
ပိုက်ဆံ ဘယ်သူ
ယူသွားတာလဲ၊
မရှိတော့ဘူး'
မမယ်ဖော့က
ထန်းလက်အမိုးကြားထဲ
ဟိုစမ်းဒီစမ်းနှင့်
လျှောက်စမ်းပြီး
အိမ်ရှိလူများကို
လှမ်းမေးလိုက်သည်။
မည်သူမျှယူကြောင်း
ဝန်မခံတော့မှ-
'ဘိုခိုး ယူသွားပြန်ပြီ
ထင်တယ်၊ မနက်က
ဒီကောင် ခုတင်ပေါ်
လာထိုင်နေတာ
တွေ့လိုက်တယ်'
'နင် သေသေချာချာ
ရှာပါဦးဟ၊
နင် အထားများ
မှားနေလား'
မမယ်ဖော့ ယောက်ျား
ကိုကျော်ဆင့်က
ကွမ်းယာနေရင်းမှ
သူ့မိန်းမကို
သတိပေးလိုက်သည်။
'ကျုပ်
ဒီအမိုးကြားထဲပဲ
ငါးရာတန်လေးတစ်ရွက်
ထိုးထည့်ခဲ့တာ
သေချာပါတယ်တော်၊
နင်တို့ မယူရင် ဒါ ဘိုခိုး
လက်ချက် သေချာတယ်'

ကိုကျော်ဆင့် ဘာမျှ အတွန့်ထပ်မတက်တော့။ ရေငုံနှုတ်ပိတ်ပင်နေလိုက်သည်။ မမယ်ဖော့ ထင်မယ်ဆိုလည်း ထင်ချင်စရာကောင်းသည်။ ဒီကောင်လေး ခြေဆော့လက်ဆော့နိုင်တာ အိမ်နီးချင်း ကိုကျော်ဆင့် ကောင်းကောင်းသိသည်။ ကိုကျော်ဆင့်တို့ သာမကပါ သူ့အကြောင်းကို ဒီရွာပင်ရွာ တစ်ရွာလုံး သိသည်။ ကိုကျော်ဆင့်ကတော့ သူ့လို မှိုချိုးမျှစ်ချိုး မပြောတတ်။ မမယ်ဖော့သာ မိန်းမပီသစွာ ရစရာမရှိအောင် ပြောတတ်သည်။ ဟိုတစ်လောကပင် ဘိုခိုးမိဘတွေနှင့် စကားများကြသေးသည်။ အကြောင်းက ကိုကျော်ဆင့်တို့အိမ်မှ ဓာတ်မီးလေးတစ်လက် ပျောက်သွားသောကြောင့်ပင်။ ဘိုခိုးမိဘများက သက်သေမရှိင်လုံသဖြင့် အကြောင်းမဲ့ စွပ်စွဲသည်ဟုဆိုကာ ပြန်ပြောကြ၍ စကားများ ရန်ဖြစ်ကြသည်။ မိန်းမချင်းမို့ လက်တော့မပါ။ သို့သော် ရန်ဖြစ်သံကတော့ တစ်ရွာလုံးပင် ကြားနိုင်လောက်သည်။ ဘိုခိုးမိဘများ သူ့အတွက်ပင် ရန်ဖြစ်ရသည်မှာ တည့်သည့်လူပင် မရှိလောက်အောင်ဖြစ်သည်။ ဘိုခိုးကိုလည်း ရိုက်နှက်ဆုံးမတတ်သည်။ မည်မျှပင်ရိုက်စေကာမူ ဘိုခိုး အကျင့်များက မပျောက်။

ဘိုခိုး မွေးလာကတည်းက စောရနက္ခတ်ပါလာသည်ဟု ဆိုရမည်။ သူ့မိဘတွေက သားသမီးများသည်။ ရှစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ခန့်ရှိသော သားသမီးများအနက် တစ်ယောက်မျှ ဘိုနိုးလို ခြေဆော့လက်ဆော့ မပါခဲ့။ ဘိုနိုးတစ်ယောက်တည်းသာ ဖွဲဖောက်၍ ပါလာသည်။ ဘိုနိုးမိဘများက တောင်သူကြီးများပင် ဖြစ်သည်။ သားသမီးများလှသဖြင့် အားလုံးက တက်ညီလက်ညီ လုပ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုနိုးတို့မိသားစုမှာ ချောင်လည်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဘိုနိုးက သားသမီး ရှစ်ယောက်ထဲမှ လေးယောက်မြောက် ဖြစ်သည်။ ဘိုနိုးအောက်မှ လေးယောက်က လူလားမမြောက်သေး။ ဘိုနိုးအသက်မှ ရှိလျှင် ဆယ့်လေးနှစ်ပင်ရှိမည်။ သူ့အောက်မှ ဆယ့်တစ်နှစ်တစ်ယောက်၊ ဆယ်နှစ်တစ်ယောက်နှင့် ငါးနှစ်တစ်ယောက်၊ သုံးနှစ်တစ်ယောက်ရှိသည်။ ဘိုနိုးအထက်မှ ဆယ့်ငါးနှစ်တစ်ယောက်၊ ဆယ့်ရှစ်နှစ်တစ်ယောက်နှင့် နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် အကြီးများ ရှိသည်။ အကြီးဆုံး သုံးယောက်မှာ တောင်သူလုပ်ငန်းကို ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကိုင်နိုင်ကြသည်။ ဘိုနိုးတို့ မောင်နှမတွေထဲမှ အငယ်ဆုံးတစ်ယောက်နှင့် အလတ်မတစ်ယောက်သာ မိန်းကလေးများ ပါသည်။ ဘိုနိုးမှာ အားကိုးနိုင်လောက်သောအရွယ်ပေမဲ့ တောင်သူအလုပ်ကို နည်းနည်းမှ မလုပ်တတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် သူ့အဖေက ဘိုနိုးအတွက် သိုးအုပ်တစ်အုပ်ထောင်ပေးသည်။ ဘိုနိုးက ထိုသိုးအုပ်ကို ထိန်းကျောင်းပေးရသည်။ မနက်တစ်ခါ၊ ညနေတစ်ခါ သိုး

တစ်ရွာလုံးမှ
တညီ
တညွတ်တည်း
ကိုကျော်ခဝင့်ကို
ဘုရားလူကြီး
အဖြစ်
ခန့်အပ်ထားသည်
ဘုရားလူကြီး
ဆိုသည်မှာလည်း
နယ်နယ်ရရတော့
မဟုတ်
ဘုရား
ရန်ပုံငွေကို
စီမံခန့်ခွဲခွင့်
အခွင့်အရေးကိုပါ
ပူးတွဲ
ရရှိထားသည်
ရွာဦးကျောင်း
ဘုရား
ရန်ပုံငွေမှာလည်း
ရွာသူရွာသားများ
စုပေါင်း၍
ဘုရား
ခွမ်းချုပွဲတွင်
စုထားသော
ငွေပင်
ဖြစ်သည်

ကျောင်းရုံ့မှလွဲ၍ ဘိုနိုးက ကျန်တာ ဘာမျှမလုပ်။ သိုးကျောင်းသည်ဆိုသော်လည်း ဘိုနိုး သိုးအုပ်က အမြဲတမ်း ရွာအေးတွင်သာ တွေ့ရတတ်သည်။ ဘိုနိုး သိုးကျောင်းလျှင် ဘယ်တော့မှ ဝေးဝေးမသွား။ အနီးအနားမှာရှိသော ကြောင်ပန်းပင်၊ တောထနောင်းသီးခြောက်မှ လွဲ၍ ဘိုနိုးသိုးအုပ်က တခြားဘာမျှ စားခွင့်မရပေ။ ထိုအစာများဖြင့် သိုးများ ဝလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ မဝလျှင်သော်လည်းကောင်း ဘိုနိုး စိတ်မဝင်စား။ သူ ပြန်လာချင်သည့်အချိန် သိုးအုပ်ကို ပြန်သွင်းလာတတ်သည်။

ဘိုနိုးနာမည်အရင်းက ဇော်မင်းထွန်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုနာမည်အား သူ့မိဘမှလွဲ၍ ကျန်သည့်လူများက ဘိုနိုးဟုသာ ခေါ်ကြသည်။ ဘိုနိုးနာမည်အပြင် အခြားနာမည်တစ်မျိုးပင် ရှိသေးသည်။ တချို့က ထိုနာမည်ကို ခေါ်ကြသည်။ ထိုနာမည်ကား လူမိုက်ဖြစ်သည်။ ဘိုနိုး၏ဂျစ်ကန်ကန်ပုံစံကို အစွဲပြု၍ ထိုနာမည်အား ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဘိုနိုး ဘယ်နေရာကိုပဲ သွားသွား လေးခွတစ်ချောင်း အမြဲခါးကြားတွင်ထိုးတတ်သည်။ ထိုလေးခွနှင့် တွေ့ကရာအကောင်ပလောင်မှအစ ခတ်တိုင်ပါမကျန် လက်တည့်စမ်းတတ်သည်။ မထင်လျှင် မထင်သလို လူကိုပင် ပစ်တတ်သည်မို့ တချို့လူများက ဘိုနိုးကို ရှုံ့ကြသည်။ မည်သူမျှ ဘိုနိုးကို မထိမဲ့မြင် မလုပ်ရဲကြ။ ဘိုနိုးဟုဆိုလျှင် ရွာပင်ရွာတစ်ရွာလုံးမသိသူ မရှိ။

ဘိုနိုးက စိတ်ဓာတ်လည်း မာကျောသည်ဟု ဆိုရမည်။ ဒုပေနာပေ ခံနိုင်သည်။ ဇော်ရုံတန်ရုံ ထိခိုက်မှုမျိုးကို ဘိုနိုး စာမဖွဲ့။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးတွင် အမာရွတ်များပေါများခြင်းက သူ့ကို

လူမိုက်ဘွဲ့ ပိုတိုးသွား... သည်။ ဘိုနိုးတွင် ကြော... မည့်သူ မရှိ။ အသက်... ငယ်မရွေး ဘိုနိုး ထ... သည်။ လူကို မနိုင်ပါ... အဝေးမှ လေးခွနှင့် ချော... ပစ်တတ်သည်။ ထို့ကြော... သူ့အား 'အသေဝနာခ ... နံ'အဖြစ် လူတိုင်းက ... ကြသည်။ ဘိုနိုးမျက်နှာ... အမြဲတမ်း မျက်ခုံးနှစ်ခု ... စပ်လောက်သည်အထိ ... ကုပ်နေသည်။ အသားအ... က တရုတ်ပေါက်ဟုပင် ... ဆိုနိုင်လောက်အောင် ဝင်း... သော အသားအရေကို ... ဆိုင်ထားသည်။ လည်... တွင် ရေမချိုးတတ်ကြော... ကို သက်သေပြမည့် ချေး... အကွက်လိုက် ထနေသည်... သူ့ကိုယ်နံ့ကို အမြဲတမ်း ... စိုစိုအနံ့များအဖြစ် ထ... လေသည်။ သူ့အနားကို ... လျှင် အော့နှလုံးနာလော... အောင် အနံ့များရမည် ... သည်။

ဘိုနိုးကို ကျောင်းထား... ပေးသော်လည်း နှစ်တ... အရောက်တွင် ကျောင်းအ... လစ်တတ်သဖြင့် ထုတ်လို... ရသည်။ ဘိုနိုး ကျောင်း... သည်ဆိုသော်လည်း က... ကချေးပင် အဆုံးမရလော... အောင် ဉာဏ်ထိုင်းခဲ့... သည်။ ပေါင်းနုတ်မြှော... စားပင် ကောင်းကောင်း... မတတ်။ ငွေစက္ကူအချ... တောင် အမြဲ ထိတွေ့နေ... မှတ်သားထားနိုင်သည်။ ... ဖျိုပေါက်စအရွယ်ဟု ဆိုသော်... လည်း ဘိုနိုးက မကောင်း... ဘက်တွင် ထူးချွန်နေသည်... ဖဲရိုက်၊ ကြက်တိုက် အကျ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဖဲရိုက်လျှင် ဖဲပွင့်ပင် ခရေတတ်သော ဘိုခိုးကို လှည့်စား၍ ပိုက်ဆံယူကြသည်။ ဘိုခိုးက ဒေသထွက် လေးတံဆိပ် ဆေးပေါ့လိပ်ကို အကြိုက်ကြီးကြိုက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဘိုခိုး၏ ခိုးတတ်သောအကျင့်ကား ကျောင်းနေမိကတည်းက ကျောင်းစာထက် ဦးစွာတတ်နေသည်။ ငယ်စဉ်က ကစားစရာအရုပ်လောက်သာ ခိုးတတ်သော ဘိုခိုးက အသက်အရွယ်နှင့်အမျှ တန်ဖိုးရှိသော ပစ္စည်းများကို ရွေးချယ်ကာ ခိုးယူတတ်လာသည်။ ထိုသို့ ခိုးရာတွင် ဘိုခိုးက အိမ်မရွေးတတ်။ မိဘအိမ်မှအစ လူလစ်လျှင်လစ်သလို ခိုးတတ်သည်။ သူ့ကို ခိုးရာပါပစ္စည်းနှင့်တွဲဖက်၍ မိသည်ဟု မရှိတတ်။ ခန့်မှန်းခြေလောက်သာ ပြောနိုင်ကြသည်။ ထိုသို့ နှပ်စွဲလာတိုင်း ဘိုခိုးက လည်ပင်းကြော်ကြီးများ ထောင်ထသည်အထိ ငြင်းတတ်လေသည်။

ဘိုခိုး ခိုးပုံက အကွက်ကျသည်ဟု ဆိုရမည်။ ထိုသို့သောနေရာတွင် ဘိုခိုး၏ တစ်ဖက်ပွတ်ညာဏ် ကြွယ်ဝလှသည်။ ဟိုတစ်လောကပင် မယ်ဖော့တို့အိမ်မှ ဓာတ်မီးတစ်လက် ခိုးသွားသည်။ သို့သော် ဘိုခိုးက ထိုဓာတ်မီးကို နေ့ချင်း ညချင်း ထုတ်မကိုင်။ သူ့အိမ်တွင်လည်း မထား။ သိုးကျောင်းသည့်နေရာ ယူသွားကာ တစ်နေရာရာတွင် ဝှက်ထားတတ်သည်။ ထိုနေရာအား အမှတ်အသားဖြင့် မှတ်သားထားသည်။ သုံးလေးရက်ကြာမှပင် ပြန်ရှာတတ်သည်။ သို့သော် ထိုအတိုင်းတော့ ဘိုခိုး ထုတ်မကိုင်ပါ။ ဓာတ်မီးမှန်အား ရိုက်ခွဲခြင်းဖြင့် မူလ ဓာတ်ရုပ်ကို ပြောင်းလဲလိုက်သည်။ ထို့မျှမကသေးဘဲ သံဓာတ်မီးကိုယ်ထည်အား ကျောက်တုံးတစ်ခုခုနှင့် မူလပုံပျောက်သည်အထိ ပွတ်တိုက်ပြန်သည်။ ပိုင်ရှင်မမှတ်မိလောက်သည့်အချိန်မှသာ သူ့လက်ထဲတွင် ထုတ်ကိုင်တော့သည်။ ထိုသို့သောအခါမှ ပိုင်ရှင်က ပြန်တောင်းသောအခါ လည်ပင်းကြောများ ထောင်ထသည်အထိ 'ဒါ ကျုပ်ကောက်ရတာ' လို့သာ ငြင်းလိုက်။ မမယ်ဖော့ပင် ရုပ်ပြောင်းသွားသော သူ့ဓာတ်မီးကို ဇဝေဇဝါဖြစ်သွားစေသည်။ ဒါက ဘိုခိုးပရိယာယ်ပင်။ ဘိုခိုး ထိုကဲ့သို့ပင် ရေဒီယို၊ ကက်ဆက်၊ ဆောင်းဘောက်များပါ မကျန် ခိုးတတ်လေသည်။ သူ့လက်ထဲရောက်မှ သူလုပ်ချင်သလို လျှောက်လုပ်ပစ်သည်။ ရေဒီယိုတစ်လုံးဆိုလျှင် အခွံများ ဖြုတ်ထားပြီး ဆားကစ်ပြားလေးတွေနှင့် ဓာတ်ခဲလေး ဝါးခြမ်းနှင့်ညှပ်ကာဖွင့်ပြီး မကြိုက်တော့လျှင် လွှင့်ပစ်တတ်သည်။ ဘိုခိုးတွင် စည်းတစ်ခုတော့ ရှိသည်။ ခိုးရာပါ ပစ္စည်းအား ရောင်းစားခြင်းကို ဘယ်သောအခါမျှ မလုပ်။ ပိုက်ဆံလိုလျှင် ပိုက်ဆံသာ ခိုးတတ်သည်။ သူ့မျက်စိထဲတွင် အကြိုက်တွေ့သော ဘယ်လိုပစ္စည်းကိုမဆို ဘိုခိုး ခိုးတတ်သည်။ ဘိုခိုးမိဘများ ဘယ်လိုပင်ဆုံးမ ဆုံးမ ခိုးတတ်သောအကျင့်ကို မဖျောက်။ သူ့အဖေဆိုလျှင် တိုင်တွင်ကြိုးတုပ်၍ နကန်(နွားနှင်တံ)နှင့် မှတ်လောက်အောင်ပင် ရိုက်ဖူးသည်။ ဘိုခိုးခြေသလုံးတွင်သာ အသားနီလန်သွားမည် ခိုးတတ်သည့်အကျင့်က မပျောက်။ ထိုသို့ အရိုက်ခံရတိုင်း ဘိုခိုးဘယ်သောအခါမှ မျက်ရည်မကျ။ ရိုက်သည့်အဖေသာ လက်လျှော့လိုက်ရသည်။ ဘိုခိုးသတ္တိက အံ့ဩဖွယ်ရာပင် ကောင်းလှသည်။

ဘိုခိုးတွင် ညာဏ်ကောင်းပုံတစ်ခု ရှိသေးသည်။ ဘိုခိုး ဝှက်ထားသောပစ္စည်းအား တခြားလူ ဘယ်သောအခါမှမတွေ့။ သူ့သင်္ကေတနှင့်သူ မှတ်တတ်သော ဘိုခိုးညာဏ်က ထိုနေရာတွင် သူမတူအောင် ထူးခြားလေသည်။ ဘိုခိုးအိတ်ကပ်ထဲတွင် ဘယ်သောအခါမှ ပိုက်ဆံပြတ်သည်မရှိ။ သူ့လို ရွယ်တူထဲတွင် ဘိုခိုးသာ ပိုက်ဆံကို ဖောဖောသီသီ သုံးစွဲနိုင်လေသည်။ ထိုပိုက်ဆံနှင့် ဖဲဝိုင်းတွင်ဝင်ပါတတ်သည်။ ဘိုခိုး ရိုက်တတ်သောဖဲမှာ သုံးချပ်ဖဲနှင့်ဘူကြီးနှစ်မျိုး တည်းသာရိုက်တတ်သည်။ ပိုကာဝိုင်းတို့၊ ရှိုးဝိုင်းတို့ကို ဘိုခိုးနားမလည်။ သို့သော် ဘိုခိုးက ပိုက်ဆံထုတ်၍ လူငှားရိုက်တတ်သည်။ တချို့က ဘိုခိုးအား လှည့်စား၍ သူ့အိတ်ကပ်ထဲရှိ ပိုက်ဆံကို အရယူတတ်သည်။

ဘိုခိုး မရောက်ဖူးသည့်အိမ်ဟူ၍ ထိုရွာပင်တစ်ရွာလုံး မရှိ။ အိမ်တိုင်းကို ဘိုခိုးရောက်ဖူးသည်။ သူရောက်လာပြီဆိုလျှင် အားလုံးက သတိထား၍ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ဘယ်လိုပင် စောင့်ကြည့်နေပါစေ၊ ဘိုခိုးပြန်သွားလျှင် ပစ္စည်းတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပါသွားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ဘယ်သူမှ မျက်နှာသာမပေးကြ။ ဘိုခိုးနှင့် စကားပင် သိပ်မပြောချင်ကြ။ ဘယ်သူ မျက်နှာသာပေးသည်ဖြစ်စေ၊ မပေးသည်ဖြစ်စေ သူဝင်ချင်သည့်အိမ် ဝင်ထိုင်နေတတ်သည်။ တစ်ရွာတည်းနေကြသည်မို့ အားလုံးက မောင်းမထုတ်ရက်။ သူ့မိဘမျက်နှာကို ကြည့်ရသေးသည်။ ဘိုခိုး အများဆုံး ကျင်လည်ကျက်စားသည်မှာ အိမ်အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုခိုးဒဏ်ကို အနီးအနားအိမ်များ ပိုခံရသည်။ ကိုကျော်ဆင့်အိမ်ပင်လျှင် ပစ္စည်းပျောက်သည်မှာ မရေမတွက်နိုင်တော့။ လက်ပတ်နာရီကအစ ရေဒီယိုအဆုံးပင်။ သို့သော် ဘိုခိုးက အဝတ်အစားကို ဘယ်တော့မှ မခိုး။ သူများဝတ်ပြီးသားကို ဘိုခိုး ဘယ်သောအခါမှ မဝတ်တတ်။ သူ့အဝတ်အစားနှင့်သူ သီးသန့်ဝတ်တတ်သည်။ သူ့အစ်ကိုအင်္ကျီကိုပင် ဘိုခိုး မဝတ်တတ်သလို သူ့အင်္ကျီ ပုဆိုးကိုလည်း သူ့ညီများ ဝတ်ပါက မကြိုက်။ ဘိုခိုး အများဆုံး ခိုးသည်က အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းများပင်ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်စိထဲတွင် အသစ်အဆန်းများဖြစ်ပါကလည်း မရမကပင် ခိုးတတ်သည်။ ဟိုတစ်လောကပင် ရန်ကုန်က ပြန်လာသည့် လူငယ်တစ်ယောက် MP4လေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါလာသည်။ ထို MP4လေးမှာ ထိုလူငယ် လက်ထဲတွင် တစ်ပတ်ပင်မပြည့် ဘိုနီးလက်ထဲသို့ရောက်သွားသည်။

ဘိုနီးက ကိုကျော်ဆင့်အိမ်ကို ခဏခဏပင် လာထိုင်နေတတ်သည်။ ကိုကျော်ဆင့်အိမ်နှင့် ဘိုနီးအိမ်က ကပ်လျက်ဖြစ်သောကြောင့် ဘိုနီးအတွက် စားကျက်မြေတစ်ခုဖြစ်နေသည်။ ကိုကျော်ဆင့်ကျွဲကော်ကိုင်းနှင့် စာကြည့်မျက်မှန်လေးကိုပင် ဘိုနီးလက်ထဲရောက်သွားဖူးသည်။ ဘိုနီး လက်ထဲရောက်သွားသော ထိုမျက်မှန်လေး ခမျာမှန်ပင် မရှိတော့။ ထိုမှန်မရှိသော မျက်မှန်လေးကိုပင် နှမြော၍ ကိုကျော်ဆင့်က ငါးရာပေး၍ ဝယ်လိုက်ရသည်။ ဘိုနီးက ကိုကျော်ဆင့်နှင့်တော့ အဆင်ပြေသည်ဟု ဆိုရမည်။ ကိုကျော်ဆင့်ဝါသနာက တိုက်ကြက်ကောင်းရှာခြင်းပင်။ ထိုသို့သောနေရာတွင် ဘိုနီးကိုသာ အားကိုးရသည်။ ဘိုနီးက ကြက်၏ ကြန်အင်လက္ခဏာကို ကောင်းကောင်းသိသည်။ ထို့ကြောင့် တိုက်ကြက်ကောင်းကောင်းကို ဘိုနီးအား ငွေပေး၍ ရှာဝယ်စေသည်။ ဘိုနီးအတွက် ပိုက်ဆံရမည်ဆိုလျှင် ဘာမဆိုလုပ်သည်။ ရွာထဲတွင် တိုက်ကြက်ကောင်းကောင်း မရပါက အနီးအနား ရွာများအထိပင် ဘိုနီး ရှာဝယ်ပေးတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုနီးမှာ ကိုကျော်ဆင့်၏ လက်ကိုင်တုတ်ဖြစ်လာရသည်။ ကိုကျော်ဆင့်က ကြက်ဝါသနာပါသည်ဆိုသော်လည်း ရွာထဲတွင် ဘယ်သောအခါမှ ခွပ်လက်ပင် မချ။ ကိုကျော်ဆင့်၏ ဘုရားလူကြီးဆိုသည့် ဂုဏ်ပုဒ်က မကောင်းမှုများကို တားမြစ်ထားစေသည်။

ကိုကျော်ဆင့်နှင့် မမယ်ဖော့ဆိုသည်မှာလည်း နှယ်နှယ်ရရတော့မဟုတ်။ ဘုရားတရားရှိသေကိုင်းရှိုင်းရာတွင် သူမတူအောင်ပင် ရှားလေသည်။ နံနက်တိုင်းဆိုသလို မမယ်ဖော့က ရွာဦးကျောင်းသို့သွားကာ ပန်းလဲခြင်းပြုလုပ်သလို ဥပုသ်နေ့လိုရက်များတွင်လည်း လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ကျောင်းသို့သွား၍ ဥပုသ်စောင့်ကြသည်။ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် မမယ်ဖော့ ဘုရားဝတ်ပြုသံကို အနီးအနားအိမ်များ အတိုင်းသားကြားရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်ရွာလုံးမှ တညီတညွတ်တည်း ကိုကျော်ဆင့်ကို ဘုရားလူကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ထားသည်။ ဘုရားလူကြီးဆိုသည်မှာလည်း နှယ်နှယ်ရရတော့မဟုတ်။ ဘုရားရန်ပုံငွေကို စီမံခန့်ခွဲခွင့် အခွင့်အရေးကိုပါ ပူးတွဲရရှိထားသည်။ ရွာဦးကျောင်း ဘုရားရန်ပုံငွေမှာလည်း ရွာသူရွာသားများ စုပေါင်း၍ ဘုရားဆွမ်းချပွဲတွင် စုထားသောငွေပင် ဖြစ်သည်။ ထိုငွေဖြင့် ရွာဦးစေတီတန်ဆောင်းများ ပြုပြင်ရာတွင် ပြန်၍အသုံးချသည်။ ယိုယွင်းမှု မရှိသေးပါက ထိုငွေဖြင့် ရွာထဲမှ လူများကို အတိုးပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရန်ပုံငွေမှာ တစ်စနှင့်တစ်စ ပွား၍လာသည်။

ထိုရန်ပုံငွေကို ကိုကျော်ဆင့် ကိုင်ရသည်မှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။ ကိုကျော်ဆင့်က ထိုရွာပင်ရွာတွင် သမာသမတ်ကျသည်။ အနေအေးပြီး ဘုရားတရား ကိုင်းရှိုင်းသည်။ ထို့အပြင် ရွာဦးဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့်လည်း ဒကာအရင်း တပည့်အရင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကိုကျော်ဆင့်ကလည်း တောင်သူကြီးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးအနည်းငယ် တောင့်တင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ ထိုဂုဏ်ပုဒ်တွေကြောင့် တစ်ရွာလုံးက ကိုကျော်ဆင့်ကို ယုံကြည်ကြသည်။ ကိုကျော်ဆင့်မိန်းမ မယ်ဖော့ပင် ဂုဏ်ယူကျေနပ်စွာ ငွေသွင်းငွေထုတ်လုပ်ပေးသည်။ အတိုးကို ကိုကျော်ဆင့်ထံ တစ်လတစ်ခါပင် လာရောက်ပေးကြသည်။ ရရှိသောအတိုးငွေများကို တစ်ဖန်ပြန်၍ အတိုးပြန်ချခြင်းကို ကိုကျော်ဆင့် လုပ်ရသည်။ ထိုသို့သော လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦးက ဘိုနီးနှင့် ဆက်ဆံရေးပြေပြစ်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ် မရှိပေ။ ကိုကျော်ဆင့်က ဘိုနီးပေါ်တွင် စာနာတတ်ပေမဲ့ မမယ်ဖော့နှင့်တော့ ရှားစောင်းစေးနှင့် မျက်ချေးပင်။ ဘိုနီး အိမ်တွင်လာ၍ ကိုကျော်ဆင့်နှင့် စကားပြောနေပါက မမယ်ဖော့က အနားမှ မခွာ။ ဘိုနီးလုပ်သမျှကို မျက်လုံး ဒေါက်ထောက်၍ ကြည့်နေတတ်သည်။ ဘိုနီးနှင့်ကိုကျော်ဆင့်တွင် တခြားစကား ပြောစရာမရှိ။ တိုက်ကြက်တစ်ကောင်၏ အကြောင်းမှလွဲ၍ သူတို့နှစ်ယောက်တွင် ပြောစရာစကား မရှိ။ ဝါသနာထုံလှသော ကိုကျော်ဆင့်ကို မမယ်

ဖော့ ဘယ်တော့မှ
မမယ်ဖော့၏ရှေ့တွင်
ကျော်ဆင့် ကြက်တိုက်
ကိုမတွေ့ရ။ တစ်ခါ
မှသာ ကြက်ကလေး ပိုက်
ပျောက်ပျောက်သွား
သည်မှာ မမယ်ဖော့အ
ပင်။

မမယ်ဖော့ ဒီနေ့ အ
ပြန်ချမည့်နေ့ဖြစ်သဖြင့်
က သေတ္တာထဲတွင်
သိမ်းခဲ့သော ငွေ ၁၀
ကို ပြန်ထုတ်ရန် သေတ္တာ
လုပ်ကြည့်မိတော့ မျက်
များပင် ပြာဝေသွားသည်
မနေ့ကမှ သေသေချာချာ
ထည့်သိမ်းခဲ့သော ပိုက်ဆံ
က နေရာတော့ မမှား
မမယ်ဖော့ ထပ်မံသေချာ
ရန် သေတ္တာထဲမှ အ
အစားများပင် တစ်ထပ်ပြီး
တစ်ထပ် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်
နောက်ဆုံးတွင် သေတ္တာအ
သာကျန်သည်အထိ ပိုက်ဆံ
နှင့်တူတာဟူ၍ ဘာမှမတွေ့
မမယ်ဖော့အသိထဲ ဒိုင်း
ဝင်လာသူက ဘိုနီးပင်
ဘိုနီး မနေ့က တစ်နေ့လုံး
ကိုကျော်ဆင့်နှင့်တစ်ချိန်လုံး
ထိုင်၍ စကားပြောနေသည်
ကို မမယ်ဖော့ အသိပင်
မယ်ဖော့မျက်စိထဲတွင် ဘာမှ
မမြင်နိုင်တော့။ ထဘီစွန်
တောင်ဆွဲကာ ဘိုနီး အိမ်ရှေ့
တွင် -

'ဟဲ့… ဘိုနီး… သူခိုး
ထွက်ခဲ့စမ်း'

မမယ်ဖော့ ခါးထောက်
ကာ ကုန်းအော်သည်။ မမယ်
ဖော့အသံစူးစူးကြောင့် ဘိုနီး
တို့ အိမ်သားအားလုံး ထွက်
လာကြသည်။ အားလုံးက
ဘိုနီးပြဿနာဆိုသော တန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုက်သည်။

'မယ်ဖော့ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဘိုခိုးအဖေက အကျိုးအကြောင်းမေးမြန်းကာမှ မယ်ဖော့က ပိုဆိုးတော့သည်။

'ဘာဖြစ်ရမလဲဟဲ့ နင့်သား သူခိုး ငါ့ပိုက်ဆံ ဆယ်သိန်း ခိုးသွားလို့၊ ဘုရားငွေ နှမ်းမသိဘာမှန်းမသိ အလကား ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်'

ဆယ်သိန်းဆိုတဲ့အသံကြားတာနဲ့ ဘိုခိုးမိဘများ ထိတ်လန့်ကုန်ကြသည်။ ဘိုခိုးကိုလည်း ချော့တစ်ခါ ခြောက်တစ်မျိုး စစ်မေးကြသည်။ ဘိုခိုးကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပင် လည်ပင်းကြောများထောင်ကာ မျက်မှောင်ကြုတ်၍-

'ကျုပ် မခိုးဘူး' ဟုသာ အတန်တန် ငြင်းသည်။ သို့သော် အားလုံးက ဘိုခိုးယူသည်ဟုပင် ထင်မှတ်ကြလေသည်။ ဘိုခိုးအဖေဆိုလျှင် ဘိုခိုးအား ပယ်ပယ်နယ်နယ်ပင်ရိုက်၍ မေးလေသည်။ ဘယ်လိုပင်ရိုက်ရိုက် ဘိုခိုးက 'မယူဘူး'ဟုသာ ငြင်းလေသည်။ ဘိုခိုး ထိုသို့မယူဘူးဟု ငြင်းရလွန်း၍ အသံပင်ဝင်နေပြီဖြစ်သည်။ မယ်ဖော့ကတော့ လက်မလျှော့၊ သူ့ပိုက်ဆံပြန် မရပါက ဘိုခိုးအား တိုင်မည်ဟုပင် ခြိမ်းခြောက်သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုခိုးမိဘများ သူ့သားအတွက် စိုးရိမ်ကာ လက်ထဲရှိယာခင်းတစ်ခင်းကို အမြန်ဆုံးဖွဲ့ရောင်းရန် လိုက်၍ စပ်တော့သည်။ ထိုရောင်းရငွေနှင့် အလျော်ပြန်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဘိုခိုးမိဘများ၏ ယာခင်းက လွယ်လွယ်နှင့် ရောင်းမထွက်။ ထူးဆန်းသည်က ကိုကျော်ဆင့်တို့က ယာခင်းတစ်ခင်း နေ့ချင်းညချင်းပင် ရောင်းထုတ်လိုက်သည်။ နောက်နေ့များတွင် ဘိုခိုးအား တိုင်မည်ဆိုသောအသံ သဲ့သဲ့လေးမျှပင် မကြားလာတော့ချေ။ နောက်ထပ်ထူးဆန်းတာတစ်ခုမှာ ဘိုခိုးဝှက်ထားသောငွေကို မမယ်ဖော့ အလေးသွားရန် ချုံတိုးရင်းမှ ပြန်ကောက်ရသည်ဟု သတင်းပေါ်ထွက်လာသည်။ မမယ်ဖော့ကတော့ အာပေါင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့်ပင်-

'ဘိုခိုးဝှက်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံ ကျုပ် ပြန်ကောက်ရလို့ တော်သေးတာပေါ့' ဟု ပြောရလွန်း၍ သူ့အသံပင် ပြာတက်နေသည်။ မမယ်ဖော့ ထိုသို့ပြောသံကြားရတိုင်း ကိုကျော်ဆင့်တစ်ယောက် တွန့်ခနဲ ဖြစ်ဖြစ်သွားရသည်။ ဘိုခိုးကတော့ မမယ်ဖော့ ပြန်ကောက်ရသည်ဆို၍ နှမြောစိတ်ဖြင့် ဝမ်းနည်းနေမည့်အစား ဝမ်းသာနေမိသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ကိုကျော်ဆင့်နှင့် ဘိုခိုးဆက်ဆံရေး သိပ်အဆင်မပြေတော့။ အကြောင်းမှာ ကိုကျော်ဆင့်က ဘိုခိုးအား တိုက်ကြက် ကောင်းကောင်း ဘယ်တော့မှ မရှာခိုင်းတော့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ မမယ်ဖော့ကတော့ ယခုတိုင်ပင်-

'ဘိုခိုး ခိုးတာ ငါ ပြန်ကောက်တွေ့လို့ တော်သေးတာပေါ့' လို့ ကျောင်းဒါယိကာမလေသံမျိုးဖြင့် ပြောကောင်းနေတုန်းပဲပင်။

■

မင်းညို့သွေး

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၄ ရက်နေ့မှ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ် ၁၂ ရက်နေ့အထိ ရောက်ရှိလာသော ရွှေအသစ်စာမူများ

(၁) ဆွေဝင်းနီ(ပွင့်ဖြူ) အဆိပ်နဲ့တူတဲ့မိန်းမ ၊မကွေး၊ (၂) ဆွေဝင်းနီ(ပွင့်ဖြူ) တစ်နားကျိုး နှစ်နားကောက်မျည်းဖြောင့်မျက် သီအိုရီ ၊မကွေး၊ (၃) ညီစောရန်နောင် နောက်ဆုံးပေါ် စီးပွားရေးရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ၏ ပဉ္စမ်တပ်သား ၊ရန်ကုန်၊ (၄) မိုးထက်ကျော်(ကွင်းကောက်) မြန်ဆုံးကြတဲ့ တစ်နေ့သော အခါ ၊ဟသ်ာတ၊ (၅) ချယ်ရီစာသွန်း(ပန်းတနော်) နင်ငိုနေမလား ရယ်နေမလား ငါကတော့ အမြဲ ငိုနေပါတယ် ၊ပန်းတနော်၊ (၆) သားဦး စကားပုံနှစ်ခု ၊မကွေး၊ (၇) ငြိမ်းချမ်းဇော် ဓမ္မာရေကန်ထဲက ကြာပန်းလေးများ ၊ရန်ကုန်၊ (၈) လင်းနိုင် ဆုတောင်း ၊မန္တလေး၊ (၉) ရင်ထက်ခိုင် စည်းလွန်ဆွဲတဲ့ နှစ်ကိုယ်ခွဲမြစ် ၊စစ်ကိုင်း၊ (၁၀) ကောင်းမြတ် မြေလျှောက်တဲ့ ကြယ် ၊နေပြည်တော်၊ (၁၁) မလေးငယ် အမြင် ၊သာကေတ၊ (၁၂) အထင်ကရချည်တိုင် ၊မန္တလေး၊ (၁၃) မိုင်း(မန္တလေး) အဖေ့ နိုင်ငံတော် ၊မန္တလေး၊ (၁၄) ခင်ဝတ်ရည်(ပညာရေး) ကမ်းပါးရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ ၊မြစ်သား၊ (၁၅) ပျူမခ(ကော့သောင်း) ငွေများသောနေ့ဦး ၊Email၊ (၁၆) ကျော်စောဟိန်း(ရွှေပြည်သာ) လိပ်ပြာတစ်ကောင်ရဲ့ ဘိုင်အိုဂရပ်ဖီ ၊ရန်ကုန်၊ (၁၇) ခင်မြတ်နွယ်(ပခုက္ကူ) သွေးနီစွန်းတဲ့ တို့အောင်လံ ၊ပခုက္ကူ၊ (၁၈) ငွေးအောင်စိန်(အင်းမ) အိပ်တန်း ၊ရန်ကုန်၊ (၁၉) ငွေးအောင်စိန် (အင်းမ) ရင်ကွဲစကား ၊ရန်ကုန်၊ (၂၀) ယောနေခြည် ပီတောက်ပင်အောက်က ခရေချစ်သူ ၊မြစ်ကြီးနား၊ (၂၁) ယောနေခြည် အထူးကျေးဇူးတင်၏ ၊မြစ်ကြီးနား၊ (၂၂) ခေးဟောသာ အလင်း၏ အခြားတစ်ဖက် ၊မန္တလေး၊ (၂၃) နေကောင်းကင်နီ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော့် အမေ သေပြီး ရှင်တယ် ၊ရန်ကုန်၊ (၂၄) ကျင်ကိုချမ်း မျှော်မျှော်သူ မောလှပေါ့ ၊ရန်ကုန်၊ (၂၅) သားဦး မျက်စိတစ်မှိတ် ကိစ္စ ၊မကွေး၊ (၂၆) ဟမ်စိုင်း(ဆေး/မန်း) မဲလုံး ၊မန္တလေး၊ (၂၇) မိုးထက်မင်း နောက်ဆုံးဆန္ဒ ၊မန္တလေး၊ (၂၈) ဆည်းဆာသစ် မြောင်းထဲသို့ စီးဝင်လာသော စကားစလေးများ ၊မကွေး၊ (၂၉) ကောင်းဆေသူ မဏ္ဍပ်ထဲမှာ ရှာတစ်ယောက်ရှိနေတယ် ၊မုံရွာ၊ (၃၀) နတ်ရဲ(ရွှေပဗေဒ) တစ္ဆေခြောက်သော နေ့ရက်များ ၊ထားဝယ်၊ (၃၁) နတ်ရဲ(ရွှေပဗေဒ) နွေအပူမှာ လေပူကဆင် ၊ထားဝယ်၊

■

အေးမြတ်မြတ်ချို ပြုစုသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ဝေါလ်းဇောက်ပြည်၊ အရွှေ့မှု၏ အားမာန်

တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည့်
လက်များဆီမှ တစ်စုံတစ်ခုကို
တောင့်တနေကြောင်း အသိပေးနေသည်။
မဖြစ်ဘူးဟူသည့် အသိနှင့်
တားထားသော်ငြား လက်တို့ကတော့
တဆတ်ဆတ်တုန်နေဆဲ။
ညှီနံ့နံ့ ချိုရှင်နံ့ငြိနေတဲ့
ဒီအရသာဆိုတာ
သေချာပါသည်။
လျှာဖျားမှတစ်ဆင့်
စီးဝင်လာမှုနှင့်အတူ
လူတစ်ကိုယ်လုံး လေထဲ
မြောက်တက်နေသလို ထင်ရ၏။
တိမ်လွှာစီးနေသည့်
အရသာဆိုသည်မှာ ဒါကို ခေါ်လေသလား။
သူမ လိုချင်တပ်မက်ခဲ့သောအရာ
ပိုပြီး ခပ်နက်နက်လေး တူးဆွလိုက်တော့
လက်ဖျံမှ နာကျင်မှုက အသည်းထိ
စိမ့်သွားရသည်။ သို့သော် သူမ မရပ်နိုင်။
ဒီအရသာကနေ ရုန်းမထွက်နိုင်။
လျှာဖျားမှ အရသာသည် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ
အကြောများစိမ့်သွားလောက်အောင်ကို
ဆွဲဆောင်မှု ပြင်းလွန်းလှသည်။
လုံလောက်သော ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု
တစ်ခုရသည်ထိ ဒီအရသာကို
သူမ ဆက်လက်သုံးဆောင်ရမည်။
နှလုံးမှအောင့်တက်လာခြင်းကြောင့်
လက်ဖျံကို နှုတ်ခမ်းဝမှ
ဖြုတ်လိုက်မိသည်။ လက်ဖျံမှ
နာကျင်မှုသည် နှလုံးထိ
စီးဆင်းသွားလေသလား။ ဘာဖြစ်ဖြစ်
ဒီနေ့အတွက်တော့ လက်ဖျံကို
အနားပေးသင့်နေပြီ။ လက်ဖျံမှ
နာကျင်မှုသည် တစ်ကိုယ်လုံး
လွင့်တက်လုအောင်ထိ တက်ကြွနေသော
စိတ်တို့ကို မထိန်းနိုင်။ လက်ဖျံကို
ပတ်တီးစည်းဖို့ရာ ကြည့်လိုက်တော့
လက်ဖျံတွင် သွားကိုက်ရာများသည်
နေရာအနှံ့အပြားၐ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။
ဒီအကျင့်ကို သူမ ရပ်သင့်ပြီဟု
သတိပေးရင်း ပတ်တီးစည်းနေမိသည်။
သို့သော် သူမစိတ်ကို သူမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ပါမည်လား ဆိုသည့် အတွေးကို တွေးမိတော့ လန့်သွားရသည်။ မဖြစ်၊ မဖြစ်ချေတော့။ ဒီအကျင့်ကြီး ဖျောက်မှရတော့မည်။ ဒီအကျင့်နှင့် သူမ ရင်းနှီးမိသည်မှာ မကြာသေးပေမဲ့ လက်ကတော့ သူ့ဒဏ်ရာတွေကို ပြသရင်း နားသင့်ပြီဟု အကြံပေးချေပြီ။

မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်ရင်း လျှာဖျားမှ လက်ကျန်ကို အရသာခံနေမိသည်။ ထို့အတူ စိတ်တို့ကလည်း…။

❑

၁။

'အာ့'

လက်ကို ကြည့်ရင်း စိတ်ညစ်သွားမိသည်။ ဒီလက်ကို ရှသွားလောက်အောင်ထိ သူမရဲ့အတွေးတွေ ဘယ်ရောက်နေပါသလဲဟုလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်တိုရင်း လက်ကိုဖိဖို့ရာ အနီးအနားသို့ ရှာကြည့်တော့ လက်ခုစုတ်ကလွဲ၍ ဘာမျှမရှိ။ လက်ကို ဘေစင်တွင် ဆေး၍ ဖိလိုက်တော့ ထွက်လာသော အနီရဲရဲမဟုတ်သည့် ပန်းရောင်ဖျော့ဖျော့သွေးစတို့ကိုကြည့်ရင်း သူမ နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖိကိုက်ချင်လာသည်။ လက်ကို နှုတ်ခမ်းသို့တင်မိရင်း သွေးတို့ကို စုပ်ထုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မြေပြင်ပေါ် ထွေးချလိုက်တော့ မြေပြင်ဝယ် ပြန့်ကျဲသွားသည်က ပန်းနုရောင်တံတွေးစများ။

အိုး နှမြောလိုက်တာ။

ကိုယ့်အတွေးကိုယ် ထိတ်လန့်သွားရရင်း မြေပြင်မှ အကြည့်လွှဲလိုက်ရသည်။ ဘာကို နှမြောတာလဲဟု မသေချာစွာဖြင့် ခဲတံဆက်ချွန်လိုက်သည်။ သို့သော် နှုတ်ခမ်းထက်ရှိ အရသာခံလျှာလေးကတော့ ချွဲကျိကျိ ငန်ငြိငြိအရသာလေးကို စွဲကျန်စွာဖြင့် ထပ်မံကာ လိုချင်နေသေးကြောင်း ပြောပြနေသလိုလို။ သတိတရနှင့် လက်မှ ဓားရှရာကို ကြည့်လိုက်တော့ ဖြူဖျော့နေသည်မှာ ရှိသမျှသွေးတို့ အစုပ်ခံလိုက်ရသည့်ဟန်မျိုး။

'သြော် ငါ့ညီမရယ် ခဲတံချွန်ချင်တာများ ကိုကိုကြီးကို ချွန်ခိုင်းပေါ့။ ခုတော့ လက်ထိသွားရပြီမလား။ သွား သွား ပလတ်စတာ သွားကပ်ချေ။ ခဲတံ ကိုကိုကြီး ချွန်ထားလိုက်မယ်'

အနားကပ်ပြောလိုက်သည့် ကိုကိုကြီးစကားသံကြောင့် အထိတ်တလန့် မော့ကြည့်လိုက်မိကာ ဆေးပစ္စည်းများထားသည့် အခန်းသို့ ပြေးသွားလိုက်မိသည်။ လက်မှ နာကျင်မှုနှင့်အတူ ရင်ထဲဝယ် တစ်စုံတစ်ရာကို ပါ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေခဲ့သည်ကိုတော့ ကိုကိုကြီးအား မပြောပြဖြစ်ခဲ့။

❑

မဟုတ်ဘူး။ မဆေးနဲ့လေ။ နှမြောဖို့ကောင်းလိုက်တဲ့ သွေးတွေ ရေနဲ့အတူ မျောသွားကြရရှာတယ်။

ဖော်ဖော့်လက်မှ သွေးများ ဆေးနေသည်ကို ကြည့်ရင်း အတွေးတွေက သူမကို နှိပ်စက်လာသည်။ မခံနိုင်လွန်းစွာနှင့် မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်လိုက်တော့ မျက်ဝန်းထဲ ပေါ်လာသည်က အနီရောင်။ အနီရင့်ရင့်အရောင်များ ဟိုတစ်စ ဒီတစ်စ ပြန့်ကျဲလျက်။ လက်မှ ဆစ်ခနဲ နာကျင်သွားသလိုရှိ၍။ သတိဝင်၍ မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ တစ်နေ့က ဓားရှသည့် အနာကို နှုတ်ခမ်းဝတွင် တေ့ကာ သွားဖြင့် ကိုက်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားနေခြင်းပင်။ အလန့်တကြားနှင့် လက်ကိုရုပ်လိုက်မိရင်း ဖော်ဖော့်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဖော်ဖော်နှင့် သူ့သူငယ်ချင်းကဖြင့် ခြင်းလုံးပြန်ခတ်နေပြီဖြစ်သည်။ ခြင်းလုံးခတ်၍ လဲရာမှ ဖော်ဖော့်လက်ဝယ် ကျောက်ခဲနဲ့ ခြစ်မိကာ ဒဏ်ရာရသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျောင်းမှအပြန်လမ်းတစ်လျှောက်ဝယ် ကျောင်းကစားကွင်းအတွင်းမှ ဖော်ဖော့်ဒဏ်ရာကိုသာ မြင်ယောင်နေမိသည်။ အနီရောင်။

ဖေဖေနှင့် မေမေ့အခန်းဆီမှ လဲပြိုသံများနှင့်အတူ ဆူညံလွန်းသည့် အသံများစွာ ထွက်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် နားနှစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့် ဖွတ်အတင်း အုပ်ထားလိုက်မိသည်။ ကိုကိုကြီး ထွက်သွားပြီဖြစ်သည်။ ကိုကိုကြီးသည် သူမတို့နှင့် မနေ။ ပုသိမ်မှ အဘိုး၊ အဘွားများနှင့်သာ သွားနေမည်ဟုဆိုကာ ထွက်သွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မေမေ မတားခဲ့။ ဖေဖေကလည်း မတားခဲ့။ ညစဉ် ရန်ဖြစ်နေသော မေမေနှင့်ဖေဖေ့ကို တစ်ညတွင် ကိုကိုကြီးဝင်ဆွဲ၍ ကိုကိုကြီး ပါးတစ်ခြမ်း ရောင်ကိုင်းနေခဲ့ဖူးသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ကိုကိုကြီး ပုသိမ် [illegible] ထွက်ခွာသွားခဲ့ခြင်းပင်။

မျက်ဝန်းအစုံကို မှိ [illegible] ရင်း အိပ်စက်ဖို့ ကြိုး [illegible] သည်။ သို့သော် မှိတ် [illegible] သည့်အမြင်လွှာတွင် ဖော် [illegible] လက်ဖျံက သွေးများ ရဲ [illegible] ပေါ်လာသည်။ ခေါင်း [illegible] ဆတ်ခနဲ ခါပစ်မိရင်း မျက် [illegible] လုံးအစုံကို ဖွင့်လိုက် မှိ [illegible] လိုက်လုပ်ကာ အာရုံပြောင်း [illegible] ကြည့်သည်။ ဖျတ်ခနဲ ဖျ [illegible] နဲ ပေါ်လာသည်က အနီကွ [illegible] များ။ တလက်လက် တော [illegible] ပနေသော အနီကွက်မျာ [illegible] လျှာဖျားမှ စိမ့်ဆင်းလာသည့် [illegible] ချဉ်တင်တင် အရသာကြောင့် [illegible] ခံတွင်းချဉ်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုး [illegible] များလားဟု တွေးရင်း ရေ [illegible] သောက်လိုက်သည်။ သို့ [illegible] သော် မပြေသေးသလိုလို။ ယောက်ျားလေးများ ခံတွင်း [illegible] ချဉ်လျှင် ဆေးလိပ်သောက်ကြ [illegible] သည်ဟု ကြားဖူး၏။ သူမက [illegible] ကော ခံတွင်းချဉ်ခြင်းပျောက် [illegible] ဖို့ရာ ဘာလုပ်ရမည်လဲ။

မျက်ဝန်းအစုံက စာ [illegible] ကြည့်စားပွဲပေါ်မှ ခဲတံချွန်ဓား [illegible] လေးရှိရာသို့ ရောက်သွား [illegible] သည်။ မဖြစ်သင့်ဘူးဟု အလန့်တကြား ခေါင်းခါ [illegible] လိုက်မိရင်း စောင်ခြုံထဲသို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။ သို့သော် မျက်ဝန်းအစုံသို့ လာရောက် နှောင့်ယှက်နေသည်က ခဲတံချွန်ဓားတစ်ချောင်း။

❑

၂။

မေမေနှင့်ဖေဖေသည်လည်း ပုသိမ်ရှိ ကိုကိုကြီးထံဝယ် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သူမကတော့ ဘွဲ့ရကတည်းက ရန်ကုန်တွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆောင်ငှားနေရင်းဖြင့်သာ ကျန်ရှိခဲ့၏။ ဒီအချိန်မှတော့ မေမေနှင့်ဖေဖေ့ကြားဝယ် ဆက်လက်ဝင်မပါလိုတော့။ အကြောင်းအရာမဲ့၊ ခေါင်းစဉ်မဲ့ ရန်ပွဲများကိုလည်း မကြားချင်တော့။ ထို့အတွက်ပင် နေ့ကုန်တွင် ကျန်ရှိခဲ့ခြင်းပင်။

ညစဉ် အိပ်မက်များ ခြောက်လှန့်နေသည့်ကြားမှ အနီရင့်ရင့်အိပ်မက်ကို သူမ မေ့လျော့နိုင်အောင် ကြိုးစားနိုင်ခဲ့သည်။ မျက်စိရှေ့ဝယ် အနီနှင့်ပတ်သက်သမျှ မည်သည့်အရာနှင့်မျှ မထိတွေ့မိအောင် ကြိုးစားနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သို့သော် အနီရောင်သည် သူမရှေ့သို့ တစ်ကျော့ပြန်ရောက်ရှိလာသောအခါ…

❑

'သွယ် ဒီနေ့ အလုပ်နားဘူးလား။ နင် မနေ့ညက ဖျားနေလို့ နားမယ်ထင်လို့ ငါက မခေါ်ဘဲ ထွက်လာခဲ့တာ'

'အစ်မသွယ် ဒီနေ့ အလုပ်လာတာ နောက်ကျတယ်နော်'

အိအိနှင့် သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမားလေးများ၏ နှုတ်ခွန်းဆက်သံကို ခေါင်းသာညိတ်ပြနိုင်ရင်း ပြန်ပြုံးပြဖို့ကိုတော့ စိတ်မပါခဲ့။ ကိုယ့်အလုပ်ရှိရာ ကောင်တာဆီသို့သာ ခြေတို့ဦးတည်နေမိရင်း။

ဘောက်ချာကို လက်မှ ကျွမ်းကျင်စွာ ရေးနေသော်လည်း စိတ်က အလုပ်တွင် မရှိပြီ။ ကွန်ပျူတာမှ အလိုအလျောက် ထွက်ထုတ်ပေးသော ဆော့ဖ်ဝဲနှင့် ငွေရေစက်နှစ်ခုကြောင့်သာ အလုပ်တို့တိကျနေခြင်းဖြစ်သည်။ ရေနေမိသော မှန်အချပ်ရေတို့ကို ဘောက်ချာနှင့် ကိုက်ညီမညီ ပြန်စစ်ဆေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဘောက်ချာကို အိအိဆီ လှမ်းပေးလိုက်ရင်း သူမနောက်ထပ် ဝယ်ယူသူဆီသို့ လှည့်လိုက်စဉ် လက်ဖမိုးဆီမှ စူးခနဲ ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ လက်ဖမိုးဝယ် သွေးစို့နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ မှန်ချပ်နှင့်ထိကာ ရှသွားခြင်းသာ။

စို့တက်နေသည့် သွေးစလေးတို့ကို ကြည့်ရင်း လှိုက်ခနဲ ခုန်တက်လာသော ပျော်ရွှင်မှုတို့ကို ထိန်းမရနိုင်ခဲ့။ ခြောက်သွေ့နေသော ခံစားချက်တို့သည် ရုတ်တရက် စိမ်းလန်းစိုပြည်လာသလို ထင်ရ၏။ မှန်ဆိုင်မှာ သူမ အလုပ်ဝင်လာတာ လေးလနီးပါး ရှိသော်ငြား တစ်ခါမျှ မှန်မရှဖူးဘူး။ မရှဖြစ်အောင် သတိထားခဲ့သည်။ ခုတော့ ထိုကဲ့သို့နေခဲ့ခြင်းသည်ပင် သူမစိတ်၏နှုတ်မှုတို့ ပျောက်ဆုံးခြင်းအစဟု စွဲမှတ်လိုက်၏။ စိတ်ထဲမှ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာသောပျော်ရွှင်မှုနှင့်အတူ လတ်ဆတ်သည့်ရနံ့တို့ကို ရှူရှိုက်လိုက်၏။

'အစ်မသွယ် ပလတ်စတာ'

ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပေးလာသော အနာကပ်ပလတ်စတာကိုယူရင်း ဝန်ထမ်းများ နားနေခန်းဆီသို့ ထွက်လာလိုက်သည်။

အနောက်က ကျန်ခဲ့သူတို့ကတော့ ထင်လိမ့်မည်။ ပလတ်စတာကပ်ရန် အနာကို သွားဆေးခြင်းဟု။ အနာကို သွားဆေးသည်ကတော့ ဟုတ်ပါသည်။ သို့သော် ပလတ်စတာကပ်ရန် သီးသန့်တော့ မဟုတ်။

'သွယ် သူဌေး ခေါ်နေတယ် နင့်ကို'

နောက်မှ လှမ်းခေါ်လိုက်သော အသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အိအိ။ လာခဲ့မယ်ဟူသည့် သဘောနှင့် ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်ပြီး လုပ်လက်စအလုပ်ကို လက်စသတ်ရန် ပြင်လိုက်သည်။ မှန်ရှရာလေးကို ကွက်နေသော သွားရာလေးများကို မမြင်ရန် ပလတ်စတာ နောက်တစ်ခု လိုအပ်ပါသည်။ ဒီအချိန်မှာတော့ မနေ့ကတည်းက လိုအပ်နေသော တစ်စုံတစ်ရာသည် သူမ ကိုယ်ထဲသို့ ခုန်ဆင်းကာ အားအင်တို့ ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်သလို ထင်ရ၏။ လှမ်းလိုက်သမျှ ခြေလှမ်းတိုင်းသည် အားအင်တို့ အပြည့် လွှမ်းနေလေမလားဟူသည့်အတွေးဖြင့် ခြေလှမ်းတို့ကို သိမ်မွေ့မှုရှိအောင် အေးအေးသက်သာ လှမ်းလိုက်ရသည်။

'သမီး သွယ်လေး နေကောင်းရဲ့လား'

'ကောင်းပါတယ် အန်တီ' ပြန်ဖြေလိုက်သည့် သူမ၏အသံမှာ အားအင်အပြည့်ပါနေသည်ဟု သူမ ယုံကြည်သည်။

'အစ်မသွယ်လေးက တစ်နေ့တခြား ကြောက်ဖို့ကောင်းလာပြီ။ ပိန်ညှော်ဖြူဆွတ်နေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ အလုပ်ကို ဘယ်လိုများလာပါလိမ့်။ အစ်မအိအိကကော သူ့သူငယ်ချင်းကို နားဖို့ မပြောဘူးလား မသိဘူး'

'အစ်မသွယ်လည်း သနားပါတယ်။ သူ့အဖေနဲ့ အမေက ပုသိမ်သွားတဲ့ လမ်းမှာတင် အက်ဆီးဒန့်နဲ့ ဆုံးသွားတာ မကြာသေးဘူးတဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူက လိုက်မသွားဘဲ ရန်ကုန်မှာပဲ ကျန်နေပြီး အလုပ်ချည်း ဖိလုပ်နေတယ်။ တော်တော်စိတ်ထောင်း ကိုယ်ကြေဖြစ်နေတယ် ထင်တယ်'

နောက်နားဆီမှ ကြားနေရသော စကားသံတို့ကို သူမ သရုပ်မခွဲတတ်။ ဘာအကြောင်းအရာကို ပြောနေတယ်ဆိုတာကိုပင် တော်တော်နားထောင်ယူရ၏။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေဆိုသော စကားလောက်သာ ကြားရသည်မို့ ခေါင်းကိုဆတ်ခနဲ ခါယမ်းပစ်ရင်း အလုပ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။ ထိုအကြောင်းအရာကို စဉ်းစားဖို့ထက် ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ကျဉ်တက်လာသောလက်မှ အနာက နာကျင်မှုကို ပြေလျော့စေလိုခြင်းမဟုတ်ပါဘဲ လျှာဖျားမှ တောင့်တမှုကို ပိုပြင်းထန်လာနေသည် မဟုတ်ပါလား။ ဒီနေ့သည် သူမအတွက် အားအင်တို့ ပိုပြည့်ဖြိုးနေသလို ထင်ရ၏။ အကြောင်းအရာကို တကူးတကရှာဖို့ရာ မလိုတော့။ ပလတ်စတာကပ်ထားသော လက်ဖမိုးလေးကြောင့်သာဖြစ်သည်ဟု သူမ တထစ်ချယုံကြည်ပစ်လိုက်သည်။

❑

www.burmeseclassic.com

၃။

ခုတင်ထက်အိပ်နေသည့် အိအိ၏ ကုပ်သားဖွေးဖွေးလေးအောက်မှ သွေးကြောစိမ်းများက သူမကို ညှို့ယူနေသလိုလို။ တစ်ချက်တစ်ချက် တိုက်ခတ်လာသည့် ပန်ကာမှလေကြောင့် အိအိ၏ ဆံပင်တိုနုံ့နုံ့လေးများက ကုပ်သားလေးထက်မှ ဝဲပျံသွားတိုင်း ဖျတ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည့် သွေးကြောစိမ်းလေးများမှ ပို၍ခုန်လှုပ်နေသလို ထင်ရ၏။ လက်ထဲမှ ဓားဖြင့် ထိုသွေးကြောလေးကို ထိုးခွဲဖို့ ပြင်လိုက်စဉ်ပင်...

'အား'

ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးသွားမိသည်။ ရင်တစ်ခုလုံး ခြောက်သွေ့နေ၍ ရေတစ်ခွက်ကို အလျှင်အမြန် သောက်လိုက်ရသည်။ သူမတစ်ယောက်တည်းသာရှိသော အိပ်ခန်းလေးကတော့ အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသံမှလွဲ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေဆဲ။ သူမဘာကြောင့်များ နေ့ခင်းက အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်မြင်မက်နေရပါသလဲ။ နေ့ခင်းက အိအိရဲ့အခန်းဆီသို့သွားတုန်းက အိအိက အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ သူမကို ခြောက်လှန့်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူမကို ဆက်လက်ခြောက်လှန့်နေခဲ့တာက အိအိ၏လည်ပင်းပေါ်မှ သွေးကြောမျှင်လေးများ။ ထိုသွေးကြောမျှင်လေးများကို လက်ဖြင့် ကိုင်ကြည့်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်စဉ်မှာပင် အိအိက ဝါးခနဲအော်ကာ ခြောက်လှန့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လှျှာဖျားမှ ငန်ကျိကျိနှင့် ချိုရှည်ငြိမြသော အရသာကို တောင့်တနေသလို ထင်ရ၏။ သတိတရဖြင့် လက်ကို မ, ကြည့်လိုက်တော့ ဓားရှရာလေးက အနာကပ်ပလတ်စတာလေး ကပ်လျက်သား။ ထိုမှတစ်ဆင့် လက်ကောက်ဝတ်ကို ကြည့်လိုက်မိတော့ လက်ကောက်ဝတ်မှ သွေးကြောစိမ်းမြမြလေးက သူမ၏ စိတ်တို့ကို မရိုးမရွဖြစ်စေပြန်သည်။ မဖြစ်သေး။ တစ်နေ့ကပင် သွားဖြင့် အသေအကျေကိုက်ခဲ့ပြီးပြီ။ အနည်းဆုံးတော့ တစ်ပတ်လောက်နားမှဖြစ်မည်။

'ကလင် ကလင် ကလင် ကလင်'

နာရီ အလမ်းပေးသံကြောင့် နာရီကိုကြည့်မိတော့ မနက် ခုနစ်နာရီခွဲပြီဖြစ်သည်။ အိပ်ရာမှထရင်း အလုပ်သွားရန် ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ ရေချိုးနေသည့် အချိန်မှာပင် မျက်ဝန်းတို့က လက်မှ အနာဆီသို့ မကြာခဏ အကြည့်ရောက်သွားသည်ကိုတော့ သူမ တားမရနိုင်။ သို့သော် လက်ကောက်ဝတ်မှ သွေးကြောစိမ်းစိမ်းလေးတို့ကိုတော့ မမြင်နိုင်အောင် ရေချိုးခန်းမီးအရှိန်ဖြင့် တားထားနိုင်လိုက်ပါသည်။

❑

၄။

ကြည့်လက်စ ဇာတ်လမ်းမှ သရဲကားကို ကြည့်ရင်း သူမ ကိုယ့်သွားကိုယ် ပြန်စမ်းကြည့်နေမိသည်။ သူမမှာကော အစွယ်များ ရှိလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိမ့်မလဲဆိုသည့် အတွေးလေးကလည်း တဖျပ်ဖျပ်နှင့်။ စိုစွတ်နေတဲ့ အမှောင်တွေမှာ လျှောက်သွားဖို့ လင်းလက်တဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံရှိလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိမ့်မလဲလေ...

'ဟိတ်'

နောက်နားဆီမှ အသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အိအိ။ အဆောင်နေသူငယ်ချင်းဖြစ်သလို လောကတွင် သူငယ်ချင်းဟူ၍ တစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည့် အိအိ။ အင်္ကျီလက်ပြတ်လေးနှင့် အဆောင်နေရင်း ဘောင်းဘီတိုလေး ဝတ်ထားသည်မှာ ချစ်စဖွယ်။

'အမယ် သူက သရဲကားကြည့်နေတာကိုး၊ ဒီခွေဖွင့်ကွာ ကိုရီးယားကားကြည့်ရအောင်'

ပေးလာသည့် အခွေကို ဖွင့်လိုက်ရင်း အခန်းမီးကို မှိန်လိုက်သည်။ ဝင်းလက်နေသည့်သွေးကြောများကို သူမ မမြင်မတွေ့လို့။ ကိုရီးယားဇာတ်လမ်းတွဲကလေး နောက်သူမပါ လိုက်ပါမိသွားသည်။ အိမ်ထောင်ရေး ဇာတ်လမ်းကောင်းလေးကို သူတို့နှစ်ဦး ရိုက်တတ်လွန်းသည်။

'ဘုတ်'

ရုတ်တရက် ပေါင်ပေါ်သို့ ဘုတ်ခနဲ ကျလာသော အရာကြောင့် ကြည့်လိုက်တော့ အိအိ။ သူမ ပေါင်ပေါ်သို့ ခေါင်းလေး ဘေးတစ်စောင်းတင်ထားသလို ရှိ၏။ အိအိကို အခန်းပြန်အိပ်ဟု ပြောရန် နိုးဖို့ ပြင်လိုက်စဉ် တစ်စုံတစ်ရာက သူမကို ညှို့ယူသွားသည်။ ဆံပင်[illegible] လေးအောက်မှ ကုပ်သား[illegible] ဖွေးလေးများ။ ရုတ်တ[illegible] သွားတို့မှ တစ်စုံတစ်ခု[illegible] လောင်လာသလိုရှိ၏။ [illegible] ငတ်နေသည်။ ဟုတ်[illegible] သူမ ငတ်နေတာ ကြာ[illegible] သည်။

တဆစ်ဆစ်ကိုက်ခဲ[illegible] သည့် လက်ကောက်[illegible] ကြောင့် သူမ လျှာဖျား[illegible] တစ်စုံတစ်ရာကို ပို ပို[illegible] တလာသလိုလို ရှိ၏။ [illegible] ဘာလုပ်ချင်နေတာလဲ။ [illegible] သင့်ဘူးဟု တွေးရင်း [illegible] အတင်းနိုးရန် ပြင်လိုက်[illegible] လက်က အိအိ ကုပ်သား[illegible] များဆီဝယ် လူးလွန့်နေ[illegible] သည်။ သွားများယားယံ[illegible] ဝေဒနာကို ဘယ်လိုကု[illegible] မလဲလေ။ အနေရခက်[illegible] အိအိ ကုပ်သားများဆီ[illegible] အကြည့်လွှဲလိုက်သည်။ [illegible] သော် ပြန်ကြည့်မိပြန်သည်[illegible] ကိုကိုကြီး လက်တစ်ဖက်[illegible] သူမ ကိုက်ခဲ့သည်။ ကို[illegible] ကြီး မငို၊ မငိုခဲ့။ မေမေ[illegible] ဖေဖေ ရန်ဖြစ်သည့်ည[illegible] ကိုကိုကြီး၏ လက်တစ်ဖ[illegible] ကို သူမ ကိုက်ခဲ့ဖူးသည်[illegible] ဖျတ်ခနဲ သွေးစက်တို့ ပြန်[illegible] နေသော လက်တစ်ဖက်[illegible] အမြင်တွင် လျှာဖျားက ပို [illegible] ယားယံလာသည်။ သို့သော်[illegible] မျက်လုံးအစုံကိုမှိတ်ရင်း အိ[illegible] ကိုနိုးဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်[illegible] သူမ အောင်မြင်ပါ့မလား[illegible] ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံမရဲ။ အိ[illegible] ကို နိုးနိုင်ပါ့မလား။ သူ[illegible] ကိုယ်သူမ ကျရှုံးတော့မ[illegible] လေလား။

■

ရည်ဝေ၊လင်း[illegible]ရောင်ခြည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃံ

လားရှိုးမြို့ နက္ခတ်သိဒ္ဓိရှင် **ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတာဓဇ** ၏ သမီးတပည့်

ဆန်းကျမ်းဗေဒင် **ဆရာမ ဒေါ်နန်းခမ်းလန်**

မိတ်ဟောင်းကို စောင့်ရှောက်ဖိတ်ခေါ်ရင်း မိတ်သစ်ကိုလည်းကြိုဆိုပါတယ်ရှင်။

အမှတ် (၆၈၆)၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း ၄၆ ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။
[ဒဂုံမောင်လှကျက်ရည်ဆိုင်ဘေးကပ်]
ဖုန်း – ၀၉ ၃၁၃၄၁၃၉၁

"ချစ်ခင်စွဲလန်းမှုရလိုသူအမျိုးသမီးတို့အတွက်"

* အရင်ကချစ်ခဲ့သလောက် ယခုတော့မိမိအပေါ် အေးစက်နေပြီလား
* မိမိတစ်ဦးထဲကိုသာ တန်းတန်းစွဲ အမြဲချစ်ခင်ဂရုစိုက်စေဖို့
* ဘာပြောပြောနားထောင်လက်ခံခဲ့သူက ခုတော့ဘာပြောပြောဆန့်ကျင်နေပြီလား
* မိမိပြောသမျှ တစ်ခွန်းဆိုတစ်ခွန်း အောင်မြင်စေဖို့
* အရင်က မိန်းမကိစ္စ အရှုပ်အထွေးကင်းခဲ့သူကခုတော့ ခြေရှုပ်နေပြီလား
* မိမိအပေါ် သစ္စာမပျက်ပဲ ဖောက်ပြန်ရှုပ်ထွေးမှုကင်းရှင်းစေဖို့

ဆရာမထက်နွေးစန္ဒီ LL.B, LL.M, DBL, DML

(အမျိုးသမီးသီးသန့် လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်း)

တိုက် - 40 G-2 ဦးဝိစာရလမ်း၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာ၊ (41) ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံ။
Ph : 09 5164326 , 09 73106180 , 09 43094806

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟိန်းထွက်လာသော ကြေညာသံကြောင့်
ကိုထွန်းအောင် အတွေးလွန်နေရာမှ သတိပြန်ဝင်လာသည်
အသက် ၃၀ ခန့် လူရွယ်တစ်ယောက်
စင်ပေါ်တွင် နေရာယူထားသည်

အမှတ် ၂၉၃ ဧပြီ ၂၀၁၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

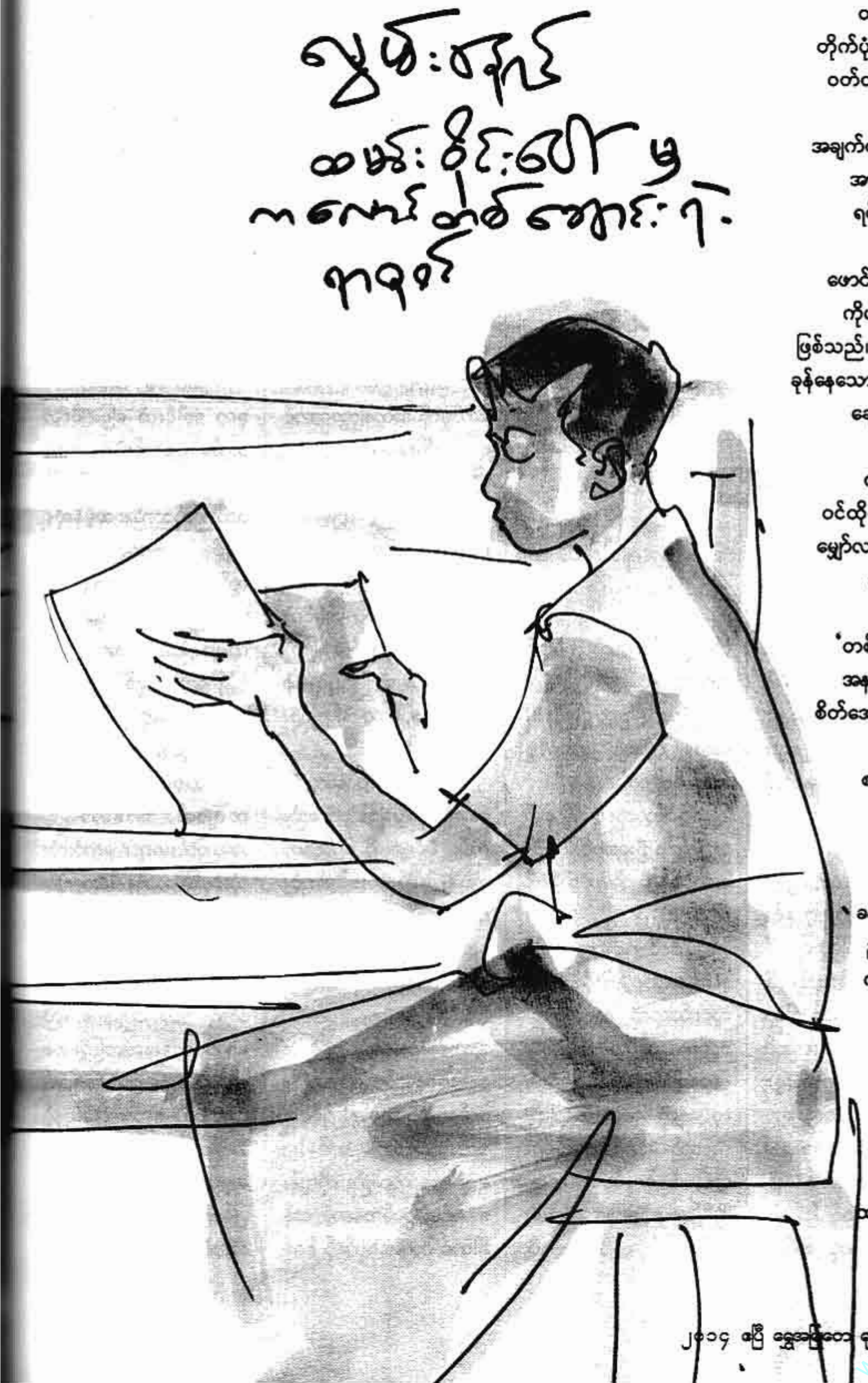

ညှော်ပရိသတ်တွေက
အတော်ပင် စုံလင်နေပြီ။
တချို့ကလည်း
အကောင်းစား
အဝတ်တွေနှင့်။
တချို့ကလည်း
တိုက်ပုံကို ဟန်ပါပါ
ဝတ်ထားကြသည်။
တူညီသည့်
အချက်တစ်ခုကတော့
အားလုံးလိုလို၏
ရင်ဘတ်ပေါ်က
အိတ်ကပ်မှာ
ဖောင်တိန်လေးတွေ
ကိုယ်စီရှိနေတာပဲ
ဖြစ်သည်။ တဒိတ်ဒိတ်
ခုန်နေသော ရင်နှင့်အတူ
ချောင်ခပ်ကျကျ
စားပွဲလေးမှာ
ကိုထွန်းအောင်
ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
မှျော်လင့်ခြင်းတွေက
အသိဉာဏ်ကို
စိုးမိုးနေ၏။
'တစ်'ပြေးနေသူမို့
အနည်းငယ်တော့
စိတ်အေးရပြန်သည်။
ဖန်ခွက်သံ၊
စကားပြောသံ၊
ဖွန်းသံ၊
ခက်ရင်းသံ
များက
ခန်းမတစ်ခုလုံး
ညံစီနေသည်။
ကိုထွန်းအောင်
ရှေ့မှ
အသားဖတ်
တစ်ခုကို
တူနှင့်
ညှပ်ယူကာ
ပါးစပ်ထဲ
သည့်လိုက်ရင်း
အိမ်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်ငြိမ်း၏မျက်နှာကို ပြေးမြင်မိသည်။ ခုချိန်ဆိုရင် မယ်ငြိမ်းတစ်ယောက် တဲကုပ်နောက်ဖေးမှာ မီးမွှေးပြီး ရှိသမျှ အသီးအရွက်လေးတွေကို လေးယောက်သောမိသားစု ဝမ်းမီးငြိမ်းစေဖို့ ဟင်းအိုးလေး တည်နေရှာမည်။

'ကိုထွန်းအောင် ရှင် ဆုရခဲ့ရင် အပြန်ကျ လမ်းထိပ်က ဆန်ဝယ်ခဲ့ဦးနော်။ သောက်လည်း မလာခဲ့နဲ့ဦး။ တော့်သား နှစ်ယောက်က ရှေ့လဆိုရင် ကျောင်းအပ်ရတော့မှာ'

မယ်ငြိမ်း၏ စကားသံက နားထဲတွင် ရိုက်ခတ်လာသည်။ တကယ်တော့ မယ်ငြိမ်းသည် ကိုထွန်းအောင်အပေါ် ဇနီးကောင်းတစ်ယောက်၏တာဝန်ကျေပွန်ခဲ့ပါသည်။ ညားပြီးသည့် အချိန်မှစပြီး လင်မယားနှစ်ယောက် မရှိအတူ၊ ရှိအတူ ရုန်းကန်ခဲ့တာ သားကြီးတစ်သက်ပင်။ မှတ်မိသေးသည်။ မယ်ငြိမ်းနှင့် စတွေ့ခဲ့သော နယ်မြို့လေးတစ်ခုမှ တစ်ခုသော နွေရာသီလေးကိုပေါ့လေ။

❑

ထိုစဉ်က ကိုထွန်းအောင် အသက်က ၂၇ နှစ်။ တာဝန်နှင့် နယ်မြို့လေးကို ရောက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီနယ်ကလူတွေက စာပေဝါသနာကြီးသည်။ ကိုထွန်းအောင်ကလည်း စာသိပ်ဖတ်တဲ့သူ။ နောက် ဝတ္ထုတိုလေးတွေလည်း ခပ်စိပ်စိပ်ရေးသည်။

'ကိုထွန်းအောင် ဗျို့ ....ကိုထွန်းအောင်'

အသံနှင့်အတူ အိမ်ထဲ

> ဝိုင်းဝန်း
> ဂုဏ်ပြုသူတွေ
> ကြားမှာ
> ကိုထွန်းအောင်
> ချွေးစေးများ
> ပြန်နေသည့်
> သုံးသပ်ချက်
> ဖတ်နေသော
> လူရွယ်၏
> စကားများက
> ကိုထွန်းအောင်
> ရင်ကို
> အပ်ဖြင့်
> ထိုးဆွ
> နေသယောင်

ကို လူတစ်ယောက် လှမ်းဝင်လာသည်။

'ဟာ ဥက္ကဋ္ဌကြီးပါလား။ လာဗျာ ဘာကိစ္စအထူးရှိလို့လဲ'

ဝင်လာသူက မြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးအောင်စိန်။ ဦးအောင်စိန်က အိမ်ထဲသို့ ဝင်ထိုင်းရင်း...

'ဒီလိုဗျာ။ ကျုပ်တို့မြို့နယ်လေးက နှစ်တိုင်းလိုလို လူငယ်တွေကို 'ကဗျာပြိုင်ပွဲ' လုပ်ပေးတာ ခင်ဗျားသိပြီးရောပေါ့။ နှစ်တိုင်း ဒိုင်ဦးစီးလုပ်နေတဲ့ စာရေးဆရာကြီးကလည်း ပြောင်းသွားပြီဗျာ။ အဲ့ဒါ ဒီနှစ်လုပ်မယ့် ကဗျာပြိုင်ပွဲမှာ ခင်ဗျားကို ဒိုင်ဦးစီးချုပ်အဖြစ် လုပ်ပေးပါလို့ အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါ။ ခင်ဗျားကလည်း စာစုံဖတ်တဲ့လူလေ။ ဒါကြောင့် အကူအညီ လာတောင်းတာပါ။ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် လက်ခံပေးပါဗျာ'

ဦးအောင်စိန် စကားဆုံးတော့ ကိုထွန်းအောင် စဉ်းစားရတော့သည်။ မိမိက စာစုံဖတ်တာတော့ ဟုတ်သည်။ သို့သော် တာဝန်က ကြီးသည်။ လူငယ်လေးတွေကို လုပ်ပေးတာဆိုပေမဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် မှား၍မရ။

'လုပ်ပါဗျာ။ လက်ခံပေးပါ'

ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ လောဆော်မှုကို အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားပြီးမှ...

'ကောင်းပြီလေ၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးတို့ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်အားကိုးပြီး လာတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်တတ်နိုင်တဲ့ဘက်ကနေ ကူညီအားဖြည့်ပေးပါ့မယ်။ အဲ ပြိုင်ပွဲရဲ့ ပုံစံလေးတွေကိုတော့ ပြောပြဦးပေါ့'

ထို့နောက်တွင်တော့ ဦးအောင်စိန်ပြောပြသော စည်းကမ်း၊ ပုံစံများကို စိတ်ထဲက သေချာမှတ်ထားလိုက်ရင်း ကိုယ့်ဘက်က ပြင်ဆင်လုပ်ဆောင်ရမည့် အချက်များကိုပါ စဉ်းစားထားလိုက်သည်။

❑

ခေါင်းတစ်ခုလုံးပင် မူးနောက်နောက် ဖြစ်လာပြီ။ ဖတ်နေတာ ဘယ်နှကြိမ်မှန်းပင် မသိတော့။ တစ်ခါမျှ မလုပ်ဖူးသော်လည်း ကိုထွန်းအောင်အတွက်ကတော့ ဆန်ခါတင် ကဗျာငါးပုဒ်ကို စိစစ်ရာမှာ အခက်အခဲမရှိနိုင်... ယုံကြည်ထားမိသည်။

ခုတော့ ခက်နေပြီ။ ... ပုဒ်ကိုတော့ ပယ်ပြီးသွား... ကျန်သုံးပုဒ်ကို ဖတ်ရာမှာ ... ထွန်းအောင် တော်တော်... အကျပ်ရိုက်နေသည်။ ဘ... ဟာကို ပထမပေးရမည်... နည်း။ သုံးပုဒ်လုံးက လ... ဖွဲ့နွဲ့မှု၊ ကဗျာ၏အာဘော်... အားလုံးကောင်းနေသည်... အခေါက်ခေါက် အခါခါ ပြ... ဖတ်သော်လည်း ကိုထွန်း... အောင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ... ပြင်ပြင် မချနိုင်သေး။

'ဟာ'

လက်ခနဲ အတွေးတ... ခုက ခေါင်းထဲ ပြေးဝင်လာ... သည်။ သူ့လက်ထဲက ကဗျာ... တစ်ပုဒ်ကို တစ်ခေါက် ပြ... ဖတ်ကြည့်သည်။ အမှန်ဆို... လျှင် ဒီကဗျာလေးကို ... ထွန်းအောင် တော်တော်ကြို... နေသည်။ စကားလုံးသုံးပုံ... ကဗျာရစ်သမ် အားလုံး... ကျန်သည့် နှစ်ပုဒ်ထက် နည်း... နည်းပိုသည်ဟု ထင်သည်... သို့သော်ငြား ကိုထွန်းအောင်... သံသယဝင်နေသည်က ... ကဗျာ၏ အာဘော်နှင့်... အကြောင်းအရာ၊ စကားလုံး... သုံးစွဲမှုဖြစ်သည်။ ဒီအာဘော်... စကားလုံးသုံးစွဲမှု စသည်တို့... ကို တစ်နေရာရာမှာ တွေ့... သည်ဟု စိတ်ထဲထင်နေ... သည်။ ခုတော့သိပြီ။ နာမည်... ကျော် စာရေးဆရာကြီးတစ်... ယောက်ရေးသော ကဗျာ... အာဘော်၊ စကားလုံးတွေနှင့်... အတူတူဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်... ရေးဟန်ပြောင်းထားခြင်းသာ... ဖြစ်သည်။ သို့ပေမဲ့ ... ထားပုံလေးက ... တော့လ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ မသိသာ။

'ဟူး'

သက်ပြင်းမော တစ်ချက်ချရင်း ခုမှပင် စိတ်ထဲအေးသွားတော့သည်။ ဆုကြေညာသောနေ့ကိုတော့ ကိုထွန်းအောင် ဘယ်တော့မှ မေ့မည်မဟုတ်။ ထိုနေ့က ဆုမရသဖြင့် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားသော ကဗျာဆရာလေးကို ကိုထွန်းအောင် အိမ်သို့ခေါ်ပြီး စကားပြောဖြစ်သည်။

'ငါ့ညီရေးတဲ့ ကဗျာက အတော်ကို ကောင်းမွန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အစ်ကို သံသဖြစ်မိလို့ အဲ့ဒီကဗျာကို မရွေးချယ်ခဲ့တာ။ ငါ့ညီကဗျာက တစ်ချိန်က နာမည်ကြီး စာရေးဆရာကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ကဗျာနဲ့ တော်တော်လေး တူနေတယ်'

ကိုထွန်းအောင် စကားအဆုံးမှာတော့ လူငယ်လေးက ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျနေပြီ။ မတတ်နိုင် ပြောသင့်တာကိုတော့ မိမိပြောမှဖြစ်ပေမည်။ အတန်ကြာမှ ငိုက်နေသော ဦးခေါင်းက ပြန်လည်မော့လာပြီး ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ လူငယ်လေးက ပြောသည်။

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဆုရချင်စိတ်နဲ့ မဂ္ဂဇင်းဟောင်းထဲက ဆရာကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ကဗျာကို ရေးဟန်ပြောင်းထားတာပါ။ ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော် ဒါ့အတွက် နောင်တရမိပါတယ်'

ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဒီကောင်လေး မဆိုးပါလားဟု ကိုထွန်းအောင် တွေးမိသည်။

'အေး အမှားကို အမှားမှန်းသိလို့ ဝန်ခံတဲ့ မင်းစိတ်ဓာတ်ကိုတော့ ကြိုက်တယ်ကွာ။ မှတ်ထားကွ။ လူဆိုတာ အသက်ရှင်ဖို့အတွက် ထမင်းစားတာပဲဖြစ်ရမယ်။ ထမင်းစားဖို့အတွက် အသက်ရှင်နေတာမျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေနဲ့'

လူငယ်လေးက ခေါင်းကိုမော့၍…

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို ကျွန်တော် မှတ်ထားပါ့မယ်'

ဟုဆိုရှာသည်။

နောက်တော့ ကောင်လေးက သူ့ဆီ ခဏခဏလာသည်။ သူနှင့်ကောင်လေးသည် စာပေချစ်စိတ်တစ်ခုတည်းနှင့်ပင် ရင်းချင်းဆက်ခဲ့ကြသည်။ ကောင်လေးနှင့်တွဲပါများရင်းမှ ကောင်လေး၏ အစ်မဖြစ်သူ မယ်ငြိမ်းနှင့်ပါ သိခွင့်ရခဲ့သည်။ မြင်ပါတွေ့ပါများသည်ကတစ်ကြောင်း၊ အနေနီးသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် ကိုထွန်းအောင် မယ်ငြိမ်းနှင့်အကြောင်းပါခဲ့သည်။ ငါးနှစ်ခန့် နေပြီးနောက် ကိုထွန်းအောင် တာဝန်ဖြင့်ပင် ဒီမြို့လေးကို ပြောင်းလာရခြင်းဖြစ်သည်။

'ကြွရောက်လာသော ဧည့်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်တို့ မြို့နယ်လေးရဲ့ တစ်ခုတည်းသော မဂ္ဂဇင်းဖြစ်တဲ့ 'ရသစုံ'မဂ္ဂဇင်းကြီးရဲ့ ပြိုင်ပွဲဝင် ဆုရဝတ္ထုတိုများကို ကြေညာပါတော့မယ် ခင်ဗျာ'

ဟိန်းထွက်လာသော ကြေညာသံကြောင့် ကိုထွန်းအောင် အတွေးလွန်နေရာမှ သတိပြန်ဝင်လာသည်။ အသက် ၃၀ ခန့် လူရွယ်တစ်ယောက် စင်ပေါ်တွင် နေရာယူထားသည်။

'ကျွန်တော်တို့ စာပေလောကမှာ ယခုဆိုရင် စာရေးဆရာတွေကို အမျိုးသားစာပေဆု၊ ပခုက္ကူ ဦးအုံးဖေဆု၊ ရွှေအမြုတေဆု စတဲ့ ဆုပေါင်းစုံတွေ ပေးကြပါတယ်။ အဲ့ဒါကိုအားကျပြီး ကျွန်တော်တို့မြို့လေးက တစ်ခုတည်းသောမဂ္ဂဇင်းကြီးဖြစ်တဲ့'ရသစုံ' မဂ္ဂဇင်းကနေပြီးတော့ ဦးစီးပြီး နှစ်ပြည့်ဝတ္ထုတိုပြိုင်ပွဲလုပ်လာခဲ့တာ ခုဆိုရင် သုံးကြိမ်မြောက် ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ဒီနှစ်ပြိုင်ပွဲမှာ ပြိုင်ပွဲဝင် စုစုပေါင်း ၂၇ ယောက် ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲ့ဒီထဲကနေပြီး ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယဆိုပြီး ဆုသုံးဆု ရွေးချယ်ကြေညာပါမယ်ခင်ဗျာ'

ပရိသတ်က ငြိမ်ကျသွားသည်။ အားလုံး၏ အာရုံက စင်ပေါ်မှ လူရွယ့်ထံမှာ စုနေသည်။ လူရွယ်က ပြိုင်ပွဲဝင်စာမူများမှာ မှီငြမ်းထားခြင်း မဖြစ်စေရ၊ ကိုယ်တိုင်ရေးစစ်စစ် ဖြစ်ရမည် စသော ပြိုင်ပွဲဝင် စည်းကမ်းများကိုပါ ပြန်လည်ဖတ်ကြားပြီး…

'ဒီလို စည်းကမ်းတွေ သတ်မှတ်ပေးရတာကတော့ ပြိုင်ပွဲဝင် စာရေးဆရာ၊ ကလောင်ရှင်အားလုံးကို ရိုးသားမှု ရှိစေချင်လို့ပါ။ စာပေနယ်မှာ ရိုးသားမှုက ဘယ်လောက်ထိ အရေးပါတယ်ဆိုတာ စာရေးဆရာ၊ ကလောင်ရှင်အားလုံး သိပြီးသားပါ။ အဲ့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်က မရိုးသားတော့ဘူးဆိုရင်တော့ သူ့စာတွေကို ဖတ်ရတဲ့၊ သူ့ကို လေးစားတဲ့ စာဖတ်သူတွေဟာ အလွန်ပဲ နစ်နာပါတယ်ခင်ဗျာ'

ကိုထွန်းအောင် ရင်ခုန်လာသည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ အားလုံးကတော့ စင်ပေါ်ကိုသာ မျက်နှာမူပြီး အာရုံရောက်နေသည်။

ပထမဦးစွာ လူရွယ်က တတိယဆုရ စာရေးဆရာနာမည်ကို ကြေညာသည်။

'ဟေး…'

ဟု အော်သံနှင့်အတူ စင်၏ ညာဘက်ထောင့်နားမှ စာရေးဆရာများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ထို့နောက် တတိယဆုရ စာမူအား ဘာကြောင့် ဆုပေးရတယ်၊ ဘယ်လိုကောင်းတယ် စသော သုံးသပ်ချက်များကို ဖတ်ကြားပေးသည်။ ထို့နောက် ဒုတိယဆုရ စာရေးဆရာ၏ နာမည်ကို ကြေညာသည်။

ကိုထွန်းအောင်၏ ရှေ့နား မလှမ်းမကမ်းမှ စာရေးဆရာတစ်ယောက်နှင့် အပေါင်းအဖော်တစ်သိုက် ဝမ်းသာအားရထအော်သည်။

ဒုတိယဆုရ စာမူ သုံးသပ်ချက်များ ဖတ်ကြားပြီးသည့် နောက်တော့…

'အခုဆိုရင် အကောင်းဆုံးဝတ္ထုတိုဆုကို ကြေညာပါတော့မယ်ခင်ဗျာ'

ပြောပြောဆိုဆို လူရွယ်က စာအိတ်ကို ဖွင့်ဖောက်လိုက်သည်။ ပရိသတ်က လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေသည်။ကိုထွန်းအောင်လည်း ရင်တော်တော် ခုန်နေပြီ။

'ရသစုံ' မဂ္ဂဇင်းကြီးရဲ့ အကောင်းဆုံးဝတ္ထုတိုဆု…'

ဆုကြေညာသူက ဆက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြေညာသေးဘဲ ပရိသတ်ကို တစ်ချက် အကဲခတ်သလို လှမ်းကြည့်သည်။ ပရိသတ်ကတော့ သူ့နှုတ်ဖျားက ထွက်လာမည့် ကြေညာသံကိုသာ နားစွင့်နေကြသည်။

'တိမ်ညိုတို့ ပျယ်လွင့်ချိန် ဝတ္ထုကိုရေးသားသူ ဆရာ 'တမာတော ထွန်းအောင်'ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ'

'ဝေး…'

ကိုထွန်းအောင်နှင့် တစ်ဝိုင်းတည်းထိုင်နေသော စာရေးသူများ၊ စာပေဝါသနာရှင်များက ဝမ်းသာအားရ ထအော်ရင်း ကိုထွန်းအောင်ကို ပွေ့ဖက်ဂုဏ်ပြုကြသည်။

ဆက်လက်ပြီး ဆုကြေညာသူက အကောင်းဆုံးဝတ္ထုတို သုံးသပ်ချက်များကို ဖတ်ကြားပေးသည်။

'ဆရာဟာ ဒီဝတ္ထုမှာ သူ့ရဲ့ဇာတ်ကောင် ကိုထွန်းရွှေရဲ့ ရိုးသားမှုကို ပုံဖော်ရာမှာ အလွန်ပိရိသေသပ်ပါတယ်။ ပေးချင်တဲ့မက်ဆေ့ချ်ကိုလည်း ပရိသတ်ဆီ ရောက်အောင် ပို့နိုင်ပါတယ်'

ဝိုင်းဝန်း ဂုဏ်ပြုသူတွေကြားမှာ ကိုထွန်းအောင် ချွေးစေးများပြန်နေသည်။ သုံးသပ်ချက် ဖတ်နေသော လူရွယ်၏စကားများက ကိုထွန်းအောင် ရင်ကို အပ်ဖြင့် ထိုးဆွနေသယောင်။ ဆုကိုလက်ခံယူဖို့ တွန့်ဆုတ်နေမိသည်။

'ဖျတ်'ခနဲ မယ်ငြိမ်း၏ မျက်နှာကပေါ်လာပြန်သည်။ အတော်နွမ်းနေပြီဖြစ်သော သားနှစ်ယောက်၏ ကျောင်းဝတ်စုံလေးတွေက ကိုထွန်းအောင် အတွေးထဲမှာ စီရရီ။

ဒီဝတ္ထုလေးကို
ဘယ်လို
စိတ်ကူးနှင့်
ရေးဖြစ်တာလဲ
ဆိုသော
မေးခွန်းကို
မေးတော့
ကိုထွန်းအောင်
အဖြေက
မရေမရာ

ပါချင်ပြုဆီဖြင့် ချက်ထားသော အိမ်က ညှိုညစ်ညစ်ပန်းကန်အတွင်းမှ ဟင်းခွက်။ ပျံ့လွင့်နေသော စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ရင်း ကိုထွန်းအောင် ဆုကိုလက်ခံယူခဲ့သည်။

တကယ်ဆို ပျော်သင့်သည် ဖြစ်သော်လည်း ကိုထွန်းအောင်ရင်ထဲ တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ခံစားနေရသည်။ ဒီနေ့ အကောင်းဆုံးဆုရခဲ့သော ဝတ္ထုတိုမှာ တစ်ချိန်က လူငယ်လေးတစ်ယောက်ရေးပြီး မိမိအား လာပြသဖြင့် သိမ်းဆည်းထားသော ဝတ္ထုလေးကိုပြင်ဆင်ရေးသားထားသောဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်ဆိုတာ ကိုထွန်းအောင်သာ အသိဆုံး။ ဒီဝတ္ထုလေးကို ဘယ်လိုစိတ်ကူးနှင့် ရေးဖြစ်တာလဲဆိုသော မေးခွန်းကို မေးတော့ ကိုထွန်းအောင် အဖြေက မရေမရာ။ အိမ်ရောက်တော့ ဆုအဖြစ်ရလာသောပိုက်ဆံများကို မယ်ငြိမ်းအား ပေးတော့ …

'ကိုထွန်းအောင် နေမကောင်းဘူးလား။ မျက်နှာက မှိုင်တွေတွေနဲ့'

ဟု မယ်ငြိမ်းကပင် မေးနေသေးသည်။ သောက်မလာသဖြင့် မယ်ငြိမ်း စိတ်ကျေနပ်မည်ဟုထင်သည်။ မယ်ငြိမ်းကို ခေါင်းယမ်းအဖြေပေးရင် မိမိစာရေးရာနေရာလေးသို့ တန်းဝင်လာခဲ့မိသည်။ အပေါ်က အင်္ကျီကို ချွတ်ကာ တိုင်မှာ ချိတ်ထားလိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပက်လက်လှန်ချလိုက်သည်။ အတွေးတို့က ယောက်ယက်ခတ်လျက် ရှိနေသည်။ အကြည့်တို့က တိုင်မှာ ချိတ်ထားသော အင်္ကျီလေးဆီသို့ရောက်သွားသည်။ သူ့အင်္ကျီထဲမှ ဖောင်တိန်လေးနှစ်ချောင်းကိုလည်း လိပ်ပြာမလုံစွာ လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။

'ကျုန်တဲ့သူတွေကို မရှက်တောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတော့ ရှက်သင့်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျား စေ့ညှန်ရာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတဲ့ ကျုပ်တို့ 'ကလောင်'လေးတွေကို ပိုပြီးရှက်သင့်ပါတယ်'

ဟု ဖောင်တိန်လေးတွေက ပြောနေသယောင်။

တစ်ဆက်တည်းပင် မိမိသည် ထမင်းစားဖို့အတွက် အသက်ရှင်နေသူဖြစ်နေပါရောလားဟု ကိုထွန်းအောင် အထိတ်တလန့် တွေးလိုက်မိပါတော့သည်။ ■

လွှမ်းနောင်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
အခန်း (၃-၀၃)
တိုက်အမှတ် ၂၁/၂၃
၅၂လမ်း
(အောက်ဘလောက်)
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်
ရန်ကုန်
ဖုန်း-၀၁-၉၀၁၀၁၁၅
E-mail:
nyeinfamily@gmail.com

www.burmeseclassic.com

တောမင်းသမီး

ခင်ခင်ထူး

အမှတ် ၂၉၃၊ မြို့ ၂၀၁၄

ရုပ်စုံမဏ္ဍဇင်း

အ ခန်း ဆက် ဝ ထ္ထု ရှည်

(ယခင်လမှအဆက်…)

၂၈။

'မယ်ဩ ကတဲ့ မမင်းစီ ရင်ကွဲနာကျတဲ့ဇာတ်များ ကောင်းချက်တော့အရီးရယ်။ ကျုပ်တောင် ခဏာတိုင်းကြည့်နေရတဲ့ ဇာတ်ထုပ်ကို တစ်ခါကရင်း တစ်ခါငိုရရင်း၊ တစ်ခါ ကပြန်ရင်း တစ်ခါငိုရရင်း၊ ဇာတ်ထုပ်က မင်းသမီးက ရွာသူကြီးသမီး မမင်းစီ လုပ်ရသယ်။ လင်က လှည်းမှူးကိုကြာပိုးတဲ့။ လှည်းမှူးကိုကြာပိုးက လှည်းတစ်ရာကုန်သည်တွေကို ခေါင်းဆောင်လုပ်ပြီး တစ်ရွာတစ်ပြည်မှာ ကုန်ရောင်းသွားကြရသာကိုး အရီးရဲ့။ တစ်ခါတော့ လင်လုပ်တဲ့ကိုကြာပိုးက ခရီးကပြန်လာပြီး ကောက်ကာငင်ကာဆုံးရှာတော့ မမင်းစီက ဖြစ်ရလေခြင်းပေါ့။ အလောင်းပိုက်ငိုရသာ။

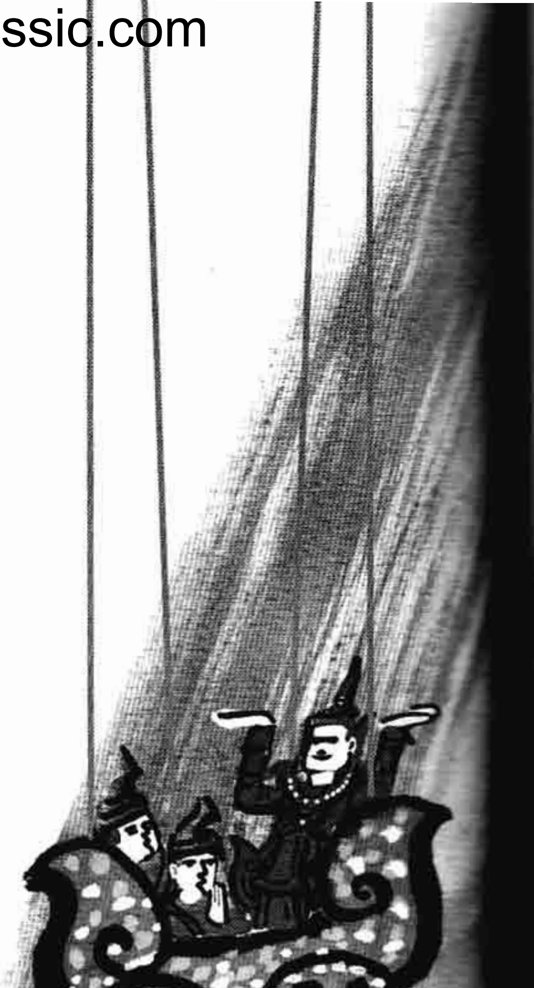

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမင်းစီက ကျုပ်လင်မသေပါဘူး။ ဘယ့်နှယ်တော် မနာလိုက်ရ၊ မအိုလိုက်ရဘဲနဲ့ သေသယ်ဆိုသာ ဟုတ်ပါရိုးလား ဆိုဆိုပြီး ငိုသာ။ လူးလှိမ့်ငိုသာများ ကောင်းချက်တော်။ ဥညြသံအေးက မမင်းစီ လုပ်ရသာဆိုတော့ သူ ငိုသာကြည့်ပြီး ကျုပ်ဖြင့် တကယ့်ကို ဆရာ ကိုသဏ္ဍ သေသယ်အောက်မေ့မိသယ်။ သဘောပါလွန်းလို့'

'မဟုတ်သာအေ မပြောကောင်းမဆိုကောင်း၊ စကားကောင်းပြောရာက ဖောက်လာပြန်ပြီ။ ဇာတ်ထဲတုန်းက ညည်းအငေါက်မှ မခံရပလေအေ။ ဖွဟဲ့၊ လွဲပါစီ ဖယ်ပါစီ'

'ကျုပ်စိတ်ထဲ ဖြစ်သာပြောသာလေ ထားပါတော့။ မမင်းစီ လုပ်တဲ့ မယ်ညြက ငိုလိုက်သာ ငိုချင်းတောင် ကျုပ်ရသယ်။ ဘာတဲ့ *မအေးသပ ဆွေးသမျှ တွေးဆ လေးနှမဖြစ်အင်××× သွေရှန်နိမိတ် ရွှေအံကြိတ်လို့ စိတ်မရှင် ×××ထိပ်တင်သက်ဝေ မကြည်သမျှ သည်ဘဝတစ်ခဏသာ ပေါင်းလိုက်ရ×××ဘယာအတွေတွေ တွေ့ကာဖိတာကြောင့် မေ့မှာမချိပြုချက်မရှင်×××အလိုလေး သူဘယ့်နှယ်လက်မတင်ဆုံးရှာပါလိမ့်×××ဖန်လာသည့်ဝဋ်ကြွေး ဘယ်ပုံနှင့်တွေးရပ့်ါ××× ရေဝေးတဲ့ ပန်းပဒုမ်မီးပုံလို့ တိုက်သလို အရှိုက်မှာ ပူလှ××× မောင်ကြီးရေ ရေကူလို့ ဖျန်းလှည့်ပါ* ဒါကစာရွတ်သာ၊ သီချင်းကျတော့ *အခါခါရုပ်မသာ ပဝါနဲ့ယမ်းပါလို့… ဘာဝနာဆိုတာကျုပ် တစ်ခါမှမစွမ်းပါကလား…စာကမ္မဌာန်းရယ်တဲ့ မကျလို…အလိုတော် မသာကို နမ်းလို့ ကျွန်မ ငို…*'

'ကောင်းလိုက်တဲ့စာပါကောအေ။ ပွဲခင်းထဲတော့ ပရိသတ်က ငိုကြရောလား'

'ငိုကြပြီလား အရီးရယ်၊ မယ်ညြက လင်များ တကယ်သေရင် ဘယ့်နှယ့်နေမလဲ မပြောတတ်ဘူး။ ဇာတ်ခုံပေါ် ငိုသာတောင် ကောင်းလိုက်ပုံများ'

'လုပ်ပြန်ပြီ။ ညည်းနဲ့တော့ ခက်နေပါပကော။ ကိုင်းပါ၊ ဇာတ်ကွက် ဆက်ပြောစမ်းပါအေ။ ညည်းဟာက လိုရင်းရောက်ရသယ် မရှိဘူး'

'လှည်းမှူး ကိုကြာပိုးက လူသူတော်ကောင်းဆိုတော့ သေပြီဆိုသာနဲ့ နတ်ပြည်မှာ နတ်သားဖြစ်နေပြီ။ မယားလုပ်တဲ့ မမင်းစီက မသိဘူးလေ။ သည်လိုချည်း တစ်နေ့တစ်နေ့ အလောင်းကို မစွန့်ဘဲ ငိုယိုချည်းနေတော့ ကောင်းကင်မှာ စံနေတဲ့ လင်နတ်သားက သနားလွန်းလို့ဆိုပြီး ဘုန်းကြီးတစ်ပါး တရားပြဖို့ လွှတ်လိုက်သယ်။ ကြွလာတဲ့ ဘုန်းကြီးကို လင့်အလောင်းပြပြပြီးငိုပြန်တော့ ဘုန်းကြီးက ရှင်းပြသယ်။ ဒကာမကြီး၊ ဒကာမောင်ကြာပိုးက ကောင်းကင်မှာ နတ်သားဖြစ်နေပြီ။ နတ်သမီးအချောအလှတွေနဲ့ သဘောတကျ ဖြစ်နေပြီ။ လူ့ပြည်မှာ ဘဝပြောင်းရှာတဲ့ လင့်ခန္ဓာဟောင်းကို မြေချလိုက်ပါတော့ ဆိုပေသိ မရဘူး။ တရားပြတဲ့ဘုန်းကြီးတောင် ပြန်ပြောနေသေးသာ။ သည်လိုချည်းပြောပြောငိုနေတော့ ဘုန်းကြီးက အလောင်းက ပိုးလောက်များ ကျနေပါပြီ။ ကြည့်လေဆိုတော့ ပိုးလောက်တွေမဟုတ်ပါ ဘုရား၊ ကျည်းတောင့်တွေ ကျသာပါဘုရား ဆိုတော့သာ။ မဟု ဒကာမကြီး၊ ဒကာမကြီးရဲ့လင်သားခမျာ ခန္ဓာမရ စိတ်ကျသူမို့ လှမ်းသရှုမြင် မပြုပြင်ဟုတ်ထင်စ ကျုပ်ဆင်မှ ကောင်းတော့မယ်လို့ မတွေးနဲ့တော့။ အ အနား ရွှေထီးနဲ့ရွှေရထား လှလှကြီးကြွားချင်လို့ထ မှ ထစရာမရှိတဲ့ ဘဝရောက်မှတော့ တရားနဲ့ဖြေ ဆိုသာကိုး။ မမင်းစီနဲ့ဘုန်းကြီးနဲ့ အချီအချပြောကြသ အရီးရယ်၊ အသားပါချက်တော့'

'ညည်းပြောသာနဲ့တင် ကောင်းလှပါပြီအေ'

'အဲသာနဲ့ တရားပြလို့မရတော့ ဘုန်းကြီးက ရေတ သန့်သန့် ဖန်ဖလားနဲ့ခပ်ခိုင်းပြီး ကောင်းကင်မှာ နတ် တွေနဲ့ပျော်ပါးနေတဲ့လှည်းမှူး မောင်ကြာပိုးကို ထင် အောင်ပြပါရော။ ပြတော့မှ မောင်ကြာပိုးက နတ်သမီး ပျော်ပါးနေသာ တွေ့သာကိုး။ ကျုပ်ဖြင့်အရီးရယ်၊ ပွဲ နေရင်းနဲ့ မောင်ကြာပိုးလုပ်တဲ့ မင်းသားကို ထထုချင်လိုက် အရီးနှယ်။ မယားခမျာ ငိုရလွန်းလို့ ရင်ကွဲတော့မယ်။ က နတ်သမီးတွေနဲ့ ဒိုးဒိုးဒန့်ဒန့် လုပ်နေသာလေ။ သည် မှ မမင်းစီက ငိုသယ်။

'*နတ်သားအရှင်×××ပြာသာဒ်ဖျားတစ်ခွင်က ဆင်း ကွယ်×××မမင်းစီမှာတော့ သောကမီးတွေ ဝေလှပြီရှင် ×××လူ့ရပ်ရွာတစ်ခွင် မနေချင် မေခင်မတော့ ဆွေးရ သယ်×××ကောင်းကင်ခရီးက လူ့ပြည်နီးအောင် နတ်ရ စီးလို့ ဆင်းလှည့်ပါကွယ်*'ဆိုတော့မှ နတ်သားက နတ်ရ နဲ့ ဆင်းလာသယ်။ နတ်ရထားကြီးဆင်ထားသာကလည် အရီးရယ်၊ ကောင်းလိုက်ပုံများ စက်ကြိုးယန္တရားဆင်ထ သာဆိုတော့ တအိအိနဲ့ကျလာသာ။ နတ်သမီးလုပ်တဲ့ ကောင် နှစ်ယောက် အဲလေ၊ နှစ်ပါးကလည်း ဘေးကရံပြီး ပါလာသ သာ။ လူ့ပြည်ရောက်တော့ မမင်းစီက မေးသယ်။

'နတ်သားရယ် ကျုပ်မှာတော့ ချစ်လိုက်ရသာ။ ကျုပ် ဟောသည်က နတ်သမီးများ ဘယ်သူ့ကိုအချစ်ပွားပါသလဲ ဆိုတော့ မသာက အဲလေ၊ ဒင်းက နတ်သမီးများသာချစ် သယ်တဲ့။ မမင်းစီနဲ့ကျုပ်နဲ့က လူ့ဘဝမှာ လင်မယားဖြစ်ခဲ့ ပေသိ ဘဝခြားသွားပြီတဲ့။ နတ်ဘုံနတ်လောကမှာ နတ်သမီး နဲ့သာ တင့်တယ်တော့မပေါ့တဲ့။ နမကိုမေတ္တာမပျက် ချစ်ခ ပေသိ ဘဝခြားပြီဆိုမှတော့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့လေ ဒါလည်း ကြားရော မမင်းစီက နတ်သားကို ရန်ထောင်တော့ သာ'

ဥညြသံအေးတို့တစ်မိသားစုလုံး ထနောင်းပင်လှ ပြန်က ရပြီ။ ဥညြသံအေးလို မင်းသမီးမျိုးတော့ ဇာတ်ခေါင်းကွဲ့ရုံမ ဇာတ်ခြေပါ ကျိုးစေတော့ ခေါ်ချင်သည့်ဇာတ်တွေက ခါချ ရသည်။ သို့ပေသိ ဥညြသံအေးအဖို့ရာ အခြေအ သနိုက် တစ်လတန်သည်၊ နှစ်လတန်သည် နားလိုက်ချ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေးလို့ ရွာခြေ ပြန်ကပ်ပြီးနားနေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဦးသြဘာ ဇာတ်ခုံကြီးမီးလောင်ပြီးကတည်းက ရွာပြန်နေကြဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုညက ဇာတ်ခုံမီးလောင်ပြီးမှ ဦးသြဘာက ဂျစ်ကားတစ်စီးနှင့်ဇာတ်ခုံကို ရောက်လာခဲ့ပါ၏။ လမ်းမှာ ဂျစ်ကားပျက်ကတည်းက စိတ်ထဲထင့်နေခဲ့သည်လို့လည်း ပြောနေသေးသည်။ ဆရာကိုသက္ကနှင့် ဇာတ်ထဲက ယောကျ်ားသားတွေ သယ်ထုတ်ကဲ့ထုတ်နိုင်ခဲ့လို့ ဇာတ်ပစ္စည်း၊ ဆိုင်းပစ္စည်းတချို့ အကောင်းပကတိပြန်ရခဲ့သည်။ စန္ဒရားဟောင်းကြီးကိုပါ လွတ်ရာရွှေ့နိုင်ခဲ့လို့ ဦးသြဘာကိုယ်တိုင် ကျေးဇူးစကားဆိုသည်။ သယ်ထုတ်ခဲ့သူတွေကို ငွေစကြေးစတွေ ပေးသည်။ ဇာတ်ပြန်ထောင်ဖို့တော့ စဉ်းစားဦးမည်ဆို၏။ မနက်လင်းတော့ သခွပ်ပင်ရွာကျောင်းရှေ့က ညောင်ရိပ်မှာ ဇာတ်သူဇာတ်သားတွေ ဆုံကြသည်။ ရွာက ထမင်းကျွေးသည်။ ဇာတ်သမားတွေ ဆုံတုန်း ဦးသြဘာက စကားဆိုပါ၏။

'ကျုန်ကောင်းကျုန်ရာ ကျုန်ခဲ့ပေမယ်လို့ တစ်ဇာတ်လုံး စာပြန်ဖြည့်ရမှာပါကွာ။ အကုသိုလ် အလုံးလိုက်ဝင်သာပေါ့လေ။ ငါသိသားပဲ တစ်ချိန်ချိန်ဖြစ်တော့မယ်လို့၊ တစ်ဇာတ်လုံး စနေသားချည်းများလား။ တနင်္ဂနွေသားတစ်ကောင်မှမပါဘူး၊ ငါ့ကို လိမ်ထားကြသာ ငါသိသားပဲ။ လိမ်တော့ဖြစ်ပြီလေ၊ ဖြစ်တော့ ငါက ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ လိမ်တဲ့ကောင်တွေ ကောင်မတွေ ခံကြတော့။ လဲမို့စလို တော်ရာလွင့်ကြတော့။ ငါကတော့ လတ်တလော နားလိုက်ဦးမယ်။ သည်တော့ လူ့အုပ်မကွဲခင် စာရင်းတစ်ခါတည်း ရှင်းချင်သကွာ။ ဇာတ်ထဲမှာ ယူထားကြသမျှပိုက်ဆံ ငါ့ကိုပေးစရာရှိတဲ့ လူကပေးကြ။ ငါက ပေးရမယ့်လူက တောင်းကြ'

ပေးစရာရှိကြတဲ့ လူကပေးကြဆိုပေသိ ဘယ်သူကမှ ရှေ့အင့်မပေးနိုင်ကြ။ ပေးစရာလည်း ဘယ်သူ့မှာမှ လုံးလုံးခဲခဲ ရှိကြတာ မဟုတ်။ ရှိဦးတော့ မပေးနိုင်ကြ။ ဇာတ်သူဇာတ်သားတွေခမျာ သူတို့ကိုယ်တိုင်က ရှေ့ခရီးဘာမှန်း မသိ။ ဇာတ်သမားတွေခမျာက ငွေကြေးရလို့မှုထက် ဝါသနာဇီကြီးကြသူတွေမဟုတ်လား။ ညကြေးဆိုသည့်ဝင်ငွေက တကယ်တမ်း လောက်လောက်လားလားရကြတာမဟုတ်။ ဇာတ်သမားဆိုတာက ကိုယ်ရောက်နေရသည့်ဇာတ်ခုံကို ဘဝနှင့် ပင့်မထားရသူတွေပင်။

တစ်ဦးကောင်း တစ်ယောက်ကောင်းနှင့် မဖြစ်နိုင်သည့် စိတ်တူကိုယ်မျှအနုပညာမျိုးဆိုတော့ တည်းစပ်နှင့် ကူရသည့် ငှက်ပျောဖက်ထိုး ကြာဖူးကွမ်းတောင်လို တစ်ရွက်ချင်းတစ်ဖတ်ချင်းကောင်းမှ အချိုးကျရတာမျိုး မဟုတ်လား။ ဦးသြဘာက စာရင်းစာရွက်ပင် မလို။ ခေါင်းထဲမှာ အကြွေးစာရင်းရှိသူဖြစ်သည်။ ဇာတ်ခုံမီးစွဲသည့်သတင်းက ရွာနီးဝန်းကျင်ပျံ့ခဲ့ပြီဆိုတော့ အရွာရွာက တကန်တကလာကြည့်ကြသူတွေရော ရွာခံတွေပါ ညောင်ရိပ်ဇာတ်ခေါင်းကွဲအစည်းအဝေးမှာ ကြိတ်ကြိတ်ခဲနေကြပါ၏။

သည်ကျောင်းထဲမှာ
ဘုရားနီဟောင်း
တစ်ဆူရှိသယ်
အင်မတန်
တန်ခိုးကြီးတဲ့
စေတီ
မမှန်သူနဲ့မှန်သူ
အမှုအခင်း
တရားပြိုင်ရင်
ဘယ်ရုံး
ဘယ်ဂါတ်မှ
သွားနေကြသာ
မှုတ်ဘူး
ဘုရားနီရှေ့
မီးထွန်းကြသာနဲ့
ပြီးသယ်
ငါက
သူကြီးခေါ်ပြီး
မင်းတို့
တစ်ယောက်ချင်း
စာချုပ်လည်း
ချုပ်မနေနိုင်ဘူး
မှတ်တင်
ကျိန်ပြီးရင်
လက်မှတ်ထိုးဖို့
စာရင်းယူခဲ့

ဦးသြဘာက သူရစရာရှိတာ စာရင်းချပြပေသိ ဘယ်သူကမှ ထမပေးနိုင်တော့ တစ်ထစ်လျှော့သည်။ ခြောက်လအတွင်းကျေအောင် လာဆပ်ကြဖို့ ဖြစ်သည်။ နှုတ်ကတိ တောင်းတာမျိုးတော့မဟုတ်ဘဲ ဘုရားစေတီရှေ့မှာ ဖယောင်းမီးထွန်းပြီး ကျိန်စေခြင်းဖြစ်သည်။ ရွာသူရွာသားတွေက သည်စကားကြားတော့ စုတ်တသပ်သပ်ရှိကြပါ၏။ ဦးသြဘာက ကျိန်ရမည့်စေတီကိုပင် မနက်စောစော ထရှာထားပြီးဖြစ်သည်။

'သည်ကျောင်းထဲမှာ ဘုရားနီဟောင်းတစ်ဆူရှိသယ်။ အင်မတန်တန်ခိုးကြီးတဲ့ စေတီ။ မမှန်သူနဲ့မှန်သူ အမှုအခင်းတရားပြိုင်ရင် ဘယ်ရုံးဘယ်ဂါတ်မှ သွားနေကြသာမှုတ်ဘူး။ ဘုရားနီရှေ့ မီးထွန်းကြသာနဲ့ပြီးသယ်။ ငါက သူကြီးခေါ်ပြီး မင်းတို့ တစ်ယောက်ချင်း စာချုပ်လည်း ချုပ်မနေနိုင်ဘူး။ မှတ်တင်၊ ကျိန်ပြီးရင် လက်မှတ်ထိုးဖို့ စာရင်းယူခဲ့'

ဘုရားနီက အင်္ဂတေ သရွတ်ကိုင်မထားသောအုတ်သားစေတီကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲမှာ ရှေးဟောင်းဘုရားနီ တစ်ဆူရှိတာကို ဦးသြဘာ၏ တပည့်ကျော် ကိုမှတ်တင်က သိထားနှင့်ပြီ။ ညဘက် ရွာသားအချို့နှင့် အရက်ဝိုင်းဖွဲ့ရာက ကြားလာခြင်းဖြစ်၏။ ဇာတ်ထောင် ဦးသြဘာကို ပြောပြကတော့ ဦးသြဘာကလည်း ကိုမှတ်တင်၏ စိတ်ကူးကို တစ်ညလုံး စဉ်းစား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ သည်လိုလုပ်ပြန်တော့ ရက်စက်လွန်းရာများ ကျလေမလား။ မတတ်နိုင်ပြီ။ သည်လိုမှ ကျိန်စာနှင့်မချုပ်လျှင် ယူထားကြသမျှငွေ ပြန်ရဖို့မလွယ်။ ဇာတ်သမားတစ်ယောက်ချင်း သူ့ခေတ်သူ့အခါ သူ့ငွေကြေးအလျောက် အသုံးယူထားတာတွေက များလှသည်။ တစ်ယောက်ကိုလျှော့လျှင် အားလုံးကိုလျှော့ရမည်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မလျှော့နိုင်လေတော့ တရားခြင်း မတရားခြင်း ထည့်မတွက်နိုင်တော့။

'မောင်ချင်း၊ မင်း အိမ်ဆောက်ချင်သယ်ဆိုပြီး ယူထားသာက နှစ်သောင်း။ အရင် ရှာပြန်ချင်လို့ဆိုပြီး ကြိုထုတ်ထားတဲ့ငွေက တစ်သောင်းကျန်သေးသယ်။ ဆိုတော့ကာ ပေါင်းလိုက်တော့ သုံးသောင်း။ မင်း ရက်တွက်ညတွက်ပေးရမှာက ရှစ်ထောင်ဆိုတော့ ငါက နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်ရဖို့ရှိသယ်။ ကိုင်း၊ မင်း ဘယ့်နှယ့်တုံး။ ဖယောင်းမီးထွန်းမှာလား အခုပေးမှာလား'

မောင်ချင်းက လူကြားထဲငုတ်တုတ်ထိုင်နေရာက ဖြန့်ခနဲမတ်တတ်ထရပ်သည်။ မောင်ချင်းက ဇာတ်ထဲမှာ မီးထိုးမှန်ထိုးလုပ်သူဖြစ်သည်။ မောင်ချင်းခေါ်ကြပေသိ အသက်မငယ်တော့ပြီ။ လူက ဖလံဖျောက်ဖျောက်မို့သာ မောင်ချင်းခေါ်ကြခြင်းဖြစ်၏။ တကယ်ဆိုလျှင် မောင်ချင်းက ဦးသြဘာဇာတ်ထောင်ကတည်းက လူဟောင်းဖြစ်သည်။

'အခုကတော့ ဘယ့်နှယ့်လုပ်ပေးနိုင်မှာတုံး ဆရာသြရယ်။ ကျုပ်က ခင်ဗျားပိုက်ဆံယူပြီး ထွက်ပြေးလို့ လိုက်ဖမ်းရသာမျိုးလည်းမဟုတ်၊ ကျုပ်ကယူထားပြီး မပေးနိုင်ဘူးငြင်းသာလည်းမဟုတ်၊ ဆရာသြဇာတ်ခုံ မီးလောင်လို့ ဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စ။ ချက်ချင်းတောင်းလို့ ကျုပ်က ဘာနဲ့ပေးရမှာတုံး'

'မပေးနိုင်ရင် ဘုရားနီမှာ မီးထွန်းရုံပေါ့ကွ။ စာရင်းဘုတ်အုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးခဲ့ရုံပေါ့ကွ။ ရှိတော့ ဆပ်လှည့်ပေါ့'

သည်လိုတွေအထိဖြစ်လာတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းညောင်ပင်ခြေမှာထိုင်နေသည့် ကိုသက္ကူ မနေသာတော့ပြီ။ လူအုပ်ရှေ့ထိုင်နေရာက ထလာခဲ့သည်။ အမြဲတမ်းအေးအေးဆေးဆေးနေတတ်သောပြဇာတ်ဆရာက သည်တစ်ခါတော့ အတော်စိတ်မချမ်းမသာရှိပုံပေါ်ပါ၏။ အသံတွေက ဒေါသဖြင့် တုန်နေလေသည်။ ဝိုင်းအုံကြည့်သူတွေ တလှုပ်လှုပ်ရှိလာကြသည်။

'ဘယ့်နှယ့်တုံး ဇာတ်ထောင်ရဲ့။ ခင်ဗျားဟာက ကိုယ့်ဟာတော့ မူးလားပဲလား သူများဟာတော့ ကစူးကဝါး။ ကျုပ်တို့ဇာတ်သမားတွေက ခင်ဗျားကိုညစ်တာဘာရှိလို့တုံး။ ဇာတ်ခုံမီးလောင်လို့ ခင်ဗျားဘဝမပျက်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဇာတ်သမားတွေသာ ဆန်ကွဲကြိ ကြိကုန်တာ အဖတ်တင်တာ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ။ တကယ်ဒုက္ခရောက်ကြရတာက ကျုပ်တို့ပါ၊ တကယ် လမိုင်းမှားကြတာက ကျုပ်တို့ဘဝတွေပါ။ ခင်ဗျားဆီက ယူထားကြတာမှန်ပေမဲ့ ညစ်တာမှ မဟုတ်တာဘဲ ကိုယ့်ဆရာရဲ့၊ ဘယ့်နှယ့်ဗျာ…လူတွေမှဒုက္ခရောက်ကြရပါတယ်ဆိုမှ ဆွေးဆွေးနွေးနွေး တိုင်တိုင်ပင်ပင်မဟုတ်ရဘူး။ ခင်ဗျား

အလိုချည်း ကြည့်လို့မရဘူးလေဗျာ။ ကျုပ်တို့မိဘ[...]
လည်း ဇာတ်မျိုးဆိုင်းမျိုးပါ။ ဘယ်တုန်းကမှ ဇာတ်[...]
အပေါ်တင်တဲ့အကြွေး ဘုရားနီရှေ့ မီးမထွန်းခဲ့ရဖူး[...]
ခင်ဗျားကျမှ ရာဇဝင်ဖြစ်ရမယ်လို့ မဟုတ်တာ'

'မောင်သက္ကူရဲ့၊ မင်းက ငွေကြေးစိုက်ထုတ်ပြီး [...]
ထောင်ဖူးတော့ လူမိုက်ပြောပြောမှာပေါ့။ မင်းတို့ဇာတ်[...]
တွေကို ငါစိတ်ကုန်သာကြာပြီ။ ဘာမှသာမဟုတ်သယ် [...]
ချော့လိုက်ရသာလည်းအမော၊ သည်ကြားထဲက ထွက်[...]
ဝင်လိုက်နဲ့ ငါက ခံရသာချည်းပဲ။ ငါက ဝေဿန္တရာမင်း[...]
မဟုတ်သာကွာ။ မင်းပြောပုံက ဘယ့်နှယ်ရစရာရှိတဲ့အ[...]
လျှော့ပစ်ရမယ်လို့။ ယူတုန်းက ပြန်ဆပ်ပါ့မယ်ဆိုပြီး ယူ[...]
လေ။ ပြန်ဆပ်ရမယ့်အချိန်ကျမှ ဈေးမဆစ်ကြနဲ့လေကွာ။ [...]
နှယ် မင်းတို့ရှိတဲ့အခါ ဆပ်စရာရှိသာ လာဆပ်လှည့်ကြ[...]
ဆိုလို့များ ခွေးတစ်ကောင်ကြောင်တစ်မြီးမှ လာကြမယ့်[...]
တွေမဟုတ်ဘူး။ ငါကတော့ မရရင်မဖြစ်တဲ့ကွာ'

'ဒါဆိုလည်း နောက်ဘဝကျမှ ယူတော့ဗျာ။ ကျ[...]
အားလုံး ခင်ဗျားအိမ်မှာကျွန်ခံရင်း ကျွန်ဇာတ်ကြီးထောင်[...]
တာပေါ့။ ကိုင်း ခင်ဗျားတို့လည်း ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ရွေး[...]
ကိုယ့်ခရီးကိုယ်သွားကြ။ ကိုယ်က လော်မာလို့ဖြစ်ရတဲ့ [...]
မှမဟုတ်တာ။ ဦးသြဘာ ခင်ဗျားလည်း ကိုယ့်လမ်းကိုယ်[...]
ခင်ဗျားဇာတ်ဆက်ထောင်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့အားလုံး [...]
ခေါင်းမကွဲစေရဘူး။ ခင်ဗျားနောက်လိုက်ရုံပဲ။ ခင်ဗျား အ[...]
နှိမ်ယူသွား။ သည်လိုမှမဟုတ်လို့ ဇာတ်ခေါင်းခွဲပြီဆိုရင်[...]
သည်နေရာက လမ်းခွဲကြရုံပေါ့ဗျာ'

သည်လိုနှင့် လူစုကွဲကြရသည်။ ဦးသြဘာနှင့် တ[...]
ကျော် ကိုမှတ်တင်တို့လည်း စကားဆိုစရာမရှိတော့ပြီ။ ဦး[...]
ဘာက ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်နှင့်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဇာတ်[...]
ဇာတ်သားတွေခမျာ ပြန်ဖို့ရာပင် အခက်အခဲတွေ့နေကြသည်[...]
ရွာကပဲ မေတ္တာဖြင့်တတ်စွမ်းသမျှကူညီကြပါ၏။ ဥသြသံအေး[...]
ကိုယ်တိုင်ပင် ရှေ့ခရီးမစဉ်းစားဖြစ်သေးတော့ ကျောင်းရိပ်မှာ[...]
ပဲ တစ်ညခိုရသည်။ သမီးသက်အေးပုံကို ဂျီးတိုးကထိန်းပေး[...]
လှည့်မကြည့်ရပေသိ သည်ကလှမ်းရမည့်ရှေ့ဘဝခရီးကိုလည်း
တစ်ခေါ်မျှော်ရပြန်ပြီ။ ရွာပဲပြန်ရမှာလား။ အဖေသီလတို့အိမ်မှာ
တစ်ထောက်ဝင်နားရင်ကော။ သူ့သမ္မာ၊ သူ့ပညာနှင့် ရှိ[...]
တက်နေသည့် ဥသြသံအေးဆိုသည့် နာမည်ကြောင့် ခေါ်ချ[...]
သူတွေ၊ ကမ်းလှမ်းသူတွေ မရှားနိုင်ပေသိ ကွင်းခေါင်ခေါင်မှာ
ရေကြည်တစ်ပေါက် ခုချက်ချင်းသောက်ချင်လို့ မဖြစ်နိုင်[...]
ဇာတ်ခုံမှာ ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကိုပြန်စဉ်းစားတော့ ဂျီးတိုးက
လမိုင်းမှားတာလို့ ခိုင်ခိုင်မာမာပြောခဲ့သည်။ မီးကပဲ သူ့အလို
လို ထတောက်သလိုလို၊ တောက်သည့်မီးညွန့်က ပုဏ္ဏားကွယ်
ဖားလျားစကို မီးစစွဲသလိုလို ပြောတာကကော ဟုတ်ရဲ့လား
သည်လိုခေတ်ကြီးမှာယုန်တစ်ကောင်ကို ဇာတ်ခုံတိုင်နဲ့ [...]
သတ်လိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်းထမီးတောက်ရရော[...]။ မဖြစ်နိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ။ အစဉ်အလာယုံကြည်ချက်က ခံနေတော့ သည်အဖြစ်ကို သမိုင်းမှားလို့ နတ်ကပဲ မီးတိုက်သလိုလိုပြောနေကြတာ ဥညြသံအေးမယုံချင်။ ထူးဆန်းတာက မီးလောင်သည့် ညကတည်းက အရုံပြဇာတ်မင်းသမီး ခင်ပိုပို မရှိတော့ခြင်းပင်။ ဇာတ်ထဲက အမောက်တထောင်ထောင်၊ မျက်နှာမှာ မိုးပွင့်အဖွေးဖွေးထနေတတ်သော ကြေးနှောင်တီး ဆိုင်းသမားကျော်ဝင်းလည်း မနက်သင်းတော့ ဇာတ်ထဲမရှိတော့တာကို ပြောနေခဲ့ကြသည်။ နှစ်ယောက်သားပျောက်ခြင်းမလှ ရုတ်တရက်ပျောက်သွားတာကို ဘယ်သူကမှ အဆက်မစပ်ရှိသည်မထင်။ အားလုံးသိထားကြတာက ခင်ပိုပိုက ဇာတ်ထောင် ဦးညြဘာ၏ခြေတော်တင်မိဖုရားဖြစ်၍ ဆိုင်းသမားကျော်ဝင်းက မယားငုတ်တုတ်သားငုတ်တုတ် မဟုတ်လား။

ဥညြသံအေးစိတ်ထဲမှာ ထင့်နေမိတာတစ်ခုတော့ ရှိပါ၏။ သူလိုက်ခဲ့သည့်ဇာတ်တွေမှာ မီးလောင်ခံရတာနှစ်ကြိမ်ရှိခဲ့ပြီ။ အဖေ သီလဇာတ်တုန်းကတစ်ကြိမ်။ အခုတစ်ကြိမ်။ အဖေ သီလဇာတ် မီးလောင်ပြီး ဇာတ်ခေါင်းကွဲကြတော့ သံယောဇဉ်အမျှင်တန်းလှဆဲ မင်းသားရဲတင်းနှင့်ဝေးခဲ့ရသည်။ တိုက်ဆိုင်မှုပေလား၊ အတိတ်နိမိတ်ပေလား မခွဲခြားနိုင်ပေသီအဖြစ်ကဆိုးတာတော့အမှန်ပင်။

ကျောင်းဝင်းကြီးထဲမှာ ဇာတ်သူဇာတ်သားတွေ သိပ်မရှိကြတော့။ တစ်စတစ်စခွာသွားလိုက်ကြတာ တစ်ရက်က နှစ်ရက်အတောအတွင်း လေးငါးဆယ်ယောက်သာ ကျန်တော့သည်။ ဆရာကိုသံတ္တကတော့ ဇာတ်သမားတွေအားလုံး ထွက်ကြပြီးမှ ထွက်ကြတာပေါ့ဆိုလို့ ဥညြသံအေးတို့လည်း ရွာထဲက အိမ်တစ်အိမ်ကို ပြောင်းနေကြရသည်။ ဥညြသံအေးကိုနဂိုက ချစ်ခင်ရင်းစွဲရှိကြသူတွေဆိုတော့ ထမင်းအဖို့ရာတော့ တစ်အိမ်တစ်နပ် လက်မလည်အောင် စားကြရသည်။

အိပ်တာတော့ အပျိုကြီးမသောင်းရင်ဆိုသူ၏ အိမ်မှာ အိပ်ကြရသည်။ လင်သားဖြစ်သူ ကိုသတ္တက 'ရွာက ချက်ချင်းမထွက်နိုင်ကြသူတွေကို စောင့်ချင်သေးတယ် မယ်ညြရယ်။ တို့မှမရှိရင် သူစိမ်းရွာမှာ မျက်နှာငယ်ကြမှာစိုးလို့ပါ' လို့ပြောနေတော့လည်း ကိုယ့်အရေး အလေးမပေးသာ။ တချို့ဆိုလျှင် ကိုသတ္တကပဲ စရိတ်ဖြည့်ပေးသည်။ မနေ့တစ်နေ့ကအထိ ဦးဆွေးဆံမြည့်မဟုတ်ရုံတစ်မည် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းရှိခဲ့ကြသူတွေ။ အခုတော့ အသိုက်အမြုံပျက်ရသည့် မိကွဲငှက်သူငယ်တွေလို တစ်စစီကွဲကြရပြီ။ ဦးညြဘာကတော့ လှည့်လို့ပင်မကြည့်။ ရွာက လှည်းတွေငှားကာ ကျန်ကောင်းကျန်ရာပစ္စည်းတွေ တင်ပြီးထွက်ခွာနှင့်ပြီ။ ဂျစ်ကားကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းမောင်းကာ ဇာတ်လှည်းတွေရှေ့က သုတ်ခြေတင်လေသည်။ ဆရာတော်ကိုပင် ဦးမတင်။ ရွာကို နှုတ်မဆက်။ ဇာတ်သူဇာတ်သားတွေဆိုတာ တော့ဝေးရော။ ရွာမှာနောက်ဆုံးကျန်ရစ်ခဲ့သူက နှဲဆရာကိုသောင်းဖေဖြစ်သည်။

'ဇာတ်ဆရာက သူ ထောင်တဲ့ဆိုင်းဆိုပြီး ရှိသမျှအကုန်ယူသွားသယ် ပြဇာတ်ဆရာရယ်။ ကျုပ်ကိုယ်ပိုင်နှဲတောင် သူ့ပစ္စည်းဆိုပြီး ယူသွားလေရဲ့။ ကျုပ်ကလည်း ပေးလိုက်ပါသယ်။ ကျုပ်ပညာကိုတော့ သူ ခွာယူသွားလို့မရဘူးလေ ဆရာရဲ့။ နှဲက ရှာလို့ရပါသယ်။ ကိုင်း မနက်ဖျင် ကျုပ်လည်း ရွာပြန်မယ်။ ဇာတ်ထောင်လို့ နှဲသမားလိုရင် ခေါ်ခိုင်းပါဗျာ။ ကျုပ်ရွာက သဖန်းတိုက်တဲ့ မြစ်ခြေနယ်ထဲက'

'ကိုသောင်းဖေ၊ ချက်ချင်းထမပြန်နဲ့ဘဲ ဘာဖြစ်လို့နေရစ်တာတုံး။ စရိတ်မရှိလို့လား'

'စရိတ်လောက်တော့ ရှိပါသယ်။ ကျုပ်က ဝေခွဲရခက်နေလို့။ ကျုပ်က လယ်ထဲကိုင်းထဲ နကန်ပစ်ချပြီး ဝါသနာပါတဲ့ နှဲကောက်ကိုင်ခဲ့သာပါဗျာ။ တောင်သူအလုပ်တော့ တစ် သက်နေရစ်ရှေ့ အောက်မေ့သာ။ အခုတော့ နကန်ပြန်ကိုင်ဖို့ပေါ့လေ။ ဘာတတ်နိုင်မှာတုံး'

ဇာတ်သမားတွေအားလုံးမရှိကြတော့မှ ရွာကခွာဖို့ပြင်ရပါ၏။ သည်တော့မှ ကျောင်းဇရပ်ဘက် လျှောက်ကြရင်း လင်နှင့်မယား ရှေ့ရေးကို တိုင်ပင်ကြရသည်။ ထနောင်းပင်လှကိုပဲ ပြန်ကြမလား။ တစ်ခါက ဇာတ်ထောင်ချင်လို့ လိုက်လာဖူးသည့် ဦးချမ်းသာ နောက်လိုက်ကြမလား။ ဒါမှမဟုတ် အဖေ သီလတို့ဆီကိုပဲ စနည်းနာရင်း တစ်ထောက်ခိုကြမလား။ ဆရာကိုသတ္တကတော့ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားချင်သည် ဆိုပါ၏။ သည်လို

ဘယ့်နှယ့်တုံး
ဇာတ်ထောင်ရဲ့
ခင်ဗျားဟာက
ကိုယ့်ဟာတော့
မူးလားပဲလား
သူများဟာတော့
ကရူးကဝါး
ကျုပ်တို့
ဇာတ်သမားတွေက
ခင်ဗျားကို
ညစ်တာ
ဘာရှိလို့တုံး
ဇာတ်ခုံ
မီးလောင်လို့
ခင်ဗျားဘာဝ
မပျက်ပါဘူး
ကျုပ်တို့
ဇာတ်သမား
တွေသာ
ဆန်ကွဲကြကြ
ကုန်တာ
အဖတ်တင်တာ
မဟုတ်ဘူး
လားဗျာ
တကယ်ဒုက္ခ
ရောက်ကြရတာက
ကျုပ်တို့ပါ

www.burmeseclassic.com

ဖြင့် ထနောင်းပင်လှကို ပြန်ကြရုံပေါ့။ ဂျီးတိုးကတော့ ထနောင်းပင်လှကိုပြန်ဖို့ သတင်းကြားကတည်းက မြူးလေ၏။ သည်လိုနှင့် သားအဖ တူအရီးတစ်တွေ ခရီးအဆင့်ဆင့်ကူးကာ ရွာကို ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

အမေမဗိုင်းတောင့်အဖို့ရာတော့ ခြောက်သွေ့နေခဲ့သည့် အိမ်ကလေး လှုပ်လာလို့ ဝမ်းသာပါ၏။ ရောက်ကတည်းက ဂျီးတိုးပြောပြတတ်သော ဥညြသံအေးအကြောင်း၊ ဥညြသံအေးကခဲ့သည့်အော်ပရာတွေ၊ ပြဇာတ်တွေအကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းဇာတ်ထုပ်တွေအကြောင်း ကြားရလွန်းလှပြီ။ ဇာတ်ခင်းပုံနှင့် ဇာတ်ဝင်သီချင်းတွေပါ ဆိုပြနေလို့ တိုးစိန်ကမှ အဟုတ်ပါလား အောက်မေ့ရသည်။

'အရီးနှယ်၊ သာသနာ့အောင်လံဇာတ်ထုပ်မှာ သားရှင်ပြုသမီးနားသလုပ်တဲ့အခါ ငိုချင်းချသာများ အရီးရယ် ကောင်းချက်၊ *ဒါနအခြေမှန်ပါသယ်×××သာသနာ့အမွေခံသားရှင်ပြုရပေမှ* ဆိုသာ ကျုပ်တောင် မေ့တော့တော့ရယ်။ နေပါဦး မြေးမကလေးနားသသာမြင်ချင်လို့ ဘွားအေကညည်းသာရှိသေးတယ်။ *သြော်×××ဇာတိကလည်းဒုက္ခ ဇရာကလည်း ဒုက္ခ×××ဗျာဓိနဲ့မရဏကလည်းဒုက္ခ××× ဒုက္ခလေးပါးမယ် အမေအို ဆိုတော့ ဇရာဒုက္ခခံစားနေရပြီ××× အမေအိုနေညိုချိန်ရောက်ပြီဆိုတော့ ကဏ္ဍာဝဇ္ဇနနားကို သရမယ်အရေးတွေးလို့ ပူလှချေကွယ် မြေးကလေးရယ်* ဆိုသာ အရီးလိုနေမှာပေါ့။ သက်အေးပုံ နားသချိန့်မီအောင် စောင့်ဦး။ ပြောသာပြောရသာ အရီးဖြင့် မီတောင်မီပါ့မလား မသိဘူး'

'မဟုတ်တဲ့ စကားပြောပြန်ပြီ။ ညည်းလေ ပါးစပ်က ထွက်လိုက်ရင် အချိုးကို မကျဘူး'

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမေမဗိုင်းတောင့် ဝမ်းသာပါ၏။ သမီးတရုန်းရုန်း၊ မြေးတအုန်းအုန်းဆိုတာလို သည်သမီး သည်မြေးတွေရောက်လာကြသခိုက် တံငါသည် လှေဦးစိုရသလို မဟုတ်လား။ အမေမဗိုင်းတောင့်အဖို့ရာတော့ အဖေအမေဆုံးသည်၊ လင်သား ကိုသံမှို ဆုံးသည်။ လောကထဲ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ နောက်တော့ ဝါခေါင်မိုးကလေး ကောက်ရခဲ့သည်။ တိုးစိန်က အတူလာနေသည်။ သုံးယောက်တစ်ဘဝဖြစ်ရပြန်၏။ မနှစ်က သမီးနှင့်တိုးစိန် ဇာတ်နောက်ပါရပြန်တော့ တစ်ယောက်တည်းနေခဲ့ရပြန်၏။ အခုတော့ ဇာတ်ခေါင်းကွဲသခိုက်သမီးနှင့်အတူ သမက်ရောမြေးရော ပါလာခဲ့ကြပြီ။ တိုးစိန်ရောဆိုတော့ ငါးယောက်။ ဘဝဆိုတာ သူတို့ရွာက ရေကန်လို နွေရေခန်း မိုးရေပြည့် တစ်လှည့်စီများလား။

ထန်းလျက်ရည်ဝ မုန့်ချိုသွင်းတစ်ဖဲ့ကို သွားရည်တမြားမြားနှင့်ကိုက်ဝါးနေသည့် မြေးမ သက်အေးပုံကို ကြည့်ရင်း အမေကြီး မဗိုင်းတောင့် ပြုံးမိရပါ၏။

❑

ဥညြသံအေးတို့မိသားစု ထနောင်းပင်လှမှာ ရှိနေသခိုက် အရက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည့်နေ့ကဖြစ်သည်။ နွမ်းနွမ်းပါးပါး အရောင်အဆင်းနှင့် လူတစ်ယောက် ရောက်လာခဲ့သည်။ လက်ထဲမှာ လွယ်အိတ်ဟောင်းကလေးတစ်လုံး စုကိုင်… တာက လွဲလျှင်အခြားဘာမှမပါ။ ဆေးလိပ် လေးငါးလိပ်… တော့ အိတ်ထဲက ခေါင်းထွက်နေကြလေ၏။ ရောက်ရော… ချင်း ရေအိုးစင်က ရေတစ်ခွက်ခပ်သောက်ပြီး ဆေးလိပ်… လိပ်ကို ဒန်မီးခတ်နှင့်ခတ်ပြီးမီးညှိသည်။ ပြီးတော့မှ ကိုသ… ကို လွယ်အိတ်ထဲက စာတစ်စောင်ထုတ်ပေးသည်။ စာအိတ်… လေယာဉ်ပျံတံဆိပ် စက္ကူကြမ်းစာအိတ်ဖြစ်သည်။

'ခင်ဗျားကို ကျုပ် ရှာရသာဗျာ။ ရှာသယ်ဆိုသာ ရှာ… ထောက်ရသာပေါ့။ နောက်တော့ မြို့ကဇာတ်တည်ရာ အိ… ရောက်တော့မှ ဇာတ်ခေါင်းကွဲသွားသာကိုသိသာ။ ဘယ်ဆီ… မယ်မသိဘူးဆိုတော့ လမ်းကဆုံးကရော။ နောက်မှ သ… တိုက်ရွာမှာ ခင်ဗျားတို့ဇာတ်ထဲနဲ့မှတ်ခဲ့တဲ့ နဲ့ဆရာကိုသောင်… ဆိုသာရှိနေသယ်ကြားလို့ တစ်ကြောလိုက်တော့မှ ခင်ဗျား… သည်နှယ် သည်ရွာမှာ နေကြလိမ့်မယ်ထင်သယ်ဆိုလို့ လ… ပြီး လိုက်လာရသာပါ။ သည်လိုဗျ။ စာထဲပါပါလိမ့်မယ်… တောကျောင်းကြီးဘက်က မေဃဝန်သီလရှင်ကျောင်း… သီလရှင်ဆရာကြီး ဒေါ်ဥတ္တရဆိုသာ ကျုပ်နဲ့တူအရီးတော်… သယ်။ တစ်ရက်ခေါ်ခိုင်းလို့သွားတော့ ခင်ဗျားအမေ သီလ… ကြီးခမျာ အတော်သည်းနေသတဲ့။ သားတစ်ယောက်ရှိသ… ပြောဖူးလို့ လိုက်ရှာပါဆိုသာနဲ့ စရိတ်ခံပြီး လိုက်ရှာသာ… ဗျာ။ ကျုပ်နာမည်က ကိုပေါက်စပါ။ ကျုပ်အရီးသီလရှင်ဆ… ကြီးက ခင်ဗျားလိုက်မယ်ဆိုလည်းခေါ်ခဲ့၊ မလိုက်ဘူးဆိုလည်း… ထားခဲ့လို့မှာသယ်။ ခင်ဗျားသဘောပဲ။ ကျုပ်က ကျုပ်ဝတ္တ… ကျေပါပြီ၊ မနက်ဖျင်ပြန်မယ် လိုက်ချင်လိုက်ဖို့ပဲ'

စာထဲမှာ သီလရှင်ကြီးဒေါ်ဥတ္တရက-

'မောင်သက္ကရဲ့ မယ်တော်သီလရှင် တော်တော်… မကျန်းမာလို့ လိုက်ခဲ့စေချင်တယ်။ မယ်တော်ကလည်း အိုမ… အိုမရောဂါနဲ့ဆိုတော့ တွေ့ချင်ရှာလို့ မောင်သက္ကကို တမ်းတ… တယ်။ တွေ့ရရင် စိတ်ချမ်းသာမယ်။ လိုက်နိုင်ရင်လိုက်ခဲ့ပါ' ဆိုတာလောက်သာ ရေးထားသည်။ ဥညြသံအေးက စာ… ယူဖတ်ပြီး ကိုသက္ကကိုကြည့်သည်။ ကိုသက္ကကလည်း ဒေ… တတ်ပုံ မပေါ်။ မအေဆိုတော့လည်း လိုက်ချင်စိတ်က ရှေ့… ရောက်နေပုံရပါ၏။

'လိုက်သွားရမှာပေါ့အစ်ကိုရယ်။ မအေက တွေ့ချင်သယ်… ဆိုသာအရေးကြီးတဲ့စကားပဲ။ ကျုပ်တို့တော့ စိတ်ချပါတော်… ပိုက်ဆံလည်းလုံလုံလောက်လောက် ထည့်သွားပါ။ တွေ့အောင်… ရှာပြီးလိုက်လာတဲ့ ဒီကမောင်ကြီးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါရဲ့… ရောက်အောင်လာလို့ တွေ့ရသာ။ ဂျီးတိုး ဧည့်သည်ကို ထမင်း… ကျွေးရအောင် ပြင်လိုက်ပါ။ ဘကြီးသာညို လှည်းဆင့်ထား… ချေ။ မနက်စောစော ထသွားမှနေလွှတ်မှာ။ ဒါ့ထက် သီလ… ကြီးကျောင်းက ဘယ်မှာ…'

'တောကျောင်းကြီးမှာ။ တောကျောင်းကြီးအနော…က်ဘက်…

www.burmeseclassic.com

ထိုထိုသွားရပါသေးသည်'

'ဘာရောဂါတုံး မောင်ကြီး'

'လူကြီးနာ ထင်ပါရဲ့။ သီလရှင်ကြီးကတော့ ရွာက ဗမာဆေးဆရာနဲ့ ခေါ်ပြပါရဲ့။ ကျုပ်စိတ်ထင်…'

နောက်တစ်နေ့မနက်စောစော ဘကြီးသာညို့လှည်းနှင့် ထွက်သွားသော ကိုသက္ကကို မျက်စိတစ်ဆုံးလိုက်ကြည့်နေမိပါ၏။ အမေမဗိုင်းတောင့်နှင့် ဂျီးတိုးတို့ကတော့ ကျန်းမာပါစေကြောင်း နှုတ်တရွရွဆုတောင်းနေကြသည်။ အမှန်တော့ ဥသြသံအေးပါလိုက်ဖို့ကောင်းမှန်းသိပါ၏။ ဘယ်ခရီးဘယ်ဆီမှန်းမသိဘဲလိုက်ဖို့ဆိုတာကလည်း ခက်သားပင်။ ကိုသက္ကကိုယ်တိုင်ကလည်း လိုက်စေချင်ပုံမရတာလည်း ပါပါ၏။ 'မလိုက်ပါနဲ့ ဥသြရယ်။ သမီးကလေး ပန်းရှာပါ့မယ်။ အမေလည်း ကံပါသလောက်တော့ နေရရှာမှာပဲ။ ကံကုန်ပြီဆိုတော့လည်း မြေကျအောင်စီစဉ်ခဲ့ရမှာပဲ' ဆိုလို့ဥသြသံအေး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသေးသည်။ မမြင်ဖူးသည့် ယောက္ခမအမေ ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ…။

ဥသြသံအေးတို့ ထနောင်းပင်လှ ရောက်လို့ ရက်နှစ်ဆယ်သီသီကျော်မှ ရှာသူတွေ သတင်းကြားကြပြန်တူသည်။ဇာတ်အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ကလူကြီးတွေ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ရောက်လာကြသည်။ ရှေ့ရေးကိုမေးကြသည်။ တစ်ဇာတ်က ပြဇာတ်ဆရာကိုသက္ကကို နှစ်ချုပ်နှင့်ခေါ်ချင်သည်။ တစ်ဇာတ်က ဥသြသံအေးကို သူတို့ဇာတ်မှာ ကလှည့်ပါ ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

ဥသြသံအေးက နှစ်ဦးစလုံးကိုစကားလှအောင် ပြောလိုက်သည်။ ဆရာကိုသက္ကလည်း မရှိသေးလို့ပြန်လာရင် တိုင်ပင်ပြီးအကြောင်းပြန်ပါ့မယ်ပြောလွှတ်လိုက်ရသည်။ နှစ်ရက်ခြားလောက်မှာ ရောက်လာသူကတော့ တစ်ခါက ဇာတ်ကြီးတစ်ဇာတ်ထောင်ချင်သူ ဦးချမ်းသာဆိုသူ၏လူယုံ ကိုဘကလေးဖြစ်သည်။ သူကတော့ ကိုသက္ကကိုရော ဥသြသံအေးကိုပါ စင်မှာစီးစေချင်သည်ဆို၏။ ဇာတ်ကြီးကိုလှလှပပ ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်အောင်စီစဉ်ချင်ကြောင်း၊ ခေါ်ချင်သည့် ဇာတ်သူဇာတ်သားတွေကို ဥသြသံအေးတို့ကသာ ရှာစေချင်ကြောင်း၊ တစ်ခါကလိုငွေစိုက်လူစိုက်မဟုတ်ဘဲ ဆရာကိုသက္ကဖြစ်စေချင်သလိုဖြစ်စေရပါမည် ဆိုသည့်အကြောင်းတွေ ပြောလာသည်။

'ကျုပ်က မင်းသမီးဆိုတော့ သဘင်ပညာပိုင်းက မသိမကပ် လုပ်ရုံပါ။ ဇာတ်ကြီးဖွဲ့သာတော့ ဆရာမှ နားလည်မှာပဲ။ အခုက ဆရာ မရှိချိန်ဆိုတော့ ပြန်လာရင် ဦးဘကလေးတို့ဆီ လွှတ်လိုက်ပါ့မယ်။ ကျုပ်လင်သားက တစ်ဖက်ကိုစီးပိုးပြီး တစ်ဖက်မှာ ငွေရှာမယ်ဆိုတဲ့ လူမဟုတ်ပါဘူး။ လူရိုးပါ။ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက်စည်းမကျော်ရင် မဖြစ်နိုင်စရာ မရှိပါဘူး။ ကျုပ်တို့ ကခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကထွက်သွားသူတွေဆိုရင် ကြီးကျပြီးသားတွေများသယ်။ ကျုပ်တို့ ခေါ်ရင်လိုက်ကြမှပါ'

ကိုဘကလေးပြန်တော့ ဂျီးတိုးက သည်တစ်ခါတော့ ဇာတ်ခုံပေါ် မလိုက်တော့ဘူးဆိုလေ၏။ ဥသြသံအေးက တော်

> သည့်စကားတွေ
> ကြားရတော့
> ဥသြသံအေး
> ခေါင်းတွေပင်
> နောက်လာခဲ့သည်
> ဦးသြဘာက
> သည့်ဖြစ်ရပ်တွေ
> ထဲမှာ
> သူကိုယ်တိုင်
> ပါဝင်ခဲ့ပါလျက်
> အစစအရာရာ
> သိနေပါလျက်
> ဇာတ်သူ
> ဇာတ်သားတွေ
> ဆီက
> ကြိုသုံးငွေတွေကို
> ဘုရားနီမှာ
> မီးထွန်းပြီး
> ကျိန်စေတာ
> ကတော့
> ရက်စက်
> လွန်းလှပါ၏

တော်ကြီး မေးတော့မှ ခပ်ဆဆဖြေသည်။

'သက်အေးပုံကလည်း မအေမတွယ်ဘဲ နေတတ်တဲ့ အရွယ်ရောက်သာ ပါပါသယ်အေ။ နောက်တစ်ချက်က…'

'ပြောပါဦး ဂျီးတိုးရဲ့'

ဂျီးတိုးက နှုတ်ခမ်းတရှုံ့ရှုံ့လုပ်နေပေသိ စကားမထွက်တော့ ခပ်ဆတ်ဆတ်ပုတ်လိုက်ရသည်။

'ဇာတ်ထဲက အရုံပြဇာတ်မင်းသမီး ခင်ပိုပိုရှိပါရော့လား။ သည်ကောင်မလေးက ဆိုင်းထဲက ကျော်ဝင်းနဲ့ကြိုက်နေသာ အမှန်အော့။ နောက်မှ ငါ သိသာ။ ဇာတ်ခုံကို မီးမလောင်ခင်ရက်တွေကတည်းက ဆိုင်းသမားက ခင်ပိုပိုကို ရိသဲ့သဲ့လုပ်နေသာ ငါသိသာပေါ့။ ခင်ပိုပိုက မျှော့ပင်မျှော့ကြိုးလိုတင်းလိုက်လျှော့လိုက် လုပ်တော့ ကျော်ဝင်းက တန်းတန်းစွဲနေတော့သာ။ အဲသည်ကောင်က ရွာမှာ သားမယားရှိသယ်။ အမောက်တသသ၊ မျက်နှာမှာ မိုးပွင့်အဖွေးသားနဲ့ နေသာဆိုတော့ ဂိုက်ကောင်းသာကိုးအေ့။ တစ်ရက်တော့ ဦးသြဘာနဲ့ ခင်ပိုပိုရန်ဖြစ်သယ်။ ငါတော့ မမြင်ပါဘူး ကြားသာ။ ကွယ်ရာမှာဖြစ်ကြသာ။ ဦးသြဘာနဲ့က ခင်ပိုပိုမှာ မပေါ့မပါး ရှိသယ်လို့လည်း ပြောသာပဲ။ ခင်ပိုပိုက ဖြစ်ခဲ့သာကဖြစ်ပြီ မပေါင်းချင်ရင် နစ်နာကြေးသဘောတောင်းသတဲ့။ ဦးသြဘာက ခါးခါးသီးသီး ငြင်းသတဲ့။ ဆိုင်းသမားကျော်ဝင်းနဲ့ဖြစ်သာ သူ သိသယ်ပေါ့။ ခင်ပိုပိုကလည်း မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရပါဘူး ကိုယ်ဝန်က ဇာတ်ဆရာနဲ့ရသာပါ။ ကျုပ်ကို လျော့ကြေးသာပေးပါ။ ကျုပ်နဲ့ ဆိုင်းသမား တခြားမှာ ဘဝတစ်ခုနဲ့ အတူနေကြမှာပါပေါ့အေ'

'အလိုတော်'

'သြော် ဝါခေါင်ဥသြရယ် ငါပြောပါပကော။ ဇာတ်ထုပ်ရှုပ်သယ်ဆိုသာ ဒါပြောသာနေမှာ။ အချင်းချင်း ကျိတ်သို ကြသာ မပြေလည်ဘူး။ သည်ကြားထဲ ဦးသြဘာက ဆိုင်းသမားကျော်ဝင်းကို ထုတ်ပစ်မယ်ဖြစ်လာတော့ နှစ်ယောက်တိုင်ပင်ပြီး ဦးသြဘာကိုလက်စားချေကြသာအေ့။ အဲသည်ညပဲ ပြေးကြသာ။ ဦးသြဘာက သည်လိုပြေးကြသာကို သာကြိုက်သာပေါ့။ ဒါပေသိ ဇာတ်ခုံကမီးလောင်။ မီးလောင်တော့ကြားထဲက ဇာတ်သမားတွေခမျာ ကစဉ့်ကလျားဖြစ်ရ။ ကြောက်စရာပါအေ'

'မီးရှို့သာပေါ့။ ဒါနဲ့ ဂျီးတိုးပဲ လမိုင်းမှားသာဆို'

'သည်လိုပြောရသာပေါ့အေ။ မီးရှို့သာလို့ပြောရင် အမှုထဲ ငါပါနေမှာပေါ့။ ငါက ဒါတွေသိထားသူလေ။ အကင်းမပါး လိုက်သာ ညည်းနယ်'

'နေပါဦး ဘယ်သူက ရှို့သာတုံး'

'ဆိုင်းသမားကျော်ဝင်းက ရှို့သာ။ ပုဏ္ဏားကွယ်စတွေက ဇာတ်ခုံပျဉ်ကြားက ဖောက်ပြီးအောက်ကျနေသာကိုး။ ဖြစ်ချင်တော့ ငါက ဇာတ်ခုံအောက်အမှောင်ထဲမှာ အပေါ့သွားနေသာ။ ကျော်ဝင်းက ငါ့ကိုမမြင်ဘူး။ အမှောင်ရိပ်ခိုပြီး ပုဏ္ဏားကွယ်စ ပိတ်စအနားကို မီးခတ်နဲ့ခတ်ပြီး မီးရှို့လိုက်သာပဲ'

'အိုတော်'

သည်စကားတွေ သည်မှာတင်ပြီးဖို့ ဂျီးတိုးကို မှာရသည်။ ဆရာကိုသက္ကကိုပင် မပြောဖို့ အုပ်ဆိုင်းထားလိုက်ရသည်။

သည်စကားတွေကြားရတော့ ဥသြသံအေး ခေါင်းတွေပင် နောက်လာခဲ့သည်။ ဦးသြဘာက သည်ဖြစ်ရပ်တွေထဲမှာ သူကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့ပါလျက်၊ အစစအရာရာသိနေပါလျက် ဇာတ်သူဇာတ်သားတွေဆီက ကြိုသုံးငွေတွေကို ဘုရားနီမှာ မီးထွန်းပြီးကျိန်စေတာကတော့ ရက်စက်လွန်းလှပါ၏။ သည်အချိန်မှာပဲ ရွာထဲ မြေးထိန်းသွားနေသည့် အမေမဗိုင်းတောင့် ပြန်လာတာ မြင်လိုက်လို့ ဂျီးတိုးကိုမေးချင်သည့်စကားမမေးဖြစ်တော့။ အမေက ကလေးကို ဥသြသံအေးကို လှမ်းပေးသည်။ ခေါင်းပေါ်တင်ထားသောနေပူခံ တဘက်ကိုဆွဲယူရင်း ရေတစ်ပေါက်သောက်သည်။

'သမီး၊ မောင်သက္က မအေ့ဆီပြန်သာ ကြာလှထင်ပါ့။ ဘယ်နှရက်ရှိပြီတုံး'

'ကြာပြီကော၊ မအေ ထားမဖြစ်လို့ထင်ပါရဲ့ အမေရယ်'

'အေးပါအေ၊ အမေလည်း မေတ္တာပို့ပါသယ်'

သက်အေးပုံက မအေ့နို့ကို ဆွဲလှန်သည်။ နို့ဝတော့ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပြီ။ ကလေးကို နီးချောဖျာပေါ် ချသိပ်လိုက်သည်။

အနားမှာ ဘယ်သူမှမရှိတော့။ ဇာတ်ခုံမီးလောင်သည့် ထိုတစ်ညဆီ စိတ်တွေရောက်ရပြန်သည်။ ရာဂမီးကစခဲ့သည့် လောင်မီး။ မီးတကာထက် ပူပြင်းလှပါကော။ ထိုညက ဂျီးတိုးကိုယ်တိုင် ကတုန်ကယင်ပြောလိုက်သည့်စကားကိုပင် ကြားယောင်မိလေသည်။

'လမိုင်းမှားသာ၊ လမိုင်းမှားသာ'

❑

ဆရာကိုသက္က ခရီးရက်တွေကြာလာတော့ ဥသြသံအေး စိတ်ပူလာခဲ့သည်။ နဂိုထင်ထားတာက လေးငါးရက် ဒါမှ မဟုတ်တစ်ပတ်ပေါ့။ အလွန်ဆုံး နှစ်ပတ်ပေါ့။ လာခေါ်သူက ခေါ်လို့ မအေတွေ့ရအောင်လိုက်သွားခဲ့သည်ဆိုပေသိ ကြာသင့်တာထက် ကြာလာတော့ စိတ်ရောက်ရပြီ။ မအေပဲ မသက်သာလို့လား၊ မဆိုကောင်းဆိုကောင်း မမာရာက ပျက်စီးရှာလို့ မြေကျကောင်းအောင် စီမံနေရှာရော့လား။ ကိုသက္ကကိုယ်တိုင်ကကော တခြားရွာမှာ နေကောင်းထိုင်သာရှိရဲ့လား စသည်ဖြင့် တွေးစရာတွေ များလာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ လာခေါ်သူက သူစိမ်း။ တောကျောင်းကြီးသီလရှင် ဆရာကြီးဒေါ်ဥတ္တရရေးပေးလိုက်သည့်စာကြောင့်သာ ယုံယုံကြည်ကြည် ထည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ လာခေါ်သူ ကိုပေါက်စကို သိဖူးတာမဟုတ်လေတော့ အမေမဗိုင်းတောင့်ကပင် 'ငါ့သမက် ချောချောသာသာမှ ရှိရဲ့လားအေ'လို့ မေးနေခဲ့ပါ၏။

'ဟုတ်ပါရဲ့၊ လာခေါ်တဲ့ ကိုပေါက်စကို ပြန်လွှတ်ပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောခိုင်းရင်ဖြစ်လျက်ကနဲ့ အမေရယ်။ အခု က လူတွေစိတ်ပူမယ် မတွေးဖူးလား မသိဘူး။ ဇာတ်တွေက လိုက်လာသာလည်း နှစ်ဦးသုံးဦးရှိပြီ။ စကားပြန်ရမယ့်ဟာ လည်းမပြန်ရဘူး။ ကျုပ်လည်း မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေခဲ့ပါ ရဲ့။ စိတ်အားတော့ တဟီဟီ၊ စိတ်မအားတော့ တစီစီဆိုသာ လို တွေးမိပြန်တော့ စိတ်ပူသယ်'

ဂျီးတိုးကတော့ ဘယ်လိုတွေးမိလို့လဲ မသိ။ စိတ်ပူစရာ မရှိပါဘူးအေ ဆိုရှာပါ၏။

'ပြဇာတ်တွေ ဇာတ်ထုပ်တွေရေးနေသူပါအေ။ ညည်း လင်များ လှူသဘော၊ လှူမနော သိလိုက်သာမှ။ ပြီးတော့ သည် ခေတ်က ရှေးကလို လှေခရီး၊ လှည်းခရီး မခက်တော့ပါဘူး။ လူတကာ ခရီးသွားနေကြသာအပုံပါ ငါ့တူမရယ်။ မပူစမ်း ပါနဲ့။ ငါ့စိတ်ထင် မအေပျက်စီးရှာလို့နေမှာ။ ညည်းတို့ ကတဲ့ ပြဇာတ်တွေထဲ မတွေ့ဘူးလား မယ်သြရဲ့။ အတိတ်နိမိတ်ပြ သာ။ မနေ့က ငါ့ကို အတိတ်နိမိတ်ပြသယ်'

'တော်ပါ ဂျီးတိုးရယ် အရေးထဲ။ ကျုပ်ဖြင့် ခုချက်ချင်း လိုက်သာသွားချင်တော့သယ်။ တကတည်း ကြာပင်အောင် ဖားမော့'

'ညည်းယောကျ်ားနဲ့ ပုဂိုဆရာက လေးသာညိုလှည်း သွားကြသာပဲအေ။ တောကျောင်းကြီးအနောက် ထိုတိုက်သာ ရောက်ခဲ့လို့ပေါ့။ ညည်းလိုက်ချင်ရင် ငါပါ လိုက်ပေးပါ့မယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေးသာညိုဆီ ငါသွားလိုက်ရမလား'

'တစ်ရက်နှစ်ရက် စောင့်ကြည့်စမ်းပါဦးမယ်။ ကနေ့သောကြာ။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေမှ မရောက်ရင် တနင်္လာနေ့ လိုက်ကြရုံပေါ့'

တနင်္ဂနွေ ညနေခင်းမှာတော့ ကိုသက္ကပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ လူက ညှိုးဆိုးကြီးထကာ ပိန်ချုံးနေရုံမက အသားတွေက ညိုညစ်နေလေ၏။ အပင်ပန်းကြီး ပင်ပန်းလာပုံဖြင့် ထန်းကုလားထိုင်ပေါ် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချကာ ကောင်းကင်ကိုသာ တွေတွေကြီးကြည့်နေသည်။ အမေ မဗိုင်းတောင့်နှင့် ဂျီးတိုးပါ ကုလားထိုင်အနီး ရောက်လာကြရာက ထင်းတစ်ချောင်းစီ ဖင်ခုထိုင်ကြသည်။ ဥညြသံအေးက မလှမ်းမကမ်း ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ။ ကိုသက္ကအသံက ခြောက်ကပ်လွန်းလှသည်။

'အမေ ဆုံးရှာပြီ။ အစ်ကိုလည်း မအေလူမမာကို အရက်နှစ်ဆယ်ကျော်ကျော် ပြုစုခဲ့ရပါတယ်။ ဘဝကံ ကုန်ရှာတယ်နဲ့ တူပါရဲ့။ အသက်ကလည်း ရပြီလေ။ အမေ့ခမျာ တစ်သက်လုံး ဆိုင်းသမားမယားဘဝနဲ့ ဆင်းဆင်းရဲရဲနေခဲ့ရရှာတယ်။ သီလရှင်ဝတ်လိုက်လို့ ကုသိုလ်ရရှာထင်ပါရဲ့။ အစ်ကို မြေကျပြီးမှ ပြန်ခဲ့တယ်'

ဘယ်သူကမှ စကားတစ်ခွန်း ဝင်မပြောသာတော့ပြီ။ အားလုံးမျက်နှာ မကောင်းကြရုံသာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မအေ့နောက်ဆုံးရက်တွေမှာ မထင်မှတ်ဘဲ သားရောက်လာတာကို ဝမ်းသာရှာမှာပါလေလို့ ဥညြသံအေး ဖြေသည်။ သက်အေးပုံက ဖအေထိုင်နေသည့် ကုလားထိုင်လက်တန်းကို ကိုင်ရင်း မျက်နှာကိုအကဲဖမ်းသလို ကြည့်နေရှာပါ၏။ ကိုသက္ကက သမီးခေါင်းကိုပွတ်ရင်း အသာပွေ့တင်သည်။ ဥညြသံအေးက သိချင်တာကို အရင်မေးသည်။

'မြေကျသာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့အစ်ကို။ ဆေးကုသာရော၊ မြေဆွမ်းသပိတ်သွတ်သာရောဆိုတော့ ငွေကုန်ခဲ့မှာပေါ့။ အစ်ကို့မှာ ပိုက်ဆံများများ ပါမသွားဘဲနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့သတုံး။ လှလှပပရှိရဲ့လား အစ်ကိုရယ်'

'သီလရှင်ဆရာကြီး ဒေါ်ဥတ္တရကပဲ စိုက်ထားတယ်။ ဘုန်းကြီးငါးပါးဆွမ်းကပ်တာရယ်၊ ရွာကလုပ်ကြကိုင်ကြသူတွေကျွေးမွေးတာရယ် ရှိသေးတယ်။ မဆုံးခင်မှာ ဆေးကုခဲ့တဲ့ ဆေးဖိုးဝါးခရယ် ဆိုတော့…'

'ဘယ်လောက်ပဲကုန်ကုန်ပါ အစ်ကိုရယ်။ ဥညြကိုစာရင်းမချပါနဲ့။ ဥညြ ဒါတွေ မေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကုန်ခဲ့တာရှိတော့ ကုန်ကျသမျှပေးရမှာပေါ့။ ဘယ်လိုပေးရမှာတုံး တစ်ခေါက်သွား ပို့ရဦးမှာလား'

'တစ်ပတ်လောက်အတွင်း သီလရှင်ဆရာလေး ဒေါ်ခေမာဆိုတာ ထနောင်းပင်လှကို လာမယ်ပြောတာပဲ။ တစ်ရက်မှာ ကြုံရတာလေးတွေ ပြောပါ့မယ်'

အမေမဗိုင်းတောင့်နှင့် ဂျီးတိုးတို့ ထသွားကြသည်။

ဥညြသံအေးကလည်း ဘာမှမပြောတော့။ ကိုသက္ကအဖို့ရာ တစ်လျှောက်လုံးလိုလို နေတတ်သလိုနေခဲ့သည်ချည်းပင်။ မအေ့အကြောင်း၊ ဖအေ့အကြောင်း စကားရောက်မှတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းပြောတတ်တာကလွဲလို့ ပြောခဲတာသတိထားမိသည်။ အခုတော့ သူ့လက်ထဲ မအေဆုံးပါးတာ မြင်လာတော့ စိတ်ထိခိုက်ဟန်တူပါ၏။ ဥညြသံအေးလည်း ကွပ်ပျစ်က ထကာ ဖအေ့ပေါင်ခွင်ထဲ ထိုင်နေသည့် သမီးသက်အေးပုံကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

'အစ်ကိုပြန်လာသာ လှည်းမမြင်ပါလား'

'လမ်းက ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်။ ခမျာမိုးချုပ်မှာစိုးလို့လေ။ ဟိုဘက်ရွာမှာ တစ်ည လှည်းနားရင်းအိပ်မယ်လို့တော့ ပြောသာပဲ။ ကျုပ်အိမ်မှာ အိပ်ပါလားဆိုတော့ မအိပ်တော့ဘူးတဲ့။ ဟိုဘက်ရွာကသူ့သူငယ်ချင်းမှာ နွားစားကျင်းရှိတာရော အရက်သောက်ချင်တာရောကြောင့် ထင်ပါရဲ့'

သုံးလေးရက်လောက်ရှိတော့ စိတ်ကလေးလန်းရှာပုံရပါ၏။ သည်တော့မှ ဇာတ်နှစ်ဇာတ်က လာခေါ်တာကို ဥညြသံအေး ပြောပြရသည်။ တစ်ဇာတ်က သူ့ကိုခေါ်ချင်ကြောင်း၊ တစ်ဇာတ်က ကိုသက္ကကိုသာ ခေါ်ချင်ကြောင်းတွေလည်း ပြောပြခဲ့သည်။ ဦးချမ်းသာ၏လက်ရင်းတပည့် ပြောခဲ့သည့် စကားတွေကိုတော့ ကိုသက္ကစိတ်ဝင်စားပုံရသည်။ တစ်ရက် သွားမည်ဆို၏။ တစ်ညမှာတော့ လသာသာ ကွပ်ပျစ်ခင်းမှာ ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။ စကားတွေ ပြောဖြစ်ကြသည်။

'အစ်ကို့စိတ်ကြိုက် ဇာတ်တစ်ဇာတ် ထူထောင်ချင်သာတော့ ဟိုတုန်းကတည်းက ရှိပါသယ်။ ငွေရှင်ဘက်က အစွက်အဖက်မပါဘဲ အစ်ကို့သဘောအတိုင်း ယုံယုံကြည်ကြည် လွှဲထားရင်တော့ လုပ်ဖြစ်မှာပဲ။ ဇာတ်ထောင်က ငွေထုပ်ကြီးစလွယ်သိုင်းပြီး မိုးလင်းတာနဲ့ သူ့မျက်နှာမြင်နေရရင်တယ် မဟန်လှဘူး။ အခုဟာက မန္တလေးဘက် ရန်ကုန်ဘက်တွေမှာ ရိုးရာဆိုင်းနဲ့ ဂျပ်စဘင်ဝိုင်းတွဲတာတွေ ခေတ်စားနေကြပြီ။ လေမှုတ်တူရိယာတွေ သုံးနေကြပြီ။

ဇာတ်ခုံမီးတွေ၊ ထိုးကားတွေကလည်း ခေတ်သဘောတွေ ဖြစ်လာပြီ။ တစ်ညမှာ ချင်းတွင်းမြစ်ကို လှေနဲ့ကူးပြီး ရေစကြို။ ရေစကြိုကမှ ပခုက္ကူကို ဆေးသွားဝယ်တာမှာ ပြန်မကူးသာလို့ ရန်ကုန်ဇာတ်တစ်ဇာတ် ပခုက္ကူမှာကြည့်ခဲ့ရတယ်။ လျှပ်စစ်မီးသဘော အသံသဘော ပသာဒသဘောတွေပါ ဖြည့်လိုက်တော့ မြူးနေတော့တာပဲ။ ငွေကုန်ကြေးကျတော့များမှာပေါ့လေ။ နှစ်ဖက် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လက်တွဲလုပ်နိုင်ရင် လုပ်ကြဖို့ပေါ့'

'ဦးချမ်းသာတို့နဲ့ပြောကြည့်ပေါ့။ သူတို့ကလည်း အဲသလိုစိတ်ရှိပုံရသယ်။ ကျုပ်မလဲ သမီးက ဘွားအေနဲ့ထားခဲ့လို့ရပြီဆိုတော့ ဇာတ်ခုံပေါ်တက်ချင်ပြီ။ ဦးချမ်းသာတို့က စိတ်ကူးရုံရှိသေးသာဆိုတော့ ကြာဦးမယ်ထင်ပါရဲ့။ ဥညြတော့ တစ်ဇာတ်ဇာတ်မှာ ဝင်ကမလားလို့'

www.burmeseclassic.com

'အစ်ကို့သဘောကတော့ တစ်မျိုးပဲ။ အဖေနဲ့အမေ့ဘဝကိုကြည့်ပြီး သံဝေဂရတယ်။ အဖေက ဓာတ်ဆိုင်းဆရာဆိုတော့ နေဝင်ပြီဆိုတာနဲ့ ဆိုင်းဝိုင်းထဲက မထွက်ရဘူး။ အမေက အနုပညာပါရမီ မပါလေတော့ မိုးလင်းပြီဆိုတာနဲ့ မီးဖိုချောင်က မထွက်ရဘူး။ မောင်တစ်နယ်၊ မယ်တစ်ကျေးဆိုတာနဲ့ ဘဝကုန်ခဲ့ကြရတယ်။ နတ်က ဖက်ပေးသိ ဘဝကမဖက်တော့ လင်နဲ့မယား နီးရတယ်မရှိခဲ့ဘူး။ အစ်ကို ဥသြကိုဓာတ်မင်းသမီးဘဝက နားစေချင်တယ်။ အနည်းဆုံးတော့ သမီးနဲ့နေခွင့်ရမှာပဲ။ ထမင်းတစ်လုတ်တော့ ဓာတ်ကမှ စားရတာမှမဟုတ်ဘဲကွယ်'

'အို၊ အစ်ကိုဘယ်လို စကားပြောလိုက်သာလဲတော်။ ဥသြတစ်သက်လုံး ဓာတ်ကချင်သယ်။ ဓာတ်ခုံပေါ်မှာပဲ ဘဝကုန်ရတော့ကော ဘာဖြစ်သေးလဲ။ ကိုယ်က သည်အနုပညာကိုကျားကုတ်ကျားခဲသင်ခဲ့တတ်ခဲ့ပြီးမှ ဘူးနားပင်း ရေသွင်းမရသလို နေရမယ်လို့ မဟုတ်သာ။ ဥသြကတော့ တစ်သက်လုံးဓာတ်ခုံပေါ်မှာပဲ ဓာတ် က စားမယ်။ အဲသာ ဥသြ သဘောပဲ။ ဥသြက အစ်ကို့ကို နားစေချင်သာ။ ပြဓာတ်ဆရာရယ်လို့ စင်ပေါ်တင်ပြီး ဖူးဖူးမှုတ်ထားမယ့်ခေတ်က ဘယ်လောက်ကြာကြာရှိနိုင်မှာတုံး။ သူတကာ့ပြဓာတ်ကို မရှက်မကြောက် ခြေတုလက်တုတပ်ပြီး ကနေကြသာတွေ ရှိလာပြီမဟုတ်လား။ ဥသြက ရေရှည်ကို တွေးကြည့်သာပါ'

သည်စကားတွေက မရေမရာပြီးခဲ့ရတာများပြီ။ ဥသြသံအေးကတော့ လင်သားကိုယ်တိုင်က ဓာတ်မကစေချင်တာကိုနားမလည်နိုင်။ ဓာတ်ခုံပေါ်မှာ တွေ့ခဲ့ကြ၊ ချစ်ခဲ့ကြ။ ဓာတ်ခုံပေါ်မှာပဲ နှစ်ယောက်တစ်ဘဝ ထူထောင်ပြီးကာမှ ဓာတ်ခုံပေါ်မတက်ချင်ပါနဲ့တော့လို့ ပြောလာတာ ဘာသဘောပါလိမ့်။ အစ်ကို့အဖို့ရာ စိတ်နုတာလည်း မဟုတ်၊ သဝန်ကြောင်တာလည်း မရှိတာ သူ့အသိပင်။ သမီးသက်အေးပုံကို ငဲ့တာတော့ဖြစ်နိုင်သည်။ သူ့လိုမိတစ်ကွဲ၊ ဖတစ်ခြားဘဝမျိုး သမီးကလေးကို မဖြစ်စေချင်တာလည်း ပါပါလိမ့်မည်။

တချို့ညတွေမှာတော့ တောကျောင်းကြီး အနောက်ကရွာမှာမိခင်ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ရသည့်အကြောင်းတွေ ပြောပြတတ်သည်။ တောကျောင်းကြီး အနောက်ဘက်လှမ်းလှမ်းကအမေရှိရာသီလရှင်ကျောင်းကိုရောက်တော့ ကျောင်းအောက်ကကွပ်ပျစ်မှာ အမေ မထူနိုင်တော့ပြီ။ သတိကတော့ ရှိရှာသေးလို့သားရောက်လာတာကို သိသည်။ သားလက်တွေကိုဆုပ်ပြီးမျက်ရည်တွေတွေကျသည်။ သီလရှင်ဘဝနှင့်ပင် သမုဒယတဏှာ မပြတ်နိုင်သေးသည့် မိခင်အိုကို နားလည်နိုင်ခဲ့သည်ဆိုပါ၏။

သီလရှင်ဆိုပေသိ ပုထုဇဉ်ပဲမဟုတ်လား။ အမေကတော့ဆိုင်းသမားမယားဘဝ မဟုတ်တော့ဘဲ နေဝင်ချိန်မှာ ဘုရားသမီးတော် ဖြစ်ခွင့်ရတာကို ဝမ်းသာကြောင်း ပြောရှာသည်။ အမေဘယ်လိုကဘယ်လို သည်ရွာကို ရောက်ခဲ့တာလဲဆိုတော့အဖေဆိုင်းဆရာနှင့် ခင်ခဲ့ဖူးသည့် မင်းသမီးဟောင်း... ယောက်က ခေါ်လာလို့ရောက်ရကြောင်းဆိုသည်။

'အမေပြောပုံတော့ အဖေဆုံးလို့ သီလရှင်ဝတ်ပြီး... ကတည်းက ရွာတကာကသီလရှင်ကျောင်းတွေမှာ တစ်မိုး... ဝါစီခိုနေရာက ခင်ရာမင်ရာသီလရှင်တွေနဲ့ တစ်ရွာတစ်ကျော... ရောက်ရတာတွေရှိခဲ့သတဲ့။ တစ်ခါတော့ ရွာတစ်ရွာမှာ ... ဆန်ခံရင်း ခင်မင်ခင်မင်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်နဲ့ ... ကြပြန်လို့ အဲသည်ရွာမှာ အနေကြာပြန်တယ်လို့ဆိုတ... အဲသည်မိန်းမကြီးကပဲ အခုလက်ရှိနေတဲ့ တောကျောင်းကြီး... အနောက်က ရွှေလှေကွမ်းစိုက်ဆိုတဲ့ ရွာကြီးကို ပို့ပေးသ... ဆရာကြီးဒေါ်ဥတ္တရရဲ့ကျောင်းပေါ့။ ဒေါ်ဥတ္တရနဲ့ ခင်မင်လို့... ခဲ့ပေမဲ့ သူကိုယ်တိုင်ကတော့ ကျောင်းနဲ့မအပ်စပ်လို့ ... ညတောင် မအိပ်ဘူးပြောတယ်။ ဘယ်လို မအပ်စပ်တာ... မေးကြည့်တော့ သည်မိန်းမကြီးက မိန်းမတန်မဲ့ အရက်... မူးနေအောင်သောက်တယ် ပြောတာပဲ။ ဒေါ်ဥတ္တရကလည်း... ဆုံးမတာ မရဘူးပြောရဲ့။ ဒါတွေကို အမေက နည်းနည်း... လောက်ပြောနိုင်တာပါ။ ဒေါ်ဥတ္တရနဲ့ သူတူ ကိုပေါက်... ပြောလို့များများသိခဲ့ရတယ်။

မိန်းမကြီးနာမည်က ရွှေဆံထိုးတဲ့။ နာမည်က ထူးဆန်း... မေးကြည့်တော့ တစ်ချိန်က ဓာတ်ကခဲ့ဖူးတဲ့မင်းသမီးကြီး... ငယ်ငယ်က ချောပုံရပါရဲ့။ အစ်ကို ပြန်ခါနီး တွေ့ဖူးလိုက်တ... တော့ မျက်နှာမှာတင်းတိတ်တွေနဲ့ ရုပ်ကျပြီးအိုရိပ်ထိုးနေပါပြီ... အရက်များတော့ ရွာတွေမှာချက်တဲ့ဆန်အရက်၊ ကောက်ညှင်း... အရက်မှသောက်တာတဲ့။ အရက်မူးလာရင် မေးကလေး... ထိုးထိုးပြီး မျက်နှာကို ချီထားတတ်တယ်။ စကားပြောရင်... အသံမိတ်ကလေးတွေနဲ့ ဓာတ်သံဓာတ်ဟန် အင်မတန်ပါတ... ဥသြရဲ့။ သီချင်းများ ညည်းတော့လည်း စည်းပြည့်ဝါးပြည့်... ဘုရားစာများရွတ်တော့လည်း ချီလိုက်တဲ့အသံ။ မူးမူး... မျက်စိထဲမတွေ့ရင် မအေနှမပါအောင် မျက်နှာဆိုးကြီး... ယောက်ကျဆဲ (ယောက်ျားဆဲ) ဆဲသေးတာ။ အမြဲတမ်း မူး... တာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့လေ။ မမူးတဲ့အချိန်ကျတော့အင်မတ... သိမ်မွေ့သတဲ့။ တစ်ခါတလေ မျက်နှာကြီးတင်းထားတတ်... လို့ သူ့သဘောကို အသိရခက်ပြန်သတဲ့။ ဆရာကြီးဒေါ်ဥတ္တ... က ပြောပြတာတော့ အမေရွှေဆံထိုးက နတ်ကတော်ကြီးလို... ဆံပင်ကို ထိပ်ပေါ်တက်ထုံးပြီး ကွမ်းပလုတ်နဲ့နေချင်နေတာ... မောင်သတ္တရဲ့တဲ့။ အစ်ကို တွေ့တာတော့ အရွယ်ရပြီဆိုတာ... တောင် သူ့မျက်လုံးတွေက တောက်ပြီးလည်နေတာပဲ။ သည်... အသက်အရွယ်မှာ ကစုတ်ကညစ် ပေပေပွပွနေတတ်သလို... နေတယ်ဆိုပေသိ ဥသဖရား နားပွင့်ကြီးနှစ်ဖက် ပန်ထားတဲ့... ရုပ်ရည်က အင်မတန်ပွင့်တာကိုး ဥသြရဲ့။

အစ်ကိုက ယုန်အကြောင်းတောသိ၊ တောအကြောင်... ယုန်သိဆိုတာလို မတိုက်မချွတ်ဘဲ ပစ်ထားတဲ့ အညိုဘက်... ကြေးဝါအိုးများ တိုက်လိုက်ချွတ်လိုက်ရင် ဝင်းစက်သွားသလို...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေမယ်ဆိုတာ စိတ်ထဲက သိနေတယ်။ အစ်ကိုက အမေရွှေဆံထိုး ဘယ်ဇာတ်တွေမှာ ကခဲ့တာတုံးဆိုတော့ သိကြားမင်းဦးမာဃထောင်တဲ့ဇာတ်မှာတဲ့။ သူက အတည်ပေါက်ပြောနေတာ ဆိုတော့ ဆက်မမေးဝံ့ဘူး။ ဒါနဲ့ ကိုပေါက်စက ကြီးတော်စကားကောင်းပြောမှပေါ့ဆိုတော့ ငါက ဖာစကားပြောနေလို့လားတဲ့။ အစ်ကိုက ကျွန်တော့်အဖေတို့ အမေတို့နဲ့ ဘယ်မှာတွေ့ကြတာတုံး အမေရဲ့ဆိုတော့ ကောင်းကောင်းပြောပါတယ်။ ဘဝတစ်ကန့်မှာ တွေ့ကြတာ။ ငါနဲ့တွဲခဲ့တဲ့ ဆိုင်းဆရာတွေက နည်းမှမနည်းဘဲ။ မင်းအဖေကိုမှတ်မိတာက သူ့ကိုအစိမ်းသူရဲက ဆိုင်းပညာ သင်ပေးတာဆိုလို့ မှတ်မိတာ။ မင်းအမေက တစ်ခါတစ်ခါ ဇာတ်ရှိရာလိုက်လာတတ်လို့ ငါနဲ့ခင်တာ။ တစ်ခေါက်က နှစ်ခေါက်လာတော့ ငါ့ဖို့တဲ့ မုန့်သြဇာတွေဝယ်လာတတ်တယ်။ မင်းသမီးသြဇာ တက်အောင်လို့တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျုပ်က သြဇာတက်ပြီးသား မင်းသမီး၊ နောက် ဒါမျိုးဝယ်မလာနဲ့ဆိုတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရှာတယ်။ မင်းအမေက တော့်ကို ကျုပ်က ချစ်လို့ပါတော်တဲ့၊ ငါတော်တော် စိတ်ထိခိုက်သွားတယ်။ သည်ကတည်းက မင်းအမေကို ငါ မှတ်မိသွားတာပေါ့တဲ့။ သုံးလေးခါတွေ့ဖူးခဲ့တာပေမဲ့ ငါ မင်းအမေကို ခင်တယ်တဲ့။ နောက်တော့ ငါလည်း တခြားဇာတ် ရောက်သွားတာကိုးတဲ့'

'တစ်မျိုးပါလား အစ်ကိုရယ်။ ခေတ်ဟောင်းမင်းသမီးကြီးဆိုတော့ ပညာတွေ မှော်ပြည်တောင်းထဲက ဆန်တွေတဖွားဖွားကျသလိုနေမှာ၊ ဥသြတွေ့ချင်ပါ့တော်။ ပြောပါဦး'

'ဒါပါပဲ ဥသြရယ်။ အစ်ကိုနဲ့က ခဏတွေ့ခဲ့တာပါ။ အမေကံကုန်တော့ အမေရွှေဆံထိုး မရှိတော့ဘူး။ ကိုပေါက်စပြောတာတော့ စိတ်က ထွေထွေရယ်တဲ့။ ရွာကပျောက်သွားပြီး ပြန်ပေါ်လာလို့ ဘယ်တွေရောက်ခဲ့တုံးဆိုရင် နတ်သဘင် အစည်းအဝေးက ပြန်လာတာလို့ ပြောတတ်သတဲ့။ အရက်သောက်တာများလို့ ကြောင်သွားတာ နေမှာပေါ့ ဥသြရယ်'

'ဒါဖြင့် အမေ သေတာ မသိရသေးဘူးပေါ့'

'မသိဘူး။ မြေဆွမ်းသပိတ်သွတ်တဲ့နေ့အထိ ပြန်ရောက်မလာဘူး။ ဒေါ်ဥတ္တရပြောတာတော့ သူ့မှာကလေးတစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးတယ်လို့ ခဏခဏပြောတတ်သတဲ့။ သေသေချာချာမေးတော့လည်း မဟုတ်ပါဘူး ငြင်းပြန်သတဲ့။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတော့ မူးမူးနဲ့ပြောဖူးတာရှိသတဲ့'

'ဘာတဲ့တုံး အစ်ကို'

'သူ့သမီးကလေး သူရှာနေတာကြာပြီတဲ့။ ဒါနဲ့ဘယ်လိုပျောက်တာတုံးဆိုတော့ ပွဲခင်းထဲမှာပျောက်တာတဲ့။ ဘယ်ရွာမှာ ဘယ်လိုပျောက်တာတုံး မေးပြန်တော့'

'အို၊ ဟုတ်ကဲ့လား။ ပွဲခင်းထဲမှာပျောက်သတဲ့လား။ ဘယ်ရွာမှာတဲ့တုံး'

'... ... ...'

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

■

ခင်ခင်ထူး

BURMESE CLASSIC .com

မုံရွာ
ဆရာမိုး
အမှတ်တံဆိပ်
အမောလုံ နှလုံးအားဆေး
စားဝင်အိပ်ပျော် မူးမောကင်းဝေး
မုံရွာ ဆရာမိုး အမောလုံ နှလုံးအားဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် 0114 Y 010736

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ(၈၃)မှ...

ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း မှန်ကြည့်နေသော ကျွန်တော်ညီမြအား 'ဟိုဘက်တိုးစမ်းပါဦး၊ မာဂျီ အလှပြင် မလို့'ဟု ဘေးသို့တွန်းဖယ်ပြီး ရယ်ကာမောကာ နှုတ်ခမ်း ဆိုးခြင်း၊ ဆံပင်ပြင်ခြင်းတို့ကို လုပ်ပြန်သေးသည်။ ကျွန်တော့် မှာကား ဆောင်းအငွေ့ကြောင့် ဝေလည်လာသော နှင်းရည်ဥ ပမာ အရည်ပျော်မတတ် ကြည်နူးစိတ်တွေ ဖြာနေမိပါသည်။

မာဂျီက ကားမောင်း၍ ကျွန်တော်က ဘေးကထိုင်လိုက် သွားသောအခါ ငေးကြည့်ကျန်ရစ်သော ဦးကြီးက 'သေမင်း ငင်ကလေး ရှင်လို့ မြူးလို့'ဟူ၍ တဖျစ်တောက်တောက် ပြော ဆို ကျန်ရစ်ခဲ့လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

ဂျပ်(ဓ)တေးဂီတ ကလပ်ကား မီးကောင်ပေါက်သာသာ လူငယ်များသာ စုထောင်သောကလပ်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဖြူ ဖြူ၊ ဝါဝါ၊ ပြာပြာ၊ စိမ်းစိမ်း ရွှေရင်သိမ်းစကလေးများဖြင့်သာ ပြည့်ကျပ်နေပါသည်။ လစဉ်ကြေးပေးသော အသင်းသားများ မှအပ အပြင်လူဆိုလျှင် ငါးသျှီလင် ပေးဝင်ရပါသည်။ ကျွန်တော့်ကိုမူ အထူးဧည့်သည်မို့(ဂုဏ်ထူးဆောင်အသင်းသား) တံဆိပ်ကိုပင် တံခါးစောင့် အမှုဆောင်မလေးက ရင်ဘတ်တွင် တပ်ဆင်ပေးလိုက်ကာ 'အတွင်းရေးမှူးအဆက်ဆိုတော့ ကိုယ် က အမြတ်တော်ကြေးကောက်ရလိမ့်မယ်'ဟု ပြောပြောဆိုဆို မွှေးမွှေးတစ်ချက်ပေးလိုက်သေးသည်။ ကျွန်တော်က 'အဟဲ' ဟု ရယ်သော် မာဂျီက 'အဟင်း'ဟု ကြိမ်းသည်။

ဂျပ်(ဓ)တေးဂီတမှာ စည်းသုတ်ဖြင့် တီးမှုတ်ရသည် ဖြစ်သော်ငြားလည်း အပျော့အယဉ်၊ အဆွဲအငင်တို့၌လည်း တစ်မျိုး နားထောင်ကောင်းပေသည်။ လူငယ်ကလေးများပင် ဖြစ်သော်လည်း ဂိုးဂိုးဂွမ်းဂွမ်း ဆူဆူညံညံမရှိဘဲ အတက်အကျ၊ အနိမ့်အမြင့် မှန်မှန်ကန်ကန် တီးနိုင်ကြသည်ထင့်၊ လာရောက်၍ နားထောင်ကြသူများမှာ အခန်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် ပြည့်၍နေ ပြီး ကုလားထိုင်တွေ ဘေးသို့ဖယ်ရှား၍ ကြမ်းပေါ်တွင် အတွဲ ကိုယ်စီ ပွတ်သိပ်စွာ ထိုင်ကြရပေသည်။ မာဂျီနှင့် ကျွန်တော့် မှာလည်း သူတို့ကြားတွင် တစ်ယောက်ခါး တစ်ယောက်ဖက် ၍နေသော သာမန်စုံတွဲတစ်ခုသာဖြစ်၍ နေလေတော့သည်။

ဂျင်မီ၊ ဂျော်နီ၊ ဂျယ်ရီ စသော ဘောင်းဘီဖင်ကြားညှပ် အဖြူချာတိတ်ကလေးတွေကလည်း သူတို့အတွဲနှင့် သူတို့ပင်။

'ပျော်ရဲ့လား ဝင်းနူး... ဟင်'

ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမူးလွန်၍ မူးလဲနေကာ မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ အိပ်မက်မက်နေသည်ဟု ထင်လိုက်သဖြင့် နေရာအနှံ့အပြား လက်သည်းနှင့် ဆိတ်ကြည့်လိုက်မိသေးသည် သို့သော် ကျွန်တော် သတိမမေ့ပါ။ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းကြွသွား၍ ရုံပန်းထည်ကလေး ပတ်၍ထားသော နတ်ဝင်းဦးကလေးလည်း မဟုတ်သေးပါ

သန်းခေါင်ကျော် အိမ်အပြန်ကားပေါ်၌ ကားမောင်း[illegible] သော မာဂျီက ဤသို့မေးရာ ကာလပြောင်းပြန် မေးပုံဆန်း[illegible] ကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းပင်ဖြစ်၍ သွားမိ[illegible] သည်။

'မပျော်ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ကိုယ့်နှာဝမှာ ယားကျိကျိဖြစ်နေတာ အခံရခက်နေလို့'

'နှာချေလိုက်ပေါ့ ဝင်းနူးရဲ့'

'ဒါဖြင့် ကား ခဏရပ်'

'မရပ်ဘူး'

မာဂျီက ငွေဆည်းလည်းသံလေး တလွင်လွင်ဖြင့် ရယ်[illegible] ပါလေသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့အနားကပ်၍ ခါးကလေး[illegible] ဖက်ပြီး ကျွန်တော့်နှာခေါင်းအား သူ့လည်တံစောင်းတွင် အသာ[illegible] တင်၍ နမ်းလိုက်ပါသည်။ မာဂျီကလည်း ကားမောင်းရင်း[illegible] ကျွန်တော့်နားထင်စသို့ နှုတ်ခမ်းဖြင့် မွှေးမွှေးတစ်ချက် လှည့်[illegible] ပေးလေသည်။

'ကျေရော မဟုတ်လား'

ကျွန်တော် ဘာမှမပြောပါ။ မဆီမဆိုင် မျက်စိထဲ၌ သူ[illegible] သူငယ်ချင်းမကလေး ပေါက်ခေါ်ဂျူလီကို သွားမြင်လိုက်သဖြင့် 'ဂျူလီ မပါလာတာ သိပ်ကံကောင်းတာပဲ ဝင်းဦးရေ' ဟု[illegible] ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပီတိဖြစ်နေမိပါသည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် ကံကောင်းသည်မှာ သည်တစ်ခါ[illegible] တည်းသာ ဖြစ်လေသည်။ နောက်နေ့များ၌ကား မချော[illegible] ကလေးသည် ကြော့ကြော့၊ ကြော့ကြော့နှင့် ရှေ့ဆုံးက[illegible] အမြဲပါလာလေတော့သည်။ ကျွန်တော့်မှာမူ တွေ့လေတိုင်း[illegible] ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သူ တစ်[illegible] ယောက်၏ ပကတိ အမူအကျင့်[illegible] အတိုင်း 'ဂျူလီပါလာတာ[illegible] ကိုယ့်အဖို့ သိပ်ပျော်မိတာပဲ'ဟု[illegible] ပြောရပါသည်။ ရင်ထဲ၌ကား[illegible] ကျပ်၍ နေမိသည်။

နေ့စဉ် နေ့တိုင်းလိုလို[illegible] သူတို့နှစ်ယောက် ပေါက်လာပြီး သုံးယောက်သား[illegible] ကပွဲသွားလိုက်၊ ရုပ်ရှင်သွားလိုက်ဖြင့် အပျော် ကြီးပျော်၍[illegible] နေမိပါသည်။ အပျော်ကြီး ပျော်သည် ဆို ရာ[illegible] သူတို့နှစ်ယောက်သာ ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ပျော်သည် ဖြစ်လိမ့်[illegible] မည်။ ကျွန်တော့်မှာမူ မာဂျီ၏ခါးဖက်လျှင် ဂျူလီကိုလည်း[illegible] ဖက်ရ၊ ကောင်းသောညဟု နှုတ်ဆက်ရသောအခါ မာဂျီကို[illegible] နမ်းလျှင် ဂျူလီကိုလည်း နမ်းရပြန်ဖြင့် ရှင်မြူးရမလို၊ ကြေ[illegible] ရမလို လိပ်ခဲတည်းလည်း ရှင်းရှင်းမပျော်နိုင်ဘဲ သဲ[illegible]အဝင်[illegible] ခံရသော ကမာကောင်ပမာ မကျေနိုင် မချမ်း[illegible]ဖြစ်၍နေမိ[illegible] ပါသည်။ သို့ဖြစ်လေလေ ပေါက်ခေါ်မ ဂျူ[illegible]ကို အမြင်ကတ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေလေဖြင့် မတတ်သာ၍ ပင့်သက်ရှူနေရသည့် ကြားထဲမှ ၁င် တစ်နေ့တခြား ဒေါမနဿပွားနေမိပါသည်။ သူ့ခများ ခသိရှာပေ။

သူတို့နှင့် သွားနေစဉ်အတွင်းတွင် နယူးကာဆဲ(လ)မြို့ ကြီးအား အတော်ကလေး နှံ့နှံ့စပ်စပ် ရောက်သွားမိပါသည်။ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်မှအစ မြို့လယ် ကုန်ပဒေသာတိုက်ကြီး များအထိ တတွဲတွဲသွားခဲ့ကြသည်။ ဒယ်လီကေတဆင် (Delicatessen)ခေါ် အစားအသောက်ဆိုင်ကလေးများတွင် ဝင် စား၍ နို့တစ်ခွက်သောက်ပြီး ဝမ်းပြည့်မှ ပင်လယ်ကမ်းခြေ ဘက်ထွက်ကာ လေညင်းခံပြီးသော် လဟာပြင်ရုပ်ရှင်တွင် ကားထိုး၍ သူတို့နှစ်ယောက်က တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ တိုးကပ် ထိုင်ပြီး ရုပ်ရှင်ကြည့်ရသည်မှာ နိဗ္ဗာန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

အစပထမ၌ ပေါက်ခေါမ ဂျူလီကြောင့် ကသိကအောက် ဖြစ်ရသော ကျွန်တော့်မှာ ကြာတော့လည်း ကျင့်သားရ၍သွား ပြီး အမူမဲ့ အမှတ်မဲ့ပင် ဖြစ်သွားရပါသည်။ မာဂျီရှိနေသရွေ့ တော့ ကျွန်တော် ကြည်မွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ဦးကြီးမှာလည်း ညစဉ် တံခါးထမဖွင့်ပေးနိုင်တော့ သဖြင့် တံခါးစေ့ထားပြီး ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် တွန်းဖွင့်ဝင်ရသည့်အလေ့ပင် ရခဲ့ပြီ။

ကျွန်တော့်တဝကား အိပ်မက်ကဲ့သို့ ဆန်းကြယ်ပြီး ကြည် နူးဖွယ်ရာတွေ အပြည့်ရှိနေသည်။ သို့သော် အိပ်မက်ဆိုသည့် အတိုင်း မက်တုန်းခဏ တိုတောင်းရပေမည်တကား။

❑

'ကိုင်း…ကိုင်း… နှစ်ပါးသွား တစ်ခါသိမ်းလို့ လွမ်း ခန်းနဲ့ ချိန်းစို့ရဲ့ ဝင်းဦးကလေး'

တစ်နံနက်တွင် အအိပ်နှပ်နေသော ကျွန်တော့်အား လက်ထဲတွင် သံကြိုးစာရွက်ကိုင်ပြီး ဝင်လာသောဦးကြီးက ကာရန်နဘေ မစပ်မဟပ်တို့ဖြင့် ပြောလိုက်သောကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်၍သွားမိပါသည်။

အိပ်မက်မှ အစစ်အမှန်သို့ ကူးပြောင်းရပြန်ဦးမည်ကို ရိပ်မိလိုက်သဖြင့် 'ဆိုပါဦး…ဦးကြီးရဲ့'ဟု မေးလိုက်ရာ တွင်-

'နက်ဖြန်ခါ တို့ ကွင်းစလမ်း(Queens Land)ပြည်နယ်က ဘရစ်စဘိန်း (Brisbane)မြို့ကို ရွှေ့ရဖို့ သံရုံးက ညွှန်ကြားချက် ရတယ်ကွ၊ လေယာဉ်လည်း စီစဉ်ပြီးပြီဆိုပဲ' ဟု ဦးကြီးက ဖြေပါသည်။

ကံဆန်းကလေး တစ်ကွက်လှည့်ပေပြီ။

သည်ခရီးစဉ်တွေကို မဆွက ကြိုတင်သိလေပြီး ဖြစ်ခဲ့ သော်လည်း ပျော်စရာတွေနှင့် တွေ့၍ ကျွန်တော် မေ့ခဲ့ရသည် ဖြစ်ရကား ယခု မမျှော်လင့်သည်ကို ကြားလိုက်ရသူလို ယောင် ချာချာများပင် ဖြစ်၍သွားမိသည်။ ထို့ကြောင့်-

'သူတို့ဟာကလည်း မြန်ချင်တော့လည်း မြန်လိုက်တာ၊ ကြိုတင်ပြီးတောင် အကြောင်းကြားဖို့ အချိန်မရတော့ဘူးတဲ့ လားဗျာ' ဟု ညည်းညူသံ မပါမိအောင် မနည်းကြိုးထိန်း၍ ပြောလိုက်ရပေသည်။

ဤတွင် ဦးကြီးက-

'ဟ…မင်းက အခုမှ ပျော်စရာတွေ တွေ့နေတော့ ဒီလို ပြောမပေါ့ကွ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်ကဖြင့် ကျွန်တော် ဖြင့် ပျင်းပြီ ဦးကြီးရယ်၊ ဒီနေရာက ဘယ်တော့ ရွှေ့ရပါလိမ့် မယ် မသိဘူး၊ ဒုက္ခပါပဲ၊ ဘာပဲ၊ ညာပဲနဲ့ ညည်းနေတဲ့ ကောင်က' ဟု စိတ်တိုတိုဖြင့် ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော် လည်း စကားမဟတ္တော့ဘဲ ငြိမ်၍နေလိုက်ရသည်။

'ကိုင်း…ဝယ်စရာ ခြမ်းစရာလေး ပြေးဝယ်ကြဦးစို့၊ မြန်မြန်ထ၊ မျက်နှာသစ်၊ အဝတ်လဲ'

သို့ ဦးကြီး လောဆော်လိုက်သည်၌ ကျွန်တော်လည်း အကြံဉာဏ်တစ်ခု ဖျတ်ခနဲရလိုက်သဖြင့် အိပ်ရာဘေးမှ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး မာဂျီပြောထားသည့် နံပါတ်ကို ကောက်၍ လှည့်လိုက်ပါသည်။ ပြီးနောက် ဦးကြီး မျက်နှာအား လှမ်းကြည့်သောအခါ မချိုမချဉ်မျက်နှာပေးဖြင့် နားစွင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

မာဂျီနှင့် ဂျူလီတို့သည် ရေမွန်တဲရေး(စ)မြို့ကလေးအနီး ရှိ နိုင်လွန်စက်ရုံကြီး၌ မန်နေဂျာကြီးများ၏ အတွင်းရေးမှူး မကလေးများအဖြစ် အလုပ်လုပ်နေကြသူများ ဖြစ်ရကား အလုပ်ဆင်းရက်ဖြစ်သည့်အလျောက် ၄င်းတို့ထုံးစံအရ ညနေ ငါးနာရီကျမှ အားကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကျမှ တွေ့ဆုံ ပြီး ကိုယ်လိုချင်သည့် အစီအစဉ်ကိုပြောလျှင် အချိန်မီမည် မဟုတ်ပေ။

'ဟယ်လို၊ မန်နေဂျာချုပ်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူး စကား ပြောနေပါတယ်ရှင်'

မာဂျီ၏ အသံသာသာကား မည်သည့်နေရာက ကြားရ ကြားရ နားဝင်ချိုလှပါသည်။

'ဝင်းဦးပါ မာဂျီ၊ ကိုယ့်အသံ မမှတ်မိတော့ဘူးလား'

'မမှတ်မိဘဲ နေပါ့မလား ဝင်းနူးရယ်၊ မာဂျီတို့ ကြား နေကျ အသံမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲကလား'

'ဒီမှာ မာဂျီ…'

'ဆိုလေ'

'ကိုယ်တို့လေ နက်ဖြန်ခါ ဘရစ်စဘိန်းကို ပြောင်းရလိမ့် မယ်၊ ဘာ…ဘာ နောက်နေတာ မဟုတ်ဘူး မာဂျီ၊ တကယ် ပါ၊ ဒီနေ့ပဲ သံကြိုးရတယ်။ ကိုယ်တို့ နောက်ဘယ်တော့မှ တွေ့နိုင်ကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲပေါ့ မာဂျီ ရယ်၊ ဒီတော့လေ ဒီနေ့ည ကိုယ်…ကိုယ် နှုတ်ဆက်ပွဲသဘော မျိုး လုပ်ချင်လို့…အဲဒါ'

ဦးကြီးက ပြုံးတုံးပြုံးတဲ့နှင့် ခေါင်းထောင်ကြည့်လေ သည်။ နှုတ်မှလည်း-

'အေး…ကုန်ဦးမပေါ့ကွာ ပိုက်ဆံ' ဟု ပြောလိုက်သေး သည်။

www.burmeseclassic.com

'ဒီလိုဆို မာဂျီတို့ ရေမွန်တဲရေး(စ)က ပွိုက်အင်းဟိုတယ်မှာ ညစာ စားရအောင်လေ မကောင်းဘူးလား၊ ပြီးတော့ ဒန့်(စ)ပေါ့၊ မာဂျီ့အသိ ယောက်ျား၊ မိန်းမလေးတွေရော၊ ဂျူလီရော လူစုံအောင် ဖိတ်ထားလိုက်မယ်၊ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီကိုလည်း ပြောထားနှင့်မယ်'

'ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ် မာဂျီရာ၊ ဒါပေမဲ့ … ကိုယ် မာဂျီနဲ့…'

'သိပါတယ် ဝင်းနူးရယ်၊ ပါတီကျတော့ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်အတွက် သတ်သတ်အချိန်အားတွေ ရမှာပါ၊ မပူပါနဲ့၊ မာဂျီ ကတိပေးပါတယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မာဂျီ'

'အိုကေ ညနေ ခုနစ်နာရီအရောက်သာ ဆက်ဆက် ပွိုက်အင်းကို လာနော်…ချယ်ရီးရိုဝင်း'

ကျွန်တော်က တယ်လီဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်ပြီး ဟင်းခန်းနံနှာခေါင်းမှ လေမှုတ်ထုတ်လိုက်ရာ 'အကွက်ကလည်း တယ်ဆင်နိုင်ကိုး ဝင်းဦးရ၊ ဗမာပြည် ပြန်ရောက်ရင်တော့ မင်းကို မိန်းမ ပေးစားပစ်မှ အေးမှာပါ' ဟု ဦးကြီးက ဆိုပါသည်။

'လူငယ်ပဲ မဟုတ်လား ဦးကြီးရယ်၊ အိပ်မက်လောကမှာ ပျော်ပါရစေဦး'

'အေး…ကောင်းတာပေါ့ကွာ'

သို့ဖြင့် ဦးကြီးနှင့် ကျွန်တော် ရေမွန်တဲရေး(စ)မှ ပွိုက်အင်းဟိုတယ်သို့ ရောက်သောအခါ ချိန်းထားသည့်အချိန်နှင့် ကွက်တိ အံကိုက်ပင်ဖြစ်၍ နေပေသည်။

တိုနီက သူ့ကားအား တစ်နေ့လုံး ကျွန်တော်တို့ သုံးလိုရာ သုံးရန်ဟူ၍ လူကြုံနှင့် မောင်းပို့ပေးလိုက်သဖြင့် တစ်နေ့လုံး သွားစရာရှိသည်များကို လျှောက်သွားပြီး သူ့ကားနှင့်ပင် လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ဒရိုင်ဘာလုပ်၍ လာသည်။

ဟိုတယ် လှေကားထစ်အရှေ့ ကားထိုးဆိုက်လိုက်သည် ဆိုလျှင်ပင် မာဂျီနှင့် ဂျူလီသည် အပြေးကလေး ဆင်းလာကြပြီး ကြိုပါသည်။ ပြီးနောက် တိုနီ့မိန်းမ အဘွားကြီးကလည်း ထက်ကြပ်လိုက်လာပြီး ဦးကြီးကို ခေါ်သည်။ ကျွန်တော်ကား သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် ဖက်ညှပ်၍ တက်လိုက်လာရသည်။

ကပွဲခန်းမထဲ ရောက်သောအခါ၌ တိုနီက ထုံးစံအတိုင်း တစ်ယောက်ချင်း မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပြီး ဘီယာဝိုင်း ကြပါသည်။ အားလုံးပေါင်း လူ ၃၀ ခန့် ရှိမည်ထင် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးအရေအတွက် မျှကြပါသည်။ ချောကလေး သုံးလေးယောက်ပါသော်လည်း သူ့အတွဲ ရှိပြီး ဖြစ်လေသည်။ မာဂျီနှင့် ဂျူလီသာ အတွဲမရှိသည် ရိုပ်မိသဖြင့် 'မာဂျီကတော့ ကိုယ့်(Girl Friend) မိတ် ထားပါတော့၊ ပေါက်ခေါ်မကလေးကတော့ ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်မလာရတာလဲ'ဟု မကျေမနပ်ဖြင့် အနှောင့်အယှက် တော့မည့်အရေးကို တွေးပြီး အစိုးရိမ်ကြီးလိုက်မိပါသည် သို့ပေမဲ့ သူချည်း ဂရုစိုက်မနေနိုင်ပါ။

အမျိုးသမီးတွေက ဂျင်သောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဘီယာသောက်ပါလျက် သူတို့မမူးဘဲ ကျွန်တော်က မူးချင် ဖြစ်၍နေသည်။ အမြည်းအဖြစ် ကျွေးကြသည်များမှာ မနည်းပေ။ ဟန်းတားမြစ်ကမ်းနဖူးတွင် ဆောက်ထား ဟိုတယ်ဖြစ်သည့်အလျောက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် သတ္တဝါများ အလျှံပယ်စားသုံးရလေသည်။ ပူပူနွေးနွေး ထားသော ပုစွန်ဆိတ်နီနီကလေးများကို သူ့အတိုင်း စားပွဲ တွင် ဟိုတစ်ပုံ၊ သည်တစ်ပုံပြု၍ ချိုးဖဲ့စားသုံးရသော ကိုယ့်ပြည်ကိုယ်လွမ်း၍ လာသည်။ ကမာကောင်အစိမ်း ဆော့နှင့် တို့စားရသောအခါ တစ်မျိုးအရသာ ရှိပေသည် ဦးကြီးကမူ ဝီစကီကိုမှ သောက်၍ တွေ့သမျှလူကို ဝီစ လိုက်တိုက်၍ နေလေရာ လက်မြှောက်သူတွေ မြှောက် တော့သည်။ 'ဘီယာက အလကား၊ ဗိုက်ကားပြီး မမူး ဝီစကီမှ'ဟု ဆိုသဖြင့် ဗျစ်ခါး ကလေးတစ်မြုံကျိုက်၍

စိုက်တတ်ကြသော သူ အတွက် တအံ့တသြကြီး စရာတည်း။

သောက်ပွဲပြီးသည် နောက် ကပွဲမစမီ အားလုံး ဝိုင်း၍ ကျွန်တော်တို့နှစ် ယောက်အား သီချင်းဆိုခိုင်း 'မင်းက အင်္ဂလိပ်သီချင်း ကွာ၊ ငါက ဗမာသီချင်းပဲ မယ်'ဟု ဦးကြီး၏ အမိန့်ချမှုကြောင့် မူးမူးနှင့် 'ယနေ့ညတော့ သတိရနေမှာပဲကွယ်'ဟူသော ပက်ဘွန်း၏သီချင်းအား ကောက်ဆို လိုက်ရပေသည်။

အရက်ကလေးတွေလျှင် စိတ်ကူးယဉ် အလျဉ်ကြော မျောတတ်သောကျွန်တော်ကား မာဂျီမျက်နှာအား ကြည့် သည်သီချင်းကို ဆိုရသောအခါ မြေမှ ကြွ၍ မိုးဝသို့ ပျံ ပြီဟုပင် အထင်ရောက်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် ပြီးသော် ဦးကြီးက ထတည့်၍ 'မန္တလေး *လိုက်ကြမလား အစ်ကို၊ အောင်နီမိတ်တွေ၊ အောင် တွေ ဆိုဆို၊ ရွှေမန်းတောင်တော်ရိပ်ခို၊ တောင်*

လေယာဉ်ခန်းအတွင်းမှ အပြေးကလေး
တွန်းထိုးထွက်သွားသော မကြည်အား ကျွန်တော်
လှည့်မကြည့်ဘဲ ထိုင်နေလိုက်ပါသည်
အိပ်မက်သူဇာတစ်ဦး၏ ဆုံးခန်းပေတာကားဟု
ပင့်သက်ဖြင့် တင်းလိုက်ရသည်။ သည်တစ်ထောက်တွင်
မေ့ပျောက်ရမည့်သူကို ကျွန်တော်
တစ္ဆေလမ်းလမ်း ဖြစ်နေစရာလည်း မရှိတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြစမ်းရေညို၊ စိမ်းရောင်စို' ဟူသော လေဘာတီမမြရင်၏ သီချင်းအား အသံအောကြီးနှင့် ဟစ်ဆိုပါလေတော့သည်။

ဤတွင် မာဂျီက 'တေးသွားက တစ်မျိုး နားထောင်လို့ ကောင်းသား၊ အဓိပ္ပာယ်ကကော ဘာတဲ့လဲဟင်'ဟုမေးသဖြင့် 'မန္တလေးဆိုသည်မှာ ရှေးမင်းစိုက်ရာ ကျွန်တော်တို့မြို့ဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတွင် တောင်ရှိကြောင်း၊ ထိုတောင်ရိပ်ကို ခိုလျှင် အသက်ရှည်သည်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လိုက်ကြမလားဟု ခေါ်သည်ဖြစ်ကြောင်း'ကို ကပေါက်တိ ကပေါက်ချာ ဖြေရှင်းပြရသည်။

'မာဂျီလည်း လိုက်ချင်လိုက်တာကွယ်'

ကျွန်တော်သည် သူ့လက်ကလေးနှစ်ဖက် မနာကျင်အောင် အသာဖျစ်ညှစ်လိုက်မိပါသည်။ မာဂျီ လိုက်ချင်လျှင် ကမ္ဘာ့အစွန်းသို့ပင် သွားရန် ဝန်မလေးသော ကျွန်တော်မှန်း သူသိစေချင်ပါသည်။

'မာဂျီ…မာဂျီကိုလေ ကိုယ် ဗမာနာမည် 'မကြည်'လို့ ပေးမယ်သိလား၊ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကြည်လင်သော အလှလို့ ဆိုနိုင်တာပေါ့'

'မကြည်၊ ဟုတ်လား ဝင်းနူး၊ မကြည်တဲ့လား'

'ဟုတ်တယ် မကြည်၊ ဝင်းဦးရဲ့ မကြည်ပေါ့၊ ဗမာပြည် ပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဗမာပြည်မှာ မကြည်တွေ အများကြီးရှိပေမဲ့ ဩစတြေးလျက မကြည်ကိုမှ လွမ်းနေမယ့် ဝင်းဦးပဲလေ'

မကြည်က ပြုံး၍နေပေသည်။

မကြည်သည် သူ့ကတိအတိုင်း တစ်ချိန်လုံး တစ်ညလုံး ကျွန်တော့်ဘေးတွင်သာရှိနေပြီး ကျွန်တော်မှလွဲ၍ ဘယ်သူနှင့်မှ တွဲ၍ မကရှာပါ။ တစ်ခုသာရှိသည်။ သူ မောသည့်ဟန်တွေ့ရသောအခါ 'ဂျူလီနဲ့ ကပါဦးနော်'ဟု တောင်းပန်တတ်သဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ ရံဖန်ရံခါ ပေါက်ခေါမကလေးနှင့် တွဲ၍ ကရပါသည်။ အကျည်းတန်မကလေးကမူ မလှမ်းခင်က ကမ်းချင်ချင်မို့ ချောခနဲ အလိုက်သင့်ပါလာတတ်သည်ချည်း ဖြစ်သည်။

အရေချပ်ချပ်၊ အရိုးဖြင့် ကပ်နေသော လက်ချောင်းကလေးများကို ဆုပ်ကိုင်ရပြီး၊ အဆစ်များ ဖော်ထားသော မက်ချင်းမွှန်သား တုတ်ကောက်ကို အသာတင်ထားသလို ကျောရိုးကလေး ငေါင်းစင်းစင်းပေါ်နေသည့် သူ့ကျောပြင်အား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် သိုင်းဖက်ရသောအခါ ကျွန်တော့်မှာ မည်သို့မျှ သာယာမှု မရနိုင်ဘဲ ရှိနေပါသည်။ ကံဆိုးရှာသော အမျိုးသမီးကလေးပေပဲ။ သူ့ခမျာ ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်တွင် မျက်နှာများပင် အသာကပ်၍ ကတတ်ပါသေးသည်။ ကျွန်တော့်မျက်လုံးများကမူ အလှပြနေသည့်သဖွယ် ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်ပြီး ကြည့်နေသော မာဂျီ(ဝါ) ကျွန်တော့်မကြည်ထံသို့သာ ရောက်နေမိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဂျူလီနှင့် တစ်ဆိုင်းကပြီးနောက် မကြည်နှင့် ပြန်ကရသောအခါ၌ကား ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို ဝရန်တာအပြင်ဘက်သို့ တွဲခေါ်ခဲ့မိပါတော့သည်။

ငွေရောင်ခြည်များ ဖြာကျနေသော ဝရန်တာတွင်ကား ထိုအချိန်၌ မကြည်နှင့် ကျွန်တော် နှစ်ယောက်တည်းသာ ရှိနေပါသည်။ လက်ရန်းကိုမှီ၍ နှစ်ယောက်သား အောက်ခြေဆီသို့ မျှော်ကြည့်ကြသောအခါ တသွင်သွင် စီးလျက်ရှိသော ဟန်းတားမြစ်ကို မြင်ရပါသည်။

ငါးဖမ်း မော်တော်ဘုတ်ကလေးတစ်စင်းသည် မီးကလေး မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ်ဖြင့် ဟိုမှသည် ကူးသန်း သွားလာနေသည်။ အချိန်မဟုတ်၊ အခါမဟုတ် လမ်းမှား ပျံသန်းလာဟန်တူသော ကွတ်ကားဗာရား (Cookaburra) ဟူသော ငှက်တစ်ကောင်သည် ကျွန်တော်တို့ခေါင်းပေါ်မှ ကိုးကိုးကက်ကက်ဖြင့် အရှည်ကြီးအော်၍သွားကာ ဟန်းတားမြစ်ကိုကျော်၍ အဝေးဆီသို့ ပျံလေ၏။

မကြည်ကား ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲတွင် ရောက်၍နေလေသည်။ အပြာနုရောင် နိုင်လွန်ဂါဝန်ဖားကြီးဝတ်ထားသဖြင့် နီလာနှင့် ပတ္တမြားပေါင်းစပ်ရောယှက်ထုထားသော ပန်းပုနတ်သူ့ဇာအလား ယိုးမှားမိပါသည်။ ကျွန်တော်က ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ်သမျှ မကြည်ကလည်း အားကျမခံ ပြန်နမ်းလေရာ သူက နမ်း၊ ကိုယ်က နမ်းဖြင့် အနမ်းလောကကြီးဖြစ်၍နေလေတော့သည်။ ကျွန်တော် ရဲတင်းသမျှကို အိုး…အိုး…အင်း…အင်းဖြင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် အလိုလိုက်ရှာပါသည်။ အတန်ကြာသည်အထိ နေလိုက်ကြပြီးမှ-

'ဝင်း'

'မကြည်'

မကြည်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။ ပြီးမှ-

'ဂျူလီကိုပဲ ချစ်ပါလားကွယ်'ဟု တစ်လုံးချင်း ဖြည်းလေးစွာ ဆိုလိုက်ပါ၏။

ယစ်ရွှေရည်ဖြင့် ကြည်မွေ့နေသော ကျွန်တော့်မှာ အထိတ်တလန့်ဖြင့် သူ့ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ တကယ်ပြောနေမှန်း သူ့မျက်နှာကြည့်မှ ပို၍ သိလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော့်အဖို့ အဆန်းတကြယ်ကြီး ဖြစ်သွားမိပြီး မမှန်းတတ်အောင်ဖြစ်၍ သွားမိပါသည်။

'ဂျူလီကို ချစ်ပါလားကွယ်'ဆိုသည့် စကားမှာ တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်ခြင်းဖြစ်၍ တခြားအဓိပ္ပာယ်ရှိသေးသလားဟူ၍တော့ မစဉ်းစားမိပါ။

'မကြည် ပြောတာကို ယုံနော်၊ ဝင်း…ဟုတ်လား၊ ဂျူလီကိုပဲ ချစ်ပါကွယ်'

မကြည်သည် ကျွန်တော့်ပါးအား ဘယ်ပြန်ညာပြန် အထပ်ထပ်နမ်းပြီးမှ တစ်စုံတစ်ရာကို 'ရော့'ဟု ကျွန်တော့်လက်ထဲတွင် ထည့်လိုက်ကာ ရုတ်တရက် ကျွန်တော့်ရင်ခွင်မှ ရုန်းထွက်ပြီး ကပွဲခန်းမအတွင်းသို့ ပြန်လည် ပြေးဝင်သွားပါ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ကား မတားမိဘဲ ငိုင်၍ ကျန်ရစ်ပါသည်။ လက်ကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကားစက်နှိုးသည့် သော့ကလေးတစ်ချောင်း။

ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမူးလွန်၍ မူးလဲနေကာ မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေ အိပ်မက်မက်နေသည်ဟု ထင်လိုက်သဖြင့် နေရာအနှံ့အပြား လက်သည်းနှင့် ဆိတ်ကြည့်လိုက်မိသေးသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် သတိမမေ့ပါ။ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းကြွသွား၍ ရှုပ်နန်းထည်ကလေး ပတ်၍ထားသော နတ်ဝင်းဦးကလေးလည်း မဟုတ်သေးပါ။

ဘီယာနှင့် ဝီစကီရောစ၍ မွှေလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ယခုထက်ထိ ထူပူပြီး ရီဝေဝေကြီးဖြစ်လျက်ရှိပါသည်။ လေပြည်လေညင်းကလေး တသွင်သွင် တိုက်ခတ်နေသည့်တိုင် ကျွန်တော့်ကိုယ်ခန္ဓာတွင် အအေးဓာတ် မခံစားမိပါ။ သွေးတို့သည် ကိုယ်တွင်း၌ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် လှည့်လည်နေကြသည် ထင်ပေသည်။ ဖြေပြေရာကို ရှာမှ သင့်ပေလိမ့်မည်။

ခဏမျှ ငိုင်နေလိုက်ပြီးကာမှ ကျွန်တော်သည် အိပ်မက်ထဲ လမ်းလျှောက်သူလို ဝရန်တာလှေကားမှ တစ်ထစ်ချင်းဆင်း၍ မကြည်၏ ကားရှိရာသို့ ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်သွားပြီး မောင်းသူနေရာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် အတွင်းမီးကို ဖွင့်မည်ပြုလိုက်ရာ၌ လက်ကလေးတစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ပခုံးကို လာကိုင်လိုက်ပါသည်။ အသားကပ်ကပ်၊ အရေချပ်ချပ်ဖြင့် ရှိုးပိန်တာလက်ချောင်းကလေးများကို ကိုင်မိသည်တကား။ မထူးတော့ပါ။

အံကို တစ်ချက်ကြိတ်လိုက်၍ ကားစက်နှိုးလိုက်ရပါသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ပခုံးတွင် ခေါင်းမှီလိုက်သည်ကို သိလိုက်ရသည်။

'ဟယ်… ယောက်ျား…ဘသား'

ကားကို အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းလိုက်မိပေ၏။

❑

တီအေအေ မိတ်ဆွေလေယာဉ်ပျံကြီးသည် အရှိန်မပျက်ပျံနေရင်းမှ တစ်စထက်တစ်စ နိမ့်၍ နိမ့်၍ ကျလာလေသည်။

အောက်မှ တောတောင်ရေမြေတို့ကို ဝိုးတဝါးမြင်၍လာသည်။ လေယာဉ်ခန်းတွင်းရှိ အအေးဓာတ်မှာလည်း အတန်ငယ် လျော့ပါးသွားပေသည်။ ကူလန်ဂတ်တားကိုရောက်ရန် မဝေးတော့။

မကြည့် ပခုံးကလေးအား တယုတယသိုင်းဖက်ထားရင်းမှ ကျွန်တော့်စိတ်သည် နယူးကာဆဲ(လ)မှ လာ၍စီးရသော ဝီလျံတောင်းလေဆိပ်ကို ပြန်မြင်လိုက်မိသည်။

ဝိုက်အင်းဟိုတယ်တွင် ကပ္ပွဲပြုလုပ်ကြပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ ကျွန်တော်တို့အား မကြည်တို့မိသားစုက လေဆိပ်သို့ လိုက်ပို့ကြပါသည်။ ပေါက်ခေါ်မကလေးလည်း ပါလေသည်။

'ဟေး…ဝင်းနူး…အံ့အားသင့်မယ့်စကားပြောရဦးမယ်၊ မာဂျီလေ…ဝင်းနူးတို့နဲ့ ကူလန်ဂတ်တားအထိ လိုက်မလို့'ဟု လေဆိပ်တွင် ရောက်နှင့်ပြီးသော ကျွန်တော့်အား အမီလိုက်လာသော တိုနီ၏ကား ဆိုက်ဆိုက်ချင်း လက်… သေတ္တာကလေးဆွဲ၍ ဆင်းလာသော မကြည်ကပြောသ… မဖော်ပြနိုင်လောက်အောင်ပင် ဝမ်းသာ၍ သွားမိသည်။

'ခွင့် နှစ်ပတ်ရတယ်လေ ဝင်းနူးရဲ့၊ ဒါကြောင့်မို့ … လိုက်နိုင်တာ' ဟု ဂျူလီကလည်း ပြုံးပြုံးရယ်ရယ် ဝင်… လေသည်။

ကျွန်တော့်မှာမူ ပေါက်ခေါ်မကလေးအား ရဲရဲမကြည့်… ပါ။ မလုံသလိုလို၊ ရင်ကျပ်သလိုလိုနှင့် အနေခက်နေမိသ… တိုနီနှင့် အဘွားကြီးဘက်သာ လှည့်၍ စကားစမြည်ပြော… ရလေသည်။

အချိန်စေ့၍ လေယာဉ်မှခေါ်သောအခါ တစ်ယောက်… တစ်ယောက် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြရင်း တိုနီက–

'ကိုယ့်သမီး မာဂျီကို တစ်ပါတည်းလည်း မသုတ်သွား… နဲ့ဦးနော် ဝင်းနူး' ဟု နောက်လေရာ အဘွားကြီးကလည်း 'အဲဒါ ပိုကောင်းတယ်၊ ဒါမှ အိမ်မှာ စကားများတဲ့လူ လျော့… မှာ'ဟု ဝင်ဖောက်လိုက်လေသေးသည်။ ဦးကြီးကမူ ခေါင်း… တဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ ပြုံး၍သာ နေလေသည်။

ပေါက်ခေါ်မကလေး ဂျူလီသည် ကျွန်တော့်အား လက်… နှုတ်ဆက်ကာ–

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဝင်းနူးရယ်'ဟု ဆိုလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော့်မှာမူ ယမန်နေ့ညက အဖြစ်အပျက်ကို မမေ့နိုင်… သေးသဖြင့် အရှုံးစိတ် မပျောက်နိုင်သေးဘဲ မရဲဝံ့ဝံ့ကြီး ဖြစ်… သဖြင့် ဖျစ်ညှစ်ပြုံးပြလိုက်သည်မှလွဲ၍ ဘာမှ စကားမဟ… လိုက်ပေ။ သို့သော် အကျည်းတန်မကလေးဟူ၍ ရှုံ… ပျောက်ကွယ်သွားသည်မှာတော့ ဆန်းသလိုလို ရှိမိလေသည်။

သို့နှင့် အချိန်ဆိုက်လာသောအခါ တစ်သက်တစ်ခါ တွေ… ကြုံကြိုကြရသော မိတ်ဆွေတို့သည် အပြုံးချင်းဖလှယ်ကြ… အလွမ်းသယ်ကြဖြင့် လေယာဉ်ပေါ်ရောက်သည်အထိ လက်… ကလေးများ ဝှေ့ကာယမ်းကာဖြင့် ခွဲခွာခဲ့ကြရပြန်လေသည်။

ဆိုသည့်အတိုင်း လေယာဉ်ပေါ်တွင် မကြည်နှင့် ကျွန်တော်သည် ဦးကြီး၏ကောင်းမှုကြောင့် ယှဉ်တွဲထိုင်လိုက်… ကြပြီးနောက် မမျိုသိပ်နိုင်သောစိတ်ကြောင့်–

'ကိုင်း…မကြည် ကူလန်ဂတ်တားအထိ လိုက်မယ်ဆို… တာက နောက်ထပ် ကိုယ့်ကိုလှည့်စားဦးမလို့လား၊ ဟုတ်လား' ဟု မဆိုင်းမတွ မေးလိုက်မိသည်။

'ဝင်းနူးကလည်း…မကြည်ကို စိတ်ဆိုးမပြေနိုင်သေး… ဘဲကိုး၊ မကြည် ရှင်းပြရမှာပါကွယ်'

ကျွန်တော်က မချင့်မရဲ မျက်နှာပေးဖြင့် 'ပြောပါလေ' ဟု ခေါင်းအသာငဲ့ပြီး နားထောင်ရာ မကြည်သည် ကျွန်တော့်… နှာခေါင်းအား သူ့လက်ညှိုးလက်မဖြင့် အသာဆွဲညှပ်လိုက်… ပြီးမှ–

'ဒီလို ဝင်းနူးရယ် ဒီလိုပါ။ တိုတိုပြောရရင် မာဂျီမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်စပ်ကြောင်းလမ်းထားတဲ့ချစ်သူ ရှိပြီးသားပါ၊ သူဟာ ရေကူးချန်ပီယံတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကူလန်ဂတ်တားမှာရှိတဲ့ ရေကူးကန်တစ်ခုပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မာဂျီတို့ဟာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ချစ်ခဲ့ကြတဲ့ချစ်သူတွေလည်း ဖြစ်ကြတယ်။ ဒီတော့ ဝင်းနူးကလည်း မေးလိမ့်မယ်၊ ဒါဖြင့် ကိုယ့်ကို ဘာဖြစ်လို့ အခွင့်အလမ်းတွေ ပေးရသလဲလို့'

ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်။

'မာဂျီ ဝင်းနူးကို ချစ်တာကိုး ဝင်းနူးရဲ့၊ ဝင်းနူးက ချစ်စရာကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေတာကိုး၊ ဒါပေမဲ့ စိတ်ထဲကပဲချစ်ပြီး ကိုယ်ကာယနဲ့တော့ မချစ်ဘူးဆိုတာတော့ ဝင်းနူးအသိပါ၊ မာဂျီမှာ နဂိုက ရည်မှန်းထားပြီးသား ချစ်သူနဲ့ ဆိုတော့...'

ဘာပြောစရာ လိုသေးလဲ၊ သူတို့အဘိဓမ္မာနဲ့ သူတို့ အဆင်ပြေလှသည်။ စောဒကတက်လျှင် ရှမ်းပြည်တွင် ၃၆ ကောင် ထီထိုးသကဲ့သို့ ဖွင့်သူ၏ ဆင်ခြေမျိုးတွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး ရှိလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးအား လက်တစ်ဖက်ဖြင့် တအားသိုင်းဖက်ထားလိုက်သည်။ ချစ်သူကိုဖက်၍ ချစ်သူကို နမ်းရပေဦးမည်။

'ဂျူလီက ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောတာကကော'

မာဂျီသည် နှစ်လိုဖွယ်ရာ ပြုံးလိုက်ပြီး သူ့ခေါင်းကလေးအား ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲတွင် တိုးကပ်လိုက်ပါသည်။

'ဂျူလီဟာလေ၊ မာဂျီ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်တယ်၊ ပြီးတော့ ရုပ်အဆိုးဆုံးလည်းဖြစ်တယ်။ တော်ရုံ တန်ရုံ မိန်းကလေးဟာ မာဂျီတို့တိုင်းပြည်မှာ ချစ်သူရဖို့ မခက်လှပါဘူး ဝင်းနူး၊ သို့သော်လည်း ဂျူလီအဖို့တော့ ဒီအသက်၊ ဒီအရွယ်အထိ ချစ်သူရယ်လို့ မရှိရှာခဲ့ဘူး။ သူ့ခမျာ တစ်ခါတစ်ခါ မိန်းမဘဝဆိုတာ ဘယ်လိုပါလိမ့်လို့တောင် ညည်းရှာတယ်၊ ဝင်းနူးဟာ နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၊ လူချောလည်းဖြစ်ဆိုတော့၊ မရယ်နဲ့ တကယ်ပါ၊ သူ အခု စိတ်ချမ်းသာသွားရှာပြီလေ'

ဩော်...

မရွှေဆန်းပြားတို့ရဲ့ စွန့်စားခြင်း ဇာတ်လမ်းပေတကား။

ယခု မကြည် လိုက်လာသည်မှာလည်း ရုတ်တရက် ခွင့်ရသဖြင့် သူ့ရွှေကိုယ်တော်နှင့် တွေ့ရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်ကမူ အငှားလိုက် ဇာတ်လိုက်မင်းသားလေးပင် တည်း။

'ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဝင်းနူးဟာ မာဂျီမိတ်ဆွေပဲ၊ မာဂျီ ချစ်ပါတယ်'

ကျွန်တော်သည် သဘောကောင်းမကလေး မာဂျီ(ဝါ) ကျွန်တော့်မကြည်အား ထပ်မံ နမ်းလိုက်မိပြန်ပါသည်။ ထိုအခါ -

'*အသာနေ ကိုရွှေကြောင်×××ချစ်လိုက်တာ နှစ်ခါ တောင်×××မမြရင်ရဲ့ ပါးဖွေးဖွေး သနပ်ခါးပျက်တာတောင် ×××ဟဲ့ကြောင်×××*' ဟူသော သီချင်းကို ဦးကြီးက တိုးတိုးလေး ဆိုလိုက်သံကြားလိုက်ရပါသည်။

လေယာဉ်သည် တစ်စထက်တစ်စ နိမ့်ဆင်းလာကာ စက်သံလည်း ပြောင်းလဲလာသည်။ ကူလန်ဂတ်တားမြို့လေးပေါ်တွင် တစ်ပတ်ဝဲလိုက်သေးရာ ကွေ့ဝိုက်လျက်ရှိသော ပင်လယ်ကမ်းခြေနှင့်တစ်ဆက်တည်း လှိုင်းလုံးကြီးများ တလိပ်လိပ် တက်လျက်ရှိသော ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို မြင်ရပေသည်။ ပြီးနောက် ဖြူ၊ ဝါ၊ နီ၊ ပြာ ခေါင်မိုးရောင်စုံကလေးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော အပန်းဖြေမြို့၏ ရပ်ကွက်ကလေးများကိုလည်း သာမောဖွယ်ရာ စီး၍မြင်ရလေသည်။ မကြည်နှင့် ကျွန်တော် ခွဲခွာရပေတော့မည်။

သိမ့်ခနဲ၊ ငြိမ့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရပြီးနောက် လေယာဉ်သည် ပြေးလမ်းပေါ်သို့ ဆင်းသည်ကို တွေ့ထိလိုက်ပြီး အရှိန်အနည်းငယ် ပြေးလိုက်ပြီးမှ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

မကြည်သည် ကျွန်တော့်အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကာ 'လေယာဉ်ပျံထဲမှာပဲ ထိုင်နေခဲ့ပါလား ဝင်းနူးရယ်'ဟု ဆိုပါသည်။

သူ့မျက်လုံးကလေးတွင်ကား မျက်ရည်များ ပြည့်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော် နားလည်လိုက်ပေပြီ။

'သွားမယ်...ဝင်း'

လေယာဉ်ခန်းအတွင်းမှ အပြေးကလေး တွန်းထိုးထွက်သွားသော မကြည်အား ကျွန်တော် လှည့်မကြည့်ဘဲ ထိုင်နေလိုက်ပါသည်။ အိပ်မက်သူဇာတစ်ဦး၏ ဆုံးခန်းပေတကားဟု ပင့်သက်ဖြင့် တင်းလိုက်ရသည်။ သည်တစ်ထောက်တွင် မေ့ပျောက်ရမည့်သူကို ကျွန်တော် တစွဲလမ်းလမ်း ဖြစ်နေစရာလည်း မရှိတော့။

ဦးကြီး ပြန်ရောက်လာပြီး ကျွန်တော့်ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်မှ ခရီးဆက်ပြန်ဦးတော့မည်ဟု သိလိုက်ရပေသည်။ လေယာဉ်တုန်ခါသွားသဖြင့် စက်နိုးသည်ဟု သိလိုက်သော်လည်း ကျွန်တော့်နားတွင် စက်သံကို မကြားပေ။

တိုနီလည်း ကျန်ရစ်သည်၊ မာဂျီလည်း ကျန်ရစ်ပြီ။ အကျည်းတန်မကလေး ဂျူလီလည်း ကျန်ရစ်၏။ သူ့တို့အားလုံးသည် ကျွန်တော့်စိတ်ကြေးမုံပြင်မှ ဝေး၍ သွားပေပြီ။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဝင်းနူးရယ်'

'ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဝင်းနူးဟာ မာဂျီ့မိတ်ဆွေပဲ၊ မာဂျီ ချစ်ပါတယ်'

စကားသံတို့သည်သာ ပဲ့တင်ထပ်၍ လာပြန်သည်။

တီအေအေ 'မိတ်ဆွေ' လေယာဉ်ပျံကြီးသည် မိုးဝသို့ အရှိန်နှင့် ပျံတက်လေ၏။

တိမ်လှိုင်းဖြူတို့သည် လွင့်၍ လွင့်၍ ပြေးသွားကြလေပြီ။

■

ဝင်းဦး